

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

CHRISTINE FEEHAN

DEADLY STORMS

"I love everything [Feehan] does."

—J. R. WARD

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

CHRISTINE FEEHAN'IN ESERLERİ

GHOSTWALKER ROMANLARI

GÖK GÜRÜLTÜSÜ
OYUNU HAYALET
OYUNU HAYALET
OYUNU ŞİMŞEK
OYUNU ÖLÜMCÜL
OYUN ZEHİRLİ OYUN
GİZLİ OYUN GÜÇ
OYUNU ÖRÜMCEK
OYUNU YİNE OYUNU
SAMURAY OYUNU
ACIMASIZ OYUNU
SOKAK OYUNU
CİNAYET OYUNU
YAVRU AVCISI
OYUNU ÖLÜMCÜL
OYUN KOMPLO
OYUNU GECE OYUNU
ZİHİN OYUNU GÖLGE
OYUNU

THE DRAKE SİSTERS ROMANLARI

GİZLİ AKINTILAR
ÇALKANTILI DENİZ
GÜVENLİ LIMAN
TEHLİKELİ GELGİTLER
ATEŞ DENİZLERİ

LEOPARD ROMANLARI

LEOPARDIN AVI
LEOPARDIN YARASI
LEOPARDIN ÖFKESİ
LEOPARDIN GAZABI
LEOPARDIN KOŞUSU
LEOPARDIN KANI
LEOPARDIN HIZMI
VAHŞİ KEDİ
KEDİNİN İNİ
LEOPARDIN AVI
VAHŞİ DOĞA
VAHŞİ YANGIN
YAKAN VAHŞİ
VAHŞİ YAĞMUR

DENİZ SİĞİNACI/KALP KARDEŞLERİ ROMANLARI

BİRLİKTE BAĞLI
ATEŞ BAĞLI
TOPRAK BAĞLI
HAVA BAĞLI
RUHU BAĞLI SU
BAĞLI

GÖLGELERİN BİNİCİLERİ ROMANLARI

GÖLGENİN DANSI
GÖLGENİN ATEŞİ
GÖLGENİN FIRTINASI
GÖLGENİN UÇUŞU
GÖLGENİN SAVAŞÇISI
GÖLGENİN
KORUYUCUSU
GÖLGENİN ÖLÜM
MENGENEĞİ
GÖLGENİN BİNİCİSİ

TORPEDO MÜREKKEP ROMANLARI

İHANET YOLU
KURTULUŞ YOLU
VAHŞİ YOLU YOK EDİŞ
YOLU PERVASIZ YOLU
YIKIM YOLU İNTİKAM
YOLU

İNTİKAM YOLU YARGI
YOLU

KARPAYAN ROMANLARI

KARANLIK UMUT
KARANLIK
HATIRA
KARANLIK Fısıltı
KARANLIK TAROT
KARANLIK ŞARKI
KARANLIK
İLLÜZYON
KARANLIK
NÖBETÇİ
KARANLIK MİRAS
KARANLIK ATILYE
KARANLIK
SÖZLER
KARANLIK
HAYALET
KARANLIK KAN
KARANLIK KURT
KARANLIK LIKAN
KARANLIK
FIRTINA
KARANLIK AVCI
KARANLIK
TEHLİKE
KARANLIK KATİL
KARANLIK LANET
KARANLIK SAHİPLİK
KARANLIK KUTLAMA
KARANLIK İBLİS
KARANLIK SIR
KARANLIK KADER
KARANLIK MELODİ
KARANLIK SENFONİ
KARANLIK
KORUYUCU
KARANLIK EFSANE
KARANLIK ATEŞ
KARANLIK MEYDAN
OKUMA
KARANLIK BÜYÜ
KARANLIK ALTIN
KARANLIK ARZU
KARANLIK PRENS

ANTOLOJİLER

KARANLIĞIN KENARI

(Maggie Shayne ve Lori Herter ile birlikte)

ŞAFAKTA EN KARANLIK

(Karanlık Açlık ve Karanlık Sır dahil)

DENİZ FIRTINASI

(Magic in the Wind ve Oceans of Fire dahil)

FEVER

(The Awakening ve Wild Rain dahil)

FANTASY

(Emma Holly, Sabrina Jeffries ve Elda Minger ile birlikte)

AŞIKLAR DİKKAT

(Fiona Brand, Katherine Sutcliffe ve Eileen Wilks ile birlikte)

SICAK KANLI

(Maggie Shayne, Emma Holly ve Angela Knight ile birlikte)

ÖZEL

KARANLIK SUÇ
UYANAN
KARANLIK AÇLIK
RÜZGARDAKİ BÜYÜ

SUNRISE GÖLÜ'NDE CİNAYET
NEHİRDEKİ KIZIL ÖLÜMCÜL
FIRTINALAR

FIRTINALAR

CHRISTIHE FEEHAH

BERKLEY

New York

BERKLEY
Penguin Random House LLC'nin bir imtiyazı
1745 Broadway, New York, NY 10019
penguinrandomhouse.com

© 2025 telif hakkı Christine Feehan'a aittir.

Penguin Random House telif hakkını değer verir ve destekler. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve izinsiz olarak hiçbir bölümünü herhangi bir biçimde çoğaltmadığınız, taramadığınız veya dağıtmadığınız için telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz. Bu kitabın hiçbir bölümü, yapay zeka teknolojileri veya sistemleri eğitmek amacıyla hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

BERKLEY ve BERKLEY & B kolofonu, Penguin Random House LLC'nin tescilli ticari markalarıdır.

Kongre Kütüphanesi Yayın Kataloglama Verileri İsimler:

Feehan, Christine, yazar.

Başlık: Ölümçül fırtınalar / Christine Feehan.

Açıklama: New York: Berkley, 2025.

Tanımlayıcılar: LCCN 2025000673 (baskı) | LCCN 2025000674 (e-kitap) | ISBN 9780593638804 (ciltli) | ISBN 9780593638811 (e-kitap)

Konular: LCGFT: Gerilim Romanları (Kurgu)| Romantik Kurgu.| Romanlar.

Sınıflandırma: LCC PS3606.E36 D447 2025 (baskı) | LCC PS3606.E36 (e-kitap) | DDC 813/.6—dc23/eng/20250108

LC kaydı <https://lcn.loc.gov/2025000673> adresinde mevcuttur. LC e-kitap kaydı <https://lcn.loc.gov/2025000674> adresinde mevcuttur.

E-kitap ISBN 9780593638811

Kapak tasarımı ve fotoğraf illüstrasyonu: Judith Lagerman

Kapak resimleri: kadın © Mohamad Itani / Trevillion Images; dövme sanatı Yassine Bousetta, yazarın izniyle

E-kitap için uyarlanmış iç tasarım

Ürün güvenliği ve uygunluğu konusunda AB'deki yetkili temsilci Penguin Random House Ireland, Morrison Chambers, 32 Nassau Street, Dublin D02 YH68, İrlanda, <https://eu-contact.penguin.ie/dir>.

ep_prh_7.3a_152895848_c0_r0

İÇİNDEKİLER

Adanma
Okurlarıma Yazarın
Mektubu Teşekkür

Birinci Bölüm
İkinci Bölüm
Üçüncü Bölüm
Dördüncü Bölüm
Beşinci Bölüm
Altıncı Bölüm
Yedinci Bölüm
Sekizinci Bölüm
Dokuzuncu Bölüm
Onuncu Bölüm On
Birinci Bölüm On
İkinci Bölüm On
Üçüncü Bölüm On
Dördüncü Bölüm
On Beşinci Bölüm
On Altıncı Bölüm
On Yedinci Bölüm
On Sekizinci
Bölüm On
Dokuzuncu Bölüm
Yirminci .

Yazar Hakkında

152895848

*Jayne Ann Krentz,
Bana ilham kaynağı olduğun için teğekkür ederim.*

OKUYUCULARIMA

<http://www.christinefeehan.com/members/> adresine giderek özel kitap duyuru listeme kaydolun ve *Dark Desserts* adlı *ücretsiz* e-kitabı indirin. Topluluğuma katılın ve ilk elden haberleri alın, kitap tartışmalarına katılın, sorularınızı sorun ve benimle sohbet edin. Christine@christinefeehan.com adresine e-posta göndermekten çekinmeyin. Sizden haber almak beni çok mutlu eder.

Sevgili Okuyucu

Deadly Storms'u yazmak gerçekten büyük bir sevgi emekiydi. Doğu Sierra çok güzel, ülkemizin birçok hazinesinden biri. Okuyucularımı oraya götürebildiğim her an beni mutlu ediyor.

Özellikle bu güçlü kadınları çok seviyorum. Onlar kardeşliği temsil ediyorlar. Yazma yolculuğum boyunca pek çok harika kadınla tanıştım. Bu sayede, kadınların bir araya geldiğinde dikkate alınması gereken bir güç oluşturabileceğini öğrendim.

Travma sonrası stres bozukluğu ile yaşamak çok zordur. Bu hastalıktan muzdarip olan kişi değil, arkadaşları ve ailesi de bu hastalıkla yaşamak zorundadır. Birçok kişi sadece askerlerin TSSB'den muzdarip olduğunu düşünür, ancak gerçekte suçlar, cinsel şiddet, çocuklukta maruz kalınan istismar, fiziksel saldırı, kazalar ve diğer birçok travma TSSB'ye neden olabilir.

Kaçma şansı çok az olan travmaya tekrar tekrar ve uzun süre maruz kalmak, karmaşık travma sonrası stres bozukluğuna yol açarak durumu daha da karmaşık hale getirebilir. Bu bozukluk erkeklerden çok kadınları etkiler. Bozukluk genellikle beyindeki değişikliklerle tespit edilebilir.

Bu bozukluğu daha iyi anlamak ve gerçekçi sonuçlar ve yardım yolları sunmak için danışmanlara danıştım ve bu bozukluktan muzdarip üç farklı birincil kaynakla, iki kadın ve bir erkekle çalıştım. Onlar, bir şey tetiklediğinde yaşadıkları korkunç detayları paylaşma nezaketinde bulundular. Her vaka farklı olduğu için, bir arkadaşına veya partnerine çok gerçek bir krizde nasıl yardım edileceğine dair bilgiler mümkün olduğunca gerçeğe yakındır.

Okurlarımın araştırmayı sevdiğimi bildiğinden eminim. Diğer ülkelerin güzelliği ve kültürü beni büyülüyor. Bu hikaye, öğrenme sevgimi tatmin etmemi sağladı. Yine, bana karşı son derece nazik olan çevirmen Anaruz Elhabib'e teşekkür etmeliyim. O, her sorduğum soruda bana yardımcı olmak için elinden geleni yaptı. İkinci çevirmen Alaa As. ise çevirileri bizim için doğrulama nezaketinde bulundu.

Deadly Storms'u yazarken, bu eserin bir kurgu eseri olarak olabildiğince gerçekçi olmasını istedim. Arapça çevirilerle ilgili iki ana kaynakla çalıştım. Keşfettiğimiz şey, Google Translate gibi bir çevrimiçi çevirmen kullanırsanız, yalnızca gerçek Arapça yazımların doğru çevrildiği.

Bunun yerine İngilizce harfleri kullanırsanız, okuma akışı daha kolay hale gelir, ancak çevirmen yanlış olur.

تمنحي هذا الرجل متعة رؤية دموعك. اذهبي إلى المطبخ. سأتعامل مع الأمر لا is la tamnahi li hada arrajol motaata roayati domoik, idhabi li almatbakh baynama aatani bi hada, bu da "Bu adama gözyaşlarını görme zevkini yaşatma. Mutfığa git. Ben hallederim." anlamına geliyor. Rainier bunu Shabina'ya söylüyor. Arapça kelimeleri alıp Google Translate'e girerseniz, cümlelerin doğru olduğunu görürsünüz.

Deadly Storms için çizimleri yapan dövme sanatçısı Yassine Boussetta ile çalışmak harikaydı. Aramızda biraz dil engeli olması önemli değildi. Aradığım konsepti anladı ve *Deadly Storms* için üç muhteşem dövme çizdi. Sonra ona tekrar gidip Shabina'nın dövmeleri olan Eye of the Storm'u istediğimde tüm süreci tekrarladı. Yine üç farklı özel tasarım çizdi. Bana gönderdiği altı dövmeyi çok beğendim.

Bu kitap için son teslim tarihine yetişebilmem için her isteğimi zamanında yerine getirerek benimle çalışmaya istekli oldukları için onlara çok minnettarım.

Güzel sanat eserleri arıyorsanız veya çeviriye ihtiyacınız varsa, bu iki kişiyi şiddetle tavsiye ederim. Anaruz Elhabib'i <https://www.fiverr.com/lhoubi> adresinde, Yassine Boussetta'yı ise <https://www.fiverr.com/customtattooart> adresinde bulabilirsiniz.

Umarım bu hikayedeki erkekler, kadınlar, köpekler ve Sierra'nın muhteşem güzelliğini beğenirsiniz.

Saygılarımla
Christine Feehan

TEŞEKKÜRLER

Diane Trudeau'ya teşekkür ederim. Bu koşullar altında bu kitabı asla yazamazdım. Sheila English'e, çeviriler ve sanatçılarla çalıştığı için teşekkür ederim. Brian Feehan'a, son teslim tarihine yetişebilmem için yazmam gereken sayfaları hazırlamak üzere her gün burada olduğundan emin olduğu için teşekkür ederim. Denise'e, hayatımın her yönündeki tüm detayları hallettiği için teşekkür ederim. Ve benim için bir mucize olan, paha biçilmez araştırmacım Karen Brownfield Houton'a teşekkür ederim! Sorunlu alanları düzeltmek için önerilerde bulunan Cindy Hwang'a teşekkür ederim. Bilgeliliğin paha biçilemezdi. En önemlisi, Rainier ve Shabina için muhteşem sanat eserleri yaratan Yassine Boussetta'ya teşekkür ederim. Bence gerçekten çok güzeller. Çeviriler ve kültür konularında benimle birlikte çalışan Anaruz Elhabib ve Alaa As'a teşekkür etmek istiyorum. Ayrıca, çeviriler ve her şeyi doğru kullandığımdan emin olmak için kontrol eden Anaruz Elhabib'e de çok teşekkür ederim. Her ikisi de çalışması kolay ve çok nazik insanlar.

Hepinize çok teşekkür ederim!!!

BİRİNCİ BÖLÜM

Shabina Foster, terapisti ile yaptığı Zoom toplantısını kapatıp dizüstü bilgisayarının kapağını kapatırken iç geçirdi. Bir anlığına başını kapağın üstüne yasladı. Her zaman aynı şeydi. Terapisti Talia Warren'ın ona ne söyleyeceğini tam olarak biliyordu, her zaman söylediği şeyin aynısını. TSSB'si vardı. Gerilemeler yaşayacağını, kötü günler geçireceğini, kabuslar göreceğini bilmeliydi. Bunlarla başa çıkmalıydı. Yıllar boyunca kendisine verilen araçları kullanmalıydı.

Shabina başını çevirip etrafında toplanan üç Doberman pinscheri baktı. Malik, Sharif ve Morza onun sürekli arkadaşlarıydı ve ne zaman sıkıntılı olduğunu her zaman bilirlerdi. "Harika bir tavsiye. Sanki o sözde araçları denememişim gibi. Paranoyak mıyım? Muhtemelen cevap evet. Bazen gerçekten delirdiğimi düşünüyorum."

Malik bacağına sıkıca yaslandı. Otomatik olarak kulaklarının arasındaki tüyleri kaşıdı. Köpeklerin rahatlatıcı ve koruyucu etkisi olmasaydı ne yapardı bilmiyordu. Onlar eğitilmiş bekçi köpekleriydi. Her gün onlarla çalışarak zihinlerini keskin tutuyordu. Saldırdıkları zaman onları durdurabileceğini bilmek istiyordu, ya da bir tehdit olduğunda onları saldırıya gönderebileceğini.

Pencereden dışarıya, kararan havaya baktı. Olumlu olmaya kararlı olmasına rağmen, omurgasından bir ürperti geçti. İçindeki kötü his, uykusuzluk ve paranoyadan başka bir şey değildi. Gerçek değildi. Dışarıda onu izleyen kimse yoktu. Bahçesinde biri olsaydı, köpekler onu uyarmış olacaktı.

Omuzlarını dikleştirip neşeli bir ses çıkarmaya zorladı. "Bu gece eğlence gecemiz, çocuklar. Misafirlerimiz için her şeyi hazırlamak istiyorsak, kendime acımayı bırakıp harekete geçsem iyi olur. Sanırım akşam yemeğinizi istiyorsunuz. Yemek yemeyi sevdiğinizi kim bilebilirdi?" Onlarla yüksek sesle konuşma alışkanlığı vardı ve söylediklerini anladıklarına emindi. Sevgiyle her birini okşadı.

Shabina, hevesli bir kuş gözlemcisiydi. Sadece bu da değil, kuşların göçlerini de belgeliyor ve kaydediyordu. Nadir görülen kuşları not alıyor ve yuvalama alanlarını tespit ediyordu. Eyaletin önde gelen uzmanlarından biri olarak tanınıyordu. Gönderdiği veriler belgelenip kayıt altına alınıyordu.

Yosemite'de köpeklerin herhangi bir yere girmesi yasakken, köpeklerini yürüyüş yollarına götürmek için özel izni vardı. Sabahın erken saatlerinde, kuşları bulmak için az bilinen yürüyüş yollarında tek başına yürüyüş yapardı ve köpekleri onun koruma birimiydi. Yürüyüş yolundan başka bir şeyi kovalamamaları gerektiğini çok iyi biliyorlardı.

Köpekler onun her ruh haline uyum sağlıyordu ve Morza onlara yemek vermek için kalktığında hala üzgün olduğunu anladılar. İki büyük Doberman onu yakından takip etti. Morza büyük odadaki pencere kenarına doğru yürüdü, dışarıya baktı ve sonra odada dolaşmaya başladı, birkaç adımda bir durup dışarıya bakıyordu. Morza, köpek devriye gezerken elini boğazına koyarak onu izledi.

Evin içini görmek imkansızdı, ancak çevredeki bahçeleri çok iyi görebiliyorlardı. Bölgenin stratejik noktalarına kameralar yerleştirilmişti. Kendini güvende hissetmesi gerekirdi. Evi ve bahçeleri çevreleyen yüksek bir duvar vardı, ama son birkaç gündür, zihnini korkunç bir karanlık kaplamıştı. Nereye giderse gitsin, sürekli arkasına bakıyordu. Herkese şüpheyle bakıyordu, bir kafe sahibi için hiç de iyi bir şey değildi. Bazen nefes almakta zorlanıyordu. Bunun paranoya olduğunu, dışarıda kimse olmadığını kendine inandırmaya çalıştı, ama buna inanmadı.

"Aslında, kızlar gecesini burada düzenleme sırası bize geldiği için oldukça mutluyum." Kendini neşeli göstermeye çalıştı. Bazen deliye dönüyor olabileceğini düşünüyordu. Son birkaç gecedir uyumaya korkuyordu. Terapisti ona uyuması gerektiğini söylemişti, ama o yalan söyleyerek bunun henüz bir sorun olmadığını söylemişti. Arkadaşlarının gelmesi iyi olmuştu. Onlarla konuşabilirdi. Onların onu tamamen paranoyak bulup bulmadıklarını öğrenebilirdi. Shabina'nın en yakın beş arkadaşı, altı haftada bir, bir araya gelmek için ellerinden geleni yaparlardı. Kural olarak, onlarla vakit geçirmeyi severdi ve yoğun programlarını bir kenara bırakarak geçirecekleri o geceyi her zaman iple çekerti.

böylece bir araya gelebilsinler diye.

Shabina, arkadaşları için sıcak ve samimi bir ortam yaratmak için elinden geleni yaptığı çok büyük, dört yatak odalı bir evi vardı. Arkadaşları arasında çok popüler olan bir kapalı yüzme havuzu ve muhteşem bir mutfığı vardı. Mutfığını çok *seviyordu*. Pastaları çoktan pişirmiş ve yiyecekleri ısıtıcıya koymuştu. Arkadaşları köpeklerini de getirebiliyordu ve onlara da sağlıklı atıştırmalıklar sunmak istediği için köpek maması da hazırlamıştı. Ev, sık sık onun hazırladığı çeşitli hamur işlerinin kokusuyla dolardı. Kafesinde kullanmadan önce yeni tarifleri evde denemeyi severdi.

Shabina, Sunrise Caf 'nin sahibiydi. Burası onun gurur ve mutluluk kaynağıydı. Kafeyi kurmak için çok çalışmış, binadan tabaklara ve günlük menülere kadar her şeyi kendisi tasarlamıştı. Sadece kahvaltı ve   le yemeği servis ediyordu. Özel menüler, onun ruh haline göre değişiyordu. Kendi k  k kafesini açmak her zaman onun hayali olmuştu. Büyük bir restoran istemiyordu. Menüyü kendisinin oluşturduğu ve müşterileriyle etkileşim kurabileceği k  k bir butik restoran istiyordu. Başlangıçta, işletmesi çoğunlukla sandviç satışı ve birkaç özel sipariş alan bir şarküteri idi, ancak kısa sürede büyüdü ve şimdi terasında ve yeni yenilenmiş büyük binanın içinde oturma alanları bulunan tam teşekküllü bir restoran haline geldi.

Ebeveynleri onun eğitim masraflarını karşılamıştı, ancak işini kurmak için gerekli parayı kendisi çalışarak kazanmıştı. Sessiz bir ortağı vardı. İhtiyacı olan parayı tek başına bulması imkansızdı ve ebeveynlerinden daha fazla para almak istemiyordu. Onların vereceği kredinin, onun yerine getirmek istemediği şartları olacaktı. Neyse ki, sessiz ortağı çok sessiz kaldı ve ona hiçbir şekilde müdahale etmedi. Sadece başlangıç parası verdi. Sunrise Caf 'yi bu kadar başarılı kılan, tüm kadınları bir arada tutan yapıştırıcı olan Stella Harrison'dı. "Benim hatırlamam hatırlamalıyım onun Harrison-Rossi Harrison-Rossi artık  ocuklar," Shabina yüksek sesle mırıldandı. "Sam ile evlendi. Bu k  k detayı sürekli unutuyorum. Sam hep etrafta olmuş gibi geliyor ve hiçbir şey değişmemiş gibi, bu yüzden onların gerçekten evlendiğini hatırlamak zor."

Shabina, Knightly kasabasındaki diğer iş sahipleri gibi, başarısını Stella'nın parlak iş planına bağlıyordu. Stella, iki başarısız tatil köyünü milyonlarca dolarlık son derece başarılı bir işletmeye dönüştürmüştü. Bunu, Knightly'deki daha k  k, zor durumdaki işletmeleri de dahil ederek başarmıştı.

Knightly, dünyanın dört bir yanından tırmanıcıların tırmanmak için geldiği kayalıklarla ünlü k  k bir kasabaydı. Stella, kasabadaki birçok k  k işletmeyi ziyaret etmişti,  rneğin Bruce Akins'in sahibi olduğu k  k bir pub olan Brewery. Bruce Akins, harika bira üreten iri yarı bir adamdı. Stella, onu ikna ederek tatil köyündeki üst düzey müşterilere bira fabrikasını gezdirmesini sağlamıştı. Onun birasını son derece nadir ve bulunması zor bir ürün olarak pazarladılar. Sonuç olarak, Los Angeles'taki özel kulüplerle kazançlı sözleşmeler yapmayı başardı ve birası daha da rağbet görmeye başladı.

Stella, o zamanlar zor durumda olan yerel restoran Grill'in sahibi Alek Donovan'a yaklaşmış ve onu geceleri müzik eklemeye ve tüm menüsünü değiştirmeye ikna etmişti.

Shabina menüye yardımcı olmuş ve Alek annesinin ailesinden tarifler eklemişti. Raine broşürler hazırlamış ve bir gecede Grill, turistler ve tatilciler arasında popüler bir mekan haline gelmişti.

En önemlisi, Stella, Sunrise Café'yi Knightly'yi ziyaret eden herkes için önemli bir yer haline getirmişti. Kafeyi tanınır hale getirmek için adeta bir kampanya yürütmüştü. Shabina, Stella'nın dostluğuna ve kafeyi en başından beri bu kadar başarılı hale getirmek için ona cömertçe yardım etmesine minnettardı.

Köpekler yemeklerini iştahla yediler. Shabina onlara besleyici ve doyurucu yemekler verdi. Shabina sevgisini yemekle gösteriyordu. Arkadaşlarının her birinin kendi köpeği vardı — ya da Vienna Mortenson'un durumunda, çok uygun bir şekilde Princess (Prenses) adını taşıyan bir İran kedisi. Kedi, Vienna'nın evini yönetiyordu. Vienna, Arama ve Kurtarma'nın başındaydı, parlak bir cerrahi hemşire, güzel ve pratikti, ama kedisine karşı tamamen boyun eğiyordu. Shabina, kurtulamadığı kötü hissine rağmen, Vienna ve kedisini düşünmek bile onu gülümsetiyordu.

Viyana, kedisinin köpeklerle arkadaş olacağından emindi. Köpeklerin hiçbirisi bu arkadaşlığa karşı çıkmadı. Kedileri kovalamadılar. Onlara büyük bir hor görmeyle bakmadılar, ama Prenses köpekleri sadece küçümsemekle kalmadı, yanına yaklaşırlarsa vahşi bir şekilde dişlerini ve pençelerini kullanarak saldırdı. Köpekler onu paramparça edebilirdi, ama bunun yerine kaçtılar ve kedinin yanına yaklaşmayı reddettiler.

Sharif başını kaldırdı ve kısa bir havlama yaptı. Alarm çaldı ve ardından saatindeki yeşil ışık, kapı şifresinin girildiğini gösterdi. Shabina'nın kalbi hızlandı. Kendini normal nefes almaya zorladı. Misafir bekliyordu ve sadece arkadaşları kapı şifresini biliyordu. Arkadaşları ve Rainier — kurtarıcısı ve hayatının belası.

Güvenlik ekranına baktı ve Harlow Frye ile beagle cinsi köpeği Misha'yı tanıdı. Harlow bir senatörün kızıydı. Hastanede hemşire olarak çalışıyordu, ama asıl tutkusu sanattı. Manzara fotoğrafları ün kazanıyordu ve birçoğu dünyanın dört bir yanındaki galerilerde sergileniyordu. Kendine oldukça bir isim yapmıştı. Çömlekçilik de yapıyordu, ama bu onun ilk aşkı değildi, ancak Shabina onun çalışmalarını harika buluyordu. Harlow siyasi çevrelerde büyümüş, zarif biriydi ve her duruma nasıl tepki vereceğini çok iyi biliyordu. En güçlü tırmanıcılar arasındaydı, ancak bouldering yerine geleneksel tırmanışı tercih ediyordu.

Kapı açılır açılmaz Shabina'ya sarıldı. "Sanki seni yıllardır görmemişim gibi hissediyorum."

"Çok çalışıyorsun," dedi Shabina.

"Üç gün üst üste yemek gönderdiğin için teşekkürler," dedi Harlow, Misha'nın tasmaını çıkarmak için eğildi. Beagle anında dev Doberman pinschers'lara selam vermek için koştu. "Bu kadar uzun saatler çalıştığım da yemek yemeyi unutuyorum."

"Zahra hastaneden beni aradı ve hem senin hem de Vienna'nın üç gün üst üste travma hastalarıyla ilgilenmek için çağrıldığını söyledi. Bir gece orada uyuduğunu ve Raine'den Misha'yı senin için almasını istediğini söyledi."

"Ona sormak gerçekten içime sinmedi, ama Misha o kadar süre boyunca evde tek başına kalamazdı."

"Sen ve Vienna da düzgün yemek yemeden duramazsınız. Böyle bir durumda beni aramalısın," dedi Shabina. "Yemek hazırlamak benim için sorun değil. Bu benim işim, ayrıca kafeden her zaman artan yemeklerim olur. Fazladan zahmet olmaz."

"Artıkları göndermedin," diye işaret etti Harlow.

Göndermedi. Ama yemekler en iyi iki arkadaşı içindi ve onlar hayat kurtarıyorlardı. Onların taze, besleyici ve ikisinin de sevdiğini bildiği yemekler yemelerini istedi. Harlow'a hafifçe gülümsedi. "Belki de. Yemeğinizi yiyeceğinizi bildiğim için en sevdiğiniz yemekleri göndermek zorundaydım. Bazen çok yorgun olduğunuzda yemek yemeyi tamamen unutursunuz."

Harlow, onu büyük odadan geçerek yemek odasını mutfaktan ayıran büyük kemerli geçitten takip etti. Shabina'nın evi açık planlıydı, böylece yemek pişirirken misafirleriyle konuşup onları görebiliyordu. Duvarlar boyunca köpekleri ve misafirlerinin köpekleri için köpek yatakları yerleştirmişti. Sık sık misafirleri geliyordu ve her evcil hayvanın kendi yatağı vardı. "Sharif bu gece biraz gergin görünüyor," dedi Harlow. Büyük Doberman pencereye doğru yürüyüp dışarıya bakarken onu izlemek için döndü. dinlemek için durdu. "Dışarı çıkmak mı istiyor?"

Shabina'nın vücudundaki her kas gerildi. Köpeklerden ikisi evin dışında devriye gezmeli, biri ise onunla birlikte içeride kalmalıydı. Ama köpeklerini onsuz evin dışına çıkmasına izin vermesi mümkün değildi. Onların yanında olmaları gerekiyordu. Dışarı çıktığında her zaman silahlıydı ve köpekleri korurdu. Bunu kimseye söyleyemezdi, çünkü bir şekilde Rainier Ashcroft'a ulaşacağını biliyordu. O,

her yerde gözü ve kulağı vardı. Onun güvenliğinden sorumlu olduğunu düşünüyor gibiydi.

Rainier. Onu düşünmeye kendini izin veremiyordu. O, onun en büyük zayıflığıydı. Onu zihnine kabul ettiği anda, tüm varlığı ona ihtiyacı olduğuna inanıyordu. Onsuz hayatta kalamayacağına inanıyordu. Onsuz yaşamak istemediğine bile inanıyordu. Krizdeyken değil. Düşüşe geçmişti ve kendi başına başa çıkmayı öğrenmesi gerekiyordu.

"Hayır, bu gece evde kalması gerekiyor. Bir rutinleri var ve bundan sapmayı sevmiyorlar, ama ara sıra farklı şeyler yapmalarının iyi olacağını düşünüyorum." Bir arkadaşına daha yalan söylüyordu. Ona çok iyi davranan kadınlara yalan söylemekten nefret ediyordu. Onlar onu hayatlarına kabul etmiş ve kafe sahibi olma hayalini desteklemişlerdi. Kafeyi başarılı kılmalarına yardım etmişlerdi.

Harlow, üzerinde iki yemek ısıtıcısı bulunan bir tepsiyi yemek odasındaki uzun büfeye taşıdı. Kadınlar çoğu odadan buraya kolayca ulaşabilirdi. Shabina gümüş çatal bıçakları, peçeteleri, tabakları ve bardakları çoktan hazırlamıştı.

"Senin evine gelmeyi çok seviyorum Shabina. Her zaman çok sıcak bir koku var."

Bu, Harlow'un ona söyleyebileceği en güzel şeydi. Evinin, arkadaşları için istediği her şey olduğunu duymaya ihtiyacı vardı. Cevap vermeden, alarm tekrar çaldı. Bu sefer gelenler Vienna Mortenson ve Zahra Metcalf'tı. Vienna uzun boylu ve sarışın, Zahra ise çok kısa boylu, büyük siyah gözlü ve siyah saçlıydı, ikisi birlikte çok dikkat çekiciydiler. Zahra kollarında küçük, tüylü bir topak taşıyordu.

Yıllardır sahip olduğu, neşeli, enerjik, yarı melez, sert tüylü, yirmi kiloluk Pirene çoban köpeğini çok sevmişti. Onu kaybettiğinde, başka bir köpek almayı düşünmeyi bile reddetti. Aynı melez köpeği istiyordu, ama bunu bulmak imkansızdı. Bir şekilde, kısa bir süre önce, yerel veteriner Dr. Amelia Sanderson, sayısız bağlantıları sayesinde, bir kurtarma barınağında yeni doğum yapmış küçük bir Pirene çoban köpeği bulmuştu. Kızlar aceleyle bir araya gelmişler ve Dr. Sanderson'ın yardımıyla Zahra'ya sürpriz olarak küçük bir dişi köpek bulmayı başarmışlardı. Zahra ve köpek yavrusu ayrılmaz bir ikiliydiler.

Aslen Azerbaycanlı olan Zahra, üniversitede tanıştığı Harlow'un yardımıyla Amerika Birleşik Devletleri'ne gelmişti. Artık bir ABD vatandaşı olan Zahra, yerel bir hastanede yönetici olarak çalışıyordu. Zahra, ve bağışlar elde etmek ve bağış toplama etkinlikleri düzenlemek konusunda çok yetenekliydi. Vienna genellikle

kumar kazançlarından bağışladığı ve Zahra'nın topladığı paralarla, travma ve cerrahi birimleri çevredeki en iyiler arasında sayılıyordu. Sunabilecekleri maaşlarla iyi doktorları ve hemşireleri çekebiliyorlardı.

Zahra erkekleri kendine çeken biriydi. Yaşları ne olursa olsun, erkekler ona akın ediyordu. Flörtöz ve eğlenceli biriydi, ama kimseyle çıkmıyordu. Uzun bir süre herkes onun sonunda Brewery'nin sahibi Bruce Akins ile birlikte olacağını düşündü, ancak Bruce ona çıkma teklif edecek cesareti hiç bulamadı, bu yüzden ilişki hiç başlamadı. Shabina bunun muhtemelen iyi bir şey olduğunu düşündü. Kendi kendine, Bruce'un Zahra ile asla başa çıkamayacağını düşündü. Onu anlayamazdı.

Zahra içeri girerken gülümsüyordu, köpekleri selamladı ve onlara yavrusunu gösterdi, köpeklerin onu iyice koklamaları için zaman tanıdı. Misha da tanıştırmak için koşarak geldi. Shabina, Zahra odada insanlar olduğunu fark etmemiş gibi görüldüğü için Vienna ve Harlow ile birlikte gülüyordu. Zahra, köpeklerle yeni bebeğinin kim olduğunu ve nasıl harika arkadaş olacaklarını açıklamakla meşguldü.

Shabina çoktan kendini çok daha iyi hissediyordu. Farklı kişilikleri ve şefkatleriyle arkadaşlarının yanında olması, dünyasını daha parlak hale getirmişti. Vienna ve Harlow'a diğer iki tepsiyi uzattı ve sıcak keten bezlere sarılmış taze pişmiş ekmek sepetlerini büfeye götürdü.

"Yüzme havuzun olması çok iyi," dedi Vienna. "Bu kadar yemek delilik ama biliyorsun ki hepsini yiyeceğiz. Özellikle o" —Zahra'yı işaret etti— "ve Raine. İkisi de çok yemek yiyip hiç kilo almıyorlar."

"O mu?" Zahra, köpeklerle çevrili olarak yerin ortasında çapraz bacaklı oturmuş, omzunun üzerinden bir kaşını kaldırarak dinlediğini gösterdi. Sadece Zahra'nın yapabileceği şekilde sevimli görünmeyi başardı. "Benim bir adım var."

"Öyle mi?" diye karşılık verdi Vienna. "Aklıma birkaç tane geliyor, ama sen hepsine itiraz ettin. Yardım edecek misin?"

"Şu anda Misty'yi arkadaşlarına tanıtıyorum," dedi Zahra. "Ve benim için bulduğın isimler korkunç. Ben flört etmem, şikayet etmem ve çok fazla çikolata yemem. Benim için seçtiğin her isim bu konulardan biriyle ilgili." Kibirli bir şekilde burnunu çekip dikkatini tekrar köpeğine verdi.

Shabina, Vienna ve Harlow kahkahalara boğuldu. Bu, Shabina'nın günlerdir duyduğu ilk gerçek kahkahaydı.

"Zahra Metcalf, az önce söylediğin o yalan için yıldırım çatıdan geçip seni öldürecek," diye tahminde bulundu Harlow. "Bu anda sırt çantanda çikolata olduğunu söylemeye cüret edebilirim. Bize orada Misty için gerekli olan her şeyin olduğunu söyleyeceksin, ama hepimiz köpeklerin çikolata yiyemeyeceğini biliyoruz. Ve sende var."

Zahra onlara kibirli bir bakış attı. Bu bakışı mükemmel bir şekilde yapıyordu. "Çikolata acil durumlar için."

Bir kahkaha tufanı daha yükseldi ve Shabina, Zahra'nın sinirli gibi davranmasına rağmen gülümsediğini görebiliyordu.

"Elbette öyledir," diye yatıştırdı Shabina. "Misty ile henüz tanışmadım. Hiç de çekingen görünmüyor."

Zahra, elli metre öteden erkekleri eritebilecek gülümsemesini gösterdi. "O çok cesur. Tüm aşılarını oldu, bu yüzden yerdeyken güvende olmalı. Onu koşuya çıkarıyorum, ama itiraf etmeliyim ki, tanımadığım diğer köpeklerin bulunduğu yere onu indirmekten hala biraz korkuyorum."

Shabina, Dobermanlarından birini kaybetmeyi, özellikle de parvo yüzünden kaybetmeyi hayal bile edemiyordu. Köpekleri onun sürekli arkadaşlarıydı. Zahra'ya çok üzüldü. "Seni suçlamıyorum. Ben de aynı şekilde davranırdım. Tüm köpekler için ödül mamaları hazırladım. Misty için yepyeni bir yatak aldım. Bugün kullanmak zorunda değilsin, ama hazır olduğunda, diğer köpeklerden sıkıldığında buranın onun özel yeri olduğunu öğretmeye başlayabilirsin. O buradayken, diğer köpekler onu rahat bırakacaklarını bilirler."

Alarm tekrar çaldı ve Stella Harrison-Rossi'nin geldiğini duyurdu. Raine O'Mallory onunla birlikteydi ve bastona ağır bir şekilde yaslanıyordu. Hâlâ bacağındaki birkaç ameliyattan iyileşiyordu. Vurulmuş, kemiği parçalanmıştı ve şanslıydı ki, en iyi ortopedi ekibi bacağını kurtarmayı başarmıştı. Raine, sessizliği ile Shabina'yı her zaman şaşırtırdı, genellikle odadaki en az konuşan kişi olmasına rağmen, korkutucu derecede zeki idi.

Bağımsız bir yüklenici gibi görünüyordu, çoğunlukla ABD hükümeti için çalışıyordu, analist olduğunu iddia ediyordu, ancak helikopterler her saat başı gelip onu ve köpeği Daisy'yi götürüyordu. Günlerce ortadan kaybolurdu. Yaralandığında, sanki ulusal bir hazineymiş gibi gece gündüz askerler tarafından korunuyordu. En azından Raine gizemli bir kadındı.

Stella'nın Airedale cinsi köpeği Bailey ve Raine'in yaramaz Jack Russell terrier cinsi köpeği Daisy, Shabina'yı karşılamak için heyecanla koştular.

Stella güldü. "Onlara kim ödül verdiğini biliyorlar. Açıkça yalakalık yapıyorlar." Raine'in Shabina'nın evine güvenli bir şekilde girmesini sağlamak için geri adım attı.

Shabina, Raine'in bastonuyla bile yürümekte zorlandığını görebiliyordu. Yavaş ilerliyordu. Yüzünde hiçbir ifade yoktu, ama şüphesiz her adım ona acı veriyordu. Raine her zaman maceracı biriydi. Biraz heyecan arayan biriydi. John Muir Trail'in tamamını, neredeyse üç yüz mil uzunluğundaki vahşi doğayı tek başına yürüyerek geçmişti. Whitney Dağı'nın zirvesine birkaç kez çıkmış ve Half Dome'a defalarca tırmanmıştı. Alpleri yürüyerek geçmişti, İzlanda'da sönmüş bir volkanın içine girmiş, Romanya'daki buz mağaralarına gitmiş ve o ülkenin her yerini yürüyerek gezmişti. Tayland'ın kırsal bölgelerini yürüyerek gezmiş, Amazon Nehri'ni aşağı inmiş ve birçok başka ülkeye seyahat etmişti. Parasailing ve bouldering yapmıştı ve problem çözmeyle ilgili her şeyi severdi, bu da onu hava ipekleri ve ip üzerinde iyi yapıyordu. Onun yürümekte zorlandığını görmek zordu.

Shabina çömelerek iki köpeği de okşadı ve kaşıyarak onları coşkuyla selamladı. İkisini de çok seviyordu. Onun ilgisinden doyduktan sonra, yeni köpek yavrusuyla tanışmak için koştular. Shabina ellerini dikkatlice yıkarken, Stella Raine'in sırt çantasını büyük odadaki sehpa üzerine koydu. Raine sırt çantası olmadan hiçbir yere gitmezdi. Çanta su geçirmezdir ve içinde dizüstü bilgisayarı vardır.

"Bizi geciktirdim, Shabina," dedi Raine. "Çok üzgünüm. General." Gözlerini devirdi. "Onu hatırlamalısın; benim için bilgi bulmamda ısrar etti."

"Ne?" Vienna arkasını dönerek büfeye yaslandı. "Sen hastalık iznindesin. Hiçbir iş yapmaman gerekiyor."

"O benim çalışmamam gerektiğini düşünüyor, ama bu kural onun için geçerli değil. Ona başka kişiler de olduğunu söyledim, ama ısrarla benim olmam gerektiğini söyledi. Ayrıca, ağrı kesici kullanmayacak kadar inatçı olduğum için beynimde bir sorun olmadığını ve tek yapmam gerekenin oturup bir çözüm bulmak olduğunu da belirtti."

"Ne dedi?" Zahra öfkelenildi.

"Evet. Aslında, 'sıksa kık' dedi." Raine eğlenmiş gibiydi.

Raine dışında kimse General'in gerçekten general olup olmadığını bilmiyordu. Raine ona hep öyle seslenirdi, ama biri sorduğunda, şaka yapar

şaka yapar ve onun sadece öyle çağrılmayı sevdiğini söylerdi. Shabina onun general olduğuna inanıyordu. Nedense Raine, onun kendisine söylediği çoğu şeyin komik olduğunu düşünüyor gibiydi. Hakaretleri bile.

"Rush bilseydi," dedi Stella, "cep telefonunu alırdı ve bu işe yaramazsa, yine dizüstü bilgisayarını elinden alırdı. Doktorun emirleri, iznini saygı duymayan bir patronun emirlerinden önceliklidir."

Raine, büyük odadaki Shabina'nın çok rahat koltuklarından birine doğru yürüdü. Yavaşça koltuğa oturdu ve bacağını önüne uzattı. Yolculuğun zorlu geçtiği belliydi. Raine'in alnında küçük ter damlacıkları vardı, ama zafer kazanmış gibi görünüyordu.

"Hiçbir şey yapmadan otursam deli olurum. Ve teknik olarak, benim patronum yok. Ben özel bir müteahhitim ve bu şekilde olmasını tercih ediyorum. General istediği kadar kendini beğenmiş olabilir, ama beni ancak bir yere kadar zorlayabileceğini biliyor. Sonunda, istediğimi elde edeceğim."

"Sana 'kıçın çok zayıf' demesine izin verme," dedi Zahra, biraz küçümseyerek. "Bu çok aşağılayıcı. Kişisel yorumlarda bulunmaya hakkı yok. Şikayet edebileceğin biri olmalı." Kucağındaki köpek yavrusuyla ayağa kalktı ve Vienna'nın odanın köşesine koyduğu küçük kafese gitti. "Yemek yerken, Misty'yi diğer köpekler gibi yatağında kalması için eğitmen kadar kafesine koyacağım. Herkesi rahatsız etmesini istemiyorum."

"O daha yaşlı olduğu için farklı bir nesil olduğunu göz önünde bulundurup hoşgörü gösterebileceğimiz bir durum değil," diye ekledi Harlow. "O bir pislik."

Shabina yemeği işaret etti. "Tabağını hazırlayayım Raine. En sevdiğin yemekleri yaptım." Üç Doberman pinscherine köpek yataklarına gitmeleri için komut verdi.

Diğer kadınlar da onu takip etti.

"Beni kışkırtıyordu. Kışımın zayıf olduğunu düşünmüyor," diye açıkladı Raine hafifçe iç çekerek. "Sürekli bana çıkma teklif ediyor."

Zahra kaşlarını kaldırdı. "Bu onun flört etme şekli mi?"

Raine güldü. "Evet. Kendini çok zeki sanıyor."

Zahra yüzünü buruşturdu. Vienna ve Harlow uzun ve şaşkın bir bakış değiştirdiler.

Stella ve Shabina güldü.

"O bir inek, değil mi?" diye sordu Stella.

"Kesinlikle," dedi Raine.

"Kaç erkek sana çıkma teklif ediyor?" diye sordu Harlow. Yemek ısıtıcılarının kapaklarını açmaya başladı. "Shabina, kendini aşkın

"

"Hepsi çok lezzetli görünüyor," dedi Stella. "Beni yüzme havuzuna yuvarlaman gerekecek."

"Sam'e götürmek için bolca yemek kalır," dedi Shabina, Raine'in yemeğini hazırlamak için sıraya girerken.

"Orada sessiz kalabileceğini sanma, Raine," diye ısrar etti Harlow. "Seni o hastane odasında bir sürü erkek ziyaretçiyle gördük. Ne oluyor kızım? Sır saklıyorsun. Ve bunlar ulusal sırlar değil. Bunlar kız arkadaş sırları."

Raine hafifçe kızardı. "Cidden mi? Kız arkadaş sırları diye bir şey mi var?"

"Evet, ve en yakın arkadaşlarına itiraf etmelisin," diye ekledi Stella. "Bizim ilgilenmediğimiz, yüksek güvenlikli saçma sapan sırlarını saklamaya o kadar alışmışsın ki, önemli şeyleri konuşmuyorsun." Oturmak yerine Raine'in sandalyesinin yanındaki alçak minderlere oturdu.

Harlow onu takip etti. Shabina, Raine'e tabağını içeren bir tepsi uzattı ve meyve dolu taze bir bardak suyu yanındaki sehpa koydu. Raine'in onun yerine zor durumda olduğu için minnettardı. Arkadaşları ona erkekler hakkında soru sorsa ne cevap vereceğini bilemezdi. O erkeklerle çıkmazdı. Erkeklerle bakmazdı. Biri ona çıkma teklif ettiğinde, her zaman normal olmaya çalıştığı için daveti dikkatlice değerlendirirdi, ama sonunda, gitmeyeceği için mümkün olduğunca nazik bir şekilde bir neden uydururdu.

Yemek için yemek odası yerine, geniş oturma odasında rahatça yerleştiler. Orada yemek yemeye alışkındılar. Vienna, Raine'in rahatsız bacağına bir osmanlıya kaldırarak rahatlamasını sağladı. Kahkahalar ve dostluk tam da Shabina'nın ihtiyacı olan şeydi. İçindeki karanlık, uğursuz his tamamen kaybolmadı, ama hafifledi, böylece tekrar nefes alabildiğini hissetti. Daha net düşünebiliyordu.

"Dürüst olmak gerekirse," Raine erkekler konusunu düşündükten sonra cevap verdi, "flört etme fikrini düşünmeye vaktim yok. Çok fazla acı çekiyorum. Dr. Briac Brannan—Vegas'a gelip Rainier'in yarasını tedavi ettiğinde onu hatırlıyor musun? Hastanedeyken beni birkaç kez ziyarete geldi. Benim rehberliğimde Yosemite'de yürüyüşe çıkmak istedi ve ben de kabul ettim, ama..." Omuzlarını silkti ve bacağına doğru başını salladı. "Hala geleceğini söyledi. Tatil izni aldı ve beni görmek istiyor."

Bu hafta gelecek. Ona senin kulübelerinden birinde kalmasını söyledim, Stella. Sunrise Lake, Yosemite ve Knightly'nin ortasında. Her iki yere de kolayca ulaşabilir."

Harlow inledi. "Bu, ona karşı hissettiklerin hakkında hiçbir şey söylemiyor, Raine."

"Onunla konuşmayı seviyorum. Zeki ve ağzını açtığında beni utandırmıyor. Her şeyi bildiğini iddia etmiyor ve ne kadar üstün olduğunu anlatıp durmuyor." Diye iç geçirdi. "Fiziksel olarak mı? O kadar da çekici bulmuyorum. Keşke çekici bulsaydım ve yürüyüşe çıkıp onu o ortamda görsem, bir şeyler hissederim diye ummuştum, ama şu ana kadar hiçbir şey hissetmedim."

"Başka biri var mı? Lucio Vitale ne durumda?" diye sordu Zahra. "Sam'in babasının koruması. Sana çok ilgi duyuyor gibiydi."

Raine başını salladı. "İmkani yok. Onu uzun zaman önce tanıyordum. O zamanlar bencil bir pislikti, yükselebilmek için herkesi kullanıyordu. Ona asla güvenmem. Kuzu gibi davranmak için elinden geleni yapıyor, ama öyle değil."

"Bazen düşmanlarla arasında büyük bir kimya olabilir," dedi Vienna.

"Hayır, onunla hiçbir kimyam yok." Raine meyve aromalı sudan bir yudum aldı. "Shabina, yemek yapma becerin daha da gelişirse, senin yanına taşınacağım."

Shabina ona bir gülümseme daha gönderdi. "Bunu söylemen çok hoş." Yemek pişirmek en sevdiği şeylerden biriydi. Başkalarının onun için pişirdiklerini beğenmesi ona büyük bir tatmin veriyordu.

"Peki ya Rush?" diye sordu Vienna. "Onunla aranızda bir kimya var mı?"

Raine ona somurtarak baktı. "Rush bir doktor. Çok otoriter olmayı seviyor. Bu, benimle çıkmaya çalışan biriyle aynı şey değil, ki o da öyle değil. O senin Zale'in gibi değil, Vienna. İkinizin hemen evleneceğini sanıyordum. O planlara ne oldu?"

Shabina, Raine'in Vienna'ya karşı durumu tersine çevirme şeklini çok zekice buldu. Tüm gözler anında Vienna'ya çevrildi.

"Doğru," dedi Stella. "Zale o yüzüğü parmağına taktı ve hiçbir şeyi beklemeden evleneceğinizi ısrarla söyledi."

Vienna çenesini kaldırdı. "Biliyorum. Ve ben de kabul ettim. Kabul ettim." Raine'e hızlıca bir gülümseme attı. "Aramızda inanılmaz bir kimya var. Ama o hala benim sevgili eski babam Elliot Blom'un, Özel Faaliyetler Bölümü'nün başkanı olan ve beni sahiplenmeye niyeti olmayan babamın sözleşmesi altında. Sanırım Zale'i yeterince meşgul ederse benim hakkımda her şeyi unutacağını umuyor."

"Babanı tarif edecek kelime bile bulamıyorum," dedi Stella. "Sam o işten çıktıktan sonra tanıştığım için çok minnettarım."

"Ama Zale ile evlenmeyi düşünüyorsun, değil mi?" diye sordu Harlow. Tabakları toplayıp mutfığa götürürken, Stella boş ekmek sepetlerini ve tereyağı tabaklarını içeri taşıdı.

Viyana, baş ağrısı başlıyor gibi şakaklarını ovuşturdu. "Erkeklere güvenme konusunda çok korkakım. Biyolojik annem bana beyin yıkama yaptı, ama Zale yanımdayken hiç şüphem olmuyor."

Yiyecekleri kaldırmaya yardım etti, sadece tatlı tepsileri kaldı. Genellikle yüzmeden sonra tatlılarını yerlerdi.

Raine yüzmeyi tercih etti. Havuzda fizik tedavi görmüştü ve mayo giyip çıkmanın zor olduğunu itiraf etti. Yorgun olduğu için sadece dinlenmek istiyordu. Diğerleri yüzerken o köpeklerle kalıp onlara ödül mamaları verecekti. Shabina onunla kaldı, mutfaktaki işi bitirip arkadaşları yüzerken her haneye artan yemekleri paketleyerek eve götürmek için hazırladı. Sadece onların kahkahalarının sesi bile rahatlatıcıydı. Raine'in köpeklerle konuşurkenki fısıltısı, tedirginliğini uzak tutuyordu. Üç gündür ilk kez kendini çok daha hafif hissediyordu. Arkadaşlarının olması çok güzeldi.

Diğerleri duş alıp giyinip büyük salona geri döndüklerinde, Shabina tatlıları ve içecekleri gösterdi. Zahra hemen Misty'yi kafesinden çıkardı ve diğer köpeklerle birlikte işini görmesi için dışarı çıkardı, sonra herkes en sevdiği tatlıyı alıp yerleşti.

Stella, çikolata kaplı çileği tabağındaki çırpılmış kremaya batırdı. "Geçen yılki o korkunç trajediyi hatırlıyor musun? Shabina, senin kuşlarının yuva yaptığı patikalardan birinin yakınındaki Sierralarda küçük bir aile ölü bulunmuştu, anne, baba ve bir bebek. Kadının iki kız kardeşi vardı. Üçüzlerdi, ölen kadın ve iki kız kardeşi. Soruşturma sırasında iki kız kardeş benim kulübelerimden birinde kaldı. Koca patikadan sapmış ve yangın çıkan bölgeye girmişlerdi. Ağaçlar yanmıştı ve gölgelik yoktu. Sonra çok şiddetli yağmur yağdı ve zemin bataklığa dönüştü. Ardından sıcaklıklar yükseldi."

Viyana başını salladı. "Bu çok korkunç. Çocuklar söz konusu olduğunda her zaman kötüdür."

“Hava çok sıcaktı,” diye ekledi Harlow. “Yeterli su taşımamışlardı. Hevesli yürüyüşçülerdi ama sıcak havaya hiç hazırlıklı değillerdi.”

“Kimse hava koşullarına hazırlıklı değildi,” dedi Vienna. “Çok sayıda hasta sıcak çarpmasıyla hastaneye kaldırıldı. Kötü bir dönemdi.”

Shabina, arama ve kurtarma ekibinin başkanı olan Vienna'nın, aileden haber alınamadığında ve arabaları terk edilmiş gibi bulunduğunda çağrıldığını hatırladı. Arama ekipleri organize etti ve dört gün sonra üçünün cesetleri çok beklenmedik bir bölgede bulundu. Shabina, ölenlerin ailesi için çok üzülmüştü ve cesetleri bulan ve onlarla ilgilenenler için de aynı derecede üzülmüştü. Herkes ölümler yüzünden perişan olmuştu.

Shabina ormanın o bölgesini çok iyi tanıyordu. Patika belirsizdi, neredeyse görünmezdi. Yeniden düzenleme için işaretlenmişti. Vahşi hayvanlar ve hava koşulları işaretleri tahrip etmişti. Patikalara aşına olmayanların nasıl umutsuzca yolunu kaybedeceğini anlayabiliyordu. Patikadan çıkıp hasarlı ağaçların bulunduğu bölüme girdiklerinde, hangi yöne gideceklerini bilmek daha da zor olacaktı. Yeterli gölge olmadan, hava çok sıcak olacaktı.

Shabina iç geçirdi. “İki kadın sık sık kafeme gelirdi, oturup onlarla sohbet ederdim. Onlar için çok üzülmüştüm.”

Stella başını salladı. “Senden birkaç kez bahsettiler, Shabina, onlara ne kadar nazik davrandığından.” Gülümsedi. “Yemeklerin ne kadar harika olduğunu da hatırladılar. Anma töreni için geri geldiler. Sanırım onları sık sık göreceksin. Burada uzun bir tatil geçirmek istediler. En güzel kabinlerimden birini bir aylığına rezerve ettiler ve neredeyse bir haftadır buradalar, Sunrise'ın her yerini keşfediyorlar.”

“Bu beni şaşırttı,” dedi Harlow. “Kız kardeşlerini burada kaybetmişken, geri gelmelerinin zor olacağını düşünürdüm.”

“Kız kardeşlerinin sevdiği her şeyi öğrenmek istiyorlar. Yapmak istedikleri şeylerden biri de Shabina'nın kuş gözlem turuna katılmak. Salı günü için tüm rezervasyonları yaptırdım. Bu tura katılmak için çok heyecanlı olan üniversite öğrencileri de var. Pazartesi akşamı işten sonra arabayla gelecek misin?”

Shabina dudaklarını ısırılmamaya çalıştı. Raine hiçbir ayrıntıyı kaçırmazdı ve Shabina'yı çoktan yakından incelemeye başlamıştı. “Evet, ama kampa gideceğim. Sunrise Resort'tan bir saatlik mesafede, bu yüzden Yosemite'de kamp yaparsam biraz daha uyuyabilir ve müşterilerimi shuttle getirmeden önce köpekleri gezdirebilirim.”

Köpekler her zaman her şey için en iyi bahanesiydi. Arkadaşlarının da evcil köpekleri vardı ve onların ihtiyaçlarını karşılıyorlardı. Köpeklerin koşmak isteyeceğini anlıyorlardı.

Zahra, kucağındaki tüylü topu kucakladı. "Bu her zaman koşmak istiyor." Abartılı bir şekilde iç geçirdi. "Koşmaktan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun."

Shabina kendini diğerleriyle birlikte gülerken buldu. Zahra şikayet ediyor gibi görünebilirdi, ama o tüylü topu çok seviyordu.

"Raine, küçük canavarı dışarı çıkardığımda Daisy'yi de yanımda götürebilirim. Uğrayıp onu alabilirim."

Raine'in Jack Russell cinsi köpeği çok aktifti ve günde üç kez kanal boyunca koşmayı severdi. Raine'in kırık bacağı yavaş yavaş iyileşiyordu, bu da normalde köpeğiyle yaptığı uzun koşuları yapmasını engelliyordu. Yürüyordu, ama yine de çok acı çekiyordu ve Daisy, koşması gerektiği halde onun yanında kalmayı tercih ediyordu.

Raine'in yüzü aydınlandı. "Zahra, gerçekten sorun olmaz mı? Onu yürüyüşe çıkarmaya çalışıyorum, ama Daisy dışarı çıktığımızda benden ayrılmıyor. Onun nasıl olduğunu bilirsin; çok fazla egzersize ihtiyacı var."

Zahra elini salladı. "Bu yaramazı zaten dışarı çıkarmam gerekiyor. Ve onların arkadaş olması iyi olacak."

İKİNCİ BÖLÜM

“Hepinize danışmak istediğim bir şey vardı,” dedi Shabina. Sesini dikkatlice kontrol etmeye çalıştı, ama arkadaşları anında sessizleşti ve bekledi, sanki bunun onun söylediği kadar sıradan bir şey olmadığını biliyorlarmış gibi.

Gülmekten kendini alamadı. Çok şanslıydı. “Siz kadınlar. Sizin önünüzden hiçbir şey geçmez. Önemli bir şey hakkında konuşmak istediğimi başından beri biliyordunuz.”

"Bir şeyden dolayı üzgün olduğun çok açık, Shabina," dedi Stella, sesi nazikti.

"Köpeklerin gergin," dedi Harlow. "Senin ruh halini mi yansıtıyorlar yoksa gerçekten bir sorun mu var, belli ki bir şeyler yolunda değil. Biz de senin paylaşmanı bekliyorduk."

Shabina derin bir nefes aldı. Artık korkularını dile getireceği için, bunlar ona saçma gelmeye başlamıştı. Bir sorun olduğuna dair elinde ne kanıt vardı ki? Tereddüt ettiğini fark etti. Endişeli olduğu ortaya çıkarsa, ailesi eve dönmesi için ısrar edecekti. Onu evlerinde kilitli tutup, güvenlik görevlileriyle çevreleyeceklerdi. İzin almadan ya da etrafında yarım düzine güvenlik görevlisi olmadan hareket edemeyecek, nefes alamayacaktı. Sevdği tüm şeyler önemsiz hale gelecekti.

"Nasıl başlayacağımı tam olarak bilmiyorum. Şimdi bunu birine yüksek sesle söyleyeceğim için kendimi biraz gülünç hissediyorum," diye itiraf etti.

"Shabina." Raine'in sesi çok nazikti. "Acele etme. Biz senin arkadaşlarınız. Nasıl görüldüğünü dert etmene gerek yok. Sadece seni rahatsız eden şeyi anlat bize."

Shabina, yerinde durmak için kendini zor tuttuğu için yere oturdu. Her zaman rahat ve sakin görünmek için çok uğraşmıştı. Yere serilmiş minderlerden birine oturduğu anda, Malik bir tarafına, Sharif diğer tarafına uzandı. Onun içsel heyecanını hissederek, ona sıkıca sarıldılar. Bunların onun arkadaşları olduğunu ve onun iyiliğini düşündüklerini kendine sürekli hatırlatmak zorundaydı.

"Babamın dünyanın dört bir yanında petrol yangınlarını söndürdüğünü, bu işin en iyisi olarak kabul edildiğini biliyorsunuz, değil mi?" Onların oldukça ünlü babasını tanıdıklarını biliyordu, ama bir yerden başlaması gerekiyordu. "Sana söylemiştim

on beş yaşındayken, annemi ve beni Suudi Arabistan'a götürdüğünü ve orada yangınları söndürürken kaçırıldığını söylemiştim. Garip bir dönemdi. Birçok kaçırılma olayı yaşanmıştı ve annemle bana, başımıza böyle bir şey gelirse nasıl davranmamız gerektiği konusunda eğitim verilmişti. Fidyeye talep edileceği söylendi. Fidyeye ödenecek ve biz serbest bırakılacaktık. Direnmememiz, kaçmaya çalışmamamız, kaçırılanları hiçbir şekilde kızdırmamamız söylendi. Bazen müzakerelerin kesintiye uğradığı, ancak endişelenmememiz gerektiği, her zaman yeniden başladığı defalarca söylendi."

"Ne kadar garip bir durum," dedi Vienna. "Kaçırılma endişesi içinde yaşamak, o kadar ki nasıl davranmanız gerektiği konusunda talimatlar almak."

Harlow, Shabina ile uzun uzun baktıktan sonra, diğerlerine de kendisine de katı talimatlar verildiğini itiraf etti. "Politikacı bir babayla büyüdüm. Her zaman etrafımızda güvenlik vardı, ama tabii ki benim eğitimim Shabina'nınki kadar yoğun değildi."

Shabina, sürekli tehlikeye karşı tetikte olmak zorunda olmanın baskısını anlayan biri olduğu için minnettar olarak ona küçük bir gülümseme gönderdi. "Annem ve ben küçük bir pazara alışverişe gitmiştik. Ağır bir koruma altında değildik, aksine öyleydik. Birdenbire bağırışlar, itiş kakışlar ve bize doğrultulmuş silahlar oldu. Annem güvenlik görevlilerimiz tarafından yakalandı ve zırhlı araca doğru koştu. Ben meyve satıcısının tezgahının diğer tarafındaydım. Etrafımda patlayan portakallara baktığımı ve sonra adamlar annemi SUV'ye ittiğinde annemin sırtına baktığımı hatırlıyorum. Güvenlik görevlilerim beni yere attı ve tüm meyvelerin olduğu masanın altına yuvarlandık."

"Çok korkmuş olmalısın," dedi Stella.

"En çok annem için endişelendiğimi hatırlıyorum. Ondan ayrılmak hoşuma gitmedi. O da arkasına bakmadı. Bu bana çok garip geldi. Seslenmedi, arkasına bakmadı. Onların onu SUV'nin içine itmesine izin verdi. Annem bu kadar sakin olup, bu durumda bize söyleneni yapabiliyorsa, ben de yapabilmeliyim dedim kendime."

Raine nefesini bıraktı. "Sen on beş yaşındaydın, Shabina. Silah sesleri arasında annenden ayrılmıştın. Paniklesen kimse seni suçlamazdı."

Shabina bakışlarını Raine'e çevirdi. Raine, arkadaşlarından birinin yanlış değerlendirildiğini düşünürse çok öfkeli olabilirdi — ya da bu durumda,

kendisine ait olmayan bir suçluluk duygusu yükleniyorsa, çok öfkeli olabilirdi. Yine gülümsediğini fark etti, kalbindeki ağırlık biraz hafiflemişti.

"Mesele şu ki, Raine, ben paniklemedim. Sadece güvenlik ekibinin annemi oradan çıkardığını ve benimkilerin de beni çıkaracağını kendime söyledim."

"Ama çıkarmadılar," diye fısıldadı Stella. Kollarını Bailey'nin boynuna doladı.

Shabina avucunu, bazen kasların ağrısının dinmediği, yüksekteki uyluğuna bastırdı. Tıpkı şu anda olduğu gibi. Kendine bunun psikosomatik olduğunu, gerçek olmadığını, hepsinin kafasında olduğunu söyledi. Her gün koşup durmadan esneme egzersizleri yapmasına rağmen, yara izinden kaynaklanan ağrı vücudundan hiç gitmedi.

"Hayır, silahlı adamlar her yerdeydi. Ekibim bir savaş başlatıp pazardaki herkesi öldürmek istemedi, bu yüzden söylendiğinde bizimle birlikte yere yatmayı tercih ettiler. İkiisi beni korumaya çalıştı, ama aradıkları annem ve bendim. Ben ve altı başka tutsak daha götürüldük. Otuzlu yaşlarında iki kadın, ikisi de Fransa'dan, yirmili yaşlarının başında üç erkek, Londra'dan, ve altmışına yakın bir kadın, Arjantin'den. Ben direnmedim. Kimse öldürülmemişti. Sanırım birkaç kişi yaralanmıştı, ama çoğunlukla, bizimle birlikte gittiklerinde, pazarın yeniden düzene sokulması gerekiyordu."

"Kaçırılan tek kişi siz olmadığınız için rahatladınız mı?" diye sordu Harlow.

Shabina başını salladı. "Öyle ki, yaşlı kadın, adı Kathryn'di, ağlamaya başladığında, ona direnmemesini, bizim serbest bırakılmamız için pazarlık yapacaklarını fısıldadım. Ona zarar vermeyeceklerinden emindim. Kaçıranların beni anlamamasını ve onu sakinleştirdiğim için kızmasını umarak İspanyolca konuştum. Çok sessiz kalmam ve dikkat çekmemem söylenmişti, ama onun bu kadar üzgün olduğunu görmek hoşuma gitmedi."

"Bu tam sana göre, Shabina," dedi Raine. "Senin kalbin çok şefkatli. O zamanlar da öyleydin."

"Ben çok korkmuş olurdum, hareket edemezdim," dedi Vienna.

Shabina gülmekten kendini alamadı. Vienna, hiç tanımadığı insanları kurtarmak için uçurumlardan sarkmıştı. "Bundan şüpheliyim. Sanırım demek istediğim, bize nazik davranıldıkları. Kimse beni ya da diğerlerini dövmedi. Bizi çadırların olduğu bir yere götürdüler, bize yiyecek ve su verdiler ve kuralları açıkladılar. Fidye için alıkonulduğumuzu ve fidye ödendiğinde serbest bırakılacağımızı söylediler. Güvenlik ekibimizin bize söylediği gibi, bu onlar için az çok karlı bir işti."

"Bu kampta başkaları da mı vardı?"

"Kadınları bile vardı. Yaşlı ve genç. Liderleri Salman Ahmad adında bir adamdı. Yumuşak başlı biriydi, ama söylediği her şey kanundu. Kimse ona karşı gelmezdi. İşkence yapmazdı, cinayet işlemezdi, ama söylediği şeyleri ciddiye alırdı. Her birimize ailelerimize fidyeyi ödemeleri için yalvaran bir video çekti. Politik açıklamalar yoktu, sadece basit ticari işlemler vardı. Sonra tüm kamp taşındı."

Shabina ağrıyan sol uyluğunu ovuşturdu. Kasları, kalp atışlarının ritmiyle zonkluyordu. "Kaçmaya çalışmalıydım. Neden yapmadığımı bilmiyorum. Gerçek şu ki, kendimi kaçıranların kampında gibi hissetmiyordum. İlk yıl, kadınlar bana nazik davrandı, erkekler ise çoğunlukla beni görmezden geldi. Çok şey öğrendim ve onların hayatlarının her yönünü büyüleyici buldum. Çocuklara yardım edebildim ve dikiş ve yemek yapmayı öğrendim. Dil becerilerimi mükemmelleştirdim. Kathryn ilk giden oldu ve götürülürken birkaç kadını ve beni kucakladı."

Gözlerinin arkasında yaşlar yanıyordu, sevdiği o kadınlar ve çocuklar için ağlıyordu. Onlar onun ailesi gibiydi. "Ailemi düşündüm, ama sanki ben birçok kamptan veya yatılı okuldan birine gönderilmiş, onlar ise baş başa kalmışlardı. Burası yaz kamplarından daha güzeldi. Müzik aletleri çalmayı ve şarkılarını söylemeyi öğrendim. Kuşlar çok güzeldi ve onları bana gelmeleri için ikna edebiliyordum. Her kuşun söylediği her notayı, tam olarak taklit edebilecek hale gelene kadar çalıştım. Onların inançlarını inceledim ve çok ilginç buldum. Çoğu yönden, sessiz, huzurlu, sevgi dolu insanlardı. Erkekler her zaman geleneksel kıyafetler giyerdi, kadınlar da öyle. Ben de öyle yaptım."

Boğazındaki yumru onu boğmak üzereydi. Kendini sakinleştirmek için sallandığını fark etti, bunu yapmamak için çok uğraşmıştı.

"Shabina." Raine'in sesi nazikti. "Bize anlatmak zorunda değilsin."

"Hayır, ben sorumluyum. Olanlardan ben sorumluyum. Kaçmaya çalışmalıydım. Fransız kadınlar ilkinden birkaç ay sonra fidyeyle serbest bırakıldılar. Sık sık taşındık, ama her zaman aynıydı: güzel bir düzen ve herkes çok huzurlu görünüyordu. İki bebek doğdu. Üç üniversite öğrencisi ayrıldı. Salman Ahmad bir gün bana gelip sıra benim olacağını söyledi. Çocuklarla çok iyi anlaştığımı, onlara farklı diller öğrettiğimi ve onlarla oyunlar oynadığımı, kimsenin gitmemi istemediğini söyledi. Her fidye ödeneceği zaman, paranın ele geçirildiğini adamlarına söylediğini duydum. Babamın parayı kasten saklayıp saklamadığını ya da aralarında

aralarında bir hain olup olmadığını, parayı ellerine geçmeden önce alan biri olup olmadığını bilmiyordu. Her halükarda, beni daha fazla tutamazdı. Eve gideceğimi biliyordum."

Aniden kuruyan dudaklarına dilini değdirdi. "Ama sonra onlar geldi. Kendisine Akrep diyordu." Düşünmeden sol bileğinin hemen üstüne parmaklarını doladı. "Adının Al Aqrab Jabrir Birvul Fareed olduğunu söyledi. Muhtemelen yıldızın adını aldığını iddia etti, ama kendisiyle Deathstalker Akrep olarak gurur duyuyordu. Kendisine bile öyle hitap ediyordu. Esir aldığı kadınlara, onlara ait olduklarını dünyaya ilan etmek için özel bir damga vuruyordu."

Shabina, arkadaşlarının onu yakından izlediğini fark etti ve ellerini gevşetip, yanına sıkıca sarılmış köpeklerin üzerine tekrar indirdi.

"Maske takıyordu, ama onun Orta Doğu'dan olmadığını hemen anladım. Adı gerçekte Fareed değildi. Etrafını saran adamlar paralı askerlerdi ve neredeyse onun kadar sadistti. Otomatik silahlar kullanarak erkekleri biçtiler. Kadınların yaşı önemli değildi; yaşlı ya da genç, öldürülmeden önce tecavüze uğradılar. Kampta bulunan herkesi, bebekler dahil, öldürdüler. Herkesi." Son kelimeyi fısıldadı çünkü sesi daha yüksek çıkmıyordu. "Ben de tecavüze uğrayıp öldürüleceğimi düşündüm. Ben de onlardan biriydim. Onlar benim ailem olmuştu."

"Ah, Shabina," diye fısıldadı Zahra. "Böyle bir katliama tanık olmak ne kadar korkunç."

"Salman Ahmad tarafından kaçırılıp uzun süre alıkonulduğum için bir tür Stockholm sendromu yaşadığımı düşünebilirsin, ama ben öyle olmadığını biliyorum. Onun için kaçırma sadece bir iş anlaşmasıydı. O iyi bir adamdı. Bilge bir adamdı. Kabilesini adalet ve nezaketle yönetiyordu. Sadece erkeklerini değil, kadınları ve çocukları da. Geleneksel inançlarını takip ediyorlardı ve ben onlarla birlikteyken, elimden geldiğince çok şey öğrenmeye çalıştım ve ben de onları takip ettim. Scorpion ise tam tersiydi, o gerçek bir sadist."

"Onu duydum," dedi Stella. "Bu isim haberlerde birçok kez yer aldı. O uluslararası bir seri katil. Çoğu insan, birçok ülkede cinayet işlediği için onun bir pilot olduğunu düşünüyor."

"Geride çok az iz bırakıyor," diye ekledi Raine, "çünkü karşılaştığı herkesi öldürüyor. Genellikle genç bir kızı yaklaşık altı ay boyunca elinde tutuyor, ona işkence ediyor ve sonra sadistçe bir şekilde öldürüyor, koluna damgasını vuruyor."

Shabina, giydiği uzun kollu gömleğin altındaki kolunu ovuşturmaktan kaçındı.

"Amerika Birleşik Devletleri'nde, Fransa'da, Arjantin'de, Kosta Rika'da, Mısır'da, Belçika'da ve Sanırım Suudi Arabistan dışında bir ülkede daha cinayetler işledi. Her ülkede birkaç köyü veya çok küçük kasabaları katlettiği söyleniyor."

"Çevresindeki herkesin kendisine Şeyh Fareed diye hitap etmesini istiyordu," dedi Shabina. "Şeyh, kutsal bir adam, bilge, danışman, kabiledeki herkesin saygı duyduğu biridir. Scorpion bu unvanı hak etmedi. Kendisine ait olmayan bir şeyi aldı. Dışarıya gösterdiği inançları uygulamıyor. İnsanlara, topraklara, hatta kraliyet ailesine karşı en ufak bir saygısı yok. O gerçekten bir seri katil ve şu ana kadar kimse onu yakalayamadı. Onun Orta Doğu'dan olmadığını anladığımda, gerçek kimliğini bulmak için elimden geleni yaptım. En azından nereli olduğunu öğrenmek için."

Ağrıyan uyluğunu ovuşturdu. Şu anda zonkluyordu, kalbi de o zonklayan acıyla uyumlu bir şekilde atıyordu. "Birkaç kez, en üst düzey komutanlarıyla Fransızca konuştuğunu duydum. Onlara kabinesi diyordu. Ona karşı gelenlere ne olduğunu ya da bana ne yaptığını anlatmayacağım, ama o kutsal bir adam değildi. Tamamen sahtekardı, benden nefret ediyordu ama aynı zamanda bana takıntılı gibiydi. Hiçbir şeyi doğru yapamıyordum. Onun dilini bilmiyormuş gibi davranıp, bana Fransızca veya İngilizce konuşmasını sağladım. Bu bana epeyce ceza kazandırdı, ama bir süre sonra, onun yerel olarak tuttuğu paralı askerler dikkatsizleşip benim önümde konuşmaya başladılar. O iki dili de mükemmel derecede biliyordu."

"Detaylara girmenize gerek yok," diye güvence verdi Raine. "Ve burada kimse Salman Ahmad'a karşı Stockholm sendromu yaşadığınızı düşünmüyor. O iyi bir adammış ve halkı için elinden geleni yapmış gibi görünüyor."

Raine'in anlayışlı davranışına daha da minnettar oldu. Ailesi bile ona ne kadar iyi davranıldığını ya da kabilenin onu ailelerine nasıl entegre ettiğini anlamamıştı. Onlar ona saygı göstermişlerdi ve karşılığında o da onlara saygı duymuş ve onları sevmeye başlamıştı. Her şey kabilenin lideri Salman Ahmad ile başlamıştı. Gerçek bir lider ve geleneklerini uygulayan bir kişi ile, kendisi için elinden gelen her şeyi elde etmek isteyen, güce aç bir sadist arasındaki farkı görmüştü. Scorpion kabileyi soyup kabile üyelerini öldürmüştü.

Onların tek kurbanları olmadıklarını biliyordu. Kurtarıldığında maruz kaldığı tüm sorgulamalar sayesinde, Scorpion adını kullanan adamın, sadist katliamlarla mümkün olduğunca çok manşet oluşturmaya kararlı

ve sadist katliamlarla mümkün olduğunca çok manşetlere çıkmaya kararlı olduğunu fark etmişti. Aylarca ya da bir yıl boyunca ortadan kaybolur, sonra başka bir ülkede cinayetler yeniden başlardı. Adı asla aynı değildi, sadece Scorpion ve altı ay boyunca yanında tutup sonra öldürdüğü genç kızın bileğinde bıraktığı imza vardı.

Şimdiki zamana dönmeli ve geçmişi zihninden uzaklaştırmalıydı.

Kapı çok fazla açılmadan önce kapıyı kapatmalıydı.

"Dört gün önce, iki adam kafeye geldi. Fransa'dan geldiklerini söylediler. Bu olağandışı bir şey değil. Dünyanın her yerinden turistler geliyor. Normalde bu konuda fazla düşünmezdim, ama bana tanıdık geldiler. Yüz hatları. Yüzleri unutmadığımı bilirsin. İkisini de daha önce görmediğimden oldukça emindim, ama yüz hatlarını gördüğümü biliyordum. Gözleri ve alınları. İkisi de bana doğrudan bakmadı. Bu da olağandışı bir durum."

Kibirli görünmek istemiyordu, kibirli de değildi. Her zaman mütevazı giyinirdi. Cildini örtürdü. Bu, onun için bir alışkanlık ve gereklilikti. Arkadaşları, neden o kıyafetleri giydiğini hiç sorgulamamıştı, sıcakta bile uzun kollu giysiler giyerdi. Asla şort giymezdi. Ama erkekler ona bakardı. Aynaya bakmıştı ve çoğu insanın standartlarına göre güzel kabul edildiğini biliyordu.

Annesinin kusursuz cildine ve ışık altında neredeyse mavi parlayacak kadar siyah, kalın ve gür saçlarına sahipti. Saçları dar beline kadar uzanıyordu ve genellikle örgülü bir şekilde toplanmıştı. Gözleri iri, mor tonları olan koyu maviydi ve kalın siyah kirpiklerle çevriliydi. Boyu kısa sayılırdı, ayakkabılarla bile 1,60 metreye zor ulaşılıyordu, ama vücudu kıvrımlıydı. Erkekler ona bakıyordu. Onu fark ediyorlardı. Mütevazı giyinmesi önemli değildi.

"Sessizce konuştular, sipariş verirken ve yemeklerini öderken saygılı davrandılar. Onlar hakkında dikkat çekici hiçbir şey olmamalıydı, ama her şey dikkat çekiciydi. Kafede ne kadar uzun kalırlarsa, bu gerçekten kötü his o kadar artıyordu. Birbirleriyle Fransızca konuşuyorlardı, ama aksanları gerçek gibi gelmiyordu. Seslere karşı hassas bir kulağım vardır ve bir şeyler ters gidiyordu."

"Farkındasın," dedi Vienna çok nazikçe, neredeyse yatıştırıcı bir şekilde, "her zaman tetikleyicilerin olacak. O adamlar, yaşadığın korkunç travmadan kaynaklanan TSSB'yi kolayca tetikleyebilirler. Scorpion'un seninle mükemmel Fransızca konuştuğunu söyledin. Bu tek başına bile seni tetikleyebilir."

Sanki bunu zaten bilmiyormuş gibi. Gözlerini devirmemek için elinden gelen tek şey buydu. Vienna, terapistiyle hemen hemen aynı konuşuyordu.

terapisti ile görüşüyordu, ama kadın Shabina'nın bir seansdan diğerine, kriz geçirdiğinde başa çıkmak için kendisine verilen araçları hatırlayabileceğini düşünmüyor gibiydi. Ve o ses. Yatıştırıcı. Sanki Shabina bir çocukmuş ve başına gelenleri anlamıyormuş gibi. *Bu yıllardır* böyle devam ediyordu.

Her türlü karşılık vermeyi yuttu ve bunların arkadaşları olduğunu, anlamaya ve yardım etmeye çalıştıklarını kendine hatırlattı. Scorpion ile cehennemde altı ay yaşadktan sonra, aldatma ve tehlikeye karşı içgüdüsel radarını açıklamak imkansızdı.

"Bu, aceleci bir sonuca varmamış olmamın birçok nedeninden biri," diye kabul etti. "Ama onlar Scorpion için çalışan kabine üyelerinden ikisi gibi görünüyordlardı. Unutma, maske takıyorlardı, bu yüzden sadece gözlerini ve alınlarını görebildim. Çenelerinin şeklini. Mükemmel Fransızca konuşuyorlardı, ama bunun ana dilleri olduğundan emin değildim."

Kısa bir sessizlik oldu. "Terapistinle konuştun mu?" diye sordu Stella. "Sadece durumunu kontrol etmek için onu aramak iyi olabilir."

Shabina gülmekle ağlamak arasında kalmıştı. Bunun olacağını biliyordu. Raine tekrar gözlerine baktı. Ona cesaret vermek için hafifçe gülümsedi.

"Bu durumlarda kimse ne söyleyeceğini bilemez, Shabina. Bunları yaptığını biliyoruz. Muhtemelen birçok kez panik atak ve tetikleyici olaylar yaşadın. Sen çok disiplinli birisin. Her krizle başa çıkmak için gerekli araçlara sahip olduğunu biliyoruz, ama bu, o araçların her zaman sana yardımcı olacağı anlamına gelmez. Bu durumda sana sunabileceğimiz tek şey sevgimiz ve dostluğumuz."

Diğerleri başlarını salladılar. "Ve sana olan inancımız," diye ekledi Stella.

"Şeytanın avukatlığını yapıp karşı tarafın görüşünü savunabiliriz, ama bu sadece sana her açıdan bakabilmen için. Ne yapmaya karar verirsen ver, biz her zaman senin yanındayız." Bu kadınlar. Onları nasıl sevmezdi ki? Onu ilk gördükleri andan itibaren, geçmişini bilmeden ona koşulsuz sevgi ve dostluk sunmuşlardı. Sorunları vardı, ama onlar umursamıyor gibiydi önemsiyor gibi görünmüyorlardı. Ona yardım etme kararlılıklarından hiç vazgeçmediler.

O, bir tutsak olarak stoik davranmış, Scorpion ve onun kabine üyeleri olarak adlandırdığı yedi adamın yaratıcı işkencelerine rağmen ağlamayı reddetmişti. Ya da küçük köyleri yok etmek için tuttuğu paralı askerlere. Şimdi ise değişken duyguların bir yığınıydı. Gözlerinin arkasında yaşlar yanıyordu. Bu dostluklar için çok minnettar ve şanslıydı. Geçmişini düşünmekten nefret ediyordu

düşünmekten nefret ediyordu, ama bunu yaparken, onu ailelerinin bir parçası gibi davranan, birlikte yaşadığı iyi insanları hatırladı. Scorpion'un paralı askerleri, korkunç koşullar altında ona mümkün olduğunca yardım ve rahatlık sağlamak için kendi hayatlarını ve ailelerinin hayatlarını tehlikeye atmışlardı. O insanların iyiliğini ve şefkatini asla unutmak istemiyordu.

"Başka ne oldu?" Shabina sessiz kalınca Raine onu cesaretlendirdi.

Derin bir nefes daha aldı ve kendini şimdiki zamana ve onu bu hale getiren olaylara geri döndürdü. "İki gün önce, kahveye pişirme işine gitmek için vardığımda, arka merdivenlerde bir şey buldum. Saat sabah dörtten biraz önceydi."

Köpekleri okşadı, ayağa kalktı ve içinde birkaç çekmece bulunan alçak bir dolaba gitti. Tüyleri bir Ziploc poşete koymuştu. "Bunları en üst basamakta buldum. Üç tüy." Poşeti Stella'ya uzattı.

"Bunlar yas güvercininin tüylerine benziyor, Shabina. Saatin dört olması erken, biliyorum, ama bunlar seni neden üzdü?" Stella poşeti Harlow'a uzattı.

Harlow tüyleri incelerken kaşlarını çatı. "Yas güvercini tüylerine benziyorlar, ama benekleri yok. Hatırladığım kadarıyla, bu güvercinlerin kanat tüylerinde kahverengi veya siyah benekler yok mu, Shabina?" Torbayı Zahra'ya uzattı. Vienna, Zahra'nın omzunun üzerinden baktı.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Zahra. "Bana normal tüyler gibi görünüyor."

"Ben de öyle," diye onayladı Vienna. Şeffaf çantayı kendine yaklaştırdı. "Tüylerin üzerinde kan mı var? Ve sapında? Tüyler kuştan koparılmış mı?"

Raine elini uzattı ve Vienna çantayı avucuna koydu. "Kesinlikle kan damlaları. Kuşlar benim uzmanlık alanım değil Shabina, senin uzmanlık alanın. Ne tür bir kuş?" Raine çantayı dikkatlice Shabina'ya geri verdi. Shabina, çantayı dikkatlice çekmeceye koyarken eli titriyordu. Onun için tüyler, aklını kaybetmediğinin kanıtıydı.

Shabina avucunu bacağına sertçe bastırdı. "Güvercin benzeri, çok güzel bir kuş türü var, adı gülen güvercin. Yas güvercinine benziyor, ama çok uzun bir kuyruğu var ve vücudu pastel pembe ve mavi kenarlı kahverengi. Ömür boyu aynı eşle çiftleşirler. Çoğu zaman, yiyecek aramak için yerde yürürler. İnsanların kahkahasına çok benzediği için gülen güvercinler olarak adlandırılırlar."

Gözlerini Raine'den ayırmadı. Onu inanacak biri varsa, o da Raine'di. Shabina kuşları iyi tanırdı. Bu tüylerin gülen güvercinlere ait olduğundan hiç şüphesi yoktu. Bu, birinin onları dışarıya düşürmüş olamayacağı, rüzgârın onları uçurup kafesinin merdivenlerine kadar getiremeyeceği anlamına gelmezdi. Bu olasılık düşük bir tesadüf gibi görünüyordu, ama üç tüy?

"Bu tüylerin seninle Scorpion arasında ne gibi bir önemi olabilir?" diye sordu Raine. "Senin bu kadar üzülmen için bir bağlantı olmalı."

"Scorpion sık sık yoktu. Bana işkence etmelerini, ama öldürmemelerini emrederek giderdi. Paralı askerler tutmasına rağmen, kampında bana yaptıklarından hoşlanmayan birkaç iyi adam vardı. Her üç veya dört günde bir yer değiştirirdik, ama ben her zaman kötü durumdaydım. Iyad adında bir gardiyan vardı. O hiç tecavüze katılmadı. Bana karşı her zaman sert davranırdı ve birkaç kez beni dövmek veya kırbaçlamak zorunda kaldı. Anlıyordum. Bana iyi davranmak için hayatını riske atıyordu. En kötü durumdayken bana gizlice su veya biraz yiyecek getirirdi. Dayanıklılığımı korumak için her gün yürümek zorunda kalıyordum. Kuşları sevdiğimi bildiği için, kasıtlı olarak bir sürü bulur ve beni o yöne götürürdü. Nadiren konuşur veya göz teması kurardı, ben de bakışlarımı yere sabit tutmaya özen gösterirdim. Bu, ikimiz için de bir koruma önlemiydi.

"Seni sürekli gözetliyorlardı," diye tahmin etti Harlow.

"Evet." Shabina başını eğdi. "Birkaç günde bir yer değiştiriyorduk ve bu, Salman Ahmad ve kabilesiyle önceki gibi değildi. Bu, Scorpion'un maaşlı askerlerinden oluşan küçük bir gruptu."

"Sence o adamlar Scorpion'un gerçek kimliğini biliyor muydu?" diye sordu Raine.

Shabina başını salladı. "Çoğunun bilmediğini biliyorum. O her zaman maske takardı. Kabine üyeleri olarak adlandırdığı yedi adam vardı, onlar biliyor olabilir. Birbirlerine çok yakındılar ve onlar da maske takarlardı. Bazen birbirleriyle Fransızca konuştuklarını duyardım. Scorpion oradaysa, her zaman bunu engellerdi."

"Böldüğüm için özür dilerim," dedi Raine. "Lütfen devam edin."

"Çadırları bir araya getirirlerdi ve biz de orada kalır, sonra yolumuza devam ederdik. O sabah, Iyad beni yürüyüşe çıkarmıştı ve Scorpion hiç haber vermeden geldi. Çok kızgındı. Bu, onun en tehlikeli olduğu anlardı. O böyle olduğunda adamları bile ondan korkardı. Herkese bağırmaya ve küfür etmeye başladı. Para transferinde bir sorun çıkmıştı. Ne yazık ki, at that very moment, the doves took their

fırsatı değerlendirip, gerçekten de insan kahkahası gibi bir ses çıkardı. Gülümsemiş olmalıyım. O zamana kadar çok disiplinliydim ve başımı eğik tutup gözlerimi Scorpion'dan kaçıırıyordum, ama o beni görmüş olmalı."

O anı hatırlayınca kalbi hızlandı. Sanki zaman durmuş gibiydi. Scorpion'un onu öldüresiye döveceğini biliyordu. En karanlık ruh hallerinde bunu yapabilecek kapasiteden fazlasına sahipti ve şüphesiz ki şu anda da cinayet çılgınlığının içindeydi. Çenesini kaldırmış, onu bunu yapmaya, onu öldürmeye kışkırtmaya kararlıydı. Bu işi bitirmek istiyordu. Yeterince çekmişti. Zaten zayıftı ve umutsuz hissediyordu. Bedeni yıpranmıştı, zihni de öyle.

Muhafızı Iyad, içinde bulunduğu tehlikeyi ve ne yapmayı planladığını anında fark etmişti. Belki de tüm erkekler fark etmişti. O kadar sessizdi. Sadece rüzgar esiyor ve kum hafifçe etraflarında dönüyordu. Iyad onu kendine doğru çekip yüzüne tokat attı ve onu yere yatırarak şeyhin önünde diz çökmesini bağırarak emretti. Ona defalarca acımasızca kırbaçlamaya başladı, bu sırada Scorpion'a saygı duyması için ona küfredip azarladı. Anında, meşhur değişken ruh haliyle Scorpion, Iyad'ın onu dövmesini engelledi ve ona terbiye öğretmek için daha iyi bir yol bildiğini söyledi.

Sadece bu sözleri söylemesi bile Shabina'nın omurgasında aynı ürkütücü ürpertiye uyandırdı. Shabina pencereden dışarı bakmaktan kendini alamadı. O anda dışarıda onu izliyor muydu? Arkadaşlarını izliyor muydu? Evinin içini göremezdi. Titreyerek kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Uzun lafın kısıası, o gece, birkaç güvercini önümde öldürdü ve akşam yemeğim için pişirdi. Yemeyi reddettiğimde, önüme koyduğu yemeği yemeden başka hiçbir şey yiyemeyeceğimi söyledi. Bana mükemmel bir çıkış yolu sağladığının farkında değildi."

Shabina bir şeye karar verdiğinde, ondan daha inatçı ve disiplinli kimse olamazdı. Scorpion'dan kaçmanın tek yolu aç kalmaksa, bunu seve seve kabul ederdi. Bunun uzun sürmeyeceğini biliyordu. Bu adamlar onu, vücudunda neredeyse hiç enerji kalmayacak kadar kötüye kullanmışlardı.

"Nasıl hayatta kaldın?" diye sordu Vienna, Shabina tekrar sessizliğe büründüğünde.

Shabina, gülen kuşların tüyleri ve onunla olan bağlantıları hakkındaki durumunu anlatmıştı. Onları kapısının önünde bulmasının bir tesadüf olduğunu kimsenin düşünmeyeceğini düşünüyordu. Scorpion'la geçirdiği zaman hakkında konuşmaya devam etmeyi planlamamıştı.

O içini çekti. "Öleceğim belli olduğunda ve hiçbir tehdit beni yemek yemeye zorlayamadığında, hiçbir dayak beni yemek yemeye ikna edemediğinde ve yaptığı veya söylediği hiçbir şey işe yaramadığında, sonunda öfkesini gardiyanlarıma yöneltti.

Eğer ölürsem, onlara yavaş bir ölüm vereceğini, sadece onlara değil, ailelerine de aynı şeyi yapacağını söyledi. Beni gece gündüz gözetlemekle görevli dört muhafızdan ikisi iyi insanlardı. O büyüklükteki bir kampta iki kişi çok fazla sayılmazdı, ama onlar hayatta kalmak için ellerinden geleni yapan iyi adamlardı. İkisi de bana acıdan biraz olsun kurtulmam için ya da cesaret vermek için birkaç kez hayatlarını tehlikeye atmışlardı. Scorpion'un söylediklerinde ciddi olduğunu biliyordum. Onlar ona iyi hizmet etmiş olsalar da, onlara zarar vermekten büyük zevk alacaktı. Onların hatırı için yaşamak zorunda olduğumu hissettim.”

Shabina geçmişini yeniden yaşamayı bitirdi. Gözlerini Raine'e dikti. "Fransa'dan geldiklerini iddia eden o iki adamın neden burada olduğunu bilmiyorum, ama sanırım onları o gönderdi. Hala hayatta olduğunu biliyorum, çünkü öldürülseydi bana haber verirlerdi."

Raine başını sallayarak onun şüphelerini doğruladı.

“Scorpion ve yedi kabine üyesi, altı ay boyunca birlikte olduğum süre boyunca bana saldıran adamlar arasında en kötüleriydi. Uluslararası arananlar listesinde olduklarını biliyorum, ama onları gerçekten teşhis edemedim nasıl yakalanacaklar?”

Shabina, onların aktif olarak arandığından emindi. Bunu bilmemesi gerekiyordu, ama biliyordu. Scorpion'un yaptığı türden sadist katliamları gerçekleştirip çeşitli ülkelerde kimlikler üstlenebilen bir adamı bulmanın imkansız olduğunu hissediyordu. O herhangi biri olabilirdi. Herhangi bir millettten. Yani, neredeyse. Onun aksanını birkaç ülkeye indirgemişti. Aksanları ayırt etmekte iyi bir kulağı vardı, ama o herhangi birinin kimliğini üstlenebiliyorsa, bu ona ne fayda sağlardı?

Scorpion yakalanmış veya öldürülmüş olsaydı bilgilendirilirdi, ama şu ana kadar hiçbir haber gelmemişti. Bunca yıl sessiz kaldıktan sonra, onu rahat bırakacağını ummuştı.

"Güvenlik şefini aradın mı?" diye sordu Stella. "Çünkü Sam'i aramadın."

Sam, Zale, Rainier ve Rush'ın hala çalıştığı Özel Faaliyetler Bölümü'nde çalışıyordu. Vienna'nın öz babası Elliot Blom, CIA'de bu programın direktörüydü.

"Hayır, aramadım çünkü bunun benim için bir tehdit olduğundan emin değildim. Hâlâ da emin değilim. Ailemin paniğe kapılıp kafemi kapatmam ve eve dönmem için ısrar etmesini istemiyorum. Normal bir hayat sürmek için elimden geleni yapıyorum. Eğer bu sadece garip bir tesadüfse, erken paniğe kapılmak istemiyorum."

"Aklını kaçırdığını düşünmüyorum." Zahra hemen konuya girdi. "Ben olsam endişelenirdim."

"İki adamı yüz tanıma programından geçirebilirim," dedi Raine. "Kafeteryanızın güvenlik kamerasından yüzlerini alacağım. Bu biraz zaman alacak, Shabina, özellikle de bilinen teröristler ya da Scorpion ile bağlantılı oldukları bilinmiyorsa."

"Teşekkürler. Bu programı çalıştırmak seni herhangi bir tehlikeye sokmaz, değil mi?" Shabina, Raine için de endişelenmeden yeterince insanın hayatının sona ermesinden sorumlu olduğunu hissediyordu.

"Hayır, yaptığım işte çok deneyimliyim. Ben bilgisayarda bir 'hayalet'im." Shabina'ya şakacı bir gülümseme attı. *Hayalet* kelimesini kullanmak bir kelime oyunuydu. Sam ve Zale'in hayalet olarak anıldığı zamanlar olmuştu.

Shabina, rahatlamış bir şekilde gülümsedi. Arkadaşlarına anlatmış ve bu, yükünü biraz hafifletmişti. Hatta kendini daha iyi hissediyordu.

"Dinlediğin için teşekkürler. Uykum kaçmıştı. Fazla düşünmeye başlıyorum."

"Bu kadar uzun süre bekleme," diye tavsiye etti Raine. "Zorunlu tatildeyim ve hiçbir şey yapmadan oturmaktan biraz deliye dönmek üzereyim. Bu bana yapacak bir şey verir."

"Tatilinde seni arayan ve ihtiyaç duyduğu bilgileri sadece senin verebileceğini söyleyen bu 'General' tam olarak kim?" diye sordu Harlow. "Eğer çok gençse, gerçek bir general olamaz, değil mi? Ve biraz şımarık bir çocuk gibi geliyor."

Raine kahkahayı bastı. Onunla birlikte gülmemek imkansızdı. "Sen öyle deyince şımarık bir velet gibi geliyor. Onu hiç öyle düşünmemiştim, ama istediğini elde edene kadar öfke nöbetleri geçiriyor. Onunla evli olmayı hayal edebiliyor musun?"

"Kimseyle evli olmayı hayal edemiyorum," dedi Harlow. Biraz titredi. "Stella ve Vienna çok cesurlar."

"Stella öyle," diye düzeltti Vienna. "Ben hala kararsızım. Zale yanımdayken, kesin bir evet. O yokken, 'belki bunu uzun uzun düşünmem gerek' diyorum."

"Sam olduğu için şanslıyım," dedi Stella. "O rüya gibi bir adam."

Zahra elini kaldırdı. "Başlama. Hiçbirimiz, Sam'in ne kadar rüya gibi ve seksi olduğunu dinleyecek kadar içki içmedik. Kulak tıkacı takmam gerekecek."

"Sözlerini alıntı yapabiliriz, Stella," diye ekledi Shabina. "Onunla ilişkiye başlamadan önce iki yıl boyunca bunları söyledin."

"Ama söylediğim her şey doğru," diye ısrar etti Stella. "En iyi arkadaşlarım olarak, hayatımdaki adam hakkında size gerçek bilgileri vermeme katlanabilmelisiniz."

"Tek istediğimiz gerçek bilgi, sen ve Sam'in bebek sahibi olmaya karar verdiğiniz zaman," dedi Harlow.

"Bebek mi?" Stella buz gibi birasını yutkunarak içti.

"Henüz değil." "Tik tak, tik tak," dedi Vienna, ses tonu şakacıydı.

"Senin pek bir şey söyleyebileceğini sanmıyorum," diye işaret etti Stella. "Aynı yaştayız, değil mi? Zale çocuk istemiyor mu? Birden fazla mı? Sam'le konuşurken kulak misafiri olduğuma eminim."

"Onları büyütmek için evde değil," dedi Vienna. "Zale emekli olduğunda evlilik ve çocukları düşüneceğim."

Stella hemen ciddileşti. "Vienna, evlensen bile Zale'in çalışmasına bir sakınca olmadığını sanıyordum."

"Kabul etmeye çalışıyorum. Zale'in sevdiği şeyi yapması gerektiğini düşünüyorum. Eğer benim iğrenç öz babam için çalışması gerekiyorsa, onu desteklemek için elimden geleni yapacağım. İşime devam etmek istiyorum. Bana ne yapıp ne yapamayacağımı söylemesini istemem. Öte yandan, bekar bir anne olmak da istemiyorum. Çocuk yetiştirme konusunda hiçbir fikrim yok. Eğer çocuk sahibi olmak istiyorsa, hayatlarının bir parçası olmalı, ara sıra gelip giden bir baba olmamalı."

Bu Shabina'ya mantıklı geldi. O kadınlar arasında en küçüğüydü. İsteddiği adam ulaşamazdı. Sadece ulaşamaz olmakla kalmayıp, ondan on yıldan fazla yaşlıydı. Onu çocuk gibi görüyordu. Dahası, yaşadığı onca şeyden sonra, ona çekici gelse de bir erkekle fiziksel bir ilişki yaşayabileceğinden emin değildi. Hayatındaki çoğu şey gibi, üzerinde kontrolü olmayan bu konuyu da, eşlik ve çocuk düşüncelerini zihninden uzaklaştırdı.

"Bu tamamen anlaşılabilir bir durum," dedi Zahra kararlı bir şekilde. "Ben de aynı şekilde davranırdım. Bence erkekler çocuklarının yetiştirilmesine katılmalı." Misty'yi kendine daha yakın çekerek sarıldı. "Ve sadece onları disipline etmekten bahsetmiyorum."

Harlow ona bir öpücük gönderdi. "Farklı nesillere farklı şeyler öğretildi. Diğer ülkeler ve kültürlerde de durum aynı. Umarım işler değişiyor ve hepimiz daha iyi insanlar haline geliyoruz."

"Bunun kanıtını kesinlikle gördüm," dedi Shabina. "Bana karşı çok iyi davranan pek çok insan vardı. Salman Ahmad'ın kabilesindeki ebeveynler, çocukların yetiştirilmesine hep birlikte katılıyorlardı. Onlara sevgiyle davranıyorlardı. Erkek ve kız çocuklar eğitim ve birkaç başka konuda ayrı tutuluyorlardı, ama kabiledaki hem erkekler hem de kadınlar onlara sevgiyle davranıyordu."

"Dini inançları neydi?" diye merakla sordu Stella.

"İslam'ın temel ilkelerini takip ediyorlardı. Müslümanlardı. Ayrıca ülkenin kanunlarına da uyuyorlardı. Kadınlar babalarına, erkek kardeşlerine ve kocalarına itaat etmek zorundaydı. O kabilede bu bir zorluk gibi görünmüyordu. Kabilenin büyükleri ve kadınların babaları onların çıkarlarını gözetiyor gibi görünüyordu. Orada bir yıl kaldım ve tek bir kadının dövüldüğünü görmedim. Bir çocuğun dövüldüğünü de görmedim."

Onları özliyordu. Her birini. Erkekleri ve kadınları. Garipti, çünkü anne babasını seviyordu, ama onlarla tek tek geçirdiği zaman, Ahmed'in kabilesinin kadın üyeleriyle geçirdiği kadar fazla değildi. Ona pek çok şey öğretiler. Her zaman meraklıydı, zihni aktifti ve onlar onun sorularını teşvik ettiler. Ona pratik ve hayatta kalma becerileri öğretiler. El sanatları. Çocuklarla oynamayı öğretiler. Her zaman kahkaha ve şarkı vardı.

Ailesiyle evdeyken, babası işteydi ve annesi de sık sık onunla seyahat ediyordu. Bir dadısı ve öğretmenleri vardı. Annesi ile birlikte alışverişe çıkarlardı, ama ders dışı etkinlikleri ve dersleri zamanının büyük bir kısmını alıyordu. Sevgi dolu bir evde yaşıyordu ve hiçbir eksiği yoktu, ancak Ahmad'ın kabilesine katıldığında, Shabina çocuğuyla zaman geçiren türden bir ebeveyn olmak istediğini fark etti.

"Kabilesinden ayrılıp Scorpion gibi bir adamın gerçek bir tutsağı olmak ne büyük bir fark olmalı," dedi Raine.

Sadece bir fark değil. Bir şok.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Bu delilik, Shabina," dedi Vaughn Miller. "Daha fazla yardım alman gerekecek. Yetişemiyoruz. İçeride ve dışarıda tüm masalar dolu ve sırada bekleyenler var." Ona gülümsedi, gözleri mutlulukla parlıyordu.

Vaughn, üç yıl önce tırmanmak için Knightly'ye gelmiş, eski bir minibüste kamp kurmuş, kayaları tırmanmak ve yürüyüş yapmak için yaşayan birçok "dirt bagger"dan biriydi. Diğerleri gibi o da bu küçük kasabaya aşık olmuş ve kalmak istemişti, ancak az sayıdaki boş yerlerden birini kiralamak için yeterli parayı bulması gerekiyordu. Kiralık yerler çabuk doluyordu ve bir kez taşındıktan sonra çok az kişi bu yerleri terk ediyordu.

Shabina için çalışma fırsatını hemen değerlendirmiş ve Shabina'nın işi hızla büyümüştü. Shabina kârını paylaşma konusunda çok cömertti. Ne kadar çok para kazanırsa, ona o kadar çok ödeme yapıyordu. O da Shabina'ya tamamen sadıktı ve elinden gelen her şekilde ona yardım etmeye kararlıydı. Birlikte, bir bulaşıkçı, Nellie Frost; bir garson, Tyrone Michigan; ve iki garson, Patsy Daily ve Chelsey Sarten ile görüşüp onları işe aldılar. Hâlâ çok yoğunlardı. Tyrone ve Patsy kısa sürede baş garsonluğa terfi ettiler ve Nellie de zorunlu olarak garson oldu. Hepsisi bulaşık yıkamaya yardım ediyordu.

Shabina Vaughn'a gülümseyerek cevap verdi. "Daha fazla masa ve sandalye sığdıramayız, dışarıda bile genişleme yerimiz yok. Daha fazla büyümeyi istemiyorum. Büyürsek, kişisel dokunuşumuzu kaybederiz. Bu, ulaşabileceğimiz en büyük boyut."

"Sanırım benim için sorun yok." Vaughn odayı inceledi. "Köşedeki masadaki beş kişi kim? Onları tanımıyorum."

"Yosemite'deki patikaları yenilemek için gelen yeni ekip. Buradan direkt yola çıkıp oraya gidecekler. Ekip şefi, yaz için işe alındıklarını söyledi."

"Dağcılar mı?"

Shabina güldü. "Nasıl tahmin ettin?" Yürüyüş parkurlarını onaran ekipte üç erkek ve iki kadın vardı. Popüler yürüyüş parkurlarını açık ve iyi durumda tutmak hiç bitmeyen bir işti.

"Peki Sean Watson'ın yanındaki üç akıllı görünümlü yeni üye?" Vaughn, Sean'a olan nefretini gizlemeye çalışmadı.

Sean, kafeye gelen, yemek yiyen ve sonra sık sık yemeklerin berbat olduğunu yüksek sesle şikayet edip ödemeyi reddeden dört yerel adamdan biriydi. Sean, kafede ve canlı müzik çalınan, Shabina ve arkadaşlarının dans etmeye gittiği yerel bir restoran olan Grill'de Shabina'yı sık sık taciz ediyordu.

"Balık ve Vahşi Yaşam stajyerleri. Sean onlara mentorluk falan yapıyor. Onların masasına yaklaşırsam, beni taciz ediyorlar. Kum rengi saçlı olanın adı Deacon ve çocukça öpücük sesleri çıkarmaya dayanamıyor. Tabii ki Sean onu cesaretlendiriyor. Bana üç kez çıkma teklif etti bile."

"Sean'ın buraya bir daha gelmesini yasaklamalıydık. Kafede grafiti yapanlardan biri olduğunu biliyorum. Bunu küçük arkadaş grubuyla, Jason Briggs, Bale Landry ve Edward Fenton ile yaptı. Hepsini yasaklamalıydık."

Shabina içten içe ona hak verdi. Dört adam birer baş belasıydı ve ona karşı güçlü bir nefret besliyorlardı. Orada doğmuş ve babası Amerikalı olmasına rağmen, onun Amerika Birleşik Devletleri'ne ait olmadığına inanıyorlardı. Annesi Suudi Arabistanlıydı ve ona da annesinin özelliklerini miras almıştı. Onların önyargılarının nedenini umursamıyordu; onu sevmiyorlardı ve onu olabildiğince rahatsız etmek için ellerinden geleni yapıyorlardı.

"Şu ana kadar beni sinirlendirmeyi başaramadılar," dedi içtenlikle. Bir kadın işkence ve tacize maruz kalmışsa, yemek pişirme becerileriyle ilgili alaycı sözler ve hakaretler onu yıkamazdı. "Benim felsefem, onları nezaketle öldürmektir."

"İkizler mi?" Vaughn, güneşin doğuşunu iyi görebileceğiniz pencere kenarındaki en iyi masalardan birinde oturan iki kadına başını salladı.

"Geçen yıl da buradaydılar. Kırmızılı olan Felicity Garner, morlu olan ise Eve. Üçüzleri olan kız kardeşleri Freda'yı kaybettiler. Freda, kocası Emilio ve kızı Crystal ile birlikte geçen yıl Yosemite'de susuzluktan öldü. Büyük bir soruşturma yapıldı."

"Hatırlıyorum," dedi Vaughn, sesini alçaltarak. "Çok üzücüydü, Shabina. Onlarla çok zaman geçirmiştin. Raine, Vienna ile birlikte burada. O nasıl?"

Shabina iç geçirdi. Raine bunu göstermiyordu ama arkadaşının acı çektiğini biliyordu. "Sanırım çok daha fazla rehabilitasyona ihtiyacı olacak."

"Bacağını size borçlu," dedi Vaughn. Ona bir havlu attı. "Bir sonraki müşteri dalgası gelmeden önce

Jason Briggs'in arkadaşları Bale ve Edward'la değil, Bruce Akins'le köşede oturduğunu görüyorum. Bu yeni bir durum."

"O kadar da yeni değil. Jason, Bruce ile birlikte Brewery'de çalışmayı kabul etti. Bruce bir ortak arıyor, Jason da Knightly'de kalmak istiyor, bu yüzden birlikte çalışıyorlar."

"Bruce, kadınlara Jason gibi davranan bir adamla ciddi ciddi ortak olmak mı istiyor?" Vaughn şok olmuş gibiydi.

Shabina başını hafifçe salladı. Mutfakta, yarım duvardan müşterilere bakıyorlardı, ama Shabina, konuşmalarının duyulma riskini göze almıyordu. Vaughn onun için çok değerliydi. Ciddi şekilde akıl hastası erkeklerle birlikte olmuştu ve Scorpion'un, seksen binden fazla insanı öldüren Vlad the Impaler gibi tarihteki birinin ününü isteyen sadist bir psikopat olduğunu biliyordu. Onun, hayran olduğu tarihi şahsiyetlerin işkence ve cinayet sayılarına ulaşmak için iyi bir yolda olduğunu düşünüyordu.

Bale, Edward ve Sean çirkinleşebilirdi. Tehdit ederler, hatta kavga bile ederlerdi, ama silah çekip birini vuracak tipler değillerdi. Yine de Vaughn'un hayatını cehenneme çevirebilirlerdi. Onun hayatını cehenneme çevirmek için ellerinden geleni yaptılar. Tek başına da değildi. Zahra, Azerbaycan'da küçük bir köyde büyümüştü. Farklı bir ülkeden gelen veya öyle görünen her kadın, erkekler tarafından hor görülür ve saygısızca davranılırdı. Bu yüzden, Zahra'ya hep aşık olan Bruce'u, Bale, Edward ve Sean'ın iyi arkadaşı olan Jason'la görmek biraz şok ediciydi.

"Ben turumu yapıp müşterilere kişisel ilgi göstereceğim. Eve ve Felicity'nin nasıl olduklarını kontrol etmek istiyorum. Herkesi harekete geçir. Masaları çabuk temizlemeliyiz, Vaughn."

"Hemen hallederiz."

Neyse ki, kafenin yiyeceklerinin çoğu önceden hazırlanmıştı. Her gün sınırlı bir menü sunuyordu. Müşteriler içeri girmeden önce bunun farkındaydı. Menüyu dışarıdaki duvara asmıştı, böylece müşteriler yemek, kahve, pasta veya sandviç almadan önce kolayca okuyabiliyorlardı.

Standlar ve masalar arasında dolaşırken, müşterileri selamlamak ve kasaba veya alışveriş yerleri hakkında herhangi bir soruları olup olmadığını sormak ya da sadece Sunrise Lake veya Yosemite'ye gidip gitmediklerini sormak için durdu. İsimleri ve yüzleri kolayca hatırlayabilmesi ve birkaç dil konuşabilmesi

Bu, kafesini işletmenin en sevdiği yanıydı.

"Hey, güzelim," Deacon, masalarının önünden geçerken seslendi. Uzun kolunu uzatarak bileğini tutmaya çalıştı.

Shabina ondan uzaklaştı, ama omzunun üzerinden ona bakmak için yarı dönerek, "Bir şey mi istersiniz, efendim?" diye sordu. Kafeye göz gezdirdi. "Garsonunuz Tyrone. Onu çağırayım."

"Senden bir şey istiyorum," diye karşılık verdi Deacon, masadaki diğer adamlara göz kırparak.

Sean maymun gibi sıırttı. "Hepimizin senden bir şeye ihtiyacı var."

Shabina kaşlarını kaldırdı, başını salladı ve Tyrone'a işaret etti, ama yürümeye devam etti. Sean'ın etkilenebilir genç stajyerlere kendi yöntemlerini öğretmesi çok kötüydü. Deacon öpücük sesleri çıkardı ve iki arkadaşı ile Sean birkaç ıslık çaldı. Shabina arkasını dönmedi.

"Onlar hep böyle mi?" diye sordu Felicity. Yakındaki bir masadan bir sandalye çekip oturağı okşadı. "Çok meşgul olduğumu biliyorum, ama bir dakika otur."

Shabina odaya göz gezdirdi. Çalışanları her şeyi kontrol altına almış, masaları kaldırıp yeni müşterileri oturtuyorlardı. "Maalesef, buraya sık sık yemek yemeye gelen birkaç yerli beni sevmiyor. Bu onların taciz şekli. Mentorluk yaptıkları öğrencilere bunu öğretmelerini görmek hoşuma gitmiyor."

"O çocuklar senden daha genç değiller, Shabina," dedi Eve kararlı bir şekilde. "Böyle davranmamaları gerektiğini bilmeleri gerekir."

Shabina zorla gülümsedi. "Hayatımda birçok hata yaptım, bu yüzden insanlara hatalarından ders alıp büyümeleri için en iyi şekilde fırsat vermeye çalışıyorum." Konuşmayı bitirircesine elini hafifçe salladı. "Senin nasıl olduğunu duymak istiyorum."

İki kadın birbirlerine baktılar. Yine Felicity cevap verdi. "Buraya taşınmayı düşünüyoruz. Burası çok huzurlu. Freda burayı çok severdi. Sürekli buradan bahsederdi. Burada geçirdiğimiz zaman bile bize farklı hissettiriyor. Maine'deki Galaxy'ye döndüğümüzde nefes alacak vaktimiz yokmuş gibi geliyor."

"Galaxy mi? Ne güzel bir şehir adı," dedi Shabina.

"Çok küçük bir kasaba," dedi Felicity. "Burada manzara, arkanıza yaslanıp keyfini çıkarmanızı istiyor."

"Gün batımları," diye ekledi Eve. "Ve gün doğumları. Burada Freda'ya daha yakın hissediyoruz."

Felicity başını salladı. "Rehberlerden ve kitaplardan yürüyüş hakkında olabildiğince çok şey öğrenmeye çalışıyoruz, ama Freda ve ailesinin bulunduğu ağaçlık alanda ne olduğunu hala tam olarak anlamış değilim. Neden oraya gitmişler ki? Ağaçlar siyah ve bükülmüştü, hiç yaprakları yoktu."

"O patikanın kapalı olduğu söylendi. Ağaçlar büyümüş, ama patikanın kapalı olduğunu belirten herhangi bir işaret görmedik," diye ekledi Eve. "Son raporu okuduğumuzda, kapalı olduğu belirtilen bir patıkaya girdikleri yazıyordu."

Shabina, bu trajediyi konuşmak zorunda kalmayacağını ummuştı, ama açıkça görülmüyordu ki onlar anlamaya çalışıyorlardı.

"Aynı hataları tekrarlamak istemiyoruz," dedi Felicity. "Emilio ve Freda'nın yürüyüş deneyimi yok. Haritalarda gösterilen parkurlarda yürüyoruz ve başkalarına da soruyoruz, ama parkur yürüyüşçülere kapalıysa Freda'nın parkurdan bu kadar uzaklaşması mantıklı değil."

"Yabani doğada parkurları korumak zordur," diye Shabina olabildiğince nazikçe açıkladı. "Ekipler tutulur, ama bu para gerektirir ve çok iş çıkar. Tüm parkurlar hemen onarılamaz veya korunamaz. Ana parkurlar önceliklidir. Ağaçlar, yeraltı sularındaki bazı değişikliklerden dolayı zarar gördü. Açıkçası ne olduğunu tam olarak hatırlamıyorum, ama o bölgedeki ağaçlar ve tüm çalılar öldü. Kısa süre sonra bölgede bir yangın çıktı. Bu olayın hemen ardından patika kapatıldı. Patikanın kapalı olduğunu belirten açık işaretler konuldu. Zaman geçtikçe patika otlarla kaplandı."

"İşaretler neredeydi?" Felicity sordu.

Shabina yine iç geçirdi. "Yosemite'de çok sayıda vahşi hayvan var. Ayılar bazı işaretleri tırmalamayı sever. Hava koşulları da bu konuda etkili. Bir ayının işareti kırıp kimse fark etmemiş olması tamamen imkansız değil. Park bekçisi veya Balık ve Vahşi Yaşam Departmanı birkaç ayda bir o tarafa gidebilir. O patika onarım için planlanmamışsa, hiçbir ekip oraya gidip kapalı işaretlerin yıkıldığını görmezdi. Yoldan çıkan herkes başını belaya sokardı. Gölge olmadan ve kayalardan yansıyan yoğun sıcak dalgası olmadan, sıcaklıklar dayanılmaz olurdu."

Kadınlar yenilmiş gibi görünüyordu. "Öğrenilecek çok şey var gibi görünüyor," dedi Felicity. "Deneyimli yürüyüşçüler bile başını belaya sokabiliyorsa, biz bunların hepsini nasıl öğrenebiliriz bilmiyorum."

“Çok hızlı ilerlemeye çalışıyorsunuz. Şu anda ana yürüyüş parkurlarında kalın. Şu anda en yoğun dönemim ama sonunda işler yavaşlayacak. Hala kalmaya karar verdiyseniz, size en sevdiğim parkurları gösterebilir ve birkaç ipucu verebilirim. Tekrar söylüyorum, benden çok daha deneyimli sırt çantalı gezginler var ama yavaş başlayıp sonunda gerçekten sevmeye başlarsanız, eminim ki bunu seven ve size yardım etmeye istekli başka kişilerle tanışacaksınız.”

İki kadın da neşelendi. "Bu teklifin çok cömertçe, Shabina. Knightly bu konuda çok ünlü olduğu için boulder öğrenmeyi de düşünüyoruz. Sen tırmanıyor musun?"

“Ne yazık ki, bu kafedeki en kötü tırmanıcı ben olabilirim. Ama deniyorum. Çok iyi tırmanıcı arkadaşlarım var. Kaya tırmanışı ve geleneksel tırmanış yapıyorlar. Bir grup oluşturulacaksa, Stella'ya sormalısınız. Sizin için bir şeyler ayarlayabilir.”

İkizler yine uzun uzun birbirlerine baktılar. "Ona sormayı düşünmeliydik," dedi Felicity. "Knightly ve Yosemite hakkında çok şey biliyor gibi görünüyor."

"Müşterilerini mutlu etmeyi sever," dedi Shabina.

"Shabina, her ne tür bir isimse," diye seslendi Bale kafeden. "Bize servis ettiğin bu yemek hakkında seninle konuşmak istiyorum."

"Beanie Baby'nin dikkatini çekmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu Sean yüksek sesle. "Lezbiyen arkadaşlarıyla konuşuyor. Kadınları tercih ettiğini biliyorsun. Erkeksi erkekleri sevmez. Onlar onu korkutur."

Raine ve Vienna masalarından hızla başlarını kaldırdılar. Kafede aniden bir sessizlik oldu. Vaughn tezgahın arkasından çıktı. Shabina elini kaldırıp başını salladı.

"Bizden mi bahsediyorlar?" diye sordu Felicity.

Shabina ayağa kalkarken ona gülümsedi. "Sanırım öyle. Bu tür insanları görmezden gelmelisin. Her türden insan geliyor ve ben elimden geldiğince misafirperver davranmaya çalışıyorum. Güvenlik kameralarımız var ve eğer işler çığırından çıkarsa, şerife şikayette bulunuruz. Bir kadın randevu veya herhangi bir cinsel aktivite için onları reddederse, o kadının lezbiyen olduğunu düşünüyorlar. Bunun bir önemi yok tabii. Acaba ikisinden biri sana teklifte bulundu mu? O kadar erkeksi ki, egoları reddedilmeyi kaldıramıyor."

Tatlı bir ses tonuyla konuşmasına rağmen, kafe o kadar sessizdi ki eğlence duyulabiliyordu.

Felicity başını salladı. "Geçen yıl, kız kardeşim, kızı ve kocası ölü bulunca soruşturma açıldı. Bir gece Grill'e gittik ve Bale ve arkadaşları ikizlerle eğlenceli bir gece geçirmek istediler. Aile üyelerimizi yeni kaybetmişken bunun biraz uygunsuz olduğunu düşündük ama belki de farkında değillerdi."

Shabina, Bale ve Sean'a dönerek, yüzündeki eğlenceli ifadeyi tamamen kaybetti. "Onlar biliyorlardı; arama kurtarma ekibindeler. Bale, bu gerçeği öğrendikten sonra, bu sabah senin saçmalıklarla uğraşmak istemiyorum. Garsonun sana hesabını söyleyebilir, ama yemeği yediysen, parasını ödersin."

Bale'in yüzü kötü niyetli, nefret dolu bir maskeye dönüştü. Omurgasından bir ürperti geçmesine rağmen, korkutulmayı reddetti. Belki de Bale'in neler yapabileceğini yeniden düşünmesi gerekiyordu. İkizlere dönerek onu görmezden geldi.

"Umarım ikinizi de çok yakında tekrar görürüm."

"Bugün Yosemite'ye gidiyoruz, ama salı günü kuş turuna katılacağız. Biraz daha keşif yaptıktan sonra, birkaç gün Knightly'yi gezmeyi planlıyoruz, bu yüzden her sabah kahvaltı için buraya geleceğiz," diye güvence verdi Eve.

Bale yüksek sesle küfretti. O ve Edward kafeden çıkarken ayaklarını yere vurarak yürüdüklerini duydu. Bale'in daha fazla direnmemesi ve Edward'ın ona destek olmaması onu biraz şaşırttı. Sean, tacizde ona yardım eden kişiydi. Bale'in daha fazla konuşmaması onu rahatsız etti. Arkasını kollaması gerekecekti. Düşmanları giderek artıyor gibiydi.

"Çok hoştu. Emin olun, buradaki çoğu insan harika. Şimdi gerçekten turumu tamamlamam gerekiyor, ama sonra görüşürüz."

Kadınlar, kafeye geri döneceklerini ve salı günü kuş gözlem turunda görüşeceklerini hızlıca garanti ettiler. Shabina, yemeklerini beğendiklerinden emin olmak için müşterilerle konuşarak sonraki üç masaya geçti. Raine ve Vienna'nın masasına doğru ilerledi.

"Bale ve takipçilerini gerçekten yasaklamalısın," dedi Raine açıkça. "Davranışları giderek kötüleşiyor."

Shabina, bir garsonun temizlediği masalardan birinden sandalye çekip oturdu. "Onu yasaklasam, daha da kötüleşir. O öyle bir tip."

"Durumu gittikçe kötüleşiyor," diye ısrar etti Raine.

"Zahra'ya ne kadar kötü davrandığını hatırlıyor musun? Ona sürekli kötü ve kindar davranıyordu. Sürekli kötü şeyler söyleyip onu

onu sindirmeye çalışmaktan vazgeçmedi. Ama Zahra bunu atlattı ve şimdi Bale vazgeçti. Şu anda hedefi benim, ama yorulup başka birini bulacaktır."

Viyana başını salladı. "Bu tamamen doğru değil. Bruce, Zahra'ya dokunulmayacağını açıkça belirtti. Sam de onu destekledi. Bale, Grill'de sarhoş olup ona sataştığında her seferinde böyle oldu. Sam'le konuşmamıza izin vermedin. O buna bir son verirdi."

Shabina iç geçirdi ve şakaklarını ovuşturdu. Bale ile uğraşmayı düşünmek bile başını ağrıtmaya başlamıştı. "Sanırım sonuç olarak, çok daha kötülerıyla uğraştığım için, ona katlanmak buna kıyasla kolay geliyor."

"Hiçbir tacize katlanmak zorunda değilsin, Shabina," diye ısrar etti Vienna. "Kimse sana bu şekilde davranma hakkına sahip değil."

"Kesinlikle iş yerinde olmamalı," diye Raine de aynı fikirdeydi. "Rainier, Bale ya da başka biri seninle böyle konuştuğunu duysa ne yapardı, hayal bile edemiyorum."

Shabina'nın kalbi bir an durmuş gibi hissetti. Avucunu göğsüne bastırdı. "Neden böyle düşünüyorsun? Rainier güvenliğini kontrol ediyor. Şimdiye kadar her şey yolunda gitti."

"Kontrol ettiği tek şey bu mu?" diye sordu Raine.

Bazen Raine, Shabina'nın anlamadığı bir şifreyle konuşurdu. Belki diğer kadınlar anlıyordu. Büyürken kız arkadaşları olmamıştı ve diğer kadınların komik bulduğu imaları her zaman anlamıyordu.

"Neden bahsettiğini hiç anlamıyorum," diye açıkça itiraf etti. "Bana ipucu vermek istiyorsan, şimdi tam zamanı."

"Rainier seni sık sık kontrol ediyor çünkü onun için çok özelsin," diye açıkladı Raine. "Aslında, bundan oldukça eminim."

Shabina bunun doğru olmasını diliyordu, ama gerçeği biliyordu. "Ben bir yükümlülüğüm. Onun sorumluluğu ve inan bana, Rainier her zaman sorumluluklarını yerine getirir."

"İnan *bana*, Rainier Bale'in seninle konuşma şeklini duysaydı, Bale başa çıkamayacağı kadar büyük bir belaya bulaşır," diye güvence verdi Raine.

Shabina bundan şüphe duymuyordu. Rainier çok şiddetli bir adam olabilirdi. Onun patlayarak harekete geçtiğini görmüştü. Başkalarının asla almayacağı görevlere gönderilirdi. Her zaman işini yapardı. "Bence kimse Rainier'e Bale'den bahsetmesin."

Stella, Sam Rossi ile evliydi. Vienna, Zale Vizzini ile nişanlıydı. Her iki erkek de Rainier ile aynı ajansda çalışmıştı. Onu tanıyorlardı ve arkadaşlardı. Onu rahatsız eden şeyleri arkadaşlarına anlattığında, onların erkeklerine anlatabilecekleri ve onların da bu endişeleri Rainier'e aktarabilecekleri aklına gelmemişti.

"Sana söylediğim hiçbir şeyin Sam veya Zale'ye aktarılmasını istemem. Bu kesinlikle Rainier'in kulağına gider." Kendini zorlayarak Vienna'ya doğrudan baktı. "Kimseye güvenemiyormuşum gibi hissederim ve bazen arkadaşlarımla bazı şeyleri konuşmam gerekir."

"Hayatının tehlikede olduğunu düşünmedikçe bunun olması gerektiğini sanmıyorum, Shabina," dedi Vienna. "O zaman başka seçeneğimiz olmazdı."

Bu, ona söyleyecek hiçbir şey bırakmadı. Shabina iç geçirdi ve kafedeki etrafına baktı. Sabahın erken saatlerinde güneş ışığı pencerelerden içeri süzülüyordu. Kahkahalarla dolu çeşitli konuşmaların mırıldanmaları anında ruh halini hafifletmişti. Eve ve Felicity'nin Sierra'da huzur bulmasının nedenini anlıyordu. O da kesinlikle huzur bulmuştu. Çoğunlukla. Geçmişinin zihnine girmesine izin vermedikçe. Bunun olmasına izin vermemeye kararlı olarak, kabinlerden masalara geçerek müşterileriyle konuşmaya, bulaşıkları temizlemeye ve yeni müşterilere yemek getirmeye devam etti.

Kafesi çok popülerdi ve resmi olarak saat ikide kapanmasına rağmen, müşteriler içeri girmek için sırada beklediyse, geri çevrilmiyorlardı. Yöneticisi Vaughn, Tyrone ve Patsy, müşterilere hizmet etmek ve sonra masaları toplamak için onunla geç saatlere kadar kaldılar. O sezon yeni işe alınan iki garson daha vardı, Nellie ve Chelsey. İkisi de neşeli ve çalışkanlardı. Onlara sahip olduğu için kendini çok şanslı hissediyordu. Çoğunlukla dışardaki masalara hizmet ediyorlardı.

Bu kadar çok müşteri olması, zihnini yoğun işlere odaklamasını sağladığı için güzeldi. Bale'in neden onu veya Zahra'yı hedef seçtiğini düşünmeye vakti yoktu. Ya da Scorpion'un bunca yıl sonra onu gerçekten tekrar takip edip etmediğini. Ya da Sean'ın genç, etkilenmeye açık zihinlere saygısız, ırkçı ve cinsiyetçi olmayı öğretiyor olabileceğini. Bunun yerine, çok çalıştı ve müşterilerle güldü, her zamanki turlarını yaparken onları tanıdı, sorularını yanıtladı ve kendi sorularını sordu.

Birkaç dil bilmesi ve insanları rahatlatabilmesi ona yardımcı oldu. Bu özelliğini, Salman

Ahmad'ın kabilesinin kadınlarıyla geçirdiği zamana bağlıyordu. Onlar sıcakkanlıydılar ve fidye için kaçırılanlar dahil herkesi güvende ve arkadaşları arasında hissettirmeyi başarabiliyorlardı.

Kafeyi kapatmayı başardıklarında saat üçü geçmişti ve masaları ve mutfağı iyice temizlediklerinde saat neredeyse dört buçuk olmuştu.

"Keşke size izin verebilseydim," dedi Shabina, her zaman yanında olan üç kişiye. "En yoğun sezonumuzun ortasındayız, bu yüzden izin veremem, ama size ekstra ikramiye verebilirim. Bunu hak ediyorsunuz. Size ne kadar minnettar olduğumu kelimelerle ifade edemem. Sizler olmasaydınız ne yapardım, gerçekten bilmiyorum. İşleri kolaylaştırmak için önerileriniz varsa, lütfen fikirlerinizi paylaşmaktan çekinmeyin. Ve mutlaka izin almanız gereken günler varsa, mümkünse önceden bana haber verin, böylece vardiyalarınızı kaplayacak düzenlemeleri yapayım." Hiçbirinin izin almasına gerek kalmamasını gerçekten umuyordu. Hızlıydılar ve ortaya çıkan her acil durumu nasıl ele alacaklarını biliyorlardı.

"Bu işi seviyorum," dedi Patsy. "Greg, yerel müteahhit Carl Montgomery'den hemen iş buldu. Greg gerçekten iyi bir marangoz. İkimiz de iyi işlere sahip olduğumuz için güzel bir ev kiralayabildik."

"O zaman kesin kalacaksınız, değil mi?" diye sordu Tyrone.

Patsy onlara kocaman bir gülümsemeyle cevap verdi. "Kesinlikle. Sierra'da yaşamak her zaman hayalimizdi. İkimiz de tırmanmayı seviyoruz. Yürüyüşe bayılıyoruz. Sadece bunu gerçekleştirmek için bir yol bulmamız gerekiyordu."

"Ailem burada doğdu," dedi Tyrone. "İkisi de. Ben bir çiftlikte büyüdüm, avlanıp balık tutarak. Kardeşim ve ben iki yaşından beri tırmanıyoruz. Sonra babam felç geçirdi, annem de kalp krizi. İkisi de iki ay arayla öldü. Tristan ve ben tek akrabamız olan teyzemize gönderildik. O Ohio'da bir şehirde yaşıyordu. Çocuk istemiyordu ve bizi koruyucu aileye verdi. Bizi birlikte tuttukları ve gerçekten iyi insanlara verdikleri için şanslıydık. Yine de, şehirde yaşamaya alışkın değildik, vahşi ve özgür olmaya alışkındık. Buraya dönmek için sabırsızlanıyorduk."

"Bunu başarman bir mucize," dedi Vaughn.

Tyrone diğerlerine gülümsedi. "Taşınmak istediğinde para her zaman bir sorundur. Bir minibüste yaşamaya ve kayalıklara tırmanmaya ve kaplıcaları kullanmaya gelen serserilere katılmaya karar verdik. İkimiz de iyi işler bulup para biriktirerek sonunda satın alabileceğimiz bir yer bulmayı umuyorduk."

"Kardeşin ne yapıyor?" diye sordu Shabina. Tristan, yemek yemekten başka yemekle ilgilenmiyordu. Birkaç kez gelmişti ve Shabina her zaman ona yemek vermişti. Adam çok yemek yiyebiliyordu. Shabina bunu umursamıyordu. Geldiğinde, günün sonunda geliyor ve en çok ne kaldığını soruyordu.

Her zaman ödemeyi teklif ederdi. Çalışanlarının ödeme yapmasına izin vermezdi ve kardeşlerin kendi evlerini satın almak için çalıştıklarını bildiği için Tristan'ın ödeme yapmasına izin vermeyecekti.

Artan yemeklerin çoğu özenle paketlenip evsizler barınağına götürülüyordu. Orada gönüllüler, diğer bağışlarla birlikte bu yemekleri dağıtıyordu.

"O dolap yapımcısı. İşini seviyor ve bu işte çok başarılı," dedi Tyrone gururla.

"Aferin ona," dedi Vaughn.

"Chelsey veya Nellie, Bale ve ekibi dahil olmak üzere herhangi bir müşterinin onlara uygunsuz sözler söylediğini, herhangi bir şekilde taciz ettiğini veya uygunsuz bir şekilde dokunduğunu şikayet ederse, hemen bana haber verin. O zaman onları kafeden men edeceğiz," dedi Shabina. "Aynı şey üçünüz için de geçerli."

"Bale homofobik biridir, ama şu ana kadar beni pek rahatsız etmedi," dedi Tyrone.

"Bizi taciz ettiği için onu yasaklayacaksın, ama kendini yasaklamayacaksın," diye ekledi Vaughn. "Bu doğru değil, Shabina."

"Umarım o noktaya gelmez, ama gelebilir. Bale ve Edward hayatları boyunca burada yaşamışlar. Sean da öyle. Burada geniş aileleri var. Eğer durumu barışçıl bir şekilde çözebilirsem, bunu tercih ederim."

"Neden bu kadar ısrarla kafeye gelmeye devam ettiklerini anlamıyorum. Sürekli buradalar," dedi Patsy.

"Kimse daha iyi yemek yapmıyor," dedi Tyrone. "Gerçek bu."

"Keşke yemek için gelmiş olsalardı," diye cevapladı Shabina. "Bence Bale kendini önemli biri gibi hissetmek için başkalarını küçük düşürmeye ihtiyaç duyuyor. Edward ve Sean da aynı şeye ihtiyaç duyuyor gibi görünüyor. Jason hakkında henüz karar veremedim. O hiç onlara uyum sağlayamadı. Özellikle Bruce'un yanına geldiğinden beri onlardan giderek uzaklaşıyor."

"Bale sana bağıırırken ona baktım," dedi Vaughn. "Gerçekten mutsuzdu. Bruce da öyle."

"Müşterilerin çoğu da öyleydi," diye işaret etti Patsy. "Bu adamların burada böyle davranmasının sorunu da bu. İyi müşterilerimizi kaçırma riskini alıyoruz."

"Ya da daha kötüsü," dedi Tyrone. "Bazı adamlar seni savunmak istedi. Seninle konuşma şeklinden hoşlanmadılar. Bu kavgaya yol açabilir."

"Bale bunu isterdi," diye ekledi Vaughn. "Mobilyalarını ve tabaklarını kırmak. Kafende yumruk yerse seni suçlamak. Muhtemelen sahip olduğun her kuruş için sana dava açardı."

"Bu onun tarzı olurdu," diye onayladı Patsy.

"Hepiniz benim geleceğimi karanlık bir tablo olarak çiziyorsunuz," dedi Shabina. "Maalesef, onun hakkında haklı olabilirsiniz. Bu konuyu daha fazla düşüneceğim. Hepiniz evinize gidin ve dinlenin. Ben kapıyı kilitleyeceğim. Sürüm sabırlı davrandı. Egzersiz yapmak istiyorlar. Programımın gerisindeyim."

Vaughn, Shabina kafenin kapılarını kilfederken onun güvende olduğundan emin olmak için biraz daha kaldı. Onu arabasına kadar geçirdi, sonra kendi arabasına doğru koşmaya başladı.

İlk durağı, köpekleri için hazırladığı çeviklik parkuru oldu. Köpekleri parkurda çalışmayı, merdivenlere tırmanmayı, yüksek duvarlardan atlamayı, tünellerden sürünmeyi çok seviyorlardı. Hatta dik ve sallanan köprüler bile onları yavaşlatmıyordu. Oradan itaat eğitimi için bir alana geçtiler. Orada üç köpeğe de hem sözlü hem de el işaretleriyle yakın ve uzak mesafeden çeşitli komutlar verdi.

Sonra atış poligonunu seçti. Her gün çeşitli silahlarla pratik yapmak onun için önemliydi. Hemen hemen her mesafeden uzman bir nişancıydı. Silahını daha akıcı bir şekilde kaldırıp düşünmeden doğrudan hedefe nişan almak istiyordu. Amacı, bu hareketin otomatik, kas hafızası haline gelmesiydi. Scorpion veya kabinesinin herhangi bir üyesiyle tekrar karşı karşıya kalırsa, donup kalma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordu. Tetiği çekememe endişesi yaşamak istemiyordu. Onların tekrar kendisine dokunmasına izin vermektense ölmeyi tercih ederdi.

Shabina iki saat boyunca antrenman yaptıktan sonra köpekleri kanala koşmaya götürdü. Bu, günün en sevdikleri zamanlarından biriydi. Vücudunu iyi durumda tutuyordu. Koşmak köpeklerin de formda kalmasına yardımcı oluyordu. Saat normalden geç olmuştu ve güneş kanalın üzerinde çoktan batmıştı, ama hala görebilecek kadar ışık vardı ve yolu iyi biliyordu. Suyun bir tarafını çevreleyen ağaçlardan düşen ürkütücü gölgeler, rüzgârın kısa esintileriyle sallanan ürkütücü şeritler halinde dar patikaya düşüyordu. Omurgasından bir tedirginlik hissi yayıldı. Radar sistemi ona bir uyarı verdiğinde, köpekler ona doğru yöneldi ve onu çevreleyerek çobanlık yapmaya başladı.

geldiği yöne doğru geri döndü.

Shabina, adımlarını kaçırmadan sorunsuzca koştu. Köpekler hoşlarına gitmeyen bir koku almışlardı, ama bu bir hayvan kokusu da olabilirdi.

Tehdit anında olduğu gibi alarm vermediler. Shabina, yüksek eğitimi köpeklerin kararını sorgulamadı. Bu yüzden onların eğitimi için o kadar para ödemişti. Belirli bir durumu değerlendirmelerine güveniyordu.

Doğruca evine geri döndü. Demir kapılar onun için açıldı, ama o arabadan inip kapının hemen dışındaki bankta duran küçük bir paketi aldı.

Malik dişlerini gösterdi ve ona düşük bir uyarı hırıltısı çıkardı. Shabina anında tepki verdi, durdu, kalbi hızla çarpmaya başladı, elini ceketinin fermuarından aşağı kaydırarak en sevdiği tabancayı çıkardı. Silahı vücuduna gizleyerek,  Doberman pinschere tetikte olmaları için işaret verdi. Onlar da anında koruma pozisyonlarına geçtiler.

"Bale," diye selamladı, küçük şeylerin için minnettardı. Scorpion veya suç ortaklarıyla yzleşmektense onunla yüzleşmeyi tercih ederdi. Bale'in yalnız geldiğini fark etti. Bunun kötü bir işaret olduğundan emindi. Normalde yanında bir veya daha fazla arkadaşı olurdu. Yalnız gelmişse, yapmayı veya söylemeyi planladığı şeyin tanık olmasını istemiyordu. "Bu saatte seni burada görmeyi beklemiyordum."

"Bu sabahki küçük gsterinden sonra görmeyi beklemediğine eminim."

Gözleri Dobermanlara kaydı ve yüksek sesle küfretti. "Bu uyuz köpeklerle beni korkutabileceğini mi sanıyorsun? Bir kurşun, bana 2,5 metre yaklaşmadan onları durdurabilir."

Kaşlarını kaldırdı ama cevap vermekten kaçındı. Silahını çektiği anda onu vuracaktı. Kameralarının ses aralığı içinde miydiler? Kesinlikle video kayıt aralığı içindeydiler ve kapıların üzerindeki kameralar doğrudan onlara yönelmişti. Ses aralığından emin değildi.

Bale'in yüzü, o sabah kafede bir anlığına gösterdiği aynı kötü niyetli nefret maskesi haline geldi. "Neden toparlanıp gitmiyorsun? Burası benim kasabam. Burada doğdum. Burada büyüdüm. Sizin gibileri burada istemiyoruz."

"Benim gibiler tam olarak kimler?"

"Sen ne olduğunu biliyorsun. Yabancı kokuyorsun."

"Ne garip, çünkü ben burada, Amerika Birleşik Devletleri'nde doğdum. Babam Houston'da doğdu ve büyüdü. Onun anne babası da orada doğdu ve büyüdü. Ailesi nesillerdir orada yaşıyor. Bunun bir önemi yok tabii. Sen atalarını araştırdın mı? Nereden geldiğini? Bale, nyargın hiç mantıklı değil." Ona ulaşamadığını biliyordu. Cildinin altında yayılan kızarıklıkla öfkesinin arttığını görebiliyordu.

"Hiçbir kadın benimle senin gibi konuşmamalı, hele senin gibi biri hiç. Sana bir şey söylediğimde, çeneni kapat ve sadece dinle. Benim dediklerimi yap. Yapmazsan, küçük kafeni, içinde sen ve korkak köpeklerinle birlikte yanmış bulabilirsin."

"Az önce yaptığın tehditleri şerife bildireceğim."

"Hadi bakalım. Yerel kolluk kuvvetlerinde ailem var. Sence kime inanacaklar? Bana mı? Yoksa sana mı? Sıraya girsen iyi olur, yoksa kendini acı dolu bir dünyada bulursun."

"Fark etmez. Kayıtlara geçecek ve kafeyi yakarsan, kimin yaptığını bilecekler, değil mi?"

"Sen yine de ölmüş olacaksın."

Shabina omuz silkti. "Hepimiz bir gün öleceğiz, Bale."

"Başın gerçekten belada. Hayatını cehenneme çevireceğim," diye söz verdi.

Cevap vermedi, sadece onun öfkeyle uzaklaşmasını izledi. Bir aracın motorunun çalıştırılma sesini duyduğunda, bankın üzerindeki pakete baktı. Onu arabadan çıkarmak için mi oraya koymuştu? Onu evine götürmeye cesaret edebilir miydi? Ya bir tür patlayıcıysa?

Eğilip kokladı ve anında geri çekildi. Oud parfümü. Suudi Arabistan'ın kokusu. Güçlü, şehvetli koku, aquilaria veya agar ağacından elde ediliyordu. Geri adım attı, eli titriyordu. Bu kokuyu unutmak imkansızdı. Pazar yerlerinde her yerde bulunabilirdi. Lüks parfümler ve turistler için küçük paketler bu kokudan üretilirdi. Paketi olduğu yerde bırakmaya karar verdi, ama bütün gece aklından çıkmayacağını biliyordu. Paket, Bale'den daha rahatsız ediciydi ve Bale zaten yeterince kötüydü.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Knighly'de haberler hızla yayılırdı. Kafe en son dedikodularla çalkalanıyordu. Vaughn, tezgahın karşısında Shabina'ya bakarken sırtıtmamaya çalıştı.

"Sean yeni çalışanlarından birini kaybetti. Balık ve Vahşi Yaşam Departmanı'nın önemli ismi, izinde koruduğu kişiyi kaybetti." Sesinde hafif bir alaycılık vardı.

"Vaughn, bu ciddi bir durum," diye hatırlattı Shabina. "Sean'ı sevmediğini biliyorum, ama mesele o değil. Orada kaybolan çocuğu düşün. Bir gecedir kayıp ve henüz kimse onu bulamadı. Onu bulmak için kapsamlı bir arama başlatıldı."

"Biliyorum. Sean'ın aptal gibi görünmesinden keyif almamalıyım, biliyorum, ama elimde değil. O her zaman tam bir pislik," diye itiraf etti Vaughn. "Ben kötü biriyim, Shabina. Bunu kabul ediyorum. Ve şu ana kadar, ürkütücü ormanda tek başına geçirdiği bir gecenin Deacon denen adama iyi gelebileceğini söylemedim. Ona biraz terbiye öğretilmesi gerekiyor. Eğer Balık ve Vahşi Yaşam Departmanı'nda çalışmak istiyorsa, ormanda bazı becerileri olması gerekir."

"Öyle düşünürsün, ama görünüşe göre becerileri o kadar da iyi değildi, çünkü kayboldu."

"Um, Vaughn." Patsy yaklaşarak, iki tabak alırken fısıldadı. "Aslında, Deacon'ın birkaç terbiye dersi alması gerektiği için ormanda geçireceği bir gecenin ona iyi geleceğini söylüyorsun."

Vaughn burnunu çektirdi. "Beni kötü biri olarak gör. Eminim bugün onu annesini arayarak ağlarken bulacaklar."

"İşe koyulalım," dedi Shabina sonunda ve tekrar yere döndü. Buna başka ne diyeceğini bilmiyordu. Vaughn, Deacon veya Sean'a hiç sempati göstermeyecekti.

Raine'in masasına doğru yürüdü. Bu sefer Raine yalnızdı. Vienna, Arama ve Kurtarma'nın başındaydı. Kayıp stajyer için arama ekibini organize eden ve şu anda arama ekibine liderlik eden kişi oydu.

Kafe, gökyüzünün renkli manzarasını sergilemek amacıyla inşa edilmişti. Shabina'nın gözünde, bina bir sanat eseriymiş ve hayallerini tam olarak yansıtıyordu. Kafenin yüzde doksanında herhangi bir masada ya da kabinde oturanlar, gökyüzüne yayılan canlı renkleri görebiliyordu. Fırtına çıktığında, koyu morlar muhteşem ve çok güzel görünüyordu.

Patsy, dört kişilik bir grubu, doğan güneşi gösteren pencerelerin yanındaki en iyi masalardan birine götürdü. Bir an için Shabina'nın kalbi durdu. Dört adamdan üçü Orta Doğu'daki erkeklerin geleneksel kıyafetlerini giyyordu. Ağzı kurudu ve elleri terledi. Cığerlerine hava pompalamaya çalıştı. Her zaman farklı ülkelerden ziyaretçileri oluyordu ve hiçbir dini inançla sorunu yoktu. Neyi vardı? Stella, üniversiteden öğrencilerin geleceğini ona önceden söylemişti. Onlar da kuş gözlem turuna katılacaklardı.

"Sanırım ben de çalışmalıyım," dedi Raine'e.

Menüyü inceledikten sonra masaya yaklaştı. Erkekler Arapça konuşuyorlardı. İkisi Cezayir aksanıyla konuşuyordu, biri Türkiye'den olabilir gibi geliyordu ve sonuncusu ise kesinlikle Belçika'dandı. Bunun bir önemi yoktu. Her zamanki gibi, menüyle ilgili soruları olup olmadığını sordu. Her biri cevap verdiğinde, aksanları ve nereli oldukları konusunda haklı olup olmadığını anlamak için dikkatle dinledi. Sadece Belçikalı adamın Fransız aksanı vardı.

Sorularını beklemek gibi doğal eğilimini bir kenara bırakarak, onların kültürleri hakkında çok az şey biliyormuş gibi sohbet etti ve üniversitede tanışıp uzun süredir arkadaş olup olmadıklarını sordu. Cevap önemliydi.

Jules Beaumont, diğer üç kişiyle Sunrise Lake'de tanışmıştı. Aynı üniversiteye gittiklerini fark etmişlerdi, ancak hiçbirini aynı dersleri almıyordu. Emar Salhi ve Jamal Talbi, Cezayir'de aynı kabileden geliyorlardı ve halklarına yardım etmek için birçok tarım tekniğini modernize etme umuduyla eğitimlerine devam ediyorlardı. Türkiye'den gelen Deniz Kaplan, üniversitede bu ikisiyle tanışmış ve arkadaş olmuştu. Onlarla birlikte Yosemite'de tatil yapma fırsatını değerlendirmeye karar vermişti. Shabina'nın Salı günü kuş turunda rehberlik yapacağından dolayı çok mutluydular. Turu sabırsızlıkla bekliyorlardı.

Shabina, dördünün hiçbirinde bir kusur bulamadı. Ona saygılı davrandılar. Söyledikleri her şey mantıklıydı. Jules Beaumont'un Sunrise Lake Resort'a gelmeden önce diğerlerini tanımaması ve Fransızca'nın yanı sıra akıcı Arapça konuşması da şüphe uyandırıcı bir durum değildi. Shabina, Arapça, İtalyanca ve Fransızca'nın yanı sıra birkaç başka dil de konuşuyordu.

Birçok üniversite öğrencisi orada tatil yapıyordu. Çoğu dağcı veya yürüyüşçüydü. Bazıları balık tutmaktan hoşlanıyordu. Sunrise Lake, Yosemite ve Knightly'nin ortasında bir yerdi. Orada kabinlerden birinde veya kamp alanlarında kalmak duşlar ve banyo tesisleri iyi

uzlaşma. Parkta kamp yapmak için izin almak zorlaşıyordu ve Knightly'de çok fazla konaklama yeri yoktu.

O, dört adama göz kulak olurken masaları servis ediyor ve turlarını yapıyordu. Hiçbiri ona özel bir ilgi göstermiyor gibiydi. Cep telefonlarını gizlice çıkarıp onun fotoğrafını çekmiyorlardı. Onun hakkında konuşuyor gibi görünmüyorlardı, ama diğer müşterilerden daha uzun süre masada kalıyorlardı.

Karşılarındaki masada, Yosemite'deki patikaları yenilemek için işe alınmış beş genç oturuyordu. İki kadın yirmili yaşların başındaydı. İkisi de koyu renk, düz saçlarını at kuyruğu şeklinde toplamışlardı.

"Ben Georgia, bu da kardeşim Mandy." İki kızdan büyük olanı onları tanıttı. "Biz Batı Virginia'danız ve Appalachian Dağları'ndaki yürüyüş parkurlarında yürüyüşe başladık. Orası inanılmaz derecede güzel. Her zaman Yosemite'de yürüyüş yapmak istemiştik ve bu işi gördüğümüzde hemen başvuru yaptık."

"İkinizden boulder yapan var mı?" diye sordu Shabina. Knightly'ye gelenlerin ünlü kayalıkları tırmanmak istememesi alışılmadık bir durumdu.

İki kız birbirlerine baktılar ve kahkahaya boğuldular. Cevap veren Mandy oldu. "Hayır. Sanırım biz azınlıktayız. Biz hevesli sırt çantalı gezginleriz. Boş zamanlarımızda Yosemite'de yürüyüş yapmak istediğimiz çok sayıda parkur belirledik bile."

"En azından dün gece grubuna geri dönemeyen zavallı adam gibi kaybolacağınız konusunda endişelenmemize gerek yok," dedi sarışın bir adam.

Shabina onu bir önceki yıldan tanıyordu. Ona parlak bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Pete. Seni tekrar görmek ne güzel. Sen de, Billy." Kadınlar gibi, onlar da yirmili yaşların başındaydı. Bir yıl önce kafesine o kadar sık gelmişlerdi ki, kahvaltı ve öğle yemeği için her zaman sipariş ettikleri şeyleri hatırlıyordu. Onlar kesinlikle dağcıydı, hem kaya tırmanışı hem de geleneksel tırmanış yapan dağcılar. Yosemite'de tekrar iş bulmalarına şaşırmamıştı.

İki adam da ona gülümsedi. "Herkesi hatırlıyor musun?" diye sordu Billy.

"Sadece özel müşterilerimi hatırlıyorum. Bana sorun çıkaranları unutmak için elimden geleni yapıyorum

Bu tamamen doğrudu. Elinden geleni yapıyordu. Bu imkansızdı, ama elinden geleni yapıyordu.

"Ben Charlie Gainer." Charlie elini ona uzattı. "Hayatımın çoğunu New Orleans'ta geçirdim." Aksanı vardı. Güney aksanı mı? Cajun aksanı mı? New Orleans'ta Fransızca konuşulurdu.

Tereddüt etmeden elini sıktı. Bir iş sahibi olduğunda yapılması gereken birçok şeyden biri olduğunu öğrenmişti. Yine de,

ona karşı şüpheli olduğunu fark etti. Yeni erkeklerle tanışmak onu gergin hale getirdiğinde, her geçen dakika daha paranoyak hale geldiğini kabul etmek zorundaydı.

"Buraya nasıl geldin?"

"Gezme isteği duydum ve Amerika Birleşik Devletleri'ni gezmeye çıktım. Parktan parka çalışarak buraya geldim. Shasta'da sırt çantasıyla seyahat ederken Sierra hakkında övgü dolu sözler söyleyen bazı insanlarla karşılaştım. İş ilanını gördüm ve hemen başvurdum."

Shabina hepsini sevdi. O sabah Yosemite'ye gidiyorlardı ve işe başlamak için sabırsızlanıyorlardı. Onların coşkusu sevdi. Yürüyüş parkurlarının yenilenmesi için işe alınan yeni çalışanların çoğunun, parkları önemseyen ve gelecek nesiller için korumaya çalışan gerçekten iyi insanlar olduğunu fark etti.

"Yosemite'deki parkurları gördünüz mü?" "Pete ve ben geçen hafta orada kamp yaptık," dedi Billy.

Mandy güldü. "Georgia ve ben Sunrise Lake'te kamp alanı kiraladık ve her gün yürüyüş yapmak için Yosemite'ye gittik. Orada kamp yaptık, ama sadece bir gece. Sunrise Lake sizi şımartıyor ve önümüzdeki birkaç hafta çok çalışacağımızı biliyordum, bu yüzden spaya gitmek istedim."

"Spa mı?" Charlie kahvesini masanın üzerine neredeyse kusacaktı. "Sunrise Lake'te spa mı var? İkinizin lüks içinde kamp yaptığınıza inanmıyorum. Ben Knightly'nin hemen dışındaki kaplıcalara gidiyorum. Benim tek lüksüm bu."

Mandy bir kaşını kaldırdı. "Takılmak için harika yerleri zaten biliyor olsak da ne yapalım?"

Billy, Pete'e dirsek attı. "Eskiden kaya tırmanışından sonra o kaplıcalara giderdik. Şimdi orası çok kalabalık. Eskisi kadar güzel değil."

"Sakın bana Sunrise Lake spa'ya da gittiğini söyleme," dedi Charlie, sesinde tiksinti vardı. "Buna inanmam."

"Tırnaklarımın altında kir yok." Billy elini uzattı.

Shabina gülmekten kendini alamadı. Billy'nin spaya gittiğini iddia etmediğini fark etti. Charlie'yi kızdırmaktan kendini alamıyordu.

"Yemeğinizi afiyetle yiyin. Patsy sizin garsonunuz. Bir şeye ihtiyacınız olursa ona haber verin ve geldiğiniz için teşekkürler."

Shabina bir sonraki masaya geçti. Üniversiteden gelen dört adam hala masalarında oturuyorlardı. Cezayir'den gelen iki adamın nane çayı içtiğini fark etti. Türkiye'den gelen adam Arap kahvesi sipariş etmişti. Belçika'dan gelen Jules Beaumont adlı adam ise *qahwa* sipariş etmişti, bu kahve

ve safranla tatlandırılmış kahve sipariş etmişti. Ayrıca, fındık ve hurma ile doldurulmuş özel *ma'amoul* kurabiyelerinden de sipariş etmiş ve bunları beğenmiş görünüyordu.

Kurabiyeler ve kahve ona nostaljik geliyordu. Bunları sık sık yapmazdı ve yaptığında da çabucak tükenirdi, ama bunlar her zaman Suudi Arabistan'da kaybettiği, katledilen ailesi ile şimdiki hayatı arasında bir köprü görevi görürdü. Ona pişirmeyi ve yemek yapmayı öğreten Mama Ahmad'dı.

Beaumont'un dikkatini çekmeden önce hızla başka yere baktı ve yanında durduğu masadaki insanlarla sohbet etmeye başladı. Raine'in masasına ulaşması bir saat daha sürdü.

"Bir dakika oturabilir miyim?" diye sordu Shabina. "Çalışıyor gibi görünüyorsunuz, hayır diyebilirsiniz." Bir parçası Raine'in çok meşgul olduğunu söylemesini umuyordu. Ne kadar üzülsün, birinin Sam'e söyleme olasılığı o kadar artardı. O, grubun bir parçasıydı, neredeyse kızlardan biri gibi kabul ediliyordu. Raine son derece algısı güçlüydü. En küçük ayrıntıları bile kaçırmazdı. Shabina, Raine'i kandıramayacağını biliyordu.

"Shabina, ben her zaman seni ziyaret etmek isterim. Neden bu kadar uzun kaldım sence?" Raine hafifçe gülümsedi. "O ve senin kayısı çöreklerin. Çok lezzetliler. Bir düzine yiyebilirim. Belki de çoktan yedim." Dizüstü bilgisayarını kapattı. "Neden uyumuyorsun? Yüz tanıma üzerinde çalışmam için yeterli süre, korkularını bir süreliğine yatıştırdığımızı sanıyordum."

"Hepimiz konuştuktan sonra kendimi daha iyi hissettim," diye onayladı Shabina. "Gerçekten öyle. O zamandan beri birkaç şey oldu." Tereddüt etti, elini masanın altına indirip sol uyluğunu ovuşturdu. Bu çok kötü alışkanlığından kurtulmayı öğrenmesi gerekecekti. Bir alışkanlığından kurtulduğu anda, onun yerine yeni ve çok daha kötü bir davranışın geçtiği görünüyordu.

Raine ona doğru eğildi. "Anlat bana."

"Kapımın yanındaki bankta, bazen paketlerin bırakıldığı yerde küçük bir paket vardı. Arabamdan indim. Köpekler her zaman benimle gelirler ve anında alarm verdiler. Bale bana karşı çıktı. Kameralar kayıt yapıyordu; tam önlerindeydik. Sesin açık olup olmadığını kontrol etmedim. Bunu senin yapman daha iyi olur diye düşündüm. Onları idare etmekte iyiyim ama en iyisi değilim. En iyi kayıtlara sahip olduğumuzdan emin olmak istiyorum. Köpekler ve ben içerideyken kafeyi yakmakla tehdit etti. Hayatımı cehenneme çevireceğini söyledi ve bu sefer ona inandım. Benden gerçekten nefret ediyor, Raine."

"Hayatından endişe ettin mi?"

"Köpekler orada olmasaydı, bana saldırırdı diye düşünüyorum. Silahım vardı ve onu vururdum. Silahlıydı. Buna hiç şüphe yoktu. Silahını çekseydi, onu vururdum. Gitti, ama beni aşağıladığını düşündüğü için intikam almak için büyük bir plan yaptığını biliyorum."

"Güvenlik kamerası görüntülerini ve ses kayıtlarını alabilirim, sorun değil. Kafedeki kameralardan onun tacizine dair kanıtlar topluyorum. Grill'deki Alek Donovan'dan da oradaki kamera kayıtlarını almam için izin aldım."

"Avukat bunu yaptığını biliyor mu?" Avukat Collins, Shabina'nın kafesine güvenlik kameralarını kuran kişiydi. Evine değil, ama kasabadaki güvenlik ağlarının çoğunu o kurmuştu. Knightly'de doğup büyümüşü, yani Bale Landry'yi çocukluktan beri tanıyordu. Lawyer, dükkanında dizüstü bilgisayar, cep telefonu ve bilgisayar satmanın yanı sıra bunların tamirini de yapıyordu. Teknoloji konusunda çok yetenekliydi. Her zaman açık ve dost canlısıydı. Sık sık kafeye yemek yemeye gelir ve herkese burayı tavsiye ederdi. Shabina onu severdi, ama ona tamamen güvenmiyordu. Ama zaten pek çok insana güvenmiyordu. Son zamanlarda bu özelliği daha da kötüleşmişti, paranoyaya dönüşmesinden korkuyordu.

"Bana her şeyi anlatmıyorsun." Raine bunu bir ifade olarak kullandı.

"Biliyorum. Paket hakkında ne söyleyeceğimi düşünüyorum. Onu kapımın önündeki bankta bıraktım. Bale'in kapılar açıkken beni durdurmak için oraya koyduğunu düşünmüştüm, ama şimdi öyle düşünmüyorum."

Raine, Raine olduğu için, sadece bekledi. Shabina parmak uçlarını ağrıyan uyluk kaslarına bastırdı. Orada kalp atışlarını sayabiliyordu.

"Suudi Arabistan'da oud, aquilaria ağacından elde edilen bir parfüm. Lüks bir parfüm olarak kabul edilir ve birçok üst düzey marka son derece pahalıdır. Çoğu pazara girdiğinizde her yerde oud kokusu alırsınız. Küçük oud parfüm paketleri ve yongaları turistlere hediyeelik eşya olarak satılır. Oud kokusunun bedeni ve zihni güçlendirdiği söylenir, bu yüzden aromaterapide sıklıkla kullanılır."

Raine'in yoğun mavi gözleri yüzünde dolaştı, hiçbir şeyi kaçırmadı. Shabina, arkadaşının hiç uyumadığını görebildiğinden emindi. Bale'in kafeyi yakma tehdidi değildi, ama öyle olmalıydı; Scorpion'un ajanlarını onu kaçırmak için gönderdiği düşüncesi idi. Onu öylece öldüremeyeceğinden emindi. Onu mümkün olan en kötü korku durumuna sokmaya çalışacaktı. O gerçek bir sadistti ve başkalarının acı çekmesini izlemekten büyük zevk alıyordu

Başka bir deyişle, onu kaçırmadan önce, tıpkı şu anda olduğu gibi, tüm güvenini yavaş yavaş kaybetmesini görmek isteyecekti.

"Paketi kokladığımda, oud kokusunu hemen tanıdım. Paketi bankta bıraktım. Ne düşüneceğimi bilemedim. Bale, bu kokunun bende neye yol açacağını bilemez. En azından, bilmediğini düşünüyorum. Ya başka bir şeyse? Bir bomba? Sadece dış ambalaj kokuyla kirlenmiş olabilir. Kokusu ağır değildi. Hafifti. Zayıftı. Ama kesinlikle oud kokusuydu. Hiç şüphe yoktu."

"Suudi Arabistan'da geçirdiğin onca zamandan sonra, hafif ya da değil, bu kadar tanıdık bir kokuyu tanıyacağından eminim. Paketin üzerinde o parfüm kokusu olduğu şüphe götürmez. Adamlarımdan biri onu almak için yeterince kolay. Onu tarayabilir, içinde ne olduğunu görebilir ve zararsızsa sana geri verebiliriz."

"Biz öğrenmeden önce bunu birine bildirmek zorunda kalacak mısın?" "Rainier'i mi kastediyorsun? O senin güvenliğini denetliyor."

"Onu bu işe karıştırmadan önce, bir şeyin beni gerçekten tehdit ettiğinden emin olmam gerektiğini düşünüyorum."

"O öyle düşünmüyor."

Masaya bir gölge düştü ve iki kadın da başlarını kaldırdı. Zahra, her zamanki gibi profesyonel kıyafetleriyle sofistike görünüyordu, rüzgârda dalgalanan saçları ve geniş gülümsemesi ona hafifçe baştan çıkarıcı bir hava veriyordu. "Açlıktan *ölüyorum*. Meşhur kabak çubuklarından sipariş verdim, sonra da yüz tane başka şey ekledim. Şimdi toplantıma geç kalacağım. Hay aksi."

Shabina gülmekten kendini alamadı. Zahra her zaman açtı, etkileyici miktarda yemek yiyordu ama kilo almıyor gibiydi. Etkileyici miktarda yemek yiyen Raine ile aynı kategoride değildi ama Zahra da ondan geri kalmıyordu.

"Siparişini hızlandırmamı ister misin?"

"Hayır, onlar hallediyor. Sadece sana bıraktığım paketi aldığından emin olmak istedim. Dün gece kapının önündeki bankın üzerine koydum. Sana mesaj atacaktım ama unuttum. Bileziğini buldum. Onu benim evimde bırakmıştın, ben de paketleyip küçük bir kutuya koydum, ama sen evde değildin ve benim acelem vardı. Sonra kapının dışında olduğu için endişelendim."

Shabina rahatlamış bir şekilde masanın üzerine neredeyse yığılacaktı. "O paketi bıraktın mı? Üzerinde etiket yoktu, kimden geldiğini anlayamadım. Açmadım."

"Oh hayır." Zahra elini kısa bir süre Shabina'nın omzuna koydu. "Seni korkuttum mu? Hemen sana mesaj atmalıydım, ama Misty ile oynarken dikkatim dağıldı ve her şeyi unuttum."

"Hayır, her şey yolunda," Shabina arkadaşını sakinleştirmek için yalan söyledi. "Vaughn deli gibi el sallıyor. Sanırım siparişin hazır. Yemek yemediğin için bayılmanı istemeyiz."

Zahra güldü. "Bunun olacağını sanmıyorum. Eskiden filmlerdeki kahramanlar gibi bayılmak isterdim, ama hiç başaramadım." Neşeyle el salladı ve tezgaha koştu, birkaç paket servisi çantası aldı.

"O küçük bir kasırga gibi," dedi Shabina.

"Öyle," diye onayladı Raine.

"O anda geldiği için çok rahatladım. Kimsenin paketi görmesi için uğraşmana gerek kalmadı." Shabina, Rainier'in haberi olmayacağı için çok minnettardı.

"Zahra'nın kutu için bir açıklaması olmasına sevindim, Shabina," dedi Raine. "Ama paketin dışındaki koku ne olacak? Başka biri paketi kurcalamış olmalı. Bu olayı bu kadar hafife almanı istemiyorum."

"Yanılmış olabilirim." Ama Shabina yanılmadığını biliyordu. Pencerenin yanındaki masada oturan üniversiteden dört adama hızlıca bir bakış attı. Onlar ona en ufak bir ilgi göstermiyor gibiydiler. Charlie Gainer de öyle. Arkadaşlarıyla gülüp şakalaşıyordu, aksanı çok ağırdı.

"O pakete başka kimlerin yaklaştığını görmek için kamera kayıtlarını kontrol etmek çok kolay. Zahra işten sonra paketi bıraktığı saat ile senin eve geldiğin saat arasında çok fazla zaman yoktu. Bale zaten oradaydı. O yapmadıysa, onun gelmesinden hemen önce biri yapmış olmalı."

"Raine, başka birinin güvenlik kameralarımı izleyip izlemediğini anlamanın bir yolu var mı? Biri benim kameralarımdan beni izliyor olabilir mi?"

Raine kafeye göz gezdirdi. "Burada mı? Avukatın sistemiyle mi? Ben yapabiliyorsam, gerçekten iyi bir hacker da yapabilir. Evin tamamen farklı bir sistemle korunuyor, Shabina, bu yüzden olası değil. İmkansız olduğunu söylemiyorum. Hiçbir şey imkansız değildir, en azından teknoloji dünyasında. Her zaman öğrenecek daha çok şey vardır. Her zaman daha iyi biri vardır."

Bu, soruyu cevaplamıyordu. Aslında, Raine bu fikri tamamen mümkünmüş gibi gösterdi. Shabina sandalyeye geri çöktü. Aniden, coşkunun ardından...

Zahra'nın ona küçük paketi veren kişi olduğunu öğrendiğinde, karanlık bir gölgenin geri döndüğünü hissetti.

"İşten çıktıktan sonra bu akşam uğrasam nasıl olur, Shabina?" diye teklif etti Raine. "Konuşabiliriz. Daisy, çocuklarıyla bahçede koşabilir ve böylece daha fazla egzersiz yapabilir. Çok minnettar olurum. Zahra onu dışarı çıkarsa bile, küçük Misty Daisy'nin ihtiyaç duyduğu koşuyu yapamaz."

Shabina bunun doğru olduğunu biliyordu. Jack Russell terrierleri çok enerjiktir. Raine, Daisy'yi her zaman kilometrelerce yürüyüşe çıkarırdı. Birlikte koşarlardı. Köpek çok fazla egzersize alışkındı. Raine onu yürüyüşe çıkaramayınca, küçük Jack Russell huzursuz, hatta tedirgin olmalıydı.

"Çok sevinirim, teşekkürler Raine."

Shabina masadan kalktı ve müşterilerinin kafesinde iyi bir deneyim yaşamalarını sağlamak için işine geri döndü.

RAINE, Deacon Mulberry'nin cesedinin yıllardır kullanılmayan, otlarla kaplı bir patikada bulunduğunu haber verdi. Katil, acımasız cinayetin ardından onunla vakit geçirmişti. Sanki pusuya düşürülmüş, kafatası bir ya da birkaç taşla parçalanmış gibi görünüyordu. Bir tür ritüel gerçekleştirilmişti. Şerif, bunun ne tür bir ritüel olduğunu bilmiyordu. Düz bir kaya sunakta tüyler, mumlar, çubuklar, taşlar, çiçekler ve suyla dolu kabaklar vardı. Cesedin etrafındaki bitki örtüsü temizlenmiş, olay yerinde bırakılmış küçük dallarla kazınmıştı. Temizlenen alan son derece küçüktü, cesedin etrafındaki birkaç santimetreden fazla değildi.

Deacon tamamen giyinikti, ancak yüzü taşlarla defalarca vurularak tanınmaz hale gelmişti. Onu öldüresiye dövmek için kullanılan iki büyük taş olay yerinde bırakılmıştı. Cesedi böceklerle kaplıydı, ancak şans eseri hiçbir yırtıcı hayvan onu bulamamıştı.

"Bu hiç iyiye işaret değil," dedi Shabina. "Onu öldüren kişi bir tür ritüel gerçekleştirdiyse, bunu tekrar edebilir. Bu tür konularda pek bilgim yok. Seri katiller konusunda konuşulacak kişi Stella'dır, ama ritüel kelimesi hiç hoşuma gitmedi."

Scorpion öldürmeden önce hiçbir ritüel kullanmamıştı. Onun idolü Kazıklı Voyvoda Vlad'dı ve o da aynı şöhreti istiyordu. Tek bir cinayet onun tarzı değildi

tarzı değildi. Ama yine de...

"Benzer ritüelleri aramak için bilgisayara çeşitli inançları girdim, ama tam olarak eşleşen bir şey çıkmadı," dedi Raine. "Bilgisayar hala arama yapıyor, ama bu bir vudu töreni, şeytani bir tören ya da kanlı bir kurban içeren başka bir tören değil. Doğal olarak, ayrıntıları kamuoyuna açıklamak istemiyorlar. Sorun, Arama ve Kurtarma ekibinde çok fazla kişi olduğu için, yeterince insan cesedi gördü ve görmemeleri söylenmesine rağmen gördüklerini anlattı."

"Şerif FBI'yı çağırarak, değil mi?"

"Bu standart bir prosedür. Park ziyaretçilerini tetikte olmaları ve çiftler halinde dolaşmaları konusunda uyaracaklar. Dikkatli olmalısın Shabina. Sık sık tek başına dışarı çıkıyorsun."

"Köpeklerim benimle birlikte ve her zaman silahlıyım." Kendinden emin konuşuyordu çünkü öyleydi. Yolları ve köpeklerini tanıyordu. Biri ona yaklaşırsa hemen uyarıyorlardı. Kaybolmazdı ya da yönünü şaşırılmazdı. Kimse ona gizlice yaklaşıp kafasına vurmazdı.

Shabina, kafesine gelen çeşitli turistler için endişeleniyordu. Hepsi Yosemite'de sırt çantasıyla gezmeye ve keşfetmeye hevesliydi. Birkaç ay önce, Sierra'da bir seri katil, tanıdığı insanları, arkadaşlarını takip ediyordu. Bu, kendisi ve arkadaşları, özellikle Stella ve Vienna için çok zor bir dönemdi. Seri katil, tanıdıkları biri çıktı ve her iki kadını da hedef almıştı.

"Katil yakalanana kadar patikalardan uzak durman iyi olur diye düşünüyorum," dedi Raine.

Shabina yüzünü buruşturdu. "Ormanda kuşlarla baş başa kaldığımda, başka hiçbir yerde bulamadığım bir huzur buluyorum. Keşke sana bunu açıklayabilsem. Onlarla bir yakınlığım var. Sadece onların şarkılarını söyleyebildiğim ya da tüylerinden ya da çıkardıkları seslerden onları tanıyabildiğimden değil."

Yine tereddüt etti, deli gibi görünmekten korktu. Onu anlayacak ve ona inanacak biri varsa, o da Raine'di. "Bazen onlarla birlikte uçabiliyorum. Onlarla nasıl bağlantı kurduğumu bilmiyorum, ama kuruyorum. Belki de hepsi hayal gücümün ürünü, ama beni ağaçların arasına götürüp, onların gözlerinden ormanın zeminine bakmamı sağlıyorlar. Ya da gökyüzünde süzülürüz ve kilometrelerce uzağı görebilirim. Hiç özgür hissetmediğim zamanlarda gerçek özgürlüğü yaşıyorum."

Raine bir anlığına burnunun köprüsünü ovuşturdu. "Böyle bir şey varken neden dışarı çıkmaya devam etmek istediğini anlayabiliyorum. Kim istemez ki?"

"Sen, herkesten daha iyi, neler yaşadığımı biliyorsun. En azından fotoğrafları gördün, ama Scorpion'un bana her gün yaşattığı terörün nasıl bir şey olduğunu gerçekten deneyimlemen mümkün değil. Onun erkekleri, kadınları ve çocukları işkence edip öldürmesini görmek. Sadece onu değil, deli kabinesini ve etrafını saran paralı askerleri de. Yaptıklarından büyük zevk alıyordu ve beni sadistçe ahlaksızlıklarına tanık olmaya zorlamaktan daha da büyük zevk alıyordu."

Vücudu titredi. Kollarını beline doladı ve kendini sakinleştirmek için ileri geri sallanmaya başladı. "Normal bir hayat sürmek için elimden geleni yapıyorum. Normal olmak *istiyorum*. Hayalimdeki kafeye ve değer verdiğim arkadaşlara sahip olmak istiyorum. Hepinizin beni sevdiğini biliyorum. Bunu biliyorum. Ben de hepinizi seviyorum. Ama gerçek şu ki, günün her dakikasında kendimi yalnız hissediyorum. Kimse beni anlayamaz. Ben bile kendimi ve her gün olaylara verdiğim tepkileri zorlukla anlayabiliyorum. Siz nasıl anlayabilirsiniz ki? Kabuslar gördüğüm veya geçmişte yaşadıklarımın anıları aklıma geldiği için terapistimi aradım mı diye sorduğunuzda? Tabii ki aradım. TSSB'nin olumsuz etkilerini ortadan kaldırmak için öğrendiğim yöntemleri uyguluyor muyum? Evet. Cevap evet. Yapmam gereken her şeyi yaptım."

Raine'in mavi gözleri şefkatle doldu. "Tatlım, normal bir hayat sürdürmenin imkansız olduğunu biliyorsun. Başına gelenlerden sonra bu mümkün değil. Ciddi bir travma yaşadın. Ve hayır, hiçbirimiz senin yaşadıklarını anlayamayız. Seni seviyoruz ve sana yardım etmek için her şeyi yaparız, ama ne yapacağımızı bilmiyoruz. Sana saçma gelen şeyler söylüyor ve yapıyoruz çünkü sana yardımcı olacak ne söyleyeceğimizi bilmiyoruz."

Shabina ciğerlerine hava almaya çalıştı. "Scorpion'un beni izlemenin bir yolunu bulmuş olmasından ve bana işkence etmesinden çok korkuyorum. Parası var. Çok fazla, Raine. Bunu biliyorsun. İsteddiği zaman dünyayı dolaşıyor gibi görünüyor. Pilot olmasa bile, ki bence değil, büyük olasılıkla özel jeti vardır. Bildiğim kadarıyla kendi uydusu var ve bu da cinayetlerini planlamasına yardımcı oluyor. Muhtemelen son birkaç yıldır nerede olduğumu biliyor. Bildiğim kadarıyla, hedeflediği kişilerden hayatta kalan tek kişi benim. Sence bunu öylece bırakacak mı? Onu tekrar görürsem veya duyarsam kimliğini tespit edebileceğimi biliyor."

"Seni gözetliyorsa, nerede olduğunu biliyor olması çok muhtemel," diye itiraf etti Raine. "Bu konuda sana yalan söylemeyeceğim."

"Hiçbir zaman kendimi güvende hissetmiyorum. Hiçbir zaman. Rainier yanımda olmadığı sürece." Shabina iç geçirdi. "Ona bu yükü yüklediğim için kendimden *nefret ediyorum*. Bana, küçük bir çocuk gibi ona yapışıp kalmam gerekmiyor."

ama dürüst olmak gerekirse, ben bunu istiyorum. Onun her zaman yanımda olmasını istiyorum. Gözümün önünden hiç ayrılmamasını. Lütfen bunu kimseye söyleme. Sana yemin ederim, güçlü olmak için çok uğraştım, bu beni çok zayıf hissettiriyor."

"Güçlü *olduğunu* biliyorum Shabina. Şu anda bir kriz içindesin. Neler olduğunu çözeceğiz."

"Güvenlik kayıtlarına bakıp Zahra'nın paketine oud sıkın kişinin kim olduğunu bulman için senden zaten çok şey istediğimi biliyorum. Ama kendi güvenliğimden veya başka bir yoldan beni gözetleyen kişiyi bulmanın bir yolu varsa ve bu seni tehlikeye atmazsa, bunu da yaparsan çok sevinirim."

"Bunun benim işim olduğunu biliyorsun. Sorun değil." Raine dizüstü bilgisayarını çıkardı ve yazmaya başladı bile.

Shabina, Raine'in parmaklarının klavye üzerinde ne kadar hızlı uçabildiğini büyüleyici buldu. Onu rahatsız etmek istemeyen Shabina, pencerelerin olduğu yere doğru yürüdü ve köpeklerin devasa bahçelerde çılgınca koşturmalarını izledi. Daisy çok mutluydu. Dobermanlardan çok daha küçük olan Daisy, onların manevra yapmayı öğrendikleri alanları kolayca geçebiliyordu. Shabina, bekçi köpeklerinin sırayla oynadıklarını ve birinin her zaman devriye gezdiğini fark etti. Hayvanların, kendisinden sonra liderlik açısından kendi hiyerarşilerine sahip olmalarını büyüleyici buldu. Köpekler çok zeki ve bu, etkileşimlerinin her yönünde kendini gösteriyordu.

"Gel de şuna bak, Shabina," dedi Raine. "Kapıya biri geliyor. Zahra arabayla geldiğinde oradaydılar. Onun arabadan atlayıp paketi bankın üzerine bırakmasını izlediler. Onları zar zor görebiliyorsun. Bak, tam orada." Raine, kapının sağındaki dev bir ortanca çalısının gri gölgelerinde daha koyu bir gri tonu gösterdi.

Kişi eğilmişti, yoksa çalıdan daha uzun olurdu ve o çalı uzun ve genişti. Ortancalar çok sağlıklıydı.

"Kesinlikle bir erkek," diye mırıldandı Raine. "Ayakkabılarına bak."

Shabina onu seçmeye çalıştı. Silüet hayalet gibiydi, giysileri gölgeler ve bitkilerle karışıyordu. Ayakkabılarına baktığında, sivri burunlu mokasenler gibi görünüyordu. Bir erkek ayakkabısı. Zahra'nın arabası görüldü. Kapıya kadar sürdü, sürücü kapısını açtı ve dışarı atladı, paketi bankın üzerine koydu ve arabasına atlayıp her zamanki hızıyla uzaklaştı. Zahra böyleydi, ya ateşli bir enerji ya da saf tembellik.

Gölgelerdeki adam birkaç saniye bekledikten sonra ortaya çıktı.

"Kameranın farkında," diye mırıldandı Raine. "Kameranın kaydını durdurmaya çalışmadı, ama kimliğinin tespit edilemeyeceğinden emin olmak istiyor. Vücudunu ve başını nasıl eğdiğine dikkat edin." Ekranı inceledi. "Paket ile kamera arasına vücudunu koymuş, böylece ne yaptığını göremiyoruz, ama bu adamın paketin dışına kokuyu koyan kişi olduğu şüphe götürmez, Bale değil."

Korkunun bir tadı vardı. Shabina bunu çok iyi biliyordu. Aylardır ağzında bu tadı hissediyordu. Şimdi ağzı o kadar kurumuştı ki, kelimeleri bir araya getirmeye çalıştığında ilk başta konuşamadı. Bakışları ekrana kilitlenmişti, onu eziyet etmek için kimin gönderildiğini belirlemeye çalışıyordu.

"Shabina." Raine'in sesi nazikti. "Bunun korkutucu olduğunu biliyorum, ama gerçek şu ki birçok kişi senin geçmişini biliyor. Annenin Suudi Arabistanlı olduğunu biliyorlar. Bunu Bale yapmamış olması, Scorpion'un birini göndermediği anlamına gelmez. Yapabileceğin en kötü şey, aceleci kararlar vermektir."

Raine'in haklı olduğunu biliyordu. Panik yaparsa beyni kapanacak ve düşünemez hale gelecekti. Scorpion, o olsun ya da olmasın, kazanacaktı.

"Haklısın," diye kabul etti. Yine de bu, çarpan kalbini sakinleştirmede ve korkunun boğucu bakır tadı boğazını tıkamaya devam etti.

"Yüz tanıma sisteminde onu arayamıyorum çünkü onu aramak için yeterli veri yok."

Bu, onun bir profesyonel olduğunu ima ediyordu. Shabina, geçmişinden tanıdığı adamları, Scorpion'un kabine üyelerini o bulanık figürün üzerine yerleştirmeye çalıştı. Uyuşmuyorlardı. Dünyanın neresinde olursa olsun, her katliama yanında götürdüğü yedi arkadaşı vardı. Onları sadece maskeleriyle görmüş olsa da, o görüntüleri ekrandaki adamın üzerine yerleştirmeye çalıştı. Bir veya ikisi uyuyor olabilir.

İnledi ve yüzünü elleriyle kapattı. Kendini çıldırtacaktı. Scorpion, sahte bir ritüel ile birini öldürüp Yosemite'de bir iz bırakacak kadar ileri gidebilir miydi? Halka kapalı, çok nadir görülen birkaç kuş türü yuva yapıyordu. Shabina bu kuşları tanımlamış ve belgelenmesi için yerlerini bildirmişti. Scorpion, cesedi onun bulmasını mı ummuştu? Bu, onun sinsi zihninin uydurması olabilirdi.

Shabina inledi. Daha fazla ölümden herhangi bir şekilde sorumlu olacağı düşüncesi iğrençti. Scorpion, Salman Ahmad'ın kabilesinin tüm üyelerinin katledilmesinden tek başına sorumlu olan kişinin o olduğunu söylemekten zevk alıyordu. Akli ile bunun doğru olmadığını biliyordu, ama uyanık kalmaya zorlanan, dövülen, tecavüze uğrayan ve bu ölümlerin sorumlusunun kendisi olduğu söylenen o genç kız, içten içe buna inanıyordu.

"Shabina, ne oldu?"

Shabina, Raine'e şok olmuş gözlerle baktı. "Deacon'ın cinayetinin arkasında Scorpion olabilir. Cesedi benim bulmam için o patıkaya bırakmış olabilir. O bilinmeyen patikalarda yürüyüş yapan çok az insan var, ama ben nadir kuşların yuvalarını belgelemek için oraya gidiyorum. Beni izliyorsa, bunu biliyor olabilir."

Raine çok rahat koltuğuna yaslandı ve Shabina'ya sabırla baktı. Shabina, Raine'in onun çılgın düşüncelerinin doğru olabileceğini reddetmesini istese de, Raine'in bu fikri ciddiye alacağını biliyordu. Analitik bir zekası vardı.

"Bu olasılığı göz ardı edemeyiz Shabina, ama ihtimal çok düşük."

"Nerede olduğunu biliyor musun? Arkadaşları nerede olabilir? Onların yerlerini bulabilir misin?"

Raine iç geçirdi. "Shabina, çok hassas, son derece gizli konulara giriyorsun, bunları tartışmam mümkün değil. Kim olduklarını kimse bilmiyor."

"Ama bu benimle ilgili. Biliyorsun. Blom'un onları aramaya başlamasının tek nedeni bendim. Scorpion'un beni izlediğini biliyorlar, değil mi? Er ya da geç benim için geleceğini biliyorlar ve bu yüzden Rainier sürekli beni kontrol ediyor."

Raine yine iç geçirdi.

"Eğer onların yerini biliyorsan, bana söylemelisin."

BÖLÜM BEŞ

Raine, Shabina'ya uzun süre sessizce baktı. Sonunda, derin bir nefes aldı. "Ne istediğinin farkında mısın?"

Shabina başını salladı. "Üzgünüm, Raine. Önemli olmasaydı sormazdım."

"Tehdit mi edildin? Bana gerçeği söyle, Shabina. Bale dışında başka birinden gerçek bir tehdit aldın mı?"

Shabina, kalın siyah saçlarını eliyle karıştırdı. "Sadece kendimi tehdit altında *hissediyorum*. Uyuyamıyorum. Bana yine travma sonrası stres bozukluğundan bahsedeceğini biliyorum. Hepsini duydum. Terapistimle konuştuğumu sana söyledim. Tüm önlemleri aldım. Kendimi hastaneye yatırmak dışında her şeyi yaptım. Gerçekten aklımı kaçırıyor olabilirim, ama ya haklıysam? Ya Scorpion şu anda beni takip ediyorsa? Ya benim güvenlik kameralarımı izliyorsa? Ya az önce ortanca çalılarımdan çıkan adam onun adamlarından biri ise?"

"Neden Rainier'le iletişime geçmedin?"

Shabina, dizlerinin üzerinde parmaklarını birbirine doladı, görünmeyecek şekilde. "İlişkimiz karmaşık. Ona koşarak gitmek ve sadece bir yanılısama varken aklımı kaçırmış gibi görünmek istemiyorum. Onun hayatını yeterince mahvettim."

"Onun hayatını mahvettiğini sanmıyorum. Rainier kendi yolunda gider. Kimse onu kontrol edemez, Shabina. Ne kadar isteseler de, kimse bir yolunu bulamadı."

"Bu adamların kim olduğunu veya nerede olduklarını biliyorsan bana söylemeni istiyorum. Eğer bu civarda değillerse, paranoyak olduğumu anlarım."

Scorpion'un istediği zaman onu taciz etmek ve kaçırmak için birini tutacak kadar parası olduğunu Raine'e söylemeyecekti; Raine zaten biliyordu. Raine muhtemelen o adam hakkında ondan daha fazla şey biliyordu.

Raine isteksizce dizüstü bilgisayarının kapağını açtı. "Bu beni zor durumda bırakabilir."

"Başının belaya girmesini istemiyorum. Asla bunu istemezdin ve bu bilgiye ihtiyacım olmasaydı seni asla bu duruma sokmazdım, bunu biliyorsun. Deliriyormuşum gibi hissediyorum, Raine." Artık net düşünemiyordu. Uykusuna çok ihtiyacı vardı.

"Bu bilgiyle bir şey yapabileceğin yok," dedi Raine. "Ama bunu kimseyle paylaşamazsın, diğerleriyle bile. Bu adamların hepsi arananlar listesinde ve hükümetimiz, diğer birçok ülke ve Interpol onun ve arkadaşlarının kimliğini bulmak için ellerinden geleni yapmış olsa da, bunu yapan biz değildik."

"Scorpion'un gizli bir suikast listesinde olduğunu söylüyorsun," diye yorumladı. Belki de bu bir hayalden ibaretti. Elliot Blom'un CIA'de özel bir bölüm yönettiğini biliyordu. Ajanları çok iyi eğitilmişti. Her biri subaydı ve özel operasyonlarda eğitilmişti. Son derece motivasyonluydular, birkaç dil konuşuyorlardı ve her ortamda tek başlarına kolayca görev yapabiliyorlardı. Bazıları onlara hayaletler diyordu. Onları gören çok az insan vardı, ama işlerini yaparlardı, terörist hücrelerini, uyuşturucu kartellerinin liderlerini sıcak bölgelerde ortadan kaldırır, sıkışıp kalan askerlerin kaçması için yol açarlardı. Ajanları işe alırlar ve kimlikleri açığa çıkarsa onları güvenli bir yere götürürlerdi. Ayrıca Scorpion gibi katillerin peşine düşenler de onlardı.

Raine bir dosya açtı. "Bu iki cinayeti, Deadly Storms olarak bilinen bir suikastçı onları bulduğu için tespit edebildik. Orta Doğu'da çok ünlüdür. Birkaç ülke, Scorpion gibi adamları ortadan kaldırması için onu tutar.

"Kimliğini kesin olarak bilmiyorum, ama gizli tutulan bu iki cinayet, Kanada'dan bir diplomatı işaret ediyor. Başka bir ülkeye gittiğinde kendi adamlarıyla seyahat ediyor. Bunu sana kesinlikle gizli olarak söylüyorum, Shabina. Kim olduğunu kesin olarak bilmiyoruz. Şüpheli durumda, ama yabancı bir ülkenin diplomatı olması işi çok zorlaştırıyor. Bu adamın seri katil olduğuna dair kesin kanıtımız olması gerekiyor."

"O bir seri katil," diye fısıldadı Shabina.

"Cole Caron ve Saul Charpentier adlı iki adam Kanadalıydı ve Darian Lefebre adlı bir diplomat için çalışıyorlardı." Raine dosyasını kapatmaya başladı.

"Bekle." Shabina onu durdurdu. "Herkes büyükelçi Darian Lefebre'yi tanır. Onun bu işe karıştığını hayal edemiyorum. Onun için çalışan adamların nasıl öldüğünü bilmem gerekiyor. Neden Scorpion ile bağlantılı olsunlar ki?"

Raine yine iç geçirdi. "Bu gerekli mi? Onlar öldü, Shabina. Sana ulaşamazlar."

Shabina çenesini kaldırdı. "Nasıl öldüler, Raine? Onları Deadly Storms'un öldürdüğünü nereden biliyorsun?"

"Sana söylediğim şey gizlidir. Çok, çok gizlidir. Bu suikastçı, kumdan çıkıp tüm kampın gözü önünde hedefini ortadan kaldırdığı için Deadly Storms olarak adlandırıldı. Kimse onu duymaz veya görmez. O bir hayalettir. O ortadan kaybolur, hedefi de öyle. İki adamı da buldu ve ortadan kaldırdı."

Kalbi hızla attı. Bir vuruş atladi. Kumdan çıkıp tüm kampın gözü önünde hedeflerini ortadan kaldıran bir suikastçı. Bir hayalet. Kimse onu duymuyor. Kimse onu görmüyor. Böyle birini tanıyordu. Kendini ele vermemek için yüzünü Raine'den başka yöne çevirdi, ama parmakları uyluğuna sertçe bastırdı.

"O bizden biri mi?"

Raine cevap vermedi, sadece omuz silkti. Shabina sessiz kalıp ona bakmaya devam edince, iç geçirdi. "Deadly Storms'un Orta Doğu'da kiralık suikastçı olduğunu biliyorlar."

Bu, Rainier'i kesinlikle dışlamıyordu.

"Onları nasıl öldürdü?"

"Bilmek istemezsin. Her zaman temiz bir şekilde öldürmez. Bu durumda, her iki adam da işkence görmüş. Üzerlerinde aynı izler vardı."

Shabina kaşlarını çatı. Düşünüyordu. "Aynı adamın onları öldürdüğünü nereden biliyorsun?"

"Sol bileklerinin hemen üstüne imzasını olan dövmeyle bırakmış. Dövme Deadly Storms'u simgeliyor. İğneyle dövme yapmış gibi bir dövme değil. Dövmeyi kollarını damgalar gibi yakmış."

Kalbi hızla attı. Suikastçının Rainier olduğundan giderek daha fazla emin oluyordu. Sol kolundaki, bileğinin birkaç santim yukarısındaki dövmeyle ovuşturaktan kendini alıkoydu

—kimsenin görmesine izin vermediği dövmeyle. Yüzmeye gittiğinde, yara izleri ve akrep dövmesinin görünmemesi ve soru sorulmaması için mayosunun üzerine bir yüzme tişörtü giyiyordu.

Raine, ölen teröristlerin fotoğraflarına sahipse, on altı yaşındaki Shabina Foster'ın fotoğraflarına, yara izlerine, dövmelerine ve her şeye sahip olabilirdi.

"Fotoğrafların var mı?"

"Sana göstermeyeceğim. Şunu söyleyeyim: Vücudundaki yaraların haritasını içeren şeffaf bir kağıt alıp, baştan ayağa sana yapılan her türlü ihlali içeren bu kağıdı onların vücutlarının üzerine yerleştirirsen, tam olarak eşleşir. Bilmek istediğin bu mu?"

"Evet." Kollarını beline doladı ve sıkıca tutundu.

"Rainier." Adını kendi kendine fısıldadı. Onun dayanağı. Onu güvende tutan tek kişi. Umut kalmadığında gelmişti. Çöl fırtınaları gibiydi, kumlar kasırga gibi dönüyor, birdenbire ortaya çıkıp hızla geçiyor, ardında yıkım bırakıyordu.

Onu işkence eden iki adamı yakalamıştı. Bütün bir kabileyi katleden iki adamı. Onu ve acımasız, tek amaçlı kararlılığını tanıyordu. Onu tehdit eden adamları bulana kadar durmayacaktı.

"Ölümcül Fırtınalar'ın kimliğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu Raine, sesi yumuşaktı.

Elbette Raine biliyordu. İki adamı öldürme şekli bunu açıkça ortaya koyuyordu. Blom iki ile ikiyi bir araya getiremeyebilirdi. Muhtemelen bilmek istemiyordu, ama Raine biliyordu.

"Kimseye söylememelisin, Shabina," diye uyardı Raine. "Asla. Bunu mezara götür."

"Onun hayatını elinden aldım," itiraf etti. "İsteyerek yapmadım, ama oldu. Ondan her şeyi aldım."

"Öyle değil, Shabina. Sen dünyayı üstleniyorsun. Scorpion sana bunu yaptı. Sana, onun yaptığı her şeyden senin sorumlu olduğunu, suçlu olduğunu düşündürdü. Rainier kendi seçimlerini yapar, her zaman öyle olmuştur. Kimse onu yönlendiremez. Kimse. O adam kimse tarafından kontrol edilemez."

Raine tüm hikayeyi bilmiyordu. Shabina başını salladı, çünkü başka ne yapabilirdi ki? Raine, ona yardım etmek için kendi kurallarını çiğneyerek gizli dosyalarını göstermişti. Bu, arkadaşlığın ötesinde bir şeydi.

"Teşekkürler, Raine. Benim için yaptıklarına gerçekten minnettarım."

"O iki adam Kanadalı olduğu için Lefebre'nin bu işe karıştığı anlamına gelmez," diye uyardı Raine. "O adamlar çok seyahat ediyorlardı ve Lefebre gelmeden haftalar önce onun gelişine hazırlık yapan ülkelerde sık sık bulunuyorlardı."

Vücudu titredi. Scorpion'un gerçek kimliğini öğrenmeye pek yaklaşamamıştı.

"Biraz uyu, Shabina. Uyumazsan işlevini yerine getiremezsin. Ben kimlikler üzerinde çalışacağım ve ayrıca güvenlik sistemine sızan biri olup olmadığını da araştıracağım. Bizi uyarmadan bunun mümkün olduğunu sanmıyorum, ama riske girmeyeceğim. Uyu."

Shabina, Daisy'nin arabaya atlayıp kafesine girmesini izledi, sonra Raine arabayı sürerek kapıdan çıktı ve ışıklar söndü.

bir kez daha onu yalnız bırakarak. Gece boyunca uzun süre volta attı ve sonunda uykusuz bir uykuya daldı.

Shabina, bir ıgık atarak uyandı. Kimse ses çıkarmaz ve muhafızların dikkatini çekmezdi, ya da daha kötüsü, Scorpion veya onun acımasız kabine yeleri kampta dolaşıp başkalarını yolundan itip sağı sola emirler yağdırırlardı. Scorpion'un baskınlarına katılanların çoğı onun gibi sadist ve acımasız erkeklerdi, ama hepsi değıl. Yine de, onunla birlikte baskın yapanlar bile Scorpion ve kabinesinden korkuyorlardı.

Kalbi çarparken yataktan yuvarlandı. Yere oturup, kendini duvara dayadı, dizlerini kendine çekti ve kendini olabildiğıince küçülttü. Köpekler her iki yanına sıkıca yapıştılar. Malik, yatak odasının pencerelerini ve ardından evin geri kalanını dolaştı. O işini bitirdiğinde, Sharif devriye görevini devraldı, ardından Morza. Bütün gece görevleri birbirlerine devrettiler. Alarm alarak kafeye gidip günün hamur işlerini pişirme zamanının geldiğini söyleyene kadar kıpırdamadı.

—

Kafede konuşulan ana konu cinayetti. Yerel halkın ve turistlerin merakını suçlayamazdı.

"Kendimi çok kötü hissediyorum," dedi Vaughn selam verirken. "O kaybolduktan sonra oldukça umursamaz davrandım. Bu olay bana çenemi kapalı tutmam gerektiğini öğretti."

O kadar zgn görünüyordu ki Shabina onu neşelendirmek için elinden geleni yaptı. "Sen kötü bir şey demek istemedin Vaughn. Onun öldüğünü bilmiyordun."

"Biliyorum, ama hiç bir şey söylememeliydim."

"O pek nazik davranmamıştı. Sean onu düşmanca ve kavgacı bir pislik gibi davranmaya teşvik etmişti, sen de sadece beni savunuyordun. Kendini suçlamamalısın. Müşterilerimizi mutlu etmeye çalışalım. Yosemite'ye giderlerse öldürüleceklerini düşünmelerini istemeyiz."

Patsy iki tabak aldı. "Ama olabilir. Kim bilir? Satanistlerin bir topluluğı ya da insan kurban eden bir grup olduğunu duydum."

Shabina dehşete kapıldı. "Umarım bunu tekrarlamıyorsundur. Kim sana bunu söyledi? Çünkü şerif söylemedi."

Patsy biraz utanmış görünüyordu, ama yüzünde küçük bir glmsemi belirdi. "Hayır, Nellie söyledi. O çok saf biridir. Sonny Leven, bilirsin, Stella'nın Sunrise'daki güvenlik görevlilerinden biri

bu sabah onu alay ediyordu. Sanırım ona aşık."

"Harika. Tam da ihtiyacımız olan şey. Sonny, tanıdığım herkesten daha fazla hikaye anlatır," dedi Shabina. "Ona her türlü saçmalığı anlatacaktır."

Vaughn kaşlarını çatı. "Onu yanıltmasa iyi olur. Nellie oldukça masum ve o ondan daha yaşlı."

Shabina yüzünü buruşturdu. Rainier ondan on yıldan fazla büyüktü. Ailesinin sadece yaş farkı nedeniyle bile karşı çıkacağını biliyordu, Blom için yaptığı işleri saymıyoruz bile. Rainier onu bir çocuktan başka bir şey olarak göremezdi. Bunun bir kısmı onun hatasıydı. Ne zaman gelse, o da dağılmış haldeydi.

"Yaş farkının bir sakıncası yok, Vaughn," diye karşılık verdi. "Sonny, Nellie'den o kadar da büyük değil. İyi bir adam. Buralı, Knightly'de doğmuş. Stella'nın söylediğine göre, Davis'e tam burslu gitmiş, ama babası felç geçirmiş ve çalışamaz hale gelmiş. Evde kalıp ailesine bakmış."

"O çok flört ediyor," diye işaret etti

Vaughn. "Sen herkesin flört ettiğini düşünüyorsun," dedi Patsy.

"Öyle. Bütün dünya flört etmenin etrafında dönüyor."

Shabina başını salladı ve bir sonraki siparişi alıp müşterilerine götürmek için kaldırdı. İşler her zamanki gibi yoğundu. Konuşma sesleri ve alçak gülüşler ona rahatlık veriyordu. Yerli halkın ve turistlerin bir arada olmasını seviyordu. Yerli halk genellikle turistlere en iyi ekipmanları nereden alabileceklerini veya bouldering'e yeni başlayanlar için en kolay kayalıkların nerede olduğunu tavsiye ediyordu. Bazen Shabina'ya, kafesi kapandıktan sonra gerçekten iyi kahve içebilecekleri bir yer soruyorlardı. Ya da gece hayatı için nereye gidebileceklerini.

Konuşmaları cinayetten uzaklaştırıp, herkesin iyi vakit geçirmesine odaklanmak iyi geliyordu. Ekibi, yemekleri ve içecekleri sorunsuz bir şekilde servis ediyor, masaları temizliyor ve yeni müşterilere hizmet ediyordu, bu yüzden dışarıdaki kuyruklar, ona her zaman biraz endişe veren kuyruklar, hızla azalıyordu. Müşterilerin boş yer beklemeyi göze aldıkları için minnettar olması gerektiğini biliyordu ve öyleydi de, sadece herkesin kendini rahat hissetmesini istiyordu. Rezervasyon almıyordu. Her zaman ilk gelen ilk hizmet alırdı. En fazla kişiye hizmet etmenin en iyi yolunun bu olduğunu fark etmişti.

Stella ve Raine kapanış saatinden hemen önce geldiler ve arkadaki dört kişilik masalardan birinde oturmak istediklerini söylediler. Shabina hemen bir masayı boşalttı. Vaughn, telefonun ona geldiğini ve acil olduğunu bağırdı.

Paul Rafferty yerel şerifti. Kapanıştan sonra, iki FBI ajanını kafeye getirip, suç mahallinde bulunan tüyleri tanımlamak için onunla görüşmek istiyordu. Rafferty, onun yerel ornitolog olarak FBI'ya yardım etmeyi kabul edeceğini umuyordu. Orada çiçek yaprakları da vardı. Rafferty, Shabina'nın yerel flora ve fauna konusunda uzman olarak kabul edildiğini biliyordu ve ritüelde kullanılan çiçekleri tanımlamada onlara yardımcı olabileceğini umuyordu. Sunakta taşlar vardı. Shabina, park bekçileri dahil çok az kişinin yürüdüğü bilinmeyen patikalara sık sık giderdi ve Rafferty, Shabina'nın bu taşları daha önce görmüş olabileceğini umuyordu.

Shabina, Stella ve Raine ile masaya oturdu. "Telefonda yerel şerif Paul Rafferty vardı. Bana, FBI'dan iki üyeyi de yanına alıp, onlara tüyleri ve çiçekleri tanımlamamı isteyeceğini söyledi. Kayalar da var ama onlara bunun benim uzmanlık alanım olmadığını söyledim."

Arkadaşının yüzünü inceledi. "Neden ikiniz de şaşırmış görünüyorsunuz?" "Rafferty'nin sana soracağını biliyordum," diye itiraf etti Raine. "Sen bu

bu alanda tanınmış bir uzmansın. Sana gelmeleri çok da şaşırtıcı değildi. Her ihtimale karşı, avukatlarımızdan birinin bize eşlik etmesini istedim."

Raine, onlara doğru gelen gri takım elbiseli adamı işaret etti. "Bu Raymond Decker. O bir avukat. Sana hiçbir soruya cevap vermemeni söylerse, cevap verme."

Shabina kaşlarını çattı. "Neler oluyor? Neden sorgulanmaktan endişelenmeliyim? Bunun sadece tüyleri ve çiçekleri sınıflandırmamla ilgili olduğunu sanıyordum."

"Biliyorum," dedi Raine. "Sadece önlem alıyoruz. Her şeyi açık ve net tutmayı tercih ederim. Bay Decker'ı hemen avukat olarak tanıtacağız. Eğer sana haklarını okurlarsa, bu her şeyi değiştirir ve sen tek kelime bile etmezsin. Tek bir kelime bile."

Shabina, Decker'ın elini sıktı ve geldiği için nazikçe teşekkür etti. Hâlâ anlamıyordu. Stella'ya baktı. Raine, Rafferty'nin onu arayıp bitkileri, kuş tüylerini ve muhtemelen kayaları tanımlamasını isteyeceğini nasıl bilebilirdi?

"Siz ikiniz benimle burada kalacak mısınız?" Şimdi, hiç beklemediği bir anda şerifle konuşmak onu tedirgin ediyordu. Tüyleri tanımlamakla, cinayetle bir ilgisi olduğu suçlamasıyla beklemek iki farklı şeydi.

"Tabii ki," dedi Stella. "Seni yalnız bırakmayacağım."

"Deacon'ın ölümüyle bir ilgim olduğunu nasıl düşünebilirler, Raine? Ben kafede çalışıyorum ve herkes beni burada gördü. Deacon Yosemite'deydi. Oraya koşup birkaç dakika içinde geri dönebileceğim bir durum yoktu." Shabina, avukatın hazır bulunması gerektiği fikrine takılmıştı.

"Bu sadece bir önlem," diye güvence verdi Raine. "Ben öyle biriyim. Her zaman her şeyi düşünürüm. Çok fazla sorgulama gördüm, tatlım. Başlangıçta nazik ve dostça davranırlar, zararsız gibi görünen sorular sorarlar, sonra sorular tamamen farklı bir yöne sapar. Bunun olmasını istemiyorum. Yeterince zorluk çektin. Gereksiz yere rahatsız olmanı istemiyorum."

Stella başını salladı. "Sadece seni koruyoruz."

"Burada olduğunuz için minnettarım." Shabina kendini zorlayarak avukata doğrudan baktı. Onun nereden geldiğini bilmiyordu, ama sert duruşu ve kısa saç kesimi, onun ya CIA'den ya da Raine'in sözleşmeli çalıştığı askeri birimlerden biri olduğunu gösteriyordu — tabii Raine öyle bir şey yapıyorsa. Shabina bundan hiç emin değildi.

Decker'ın başını sallaması yeterince dostçaydı, ama bakışları, Paul Rafferty'nin iki adamla birlikte mavi takım elbiseler giymiş olarak kafeye girmesiyle kafenin kapısına yöneldi. Şerif onları doğrudan masaya getirdi.

"Shabina Foster, Özel Ajanlar Len Jenkins ve Rob Howard," Rafferty iki adamı tanıttı.

İki adam da rozetlerini gösterdikten sonra masadaki diğerlerine bekleyişle baktılar. Raine, Stella'yı, Decker'ı ve sonra kendini ajanlara tanıttı. Decker'ın avukat olduğunu duyduklarında ikisi de kaşlarını kaldırdı.

Shabina onlara sandalyelere oturmalarını işaret etti. "Sizin için ne yapabilirim?"

Üç adam oturduktan sonra Jenkins, "Bu konuşmayı kaydetmek istiyoruz," dedi. Aralarına bir kayıt cihazı koydu. "Lütfen adınızı, doğum tarihinizi ve doğum yerinizi belirtir misiniz?"

Decker kıpırdadı ama itiraz etmedi.

Ardından, kimliğini doğrulamak istediler. Hangi üniversiteden mezun olduğunu öğrenmek istediler. derecelerini

ornitoloji ve biyoloji alanında uzman xml-ph-0009@deepl.internal olduğunu söyledi. Shabina kolayca cevap verdi ve Decker itiraz etmedi. Kaliforniya Üniversitesi, Davis'te yaban hayatı biyolojisi ve kuş bilimi alanlarında lisans ve yüksek lisans derecelerini almıştı.

Shabina ellerini kucağında birleştirmişti. Bir buçuk yıl hapis yatarak disiplinli olmayı öğrenmişti. Bu travmanın sonuçlarını ailesinden saklamaya çalışarak daha da fazla disiplinli olmayı öğrenmişti. Kolluk kuvvetlerinden gelen üç adam karşısına çıktığında sakin ve soğukkanlı görünmeyi başardı.

Rafferty üç şeffaf poşet çıkardı ve bunları Shabina'nın önüne koydu. Her birinde kan lekeli iki tüy vardı.

"İzin verir misiniz?" Shabina'nın eli kendisine en yakın çantanın üzerinde durdu.

Yine Rafferty başını salladı. İki ajan onu dikkatle izledi. Shabina çantayı kaldırdı ve bir tarafa, sonra diğer tarafa çevirerek tüyleri inceledi. Sonra ikinci çantayı aldı ve ışığa tuttu. Tüyler kırmızımsı-pembemsi kahverengiydi. Birinin kenarında soluk mavi lekeler vardı, diğer üçünde ise siyah noktalar dağılmıştı.

Kalbi hızlandı, ama nefesini düzenli tuttu. Gerçekten çok korktuğu zamanlarda sakin görünmek için çok fazla pratik yapmıştı.

"Bunlar iki farklı kuş türünden geliyor. Renklerini dikkate alırsanız aynı türden gibi görünüyorlar, ama siyah benekli tüyler yas güvercini denen bir kuşa ait. Kaliforniya'ya özgü bir kuş. Bu kuş, diğerinden bir süre sonra öldürülmüş gibi görünüyor. Kan damlalarının çok daha taze olduğunu görebilirsiniz."

"Peki dördüncü tüy?" diye sordu Jenkins.

"O hiç mantıklı değil. Son tüyün gülen güvercin tüyü olduğunu düşünüyorum. Kenarındaki mavi lekeleri görüyor musunuz? Rengi de farklı. Daha çok pembemsi bir tonu var. Gülen güvercin Kaliforniya'ya özgü bir tür değil. Suudi Arabistan'da bulunur, bu yüzden bu hiç mantıklı değil. Bu kuş bir süredir ölü. Kanın renginin çok farklı olduğunu görebilirsiniz. Bu konuda yanılıyor olabilirim, mikroskop altında incelemeden emin olamam, ama yanılmadığımı düşünüyorum."

Her iki çantayı da Rafferty'nin önündeki masaya dikkatlice koydu ve sandalyesine geri oturdu, ellerini bir kez daha kucağında birleştirdi. Raine veya Stella'ya bakmaya cesaret edemedi. Aklında olasılıklar dolaşmaya başladı. Zihnini yavaşlatamadı, paniğini bastıramadı.

Ya FBI evini aramış ve aklını kaçırmadığının kanıtı olarak sakladığı tüyleri bulmuşsa? Ya tüyler artık

? O yokken biri eve girip onları çalmış olabilirdi. O tüy, evindeki çekmecedeki bulunan poşete koyduğu tüylerden biri olabilirdi.

"Suudi Arabistan'dan bir kuş mu?" Rob Howard yumuşak bir sesle mırıldandı. "Annen Suudi Arabistanlı değil mi?"

"Suudi Arabistan'da kaçırılıp neredeyse iki yıl boyunca tutsak kaldın," diye ekledi Len Jenkins. "Bu gülen güvercini orada mı gördün?"

"Bu, onun uzmanlık referanslarıyla alakalı değil ve o, eşyalarını tanımlamak için ihtiyacın olanlarla alakalı olmayan hiçbir soruya cevap vermeyecek," dedi Decker, Shabina cevap veremedi. "Ve müvekkilimin geçmişteki travmasını gündeme getirirsen, bu görüşme derhal sonlandırılacaktır."

Hâlâ Raine'e bakmaya korkarak avukata bir göz attı. Rafferty iki şeffaf torba daha çıkardığında ağzı kurudu. Kanıt torbalarında birkaç küçük çiçek ve en az iki tür parlak çiçeğin yaprakları hâlâ sağlam bir şekilde duruyordu. Özenle korunmuşlardı. Çiçek buruşmuştu, ama pürüzsüz kadifeye benzeyen parlak pembe yaprakları ona çok tanıdık geliyordu. Bu çiçek, çok zehirli olmasına rağmen Suudi Arabistan'da çok popülerdi. Afrika'da, bu zehir okların uçlarını kaplamak için kullanılıyordu. Çiçeğin adı kudu veya çöl gülüydü.

Biri onu suçlu göstermeye mi çalışıyordu? Sean mı? Bale mi? İkisi de mi? Yoksa Scorpion, ajanlarını onu kaçırmaya göndermeden önce, masum insanları öldürerek onun yavaş yavaş aklını kaybetmesini izlemek için eski numaralarına mı başvuruyordu? Ona işkence mi ediyordu? Bu tam ona göre bir şeydi.

Zihnini diğer yapraklara geri döndürdü. Çayır çiçekleri ve yüksek rakımlı çiçeklerin bir karışımı vardı, hepsi Sierra'ya özgüydü. Katil ne söylemeye çalışıyordu?

"Kaşlarını çatıyorsun," dedi Rafferty. "Ve başını sallıyorsun."

"Çiçeklerin karışımı bana garip geliyor. Sanki her yerden toplanmış gibiler. Bunlar Tuolumne Meadows'ta bulabileceğiniz ateş otu ve asterler. Bu ise bataklık soğanı denilen bir çiçek ve daha yüksek rakımlarda bulunur."

Çiçeğe ve diğer yaprakların arasına serpiştirilmiş beyaz yapraklara tekrar kaşlarını çattı. Baş ağrısının başladığını fark edince şakaklarını ovuşturdu. "Bana göre beyaz yapraklar biraz beyaz irise benziyor, ama bu tür Yosemite'de yetişmiyor." Alt dudaklarını ısırıldı.

"Nereden geldiğini biliyor musun?"

"Beyaz iris birçok ülkede oldukça yaygındır." Suudi Arabistan da dahil. Mezarlık irisi orada popülerdi. Bunu söylemedi. "Pembe çiçeğin adı kudu veya çöl gülü. Suudi Arabistan'da yetişir ve çok zehirlidir."

Çantaları masanın üzerinden Rafferty'ye doğru itti ve ellerini kucağına bıraktı. Şimdiye kadar, keskin gözlü ajanlardan titremesinin tüm izlerini gizleyebilmişti, ama sorgu daha uzun sürerse bunun devam etmeyeceğinden korkuyordu.

"Deacon'ın kaybolduğu sabah, burada, bu kafede onunla biraz tartışmışsınız," dedi Rob Howard. "Bunu duymak isterim."

"Burada işimiz bitti," diye Decker kararlı bir şekilde araya girdi. "Müvekkilimden başka bir şey istiyorsanız, benimle iletişime geçin, sizinle görüşmesi için randevu ayarlayayım."

"Burada taşlar var," dedi Rafferty. "Altar üzerinde dağınık haldeydiler ve bazıları tüylerin ve çiçeklerin etrafında yarım daire şeklinde dizilmişti." Şeffaf poşetleri masanın üzerinde Shabina'nın önüne koydu.

Shabina onlara bir göz attı ama dokunmak için hiçbir hareket yapmadı. Sadece başını salladı. "Bu benim uzmanlık alanım değil." Ağzı o kadar kurumuştur ki dili damağına yapışmak istiyordu. İlk keşfedildikleri Suudi köyünün adını taşıyan Qaisumah elmasını tanıdı. Bunlar gerçek elmaslar değil, bir çeşit kuvarsdı. Düzgün kesilip cilalandıklarında, parlaklıkları ve ışıltıları karbon elmaslarla aynıydı.

Shabina, ritüel cinayetin sunaklarından bir tanesinin daha Suudi Arabistan'dan geldiğini kabul etmeye niyetli değildi, özellikle de Jenkins, Deacon'ın kaybolduğu sabah kafede onu alay ettiğini ortaya çıkardıktan sonra.

"Beyler, taşlarınız için başka bir uzman bulmanız gerekecek," dedi Decker hemen. "Bayan Foster, elinden gelenin en iyisini yaparak tüyleri ve bitkileri tanımladı. İşimiz bitti."

"Kelimesi kelimesine doğru bir rapor yazdım, Şerif Rafferty," dedi Raine. "Shabina okuduktan ve imzaladıktan sonra üçünüze de birer kopyasını göndereceğim."

"Teşekkürler, Raine," dedi şerif.

Shabina avukatla aynı fikirdeydi. "Hepsi bu kadar mı? Sizi aceleye getirmek istemem ama köpeklerim bütün gün sabırla dışarı çıkmak için beklediler."

Decker ayağa kalktı. Shabina da onun örneğini izledi. Stella ayağa kalkarken üç adama gülümsedi, diğerlerine de ayağa kalkmaktan başka seçenek bırakmadı. Adamlar kanıt çantalarını topladılar ve kısa bir vedalaşmanın ardından ayrıldılar. Decker onları dışarıya kadar geçirdi.

Shabina, Raine'in karşısındaki sandalyeye kendini attı. "Neler oluyor?"

"Bilmiyorum. Ne düşüneceğimi bilmiyorum. O çiçeğin Suudi Arabistan'dan geldiğinden emin misin?" diye sordu Raine.

Shabina başını salladı. "Ve sanırım iris de öyleydi. Diğer delil torbasında, sunaktan topladıkları taşlarla birlikte bir Qaisumah elması vardı." Alnını avucuna dayadı. "Neden birinin Deacon'ı öldürmek isteyeceğini anlayamıyorum."

"Bale tehditler savurmuştu," diye hatırlattı Raine. "Senin kaçırılman herkesin malumu. İnternette, geçmişini araştırmak isteyenler için her şey var. Sean, Deacon'ı öldürüp izini bulman için yolun üzerine bırakmış olabilir."

Shabina dudağını ısırды. "Bu da aklıma geldi. Sean bir pislik, ama gerçekten soğukkanlı bir katil mi? Bale'in böyle bir şey yapabileceğini hayal edebiliyorum - ve bu zor bir ihtimal - ama Sean? Ritüel bir cinayet onun kişiliğine uymuyor."

"Hiçbirimiz Denver'ın katil olabileceğini düşünmemiştik. Ben de öyle düşünmüyordum," diye itiraf etti Stella, "son ana kadar, gözlerine baktığım ana kadar. Kalbim durdu. O anda bile buna inanmak istemedim. Sam günü kurtardı, yoksa kendimi tamamen ele verirdim. Sonunda, benim bildiğimi fark etti ve beni öldürmeye karar verdi." Elini kalbinin üzerine bastırdı. "Hâlâ acıyor. Hâlâ onun böyle bir şey yapacağına inanmakta zorlanıyorum. Onu en iyi arkadaşlarımdan biri olarak görüyordum. O böyle bir şey yapabiliyorsa, Sean da aynısını yapabilir."

Shabina, aylarca her gün kötülüğün yüzüne bakmıştı. Sean sapkındı, ama Deacon'ın öldürüldüğü kadar iğrenç bir cinayeti soğukkanlılıkla planlayıp gerçekleştirebileceğine ikna olmamıştı. Sean, genç adamdan sorumluydu. Bu tek başına onu şüpheli listesine sokardı. Zeki bir adamdı. Sean'ın katil olması ona mantıklı gelmiyordu.

"Gerçek bir sonuca varmadan önce daha fazla bilgiye ihtiyacımız var," dedi Raine.

"Deacon'ın öldürülmesinden nefret ediyorum," dedi Stella. "Kimse bize soyulup soyulmadığını söylemedi. Beni rahatsız eden şey, bu tuhaf ritüel, çünkü bu,

katilin tekrar saldırılabileceğini gösteriyor. Başka bir seri katile ihtiyacımız yok." Biraz titredi. "Dürüst olmak gerekirse Shabina, uyku sorunu yaşamam hiç de şaşırtıcı değil. Tüm bu Suudi Arabistan referansları."

"Rainier'i aramalısın," dedi Raine. "İstemediğini biliyorum Shabina, ama bu iş çok çabuk karışabilir. Bence çoktan karıştı bile."

Stella keskin bir şekilde başını kaldırdı. "Bekle, ne? Rainier Ashcroft mu? Uzun zamandır Shabina'nın güvenliğini sağladığını biliyorum, ama onun artık sahneden çekildiğini sanıyordum. Vegas'tayken onu ağlatmıştı. Onu çatalla bıçaklamak istedim."

Shabina gülmekten kendini alamadı. Raine bile gülümsemek zorunda kaldı. Stella'nın Rainier'i çatalla bıçaklamaya çalışması fikri çok komikti, ama sonra Stella sırt çantasıyla seyahatte biraz fazla içtiğinde, karate hareketleriyle bir ayıyla savaşmaya hazır olarak iç çamaşırlarıyla çadırından çıkıp bağırmaya başladı.

Stella kırılmış görünüyordu. "Neden güldüğünüzü anlamıyorum. O sert bir adam olabilir, ama kimse arkadaşlarımı ağlatıp paçayı kurtaramaz. Çatal ile bıçaklanmayı *hak ediyor*."

"O anda bunu hak etmiş olabilir," dedi Raine. "Ama bence fırsatı kaçırdın. Aylar sonra öylece bir adamı saldırmaya karar veremezsin."

"Keyfi olarak mı?" diye tekrarladı Stella. "Kimse öyle demez, Raine. Onu bıçaklamamın tek yolu sürpriz bir saldırdır."

Shabina, bu kadar kısa sürede umutsuzluktan kahkahaya geçmesine inanamıyordu. Bu kadınlarla daha fazla zaman geçirmesi gerekiyordu. Onlar ona iyi geliyordu. Her dakika en kötü senaryoyu düşünmüyordu.

"Stella Harrison-Rossi, sanki Vegas'tan beri onu şişlemeyi planlıyormuşsun gibi geliyor," diye suçladı Raine, öfkelenmiş gibi görünmek için elinden geleni yaptı, ama gülmekten sandalyesinden düşecekmiş gibi göründü.

"Aslında, evet, öyle." Stella burnunu havaya kaldırdı. "

İntikam almayı *hayal* ediyorum. Kendinden çok emin."

"Sam, senin kin tutan biri olduğunu biliyor mu?" diye sordu Raine.

"Maalesef, evet." Stella derin bir nefes aldı. "Onu yanımda tutmaya çalışıyorum

ama o her şeyi görüyor. Her zaman gördü. Benim bu küçük kusurlarımın onu rahatsız etmediğini düşünüyorum."

Shabina, sesindeki iç çekişe tekrar gülmekten kendini alamadı. "Bence Sam, senin 'küçük kusurlar' dediğin şeyleri seviyor. Her halükarda, Rainier hakkında yanlış bir izlenimin var. Onun korkunç bir canavar olduğunu düşünmeni istemem.

Gerçek şu ki, ben onun hayatını tamamen mahvettim. Kariyerini mahvettim. Sevdđi tek kadını kaybetmesine neden oldum. Benim yüzümden bir düzine ölüm listesinde adı var."

"Shabina," dedi Raine, sesi yumuşaktı. "Rainier'in seçimlerinin sorumluluğunu üstlenmeyi bırak. Rainier'in kafasına silah dayanan kimse yoktu."

"Sen orada değildin. Beni görmedin. O gördü. Ona başka seçenek bırakmadım. Henüz on altı yaşındaydım ve çok kötü durumdaydım. Rainier benimle geri döndüğünde çekilen fotoğraflarımı görmüş olabilirsin, ama o fotoğraflar iki hafta boyunca bana baktıktan sonra çekilmişti. Babam beni hemen geri getirmediği için ona çok kızmıştı ve Rainier hayatımı kurtarmak için hayatını tehlikeye attıktan sonra bile, Rainier'in kariyerini mahvetmek için elinden geleni yaptı. Rainier, videoları izleyerek nerede olduğumu bulan kişiydi. Kimsenin fark etmediği halde, her videoda koordinatlar gönderdiğimi fark etti. Yine de bu babam için önemli değildi. Rainier'e, kendimi bu halde görmelerine izin vermektense intihar edeceğimi söylediğim önemli değildi. Benim ciddi olduğumu biliyordu ve yine her şeyi riske atarak beni güvenli bir yere götürdü ve kendisi tedavi etti.

İki kadın Shabina'nın anlattıklarını anlamaya çalışırken bir sessizlik oldu. Ayrıntıları onlara anlatmamıştı, çünkü paylaşmak için çok korkunçtu.

"Rainier, kimse beni dinlemediğinde beni dinledi. Yine, ailem onun bana yaklaşmasını istemiyordu, ama başka kimse beni güvende hissettiremiyordu ve kabuslar bitmediğinde bana geldi. Bana silah kullanmayı öğreten oydu. Kendimi savunmayı öğrenmek için yalvardığımda babam bunun gerekli olmadığını, gece gündüz güvenliğimin sağlanacağını söyledi, ama Rainier bana kendini savunmayı öğretti. Yanımda olmadığına bana iyi öğretmenler buldu. O zaman bile, o yanımda olmadığına kendimi güvende hissetmiyordum. Bir eğitim köpekleri çalıştırırken gördüm ve bunu kendim de öğrenmek istedim. Rainier babamı ikna etti."

"Bana söylediğin şey," dedi Stella, "Rainier seni ağlatmasına rağmen iyi bir adam."

Shabina başını salladı. "O etrafımdayken bebek gibi davranıyorum. Beni bir kadın olarak görmesini istiyorum, ama sadece kriz anlarında yanıma geldiği için bu imkansız. Güçlenmek ve kendi ayaklarımın üzerinde durmak için elimden geleni yapıyorum, böylece bir gün ya beni tamamen bırakacak ya da bana tamamen farklı bir gözle bakacak."

"Shabina," Stella şok olmuş bir fısıltıyla adını söyledi. "Ona aşıksın."

Shabina bunun aşk olup olmadığını bilmiyordu. Onun için başka kimse olmadığını biliyordu. Asla da olmayacaktı. Diğerleri, tanıştıkları aşırı koşullar nedeniyle ona karşı hisler beslediğini söylerdi. Muhtemelen doğruydı. Sebep ne olursa olsun, hisleri derindi ve bunların geçmeyeceğini biliyordu. Rainier onun her şeyiydi. Ne zaman ona bu kadar bağımlı hale geldiğini bile bilmiyordu. Onsuz yapamayacağını yavaş yavaş fark etmişti.

Onun için endişeleniyordu. Ailesinin evinden ayrılmasının en büyük nedeni, onların ona çok haksız davrandıklarını düşünmesiydi. Rainier, anne babasının ona karşı davranışlarından rahatsız görünmüyordu ve onların davranışları, onun ona ihtiyacı olduğunda yanına gelmesini asla engellemedi. Yine de bu durum onu o kadar rahatsız ediyordu ki, sonunda anne babasıyla arasına bir uçurum açacağını hissediyordu. Onlar, onun Rainier'e bu kadar yakın olmasından endişe duyuyorlardı. Belki de onun Rainier'e ihtiyacı olduğunu biliyorlardı ve onun kendilerine ihtiyacı olmasını istiyorlardı.

"Çok, çok dikkatli olmalısın," diye mırıldandı Stella. "Bu adımı atmadan önce neye bulaştığını gerçekten iyi bil."

Shabina, hepsi kalkıp gitmek üzereyken ona sahte bir gülümseme attı. "O bana öyle bakmıyor, Stella, bu yüzden endişelenme."

"Sadece seni tekrar uyarmak istiyorum, Shabina," dedi Raine. "Rafferty veya o ajanlardan biri sana daha fazla soru sormak için ulaşırsa, Decker yanınızda olmadan cevap verme."

"Yosemite'ye gidip birkaç gece kamp yapacağım," dedi. "Benimle konuşmak için o kadar hevesli olacaklarını ve kamp yaptığım yeri bulmaya geleceklerini sanmıyorum."

ALTINCI BÖLÜM

Shabina, Yosemite'ye gitmek için çok geç yola çıktı. Köpekler sabırlı davranmışlardı ve koşmaya ihtiyaçları vardı. Silah poligonuna gidip pratik yapmak istiyordu. Belki de eve gidip kimsenin evine girmediğinden ve tüylerin hala orada olduğundan emin olmak için gitmeyi erteliyordu. Seyahat için çoktan valizini hazırlamıştı. Her zaman köpekler için gerekli malzemeleri, ilk yardım çantasını ve herhangi bir sorun çıkması durumunda hayatta kalmak için ihtiyaç duyacağı her şeyi içeren sırt çantasını hazır tutardı. En kötü senaryoya hazırlıklı olmanın önemine inanıyordu.

Evinin güvenli olduğunu ve tüylerin bulunduğu çantanın dokunulmadığını gördükten sonra, onları saklamak için daha iyi bir yer bulması gerektiğine karar verdi. Onları Raine'e vermesi gerekirdi. Shabina'nın evi aranırsa veya biri eve girerse, evi çok büyük ve güvenli odası olsa da tüyler kolayca bulunabilirdi. İki tane vardı. Bu, Rainier'in ısrarı üzerine olmuştu.

Rainier. Sonunda iki arkadaşına bu adama olan hislerini itiraf etmişti. Er ya da geç, onlar da bu konuda ne düşündüklerini dürüstçe söyleyeceklerdi. Muhtemelen Vienna, Zahra ve Harlow ile konuşacaklardı. O kadar yakındılar. Hislerini açığa vurduğunda, bunu konuşacaklarını biliyordu, ama artık zamanı gelmişti. Gerçeğin ortaya çıkmasını istiyordu. Onlara her şeyi veremezdi, ama elinden geldiğince kendini onlarla daha fazla paylaşmak istiyordu. Ve onların Rainier'i bir canavar olarak görmeye devam etmelerini istemiyordu.

Knightly'den Sunrise Lake'e arabayla yaklaşık bir saat sürdü. Sunrise'dan Yosemite'ye de bir saat daha sürdü. Her zamanki gibi tatil köyünde durmadı. Stella, onu kabinlerden birinde kalmaya ve sabah erkenden yukarı çıkmaya ikna etmeye çalışırdı, ama o gece için kamp yerini hazırlamak ve köpekleri yerleştirmek istiyordu. Kendini toparlaması gerektiğine karar vermişti. Birkaç gecedir bir veya iki saatten fazla uyumamıştı ve kabuslar görmüştü. Yıldızların altında olmak onu huzurlu bir uykuya daldırırdı umuyordu.

Sierra'yı seviyordu. İzin günlerinde, yağmur ya da güneş fark etmez, köpeklerini alır ve bulabildiği her gizli patikada yürüyüş yaparak kuşları arardı. Orada, dinleyen varsa ormanın kendi müziği vardı. Rüzgar

iğneler ve yapraklar arasında çeşitli notalar yaratıyordu. Bazıları hüzünlü, bazıları neşeli sesler çıkarıyordu. Her zaman keşfedilecek yeni bir şeyler vardı.

Shabina için Sierra, her yürüdüğünde büyülü, ruhunu okşayan bir yer gibi geliyordu. Yoğun ormanda ise, ışık başının üzerindeki ağaçların arasından süzülüyordu. Kuşlar ağaç dallarından dallara uçarak birbirlerine sesleniyor ve şarkı söylüyorlardı. Sincaplar kış için yiyecek toplamakla meşguldü. Orman zeminindeki yapraklar, mantarlar ve döküntüler arasında her zaman var olan kertenkeleler, geyik fareleri, kemirgenler ve yılanlar vardı.

Dışarıdaki temiz hava ona arındırıcı geliyordu. Burası, kendini yenilemek için geldiği yerdi. Yeniden enerji toplamak için. Manzaraların ve vadilerin güzelliğinde bir tür huzur buluyordu. Mevsimler ve rakımlarla birlikte sürekli değişen, yabani çiçeklerle dolu çayırlar, ormanın vahşi doğası kadar ilham vericiydi ve ona aynı derecede denge sağlıyordu.

En sevdiği üç kamp alanı vardı ve hepsi halkın popüler kamp alanlarından uzaktaydı. Bu alanlar pek bilinmiyordu ve ana yollardan uzaktaydı. Çadırını kurdu ve köpeklerini, kamp alanına geri dönen, aşına olduğu dar bir patikada kısa bir koşuya çıkardı. Geri döndüğünde, şaşkınlıkla Zahra'nın SUV'sinin kendi arabasının altında park ettiğini gördü ve Zahra da sırt çantası ve çadırını sırtına bağlamış olarak oraya varmıştı. Dobermanlar onu selamlamak için yanına koştular.

Zahra huysuz görünüyordu, ama bu onun için sevimli bir haldi.

"Zahra, burada ne yapıyorsun? Kamp yapmaktan nefret edersin. İzinli olduğunu bilmiyordum. Misty'yi ne yaptın?" Shabina gözlerine inanamıyordu.

Görmeyi en son beklediği kişi Zahra Metcalf'tı. Bu kadın kamp yapmaktansa tırnaklarını kesmeyi tercih ederdi ve mükemmel manikürlü tırnaklarını çok severdi.

"Benimle konuşma bile," dedi Zahra, küçük çadırını sallayarak Shabina'nın çadırından birkaç metre uzağa kurdu. "Şu anda arkadaş değiliz." Burnunu havaya kaldırdı. "Bir daha arkadaş olabileceğimizden emin değilim."

"Peki burada ne yapıyorsun?"

"Sunrise Lake'te kabinleri ve rahat yatakları olan mükemmel bir spa olduğunu biliyorsun. Şu anda lüks bir ortamda masaj yaptırıyor, beş yıldızlı bir yemek yiyor olabilirdik, ama biz ne yapıyoruz? Kir içinde kamp yapıyoruz. Böcek yiyoruz. Soğuktan titriyoruz. Ayıları kolluyoruz." Zahra

şüpheyile etrafındaki ağaçlara baktı. "Burada ayılar var, değil mi?"

"Tüm yiyecekler ayı kaplarına konuyor," diye güvence verdi Shabina. "Eğer gelirlerse, ki köpekler burada olduğu için gelmeyecekler, güvende oluruz."

Malik ve Sharif, başlarını Zahra'nın uyluklarına dayadılar ve onu neredeyse devireceklerdi. Shabina gülmemek için kendini zor tuttu, ama aynı zamanda gözleri yaşlarla doldu. Zahra öfkeli ve gerçekten sinirli görünüyordu. Zahra'yı yeni köpeğine bakacak birini bulup soğuk bir gecede kamp yapmaya çıkmaya ikna edebilecek tek bir şey vardı: Shabina ile olan dostluğu. Duruşu ne olursa olsun, arkadaşını desteklemek için her şeyi bırakmıştı.

"Teşekkürler, Zahra," dedi basit ama çok samimi bir şekilde.

Zahra milyon dolarlık gülümsemesini gösterdi. "Yiyecekleri paketledim, kuru meyve karışımı değil. Ve çikolata. Ve köpekler için atıştırma malzemeleri." Köpeklerin kulaklarını, ona yaslanana ve mutluluktan neredeyse inleyene kadar kaşıdı. "Bu gece huysuz ayı çikolatamızı yemeyecek. Sanırım hepsini bir gecede yememiz gerekecek. Eğer o kadar kalacaksan, iki gece yetecek kadar getirdim."

İki gece mi? Zahra, Shabina'nın kalacağı iki gece için kamp yapmaya hazırlıklı gelmişti. Bu, Shabina'ya destek olmak için pek de sevmediği bir şeyi yapmak için işinden iki gün izin aldığı anlamına geliyordu.

"Çikolataları güvende tutmak için ayı konteynerini kullanabiliriz," dedi Shabina. "Etrafa gelirlerse bile, ki gelmeyeceklerinden eminim, çikolatalara ulaşamazlar."

Zahra çok fazla çikolata yememeliydi. Kan şekeri çok düşerse diye ihtiyacı olduğunu söyleyerek her zaman yanında taşırdı. Çoğunlukla diğerleriyle paylaşmak için taşırdı. Arkadaşlarının her birinin en sevdiği çikolata olduğunu bilirdi ve sırt çantasıyla yaptıkları gezilere veya bir araya geldikleri gecelere o çikolataları getirirdi.

"Stella'dan güvende olmayacak," dedi Zahra, ateş çukurunu çevreleyen taş çemberin önüne bir şezlong koyarak. Ateş çukuru yakılmamıştı.

"Stella mı?" diye tekrarladı Shabina. "Stella bizimle kamp yapmayı mı planlıyor? Bunu yapamaz. Yarın sabah misafirlerinin doğru servislere binmelerini sağlamalı."

Zahra omuz silkti. "Birkaç gece izin almaya karar verirse, bunu yapacak personeli var."

Shabina ne diyeceğini bilemedi. Stella'nın da kampa gelmesi fikri onu mutlu etti, ama aynı zamanda boğazına büyük bir yumru oturdu. Bu kadınlar ona koşulsuz dostluk sunan iyi arkadaşlarıydı, peki o karşılığında ne veriyordu? Bu düşünceyi kafasından silip attı. Zahra oradaydı ve suçluluk duygusuyla zaman kaybetmeyecekti. Etrafında olup biten her şeyi sorgulamak yerine, onunla vakit geçirmekten keyif alacaktı.

İki araba daha arka arkaya geldi. Harlow ve Vienna. Bu çok çılgınca bir durumdu ve Shabina'yı güldürdü. Bu kadar kısa sürede kamp yapmaya gelmek için nasıl izin alabildiklerini hayal bile edemiyordu. İkisinin de hastanede diğer hemşirelerden çok fazla iyilik istemiş olmaları gerekiyordu —hepsi onun için.

Harlow, Vienna'nın arabasına gitti, arka yolcu kapısını açtı ve içeri girdi. Shabina'nın nefesi kesildi, Raine kolunu Harlow'un boynuna dolayarak onu arabadan çıkardı. Raine? Henüz kamp yapmamalıydı. Doktorları çılgına dönerdi. Onların ona ne diyeceklerini hayal bile edemiyordu.

"Zahra, Raine burada."

Zahra omuz silkti. "Bir şeyi yapmak istediğinde onu kimse durduramaz, biliyorsun. Eminim kimseye söylememiştir. Sadece izin aldı, her şeyi kapattı ve gitti."

"Dört askeri birim bizi arıyor olabilir." Shabina sadece yarı şaka yapıyordu.

"Doğru, ama Raine muhtemelen bizi keşfedilmekten koruyacak bir yol bulmuştur." Zahra, askerlerin gelme olasılığından pek endişeli görünmüyordu. Öfkeli adamlarla kolaylıkla başa çıkabilirdi.

Viyana, Raine'in oturabileceği bir sandalye ayarlamak için aceleyle önden gitti. Shabina ve Zahra, sırt çantalarını ve çadırları taşımaya ve kurmaya yardım ettiler. Viyana, derin çukura düşük ateşi yaktı. Alevlerin üzerine bir ekran koyarak, közlerin ağaçlardaki yapraklara sıçramamasını sağladı.

"Raine bize katılmaya karar verdi," dedi Vienna, diğerleri Raine'in bacağını kaldırmak için bir sandalye eklerken. "Başı büyük belaya girecek." Son cümle neşeyle söylendi.

"Sizlerin aksine, ben kimseye hesap vermem," diye itiraz etti Raine.

Harlow kahkahayı bastı. "Bunun doğru olduğundan emin değilim. Bir doktorun sana emir verdiğini duydum."

"Rush'tan bahsediyorsan, o emir verir ama bu benim onu dinlediğim anlamına gelmez." Raine burnunun köprüsünü ovuşturdu. "Tabii bacağımla ilgili konuşmuyorsa. Bana tıbbi tavsiye verdiğinde onu dinlerim. Diğer her şey tamamen saçmalıktır ve ne onun ne de başka birinin bana ne yapmam gerektiğini söylemesine izin verme niyetim yok."

"Kamp yaptığım yeri nasıl öğrendin? Stella'ya hangi kamp alanını kullandığımı söylemedim."

Bu sefer Zahra gizemli bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Ben medyumum ve herkese söyledim."

"Ya da Raine bir tür uyduyla casusluk yapıyordu," diye tahmin etti Shabina, Raine'e sert bir bakış atarak. "Telefonumu tespit etti, değil mi?"

Zahra güldü. "Yine de buraya gelmeyi başardım, bu bir mucize."

Bu doğrudu. Zahra bir otoparkta bile kaybolabilirdi. Diğerleri de Zahra'nın bulaşıcı kahkahasına katıldı.

"Herkes ne tür yiyecekler getirdi?" diye sordu Harlow, çantasını açarak. "Açlıktan ölüyorum. Her şeyi hazırladığımızda Stella da gelmiş olmalı."

"Herkesin geleceğini bilseydim, yiyecek getirirdim," dedi Shabina.

Öğrendiği ilk şeylerden biri kamp ateşinde yemek pişirmektir. Mama Ahmad ona hemen öğretmeye başlamıştı ve o da öğrenebileceği her şeyi öğrenmişti. Neredeyse tüm yemekler ve hamur işleri kamp ateşinde veya Mama Ahmad ve diğer kadınların yaptıkları açık hava fırınlarında pişiriliyordu. Kampı o kadar sık değiştiriyorlardı ki, gittikleri her yerde hızlıca ateş ve fırın yapmayı öğrenmeleri gerekiyordu.

"Merak etme, Shabina," dedi Vienna. "Yemek yaparken elinin altında olmasını istediğin her şeyi hatırladığımı sanıyorum ve bunları yanımda getirdim, böylece yirmi dakika gibi sihirli bir sürede meşhur kamp yemeklerinden birini hazırlayabilirsin."

"Ve ekmeği," diye ekledi Zahra. "Her zaman o yassı ekmeği yapar." "Sadece havadan bir şeyler yaratamam."

"Cidden, senin getirdiğini gördüğüm her şeyi getirdim," diye ısrar etti Vienna. "Raine bizim için bir liste tutuyor. Kullanmadığımız her şeyi ayı kutusu içinde kilitleyip Sunrise Lake'e geri götürüp Stella'nın kullanması veya senin kafeye bağışlaması için bırakıyoruz. Sen usta bir aşçı olduğun için, malzemeleri satın alıp yan yemekleri yapabiliriz."

Viyana market alışverişini boşalttığında Shabina inanmadı. Viyana, kampta yemek pişirmek için sakladığı düz taşları bir şekilde temin etmişti. Birkaç dakika içinde malzemeleri düzenledi ve kadınların çok sevdiği yemeklerden birini yapmaya başladı. Düz taşları közlerin üzerine koydu ve tavuk parçalarını yağ ve baharatlarla ovduktan sonra yerleştirdi. Pirinç, ızgarada pişerken baharatlandı. Harlow makarna salatası, Raine ise yeşil salata getirmişti. Altı kişinin hepsini kolayca doyuracak kadar yiyecekleri vardı. Tavuk piştiği anda Stella arabayla geldi.

"Kokusu çok güzel," diye selamladı Stella. "Park ettiğim anda Shabina'nın yemek pişirdiğini anladım. Açlıktan ölüyorum."

"Bir tabak al," dedi Harlow. "Raine, yemeğini getirdim. Kalkmaya çalışma." Raine vejeteriyandı, ama tavuk hariç her şeyi yedi.

"Teşekkürler, Harlow," dedi Raine.

"Rahat mısınız?" diye sordu Vienna. "Daha fazla yastık getirdim. Bacağını daha yükseğe kaldırabiliriz."

"Şimdilik iyiyim, teşekkürler," dedi Raine, tabağını alırken.

Zahra şezlonguna yaslandı, ateşin ışığı yüzünde dans ediyordu. "Ayılarla ilgili durumu epeyce düşündüm."

"Ayı durumumuz mu?" diye sordu Stella. Etrafındaki diğer kadınlara baktı, onlar da aynı derecede şaşkın görünüyorlardı. "Burada bir ayı sorunu mu var? Ben herhangi bir uyarı işareti görmedim."

Zahra elini havada salladı, sonra tavuğundan bir ısırık aldı, gözlerini kapattı ve orgazm sesleri çıkardı. Hepsisi, onun yemeğini takdir etmesi bitene kadar beklemek zorunda kaldı. "Görüyorsunuz, sizin sorunuz da bu. *Tabii ki* ayı sorunu var. Yosemite'de çok yaygınlar. Onları gördük. Bu yemeğin kokusu onları sürüler halinde buraya çekecektir."

"Zahra, ayılar geyikler veya atlar gibi sürü halinde dolaşmazlar," dedi Harlow.

Bu, Harlow'a küçümseyen bir el hareketi ve diğerlerine ise tavuk ve pilavı öven bir dizi inilti kazandırdı. "Bu durumda, ayılar sürü halinde gelecek. Hazırlıklı olmaya inanıyorum. Hiçbiriniz ileriye düşünmüyorsunuz, ama bunu yapmamız gerekiyor çünkü Raine koşamıyor. O sandalyede oturup kalacak. Ayı yemi gibi."

Raine kaşlarını kaldırdı. "İyy. Hiç de eğlenceli gelmiyor."

"İnan bana," dedi Zahra. "Ayı saldırılarını araştırdım. Şaka değil. Yüzleri parçalamışlar. Hiç hoş bir şey değil. Ama ben bir plan yaptım

"Hiç endişelenmediğini görüyorum," dedi Vienna. "Bizim için bu eylem planını düşünmüş olmana çok minnettarız."

"Hiç endişelenmediğin belli," dedi Vienna. "Bizim için bu eylem planını düşünmüş olmana çok minnettarız."

"Sarkazm yapmana gerek yok, Vienna," Zahra, lezzetli pirinçle dolu çatalını sallayarak cevap verdi. "Burada boz ayılar yok, bu iyi bir şey. Sadece Amerikan kara ayıları var. Çoğu siyah değil kahverengi olduğu için bu isim çok saçma." Birkaç lokma aldı ve daha fazla inledi, yemeğini açıkça beğenmişti.

"Zahra," diye sabırsızca tısladı Harlow. "Şimdi de ayı saldırısı konusunda endişelendirdin beni. Yemeğin tadını bu kadar çıkarmayı bırak. Çok gürültü yapıyorsun, ayıları çekmeyeceksin. Kilometrelerce uzaklıktaki tüm erkek kampçılar bizi bulmaya çalışacak."

Shabina ne kadar uğraşsa da kahkahasını bastıramadı. Zahra öfkelenmiş görünüyordu.

"Shabina'nın yemekleri hakkında inlememi duyacak kadar yakınlarda erkek kampçılar varsa, kokuyu da alabilirler. Zaten ayılarla birlikte buraya gelirler."

Diğerleri de Shabina kadar gülüyorlardı. "Haklı," dedi Shabina. "İltifatın için teşekkürler. Hala yemek yapabildiğimi bilmek güzel."

"Erkeklerden bahsetmişken," diye başladı Stella.

"Ayılardan bahsediyorduk," diye düzeltti Shabina. "Daha doğrusu, Amerikan kara ayılarından. Zahra, Raine'i kurtarmak için bu kadar uğraştığına göre, onun planını dinlemeliyiz." Kadınların, Rainier Ashcroft'a gerçekten aşık olup olmadığı konusunda fikirlerini söylemelerine henüz hazır değildi ve konuşmanın bu yöne doğru gittiğini biliyordu.

"Sonunda kurtarılacağım, değil mi?" diye sordu Raine. "Çünkü yüzümün bir ayı tarafından parçalanmasını istemiyorum." Hafifçe titredi.

"Bir ayının kafanı ısırmasına izin vermem," diye güvence verdi Zahra. "Okuduğum her şeye göre, ayılar anne ve yavruları ya da onlar ve yiyecekleri arasına girmediğin sürece saldırgan değiller." Biraz kendini beğenmiş görünüyordu. "Yiyecek. Bu yüzden bu kadar çok yiyorum. Hepiniz beni kurtardığım için bana teşekkür etmelisiniz."

"Bunun için mi bahanen bu? Ben senin gösteriş yaptığını sanıyordum," diye itiraz etti Stella. "Herkes senin diğerlerinden iki kat fazla yiyip bir gram bile almadığını bilir."

"Bu benim tek şöhretim ve bundan vazgeçmeyeceğim," diye itiraz etti Raine. "Zahra'dan daha fazla yiyebilirim. Seni seviyorum Zahra, özellikle de beni bir ayıdan kurtarmak için bir planın olduğu için, ama yeme krallığını senden alamam. Sahip olduğum tek şey bu."

Zahra cömertçe elini salladı. "Taç senin. Kendimizi büyük gösterip yüksek sesle bağırırsak ayı korkacaktır. Normalde, kollarımızı sallayarak yavaşça geri çekilip ona gitmesini söyleyebilirdik. Ama biri kalıp Raine'i savunmalı. Stella, Sam ile evlendiği için bu kişi olamaz. Bebeklere şiddetle karşı çıkmıştım, ama bu konudaki tutumumu yeniden düşünmek zorunda kaldım. Stella ve Sam'in, Sam'i çıldırtan bir veya iki bebekleri olması gerektiğine karar verdim."

"Sam'i delirtmek mi?" Stella neredeyse ciyaklayarak sordu. "Sam asla deli olmaz. O her zaman sakın ve istikrarlıdır. Deli olan benim. Bütün itirazlarından sonra şimdi bana bebek isteme."

"Sadece kıskançtım," Zahra hiç utanmadan itiraf etti. "Seni kaybetmek istemedim. Kaybetmeyeceğimi bilmeliydim. Sam'i kazandım."

"Aptalca. Sam her zaman seninleydi." Stella ona bir öpücük gönderdi.

Shabina gerçek dostluğun ne olduğunu anlamaya başlamıştı. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştı. Yatılı okullarda okumuştı, ama çeşitli nedenlerden dolayı diğer öğrencilere hiç yakınlaşmamıştı. Babası onu bazı seyahatlerine götürmeye başladığında, ülkeden ülkeye dolaştılar ve ona özel öğretmenler tuttu. Kaçırıldıktan sonra, hayatına Stella girene kadar kendi başına kaldı. Stella, diğerlerini de beraberinde getirdi.

Bu kadınlar birkaç yıldır onun etrafındaydılar, ama o her zaman onlardan uzak durmuştu, kendini o kadar kusurlu buluyordu ki aralarına giremeyeceğini düşünüyordu. Onlar onu anlayamıyordu. O da onları gerçekten anlayamıyordu. Gerçek dostluk neydi? O, tam da bunun ortasında oturuyordu. Kendi kusurlarını ya da birbirlerinin kusurlarını umursamıyor gibiydiler. İhtiyaç duyulduğunda birbirlerine destek oluyorlardı. Dürüstçe fikirlerini söylüyorlardı; bazen istenmeyen, ama yine de değerli fikirler.

"Viyana, Zale ile evlenmeli. Adam ona deli oluyor ve birinin onu kurtarması gerekiyor," dedi Zahra. "Shabina on kişiye yetecek kadar acı çekti. Harlow beni bir kez kurtardı. Raine'i feda edemeyiz çünkü o çok muhteşem. Ne yazık ki, bu görev bana düşüyor." Derin bir nefes aldı. "Ayı gelirse ve hep birlikte onu korkutup kaçırıramazsak, Vienna ya da Harlow

Raine'i alıp arabalardan birine götürmek zorunda. Siz kaçarken ayının dikkatini üzerimde tutacağım."

Filmlerdeki kahramanlar gibi biraz dramatik bir şekilde koltuğuna yaslandı ve bir kez daha takdir dolu bir iniltiyle çatalıyla pirinci ağzına attı.

Shabina koluna öksürdü ve tavuğu sıcak tutmak için son parçasını folyoya sarmakla meşgul oldu. Kömürler tamamen yandıktan sonra içlerinden taşları çıkarmak zorundaydı. Bu, kahkahasını bastırmak için konsantre olabileceği bir şeydi. Zahra drama kraliçesi olabilir, ama kesinlikle ciddiye.

"İyi plan," dedi Harlow. "Ama sen biraz küçüksün, Zahra. Ayıyı korkutmak için kendimizi büyük göstermeye çalışacaksak, ayının bizi devasa sanması için birkaçımızın sana yardım etmesi gerekebilir."

Zahra kaşlarını kaldırdı. "Dinlemedin mi, Harlow? Ayı bizim toplu gürültümüze ve büyüklüğümüze tepki vermezse, sen kaçarsın dedim."

Harlow ciddiyetle başını salladı. "Evet, evet, tabii ki. Bence bu plan iyi, ama Shabina'nın arabasına koşup onu buraya getirmesi gerektiğini de eklemeliyiz, böylece hızlıca kaçabilirsin. Bu sana daha iyi bir kaçış planı sağlar."

"Sadece tüm yiyeceklerin ayı kaplarına konulduğundan ve tüm kokuların örtüldüğünden emin olmalıyız," dedi Shabina. "Onları buraya çekmek istemeyiz. Her şeyi dikkatlice temizleyebiliriz, Zahra. Taşları ve tencereleri ovmaya alışkınım, böylece aylar için yiyecek izi kalmaz."

"Şimdi erkekler hakkında konuşabilir miyiz?" diye sordu Vienna. "Ya da en azından bir erkek hakkında?" Shabina yiyecekleri temizlemeye devam etti.

Stella ve Harlow da ona yardım etti.

Kampın tüm gıda kaynaklarından arındırılmasını istiyorlardı. Shabina başını eğdi. Kaçınılmaz olanın geleceğini biliyordu. Kadınlar onu yalnız bırakmamak için destek vermeye gelmişlerdi, ama Rainier'e olan duygularının gerçekçi olup olmadığını tartışacaklardı. Rainier onun duygularına karşılık vermediğinden, bu konuyu konuşmanın bir önemi olmadığını düşünüyordu. Rainier bunu bilseydi, ki belki de biliyordu, onun duygularını çocukça bulurdu. Bu daha da acı verici ve utanç verici olurdu.

"Oy kullanma hakkım varsa," başını kaldırmadan dedi, "hayır oyu veririm."

"Hepimiz erkekler hakkında bitmek bilmeyen konuşmalara katlanmak zorunda kaldık," diye işaret etti Stella. "Sam hakkında konuştuğumuz onca zamanı düşün."

Kamp ateşinin etrafında toplu bir inilti duyuldu. Zahra gözlerini kapattı. Harlow kulaklarını kapattı. Vienna ikisini de yapmaya çalıştı.

"Sam rüya gibi, anladık," dedi Raine. "Artık Sam hakkında konuşmak yok, yoksa bebek olsun ya da olmasın, seni aylara yem yaparım."

"Ben bebek sahibi *olmayacağım*," dedi Stella kararlı bir şekilde. "Bunu söylemeyi bırakın. Bana uğursuzluk getirirsiniz."

"Bebek Sam'e benzese bile mi?" diye sordu Zahra, yaramaz ifadesi çok belirgindi.

Stella cevap vermeden önce bir süre durakladı. "Eğer bebeğin gözleri ve rahat tavırları Sam'e benzeyeceği garanti edilebilirse, o zaman bir dakika bile düşünmeden onun çocuğunu doğururdum. Ama o, huysuz bir mizacı olan bir kız olurdu ve bana gece gündüz huysuzluk yapardı."

"Sen de bunu hak edersin," dedi Zahra.

"Teşekkürler, canım." Stella ona sert bir bakış attı.

"Arkadaşlar bariz olanı belirtmek için ne içindir ki?"

Stella'nın iyi niyetle karşıladığı bir başka kahkaha dalgası, Shabina'ya sıradaki hedef olacağına hazırlıklı olması gerektiğini gösterdi. Bunların hepsi arkadaşlığın bir parçasıydı.

Biraz homurdandı, sandalyesine geri çöktü ve onlara döndü. "Peki, ama şunu bilin ki, bu konuşma konunun özünden uzak. Rainier'in bana karşı hiçbir duygusu yok, sadece beni hayatta tutmanın kendi sorumluluğu olduğuna inanıyor. Aslında, bana başının belası, en ufak bir şeyde dağılan bir çocuk gibi bakıyor."

"Bundan şüpheliyim," dedi Harlow. "Başardığın her şeye bir bak. Kendi başına yaşıyorsun. Çok başarılı bir işin var. Kuzey Amerika'da, özellikle Sierra'da vahşi kuşları inceleyen önde gelen ornitologlardan biri olarak tanınıyorsun. UC Davis'ten onur derecesiyle mezun oldun, lisans ve yüksek lisans derecelerini çoğu insanın alacağı süreden çok daha kısa sürede aldın."

Shabina, arkadaşının sadık desteğine gülümsedi. "Bütün bu bilgileri nereden aldın? Raine? Benim hakkımda dedikodu mu yaptın?" O daha iyi biliyordu. Raine sırları açığa çıkarmazdı.

Harlow ona gülümsedi, ama gözlerinde bir özür vardı. "Ben bir senatörün kızıyım, Shabina. Arkadaş çevreme aldığım herkesin güvenilir biri olduğundan emin olurum."

Bu, Shabina'ya, Harlow'un da kendisi gibi iç çevresine başkalarını kabul etme konusunda temkinli olduğunu gösterdi.

"Böyle söyleyince biraz etkileyici geliyor, ama Rainier'in benim diplomalarımın en ufak bir ilgi göstereceğinden emin değilim. Sadece güvenliğime. Kendimi savunma, silah kullanımı ve koruma köpeklerimin eğitimini sürdürmemi sağlıyor. Bunların hepsini denetliyor ve ara sıra güvenlik kameralarını kontrol ederek çalıştıklarından emin oluyor. Bunun dışında, Rainier'in yaptığı her şeyi yapıyor."

Blom için aynı işi yapmadığında Deadly Storms adlı suikastçıydı. Bunu eklemedi. Bu konuyu fazla düşünmek istemiyordu.

Yine uyluğunu ovuşturduğunu fark etti, bunu bırakmaya kararlıydı. Bu, ağrıyı hafifletmekten çok kendini sakinleştirmek için yaptığı bir hareketti. Yara izleri artık eskisi kadar acıtmıyordu. Zaman, koşu ve esneme yardımcı olmuştu. Bu, Rainier'in -ya da Scorpion'un- hemen fark edeceği sinir bozucu hareketlerden biriydi. Scorpion bundan yararlanırdı. Rainier ise bu alışkanlığından kurtulana kadar ona koçluk yapardı.

"Sen bilmezsin," dedi Zahra. "Ben erkek olsaydım, sana aşık olurdum. Sen sadece başarılı bir iş kadını değil, aynı zamanda çok da güzelsin."

Shabina güldü. "Ben pek zayıf sayılmam."

"Erkekler vücut hatlarını sever, Shabina," dedi Raine. "İnan bana, biliyorum." O çok zayıftı.

Shabina alaycı bir şekilde burnunu çektirdi. "Az önce sana kur yapan erkeklerden bahsetmiyor muyduk?"

"Sana kur yapıyorlar mı?" diye tekrarladı Harlow.

Dikkatler hemen Raine'e çevrildi. Shabina sırttı.

"Hayır, yapma," diye karşılık verdi Raine. "Ne yaptığını görüyor musun? Buna manipülasyon denir. Dikkatleri bana çekiyor, böylece Rainier hakkında onunla konuşmayacaksın."

"Raine'i alt etmeye mi çalışıyorsun?" Zahra çikolata dağıtarken kaşlarını kaldırdı.

"Bir an için, net düşünme yeteneğimi kaybetmiş olabilirim." Shabina espri yapmaya çalıştı. "Rainier'i düşünmek bile bana bunu yapıyor."

Harlow gözlerini devirdi. "Rainier'in seninle birlikte olduğunu düşünmek beni çok korkutuyor. Sam tatlı biridir, ama etrafında bir tehlike havası vardır. Zale daha sessizdir ve çok çabuk ölümcül hale gelebileceği izlenimini verir, ama Rainier'in tamamen farklı bir havası vardır. Kim olduğunu saklamaya bile çalışmaz."

Shabina sinirlenmemeye ve Rainier'i savunmamaya çalıştı. Harlow doğru olmayan bir şey söylemiyordu. Rainier, gizli görevde olmadığı sürece, kim olduğunu çoğu insandan saklamaya çalışmazdı.

"Rainier'i tanımıyoruz." Raine beklenmedik bir şekilde Rainier'in savunmasına geldi. "Hiçbirimiz tanımadığımız için onu adil bir şekilde yargılayamayız, değil mi?"

Shabina ona bakmadı, ama Raine'e sarılmak ve onu kucaklamak istedi.

Zahra açıkça somurtmaya başladı. "Bu, her şeyin eğlencesini kaçırıyor. Şimdi ne yapacağız?"

"Cinayeti ve görünenden başka neler olabileceğini tartışalım," diye önerdi Stella.

"Cinayeti konuşmak zorunda mıyız?" Zahra en dramatik inlemelerinden biriyle itiraz etti. "Herkesin içeri girip kafamıza taşla vurabileceği çadırlarda uyuyacağız."

Stella ona sert bir bakış attı. "Görev buydu, Zahra. Hepimiz, bu katilin Suudi Arabistan'dan da dahil olmak üzere, karışık tüyler ve çiçeklerle süslenmiş bir sunak yapmasının farklı nedenlerini düşünecektik. Sen ise ayıları araştırıyordun."

"Bu benim hatam değildi. Kan varken cesedin neden bir ayı tarafından bulunmadığını anlamadım. Ayı veya dağ aslanı gibi bir yırtıcı hayvan kokusunu almamış mı olmalıydı? Esasen, düşünmek istemem de olsa, bir ceset et demektir. Ayıların ne yediğini araştırdıktan sonra, buradaki hepimiz, yiyecek kokusu ve Raine'i nasıl koruyacağımız konusunda endişelenmeye başladım. Bu mantıklı bir akıl yürütme." Öfkeliydi.

"Nasıl olabileceğini anlayabiliyorum," diye Shabina onu yatıştırdı. "Ben de sürekli araştırmalara dalıp gidiyorum. Eminim Raine de öyledir. Harlow da fotoğrafçılıkla uğraşırken öyle olmalıdır. Hepimiz bir konuya ilgi duyduğumuzda dikkatimiz dağılıyor." Zahra ona kazançlı bir gülümseme gönderdi. "Cinayeti ve kuş tüyleri ile çiçeklerin neden buradakilerle karıştırılmış olabileceğini düşündüm. Ayrıca, cesedin, otlarla kaplı ve sırt çantalı gezginlerin kullanmadığı bir patikada bulunmuş olması. ve hiçbir sırt çantalı gezginin kullanmadığı bir patikada bulunmuş olması. O patika kapatılmıştı, değil mi?"

"Evet," dedi Shabina. "Çünkü orası nadir bulunan kuş yuvalama alanlarından birine çıkıyor. Park, o patikayı iki yıl önce kapattı. Sadece çok az sayıda hevesli sırt çantalı gezgin o yoldan geçer. Patika dik, çok virajlı ve dönüşlü. Ağaçlar birbirine çok yakın. Küçük bir dere patikayı üç noktadan kesiyor ve çok çamurlu olabilir. Yüksek rakımda olduğu için kar diğer bölgelere göre

. Haziran ve hatta Temmuz aylarında zemin çok ıslak olabilir."

"Ama sen oraya gidiyorsun," dedi Vienna.

"Orada yuva yapan kuşları keşfettim ve fotoğraflarını çektim. Onları rahatsız etmek istemediğim için sık sık gitmiyorum, ama dişi kuşun yumurta bırakıp bırakmayacağını merak ediyordum. Bu kuşlar üremeleri çok yavaştır. Üremeleri durumunda, sadece bir yumurta bırakırlar ve normalde iki yılda bir. Onları incelemek için nadir bir fırsattı," dedi Shabina.

"Ne tür bir kuş?" diye sordu Stella.

Shabina tereddüt etti. "Hayatta kalan çok az sayıda olduğu için bu konuyu konuşmuyoruz. 1980'lerde vahşi doğada nesilleri tükendi. Son kalanlar, onları korumak ve türün devamını sağlamak için getirildi. Birkaç tanesi oldukça yakın zamanda vahşi doğaya salındı. Muhteşem kuşlar."

Herkes beklentiyle beklerken içini çekti. "O patikanın birkaç mil yukarısında bir çift Kaliforniya akbaba var. Çoğu zaman uçurumların veya mağaraların yarıkalarında yuva yaparlar, ama bu ikisi ağaçlardan birinde yanmış bir oyuk bulmuşlar. En az yedi yaşına gelmeden vahşi doğada üreyemezler, ya da öyle biliniyor. Onları Yosemite'de, yanmış bir ağacın oyuğunda yuva yaparken keşfetmek bu yüzden çok şaşırtıcı."

Sesindeki heyecanı gizleyemedi. "Yetişkinler sırayla yumurtayı kuluçkaya yatırıyor, birkaç günde bir düzenli olarak yer değiştiriyorlar. Kanatlarının uçtan uca genişliği neredeyse üç metreye ulaşabiliyor. Gerçekten inanılmaz. Yirmi kilo ağırlığında olabiliyorlar ve rüzgâr termiklerinde çok yükseğe uçabiliyorlar, ama o kadar iyi görme yetenekleri var ki yiyecekleri kolayca bulabiliyorlar. Günde kolayca birkaç yüz kilometre uçabiliyorlar. Bu, hayatımın en büyük keşfi."

"Tebrikler, Shabina," dedi Raine. "Çok mutlu olmalısın."

"Uzak durmak çok zor," diye itiraf etti Shabina. "Kimsenin bu çifti keşfedip onları rahatsız etmesini istemiyorum. Bu fırsatı kaçırmak korkunç olurdu. Kur yapma ve en güzel kısmı olan erkeğin gösteri dansını kaydedebildim. Sonunda bir yumurta yaptılar ve yumurta Mayıs sonu veya Haziran başında çatladı. O an orada değildim, ama yumurta Mart'ın son gününde geldi. Kimsenin onları bulmaması için uzak durmaya çalıştım."

"O patikayı kullandığını kaç kişi biliyor?" diye sordu Stella. "Bu çifti bildirdiğin insanlar olmalı."

"Onları resmi olarak kaydettim, evet, ama gerçekten üredikleri ve yavru yaptıkları kesinleşene kadar tam yerini açıklamamanın en iyisi olduğu düşünülüyordu. O patikayı kullandığımı bilen biri olsaydı, beni takip etmek zorunda kalırdı. Köpekler beni uyarırdı."

"Son birkaç ayı bir düşün, Shabina," dedi Raine. "Kar yağdığında oraya çıktın mı? İz bırakmış olmalısın. Kimsenin sana yaklaşmasına gerek kalmazdı."

Shabina kaşlarını çatı. O patikayı her zaman çok sevmiştir. Başını salladı. "Evet. Birden fazla kez."

"Jason Briggs, tek başına kuş gözlemine çıkmamanı söylemişti, hatırladın mı?" diye hatırlattı Stella. "Tüm cinayetler işlendiğinde. James Marley'in cesedi bulunduktan sonra Grill'e gitmiştik ve ben biraz hava almak için dışarı çıkmıştım. O da yanıma gelip, ormana tek başına gitmemen gerektiğini söylememi istedi."

Bu doğrudu. Ondan sonra her zaman birden fazla silah götürmüştü. "Bale ve diğerlerinin beni izlediğinden endişeleniyordum."

"Hiç şüphesiz izliyorlardı. Zahra'yı da izliyorlar. Şu anda onu rahat bırakıyorlar diye, onu yakından takip ettiklerini fark etmediğimiz anlamına gelmez," dedi Raine. "Zaten kadınlara karşı çok kötü davranıyorlar ve kadın başka bir ülkeden gelmiş gibi görünüyorsa, onu av olarak görüyorlar. Onlara karşı koy, Shabina. Bale bunu kaldıramaz. Geçen gün kafede yaptığın şey onu çılgına çevirecek. Bu konuyu kafasına takacak."

"Suudi Arabistan'dan çiçek veya tüyleri nasıl temin edebilirler ki, Qaisumah elmasını bırakın? Onu da tanıdım."

"Posta siparişi," dedi Raine. "Araştırdım. İnternette her şeyi alabilirsin."

"Suudi Arabistan'dan çiçek bile mi?"

"Eh, mutlaka oradan gelmeleri gerekmez. Amerika'daki bir serada yetiştirilip egzotik çiçekler olarak satılabilirler. Ya da zehirli çiçekler olarak," diye açıkladı Raine. "Kara borsada kuş bulmak o kadar da zor değil. Bunu biliyorsun. Bale seni suçlamak istiyorsa ve Sean, Deacon'ın herkesin önünde sana karşı pislik gibi davranmasına yardım ediyorsa, fikir, cesedi arama kurtarma ekibi değil, senin bulman olabilir. Bale ve diğerleri arama kurtarma ekibinin bir parçası. Bildiğimiz kadarıyla, diğerlerini izden uzaklaştırıyorlardı."

Herkes Arama Kurtarma ekibinin başı olan Vienna'ya baktı. "Görevleri ben dağıttım. Bale ve Edward, çok deneyimli oldukları için

Çünkü çok deneyimliydiler. İkiſi de o rakıma atanmamıſtı. Bu grupları yönetmeye zorladıklarını fark etmedim, ama çok meſguldm, fark etmemiſ olsam da ſaſırmam.”

"Onları göz ardı edemeyiz, Shabina," dedi Harlow i çekerek. "Hepimiz tetikte olmalıyız. Sean'ın sana takıntılı olduğunu herkes biliyor, ve bu iyi bir takıntı değil."

"Bale evimde beni tehdit etti," diye itiraf etti Shabina. "Geçen gece eve geldiğimde beni bekliyordu ve hatta köpekler ve ben içindeyken kafeyi yakacağını söyledi. Orada kesinlikle bir dſman edindim."

"Polisi aradın mı?" Harlow fkelendi.

"Son birkaç ayda yerel iſletmelerin ve onun kafesinin güvenlik kameralarından tüm olayları çıkarıyorum," dedi Raine. "Ailesi kolluk kuvvetlerinde. Œerif Rafferty onun amcası. Her zaman her ſeyden paçayı sıyırmıſtır. Bu sefer onu kesinlikle yakalamak istiyorum." Sandalyesinde kıpırdadı. "Yatmadan önce, o tüyleri getirdin mi?"

Shabina baſını salladı. "Federal polisler evimi aramak için arama emri çıkarırsa diye onları yanımda istemiyordum. Bulunamayacakları bir yere koydum. Eve döndüğümde, eğer gelirsen, sana veririm."

"Œu an için en iyisi bu olur," diye onayladı Raine. "Zahra'nın hatırı için, yatmadan önce burada yiyecek olduğunu hiçbir ayının tahmin edemeyeceğinden emin ol."

YEDİNCİ BÖLÜM

Shabina, kamp alanının çok altındaki alt otoparkta kuş gözlem turu grubuyla buluştu. Yarım günlük tur için beklediğinden daha büyük bir gruptu. Son anda beş kişi daha kayıt yaptırmıştı. Şaşkınlık ve dehşetle, Bale Landry, Edward Fenton ve Sean Watson'ın tur için rezervasyon yaptırdığını gördü. Her biri fiziksel kondisyonlarının en üst düzeyde olduğunu iddia etmişti. Onlara bakmaktan kaçındı, sadece isimleri tek tek okudu, listeden işaretledi ve her birinin planlanan yürüyüşleri yapabilecek kadar fiziksel olarak formda olduğundan emin oldu.

Eve ve Felicity Garner heyecanla gülümsedi ve el salladı. Sırt çantalarına dürbünleri takmışlardı ve onu gördüklerine sevinerek neredeyse zıplıyorlardı. Her iki kadına göre, fiziksel kondisyonları oldukça iyiydi. Çok fazla yürüyüş yapmışlardı ama henüz dik arazilere alışık değillerdi.

Shabina isimlerini işaretledi ve üniversiteden gelen dört erkeği incelemeye devam etti. Belçikalı Jules Beaumont oradaydı ve kalbi durdu. Diğer üç öğrenciden biraz uzakta duruyordu. Bugün yürüyüş kıyafetleri giymişti. Diğer üç erkek, Cezayir'den Emar Salhi ve Jamal Talbi ile Türkiye'den Deniz Kaplan da bol kıyafetler giymişti. Bu erkekler, fiziksel durumları hakkında verdikleri kısa bilgilere göre dağcı ve sırt çantalı gezginlerdi.

Üç kadın Washington'dan birlikte tatile gelmişti. İki otuzlu yaşların sonlarında, biri, Theresa, kırklı yaşların başındaydı. Theresa Nelson, Val Johnson ve Janine Hale. Hepsi orta ila iyi fiziksel kondisyona sahip olduklarını iddia ediyorlardı ve öyle görünüyorlardı. Üçü Edward, Bale ve Sean'a bakıp birbirlerine gülümsüyorlardı.

Dört kişilik bir aile olan Oscar ve Leslie Myers, ergenlik çağındaki kızları Pamela ve Cindy ile birlikte katılmışlardı. Ebeveynler kırklı yaşların başında, orta düzeyde fiziksel kondisyona sahipti ve on altı ve on beş yaşlarındaki gençler, her ikisi de atlet, iyi kondisyondaydı. Kızlar Sean'a bakıp epey kıkırdadılar.

Listenin son ikisi, otuz altı yaşında fiziksel olarak formda bir adam olan Ellis Boucher ve otuz dört yaşında, kendisiyle aynı derecede formda olduğunu iddia eden iş ortağı Rhys Cormier'di. İki de Parisliydi. Bunlar, onun kafesine gelen iki adamdı. Onlara yakından baktığında, yüz hatlarının

tanıdık geldiğini fark etti. Altı aydır Scorpion'la birlikteydi ve onun her ifadesini ve tavrını incelemişti. Her iki adamın da ona çok tanıdık gelen tavırları olduğunu yemin edebilirdi. Kendine paranoyak olduğunu söyledi, ama kalbi deli gibi atıyordu. Daha da kötüsü, gözleri ve alınları her zamankinden daha tanıdık geliyordu.

Shabina, iki adamı görmek için bakışlarını kaldırdığında nefesini tuttu. Raine'den güvenlik kamerası kayıtlarını inceleyip onları tanıyıp tanıyamayacağını sormuştu. Shabina, onların yüzlerini daha önce gördüğünü biliyordu. Paris'ten geldiklerini iddia ediyorlardı. Sadece tavırları ve ifadeleri ona Scorpion'u hatırlatıyordu ve Fransızca konuşuyorlardı, panik atak geçirmemek için elinden gelen tek şey buydu. Onları iki kez Jules Beaumont ile gülüp konuşurken gördü, üçü de Fransızca konuşuyordu.

Harlow turda ona eşlik etmeye karar vermişti ve Shabina ona minnettardı. Vienna, Raine'i Knightly'ye geri götürmüştü. Zahra ve Stella, Shabina turdan sonra eve gideceğine dair onlara güvence verdikten sonra işlerine dönmüşlerdi. En azından Harlow yanındaydı. Bu, Shabina'nın kendini o kadar yalnız hissetmemesini sağlıyordu. Paranoyak mı davranıyordu yoksa bu adamlar Scorpion'un adamları mıydı? Başı zonklamaya başlamıştı.

Bale'in sorun çıkarmak için orada olduğunu biliyordu. Asla kuş gözlemciliğine gitmek istemezdi. Edward ve Sean'ı onu taciz etmek için yardım etmeleri için getirmişti. En iyisi sorunu başlamadan önlemek olduğuna karar verdi. Sadece ilham kaynağına ihtiyacı vardı.

Güvenlik, birbirine bağlı kalmak, sessiz olmak ve arazide zorluk çeken varsa ona haber vermek konusunda bir konuşma yaptı. Herkese sorusu olup olmadığını sordu.

Bale ilk sözü alan kişi oldu. "Kuş uzmanı olmak için bir derece olmadığını okudum, peki nasıl kendinizi uzman olarak adlandırabiliyorsunuz?" Kendinden memnun bir şekilde ona sırtıttı.

Shabina ona parlak bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Bunu sorduğun için teşekkürler Bale, herkese açıklamayı hep unutuyorum. Herkesin bilmesi için söylüyorum, bugün turda üç yerel katılımcı var. Onlarınla birlikte olduğumuz için çok şanslıyız. Bale Landry, Arama Kurtarma ekibimizin en önde gelen kıdemli üyelerinden biri. O bir dalgıç, yetenekli bir dağcı ve kayakçı. Bugün herhangi birinizin bir sorunu olursa, emin olun, Bale size yardım edebilecek yetkinlikte."

Bayanlar ve iki genç takdirle mırıldandılar. Bale biraz şok olmuş görünüyordu ve ne yapacağını bilemeden elini kaldırdı.

“Bale'in yanında Sean Watson var. O, Balık ve Vahşi Yaşam için çalışıyor ve Yosemite'yi çok iyi biliyor. O da Arama Kurtarma ekibinin değerli kıdemli üyelerinden biri. Sean, tırmanma ve kaya tırmanışında inanılmaz becerilere sahip. Ayrıca dalış ve kayak da yapıyor. Sean, sen çığ kontrolüyle uğraşıyorsun, değil mi?” Sesinde hayranlık vardı.

Sean başını eğerek bunu onayladı.

Shabina ona gülümsedi. "Sean da sorun yaşarsanız güvenebileceğiniz bir başka kişidir. Edward Fenton da onlarla birlikte. O da bu bölgenin yerlisi ve Arama Kurtarma ekibimizin kıdemli bir üyesidir. Edward helikopter pilotudur ve helikopter gerektiren kurtarma operasyonlarında becerileri paha biçilmezdir. Yerel uçuş hizmetinin sahibidir. Uçmayı öğrenmek veya Yosemite'yi kuşbakışı görmek için gerçekten harika bir gezi rezervasyonu yapmak istiyorsanız, aramanız gereken kişi odur. Ayrıca tırmanış, dalış ve kayak da yapıyor. Bence bugün emin ellerdeyiz."

Edward'ın gülümsemesi, onun gördüğü en büyük gülümsemeydi. Kadınlar ona hayran hayran bakarken, Edward göğsünü bile biraz kabarttı. Üniversiteden gelen adamlar, Myers ailesi gibi, onun adını dikkatlice yazdılar, muhtemelen onunla Yosemite üzerinde bir gezi uçuşu rezervasyonu yapmak için. Shabina, Eve ve Felicity'nin de bu fikri beğendiğini anlayabilirdi. Adamı tanıtmak için fazla ileri gitmediğini umuyordu. Cezayir, Türkiye veya Belçika'dan gelen erkekleri helikopterinden atmasını veya Garner kardeşleri taciz etmesini istemiyordu. Paris'ten gelen erkekleri helikopterden atmayı düşünmemeye çalıştı. Onların Scorpion'un kabinesinin üyeleri olduklarından emin değildi.

Saatine baktı. Gün ağarmadan herkesi harekete geçirmeliydi. "Eğitimime gelince. Bale haklı: Kuş gözlemciliği uzmanı olmak için özel bir derece yok." Kendini alaya alan bir kahkaha attı. "Kaliforniya Üniversitesi, Davis'te çift ana dal yaptım, hem lisans hem de yüksek lisansımı yaban hayatı biyolojisi alanında aldım ve şu anda doktora yapıyorum. Ayrıca botanik alanında da lisans ve yüksek lisansım var. O alanda da doktora yapıyorum." Omuzlarını hafifçe silkti. "Ne diyebilirim ki? Öğrenmeyi seviyorum."

"Bu kadar yüksek dereceleri almış biri için çok genç görünüyorsun," dedi Jamal Talbi. "Ben üniversiteye gidiyorum ve iş yükümün ağır olduğunu düşünüyordum."

Shabina, Bale'e hızlıca bir bakış attı. Bale, Shabina'nın cevabını ve grubun tepkisini beklemiyordu. Ne yapacağını bilemiyordu. Shabina, üç erkeğe dikkat çekmiş ve onları kahraman olarak tanımlamıştı. Eğer onlar, Shabina'ya veya diğer kadınlara alaycı

, kötü bir izlenim bırakacaklardı. Ayrıca, eğitimi hakkındaki soruları da hiç beklenmedik bir şekilde yanıtlamıştı. Bale, onun hakkında hiç araştırma yapmamıştı. Şimdi grup, özellikle üniversiteden gelenler, ona bir süperstar gibi bakıyordu.

"Bu kadar erken saatte gözlemlemek istediğimiz kuşları görmek istiyorsak yola çıkmalıyız. Mümkün olduğunca sessiz olmayı unutmayın. Genelde bu kadar büyük gruplar almam."

Erken saatlerde birbirlerine seslenen çeşitli kuşları görebilecekleri ilk geniş çayırlara doğru dar patikadan yola çıktı. Eğer gerçekten şanslıysalar, şafak sökmeden önceki loş ışıktaki, yakınlarda yuva yapmış baykuşlardan birini görebilirlerdi. Çayırın yakınlarında yuva yapan bir çift kırmızı kuyruklu şahin de vardı. Orada bir çift şahin gördüğü ilk seferdi. Çayır çok büyük değildi ve genellikle şahinler avlanmak için daha geniş açık alanları tercih ederlerdi. Grup, erkek şahini ağaç dallarının yükseklerinde avını beklerken görebilecek kadar şanslı olabilirdi.

Onları çayırlara giden patikadan geçirdi ve ağaçların kenarına vardıklarında, grubu durdurarak dağılmalarını sağladı. Her biri dürbün ve küçük kulaklıklar getirmişti, böylece Shabina bir kuşu işaret edip onun hakkında bilgi verirken onu duyabiliyorlardı.

Shabina, son bir buçuk yıldır turlar düzenliyordu ve eğitmen rolünü üstlenmek onun için kolaydı. Genç kızlar da dahil olmak üzere, çeşitli türlere çok ilgi duyan bir grubu vardı. Onları incelediler ve fotoğraflarını çektiler. Bir sonraki yere geçmeden önce, Shabina sorularını yanıtladı. Çok iyi sorular sordular.

Paris'ten geldiklerini iddia eden iki iş adamı, diğerlerinin çoğu gibi yürüyüş sırasında onunla konuşmadılar. Grubun diğer üyeleri gibi, çayırlardan kayalık arazilere ve ormana geçerken farklı kuş türlerine kapılmış görünüyorlardı. Birkaç kez, kuşlar yerine onu izleyen birini ya da diğerini yakaladı ve bu ona çok rahatsız edici bir his verdi.

Öğle yemeği molası sırasında, Bale, Edward ve Sean'dan uzak durdu ve onların kadınlar tarafından çevrelenip sorular sorulduğunu ve genel olarak hayranlık duyulduğunu görmekten memnun oldu. Bale, birkaç dakikada bir başını kaldırıp uzaktan ona bakıyor, yüzünde kötü niyetli bir ifade vardı. Kalbi sıkışarak, Bale'in kendini bir şeye hazırladığını görebiliyordu.

. Öğleden sonranın sabah kadar kolay geçmeyeceğini biliyordu.

Harlow'un yanında, turdaki herkesi ziyaret ederek ve onların özel sorularını yanıtlayarak turunu tamamladı. Üniversiteden gelen öğrencilere yaklaşmak zordu, ama aylarca süren disiplinli çalışmasının meyvesini verdi ve ellerinin titremesine ya da yüz ifadesinin kesinlikle sakin olmaktan başka bir şey olmasına izin vermedi.

Öğrenciler dostçaydı, çeşitli türler ve kuşları incelemeye neden ilgi duyduğunu soruyorlardı. Bu soru onu bir an için şaşırttı. Küçük bir çocukken bile kuşlarla her zaman özel bir bağı olmuştu. Aklını kaçırmış gibi görünmeden düşünceli bir şekilde cevap vermeye çalıştı. Onlara her zaman uçmayı hayal ettiğini, kuşları izlemenin ve dinlemenin ona huzur ve mutluluk verdiğini söyledi.

Deniz Kaplan, Suudi Arabistan'da uzun süre yaşayıp yaşamadığını ve bu kadar lezzetli yemekleri nasıl pişirmeyi öğrendiğini sordu. Soruyu İngilizce değil, Arapça sordu. O da tereddüt etmeden aynı dilde cevap verdi. Arapça anlamadığını veya konuşmadığını iddia etmeyecekti.

Suudi Arabistan'da bir buçuk yıldan biraz fazla zaman geçirdiğini ve onu kızı gibi gören harika bir kadınla tanıştığını hatırlayınca, her zamanki gibi kalbi sızladı. O kadın ona yemek pişirmeyi, fırınlamayı ve ızgara yapmayı öğretmişti. Dört adamı tanıyordu ve Harlow sesinde sevgi ve hüznü duydu, ama umursamadı. Mama Ahmad, hayatında büyük bir etkiye sahipti. Onu her gün özlüyordu. Ayrıca annesinin Suudi Arabistanlı olduğunu da söyledi.

Dört adam da onu yetiştiren kadına övgüler yağdırdı. Bunu, ona verebilecekleri en büyük övgü olarak kabul etti.

Jules Beaumont ona Fransızca'yı nerede öğrendiğini ve başka diller konuşup konuşmadığını sordu. Onun sorusu ya da ona attığı keskin bakışlar onu rahatsız etmemeliydi, ama etti. Gülümsemeyi başardı ve ona dil yeteneği olduğunu ve küçük yaşta öğrendiğini söyledi. Ve evet, birkaç farklı dil konuşuyordu.

Onlardan uzaklaşarak Garner kardeşlerin nispeten güvenli ortamına geçti. Felicity ve Eve enerjik tiplerdi ve onlar her zamanki gibi düzinelerce soru sorarken, kadının korkularını uzak tutmaya yardımcı oldular.

İki iş adamına katılmak için sahip olduğu tüm cesaretini toplaması gerekti. İkisi de Fransızca konuşarak ona nazikçe selam verdiler.

O da aynı dilde cevap verdi ve ardından Harlow'u tanıttı. Kimse Harlow'un bir senatörün kızı olduğunu belirtmemiştir, ama bu durumda, bunu söylemek istedi. Adamların Harlow'un korunduğunu bilmelerini istiyordu. Jules Beaumont'tan daha fazla gerginleştiriyorlardı onu, ama nedenini bilmiyordu. Belirgin bir neden olmadan hızla sınırları bozuluyordu.

İki adam da kibardı, iyi vakit geçirdiklerini ve en çok ilgilendikleri şeyleri öğrendiklerini söylediler. Bu ifadenin tuhaf olduğunu düşündü. Beaumont'un öğle yemeğinde onlara katıldığını ve üç adamın birbirleriyle rahat göründüklerini fark etti.

Etrafında bir sürü kadınla dolaşan Bale'den kaçınmak mümkün değildi. Edward, gördükleri birkaç kuş hakkında soru sorarak onu şaşırttı. Gerçekten ilgileniyor gibi görünüyordu. Bale alaycı bir şekilde yüksek sesle burun kıvrırdı ve Edward başka yere baktı. Bale, Shabina'nın bütün gün kuşları seyretmekten ibaret olan rahat işiyle ilgili alaycı bir yorum yaptı. Kadınlardan biri itiraz etti. Shabina neşeli bir gülümsemeyle uzaklaştı.

Turun geri kalanında, Shabina her konuştuğunda, Bale onu küçümseyen sözler söyledi, çoğunlukla onun doğru bilgiye sahip olduğundan şüphe duyduğunu ima ederek. Diğerlerinden birkaçı itiraz etti ve ona durmasını söyledi. Bale onlara gözlerini dikip, onları korkutmak için elinden geleni yaptı. Shabina, Edward'ın biraz önünden yürüyerek Washington'dan tatile gelen üç kadına katıldığını fark etti. Edward bir kez bile Bale'e bakmadı, ya da baktıysa Shabina bunu fark etmedi. Sean, Bale'in izinden gidip Shabina'yı kesintiye uğratmadı ya da kötü yorumlar yapmadı, ama sürekli ona bakıyordu. Bu bile Shabina'yı tedirgin ediyordu.

Shabina, Harlow ile birlikte arabasına dönerken zihinsel ve fiziksel olarak bitkin düşmüştü. "Bu kadar büyük bir grup olduğu düşünülürse, oldukça iyi geçti."

"Sence Bale ve arkadaşları neyin peşindeydi?" diye sordu Harlow. "Raine'e geldiklerini mesaj attım ve turdaki herkesin fotoğraflarını da gönderdim."

"Bale beni gerçekten endişelendirmeye başladı," diye itiraf etti Shabina. "Ne planladığını bilmiyorum, ama o cinayete karışmışsa, beni de bu işe karıştırmak için başka bir yol arıyor olabilir, ama nasıl olacağını bilmiyorum."

"Onlarla çok iyi başa çıktın. Kesinlikle kafaları karışmıştı," dedi Harlow. "Ama itiraf etmeliyim ki, beni o kadar gergin yaptılar ki, söylediklerine hiç konsantre olamadım. Bütün gün nasıl

bütün gün devam etmeyi başardın? Özellikle Sean'ın sana bakışları varken. Fark ettin mi?"

Fark etmişti. Nasıl fark etmezdi ki? Ama Bale daha da kötüydü. Bir şeyler planladığı belliydi. En çok Rhys Cormier ve Ellis Boucher için endişelenmişti. İşlerinin kendisiyle bir ilgisi olduğu konusunda kötü bir hisse kapılmıştı. İkisi de ona bakmaktan kaçınıyorlardı. Fransızca konuştuğunu biliyorlardı. Kafesine gelmişlerdi ve menüdeki yemeklerden, Suudi Arabistan'da uzun süre kaldığını anlamışlardı. Adı "fırtınanın gözü" anlamına geliyordu. İçinde bir radar vardı ve bu radar son derece hassastı. Öte yandan, o kadar çok tetikleyici vardı ki, anılar çok fazla yaklaşıyordu. Fiziksel olarak tüm semptomları vardı. Esir olduğu süre boyunca edindiği disiplin sayesinde sakin, hatta dingin görünebiliyordu.

"Sean'ı hiç anlamıyorum. Eğer gerçekten benden hoşlanıyorsa, neden bu kadar iğrenç davranıyor? Bunun ona puan kazandıracağını mı düşünüyor? Benimle çıkma şansı olsaydı, kafemde yemeklerimin kötü olduğunu söyleyerek ilk kez sinir krizi geçirdiğinde bu şans sona ererdi." Shabina çenesini kaldırdı. "Yemeğim *asla* kötü değildir. Sipariş ettiği yemeği beğenmediğini söyleyip başka bir şey denemek istediğini söyleseydi, memnuniyetle yemeğini değiştirirdim."

Harlow arabasına yaslandı. "Ne düşünüyorum biliyor musun? Bale kararları veriyor, diğerleri de onun dediklerini yapıyor. Sanırım sana taciz etmeye başlamalarını o söyledi. Bale çocukluklarından beri liderleri, bu yüzden körü körüne onu takip ediyorlar."

"Koyunlar gibi. Harika. Balık ve Vahşi Hayat Koruma Görevlimiz bir koyun." Shabina şakaklarını ovuşturdu. Baş ağrıları tekrar şiddetle başlamıştı. Eskiden sürekli baş ağrısı çekiyordu, ama Knightly'ye geldikten sonra baş ağrıları yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştı. "Daha da kötüsü, Sean onun bir avcı olduğuna inanıyor."

"Onun öyle olmadığını biliyoruz," dedi Harlow kararlı bir şekilde. "Seni cinayetle suçlamak için bir komploya dahil olacak kadar gülünç biriye, onu kesinlikle alt edebiliriz ve hak ettiğini bulur."

Shabina onun haklı olduğunu umuyordu. "Jason hakkında ne düşünüyorsun? O her zaman onlarla birlikte, en azından eskiden öyleydi."

Harlow iç geçirdi. "Onun hakkında ne düşüneceğimi gerçekten bilmiyorum. Onlarla birlikte üniversiteye gitti, buraya geldi ve Sierra'ya aşık oldu. Benim izlenimim, onların yaptıkları şeyleri sevmediği yönünde. Fark ettiysen, diğerleri kadınları taciz ederken nadiren bir şey söylüyor. Bazen sadece uzaklaşıyor. Giderek onlardan uzaklaşıyor gibi görünüyor."

“Bruce ona bira fabrikasında iş teklif ettiğinde şaşırdın mı? Çünkü ben çok şaşırdım. Ve sanırım Bale de şaşırdı.” Shabina uyluğunu ovuşturdu. Köpekler ona daha da yaklaştı, bu da onun giderek daha endişeli hale geldiğini bildiklerinin bir başka işaretiydi.

“Bence herkes şok oldu, özellikle Zahra. Sonunda, bu, her şeyden çok, Bruce'un cesaretini toplayıp ona çıkma teklif etmesini beklemeyeceğine karar vermesine neden oldu. Jason'ın etrafını saran, onu alay eden ve taciz eden türden arkadaşlarla yakınlaşabiliyorsa, o beklemeyecekti. Zahra'yı bilirsin, o sadece ortadan kaybolur.”

"Bruce hala ona özlem duyuyor gibi görünüyor."

"Bu onun sorunu. Yaptığını ve fırsatını kaçırdığını anlayamayacak kadar aptalsa, bu onun için çok kötü," diye tekrarladı Harlow. "En azından Jason, Edward ve Sean gibi Bale'in etrafında dolanıp onun emirlerini mutlak kanun gibi kabul etmiyor."

"Hayır, öyle görünmüyor."

Shabina, Bale'in öfkesinden ve planladığı intikamdan vazgeçmediğini biliyordu, bunun cinayetle bir ilgisi olsun ya da olmasın. Birkaç kez onun gözlerini üzerinde hissetmişti ve ona baktığında, açıkça kötü niyetle ona bakıyordu.

"Sence erkekler beni neden bu kadar çok hor görüyor?" Rainier bir dahaki sefere ortaya çıktığında ona da aynı soruyu sormayı planlıyordu. "Beni bu kadar çok nefret etmelerine ve bu kadar aşağılık şeyler yapmaya hazır olmalarına neden olan şey ne, Harlow?"

Bu soruyu kendine o kadar çok kez sormuştu ki, gençken olduğu gibi artık kendine acımıyordu bile. Scorpion, her gün yüzlerce kez ona her işkence, her ölümün onun suçu olduğunu hatırlatmıştı. Nedenini anlamıyordu. Sorduğunda, onu dövdü ve bilmesi gerektiğini söyledi. Aklı varsa bunu anlayabilmesi gerektiğini söyledi. Zeki olduğunu biliyordu, ama mantiken bunu anlayamıyordu. Neden kabinesi ondan nefret ediyordu? Neden o nefret ediyordu? Neden çoğu paralı asker nefret ediyordu? Şimdi de Bale ve arkadaşları.

"Bunun seninle ilgisi olmadığını bilmelisin, Shabina," dedi Harlow. "Nasıl olabilir ki? Kimsenin senden hoşlanmamasını sağlayacak bir şey yapmıyorsun ya da söylemiyorsun. Herkese karşı dostça davranıyorsun."

Bu standart bir tepkiydi. Hiçbir şeyi açıklamıyordu. Terapisti de ona aynı cevabı vermişti. Raine de ona aynı cevabı vermişti.

her zaman aynıydı, ama yine de erkekler onun yüzünden iğrenç şeyler yapmaya itiliyor gibi görünüyordu. En azından, bunun onun yüzünden olduğunu iddia ediyorlardı.

Başı, bir mengeneyle eziliyormuş gibi hissetmeye başladı. Scorpion hakkında bu kadar çok düşünmeyi bırakmalıydı, yoksa eve kadar araba kullanamayacak kadar hasta olacaktı.

"Dün gece hepinizle çok eğlendim ve önümüzdeki birkaç günü atlatabileceğimi, belki de hep birlikte gerçekte neler olduğunu anlayabileceğimizi hissettim. Bunu mantıklı bir şekilde açıklayabileceğimizi. Ama Bale, Paris'ten gelen adamlar ve Belçika'dan gelen adamla birkaç saat geçirdikten sonra, yine berbat bir hale geldim. O kadar paranoyak oldum ki herkesten şüpheleniyorum."

Köpekleri onu rahatlatmak için ona yaklaştılar. Harlow omzuna nazıkçe dokundu. "Tatlım, bugün herkes için zor bir gün olurdu. Bale ve ekibinin gelişi tam bir işkenceydi ve sen bunu bir profesyonel gibi hallettin. Üstelik katil, Orta Doğu'dan gelen eşyalarla bir tür ritüel kurban töreni yapıyordu, doğal olarak üzülmen çok normal. Ben de üzgünüm ve çok şüpheliyim. Her zamanki gibi ormana tek başına gitmeni kesinlikle istemiyorum."

Shabina başını salladı ve bu hareket, şakaklarına keskin bir acı sapladı. "Kafemde oturup çeşitli ülkelerden gelen öğrenciler ve turistleri ağırladığım, onları gördüğüme sevindiğim tüm zamanları düşünüyorum. Onlara, evlerini biraz olsun hatırlatan yemekler sunabildiğim için mutluydum. Onların evleri ve aileleri hakkında konuşmalarını dinlemeyi çok seviyordum. Sadece bu sohbetler bile beni Mama Ahmad'a daha yakın hissettiriyordu. Kafede otururken, taze çekilmiş kahve ve onun tarifleriyle yaptığım kurabiyelerle çevriliydim ve bu sadece onları değil, beni de mutlu ediyordu."

"Bu çok güzel, Shabina."

"Ama şimdi öyle değil." Sağ eli sol bileğinin iki santim yukarısına doğru kaydı. Uylukları zonkluyor ve yanıyordu. "Şimdi o adamları görmek, seslerini duymak beni çok korkutuyor. Gerçekten öyle, Harlow."

"O zaman sana daha da hayran oldum. Hiç öyle davranmadın. Aslında, tur boyunca çok sakin davrandın. Çeşitli kuşlar ve alışkanlıkları hakkında bilgi verirken sesin sakindi ve kontrol altındaydı. Seni tanıyorum ve o adamların varlığından hiç etkilenmediğini tahmin edemezdin."

Shabina, "*tetiklenen*" kelimesinden nefret ediyordu. Terapisti, travma sonrası stres bozukluğundan bahsederken bu kelimeyi sık sık kullanıyordu. Shabina, travma sonrası stres bozukluğundan muzdarip olduğunu ve ne kadar uğraşa da giderek artan ataklar yaşadığını çok iyi biliyordu.

Artık tanıdık gelen fiziksel semptomları vardı: titreme, vücudunda ağrı, mide bulantısı, hatta terleme. Uyuyamıyordu ve uyuduğunda da canlı kabuslar görüyordu. Çevresine karşı duyarlılığı ve farkındalığı artmıştı. Paranoya. Bunların hepsi travma sonrası stres bozukluğunun kesin belirtileriydi. Sanki travma o anda başına geliyormuş gibi, yoğun flashback'ler yaşıyordu. Bunlar kısa sürüyordu, ama o kadar şiddetliydi ki, deneyimler yeniden gerçekmiş gibi geliyordu. Hiçbir şey yiyemiyordu. Yemeye çalıştığında, hemen geri geliyordu. Arkadaşları, onlar için yemek pişirirken tabağındaki yiyecekleri sadece itip kakmaktan öteye geçmediğini fark etmedikleri için şanslıydı.

Kendini izole etmek istemişti, ama arkadaşlarının onu aramasına minnettardı, ancak kabus görerek onları uyandırabileceğinden endişeleniyordu. Çılgılık attığı için değil. Scorpion ve adamlarına bu zevki yaşatmamayı öğrenmişti. Bazen gözyaşlarını tutamıyordu, ama çoğu zaman sessiz kalıyordu. Scorpion'un beklentilerini ne kadar çok bozarsa, kendini o kadar güçlü hissediyordu.

Scorpion direnişi hor görüyordu. Kimsenin, özellikle de bir kadının kendisine karşı çıkmasını istemiyordu. Bu, onun acı çekmesinden zevk almak istediği anlamına geliyordu. Eğer çılgılık atıp ağlamazsa, nasıl istediği tatmini elde edebilirdi ki?

"Harlow, FBI ve Rafferty'nin cinayetle bir ilgim olduğunu düşündüklerini gerçekten düşünüyorum. Sanırım çiçekleri ve tüyleri tanımlayan birini bulmuşlar bile."

Harlow endişelerini öylece bir kenara atmadı. "Raine endişeli. O endişeli ise, bunun iyi bir nedeni vardır, her ne kadar senin kusursuz bir mazeretin olsa da. Cinayeti sen işlemiş olamazsın. Bir suç ortağın olması gerekir."

"Eğer bunun arkasında Bale varsa, üniversiteden bir öğrenci mükemmel bir günah keçisi olur, değil mi?" diye tahminde bulundu Shabina.

"Ya da Zahra."

"O iş yerinde olduğunu kanıtlayabilir. Ve herkes onun bizimle birlikte gezmeye zorlanmadıkça yürüyüşe çıkmadığını bilir," diye itiraz etti Shabina. "Eğer Bale gerçekten bunu planlıyorsa, Zahra'yı bu işe karıştırmayı düşünmez. Asla işe yaramaz. Başka bir ülkeden gelen bir yabancıнын mükemmel olacağını düşünür."

Harlow yine düşünmek için zaman ayırdı. "Bale'in o kadar hasta olması çok üzücü, ama böyle şeyler olabiliyor. Bazen insanlar sapkın olabilir, Shabina."

Shabina'nın hissettiği kadar yorgun geliyordu sesi. Bitkin. Shabina onun yüz hatlarını inceledi. Harlow güzel bir kadındı. Nadiren randevuya çıkardı. Arkadaşları Shabina'nın arkadaşlarıyla aynıydı. Harlow o dar çevrede kalıyordu. Her zaman dost canlısıydı. Her zaman nazikti. Harika bir fotoğrafçıydı ve adı sanat dünyasında giderek daha çok duyuluyordu. Başkalarına göstermeyi umursamadığı birkaç çömlek parçası bile, bir galerinin sergilemesine izin verdiğinde çok yüksek bir fiyata satıldı. Yaratıcıydı, ama aynı zamanda kadrodaki en iyi cerrahi hemşirelerden biri olarak tanınıyordu.

Annesi onu yılda iki kez ziyarete gelirdi. Tatillerde eve gitmez, diğer kadınlar ve Shabina ile vakit geçirirdi. Shabina da tatillerde eve gitmezdi. Annesi tatilleri hiç kutlamazdı, bu yüzden evde kalıp arkadaşlarıyla vakit geçirmek için iyi bir bahaneydi. Harlow'un hiç eve gitmek istememesi tuhaf görünüyordu. Babası siyasette çok aktifti, ama o onu hiç görmeye gitmiyordu. Hatta onunla tüm iletişimi kesmişti.

"Eğer tutuklanırsam, Harlow, babama haber vermen gerek. Ne kadar istemesem de, babam hemen yardıma koşacaktır."

"Raine bunun olmasına izin vermez," diye güvence verdi Harlow. "O çok zeki. Herkesin sandığından çok daha zeki. Her zaman diğerlerinden üç adım önde. Bale, FBI veya Rafferty bunu sana yükleyeceklerini sanıyorlarsa, büyük bir şok yaşayacaklar."

Shabina yine uyluğunu ovuşturdu. "Şu anda en büyük sorunum Bale ya da FBI değil. Sorun benim. Gerçekten bir çöküntü yaşayacağım. Bu da Bale, şerif ve arkadaşlarının istediklerini yapmalarına yardımcı olur. Cinayeti, flashback'ler yaşayan kadına yıkarlar. O, gerçek ile hayali ayırt edemez."

Harlow ona gülümsedi. "Arkadaşların var, Shabina. Seni ayakta tutacağız."

Shabina, deneyecekleri için minnettardı. Bunun mümkün olup olmadığını bilmiyordu. "Knightly'ye dönsem iyi olacak. Geceyi bitirmeden önce çocukları koşturmam lazım."

Aracı Harlow'unkinin yanına park etmişti. Arka kapıyı açtı ve köpeklere binmeleri için işaret verdi. Aracın önünden geçerken, kaputun üzerinde küçük bir paket olduğunu fark etti.

Omurgasından bir ürperti geçti ve dikkatlice etrafına bakındı, otoparkı ve ardından çevredeki çalılıkları aradı. Biri onu izliyor muydu? Birdenbire öyle hissetti. Omuzlarının arasında bir karıncalanma hissetti. Donakaldı ve çoktan arabasının direksiyonuna geçmiş olan Harlow'a baktı.

Harlow kapısını açtı ve hemen ona doğru koştu. "Ne oldu?"

"Kaputta." Shabina neden fısıldadığını bilmiyordu. Otoparkta başka kimse yoktu. Ayrılan son iki kişi onlardı. Ama bu, gerçekten yalnız oldukları anlamına gelmiyordu. Scorpion'un casusları onu izliyor olabilirdi. Ya da katil olabilirdi. Belki de dışarıda onu izliyordu.

"Dokunma. Bırak ben yapayım," dedi Harlow. Kaputa doğru yürüdü, eğildi ve ellerini cebinde tutarak ceketinin kenarıyla kutunun kapağını itti. Kapak kayarak açıldı ve her biri ayrı bir selofan torbaya paketlenmiş birkaç yıpranmış dal ortaya çıktı.

Harlow kaşlarını çatı. "Bunların ne olduğunu biliyor musun?"

Shabina yavaşça başını salladı. "Evet. Bunlar miswak çubukları. Salvadora persica ağacından veya arak ağaçlarından yapılır. Dua etmeden önce diş fırçası ve diş ipi gibi günde birkaç kez dişlerde kullanılırlar. Antibakteriyel özellikleri vardır."

"Sanırım bunlar Suudi Arabistan'da kullanılıyor," dedi Harlow.

"Evet." Shabina tekrar fısıldamaya başladı. Bir elini boğazına götürdü. Kalbi çok hızlı atıyordu. Cildi terlemişti. Nefesini tam alamıyordu.

"Bir tahminde bulunacağım Shabina, eğer başka biri daha ölürse, bu çubuklar kurbanlarına adanmış küçük sunakta olacak. Onlara dokunamazsın. Eğer senin için de uygunsa, onları arabama alıp Raine'e vereceğim. Senin onlara yaklaşmamanı tercih ederim."

Shabina onlara dokunmak istemiyordu. "Belki de onları burada bırakmalıyız, Harlow." Sesi zayıf çıkıyordu. Cılız. Kendini toparlaması gerekiyordu.

"Geçmişte travma sonrası stres bozukluğu yaşadığını biliyorum," dedi Harlow. "Bale bunu öğrenip, başka bir kriz geçirmen için elinden geleni yapıyor olabilir mi diye merak ediyorum. Son krizinden sonra Houston'a geri döndün mü? Belki de onun amacı seni uzaklaştırmaktır."

"Sırf beni şehirden uzaklaştırmak için birini öldürmek mi?" Bu, Bale için bile çok abartılı bir ihtimaldi.

"Bir katilin nedeni ne olabilir, kim bilir? Unutma, bu sopalar da diğer eşyalar gibi internetten satın alınabilir." Harlow her zamanki gibi pratik bir tavır sergiledi.

"Şu anda birinin bizi izlediğine dair tüyler ürpertici bir his var mı?" Shabina sordu, çünkü o uğursuz gölge kaybolmak bilmiyordu. TSSB nöbetinin ortasında paranoyaya kapılmak kolaydı. Zaten gerçek ile hayali ayırt etmekte zorlanıyordu.

Harlow yine cevap vermeden önce bekledi. Bir kez başını salladı. "Gerçek mi değil mi bilmiyorum, Shabina. İkimiz de bu durumdan biraz korkuyoruz, ama burada bu kadar açıkta kalmak hoşuma gitmiyor. Köpekler için minnettarım. Silahın var mı?"

En azından Harlow tedirgin olduğunu itiraf etmişti. Bu, Shabina'yı biraz rahatlatmıştı.

"Her zaman silah taşırım. Bu durumda, üzerimde birden fazla silah var."

"Bu paketi arabama koyacağım ve seni Knightly'ye kadar takip edeceğim. Sunrise'da köpekleri dışarı çıkarmak veya tuvalet molası vermek için durman gerekirse, işaret et yeter. Ben de seninle birlikte duracağım. Mümkün olduğunca çabuk Raine'e mesaj atıp, senin evinde bizimle buluşmasını isteyeceğim. Bu işi ona devredebiliriz."

"Kimsenin Raine'in peşine düşmesini istemiyorum. Yeterince zorluk çekti zaten." Bu, onun en büyük endişelerinden biriydi: arkadaşlarını tehlikeye atmak.

"Raine, hepimizden daha fazla korumaya sahip. Eğer sana komplo kurulursa, seni suçlamalardan korumak için ne yapması gerektiğini çok iyi bilir. Evinde hiçbir kanıt olmamalı, Shabina. Bale küçük bir kasabada büyük bir adam. Raine gibi birinin sahip olabileceği gücü hiç bilmiyor. O bir kadın. Çok küçük ve narin görünüyor. Sessiz. Bale gerçek zekayı anlamıyor, özellikle de bir kadında. O kas gücünü anlıyor. Saygı duyduğu tek şey bu."

Shabina, Harlow'un söylediği her şeyin doğru olduğunu biliyordu. Tek sorunu, ya rakibi Bale değilse? Ya Scorpion sadece ona işkence etmek için bu karmaşayı yaratıyorsa? Dürüst olmak gerekirse, gerçekten düşündüğünde, onun bir veya daha fazla arkadaşını cinayet kurbanı olarak kullanması daha olasıydı. Bunun ona çok daha fazla zarar vereceğini bilirdi ve onun acı çekmesinden zevk alırdı.

Söyleyecek başka bir şey olmadığı için sessiz kaldı. Spekülasyonlar bu kadarla sınırlıydı. Deacon Mulberry'yi gerçekten kimin öldürdüğünü veya tuhaf sunak neden kurulduğunu bilmiyorlardı. Cinayetle ilgili yeterli ayrıntıya sahip olmadıkları için başka ipuçları bulamıyorlardı. Yetkililer bazı bilgileri halktan gizliyordu.

Harlow, küçük paketi ceketıyla dikkatlice sardı ve arabasına götürdü. İki kadın da kendi araçlarının direksiyonuna geçti ve eve doğru uzun yolculuğa başladı.

Shabina, RAV4'ü sakinleştirici müzikle doldurdu. Zihninin bu kadar hızlı çalışmasını durdurması gerekiyordu. Bale'in ona söylediği tüm kötü sözleri veya Grill'de dans etmeye gittiğinde Bale ve arkadaşlarının ona yaptığı tacizleri tekrar tekrar düşünmenin bir faydası yoktu. Geçen yıl bir keresinde, sabahın erken saatlerinde işe gittiğinde, birinin kafesinin dışını pisliklerle boyadığını görmüştü. Soruşturma açılmıştı ama kimse tutuklanmamıştı. O zaman avukat Collins'e, dışarıya ve içeriye daha fazla kamera içeren daha iyi bir güvenlik sistemi kurdurmuştu.

Bale'i düşünmek, Rainier kum fırtınasından çıkıp bir hayalet gibi yükselerek düşmanlarını katledip onu güvenli bir yere taşıdığından önce Scorpion'la geçirdiği kabus gibi altı ayı düşünmekten daha iyiydi. Ama bu düşünce, zihnini Rainier'e odaklamasına neden oldu.

Rainier'i düşünmek iki ucu keskin bir kılıçtı. Ona olan bağımlılığından kurtulmanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu. Rainier onun duygularına karşılık vermiyordu ve veremezdi de. O da dahil olmak üzere kimse, onun Rainier'e olan duygularının gerçek olduğunu düşünmüyordu. Onun Rainier'e bağımlı hale geldiğini ve bir genç olarak onu kurtaran adama aşık olduğunu düşünüyorlardı.

Shabina bunun doğru olmadığını biliyordu. Genç bir kız olarak, Rainier'i bırakın, hiçbir erkeğe aşık olmamıştı. Rainier ondan yaşça büyüktü ve çok sert biriydi. Korkutucu ve talepkardı. Onu şımartmayan ve dünyadan uzak tutmak istemeyen tek kişi oydu, özellikle de tamamen izole olmak istediğinde. Ona başına gelenleri ve sonuçlarını yüzüne karşı koydu. O, Shabina duymak istemese bile gerçeğe inanıyordu. Şimdi, Shabina onun bu özelliğini takdir ediyordu. Gençken, bunu kabul etmek bazen çok zor olmuştu.

Eve ilk geldiğinde Rainier dışında başka bir erkeğin yanında bulunmak ona zor gelmişti. Babası bile. Bu durum ikisinin aralarında düşmanca bir ilişki oluşmasına zemin hazırlamış olabilirdi. Güvenlik görevlilerinin sürekli onu izlemesi hiç hoşuna gitmiyordu. Fizik tedavi için bile odasından çıkması zordu. Sadece Rainier onu dışarı çıkarmayı başarabilirdi ve o da ancak onunla birlikteyken. Bu bir aşk değildi; hayatta kalmak için bir zorunluluktu. Aradaki farkı biliyordu.

Ona bağımlı mıydı? Gençken mi? Tamamen güvendiği tek kişi oydu, yani evet. Şimdi? Cevap aynı. Hayatı paramparça olduğunda ve gerçeklik ile deliliği ayırt edemediğinde, Rainier'e bağımlıydı. Bağımlı olmamaya çalıştı. Onunla tamamen farklı bir ilişki kurmak istedi. Ne yazık ki, o onun duygularına karşılık vermedi. Ayrıca, ne kadar danışmanlık alırsa alsın, travma sonrası stres bozukluğundan birdenbire mucizevi bir şekilde "iyileşmeyeceğini" de oldukça emindi.

Rainier'e karşı şu anda hissettiklerine gelince, ona olan duyguları zamanla gelişmişti. Başlangıçta bunun farkında değildi, ta ki kendini korumak için çok geç olana kadar. O, yoğun ve güçlü duygulara sahip bir kadındı. Bir kez verdiği sadakati sarsılmazdı. Aşkında da durum aynıydı. Ve o adamı sevdiğini biliyordu. Adamın ona karşılık vermesi gerekmiyordu; o, onun için en iyisini istiyordu. Bu, kötü bir dönemden geçerken onu aramamak için bu kadar çaba sarf etmesinin nedenlerinden biriydi.

Onun hayatını bir kez mahvetmişti. Onun hayatını yeniden kurduğunu ummaktan başka bir şey yapamazdı. Onun için bunu istiyordu. Ailesi için de durum aynıydı. Çok yakındılar. Birlikte olduklarında ev kahkaha ve sevgiyle dolardı. Eve döndüğünde, sürekli gözyaşları, fısıltılı tartışmalar ve daha önce hiç olmayan karanlık bir hava vardı. Ailesinin yeniden birlikte mutluluğu bulmasını istiyordu.

Shabina, aklını arkadaşlarına ve ona yardım etmek için ellerinden geleni yapanlara odaklamak için elinden geleni yaptı. Onlara çok minnettardı, özellikle de evinin kapısına geldiğinde Vienna'nın Raine'i evine götürmek için zaman ayırdığını gördüğünde. Raine hala araba kullanmakta zorlanıyordu. Durumun vahim olduğunu herkese söyledi, ama kimse bu teoriyi test etmek istemedi.

Eve girer girmez Harlow, Bale, Edward ve Sean'ın kuş gözlem turuna katıldıklarını diğer ikisine hemen anlattı. Ayrıca Raine'e Parisli iki iş adamı Ellis Boucher ve Rhys Cormier'in yanı sıra Belçikalı Jules Beaumont'un fotoğraflarını AirDrop ile gönderdi. İhtiyatlı davranarak Charlie Gainer'ın fotoğrafını da ekledi. Üniversite öğrencilerinin fotoğraflarını da ekledi, çünkü Bale hakkında yanılıyorlarsa, Scorpion'un Shabina'yı öldürmeden veya tekrar kaçırmaya çalışmadan önce onu yıkmak için bir veya daha fazlasını göndermiş olabileceğinden endişeliydi.

Harlow durumu açıklarken, Shabina köpekleri bahçede serbestçe koşturdu. Onları her zamanki gibi kanal kenarında koşuya çıkarmadığı için suçluluk duyuyordu.

Yorgundu ve saat geç olmuştu. Arkadaşlarının ona destek olduğu için minnettardı, ama aynı zamanda cenin pozisyonuna kıvrılıp, battaniyeyi başına çekip ortadan kaybolmak istiyordu. Yalnız kalmaması gerektiğini biliyordu, ama tam da bunu istiyordu.

Kafenin merdivenlerinde bulduğu tüylerin bulunduğu plastik poşeti alıp Raine'e verdikten sonra, diğerleri Harlow ve kendisinin o gün erken saatlerde konuştukları konuyu, yani Bale'in bu olayla ilgisi olup olmadığını tartışırken, o da diğerleri için yemek hazırlamakla meşgul oldu.

Anlıyordu. Onu bir insanın olabileceği en kötü insanlardan biri olarak görse de, işler ters gittiğinde topluluğuna katkıda bulunan biriydi. Arama ve Kurtarma ekibinin kıdemli bir yesi ydi ve görevinden bir kez bile kaçmamıştı.

Sean avlanıyordu ve diğerleri gibi Knightly'deki yaşlılara et sağlıyordu. Edward i ve dış mekanlarda bahçe yetiştiriyordu ve kışlık serası birden fazla yaşlı çiftin kışı atlatmasına yardımcı oluyordu. İsteksizce de olsa, bu üç adamın birkaç iyi özelliği olduğunu kabul etmek zorundaydı.

BÖLÜM SEKİZ

Shabina'nın sadece kendine ayırdığı çok az sayıda izin günü vardı. Genellikle izin günlerinde Yosemite'de kuşları arıyordu. Rahatlamamanın bir yolunu bulmak istiyordu ve cinayetin işlendiği ortamda bunun mümkün olacağını sanmıyordu.

Yine pek uyuyamamıştı ve artan endişesi köpeklerine de yansımıştı. Köpekler huzursuzdu, sürekli evin her yerini dolaşıyor, pencerelere gidiyor, dışarı çıkıp devriye gezmek için ısrar ediyorlardı. Onları dışarı çıkarmaya isteksizdi, çünkü birisi onları izliyorsa, bu fırsatı değerlendirip köpeklerini incitme veya öldürme ihtimali vardı.

Dobermanları, bahçeye atılan yiyeceklere asla dokunmamaları için eğitilmişti. Birisi onları yiyeceklerle rüşvet vermeye çalışırsa, o yabancı tam bir saldırıyla karşılaşacaktı. Zehirlenmelerinden değil, daha çok kurşunlardan endişeleniyordu. Stella'nın Airedale melezi Bailey, saldırıya uğramış ve bıçakla defalarca bıçaklanmıştı. Bailey'nin yaşayacağını duymak için endişeyle veterinerde beklediği o geceyi asla unutmayacaktı. Bunun kendi köpeklerinden biri olsaydı ne olurdu, hayal bile edemiyordu.

En sevdiği sabah koşusu Knightly Creek Kanalı boyunca yapıyordu. Manzaranın en güzel olduğu yerde, yaklaşık dört millik koşuya başlıyordu. Kanalin bir tarafı çok büyük yaprak döken ağaçlarla çevriliydi ve uzaktan Sierra Nevada dağlarının güzel panoramik manzarasını sunuyordu. Manzara nefes kesiciydi ve o bundan asla bıkmıyordu.

Çubuk gibi bacakları olan büyük mavi balıkçılar suda yürür, balık veya kurbağa avlardı. Yaklaşık dört veya dört buçuk fit boyunda, heybetli kuşlardı, ama kemiklerinin içi boş olduğunu ve ağırlıklarının beş veya altı pounddan fazla olmadığını biliyordu. Bu güzel kuşlar saatte otuz mile kadar uçabiliyordu.

Köpekleri, kuşlar kanalda olduğunda kanala yaklaşmamaları gerektiğini çok iyi biliyorlardı. Toprak yolda onun yanında, biraz önünde veya arkasında koşuyorlardı. Sığır geçidini geçtikten sonra, arazi çim ve kır çiçekleriyle kaplı bir alana dönüştü. Çimler, parlak renkli çiçeklerle serpiştirilmiş kahverengi, sarı ve yeşil sapların karışımıydı. Ara sıra bir inek yolun yakınındaki tarlada uzanır, birkaç tane de çimlerde otlanırdı. Yine, köpekler ineklere aldırış etmez, o koşarken onun yanında kalırlardı.

Kanalı terk edip, yol boyunca çakıl yolu takip etti ve dört yol ağzına gelene kadar koşmaya devam etti. Sola döndü ve küçük bir su kanalı boyunca toprak yolu takip ederek geri döndü. Kanal boyunca bol miktarda çalı ve ot büyümüştü. Bazen hızını artırmak için adımlarını uzattı, ancak Malik aniden hendenkten uzaklaşarak çalılıklara doğru koştu. Morza, sanki vücudu ona gelen herhangi bir saldırıyı absorbe edebilecekmiş gibi, onun hızına tam olarak uyum sağlayarak tam alarm durumuna geçti.

Sharif, ilerlemesini engellemek için vücudunu ona doğru çevirdi ve Morza hemen durdu, etrafına uzun ve yavaşça bakındı, bir elini belindeki çantaya soktu ve parmaklarını tanıdık silahının kabzasına doladı.

"Ne oldu Malik?" diye yumuşak bir sesle sordu.

Emniyeti kaldırdı, silahını yakınında tuttu ve Sharif ile Morza'nın arasında oluşan merkezde hareket ederek üçüncü Doberman'a yaklaştı. Büyük bir çalının üzerinde duruyordu, dişlerini göstermiş, tüyleri diken diken olmuştu. Yaklaşırken, bir yılan görmeyi bekliyordu, ancak köpekleri genellikle ona doğrudan bir tehdit oluşturmadıkça vahşi hayvanlara tepki vermezlerdi.

Yaklaştıkça, çalının birkaç yaprağı ve ince dallarının üzerinde çeşitli baharatlar gibi görünen bir toz tabakası olduğunu gördü. Koklamak için çömeldi. Siyah limon, kakule, safran. Yırtık paketleri görünce kalbi hızla çarpmaya başladı. Baharatlarının çoğunu Suudi Arabistan'daki bir baharat pazarından satın alıyordu. Nakliye kısıtlamaları nedeniyle istediğini doğrudan alamadığında, Suudi Arabistanlı bir ailenin sahibi olduğu ve bir şekilde çok kaliteli baharatlar temin edebilen bir mağaza olduğunu biliyordu.

Çalıların ortasına yapışmış bir hurma gördü. Suudi Arabistan'dan gelen Ajwa hurması, dünyanın en iyi hurmaları arasında sayıyordu. Arap kahvesiyle birlikte servis ettiği kurabiyeleri yapmak için hurmaları aynı dükkandan satın almıştı.

Bu bir tesadüf değildi. Biri kafeye girip mutfağına girmişti, tabii... Düşünceleri yarım kaldı. Çalışanlarından birinin kendisine ihanet edeceğine inanmak istemiyordu. Bale'e yardım ederler miydi? Ya da Sean'a? Kasabadaki birçok kadın Sean'a gerçekten aşık olmuştu ve yeni, genç garsonlar onunla flört ediyordu. Onlardan baharatlarından ve bir iki hurmadan almalarını isteseydi, bunun zararsız olduğunu mu düşünürlerdiler?

Başka bir cinayet işlenirse ve mutfağından çıkan baharatlar ve hurmalar sunakta bulunursa, başı gerçekten belaya girecekti.

Raine dahil hiç kimse onu tutuklanmaktan kurtaramazdı. Çalıdan uzaklaştı. Ona dokunmayacaktı.

Köpekleri yanına çağırdı, silahının emniyetini açtı, silahını çantasına geri koydu ve kanala doğru dönen toprak yolda koşmaya başladı. Zihnini panikten uzaklaştırmaya çalıştı ve olasılıkları sıralamaya çalıştı. Bale mi? Yoksa Scorpion mu? Bunlar onun iki ana şüphelisiydi. Onlardan hiçbirinin, onu suçlamak için masum bir adamı anlamsız bir şekilde öldürdüğünü kafasında oturtamıyordu.

Scorpion'un yaptığı hiçbir şey ona mantıklı gelmiyordu. Onun için Scorpion sadece bir seri katil değil, bir toplu katildi. Sadece henüz yakalanmamıştı. Hükümeti onun baskınlar düzenleyip cinayetler işlediğini biliyorsa, diplomat olduğu için görmezden gelmeyi tercih ediyordu. Bu da mantıklı değildi, uluslararası bir krize neden olabileceği halde. Ve doğrusu, Scorpion'un Raine'in söylediği gibi hükümetin şüphelendiği kişi olup olmadığını bilmiyordu. Onun bu kadar iğrenç suçlar işlediğini düşünüyorlarsa neden onu tutuklamadıklarını anlamıyordu.

Kurtarıldığında henüz bir gençti ve gerçekte Scorpion'un hayatı hakkında çok az şey biliyordu. Raine, halkının onun kim olduğunu kesin olarak bilmediğini söylemişti, ama bu mutlaka doğru değildi. Shabina gizli bilgileri anlıyordu. Ayrıca diplomatik dokunulmazlık örtüsü altında korunduğunu da anlıyordu.

Arabasına döndüğünde, köpekleri arabaya bindirip doğruca eve gitti. Ev, Sierra gibi, onun için her zaman bir sığınak olmuştu. Şimdi kendini savunmasız hissediyordu. Kafe de güvenli değildi. Raine'den kafenin güvenlik kamerası kayıtlarını kontrol etmesini istemek zorunda olduğunu biliyordu. Her geçen dakika daha paranoyaklaşıyor muydu, yoksa başına gelecek tehlike gerçek miydi, bilmiyordu. Onu suçlamak için kurulan komplo, kendi çalışanlarını da içeriyor muydu? Baharatların ve hurmanın kafedeki malzemelerinden geldiğinden kesinlikle emindi.

Korkuyla, Bale'in arabasının kapısının önüne park ettiğini gördü. Motor çalışıyordu, ama o arabayla geldiği anda, sürücü koltuğundan atlayıp ona doğru yaklaştı.

Üç köpeği uyarmak için emir verdi ve bir kez daha kiraz ağacından saplı en sevdiği tabancayı çıkardı ve elini görünmeyecek bir yere indirdi, ama kendini savunmak için kolayca çekebileceği bir yere.

"Bale," diye selamladı.

Onu inceleyince, fiziksel bir kavga geçirmiş gibi göründüğünü fark etti. Çenesi ve bir gözünün altında şişlikler vardı. Her iki elinin parmak eklemleri sıyrılmış ve şişmişti. Kesinlikle kavga etmişti.

"Dün ne yapıyordun?" diye sordu. Gözleri nefret ve kinle doluydu. "Arkadaşlarımı bana düşman edebileceğini sanıyorsan, yanıyorsun, seni küçük sürük."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum, Bale. Her zamanki turumu yaptım. Olağan dışı bir şey yapmadım."

Arabaya yaklaştı ve üç köpek de düşük bir uyarı hırıltısı çıkardı. "Geri çekil," diye uyardı.

"Bana ne yapacağımı söyleme. O uyuz köpeklerden korkmuyorum. Bunu sana daha önce de söylemiştim." Sanki silahı varmış gibi iki parmağını kaldırdı, her bir köpeğe nişan aldı ve her birinin kafasına ateş ediyormuş gibi yaptı. "Bu kadar basit. Onlar öldü. Sen kanal boyunca koşacak, kafeni açacak ya da yürüyüşe çıkacaksın ve üçü de birkaç saniye içinde ölecek."

Omurgasından bir ürperti geçti. Ciddiydi. Sesindeki kararlılığı duyuyordu. Önce, içindeyken kafesini yakmakla tehdit etmişti, şimdi de köpeklerini öldürmeyi planladığını itiraf ediyordu.

"Beni neden bu kadar çok nefret ettiğini anlamıyorum, Bale. Sana ne yaptım ki?" Onunla konuşmaya girmemenin daha iyi olacağını biliyordu. Onunla ne kadar çok konuşursa, o kadar sinirleniyor gibiydi. Sadece ona bakmak bile onu kışkırtıyordu.

"Sen, dünyanın kendi etrafında döndüğünü düşünen o kibirli kaltaklardan birisin. Şuraya bir bak." Kolu, evini koruyan yüksek çitleri ve kapıları kapsayacak şekilde çılgınca sallandı. "Ayaktakımını dışarıda tutmak için. Senin hor gördüğün herkesi." Sesi yükseldi. Suçlamalarıyla birlikte ağzından tükürükler fıskırdı. "Gümüş kaşıkla doğdun, babanın parasını harcıyorsun ve yüzünle vücudunla erkekleri baştan çıkarıyorsun çünkü bunun yanına kalacağını düşünüyorsun."

İtirazını yuttu. Mütevazı giyinirdi. Erkeklerle flört etmezdi. Randevulara çıkmazdı. Bazen bunu düşünürdü, ama kalbi zaten dolu olduğu için bunun adil olmayacağını bilirdi. Aşkından vazgeçecek türden bir insan değildi. Rainier'e olan duyguları, onun ona karşı davranışları bazen onu incitse de, azalmamış, daha da güçlenmişti. Başka erkekleri oyalamazdı. Yine de kendini savunmadı.

"Şimdi de vücudunu kullanarak çocukları benden uzaklaştırmayı düşünüyorsun." Yumruklarını sıktı. "Onlar küçük bir sürtüğü gördüklerinde anlarlar."

Gözlerini ona dikti. Suçlayıcı bir bakışla. Gerçeklerden emin bir şekilde. "Hakkında her şeyi öğrenemeyeceğimi mi sandın? Çocukken yabancı bir ülkede kendini sergiledin. O adamları baştan çıkardın. Doğal olarak, her şeyi onların üzerine attın. Babam sus payı ödedi, ama sen muhtemelen bir erkekle kaçıp başını belaya soktun. Kimse bir buçuk yıl boyunca ortadan kaybolmaz, tabii gitmek istemiyorsa. Evcilik oynuyordun. Ya da babam seni geri almadan önce kendini satıyordun."

Shabina donakaldı. Bale'in Suudi Arabistan'da geçirdiği zamanı gündeme getireceğini beklemiyordu. Neden o kadar saf davrandığını bilmiyordu. Belki de bununla yüzleşmeye, bunun ortaya çıkmasına dayanamıyordu. Babası önemli biriydi. Kaçırılma olayı gizli tutulmuş olabilir, ama kurtarılma olayı gizli tutulmamıştı. Geri döndüğünde, gazeteciler hikayeyi ele geçirmişlerdi, ancak ayrıntıları bilmiyorlardı, sadece onun ünlü seri katil Scorpion tarafından esir tutulduğunu biliyorlardı. Babasıyla röportajlar yapılmıştı. Kameraların önünde somurtkan bir yüzle durmuş, ancak onu korumak için ayrıntıları vermeyi reddetmişti. Güvenlik görevlileri tarafından çevrilmiş ve kimsenin ona ulaşamayacağı, Rainier dışında kimsenin giremeyeceği büyük malikanelerinde saklanmıştı.

Yüzünün solduğunu biliyordu. Bu tepkiyi engelleyemedi, ama sakinliğini korudu. Acısını göstermeyecek kadar disiplinliydi.

"Kazanacağını sanabilirsin, ama kazanmayacaksın. Burası benim şehrim. Bunlar benim adamlarım." Elini kapının yan tarafına o kadar sert vurdu ki, araç sallandı.

Malik anında tepki gösterdi, Shabina'nın vücudunun üzerinden atlayarak ona ulaşılmasını engelledi. Aynı anda, başını açık pencereden içeri soktu ve dişlerini Bale'e acımasızca geçirdi.

Bale, kapıya çarptığında geri adım attığı için kötü bir ısırık almaktan kurtuldu, muhtemelen zaten yaralı olan elini incittiği için. Sharif ve Morza meydan okurcasına kükredi ve arka camlara koştu. Üç köpek de arabadan kolayca atlayabilirdi. Shabina durma emri verdi. Bale'in ısırılması halinde hemen yetkililere gidip köpeklerinin öldürülmesini talep edeceğini biliyordu. Bu olmasa bile, köpekler karantinaya alınacak ve Shabina korumasız kalacaktı.

Bale vahşice küfretti, ceketinin cebine uzandı ve bir tabanca çıkardı. Tekrar geri adım attı ve Malik'e ya da Shabina'ya nişan aldı, hangisine nişan aldığından emin değildi.

Silahını kaldırdı ve kime nişan aldığını tam olarak bildiğinden emin oldu. Eli kaya gibi sabitti.

"Gitmeni öneririm, Bale. Güvenlik kameraları, geldiğin andan itibaren söylediğin ve yaptığın her şeyi kaydetmiştir. O tetiği çekmeye cesaret edersen, seni öldürürüm. Beni vurmayı başarsan bile, sen de ölürsün. Ben asla ıskalamam. En iyilerden eğitim aldım. Kapılar burada olabilir, ama sen benim mülkümdesin. Bu meşru müdafaa olacak." Sesi çok sakindi.

Rainier'in görüntüleri izlememesini umuyordu. Bale'i vurmadığı için çok kızacaktı. Silahını çekmesi gerekirse tereddüt etmemesini milyonlarca kez söylemişti. Ateş etmesini. Şimdiye kadar Bale'i öldürmüş olacaktı. Bale'in ona yaptığı veya söylediği şeylerin yarısını görseydi, Bale'in hayatı için çok endişelenirdi.

Bale etrafına bakındı, kamera var mı diye. Bir an için, kapının üzerindeki kamerayı vurmaya çalışacakmış gibi göründü, ama sonra vazgeçti.

"Bu iş henüz bitmedi," diye homurdandı. "Ve o kayıtların sana yardımcı olacağını sanıyorsan, unut gitsin. Avukat Collins yıllardır benim arkadaşım. Senin elindeki her şeyi yok edecek." Kesin bir inançla konuştu.

Kadın ona cevap vermeyi lütfetmedi, tabancasını da indirmede. Bale yere tükürdü, tabancasını ceketinin cebine geri koydu ve Jeep'ine doğru fırladı.

Uzun süre, başını direksiyona dayayarak oturdu, bu karşılaşma onu o kadar sarsmıştı ki hareket edemiyordu. Baharatları ve hurmayı bulmak yeterince kötüydü, ama bir de Bale'in kötü niyetli nefretine maruz kalmak üstüne üstlük korkunçtu. Daha da kötüsü, geçmişini gündeme getirmiş, anıları çok yakına getirmiş, onun barikat kurarak kapattığı kapıları açmakla tehdit etmişti.

Köpeklerin sıkıntısını fark edene kadar arabada ne kadar süre kaldığını bilmiyordu. Köpekler etrafında dolaşüyor, başlarını omuzlarına koyuyor, Malik neredeyse bacağına oturuyordu. Derin bir nefes aldı ve kendini zorlayarak kapıları açtı. Rainier ona güvenliği her şeyden önce tutmasını öğretmişti. Birinin evine girip mutfağından baharat ve hurma çaldığını mı, yoksa kafeden mi çaldığını bilmiyordu.

Neredeyse otomatik pilota, önce köpekleri bahçeye soktu ve onlara devriye gezi komutunu verdi. Silahını elinde tutarak kapının hemen içinde kaldı. Raine'e mesaj atarak kafedeki ve evindeki güvenlik kameralarını kontrol etmesini istemişti. Ayrıca, kafedeki ve evindeki kayıtlar silinirse diye kendi kayıtlarını da saklamasını istemişti.

kendi kayıtlarını da yapmasını istedi.

Shabina, FBI'ın telefonunu zaten dinliyor olup olmadığını bilmediği için Raine'e isteğini nasıl ifade edeceğini dikkatli seçti. Onun bilgisi olmadan bunu yasal olarak yapabilirler miydi? Bilmiyordu. Bu da Raine'e soracağı başka bir soruydu. O ihtiyaç duyulan arkadaş haline geldiğinden korkuyordu. Rainier'e o kadar bağımlıydı ki, şimdi arkadaşlarına çok fazla yük bindirdiğini hissediyordu. Terliyordu ama üşüyordu. Titriyordu. Bacakları sertleşmiş, her eklemi ağrıyordu. Uylukları giderek artan bir acı ile zonkluyordu. Ayakta durmak için ağırlığını kapıya dayayarak, çarpıntılı kalbini yavaşlatmak için derin nefes almaya çalıştı. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki göğsü ağrıyordu ve midesini bulandırıyor. Ayakta kalmaya ve ciğerlerine hava girip çıkmasını sağlamaya odaklandı, Scorpion ile geçirdiği zamanın aniden çok net hale gelen ayrıntılarını, onun iğrenç dolabını ve

onun paralı askerleri.

Köpekler herhangi bir uyarıda bulunmadan ona döndüklerinde, Malik ve Sharifi eve gönderdi. Morza, evine zorla girilmiş olabileceği bir durumda protokol gereği onunla kaldı, ancak bu protokolün bir parçası da Rainier'e bir sorun olabileceğini bildirmektir. O bunu yapmadı. Eğer yaparsa, Rainier'in ne yapıyorsa bırakıp geleceğini biliyordu. Her zaman öyle yapardı.

Onu çağırma isteği neredeyse dayanılmazdı. Bunu yapmamasının tek nedeni, onu sevmesiydi. Onu gerçekten seviyordu ve onun bir hayatı olmasını istiyordu. Onu sürekli arayıp her şeyi bırakıp akıl sağlığını kurtarmak için acele etmesini zorlarsa, Malik asla kendi mutluluğunu bulamayacaktı. Her şeyden önce, kendi mutluluğundan bile önce, onun için bunu istiyordu.

Ayakta durmakta zorlanıyordu. Vücudu acı içindeydi, sanki acımasızca dövülmüş gibi, vücudunun hiçbir yeri kurtulmamıştı. Avucuyla kapattığı sol uyluğuna bakmaya cesaret edemiyordu. Elini bacağından ayıran kumaş kanla ıslanmıştı. Scorpion'un öfke nöbetlerinden birinde aldığı yaralara bakarsa, uyluk kasının açılacağını biliyordu. Haftalarca süren enfeksiyonla birlikte bununla yaşamıştı. O, en kötü zamanlardan biriydi. Dayaklar, sırtından derisi yüzülmüş, uylukları defalarca bıçaklanmıştı. Bir şey

, o yaraların her birini hissediyor ve yaraların yeniden açıldığını hayal ediyordu.

Shabina onun kendisini öldürmesini istemişti, ama Iyad araya girip Scorpion'a onun öleceğini hatırlatmıştı. Çok fazla kan kaybetmişti. Shabina, Scorpion'un gözlerindeki sadistçe deliliği görebiliyordu. Adamları da görebiliyordu. Çoğu, onun öfkesini kendilerine yöneltebileceğini bildikleri için kendilerini korumak için yüzlerini başka yöne çevirdiler. Iyad'ın onun adına araya girerek hayatını tehlikeye attığına inanamıyordu. Onun bunu yapmasını istemiyordu, ama bunu söyleyecek durumda değildi. Konuşamıyordu, bilinci gelip gidiyordu.

Malik ve Sharif geri döndü ve onu yutmak üzere olan karanlık uçurumdan kısmen çıkardı. İki köpek de rahattı, bu da evine kimse girmediğini gösteriyordu. İçeri girip kapıyı hızla kapattı ve kapıya yaslanarak, çarpıntılı kalbini yavaşlatmak için bir kez daha kasıtlı bir girişimde bulundu.

Kapı çerçevesinden yere kaydı, dizlerini kendine çekti ve alnını dizlerinin üstüne koydu. Anılar daha canlı hale geliyordu. Daha yoğun. Bu çok kötü bir işaretti. Bacaklarını sıkıca kucaklayarak, kendini mümkün olduğunca küçülterek, alnını dizlerinin üstüne sürterek alnını ovuşturdu.

Vücudundaki ağrı onu fiziksel olarak hasta hissettiriyordu, ama midesinin bulantısına yenik düşmeyi reddetti. Son bir haftadır yemek yemekte zorlanıyordu ve bir kez midesinin bulantısı başladığında, yemeğe bakamıyor, kokusunu bile alamıyordu — bir kafe sahibi ve işletmecisi olarak bu hiç de iyi bir şey değildi.

Çalışanları ve müşterileriyle yüzleşmek düşüncesi bile onu korkutuyordu. Kimseyi görmek istemiyordu, özellikle de çalışanlarından birinin kendisine ihanet ettiğinden emin olduğu için. Baharatlar kafenin mutfağından çalınmış olmalıydı. Vaughn'u arayıp kafeye birkaç gün kapatmak zorunda kalacaklarını söylemeyi düşündü, ama bu, çalışanlarının maaşlarını alamayacağı anlamına geliyordu. Kafe açık olmazsa onlara maaşlarını ödeyemezdi.

Malik pencereye koştu ve kısa bir havlamlama ile onu iç monologundan kopardı. Bu bir alarm havlaması ya da meydan okuma değildi, daha çok bir selamlamaydı. Telefonunu çıkardı ve hafif bir iç çekerek kameraya baktı.

Arkadaşların sorunu, tam da kimseyi görmek istemediğin anda ortaya çıkmalarıydı. Önceden haber verme kuralına ne olmuştu? Her zaman öyle yapmazlar mıydı? Hatırlayamıyordu. Hepsi kapısının şifresini biliyordu ve kimse bunu kullanmayı garip bulmuyordu.

Sırtı kapıya dönüktü. Onlar içeri girip onu duvara iteceklerdi. Belki açık kapının arkasında onu görmezlerdi. İçinde bulunduğu durumu saklamanın bir yolu yoktu. Kendini toparlayıp yarım saat içinde herkes için yemek hazırlayabileceği bir durumda değildi. Poposuyla kapıdan uzaklaştı ama yerde kalmaya devam etti.

Zahra kapıyı iterek açtı ve Daisy içeriye atladı. Küçük Jack Russell, Shabina'nın kaldırdığı dizlerine atlayarak, var olmayan kucağına oturmaya çalıştı ve onun yerini hemen ele verdi. Zahra tereddüt etti ama Raine'i eve sokmak için geri döndü. Her zamanki gibi Raine bilgisayar çantasını da yanında getirmişti. Zahra, Misty'yi tasmaına bağladı ve Raine'i Shabina'nın rahat koltuklarından birine oturtttuktan sonra köpeğin kafesini içeri getirdi.

"Köpekler beslendi mi?" diye sordu Zahra, işine odaklanmış bir şekilde. Misty'yi kafese koydu ve Shabina'nın sakladığını bildiği dolaptan köpeklerin yataklarını çıkardı.

Shabina sessizce başını salladı.

"Bir dakika ver, ben hallederim. Her şeyin yerini biliyorum. Raine, Daisy'yi yatağına götürmen gerek, yoksa onu da şimdi beslememi ister misin?"

"O da yemek yemedi," diye onayladı Raine. "Çok teşekkür ederim, Zahra." Çantasından dizüstü bilgisayarını çıkardı ve kurmaya başladı. "Önceden haber vermeden geldiğim için özür dilerim, Shabina, ama mesajından sonra Avukat Collins'ten çok endişe verici bir telefon aldım."

Shabina, hiçbir şeyin onu karanlık anılarının derinliklerinden çıkarıp günümüze geri getirebileceğini düşünmemişti, ama işyerine güvenlik sistemini kuran adamın adının geçmesiyle başını kaldırıp Raine'e baktı.

"Bale, Lawyer'ın evinizdeki sistemi ve kafedeki sistemi kurduğuna inanıyor. Bu akşam Lawyer'ı arayıp, burada ve kafede bulunan tüm görüntüleri, kayıtları ve depolanan verileri yok etmesini istedi," dedi Raine.

Zahra mutfaktan çıktı. "Bale ne yaptı? Ciddi misin?" Sesinden öfkelenildiği anlaşılıyordu, yüzünden de belliydi. "Neden Lawyer'ın bunu yapacağını düşünsün ki? Güvenlik sistemini kullanan diğerleri bunu öğrenirse, onu terk ederler. İşini kaybeder."

"Ben de tam olarak bunu sordum," dedi Raine her zamanki sakinliğiyle. Zahra mutfığa dönüp köpeklerin mama kaplarını doldurmaya devam edene kadar bekledi.

Shabina parmaklarını birbirine geçirdi ve bacaklarını sıkıca kucakladı, çenesini dizlerinin üstüne koydu ve Raine'e sabit bir şekilde baktı.

"Görünüşe göre, çocukken Bale ve neşeli küçük çetesi insanları soymaya meraklıymış, özellikle de futbol maçından sonra, çoğu kişi evlerine gittikten sonra otoparkta. O zamanlar birkaç çocuğu olan genç bir adam olan futbol koçunu hor görüyordu. Koç fazla para kazanmıyordu, ama onlar onu çevreleyip parasını talep ettiklerinde, tabii ki kayak maskeleri takmışlardı, cüzdanını vermeyi reddetti. Bale ve diğerleri onu dövdü ve koç hastaneye kaldırıldı. Lawyer o gece oradaydı. Onlarla birlikte gittiği tek geceydi, ama Bale soygunları kaydetmek için bir yere kamera yerleştirmişti. Görüntüleri sakladığını iddia ediyor ve Lawyer onun dediklerini yapmazsa, Knightly'deki herkese ifşa edeceğini söylüyor. Koç ve karısı hala burada yaşıyor, ancak koç artık emekli ve torunları var."

Shabina şaşkına dönmüştü. Neden şaşırdığını bilmiyordu. Bale'in cinayet işleyebileceğine giderek daha fazla inanmaya başlamıştı. Sadece soğukkanlı bir cinayet değil, sırf ondan nefret ettiği için bir dizi cinayeti ona yıkmak için bir komplo kurduğuna da inanmaya başlamıştı. Sebeplerinin başkalarına mantıklı gelmesi gerekmiyordu, sadece kendisine mantıklı gelmesi yeterliydi.

"Lawyer kaç yaşındaydı?" Soruyu fısıldayarak sordu çünkü sesi o ses seviyesinin üzerine çıkamıyordu.

"On altı yaşında olduğunu söyledi. Şiddetin derecesinden o kadar şok olmuştu ki, orada durup koça yardım etmedi. Adamı vurmadığını veya tekmelemediğini iddia ediyor, ama cüzdanı alıp Bale'e verdi, Bale'in koçu tekmelemeyi bırakacağını düşünerek," dedi Raine.

Zahra Dobermanları yanına çağırdı. Shabina aceleyle onlara serbest bırakma işareti verdi, böylece arkadaşlarından yiyecek alabileceklerini anladılar.

"Lawyer'ın buradaki tüm kayıtları yok etmesini istiyor çünkü koşudan sonra beni bekliyordu. Yine köpekleri öldürmekle tehdit etti, bana hakaretler yağdırdı ve sonra eliyle sürücü tarafındaki kapıya vurduğunda Malik onu pencereden dışarı attı. Silahını çekti ama ben de silahımı çıkarmıştım, bu yüzden bir çatışma yaşandı. Ona benim mülkümde olduğunu ve kameraların söylediği ve yaptığı her şeyi kaydettiğini hatırlattım."

Sesinde herhangi bir heyecan yaratamadı. Yorgundu. Başını suyun üstünde tutmaya çalışmaktan bıkmıştı.

"Onu ihbar etmelisin," diye ısrar etti Zahra. "Bu yeterince uzun sürdü."

"Rafferty onun amcası," diye hatırlattı Raine. "Bale aleyhindeki tüm kanıtlar ortadan kayboluyor. Bunu biliyorsun, Zahra. Şikayette bulunduğumuzda, bu dışarıya yansıyacak ve ona karşı sağlam kanıtlarımız olacak. Bir süredir Grill'den, kafeden, buradan ve hatta marketten kanıt topluyorum. Merak etme, sahiplerinden izin aldım."

"Avukat Shabina'nın güvenlik sistemini kurmadıysa, kim kurdu?" diye sordu Zahra.

Shabina iç geçirdi ve çenesini dizlerine sürttü. "Sence kim?" "Rainier bu mülke kameraları kurdurdu," diye Raine onun yerine cevap verdi.

. "Bunlar yüksek teknoloji kameralar ve Bale'in kayıtları yok etmesi imkansız, çünkü kayıtlar başka bir yerde saklanıyor."

"Biri bizi mi gözetliyor?" diye sordu Zahra. "Rainier, Shabina'nın ne yaptığını istediği zaman görebiliyor mu?"

"Eğer görebilseydi," dedi Shabina, "Bale şovunu izlemesi hoş olurdu."

"Bale için hoş olmazdı," diye itiraz etti Raine. "Her halükarda, Bale'in bilmediği şey, Lawyer'ın olaydan birkaç gün sonra ailesine olanları anlattığı. Diğer çocukların isimlerini vermeyi reddetti, ama koça gitti, orada olduğunu itiraf etti ve özür diledi. Koç onu ihbar etmek isterse suçu üstleneceğini söyledi. Her halükarda, çalınan parayı geri ödeyecekti. Koç, şerife Lawyer'ın kimliğini vermedi. Lawyer, koçun Bale, Edward ve Sean'ın olaya karıştığından şüphelendiğinden emindi, ama bunu hiç söylemedi. Lawyer'ın babasının ısrarla ödenmesini istediği faizi de kabul etti."

"Bale ve diğerleri bilmiyor mu?" dedi Zahra. Misty'nin diğer köpekler yemek yerken bir şeyler yiyebilmesi için kafese bir ödül koydu ve sonra Daisy'ye yemeğini verdi.

"Hayır. Koç hiçbir şey söylemedi, Lawyer da öyle. Yıllar içinde Lawyer bana koç ve karısıyla arkadaş olduğunu ve hala onlara baktığını söyledi," dedi Raine. "Bale'in dikkatini sana, Shabina'ya yöneltmesinden çok endişeliydi. Bale'i uzun zamandır tanıyor ve açıkça endişeli. Adamın kindar olduğunu söyledi."

"Bu haber değil," dedi Zahra.

"Bu yetmezmiş gibi," dedi Shabina, "sanırım biri kafeme girip mutfığımdan baharat ve hurma çalmış. Bunları özellikle Suudi Arabistan'dan ya da burada, Amerika'da satan bir dükkandan alıyorum."

baharat ve hurmalar, kanalın kenarında koştuğum bir çalılığın içine atılmıştı. Başka biri oldürölürse ve üzerinde baharat ve hurmalar bulunan bir tür ritüel sunak bulunursa, bu doğrudan beni işaret eder."

Mutlak bir sessizlik oldu. "Kafedeki kayıtları incelememi istemenin sebebi buymuş," dedi Raine sonunda. "Bu çok kötü, Shabina. Sanki sana komplo kurulmuş gibi görünüyor."

Kapıda birinin olduğunu belirten alarm çaldı ve Shabina neredeyse kalbi durdu. Telefonunu eline aldı ve arabalarında oturup evine gelmek için izin bekleyen iki adama sersemlemiş bir korkuyla baktı.

"Duşa gir, Shabina," dedi Raine. "Zahra onları içeri alacak. Ben silahlıyım. Zavallı bacağımla yaralı göründüğüm için onlara tehditkar gelmeyeceğim. Buradaki kameraları da açabilirim. Hızlıca duş al ve her zamanki sakin halinle dışarı ık. Seni onlarla yalnız bırakmayacağız. Ne istiyorlarsa bizim önümüzde söyleyebilirler."

Shabina ayağa kalkabileceğinden emin değildi, ama Raine'in kapıdaki iki adamla konuşmak için kullanabilmesi için telefonunu Zahra'ya verdi.

"Ben Raine O'Mallory. Sizin için ne yapabilirim?"

Ekranda iki kimlik belgesi belirdi. Biri Ellis Boucher, diğeri Rhys Cormier'di ve ikisi de Paris'ten gelen Interpol ajanları olduklarını iddia ediyorlardı. Raine hemen adamların kimliklerinin ekran görüntüsünü aldı ve bilgisayarına yöneldi.

"Shabina Foster ile konuşmak istiyoruz," dedi Boucher.

"şu anda duşta. Arkadaşımdan size eve gelip gelemeyeceğinizi sormasını isteyeyim. Lütfen bir dakika bekleyin." Raine zaman kazanmada çok iyiydi. Sesi tatlı ve mantıklı geliyordu.

Shabina ayağa kalkmayı başardı. Kıpır kıpır olan midesini kollarıyla sararak banyoya koştu ve kendini canlandırması umuduyla sıcak suyun üzerine akmasına izin verdi. Temiz kıyafetler giyip, saçları ıslak ama kalın bir örgü şeklinde örölmüş olarak banyodan çıktığında, kendini biraz daha iyi hissediyordu. Köpekleri alarma geçirdi, ancak onları odanın üç farklı köşesine, saldırmak zorunda kalırlarsa avantajlı olacakları yerlere gönderdi. Daisy, güvenlik için kafese konuldu.

"Silahlı mısın?" diye sordu Raine, Shabina'ya.

Shabina silahsız olarak odaya girmezdi. Başını salladı ve kapıların açılması için şifreyi girdi.

"Bir silah istiyorum," dedi Zahra. "Her ihtimale karşı."

"Mutfakta, orta adanın altında bantlanmış." Shabina ön kapıya doğru yürüdü. Her adımında sanki bataklıkta yürür gibi hissediyordu. Interpol neden onunla konuşmak istesin ki? FBI ve Rafferty'nin onu şüpheli olarak görmesi yeterince kötüydü, ama şimdi bir de Interpol mu?

Derin bir nefes aldı ve kapıyı açarak, durumu idare etmek için kendini hazırladı.

İki adam da kapıda kimliklerini göstererek içeri girmek istediler. Kadın onları içeri davet etti, ancak Raine'i işaret etti. "Kimliklerinizi Raine'e göstermeniz gerekiyor. Şu anda ayağa kalkamıyor, ancak hükümet için çalışıyor ve benim resmi danışmanım olarak görev yapacak."

İki adam birbirlerine baktılar ama içeri girdiler, ikisi de mobilyaların ve pencerelerin konumunu dikkatlice inceleyerek etrafı kolaçan ettiler ve koruma köpeklerinin yerini aradılar. Onların varlığı ve her zaman onunla birlikte oldukları bir sır değildi.

Raine kimliklerini dikkatlice inceleyip başını salladıktan sonra Shabina onları oturmaya davet etti.

"Bu gerçekten sürpriz oldu." En zor hedefi ve Raine'in ateş etmesi gerektiğinde onu engellemeyecek açığı sunmak için sandalyesini seçti. "Sizin için ne yapabilirim?" Ellerini kucağında birleştirdi.

Revolveri, parmaklarından sadece birkaç santim uzaklıkta, minderinin yan tarafına sıkıştırılmıştı. Sesinden son derece gurur duyuyordu. Kaya gibi sağlamdı. Titreme yoktu. Bakışlarını iki adama sabitleyerek, her nefeslerini, her hareketlerini not aldı. Raine ve Zahra'nın orada olması ona bir ölçüde güven verdi. Tamamen yalnız değildi.

"Scorpion olarak bilinen bir adamla çok tatsız aylar geçirdiğinizi biliyoruz," diye başladı Boucher. "Bu konuşma sizin için rahatsız ediciyse özür dilerim, ama ona ve ortaklarından birine karşı delil toplamaya çalışıyoruz."

Cormier anlatmaya devam etti. "Sorguladığımız birçok kişi, Scorpion'un tek başına hareket etmediğine inanıyor."

Midesinde düğümler oluşsa ve midesi bulanıyor olsa bile kıpırdamadı. Bu adamlar, Scorpion aleyhine dava açmaya çalışan Parisli dedektiflerdi, ama yine de içinden bir ses ona tehlike alarmı veriyordu. Nedenini bilmiyordu. İkisi de nazik bir ses tonuyla konuşuyordu. İkisi de kibardı. Ellerini sabit tuttu ve

ifadesi sakindi. Şu ana kadar, ona hiçbir soru sormamışlardı. Gençken, mecbur kalmadıkça asla konuşmamasını öğrenmişti.

"Scorpion, usta bir suikastçı ile çalışıyor. Bu adam ilk başta bir efsane olduğu düşünülüyordu. Diğerleri ondan bahsederken fısıldayarak konuşuyorlardı. Hikayeler onun hakkında bir resim oluştururken, dikkatimizi çekti. En az on yıldır Scorpion için cinayetler işliyor," dedi Boucher.

İki adam da onu yakından izliyordu. Shabina altı aydan fazla bir süredir Scorpion'un kamplarında bulunuyordu. Sürekli yer değiştiriyorlardı. O her zaman onlarla birlikte değildi, ama emirleri yerine getiriliyordu. Onun gönderdiği özel bir suikastçı olduğunu hiç fark etmemişti. Onun bir kabinesi vardı. Onlar zulümde uzmanlaşmışlardı ve sık sık cinayet işliyorlardı, tıpkı onun yokluğunda kampını yönetmek için geride bıraktığı paralı askerler gibi. Ama bir suikastçı? Scorpion kendi cinayetlerini kendisi işlemeyi tercih ediyordu.

Sol bileğini, dövmenin derisine kazındığı yeri ovuşturmak için elinden geleni yapıyordu. Nefret ettiği akrep. Onu her zaman kapalı tutuyordu.

"Bu adam her araziye çok iyi biliyor. Çölü ve tepeleri biliyor. Şehirleri biliyor. Rüzgâr gibi hareket ediyor. Onu görenler, ölmeden önce onu bir anlık görürler," diye ekledi Boucher. "O kamplarda kaldığın süre boyunca böyle bir adam gördün mü? Onu tanıyabilir misin?"

Shabina, ciğerlerine eşit bir hızda hava girmesini sağladı. O günleri düşünmek ya da ona yardım etmek için hayatlarını tehlikeye atan birkaç iyi adam dışında diğer adamları hatırlamak istemiyordu. Onları hatırlıyordu. Yüzlerini. İsimlerini. Onları ve ailelerini kalbinde saklıyordu.

Kafasını salladı. "Üzgünüm. Neden bahsettiğini hiç anlamadım. Scorpion'la birlikte at süren tüm adamlar öldü. Diğerlerinden daha fazla göze çarpan bir adam fark etmedim."

Boucher kaşlarını çatı. İlk kez sinirlenmiş gibi görünüyordu. "Kum fırtınaları geldiğinde ortaya çıktığı söylenir. O zaman saldırır ve bazen bir değil, birçok ölü bırakır."

Kadın yine başını salladı, ama bu sefer kalbinin hızla atmasını engelleyemedi. Raine'e bakmaya cesaret edemedi. Rainier'den mi bahsediyordu? Rainier'in ölümcül suikastçı Deadly Storms olduğunu kimse bilmiyordu. Blom bile. Interpol Rainier'i mi arıyordu? Neden Scorpion hakkında soru sormuyorlardı?

"Ona Ölümcül Fırtınalar diyorlar," diye ekledi Cormier. "Kampta bu ismi hiç duydun mu?"

"Hayır." Duymamıştı. Bu tamamen doğrudu.

"Sen kurtarıldığın sıralarda bir kum fırtınası vardı," dedi Boucher. "Hatırlıyor musun? Uzun zamandır bölgede görülen en şiddetli fırtınalardan biriydi. Hızla geldi ve geçtiğinde, kamptaki tüm erkekler ölmüştü."

Raine boğazını temizleyerek dikkatlerini Shabina'dan uzaklaştırdı. "Sizin ima ettiğiniz şeyi doğru mu anlıyorum? Bu suikastçinin kampta bulunan tüm erkekleri öldürdüğüne mi inanıyorsunuz?"

Boucher bir an sessiz kaldı. "Her olasılığı araştırmalıyız ve tüm adamlar onun imza niteliğindeki öldürme yöntemiyle öldü."

"Ne demek istediğini anlamadım. Bu suikastçi Scorpion için çalışıyorsa," diye devam etti Raine, "neden Scorpion'un adamlarını öldürsün ki? O adamlar onun baskınlarında yanında olanlar değil miydi?"

"Dediğim gibi, her olasılığı araştırıyoruz. Scorpion paralı askerler tutar ve artık onlara ihtiyacı kalmadığında onları ve ailelerini ortadan kaldırır." Cormier tüm dikkatini Shabina'ya verdi. İki adam da öyle yaptı. Bakışlarının onu delip geçtiğini hissedebiliyordu. Bu adamlar başkalarını sorgulamaya alışkındı. Raine'in orada olmasını beklemiyorlardı. "O gece ne oldu? O adamları öldüren kişiyi görmüş olmalısın."

Shabina bir kez daha nefes aldı ve parmaklarını ağzına bastırdı. "Üzgünüm, bunu anlatmak gerçekten çok zor. O zamanları hatırlamamaya çalışıyorum. Çok kötü durumdaydım. Ölümün eşiğindeydim. Sırtımdaki deriyi kırbaçlamışlardı. Birçok kez tecavüze uğradım. Uyluklarımda derin bıçak yaraları vardı. Şiddetli bir enfeksiyon vardı. Çoğu zaman bilincimi kaybedip geri kazanıyordum. Scorpion gitmeden önce beni hayatta tutmalarını istemişti ve biri antibiyotik içeren bir serum takmıştı. Bu kadarını hatırlıyorum."

Shabina durakladı ve parmaklarını boğazına götürdü, anılarını hatırlamaya çalışıyor gibi görünüyordu. "Sanırım bana bir tür ağrı kesici verdiler. Birinin gelip bana sessiz olmamı fısıldadığını hayal meyal hatırlıyorum; bu bir rüya gibi belirsiz. Beni bir çarşafa sardı ve bana bir şey enjekte etti. Daha sonra bir güvenli evde uyandım ve bir doktor benimle ilgileniyordu."

İki adam birbirlerine hayal kırıklığı dolu bir bakış attılar. Ona birkaç soru daha sordular, ama o geceyle ilgili çok az şey hatırladığını ve bildiği kadarıyla kamptan çıkarıldığında herkesin hayatta olduğunu açıkça belirtti. Onu dışarı çıkaran adam sessiz olmasını fısıldamıştı. Ona göre bu, yakalanmaktan korktuğu anlamına geliyordu.

Shabina, arabaları dairesel yolundan çıktıktan sonra kapının kapanmasını izledi. Kapiya yaslandı ve Raine'e çaresizce baktı.

"Scorpion'un, köyleri katlettiğinde kendisine yardım etmek için tuttuğu adamları sık sık öldürdüğünü söylediler. Bu, bana iyi davranan bazı adamların ölmüş olabileceği anlamına geliyor. O gece kampta değillerdi. Öldüler mi, Raine?"

Bir elini şakağına bastırarak, hayatını tehlikeye atarak ona yardım etmeye çalışan iki muhafızı düşündü.

"Üzgünüm, Shabina," dedi Raine sessizce.

Shabina, onunla yüzleşmek istemediği için ondan uzaklaştı. O şefkatli bakışları görmek istemiyordu. Elbette Scorpion, kendisine yardım eden adamları öldürmek zorunda kalacaktı. Onlara para ödemek ya da kimliklerinin ortaya çıkma riskini göze almak istemezdi.

"Kafeden tüm görüntüleri almak için epey uğraşmam gerekecek," dedi Raine. "Ama mümkün olduğunca çabuk halledeceğim. Kapanıştan hemen önce kafeye geleceğim, o zaman her şeyi gözden geçirebiliriz. Ama şunu söyleyeyim. O iki adam Interpol ajanı değil," dedi Raine. "Kim olduklarını bilmiyorum, ama kimlikleri sahte. İyi sahte, ama yine de sahte."

BÖLÜM DOKUZ

Yosemite'de kamp kuran patika ekipleri, sık sık erzak ikmali alıyordu. Patikaların rehabilitasyonu zaman ve çok fazla emek gerektiriyordu. Mesafeler uzun olduğu için, ekiplerin izin günlerine kadar kamplarda kalmaları mantıklıydı. Patikalarda çalışan genç erkek ve kadınların çoğu her yaz geri geliyordu. Hepsi doğayı seviyor ve Sierra'nın güzelliğini ve doğasını korumaya tutkuyla bağlıydı.

Shabina çoğuyla tanışmıştı. Genellikle, Yosemite'ye haftalarca kamp yapmaya gitmeden önce kafeye uğrayıp, uzun bir süre için son kez harika bir yemek yediklerini söyleyerek gülerек ona seslenirlerdi. Genellikle, daha sonra yemek için yanlarına bir akşam yemeği daha almak için çift porsiyon sipariş ederlerdi.

Kamp alanlarına gitmeden önce gençlerin kahkahalarını ve iyi huylu dostluklarını özliyordu. Uykusuz geçen uzun bir gecenin ardından, kafesinde onların neşesi ve iyimser kişiliklerine ihtiyacı vardı.

Bale'in onu katil olarak göstermeye çalıştığından endişelenmekle kalmıyor, eğer öyle değilse, köpeklerini öldürmeyi ve sevdiği kafeyi yakmayı planladığından da endişelenmek zorundaydı. Sahte Interpol ajanlarının kim olduğunu bilmiyordu, ama Rainier'in kimliğini ortaya çıkarmaya çalıştıklarından korkuyordu. Kimin için ve neden yaptıklarını bilmiyordu. Bir de Scorpion vardı. Her hareketini izleyen casusları var mıydı?

Geniş odaya bakındı. Kafe boş değildi, aslında açıldığından beri tamamen doluydu, ama çoğu turist gibi görünüyordu ve o kadar paranoyaklaşmıştı ki, sanki hiçbir şey olmamış gibi yabancılarla konuşmak bir yana, işini bile zorlukla yapabiliyordu. Her masaya gidip herkesi karşılamak, yemeklerini beğendiklerinden emin olmak onun tarzıydı. Bu, kafesindeki deneyimin bir parçasıydı. Ama bunu yapamıyordu ve ilk vardiyada da yapmamıştı. Vaughn'un bunu fark ettiğini biliyordu, çünkü bu onun için çok sıra dışı bir durumdu.

Birkaç masayı temizleyip, sırada bekleyen müşteriler için yer açmışlardı. Bunların kapanıştan önce son müşteriler olacağına minnettardı. Köpekleri alıp koşmaya gitmek, herkesten uzaklaşmak istiyordu. Kafesinde onu kimlerin ihanet etmiş olabileceğini düşünmek istemiyordu.

Açılış öncesinde pişirme işlerini halletmek için geldiğinde mutfaktaki envanteri kontrol etmişti. Birinin baharatlarından ve hurmalarından bir iki tutam çalmış olabileceğini anlamak imkansız olmalıydı, ama acele etmişler ve aynı kaseyi her bir işaretli kutuya daldırarak baharatları bir kutudan diğerine aktarmışlardı. Özel hurmalarından ikisi yere düşmüştü. Hırsız acele ediyordu ve yakalanmaktan korkuyordu. Acele ettikleri için çok gizli davranmamışlardı.

O, fotoğrafları çekip Raine'e gönderdi, sonra da dağınıklığı temizledi. Vaughn, her zamanki gibi, diğer çalışanlardan önce geldi, neşeli ve güne başlamak için heyecanlıydı. Onun, kafeyi başarılı kılmak için yaptığı onca şeyden sonra, hırsız olabileceğini hayal bile edemiyordu.

Raine tek kelimeyle cevap vermişti. Parmak izleri. Shabina, çalışanlarından birine dava açmayı düşünmek istemiyordu.

"Bana ne olduğunu söyleyecek misin, Shabina?" diye sordu Vaughn. Elinden iki tabak yemeği aldı. "Bunları senin için masaya götüreceğim. Seni daha önce hiç böyle görmemiştim. Hasta mısın?"

Bu mükemmel bir bahane olurdu, ama hasta olsaydı, müşterilerini tehlikeye atabileceği kafede bulunmamalıydı. Başını salladı. "Sana daha sonra anlatacağıma söz veriyorum. Başka kimsenin bizi duymasını istemiyorum."

Vaughn, başından beri kafesinin önemli bir parçasıydı. O da onunla birlikte fedakarlık yapmıştı. Vaughn'un kendisine karşı bir komplo kurduğundan emin değildi. Tüm arkadaşlarından şüphelenmeye başlayacak kadar paranoyaklaşmasına izin veremezdi.

Sean, Edward ile birlikte geldi ve Chelsey onları en iyi manzaralı masalardan birine oturttu. Patsy onunla mutlaka konuşacaktı. Chelsey'nin işi hosteslik değildi. O, Nellie ile birlikte dış terasta çalışıyordu. Patsy veya Tyrone müşterileri masalara oturtuyordu. Shabina, Chelsey'nin Sean ve Edward ile etkileşimini izlerken buldu kendini. Chelsey çok flörtçüydü, Sean'ın omzuna dokunuyor, bir kız öğrenci gibi kıkırdıyor ve ona fısıldamak için eğiliyordu.

Genç garson uzaklaştığında, pencereden gelen ışık Sean'ın yüzüne düştü. Shabina'nın nefesi kesildi. Sean'ın gözü morarmıştı. Bunu inkar etmek imkansızdı: gözü şişmiş ve morarmıştı. Alt dudağı yarılmıştı. Sean, kimsenin bunu görmesini umursamıyor gibiydi.

Shabina hemen Sean'ın Bale ile kavga eden kişi olduğu sonucuna vardı. Bakışları Chelsey'i merakla takip etti. Garsonla çıkıyor muydu? Ya da en azından ona ilgi gösteriyor

, o kadar ilgileniyor ki, Shabina'nın mutfağından birkaç tutam baharat çalmak gibi bir iyilik yapabilir mi? Chelsey bunu yapar mıydı? Garsonluk işine başvurduğunda, mülakatta çaresiz olduğunu ve arabasında yaşadığını itiraf etmişti. Hiç parası kalmamıştı ve eve dönmek istemiyordu. Orada durumun çok kötü olduğunu ima etmişti.

Shabina ona iş vermiş ve güvenli bir yer bulmuş olduğu için, Chelsey'nin çıkmak istediği bir erkeğe karşı Shabina'ya sadakat göstereceği kesin değildi. Shabina insanların kusurlu olduğunu biliyordu. Kendisi de kusurluydu. Bunun imkansız olduğunu çok iyi bildiği halde, herkesin mükemmel olmasını bekleyemezdi, ama sadakati çok değer verirdi. Yargısının bu kadar çarpık olduğunu düşünmek hoşuna gitmiyordu.

Shabina'nın baş garsonu Tyrone, kuş gözlem turuna katılmış olan üç kadını, Val Johnson, Janine Hale ve Theresa Nelson'ı Sean ve Edward'dan iki sıra öteye oturttu. Kadınlar heyecanla ona el salladılar. Onlarla konuşmak zorunda olduğu gerçeği kaçınılmazdı. Normalde, bir sonraki ziyareti keyifle karşılardı, ama sadece hareket etmek bile zordu, konuşmaya zorlamak ise hiç söz konusu bile olamazdı.

Doğrusu, Sean ve Edward'ın da olduğu bir ortamda kafede dolaşp dikkat çekmek istemiyordu. İkisiyle de uğraşacak enerjisi yoktu. Herkesin önünde yere yığılabilir ve ağlayabilirdi. Böyle bir şey yaparsa, bir daha müşterilerinin yüzüne bakamazdı.

Kadınlara el sallayarak gülümsedi ve onlar gelmesini işaret edince, su bardaklarını alıp masalarına koydu. "Ne hoş bir sürpriz," diye selamladı.

Janine, Sean ve Edward'ın oturduğu masaya doğru bakarak, "Edward buradaki yemekleri çok övdü. Kaçırmamamız gerektiğini söyledi. Stella bize en iyi dansın Grill adlı bir yerde olduğunu söyledi ve Edward'a sorduğumuzda, dansın eğlenceli olmasının yanı sıra yemeklerin de çok lezzetli olduğunu söyledi" dedi.

Shabina, Edward'ın kendi kafesini tavsiye ettiğini duyunca şok oldu. Edward sık sık oraya kahvaltı yapmaya gelirdi. Çoğu yerli de öyle yapardı. Ama Edward'ın Sunrise Café'yi turistlere tavsiye edeceğini hiç düşünmemişti.

"Stella da senin kafenin en iyisi olduğunu söyledi," diye onayladı Val. "Knightly'de birkaç gün geçirip Stella'nın broşürlerinde yazan eğlenceli şeylerin çoğunu yapmanın eğlenceli olacağını düşündük. Yerel otelde rezervasyon yaptırdık. Bira fabrikasını gezeceğiz. Ben birayı pek sevmem ama Theresa çok sever."

Janine, Sean ve Edward'ın oturduğu masaya doğru odanın diğer ucuna bakarak göz gezdirdi. Shabina, Janine'in Sean'a değil Edward'a ilgiyle baktığını görünce şaşırdı. Sean şüphesiz yakışıklıydı. Balık ve Vahşi Hayat memuru olarak çalışması ona prestij kazandırıyordu. Edward, Sean ve Bale etrafta olduğunda nadiren konuşurdu. Arka planda kalırdı. Hiçbir sosyal becerisi yoktu; hatta Shabina, Edward'ın zaman zaman kekemelikle mücadele ettiğinden emindi. Kesinlikle kadınların ilgisini çeken bir adam değildi, ama Janine'in Edward'a ilgi duyduğuna şüphe yoktu. "Umarım gerçekten eğlenirsiniz. Bira fabrikası görmek için eğlencelidir ve anladığım kadarıyla bira da harika. Grill'e gelince, arkadaşlarım ve ben sık sık oraya dans etmeye gideriz. En sevdiğimiz yerdir. Menüyle ilgili herhangi bir sorunuz olursa bana haber verin ya da Tyrone'u çağırın. O da size yardımcı olabilir."

Üç kadın başlarını salladı ve Shabina, Sean ve Edward'ın bakışlarından kaçınarak masalarından uzaklaştı. Myers ailesi, Oscar, Leslie ve iki genç kızları Pamela ve Cindy, Washington'dan gelen üç kadının iki masa ilerisinde oturuyorlardı. Shabina onları selamlamak için durdu.

"Kızlar ve ben çok heyecanlıyız," dedi Leslie, Shabina'ya Stella'nın Sunrise Lake'teki tüm kabinlere bıraktığı broşürü uzattı. "Çömlekçilik dersi. Hep bir tane almak istemişimdir ve bu başlangıç dersi."

Shabina, Tom ve Judy Rosewood adlı yaşlı bir çiftin hediyelik eşya dükkanı olduğunu biliyordu. Çift, seramik eşyalar, çok rağbet gören işlemeli şapkalar ve Harlow'un birkaç heykelini satıyordu. Çift, Knightly'de çok seviliyordu. Yetmişli yaşlarında olmalarına rağmen, son derece aktiflerdi. Shabina, çiftin ara sıra seramik dersleri verdiğini biliyordu.

"Tom ve Judy'yi seveceksin. Herkes sever. Ve işlerinde çok, çok iyiler. Fırsatın olursa, işlemeli beyzbol şapkalarından bir tane al. Sadece Knightly'de satılıyorlar ve gören herkes bir tane istiyor. Çok özel bir ürün. Şu anda görmüyorsan, stokları bitmiş olabilir," diye tavsiye etti ve broşürü geri verdi.

Onlarla birkaç dakika daha sohbet etti ve Raine ile Vienna'nın içeri girmesini görünce rahatladı. Bu, ayrılmak için iyi bir bahane oldu. Arkadaşlarını arka tarafta daha تنها bir masaya oturtabildi. Siparişlerini aldı ve Vaughn'a mola vereceğini söyledi. Eğer ona ihtiyacı olursa, işaret etmesini söyledi. Vaughn, onun bir süre arkadaşlarıyla oturmasından memnun görünüyordu.

"Yine uyumadın," diye selamladı Vienna.

Shabina ona solgun bir gülümseme gönderdi. "Arkadaşım olduğuna göre daha kibar olmalısın. Benim özgüvenimi artırman gerekiyor."

"Ben hemşireyim ve senin arkadaşınım. Uykusuz kalman senin için iyi değil, Shabina." "Hemen hallederim." Alaycı konuşmamak için elinden geleni yaptı, ama gerçekten mi?

Uyuyabilseydi, uyuyor olurdu. Gözlerini kapatmaktan korkuyordu. Kabuslar çok yakındı. Anılar, gerçek ile hayali ayırt etmeyi zorlaştırıyordu.

Başını eğdi ve hayali bir saç telini itti. Eli titriyordu, bu yüzden elini masanın altına indirmek zorunda kaldı.

"Üzgünüm. Bana sadece bakmaya çalıştığını biliyorum." Vienna'ya sert çıktığı için kendinden utanıyordu. Arkadaşlarını kendinden uzaklaştırma aşamasındaydı. Bunun farkındaydı.

"Sanırım suçlunun kim olduğunu zaten biliyorsun," dedi Raine.

"Chelsey Sarten." Shabina alnını avucuna dayadı. Canı yanıyordu. İhanetin bu kadar acı vereceğini beklemiyordu.

Raine başını salladı. "Mesai saatleri dışında anahtarla kafeye geri geliyor. Kendi anahtarı var mı?"

Shabina başını salladı. "Benim, Vaughn'un, Tyrone'un ve Patsy'nin var. Rainier'in de bir tane var. Mutfaktaki çekmecede yedek bir set daha var."

"Çekmecede mi?" diye tekrarladı Raine. "Burada çalışan herkes yedek anahtarların varlığından haberdar mı?"

"Dışarıdaki dondurucu ve büyük buzdolabının bulunduğu binanın anahtarları var. Dondurucu kilitli tutuluyor, buzdolabı da öyle, çocuklar yanlışlıkla içeri girmemeleri için. Cevap evet, bir noktada herkes buzdolabından veya dondurucudan bir şey almak için dışarı çıkmak zorunda kalmıştır."

"Peki ya müşteriler?" diye sordu Vienna.

Shabina başını salladı. "Bunu bilmeleri için bir neden yok."

"Ama Chelsey, vardiyası sırasında herhangi bir zamanda anahtarları kolayca cebine atabilirdi ve kimse fark etmezdi," dedi Raine.

"Bu doğru," diye kabul etti Shabina. "Çalışanlarımdan birinin, beni cinayetten suçlu göstermek için birine yardım edeceği hiç aklıma gelmemişti."

Başı yine zonkluyordu ve kendini fiziksel olarak hasta hissediyordu. "Kimse yokken anahtarların çekmecede olup olmadığını kontrol edeceğim. Chelsey veya Sean'ın güvenlik kameralarında onları gördüğümüzü bilmelerini istemiyorum." Kaşlarını çatarak başını kaldırdı. "Bale'i gördüğümde yüzü ve çenesi şişmiş, parmak eklemleri sıyrılmıştı. Belli ki kavga etmişti. Sean'ın yüzüne bak. Gözü morarmış."

İki kadın, Sean ve Edward'ın oturduğu masaya bakarken, bakıyormuş gibi görünmemeye çalıştılar.

"Kesinlikle kavga etmiş," diye onayladı Vienna. "Bale'in sana, onun arkadaşlarıyla olan ilişkisini bozmaya çalıştığın için yönelttiği suçlamalara bakılırsa, onların anlaşmazlığının bir parçası olmuş olabilirsin."

Raine yavaşça başını salladı. "Sean zeki bir adam. İlk başta, Bale'in seni cinayet mahallinde suçlamak için baharatları ve hurmaları almasını kabul etmiş olabilir, ama bunun kendisini de suçlu göstereceğini biliyor olmalıydı. Chelsey, o baharatları senin mutfağından çaldığını ve ona verdiğini bilirdi. Eğer cinayet kurbanının yanında bulunurlarsa, sence sessiz kalıp senin birini öldürmekle suçlanmana izin verir miydi?"

Shabina zonklayan başını ovuşturdu. "Benden çalacağını düşünmemiştim, bu yüzden dürüstçe cevap veremem."

Viyana uzun pencereden verandaya baktı ve genç garsonun müşterileriyle gülüşüp konuşmasını izledi. "Bu konuda Raine'e katılıyorum. Hırsızlık, sadece seks yapmak için olsa bile korkunç bir şey olabilir, ama seni suçlu göstermek için ona yardım edeceğini sanmıyorum."

"Muhtemelen Sean'ın katil olduğunu düşünmüştür," diye ekledi Raine. "Eğer bunu iyice düşünmüşse, baharatları ve hurmaları atan kişi büyük olasılıkla oydu. Bale çok kızmış olmalı, çünkü seni suçlayacak kanıtları elinde tutamadı, ama aynı zamanda her zaman onun dediklerini yapan adamlar üzerinde kontrolünü kaybetmeye başladığını hissetmeye başladı. Onlar sadece ona uyuyorlardı, ama şimdi birdenbire isyan ediyorlar."

Patsy, kabak çubukları da dahil olmak üzere yiyecekleri önlerine koydu. Shabina'nın kafesi kabak çubuklarıyla ünlüydü. "Vaughn bunları sana gönderdi, Shabina. Ve bu smoothie'yi. Kilo kaybettiğini ve endişelendiğini söylüyor. Seni yere yatırıp zorla beslemek istemiyor, ama yapacak."

Vaughn'un onu yere yatırmaya çalışacağı düşüncesi onu güldürdü. Bu beklenmedik bir şeydi. Gülebilmeyi başardığı gerçeği bile onun için iyi bir işaretti. Belki de düşündüğü kadar kötü durumda değildi. Ama sonra gülmeyi kesemedi. Vienna ve Raine ona dehşetle bakıyorlardı.

"Tatlım, her şeyin yoluna gireceğini söylemeyeceğim," dedi Raine sessizce, "çünkü şu anda senin için durumun öyle olmadığını biliyorum. Derin nefes al."

Kontrolünü kaybetmişti. Hiçbir zaman toplum içinde kontrolünü kaybetmezdi. Histeriyi durdurmak için bir şeyler yapması gerektiğinden, büyük yudumlarla su içti. Doğal olarak, su boğazına kaçtı ve öksürdü, boğuldu. Ciğerleri nefes almak için mücadele etti.

"Sadece konuş benimle. Boucher ve Cormier hakkında başka bir şey öğrenebildin mi? Gerçekte kim olduklarını. Akıcı Fransızca konuşuyorlar, ama aksanları tam olarak doğru değil. Peki ya Beaumont?" Bu onun yeteneğiydi: diller. Telaffuzdaki en ufak nüansları bile duyabiliyordu. Kulağı o kadar iyiydi ki, aynı ülkedeki insanların hangi bölgeden geldiklerini anlayabiliyordu.

Shabina, boynundaki ince zincirin giderek daha da sıkılaştığını, nefes almasını engellediğini hissetti. Etrafında sert, alaycı kahkahalar patladı. Kafenin duvarları dalgalandı ve soldu, yüksek bir kayalık uçuruma dönüştü. Ayaklarının altında zemin soldu, kuma dönüştü. Kızıl sıçramalar, tuhaf bir tablo gibi kumları çizdi.

Kulaklarında gök gürültüsü yankılandı, etrafındaki her şeyi bastırarak, yüzünden damlayan ter damlalarını fark etmesine neden oldu. Ciğerleri yanıyordu ve nefes almakta zorlanıyordu. Giysilerinden sızan kanın hissi çok gerçekçiydi.

"Shabina." Raine'in sesi kulaklarındaki garip uğultuyu delip geçti. Sakin. Kararlı. "Tatlım, bana bak. Bana bakmaya odaklan. Ona dokunma, Vienna." Bu Raine'in kararlı sesiydi.

Shabina, yaşadığı garip hislerin ortasında Raine'i tanıdı. Gerçekliğin gidip gelmesi. Kendini Raine'in sesini dinlemeye zorladı. Ne dediği önemli değildi, önemli olan ses tonuydu.

Kafasının içinde, tüm bunları durdurabilecek tek adam için çılgılık attığını fark etti. *Rainier*. Onun bir daha yanına yaklaşmasına asla izin veremeyeceğini biliyordu. Interpol ajanı gibi davranan iki adam Scorpion'u değil, Rainier'i arıyordu. Deadly Storms'u arıyorlardı. Raine'in sert, kararlı sesinden daha çok, Rainier'in tehlikede olduğu düşüncesi onu gerçeğe geri döndürdü. Kısa bir süre başını kollarının üzerine koydu.

"Ben iyiyim. Ben iyiyim," diye mırıldandı, iki arkadaşından çok kendini sakinleştirmek için. "Üzgünüm."

"Özür dileme," dedi Vienna. "Gerek yok. Bu tür bir travma, hayatının geri kalanında omuzlarında taşıyacağın bir yük. Bunu öylece silip atamazsın, Shabina. Dünyadaki tüm danışmanlık hizmetleri

bunu ortadan kaldırmayacak. Bununla başa çıkmak için araçlara sahip olmak yardımcı olur, ama bu ortadan kalkmayacak. Bence bunu biliyorsun."

Shabina başını kaldırıp arkadaşına baktı. O da bunu biliyordu. Sadece Vienna'nın bunu bilmesi onu biraz şaşırtmıştı. Çoğu insan, özellikle terapiye giderse, herkesin biraz çaba göstererek travmayı geçmişte bırakabileceğini düşünürdü. Eve döndüğünden beri terapi görüyordu, ancak birçok kez travma sonrası stres bozukluğu (PTSD) nöbetleri geçirmişti. Bu seferki çok şiddetliydi ve çok korkmuştu. Vienna ve Raine ona yardım etmek için ellerinden geleni yaparken bunu itiraf etmedi.

"Sen zaten biliyorsun," dedi Raine nazıkçe, "travma ve onun seni şekillendirdiği haliyle yaşamayı öğrenirsin. Bu sorun değil, çünkü seni daha güçlü yapabilir."

Shabina kendini daha güçlü hissetmiyordu. Kendini bitkin hissediyordu. Nedenini bilmeden savaşmaktan ve hayatta kalmaya çalışmaktan yorgun düşmüştü. Bazen nedenlerini yazmaya çalışırdı. Bu amaçla tuttuğu bir defteri vardı. Yaşamak için nedenler. Hayatındaki güzel şeyler. Kendine çok şeyi olduğunu söylerdi. İyi arkadaşları vardı. Dünyanın en güzel yerlerinden birinde yaşıyordu, ama artık bunu göremezdi. Güzellik soluyordu ve artık huzur bulamıyordu.

"Daha önce hiç halka açık bir yerde flashback yaşamamıştım." Sesini normal tutmaya çalıştı. Muazzam bir kontrol ve disiplin sahibiydi. Sadece bunu bulması gerekiyordu. Burası iş yeri idi. Burada olay çıkaramazdı, özellikle de bu kadar çok şey söz konusu olduğunda.

"Kafenin en arkasında oturuyoruz ve sen hiç ses çıkarmadın," diye Vienna onu teselli etti. "Vaughn birkaç kez bu tarafa baktı, ama senin sıkıntıda olduğunu bilemezdi. Sanırım bir şey yedin mi diye bakıyordu."

Yemek yemeyi düşününce midesi bulandı. Kendini dik oturmaya zorladı. Tüm vücudu ağrıyordu, her eklemi, her kası. Anıları bu kadar canlıyken bu olağandışı bir durum değildi.

"Kabak çubuklarını yemen gerekebilir, Vienna," dedi ve tabağı arkadaşına doğru itti. "Raine, Boucher ve Cormier gerçekten Interpol ajanı değilse, sence kimin için çalışıyorlar? Scorpion mu gönderdi onları? Yoksa hükümet mi? Paris'ten geldiklerini söylediler." Fransa'dan geldiklerine inanmıyordu. Onlarda bir tuhaflık vardı.

Rainier'in tehlikede olduğu düşüncesi korkunçtu. O adamların onu avladığını biliyordu. Neyse ki, hikayesi anlattığı

göz ardı edilemezdi. Kurtarma öncesinde onun durumunun farkında olsalardı, sözleri inandırıcı gelirdi.

"Hâlâ onları araştırıyorum, Shabina. En büyük sorunlardan biri, onların Interpol ajanı olarak çalışırken aynı zamanda Scorpion için de ajan olabilmeleri. Her türlü yüksek mevkide birçok insanın yozlaşmış olabileceğini çok iyi biliyorsun."

"Rafferty'ye bak," dedi Vienna. "Onun iyi bir adam olduğunu hep düşünmüşümdür. Ailesini de işin içine katmadıkça öyle görünüyor. Ailesinden biri herhangi bir suçla itham edildiği anda kanıtlar ortadan kayboluyor. Bu yozlaşmadır."

"O buna sadakat derdi," dedi Shabina.

"Birini cinayetle suçlamaya yardım ederken değil," dedi Vienna.

"Öyle olup olmadığını bilmiyoruz." Raine mantıklı bir sesle konuştu. "FBI ajanlarını buraya getirdi, ama bu onun işi. Shabina'nın cinayetle bir ilgisi olduğuna onları ikna ettiğini gösteren hiçbir şey yok."

Vienna yüzünü buruşturdu. "Belki öyle, ama bence o yozlaşmış. Bu sadece benim görüşüm."

"Shabina adına üzülüyorsun," dedi Raine. "Keşke bu programların bazıları bu kadar zaman almazdı. Boucher ve Cormier'in gerçek kimliklerini bulmaya çalışıyorum. Yüz tanıma özelliğini kullanmam gerekiyor. Ve şu ana kadar Charlie Gainer veya Beaumont hakkında onları suçlayacak hiçbir şey bulamadım... Şey." Tereddüt etti.

Shabina nefesini tuttu.

"Scorpion'un cinayet işlediği ülkelerde, hiçbir zaman onların nerede olduklarını tespit edemedim."

Shabina ciğerlerine hava doldurdu. "Denediğin için teşekkür ederim," dedi.

Viyana, Rainier ve onun içinde bulunduğu tehlikeyi bilmiyordu ve bilemezdi, bu yüzden Shabina onun önünde Raine'e soru sormazdı. Interpol ajanı olduğunu iddia eden iki adam hakkında mümkün olduğunca çabuk ve ayrıntılı bilgi almak istiyordu. Rainier'e ondan uzak durması için uyarıda bulunması gerekecekti. Tüm bağlarını koparmaları gerekecekti. Onun güvenliğini sağlamanın tek yolu buydu.

Rainier'i bir daha asla göremeyeceği düşüncesi onu mahvediyordu. Onun kendisini, kendisinin onu sevdiği gibi sevmeyeceğini biliyordu. Bunu kabul etmişti. Ama onu bir daha asla göremeyecek miydi? En kötü anlarında ona yardım isteyemeyeceğini bilmek? Bu, "yaşamak için" listesinden silinecek bir şey daha demekti.

Raine'in hiçbirinin Scorpion veya onun toplu cinayetleriyle bağlantılı olmadığını kesin olarak söyleyememesi, onun tedirginliğini gidermiyordu.

Patsy tabakları topladı ve Vienna portakal ve kızılıcak çörekleriyle kahve sipariş etti. Raine çay sipariş etti ve Vienna'nın çöreklerini yiyeceğini söyledi. Patsy, yenmemiş kabak çubuklarını ve smoothie'yi masadan kaldırırken Shabina'ya tısladı.

"Vaughn sana ders verecek," diye uyardı.

"Biliyorum." Shabina gülerken geçiştirmeye çalıştı. "Onun azarlamalarına alıştım artık."

"Sana söylemeyi unuttum," dedi Vienna, Patsy uzaklaşırken. "Harlow bu sabah aradı ve Edward'ın stüdyosuna geldiğini söyledi. Kuşlar çizdiği birkaç eskizden oluşan bir eskiz defteri vardı. Onun ne kadar iyi olduğuna şaşırdığını söyledi. Edward, liseden beri çizim yapmadığını ve oranları ayarlamakta zorlandığını söylemiş. Harlow, Edward'ın çok iyi fotoğrafları olduğunu ve çizimlerinin de o kadar kötü olmadığını düşündüğünü, ancak Edward'ın çizimlerine çok eleştirel yaklaştığını ve hayal kırıklığına uğradığını söyledi. Stella'nın bu konuda konuşulacak en uygun kişi olduğunu düşünüyor. Stella'nın mükemmel bir sanatçı olduğunu biliyorsun, ancak resimlerini en yakın arkadaşları ve Sam dışında kimseye göstermiyor."

"Oh hayır," dedi Shabina yumuşak bir sesle. "Bale'in bana kızması için bir neden daha. Edward'ın kuş gözlem turu sırasında gerçekten dikkatini verdiğini fark ettim. Bale onunla dalga geçse bile sorular soruyordu. Bir noktada, Bale'in onun ilgisinden rahatsız olduğu oldukça açıktı. Edward'ın bir sanatçı olduğunu bilmiyordum."

"Dediğim gibi, Harlow, Edward'ın liseden beri hiçbir şey çizmediğini söylediğini belirtti. Bu yüzden onun çalışmalarına daha da hayran kaldı," dedi Vienna.

"Sean istediğini yapmayı reddederse ve Edward sana karşı en azından dostça davranmazsa, Bale çocukluk arkadaşlarını kaybetmiş gibi hissederdin," dedi Raine.

"Onun dostça davrandığını söyleyemem," diye itiraz etti Shabina. "Sadece düşmanca davranmadı." "Bale için bu, dostça davranmakla aynı şey," dedi Raine. "Bu, onun gözünde bir ihanet olurdu. Onun gözünde, Sean ve Edward'ı ondan çalışıyorsun. Jason zaten onu terk etti. Bale'in çaresiz hale geldiğini ve bu adamlar ve çevresindeki herkes üzerinde hakimiyetini sağlamak için her şeyi yapacağını söyleyebilirim. O bir sarmalın içinde. Onun için çalışmak istemezdim."

"Zaten berbat bir patron olurdu," dedi Vienna. "Şu anda nasıl olduğunu hayal bile edemiyorum, bu kadar kontrolünü kaybetmişken."

"Seni taciz ettiği ve tehdit ettiği için ona karşı tüm kanıtları topladıktan sonra," dedi Raine, "senin şikayette bulunmanı ve uzaklaştırma emri talep etmeni isteyeceğim. Haklı bir neden varsa yargıcı atlayabiliriz. Neyse ki, tacizlerinin bir kısmı federal arazide gerçekleşti ve bu da ona federal suçlama getiriyor."

Shabina başını salladı. "Eğer ona karşı uzaklaştırma emri çıkarırsam, Raine, ve ben sizlerle birlikte Grill'de bir gece dışarı çıkarsam, o binaya giremeyecek. Bu onun hoşuna gitmeyecek."

"Bu onun sorunu, senin değil," dedi Vienna. "Eğer böyle bir şey olursa, bunu kendisi kaşımıştır. Sen ondan sana kötü davranmasını ya da kafeyi yakmakla tehdit etmesini istemedin."

"Ya da köpeklerini vurmakla tehdit etmesini," diye ekledi Raine.

Patsy kahve, çay ve çöreklerle geri döndü. Viyana'nın kahvesini ve Raine'in çayını sipariş ettikleri çöreklerle birlikte masaya koyduğu anda, Viyana'nın alarmı çaldı. Arama ve Kurtarma ekibinin başı olarak, birisi kaybolduğunda neredeyse her zaman ilk aranan kişi oydu. Mesajı okurken kaşlarını çatı.

"Yol onarım ekibinden Charlie Gainer dün gece kampa geri dönmedi. Diğer ekipler gece boyunca ve bu sabahın büyük bir kısmında onu aradılar, ancak bulamadılar. Yardım istediler." Zaten ayağa kalkmıştı.

Gözleri Shabina'nın kilerle buluştu. Shabina endişesini görebiliyordu. Korkuyu. Shabina ağzında korkuyu tadıyordu. Charlie Gainer için çok geç olduğunu düşünmek istemiyordu, ama midesinin derinliklerinde hissettiği o karanlık his, onun muhtemelen katilin son kurbanı olduğunu söylüyordu. Neden? Neden Charlie Gainer? Scorpion hakkında bir şeyler bildiği için mi öldürüldü? Bu düşünce korkunçtu.

"İyi şanslar," dedi Raine.

"Herkesi toplantıya çağırırken, personelimizin ekibiniz için yiyecek hazırlamasını ister misiniz?" diye teklif etti Shabina. "Bize yerini gönderirseniz, birini üssünüze götürürüz."

"Teşekkürler, çok makbule geçer. Her şeyi ayarladığımızda sana haber veririm." Vienna aniden dönüp binadan çıktı.

"Charlie Gainer kampa gitmeden önce bu kafedeydi," dedi Shabina Raine'e gereksiz bir şekilde. Raine onu araştırmıştı. Shabina parmaklarını masaya vurarak "Pete ve Billy ile birlikteydi. Onları tanıyorsun, hatta onlarla birlikte kaya tırmanışı bile yapmışsındır. Ayrıca West Virginia'dan Mandy ve Georgia adında iki kadın da vardı. Heyecanlıydılar ve

gölüyorlardı. Hepsi çok iyi insanlara benziyordu." Charlie'den sırf Fransızca konuştuğu için korktuğu için utanıyordu. Dünyanın yarısı Fransızca konuşuyordu. Alnını eline dayadı ve derin bir nefes aldı.

Sean ve Edward, Vienna kadar ani bir şekilde ayağa kalktılar ve ikisi de telefonlarındaki uyarıları endişeli bir şekilde izliyorlardı. Edward masaya bir avuç dolusu banknot attı ve iki adam aceleyle dışarı çıktı. Sean'ın ona baktığını fark etmeden edemedi. Çok geçmeden tüm Arama Kurtarma gönüllülerine haber ulaşacak ve onlar da kayıp adamı aramak için ızgara şeklinde bir arama düzeni oluşturmak üzere Vienna'nın kuracağı ana kampa doğru yola çıkacaklardı.

Sierra'da çok fazla zaman geçirmemiş olanlar için, uçsuz bucaksız vahşi doğada kayıp birini bulmaya çalışmanın ne kadar zor olduğunu anlamak zordu. Charlie'nin patikalarda yolunu kaybetmiş olması mümkündü, ama olası değildi. Haritaları vardı ve amiri patikaları onunla birlikte gözden geçirmişti.

Takımının geri kalanından nasıl ayrılmıştı? Shabina, genç adamın öldürölüp, herkesten uzak, تنها bir yere sürüklenerek, bir sunak etrafına ritüel nesneler serpilmiş halde bulunacağını düşünmek istemiyordu.

"Sanırım Vienna, mesajına Bale'i de eklemek zorunda kaldı," dedi Shabina.

"O, Arama ve Kurtarma ekibinin değerli bir kıdemli üyesidir," dedi Raine. "Alarm çaldığında, herkese ulaşır."

"Umarım, Charlie'yi öldürmediyse ve olay yerini hazırlamadıysa, beni suçlayacak kanıtları yanında getirmez."

Raine bir parça çörek kopardı. "Rainier'i aramayı gerçekten düşünmelisin, Shabina." Çayını yudumlarırken, bakışları fincanın kenarından Shabina'nın kilerle sabit bir şekilde buluştu.

"Neden yapamayacağımı biliyorsun. Çok riskli. Boucher ve Cormier'i duydun. Bahsettikleri suikastçının kim olduğuna dair kanıt olmayabilir, ama ben riske girmeyeceğim."

"Kanıt yok," dedi Raine sessizce. "Kimse kesin olarak bilmiyor, Shabina. Bunu söylediğimde, kimse demek istiyorum. Şüphe olabilir, ama asla kanıt bırakmaz. O kadar dikkatlidir."

"İmzasını bıraktığında dikkatli davranmıyor," diye fısıldadı Shabina, masanın üzerinden Raine'e doğru eğilerek ve her ihtimale karşı ağzını kapattı.

Birçok insanın dudak okuma bildiğini öğrenmişti. Kafesinde dinleme cihazı olup olmadığını kim bilebilirdi? Rainier'in hayatı söz konusu olduğunda riske girmeye niyeti yoktu.

"O imzayı sadece birkaç cinayette bıraktı. Diğer işlerin de ona ait olduğunu, kum fırtınası ve onun sessiz ve ölümcül olması nedeniyle biliyorlar. Yıllardır bu işi yapıyor. Ve sadece Orta Doğu'da değil."

"Bir daha imza bırakamaz," diye tısladı, kızgın görünmemeye çalışarak. Raine'e kızmak mantıksızdı, çünkü o kontrol edemiyordu.

Rainier. Onunla hiç iletişim kurmamıştı. Shabina, Rainier'in patronunun onu kontrol edebileceğini düşünmüyordu. Hala Blom için çalışıp çalışmadığını ya da kendi başına çalışmaya başladığını bile bilmiyordu. Bu tam ona göre bir şeydi. Eğer öyleyse, hiçbir koruması kalmazdı.

Şikâyet ederek şakaklarını ovuşturdu. "Beni delirtiyor." Raine güldü. "O da senin için aynı şeyi söylemiyor mu?"

"Muhtemelen, ama ben hiçbir şey yapmıyorum. Bir kafe işletiyorum."

"Ve halka kapalı olan Sierra'da tek başına yürüyüş yapıyorsun."

"Yanımda üç tane çok iyi eğitilmiş koruma köpeği var, ayrıca silahlıyım ve gerekirse yakın dövüşte çok yetenekliyim."

"Bence o, iş o noktaya gelmesin ister. Demek istediğim, senin her zaman yanında bir koruma olmasını istiyor."

Shabina gözlerini devirdi. "Bunu bana en son söylediğinde, ona birden fazla koruma alması gerektiğini söyledim."

"Eminim bu onu mutlu etmiştir."

Raine hafifçe güldü, ama Shabina onun aslında durumunu değerlendirdiğini görebiliyordu. Shabina, kendini toparlayıp sakın görünecek kadar kendini topladığını umuyordu. Toparlanmamıştı. Berbat durumdaydı, ama Rainier'in güvende olduğundan emin olmak için yeterince uzun süre kendini toparlayacaktı. En çok önem verdiği şey buydu.

Vaughn masaya yaklaştı. "Shabina, Vienna, Sean ve Edward'ın aniden ayrıldığını gördüm. Arama Kurtarma ekibi çağrıldıysa, Patsy, Tyrone ve benim ana kampa götürmek için yemek hazırlamaya başlamamızı ister misin? Chelsey ve Nellie masaları toplayabilir. Onlar için sorun olmaz."

"Teşekkürler, Vaughn. Birkaç dakika sonra yardım ederim. Her zamanki gibi hazırlamalıyız. Sandviçler, güveç, salatalar, günün geri kalanında ve gece boyunca onları ayakta tutacak menüdeki her şey. Ne yapacağını biliyorsun. Bunu yeterince kez yaptın."

"Umarım sonuç geçen seferkinden daha iyi olur." Tereddüt etti, belli ki ayrıntıları biliyor mu diye sormak istiyordu.

"Dün gece yürüyüş yolu onarım ekibinden biri kampa geri dönmedi. Bu bilgi kamuya açık değil. Kimseye söyleme," diye uyardı.

Vaughn bunun çok kötü bir işaret olduğunu biliyordu. Kayıp bir turist daha iyi olurdu. "Tanıdığımız biri mi?"

"Birkaç hafta önce Pete, Billy ve iki kadınla birlikte buradaydı. Hepsi birlikte kamplarına gidiyorlardı."

"Üzgünüm, Shabina. Son zamanlarda çok şey yaşadığını biliyorum. Biraz daha Raine'in yanında kal ve biz kafeyi kapatıp hazırlıklara başlayalım."

Shabina, onun diğerleriyle konuşmasını ve her şeyi onun için ayarlamasını izledi. Ona bir şans verdiği için minnettardı. Sabahın erken saatlerinde, kimse gelmeden önce kafeye gelip ona yardım etmesi için bir adama güvenmek zor olmuştu. Ona gidip, onu tanımaktan büyük bir onur duyduğunu söylemek istedi. Dayanamazsa, ona bir mektup yazacaktı.

ONUNCU BÖLÜM

Düşük tiz bir ses Shabina'yı yarı baygınlığından uyandırdı. Bu sesi daha önce duymuştu. Çöl kumlarında ona doğru sürünerek gelen bir yılan değildi. Sesi şiddeti arttıkça, kum tabakaları rüzgârın etkisiyle havaya kalkıyordu. Kalbi, artan gücün ritmine uyarak hızlandı. Ya şimdi ya da asla.

Akrep ilk hatasını yapmıştı ve bu çok büyük bir hataydı. Çağrılmıştı ve bu sefer kabinesiyle birlikte ona iyi davranan iki adamı da yanına almıştı. Geride kalanlara onu hayatta tutma görevini vermişti. Durumu kötüydü, Akrep'in inanmak istediğinden çok daha kötüydü. Ona kan veriyorlar, damardan besliyorlar ve hatta sıvı veriyorlardı çünkü Akrep'in son öfkeli saldırısından sonra kendi başına hayatta kalamayacak kadar zayıftı.

Ayrılmadan önce, Iyad, hala nefes alıp almadığını kontrol etmek için ona eğilirken eline bir bıçak tutuşturdu. Üzgün olduğunu ve bu utancın tüm halkı tarafından paylaşıldığını fısıldadı. Onun ne yapmaya niyetli olduğunu bildiğini düşünüyordu. O hala onu korumak istiyordu. Bıçağın ona kadar izlenip izlenemeyeceğini bilmiyordu.

Davul sesleri, giderek yükselen tıslama seslerine katıldı. Acıyı umursamadan kollarındaki ipleri kopardı. Vücudunun her küçük hareketinde yaşadığı ıstırap yüzünden acıyı neredeyse hiç hissetmiyordu. Sirtında neredeyse hiç deri kalmamıştı ve sol uyluğundaki bıçak yaraları hala açıktı. Kum fırtınası başladığında, insan vücudunda örtülmemiş herhangi bir yer, kumun deriyi soyup almasına neden olabilirdi. Açık yaraları ve giysisi olmayan bir durumda, başı belaya girebilirdi. Bu onun lehineydi. Kimse, en azından muhafızları, böyle bir durumda onun hareket edebileceğini, hatta onlara saldırabileceğini düşünmezdi.

İnce paletten çöl zeminine yuvarlanırken, tıslama ve davul sesleri arttı. Yere çarptığında gözlerinin arkasında siyah noktalar belirdi. Acı, midesini bulandırdı ve defalarca kusmaya başladı. Acıya alışkındı, ama bunun üstesinden gelmeye çalışmak korkunçtu. Bunu yapıp yapamayacağını bilmiyordu. Uzakta, kendilerini battaniyelere sarmaya çalışan adamlara doğru kumların üzerinde sürünmeye başladığında, bilinci gelip gidiyordu.

Bir kükreme yükseldi ve her sesi yuttu. Ayın soluk ışığı söndü ve yerini tam bir karanlık aldı. Kum, aşındırıcı, acımasız bir şekilde, zaten parçalanmış vücuduna saplanıyordu. Saatte 60 mil hızla kampa doğru kükreyerek gelen kum tanelerinden kaçmak için yuvarlandı.

SHABINA kendini yatak odasının zemininde buldu, yüzünü ellerine gömerken köpekleri ona baskı yapıyordu. Göğsü yanıyor gibiydi ve sol uyluğundaki ağrı şiddetli ve zonkluyordu. Korkunç anıların zihnini doldurmasını engelleyemiyordu.

"Bunu yapamam," diye Dobermanlara fısıldadı. "Artık bunu yapamam."

Yatağına sürünerek gitti ve kenarına oturdu, ileri geri sallanmaya başladı. Her şeyi durdurması gerekiyordu. Yüzü ıslaktı ve titrek ellerle sürekli yüzünü siliyordu. "Dışarı çıkmalısınız çocuklar," diye fısıldadı. "Sizi burada tutamam."

Onları evde kendisiyle birlikte tutamazdı. Ne yapacağını bilmiyordu. Kendi kararlarına güvenmiyordu. Köpekler etrafına toplandılar ve o, sessizce ağlarken onları kaşıyor, okşuyor ve sevdi. Yüzünden çok fazla gözyaşı akıyordu.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu ama sertleşmiş, ağrıyan vücudunu zorla kaldırmayı başardı. İnanılmaz derecede zayıftı. Ön kapıya kadar gidebileceğini sanmıyordu, bu yüzden köpekleri yan kapıdan bahçeye çıkardı ve yatak odasına dönmeden önce kapıyı tekrar kilitledi.

En sevdiği tabanca, geceleri sakladığı yerde, yastığının altındaydı. Bir kez daha yere kaydı, dizlerini çekerek kendini olabildiğince küçülttü. Silahı sol uyluğunun yanına koydu ve cep telefonunu çıkardı. Bu işi bitirmeliydi. Rainier'i aramalıydı. Onu uyardıktan sonra, aklını toparlayıp düzgün düşünebilirdi.

Shabina, bu kadar çaresiz bir durumda özel cep telefonundan numarayı aramaması gerektiğini biliyordu, çünkü Rainier bunu anlayabilirdi. Tamamen dağılmıştı, ama onu uyarmalıydı.

Rainier onu herkesten daha iyi tanıyordu. Onu daha önce hiç aramamıştı. Bu ona hiç yakışmazdı. Ve onun için yaptığı her şey için ona teşekkür etmek niyetindeydi. Ve ona hayatını geri vermek. Bunu hak etmişti.

Sadece onunla konuşurken birkaç dakika boyunca tamamen sakinmiş gibi görünmenin bir yolunu bulması gerekiyordu.

Bu bir devlet numarası değildi. Orduyu çağırmayacaktı. Kimse onların konuşmasını bilmeyecek ya da duymayacaktı. Yardıma ihtiyacı vardı ve ona yardım edebilecek tek kişi hattın diğer ucundaydı, ama ondan gelmesini isteyemezdi. Daha sonra kaydı dinleyip sesini analiz edecek kimse olmayacaktı.

Titreyerek, çenesini dizlerine dayayarak, onun cevap vermesini bekledi. Üç saniyeden az sürdü.

"Güvende misin?"

Rainier Ashcroft'un talebinin hemen ardından, belirgin bir kadınsı kahkaha duyuldu. "O meşgul, tatlım. Daha sonra tekrar ara."

Shabina, ağlamaya başlamak üzere olan gözyaşlarını geri tutmak için parmaklarını ağzına bastırdı ve küçük bir fare gibi donakaldı. Yine mi? Rainier'in hayatını *hep* mahvediyordu. Bu hiç bitmeyecekti.

O biriyle birlikteydi. Bir kadınla. Onun aksine, onun bir hayatı vardı. Bir hayatı olmayı hak ediyordu. O bunu ondan aldığını düşünüyordu. Onun için her şeyi mahvettiğini. Şimdi aynı şey tekrar oluyordu. Onun bir kadınla yaşamadığını düşünmek ne kadar aptalcaydı. Neden bunu düşünmemişti? Bu, onun için her zaman istediği şeydi, öyleyse neden bu kadar acı veriyordu? Neden kendini tamamen parçalanmış hissediyordu?

Rainier, ona çok yakışan çirkin ve acımasız sözlerle küfretti. Kadın çılgık attı. "Ne yapıyorsun? Giysilerim yok. Beni çıplak olarak dışarı atamazsın. Özür dilerim. Özür dilerim."

"Boğazını kesmediğim için şanslısın. Çık dışarı ve bir daha seni görmeyeyim."

Bu çok belirgin ve Rainier'e çok benzeyen bir davranıştı. Harekete geçmişti. Shabina bunu anlayabilirdi. Aralarındaki bağlantıyı kesti ve dizlerini daha sıkı kucaklayarak ileri geri sallanmaya başladı. Kimseyi yoktu. *Hiç kimse*. Yavaş yavaş aklını kaybediyordu. Gidecek hiçbir yeri yoktu. Bu mayın tarlasından tek başına çıkmanın bir yolunu asla bulamayacaktı. Kendi başına düşünebildiği her şeyi denemişti. Yalnız olmaktan çok yorulmuştu.

Cep telefonu bir mesaj geldiğini bildirdi. Cevap vermezse her şeyin alt üst olacağını bildiği halde telefonu kaldırdı, ama Rainier'le konuşup ona tamamen iyi olduğunu ikna edebilecek miydi, bilmiyordu. Mesajını okurken nefes almakta zorlanıyordu.

Cevap verip şifreyi girsene iyi olur, yoksa on saniye içinde tüm servis ve özel birimleri sana göndereceğim.

Telefon titredi. Derin bir nefes aldı ve normal konuşmaya çalıştı. "Rainier, bu senin özel telefonun, acil durum telefonu değil. Dramatik davranmayı bırak. Ben iyiyim."

"Kod ver, lanet olsun." Bir kapı çarptı. O çoktan harekete geçmişti. Başka bir telefona emirler mırıldandığını duydu.

Ağlamamak için tekrar derin bir nefes almak zorunda kaldı. "Kum fırtınaları sırları örter." Ne emir veriyorsa, çabucak geri almasını umdu.

"Yalnız mısın?"

"Rainier." Başka bir şey söyleyemedi. Tabii ki yalnızdı. Her zaman yalnızdı. Telefonu alnına bastırdı, acınası görünmemek için bir yol düşünmeye çalıştı. "Kapatmam gerek. Şimdi iyiyim. Sadece kötü bir an geçirdim."

"Birkaç dakika içinde orada olacağım. Beni vurma, *Qadri*."

"Hayır. Hayır, bu yüzden aradım. Buraya gelemezsin." Bir hıçkırık yükseldi ve boğuk bir nefes almadan önce sesini bastırmak için yumruğunu ağzına sıkıştırdı.

"Konuşmaya devam et," dedi adam kısaca.

Adam hala hareket ediyordu. Kız onu durdurmamıştı. Durdurması gerekiyordu. "Lütfen, hayatında bir kez olsun beni dinle. Seni hiç aramam. Bu kesinlikle zorunlu olmasaydı aramazdım. Interpol ajanı olduğunu iddia eden iki adam buraya gelip Deadly Storms adında bir suikastçı hakkında sorular sordular. Paris'ten geldiklerini söylediler ama onlara inanmıyorum. Suikastçının Scorpion için çalıştığını iddia ettiler ama hikayeleri hiç mantıklı değildi. Scorpion hakkında soru sormuyorlardı, sadece Deadly Storms hakkında."

"Seninle ne zaman konuştular?" Sesi keskin ve emrediciydi. Tam Rainier'e yakışır bir ses tonuydu.

"Dün. Önceki gün. Bilmiyorum. Kafam karıştı. Hayatını geri al. Her şey için teşekkür ederim. Sen olmasaydın bu kadar ilerleyemezdim. Benim için çok değerlisin Rainier, ama benim için endişelenmeden hayatını yaşamayı istiyorum. Kendine dikkat et."

Boğazında bir yumru vardı. Gözyaşları durmuyordu. Midesi bulanıyordu. İki yaşındaki bir çocuk gibi sallanıyordu. Onun onu görememesine minnettardı. Bir arabanın motorunu duyabiliyordu ve o başka bir telefona daha emirler yağıdırıyordu.

"Sorguya çekildin mi beni aramadın mı?" Şimdi sesi daha da alçalmıştı, bu Rainier için her zaman kötü bir işaretti. "Bu adamlar çok tehlikeli. Yalnız mıydın?"

"Hayır, Raine ve Zahra da buradaydı."

Kusacağından korkuyordu, midesi çok kötü bir şekilde bulanıyordu. Cildi terliydi, ama üşüyordu, soğuktan titriyordu.

"Raine ile konuşup neden aramadığımı soracağım. Biriniz aramalıydı."

Rainier bir kez kararını verdi mi, onu durdurmak imkansızdı. Kaç kez onun hayatını mahvetmişti? Sayısız kez. İnledi ve avucunu tabancasının tanıdık kiraz ağacı kabzasına doladı. Kendi ayakları üzerinde durmak için ne kadar çaba sarf etse de, o onu bir çocuk olarak görüyordu. Sebebi buydu. Ne kadar uğraşsa da kendini toparlayamıyor, parçalanıyordu.

"Raine'in seni aramasını istemedim. Ben ararım dedim. Lütfen onu suçlama."

"Ama aramadın."

Onun kendisini dinlemesini ve inanmasını istediğinde, onu görmezden geldi. "Rainier, lütfen gelme. Lütfen beni bırak."

Nefesi uzun ve yavaş bir şekilde dışarı çıktı. Yüzündeki gözyaşlarını sildi, ama gözyaşları akmaya devam etti. Kendini kurtaramazken onu nasıl kurtarabilirdi?

"Köpekler nerede, *Qadri*? Köpeklerinin nerede olduğunu bilmem gerek." Kadife gibi yumuşak sesi, kara korkuyu delip geçti.

"Savaşmaktan çok yoruldum, Rainier. Yalnız olmaktan. Acıma partilerinden gerçekten nefret ediyorum. Ağlamaktan ve kendime acımdan. Günün her dakikası korku içinde yaşamaktan yoruldum."

"Köpeklerinin nerede olduğunu söyle, Shabina."

Cevap vermek için ağzını açtı. Bir hıçkırık kaçtı. Duymuş olmalıydı. Tekrar denedi. "Dışarıda. Bahçede. Onları dışarı çıkardım."

Aracının frenlerinin gıcırdandığını duydu, sanki son hızla gidiyormuş ve son anda frenlere basmış gibi.

"İlk konuştuğumuz zamanı hatırlıyor musun, bebeğim? Sana böyle zamanlar olacağını söylemiştim. Gelirler, ama her zaman geçerler. Dayan, atlat. Yakında orada olacağım."

"Yorgunum, Rainier." Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz kendini zavallı hissetti, ama ona her zaman doğruyu söylerdi.

Kaçınılmaz olanla savaşmaktan bıkmıştı. Scorpion son birkaç yıldır onu rahat bırakmıştı, ama onun dışarıda olduğunu ve onu almaya geleceğini biliyordu. Rainier de bunu biliyordu. Etrafındaki herkesi merak ediyordu, Scorpion'un onları ona karşı kullanacağından korkuyordu. Kısa bir an için, ona teslim olma fikri aklına geldi. Bu düşünceyle tüm vücudu titredi, isyan etti. Midesi bulandı. Tırnakları derisine batıyordu. Kafasındaki gürültüden nefes alamıyordu. Hayır, onunla bir daha yüzleşemezdi. Ölmek daha iyiydi.

Elini silahının kabzasında sıkı. Kararı vermesi gerekiyordu. Köpekleri dışarı çıkarmak için bir nedeni vardı. Onlar içerideyken hayatına son veremezdi. Sadece kafasını boşaltıp her şeyi iyice düşünmesi gerekiyordu, ama çok korkmuştu. Uzun süredir uyumamıştı. Doğru kararın ne olduğunu bilmiyordu.

"Rainier." Onun adını fısıldadı. Onun için. Onun güvende olduğundan emin olmalıydı. Eğer o hayatta kalırsa, Rainier asla güvende olamazdı çünkü, şu anda olduğu gibi, bir sorunu olduğunda ona gelirdi. Her zaman bir sorunu olacaktı. Onun yaşadığı türden bir travmayı kimse atlatamazdı. "Güvende olmalısın. Senin güvende olduğundan emin olmalıyım."

"Silahın yanında mı, *Qadri*?" "Evet." Bu kelimeyi zar zor söyleyebildi. "Nerede?"

Bir kez daha hıçkırarak ağlamaya başladı. "Elimde."

Köpeklerin havlamasını ve sonra başka bir adamın sesini duydu. Bir uçağın motoru gürültüyle çalışmaya başladı. Kalbi göğsünde patlayacak gibiydi.

"Silahı indirip sende uzağa itmeni istiyorum."

O ses. Alçak. Kararlı. Kesin bir emir. Rainier'in istediği her şeyi yapardı, hoşuna gitmese bile. Ama bu onun içindi. Onu güvende tutmak için. Ona bir hayat vermek için.

"Anlamıyorsun. Asla bir hayatın olmayacak. Asla. Asla güvende olmayacaksın." Ona anlamasını sağlamaya çalıştı. Anlaması gerekiyordu.

"Sen benim hayatımsın, Shabina. Sana söylediğim şeyi yapmanı istiyorum."

Kız başını salladı. "Ailemin yanına geri dönmem mümkün değil. Onların nasıl insanlar olduğunu, onlara ne yaptığımı bilmiyorsun. Eskiden çok mutluydular. Annem beni gördüğünde sürekli ağlıyor, babam da onu teselli ediyor. Orada nefes alamıyorum. Günün her dakikası beni izliyorlar. Bazen beni hastaneye yatırmak için bir bahane aradıklarını düşünüyorum."

Gözyaşlarıyla ıslanan yüzünü sildi, tabancanın namlusu neredeyse yanağına değecekti.

"Houston'a dönmek zorunda değilsin."

Rainier. Çok kararlıydı. Ama anlamıyordu. Nasıl anlayabilirdi ki? O her zaman güçlüydü. Her şeyle başa çıkabilirdi. Onu görmüştü. Kimse kum fırtınasında hareket edemezken, onu Scorpion'dan kurtarmak için en şiddetli kum fırtınasında yükselen intikamcı bir kara melek gibiydi.

"Artık yalnız kalamam Rainier. Bu çok acınası bir durum, utanıyorum. İyi arkadaşlarım var. Gerçekten. Hepsi etrafımda toplandılar, benimle olmak için işlerini bıraktılar. Gerçekten. Harikaydılar. Ama ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar, aramızdaki mesafeyi kapatmaya çalışsalar da, kendimi onlardan ayrı hissediyorum. Bunun onların suçu olmadığını biliyorum, benim suçum."

Kendini kıvrıp ağlamaya başladı. Denese de durduramazdı.

Rainier bir an sessiz kaldı, sonra sesi emir verir gibi oldu. Tartışmayı bitirip herkesin dediğini yapmasını beklediği zamanlarda kullandığı ses tonuydu.

"Shabina, şimdi sana geliyorum. Yakınım, çok uzun sürmez. Silahı yere koyup senden uzağa ittiğini bilmem gerekiyor. Hemen yap ve istediğimi yaptığını bana onayla."

Başka bir adamın bağırışını duydu. Arka planda birden fazla adamın sesi olduğunu yemin edebilirdi. Rainier, ona defalarca korumalar istemediğini söylemesine rağmen tam bir güvenlik ekibi getirecek biriydi. Sadece onu. O sadece onu istiyordu.

Rainier cevap verdi ve bu sefer konuşan kişiye verdiği cevap netti. "Bana bir dakika ver. Shabina, kalkışa geçeceğiz. Silahı yere koyduğunu ve orada oturup beni bekleyeceğini bilmem gerekiyor. Oraya vardığımda konuşuruz."

"Seni nasıl durdurabilirim?" diye fısıldadı. "Bana izin vermezsen seni nasıl kurtarabilirim?" O dinlemiyordu ve o çok yorgun ve kafası karışmıştı. Beyninin çalışmadığı belliydi.

"*Qadri*, sen beni uzun zaman önce kurtardın. Silahı yere koyduğunu onayla."

Başka ne yapacağını bilmediği için onun isteğine uydu. Onu durdurmanın bir yolu yoktu. "Yerde."

Kısa bir sessizlik oldu ve sonra tekrar konuştu. "Yarım saat kadar iletişimim kesilecek. Oraya vardığımda,

silahı tekrar alıp beni vurma."

Normalde, onunla şakalaşmaya çalışırdı, ama bunu yapabilecek durumda değildi. Bacaklarını sıkıca kucakladı, yanağını dizlerine dayadı ve ağladı. Rainier'i durduramayacağını bilmeliydi. O, çöldeki en şiddetli kum fırtınaları kadar güçlü bir güçtü. Onu çoktan kurtardığını ne demek istemişti? O, istemediği şeyleri söylemezdi.

Başı zonkluyordu, acı çok şiddetliydi. Net düşünemiyor, düşüncelerini toparlayamıyordu. Göğsünde o kadar büyük bir baskı vardı ki, sanki kalbi parçalanıyormuş gibi hissediyordu. Bunun nedeni, Rainier'i uzak tutamayacağını anladığı anda, onun kendisi yem olan bir tuzağa doğru yürüdüğünü fark etmesi ve kalbinin o anda milyonlarca parçaya bölünmesi olamazdı.

O kadar çok hayatı mahvetmişti ki. Ailesini. Ailesinin birliğini. Bir zamanlar hep birlikte mutluydular. Yatılı okullar ve yaz kampları dışında başka bir yaşam tarzı bilmiyordu, babası yurt dışında çalışırken ara sıra ailesiyle seyahat ederdi.

Salman Ahmad ve kabilesiyle birlikteyken anne babasının endişelendiğini hiç düşünmemişti. Fidyeye talep eden bir video çekildiğinde, sağlıklı görüldüğünü biliyordu. Onların kendisi için endişeleneceklerini hiç düşünmemişti. Kaçırılmaların sadece bir iş olduğunu ve buna karşı koymamak gerektiğini ona defalarca öğretmişlerdi. O da karşı koymamıştı.

Yatılı okulda okurken, ailesi onun iyiliği konusunda özellikle endişeli görünmüyordu. Ama o zamanlar genç bir ergendi ve kaçırılma olayını ailesinin bakış açısıyla görmüyordu. Kabileyle yaşamak bir macera gibiydi. Diğerlerinin fidye karşılığında serbest bırakıldığını görmüştü ve kendi sırasının gelmeyeceğinden hiç endişelenmiyordu.

Shabina gözyaşlarını silmeye çalıştı ama başaramadı. *Hiç* bu kadar ağlamamıştı ama kendine kaç kez kontrolünü kaybetmemesi gerektiğini söylese de durduramıyordu. Altı aydan biraz fazla bir süredir Scorpion, kabinesi ve paralı askerleriyle çölde yaşıyordu. Bu süre zarfında işkence ve tecavüze maruz kalmış, masum erkek, kadın ve çocukların öldürülmesine tanık olmuştu. Dışarıda ağlamamıştı. Scorpion ve adamlarına bu zevki tattırmamıştı. İçinde, ciğerleri ve boğazı yırtılana kadar çığlık atmıştı, ama gözyaşlarına teslim olmayı reddetmişti.

İçinde donmuş, gerçek gözyaşları dökemeyen biri olduğunu düşünüyordu. Yanılmıştı. Yıllarca biriktirdiği gözyaşları şimdi dökülüyordu

ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yokmuş gibi görünüyordu.

Hiç ses yoktu. Evin dışındaki köpekler havlamıyordu. Dışarıda, çitlerde, kapıda, bahçede, kapılarında veya pencerelerinde tek bir alarm bile çalmamıştı, ama evin ihlal edildiğini biliyordu. Başını dikkatle kaldırdı. Yalnız değildi. Ses çıkarmamak için yumruğunu ağzına soktu. Davetsiz misafir onunla aynı odadaydı. Sadece bir gölge. Odanın diğer ucunda bir çanta yere düştüğünü duydu ve ardından, içinde silahlar olabilecek çok ağır başka bir çanta yere düştüğünde metalik bir ses duydu.

"Sadece benim, *Qadri*. Panik yapma. Sana geliyorum. Silahını yerde tut."

Başını dizlerinin üzerine koydu. Rainier. Kendini çok kötü hissediyordu. Onu en kötü halinde gören tek kişi oydu. Umursamıyordu bile. Bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. O ne olacağını biliyordu. Ona gelmemesini söylemişti, ama dinlememişti.

Rainier yanına çöktü, onu kollarının arasına aldı ve yere çöktü, onu kucağında salladı. Kollarını bir kale gibi etrafına doladı ve o, onu bulduğu halde kimsenin görmemesi için yalvardığı için güvenli evine götürdüğü zamanki gibi ona sarıldı.

Rainier ilk başta hiçbir şey söylemedi, sadece onu kucakladı ve ağlamasına izin verdi. Nedense, onun varlığı gözyaşlarını azaltmak yerine daha da artırdı. Rainier'in ona çocuk gibi davrandığını hep söylerdi, ama en azından kimse onu dinlemezken o dinliyordu. İlk kez ailesinin yanına döndüğünde, Scorpion'un onu geri almak için bir yol bulacağından çok korkuyordu. Babasından, silah kullanmayı öğrenmesine izin vermesini, bir tür kendini savunma dersleri almaya başlamasına izin vermesini yalvardı. Babası sadece etrafının güvenlikle çevrili olduğunu söyledi. Sadece Rainier onun çaresizliğini duydu.

Shabina, Rainier'in babasının emrine nasıl karşı geldiğini bilmiyordu, ama Rainier ona kendini savunmayı öğretmekte ısrar etti. Ona silah kullanmayı öğreten ilk kişi oydu. Ailesinin emirlerini görmezden geldi ve onu bir spor salonuna götürüp, bu hareketleri ustaca yapana kadar kaçış hareketlerini öğretti.

Yüzünü onun göğsüne sürttü. Ceketini çıkarmış, odanın diğer ucuna doğru yürürken yatağın üzerine bırakmıştı, bu yüzden gözyaşları yumuşak gömleğini ıslatmıştı. Dişlerine kadar silahlıydı, giysilerinin üstünde ve altında kılıflar ve kılıflar vardı. Bu ona tanıdık geliyordu, Rainier'in bir parçasıydı.

Onu düzinelerce silah olmadan hayal edemiyordu. Silahları, bıçakları ve üzerinde taşıdığı diğer her şey olmadan da onun bir silah olduğunu biliyordu. Göğsü sertti ve başını oraya yasladığında yumuşak bir yastık gibi değildi, ama bu önemli değildi. Onun varlığı her zaman onu rahatlatıyordu.

Rainier, çenesini onun başına dayayarak onu nazikçe salladı. Ona yumuşak bir sesle fısıldadı ama ağlamasını durdurmaya çalışmadı. Bu da başka bir şeydi, herkes ona ne hissetmesi gerektiğini söylerken, o sadece onun hissettiklerini hissetmesine izin veriyordu. Ya da duygularıyla nasıl başa çıkacağını.

Panik atakları ve korkunç kabusları olduğunda, ve başlangıçta, eve ilk döndüğünde, her zaman böyle olurdu, ailesinin evindeki sıkı güvenlik önlemlerine rağmen, aniden yatak odasında belirir ve onu kucaklardı, tıpkı şu anda yaptığı gibi.

Shabina, kontrolünü yeniden kazanabilmek umuduyla onun sesine konsantre olmaya çalıştı. Saçlarına ve sonra şakağına öpücükler kondurduğunu hissetti. Kimse Rainier'in tatlı tarafını görmemişti. Onun böyle bir tarafı olduğunu bilmiyorlardı. Çoğu zaman, ona bile göstermezdi. Ani ve otoriterdi, neredeyse kaba sayılabilirdi. Ama böyle olduğunda, kalbini çalardı. Onu özliyordu. Ona çaresizce ihtiyaç duyuyordu.

"Bencil davranıyorum." Öksürük, hıçkırık ve histerinin arasında sesini nasıl duyurabildiğini bilmiyordu.

"Hayır, değilsin," diye reddetti. "Gece yarısı uçaktan atlasam ve seni teselli etmeme izin vermezdin, o zaman bencil olurdun."

Sesinde çok hafif bir duygu izi vardı, ama ne hissettiğini anlayamadı. Kollarını boynuna doladı, ıslak yüzünü boynuna bastırdı, derin nefesler aldı, tanıdık kokusunu ciğerlerine çekti. "Buraya bu kadar çabuk nasıl geldin?"

"Her an hazır olan özel uçaklarım ve pilotlarım var. Üç Belçika Malinois köpeğim ve ekipmanlarımla paraşütle atlardım." Onu sallamaya devam etti. "Nerede olursam olayım, her zaman sana ulaşmaya hazırım. Bu sefer sadece her zamankinden daha yakındım."

"Üç köpek de mi?" Üç mü? Köpeklerinin askeri, güvenlik ve koruma amaçlı eğitildiğini biliyordu. Onun Dobermanlarından çok daha fazla eğitim almışlardı. "Onları güvenli bir şekilde yere indirip, aynı zamanda ekipmanlarını da nasıl taşıdın?"

"Pratik. Ve arkadaşlar."

Bunun, başkaları da onunla birlikte paraşütle atlamış ve gece boyunca evi koruyan bir yerde oldukları anlamına mı geldiğini bilmiyordu, ama sormayacaktı.

"Özel uçaklar ve pilotlar mı?" Onun ilk sözlerini tekrarlayarak, her an ona ulaşmaya hazır olmakla ne demek istediğini anlamaya çalıştı. "Birden fazla mı?"

"Bir süre önce kendi güvenlik şirketimi kurdum. İşlerinde iyi olduklarını bildiğim, ancak topluma yeniden uyum sağlamakta zorlanan adamları işe alıyorum. Param ve kaynaklarım var, bazen ne yapacağımı bilemeyeceğim kadar çok. Hala Blom ile çalışıyorum, ama zamanımın çoğunu güvenlik işleri ve yeni çalışanları eğitmekle geçiriyorum."

Çenesini kızın başının üstüne koydu ve okşadı. Onu her kucakladığında bunu yaptığını hatırladı. Bu onu rahatlatıyordu. Gözlerini kapattı ve onun kokusunu içine çekti. Gücü, kokusu, Rainier'in her şeyi.

"En son ne zaman uyudun?"

Kafasını salladı ya da sallamaya çalıştı. Kafasını hareket ettirirse patlayacak gibi hissediyordu. Çok ağlamaktan gözleri yanıyordu. "Günler," diye mırıldandı.

"*Qadri*." Sevgi dolu sözcükleri azarlama gibi fısıldadı. "Neden beni aramadın?"

"Sana hiçbir şey olamaz." Dudakları onun boğazına değiyordu, ona hislerini göstermeye cesaret edebildiği tek an. Onu tehlikeye atma düşüncesi bile yeni bir gözyaşı seline neden oldu. "Sana bir şey olabileceğini düşünmeye dayanamıyorum, Rainier."

İtiraf lar söz konusu olduğunda, bu oldukça aptalcaydı. Hala kaçan hıçkırıklar, hıçkırıklar ve nefes nefese kalma arasında onun anlayabileceğinden emin değildi. Sesi boğuk geliyordu.

Parmakları saçlarını kavradı. "Aklına geldi mi, Shabina, sana bir şey olabileceğini düşünmeye dayanamıyorum? İşler kötüye gitmeye başladığında benimle konuşacağın konusunda anlaşmıştık. O anlaşmaya ne oldu?"

Ne diyecekti? Onun hayatını çoktan mahvettiğini mi? "Salman Ahmad'ın kabilesinden kaçmaya çalışmalıydım," diye itiraf etti alçak sesle. Utanç içinde. Her şey orada başlamıştı. "Beni yakalasalar bile, onun beni ağır bir şekilde cezalandıracağını sanmıyorum, cezalandırsa bile."

"Bana haber vermemenin sebebi bu mu?"

Kafasını salladı ve boynuna daha fazla gözyaşı sildi. "Babamın güvenlik görevlileri, kaçırılırsak direnmememizi söylemişti, ama geriye dönüp baktığımda, Ahmad'ın adamlarıyla çok rahattım. Onları sevmeye başlamıştım."

Yeni bir gözyaşı seli aktı ve Rainier onu kollarında kaydıldı, göğsüne yakın tutmaya özen göstererek ama yüzünü kendine doğru çevirebileceği bir pozisyona getirdi. Kız, göğsüne sıkıca yaslanarak onun delici gri gözlerinden kaçmaya çalıştı.

"Devam et, bebeğim. Bu önemli gibi görünüyor."

Rainier, çok geç olduğunda dinlemeye hazırды. Onun karışık sözlerini anlamaya çalışacaktı. Suçluluk duygusunu. Onu arayamadığı nedeni.

"Kaçmayı denemek aklıma gelmedi çünkü birçok kadın ve çocuğu gerçekten ailem gibi görmeye başlamıştım. Fidyeye ödendiğinde diğerlerinin gittiğini gördüm ve sıramı bekledim. Dürüst olmak gerekirse gitmek istemiyordum. Çok şey öğreniyordum. Sadece bu da değil, gerçekten bir evim olduğunu hissediyordum."

Bu itiraf, ona ebeveynleriyle olan ev hayatı hakkında çok fazla şey anlatacaktı. Sanki hepsini bir kez daha ihanet ediyormuş gibi hissetti. İnledi ve yüzünü kapatmaya çalıştı, ama Rainier bileğini yakaladı ve elini aşağıda tuttu.

"Yapma, *Qadri*. Bana bunu anlatırken yüzünü görmem gerekiyor. Bu açıkça önemli bir şey."

Sadece Rainier bunun ne kadar önemli olduğunu anlayabilirdi. O, insanın kalbini görebilen gözleriyle onu görecekti. Onun onu bu kadar net görmesini istemeyecek kadar çok günahı vardı.

"O zaman kaçmış olsaydım, Rainier, Salman Ahmad, Mama Ahmad ve kabilesinin tüm üyeleri, erkekler, kadınlar ve çocuklar, hepsi bugün hala hayatta olurlardı. Scorpion'un onlara saldırması için hiçbir neden olmazdı."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Düşünmüyorum, biliyorum," dedi kararlı bir şekilde. "Suçluluk duygusuyla o kadar boğulmuş durumdayım ki, aileme bakamıyorum bile. Onlar benim onlarla yaşamamı istiyorlar, ama ben bunu yapamıyorum. İkisi de bu kadar üzgün ve depresifken o ortamda yaşayamam. Hayatlarını mahvettim, Rainier."

"Scorpion'un onlara saldırmayacağına katılmıyorum. Paraları vardı. O bir sadist ve küçük kasabaları veya köyleri hedef alıyor. Büyük olasılıkla onun radarındaydılar."

Kız başını salladı. "Babamın ödemeyi denediği fidyeyi biliyordu ve o paranın şeyhe ulaşmasını engelledi. Diğer fidyeleri engellemedi. Ve bana yaptıkları çok kişiseldi."

Onun esir alıp işkence ettiği ilk genç kız olmadığını biliyordu, ama ona olan nefreti kişisel olmaktan çok daha öteydi. Sessiz kaldı, dudağını ısırды, onu nasıl ikna edeceğini ya da bunun önemli olup olmadığını bilmiyordu.

Parmakları, kadının ensesini yavaşça masaj yapmaya başladı. "Devam et, Shabina. Zor durumda kaldığında beni arayamayacağını hissettiğin kısma henüz gelmedin."

"Sen zeki bir adamsın, zeki bir doktorsun. Her şeyi yapabilirdin, ama o gece, beni almaya geldiğinde, ben çok kötü durumdaydım. Ne yapmayı planladığımı biliyordun. Beni kum fırtınasının ortasında kumların üzerinde sürünürken yakaladın. Bana antibiyotik ve kan veriyorlardı, hatta damardan beslemeye çalışıyorlardı. Tüpleri çıkardım çünkü Scorpion ilk kez bir hata yapmıştı."

Sessiz kaldı, parmakları boynunun arkasını güçlü bir şekilde masaj yapmaya devam etti. Gözyaşlarını onun gömleğine sildi.

"Bana iyi davranan iki paralı askeri de yanında götürmüştü. Geri dönüp beni ölü bulduğunda, geride bıraktığı adamlardan bazılarını öldüreceğini biliyordum. O gerçekten deli. Iyad bana bir bıçak vermişti ve ben de onlardan biri beni öldürmeden ya da kan kaybından ölmeden önce, elimden geldiğince çoğunu öldürecektim. Ölümümü çok dikkatli planlamıştım."

Gözlerini ona dikti, bakışları onunla buluştu. Kalbi hızla çarptı. Göğsünde sıkıca sıkıştı. "Fırtınadan bir hayalet gibi çıktın. Bir ölüm meleği gibi. *Rainier*." Adını fısıldadı, o gecenin korkunç anıları bir kez daha aklına geldi.

Scorpion'un paralı askerleri, kum fırtınasından korunmakla meşgul oldukları için onu tamamen unutmuşlardı. Çaresiz bir kızı korumayı düşünmemişlerdi, umurlarında bile değildi.

"Şimdi benimle birlikte buradasın, *Qadri*. Ondan uzakta, güvendesin."

Kız başını salladı. "Scorpion'un bana verdiği sözü tutacağından korkuyorum, ondan asla kaçamayacağımdan. Beni bulmaya geleceğinden ve çevremdeki herkesin tehlikeye gireceğinden. Arkadaşlarım. Ailem. Şimdi aynı tehlikeyi sana da getirdiğimi biliyorum."

"Hayatından korkan o."

Rainier'in güvencesi, onu güvenli evine götürdüğünde ve her bir yarasını titizlikle tedavi ettiğinde kullandığı aynı sakin ve kararlı ses tonuyla verildi. Onun yaraları, enfeksiyonu veya maruz kaldığı travma nedeniyle gelecekte yaşayabilecekleri hakkında konuşurken hiçbir şeyi güzelleştirmede.

yaraları, enfeksiyonu veya yaşadığı travma nedeniyle gelecekte neler yaşayacağı hakkında konuşurken hiçbir şeyi güzelleştirmede. Şimdi de öyle yapmadı.

"Seni esir tutan adamları öldürme kararımı etkilediğine her zaman inandin, çünkü bunu yapmaya çok kararlıydın, ama gerçek bu değil, Shabina. Görev için gönderildiğimde tüm duygularımı keserim. Sahada çalışabilmemin tek yolu budur. On altı yaşında, neredeyse ölmek üzere olan, en kötü vakalarda gördüklerimin ötesinde işkence görmüş bir kız bulduğumda, hiçbir şey hissetmediğim için minnettardım. Muhafızlarının kendi canlarını korumak için seni o kum fırtınasında terk ettiklerini bilmek, herkesi biraz çıldırtırdı, ama ben öyle çalışmam."

Dudaklarını gözyaşlarının izlediği yolu takip ederek yanağına doğru indirdi. Kalbi sıkıştı ve sonra tepki olarak hızla çarpmaya başladı. Onu kucakladığı onca zaman boyunca bunu hiç yapmamıştı. Bu yeni bir şeydi ve Shabina bunu olması gerekenden çok daha fazla sevdi.

"O adamları öldürmeyi zaten planlamıştım. Scorpion ve onun tüm ortaklarını bulup öldürmek için bir sözleşme imzalamıştım. Bu sözleşme birkaç ülkeyle yapılmıştı, ama o zamanlar Amerika Birleşik Devletleri bunlardan biri değildi. Kurtarma görevim beni doğrudan onun kampına götürdü. Ne yazık ki, o ve yakın çevresi gitmişti."

Shabina kaşlarını çatarak hatırlamaya çalıştı. Anıları bulanıktı. Çok hastaydı. "Çok kızgındı. Sık sık kızgındı, ama bir mesaj almıştı ve herkese hemen ayrılması gerektiğini söylemişti. Genellikle kabinesi olarak adlandırdığı adamlardan en az ikisini geride bıraktı, ama bu sefer hepsine kendisiyle gelmelerini emretti. Bir ara beni de götürmeyi düşündüğünü sanıyorum, ama ben çok kötü durumdaydım, beni hareket ettirirse öleceğimden korkuyordu."

"Gitmeden önce bir mesaj aldığından emin misin?" Rainier'in sesinde şüphe vardı.

Kadın başını salladı. Gözyaşları sonunda azalmaya başlamış, hıçkırıklar kalmıştı. Kadın *çok* kötü durumdaydı. Rainier'in uzattığı mendili aldı. Rainier her zaman acil durumlara hazırlıklı görünüyordu.

"Mesajı okuduktan sonra çok sinirlendi. Adamlarının çoğu ondan korkuyordu ve herkese öfkelenmeye başlar başlamaz, ondan olabildiğince uzaklaştılar. Onu daha da kızdırmak istedim. Beni öldürmesini umuyordum. O kadar kızgınken, herhangi bir hedef arardı ve ben genellikle onun en sevdiği hedefiydim. Normalde onu doğrudan bana yönlendirecek olan dikkatini çekmeyi başardım. Beni yumruklarıyla dövecekti, ama zaten

baldırırna defalarca bıçak saplamış ve adamlarına sırayla kırbaçlamalarını söylemişti.

"Neden sana bu kadar kızgındı?"

"Kaçmaya çalıştım. Çok zayıftım. Beni aç bırakma aşamasını geçmişti, ama bu beni itaat ettirmemişti. Benim için bu, belki de dünyadan ayrılmanın başka bir yoluydu. Beni kampa geri sürükledikten sonra beni öldürmeden önce birkaç adamı onu durdurdu, ama bu, şimdiye kadar yaşadığım en kötü cezaydı. Yine adamları onu durdurdu, yoksa öleceğimi biliyorum. Kampın sağlık görevlisi ona benim yaşayamayacağımı söyledikten sonra sakinleşti. Ona, eğer ben ölürsem, sağlık görevlisi ve tüm ailesinin öleceğini söyledi."

"Bu Scorpion'un sakinliği mi?"

Derin bir nefes alıp kontrolünü yeniden kazanmak için elinden geleni yaparken vücudu titredi. "O sakın bir adam değil." Ona baktı. "Bana çok iyi davranan muhafızları öldürdü, değil mi?" Sesinde umutsuzluk vardı.

"Onlar, paralı asker olarak çalışmak için sözleşme imzaladıkları anda ölmüşlerdi. O adamların hepsi. O, başından beri hepsini öldürmeyi planlamıştı. Deadly Storms sadece ona yardım etti. Her halükarda, bebeğim, o muhafızlar diğer küçük kabileleri yağmalamaya ve masum insanları öldürmeye katılmışlardı. Scorpion'un genç bir kızı ne kadar işkenceye maruz bırakacağına itiraz etmiş olabilirler, ama unutma ki onlar masum insanları öldürmek için para alıyorlardı."

O haklıydı. O bunu düşünmemişti. Düşünmeliydi. Onlar ona şefkat gösteren tek kişilerdi.

Rainier elini Shabina'nın saçlarının arkasına koydu. "Hadi seni temizleyip rahat ettirelim, Shabina."

İçgüdüsel olarak, elleri onun gömleğini sıktı. Bu genellikle onun gideceği anlamına geliyordu. Gitmesi gerekiyordu, ama bu onun istediği son şeydi.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Shabina başını salladı. "Henüz gitme, Rainier. Gitmen gerektiğini biliyorum, ama henüz değil. Birkaç dakika sonra tüm bunlarla başa çıkabileceğim. Neredeyse ağlamayı kestim. Neden ağladığımı bile bilmiyorum."

"Gitmekten bahsetmedim ki, bebeğim." Kollarını ona daha sıkı sardı. "Kendinden her zaman çok fazla şey bekliyorsun. Şöyle yapalım. Seni banyoya taşıyacağım ve sana banyo hazırlayacağım. Sıcak su vücudunun gevşemesine yardımcı olur."

Vücudundaki her kas ve eklem, kamyon çarpmış gibi ağrıyordu. Sıcak su fikri kulağa hoş geliyordu ama Rainier'den uzak kalmak, birkaç dakika bile olsa, korkutucuydu. Son birkaç haftanın zorlu deneyiminden sonra, ondan ayrılmak istemiyordu. Aylardır ilk kez kendini güvende hissediyordu.

Zorunlu olarak parmakları onun gömleğine tutundu. Onunla birlikteyken, kısa bir süre için de olsa, savaşmaya devam etmek için güç bulabileceğini hissediyordu.

Rainier, yumuşak bir hareketle ayağa kalktı. Rainier'in hareketleri böyleydi. İri yarı, kaslı bir adamdı ama hareket ettiğinde, sanki yerin üzerinde süzülüyormuş gibi, zeminde akıcı bir şekilde ilerliyordu. Shabina, kendisi küçük olmadığı halde onun kendisini nasıl bu kadar kolay kaldırabildiğini hiç anlamıyordu. Boyu kısa olabilir, ama vücudu kıvrımlıydı. O ise sanki hiç ağırlığı yokmuş gibi davranıyordu. Onu ana banyoya taşıdı ve küvetin kenarına oturdu, bir eliyle musluğu açarken, diğer eliyle onu kucağında güvenli bir şekilde tuttu.

Rainier'in evinde sanki orada yaşıyormuş gibi yolunu bilmesi onu hiç şaşırtmadı. Muhtemelen evin planını ondan daha iyi biliyordu. Knightly'ye ilk taşındığında, Rainier babasının sağladığı adamlara güvenliğini teslim etmeyi reddetti. Satın aldığı mülkü inceledi, iki güvenli oda ve iç ve dış mekanlara kamera taktırdı. Pencerelelerin kurşun geçirmez olmasını sağlamak için titiz davrandı. Geceleri dışarıyı görebilmesini, ama içerisini kimsenin görememesini sağladı.

"Bundan nefret ediyorum Rainier, her zamanki gibi hayatını bölüyorum. Bir kadınla birlikteydin ve her zamanki gibi panik ataklarımla bunu mahvettim."

"Onun hayatını kurtardın, Shabina. Ben sadece onun harekete geçmesini bekliyordum. Arayacağını hiç aklıma gelmemişti. Hiç aramamıştın."

Tek kullanımlık telefon kullandım, ama sen ararsan sana bağlanabilmesini sağladım. Bana yaklaştığı anda onun bir ajan olduğunu anladım. Ona telefonumu çalması veya beni öldürmesi için her fırsatı verdim. Her halükarda ölecekti."

Shabina, yüzündeki sert çizgilere baktı. "Seni öldürmek için mi oradaydı?" Bir eliyle onun çenesini kavrayarak fısıldadı. Sert, esnek olmayan, tıpkı kendisi gibi.

"Dünya sona eriyormuş gibi davranma. Deadly Storms kimliğim bilinmiyor. Bu, Blom ile yaptığım işlerle ilgiliydi. Bu ara sıra olur. Çoğu zaman kimse kim olduğumu veya nerede olduğumu bilmez. Birkaç kişisel düşmanım var. Bu işte çok uzun süredir çalışıyorum. O, yaklaşık sekiz yıl önce Kolombiya'da sesini duyurmaya başlayan küçük bir hücreye bağlı. Ben oraya gönderildim. O, intikam peşinde olan ailenin bir kuzeni."

Başparmağı, güçlü hatlarını izleyerek çenesini okşadı. "Neden hemen kendini korumadın?"

"O anda ondan bilgi alabileceğimi düşündüm. Saldırının arkasında kimlerin olduğunu, kaç kişi olduklarını, nerede olduklarını ve benim adımları ve yerimi nasıl öğrendiklerini. Böylece onları bulmaya odaklanmam daha kolay olacaktı. Ayrıca Blom, son birkaç aydır içeriden birinin adamları hakkında bilgi sattığından şüpheleniyordu."

Dehşete kapılarak kendini toparladı. "Buraya gelen, Interpol ajanı olduklarını söyleyen o iki adam, ya senin kim olduğunu biliyorlarsa ve beni sorgulayarak bunu doğrulamaya çalışıyorlarsa?"

"Onlar başka birini arıyorlar, bir suikastçıyı, devlet ajanını değil."

Shabina ona kaşlarını çatı. "Bilgi sızdıran kişi suikastçının kim olduğunu bilmez mi?"

"Neden bilsinler ki? Bu bilgi bilinmiyor. Blom şüpheleniyor olabilir, ama ben Blom'a katılmadan önce memleketimde ün kazanmaya başlamıştım."

"Hayatın çok berbat, Rainier. Ve bir de sana yapışıp kalan ben varım. Sen benim can simidim gibisin." Yüzünü yine göğsüne sürttü. Ona gerçeği söylemek zorundaydı. Ona bunu borçluydu. "Sen benim can simidimsin."

"Bu çok komik, Shabina. Ben de seni öyle görüyorum. Can simidim. Kaderim. Yaşamak için bir neden. Bütün bunlar. Sanki dünyanın sonu gelmiş gibi bakmayı bırak. Ben buradayım."

Yine ona yaslandı. "Bazen bir saniye daha yalnız kalamayacağımı düşünüyorum ve sana çaresizce ihtiyacım var. Bunun korkunç olduğunu ve sana çok baskı yaptığını biliyorum. Sana bunu yapmak istemiyorum. Yemin ederim, bir hayat kurmaya ve güçlü olmaya çalıştım, böylece benden kurtulmuş gibi hissedebilirsin." İtirafını durduramadı, ne kadar sessiz kalmaya çalışsa da kelimeler ağzından dökülmeye devam etti.

Kafasına bir öpücük daha kondurdu, bir eliyle suyun sıcaklığını kontrol etti. "Kim demiş ben senden kurtulmak istiyorum diye? Sana bir kez bile senden kurtulmak istediğimi söylemedim, Shabina. Hiç öyle davranmadım. Bu fikirleri nereden ediniyorsun?"

Sesi sert ve gerçekçiydi. Düşük ve sabitti. Tam Rainier'e özgü bir ses tonuydu. Onun ne düşündüğünü veya hissettiğini her zaman anlayamıyordu, ama sesinde hafif bir öfke vardı. Ona karşı sabırsız mı oluyordu? Onu suçlayamazdı.

"Neden yalnız hissediyorsun? Arkadaşların var, Shabina. Burada mutlu olduğumu sanıyordum. Kendine bir hayat kurdun."

"Anlamaya çalışıyorlar. Hepsi beni tanımaya çalışıyor, ama nasıl anlayabilirler ki? Raine bile. O en yakın olanı, ama sadece sen gerçekten beni anlıyorsun. Herkes bana başıma gelenler hakkında nasıl düşünmem veya hissetmem gerektiğini söylüyor, ama onlar bunu yaşamadılar." Bir başka hıçkırık daha yükseldi ve yumruğunu ağzına soktu, kendini kontrol altına almışken tekrar ağlamaya başlamayı reddetti.

Derin bir nefes aldı. "Arkadaşlarıma haksızlık ediyorum. Anlamak için çok çaba sarf ediyorlar. Benim için endişelendiklerinde, benimle olmak için işten izin aldılar. Harika arkadaşlar oldular. Sorun onlarda değil. Sorun bende. Kendimi herkesten çok uzak hissediyorum."

"Neden bunu bana daha önce söylemedin?"

Parmakları, onun gömleğini kasılma halinde sıktı. "Senin nasıl biri olduğunu biliyorum. Kimsenin seni tanımadığını düşünüyorsun Rainier, ama ben tanıyorum. Benim sızlanmamı ve ağlamamı, sen yanımda olmadan kendimi yalnız hissettiğimi itiraf etmemi duyarsan, benimle birlikte olmak için her şeyi yaparsın." Acı dolu bakışlarını onun gözlerine dikti. "Öyle yaparsın, değil mi?"

"Hiç düşünmeden." Islak yanaklarına daha fazla öpücük kondurdu. "Artık ağlama. Güvendesin. Seni koruyorum."

"Kendimi güvende hissettiğim tek zaman, sen yanımdayken. Kendimi yalnız hissetmediğim tek zaman, sen yanımdayken. Bu sana haksızlık, ama gerçek bu." Başını kaldırdı, kendini zorlayarak gözlerine bakarken...

İtiraf. "Üzgünüm. Bunun senin için işleri daha da kötüleştirdiğini biliyorum. İyi olmayı öğrenmek için elimden gelen her şeyi yaptığımı yemin ederim, ama bir türlü başaramıyorum. Sensiz başaramıyorum."

Rainier çenesini avuçladı, çelik grisi gözleriyle onun gözlerini inceledi. "Bunu mu demek istiyorsun? Sadece ben yanıdayken kendini güvende mi hissediyorsun?"

"Sen benden uzak olduğunda nefret ediyorum." Dürüsttü.

"Bunu da bana söylemeyi düşünmedin mi? Bunca zaman yalnız hissettin ve kendini güvende hissetmedin mi?" Sesi mutlu gelmiyordu.

Shabina başını salladı. "Günün tek bir dakikasında bile. Ailemle yaşamayacağım, Rainier. Ve burada güvenlik ekibi istemiyorum. Daha güçlü olacağım. Güçleneceğim." Sesinde kararlılık yansıtmak için elinden geleni yaptı, ama artık bunu başarabileceğine inanmıyordu. Fiziksel, duygusal, ruhsal olarak kendini geliştirmek için her şeyi denemişti. Bir süre iyi giderdi, sonra şimdi olduğu gibi çöküp yanardı. Bu seferki, yaşadığı en kötü olaydı. O gelmemiş olsaydı, ne olacağını bilmiyordu.

"Beni hemen aramalıydın, *Qadri*. Konuşmamız gerekiyordu. Bana dürüst olacağına söz vermiştin."

"Sen yapışkan kadınları sevmezsin." Sulubaşı bir gülümseme denedi. "Ve umursamıyormuş gibi davranma. Seni çok iyi tanıyorum."

Dudakları yine ıslak yanağına dokundu. "Kesinlikle haklısın Shabina. Başka bir kadının bana yapışmasına tahammül edemezdim, ama sen sıradan bir kadın değilsin. İstedığın kadar yapışabilirsin ve bana karşı dürüst olmalıydın."

Shabina ona nasıl cevap vermesi gerektiğini bilemiyordu. Onun cevapları onu şaşırtmıştı. Hatta şok etmişti. Dudaklarının teninde hissettiği dokunuş, omurgasından aşağı küçük elektrik kıvılcımları yayarken, kalbinde umut çiçek açıyordu. Umudu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Rainier'in ona karşı gösterdiği nezaketi yanlış yorumlama eğilimindeydi, çünkü onun da kendisi gibi ona değer vermesini çaresizce istiyordu.

"Küvete girmeni istiyorum, Shabina. Titremeyi bırakıp vücudun bu kadar ağrımadığında tüm bunları konuşuruz."

Banyo suyundan buhar yükseliyordu. Rainier sıcak suya inanırdı. Onu birden fazla kez sıcak banyoya sokmuş ya da sıcak duşa sokmuştu. Soğuk duşa da çok inanırdı. Bu onun en sevdiği şey değildi ve onun aklına bir fikir gelmesini istemiyordu. Sıcak su ona çok daha çekici geliyordu.

"Köpeklerini içeri alacağım. Benim üç köpeğim bahçede kalacak, her şeyin sessiz kalmasını sağlayacaklar. Su içtiklerinden ve kapılar güvenli ve kilitli olduğundan emin olmalıyım." Ağzında hafif bir gülümseme belirdi. "İsterlerse kaçamayacakları değil, ama kalacaklar."

Panik anında onu sardı. İstem dışı olarak parmakları gömleğini kavrayarak onu kendine çekti. Başını salladı. "Gidemezsin Rainier. Hiçbir yere gidemezsin."

"Hiçbir yere gitmiyorum." Sesi sabitti. Kararlıydı. "Seni küvete koyacağım, hayvanlarla ilgileneceğim ve hemen geri döneceğim. Kasların henüz kasılmamışsa, kasılmaya başlayacak." Elleri bluzunun düğmelerine indi ve düğmeleri iliklerinden çıkarmaya başladı. "Seni bırakmıyorum." Bluzu omuzlarından çıkardı. "Saçını başının üstüne toplayabilmem için burada tuttuğun iğneler nerede?"

Shabina biraz çaresizce etrafına baktı, ona sarılmamak için kendini zorladı. Kendine yapmayacağına söz verdiği her şeyi yapıyordu. O, onu nazıkçe ayağa kaldırıp pantolonunu çıkardığında utanmadı. Onu birçok kez tamamen çıplak görmüştü. Keşke bu kadar soğuk olmasaydı, ama o her zaman öyleydi. Onu baştan çıkarabileceğini, tıbbi bakım gerektiren bir hasta ya da güvenliğe ihtiyacı olan biri olarak değil, başka bir şekilde ilgileneceğini düşünmek güzel olurdu.

Kasları ve eklemleri kendi başına ayakta duramayacak kadar sertleşmişti. Rainier onu derin küvete kaldırıp sıcak suya oturmasına yardım etmek zorunda kaldı. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti. Saçlarının suya düşmesini önlemek için saçlarını ellerinde tuttu, başının üstünde büküp, bunu defalarca yapmış olduğunu hatırlatan bir ustalıkla yerine sabitledi. Saçları için saç tokasını nasıl bulduğunu bilmiyordu.

"Saçını kesmediğine sevindim, ama biraz şaşırdım. Saçın çok ağır. Çok fazla saçın var. Annenin çok güzel saçları var, sen de ondan miras almışsın, ama o çok modern bir kadın. Saçını böyle uzun tutmuyor."

Ona tam olarak bir soru sormamıştı, ama onun meraklı olduğunu biliyordu. "Scorpion kesti. Beni ilk kurtardığın zamanı hatırlıyor musun?" Vücudu berbat haldeyken ve ölümün eşiğindeyken fark etmemiş olabilir.

"Hatırlıyorum."

"Saçımı kesmek onun cezasının bir parçasıydı. Kadın olarak nasıl davranmam gerektiğini bilmediğimi iddia ettiği için saçımı uzatmama izin vermedi." O anıları unutmak için çok uğraşmıştı. "Ben saçımın uzun olmasını tercih ederim. Mama Ahmad çoğu zaman saçını uzun bir örgüyle bağlar ve örterdi. Bana birkaç farklı örgü yapmayı ve saçımı örtebilmem için onları başımın arkasına veya üstüne nasıl saracağımı gösterdi."

"Sende oldukça derin bir iz bırakmış."

"O harikaydı. Bana yemek pişirmekten hamur işlerine, kına dövmesinden pek çok şey öğretti. Hiç şikayet ettiğini duymadım. Misafirler geldiğinde onları sıcak karşılardı ve kendilerini evlerinde hissettirirdi."

Rainier'in elleri omuzlarında, güçlü parmakları kaslarını masaj yaparak gergin ve ağrılı düğümleri gevşetiyordu. "Çok etkileyici bir kadınmış gibi geliyor. Seninle gurur duyardı, Shabina. Ona çok benziyorsun. Sıcakkanlı, misafirperver. Evine veya kafeye gelen herkese, geri dönmek isteyecekleri bir sıcaklık hissi ile davranıyorsun."

Onun övgüsü onu heyecanlandırdı. Rainier'in özelliği buydu. O, sık sık iltifat etmezdi. Bu onun tarzı değildi, ama beklenmedik anlarda, beklenmedik şekillerde, onu kendini iyi hissettirmeyi başarırdı.

"Teşekkürler, Rainier. Bana bunu söylemen benim için çok anlamlı. Onu çok seviyordum. Her gün onu özlüyorum. Kafede biri bana kötü davrandığında, her durumda onun ne söyleyeceğini veya ne yapacağını kendime sorarım."

Parmakları hareket etmeyi bıraktı ve omuzlarını sıktı. "Ne demek istiyorsun? Sana kötü davranan müşterilerin mi var?"

Shabina kendini tutamadı; onun tepkisi onu güldürmek istedi. Başını geriye eğip ona baktı. "Rainier, ciddi ol. Halkla ilişkili bir işte çalıştığın sürece, kötü davranışlı insanlarla karşılaşmayı beklemelisin."

Gözlerinde karanlık bir duygu belirdi. "Belki de bu iş sana göre değildir, *Qadri*."

"Kafemi seviyorum."

O ayağa kalktı ve hemen midesinde panik dalgaları yayılmaya başladı. Dizlerini çekme dürtüsüne direnerek yumruğunu karıncalanan karnına bastırdı. Birkaç dakika sonra geri döneceğine güvenemeyecek kadar acınası bir durumda değildi.

"Isın. Hayvanları yerleştirmek ve güvenliği sağlamak uzun sürmez."

Kafasını salladı, onun emir veren ses tonuyla dalga geçecek gücü bulabilmeyi diledi. O her zaman böyle konuşurdu. Her zaman böyle konuşacaktı. Bunun arkadaşlarını rahatsız ettiğini biliyordu, ama umursamıyordu; aslında, onun konuşma tarzını güven verici buluyordu.

Rainier kibirli değildi, ancak çoğu insana öyle geliyordu. Babasının onun kibirli olduğunu düşündüğünü biliyordu. Babası Rainier'i kibirli olmakla suçladığında bunu hep komik bulmuştu, çünkü babasıyla iş yapan çoğu insan onu son derece kibirli buluyordu. Babası müzakerelerde her zaman istediğini elde etmişti — ta ki onun fidesini ödemeye çalışana kadar.

Shabina kendini tutamadı, dizlerini göğsüne çekti ve bacaklarını kollarıyla sardı, Rainier'in onu kurtardığı gece hakkında ona anlattıklarını düşündü. O gece kampta adamları öldürmesinin sebebinin o olmadığını, bu amaçla oraya gönderildiğini iddia etmişti.

Aklı bu bilgiyi defalarca düşündü. Rainier, sık sık fısıldanan suikastçı Deadly Storms'du ve ona Scorpion'u ortadan kaldırmak için orada olduğunu söylemişti. Eğer bu doğruysa, onu kurtarması bir bonus mu olmuştu? O, Rainier'in özellikle onu kurtarmak için kampa geldiğini düşünmüştü. Rainier onun orada olduğunu biliyordu. Bu onun için sürpriz olmamıştı.

Suikastçılar başkalarının kimliklerini öğrenmesine izin vermezdi. Onun tarafından hiç tehdit edildiğini hissetmemişti. Onu bulduğunda ölmek üzereydi. Paralı askerleri öldürdükten sonra onu orada ölüme terk edebilirdi. Zihninin onu götürdüğü yön hiç mantıklı değildi. Paranoya bir kez daha içini kemirmeye başlamıştı.

"Yine ağlıyorsun."

Sesi alçaktı. Nazikti. O kadar ki, onu korkutmadı. Eğilip tahliye tapasını açtı ve onu kaldırdı, onun sırlısıkılam olduğunu ve kendisini ıslatacağını umursamadan.

"Öyle mi?" Kız farkında değildi. "Ben pek ağlamam. Sanırım musluk bir şekilde açılmış ve ben onu nasıl kapatacağımı bilmiyorum."

Onu kurularken yine kişisel olmayan bir tavır sergiliyordu. Bu, onu ağlatmaya yetti.

"Şimdi gülmeye başladın. Histerik davranma." Sesi sertleşti.

Dolabındaki çekmecelerden pijamaları çoktan çıkarmıştı. Üstünü kafasından geçirdi. Yumuşak pamuklu kumaştan yapılmış, koyu pembe renkli kısa bir kaşkorse idi. Eşleşen uzun ipli pantolon çok rahattı. Onunla birlikte gelen küçük ceket almamıştı. Bunun yerine, onu yatak odasına götürdü ve yorgani çekip onu yatağa yatırdı.

Ona bakamıyordu. "Ben çocuk değilim Rainier. Şu anda öyle davranıyor gibi görünebilirim ama ben büyüdüm."

"Sana hiç çocuk muamelesi yapmadım, Shabina. Seni çocuk olarak görmüyorum. Seni ilk kurtardığımda bile görmedim. Yaşadıklarından sonra nasıl görebilirdim ki? Çocukluğun senden çalınmıştı." Yatağın kenarına oturdu. "Ben de bunu yaşamıştım ve nasıl bir şey olduğunu biliyordum."

"Öyle hissediyorum."

"Sana karşı çok otoriter mi davranıyorum?" Sesi biraz hüzünlüydü. "Güvenliğin konusunda ciddiym çünkü sana yalan söylemiyorum ve hala tehlikede olmadığını iddia etmiyorum. Tehlikedesin. O piç Scorpion ölene kadar tehlikede olacaksın. Yakalanıp hapse atılana kadar değil, ölene kadar. Senin güvenliğin konusunda oyun oynamam. Hiç oynamadım ve asla oynamayacağım."

"Bunun farkındayım Rainier. Beni koruduğun için minnettarım. Sorun o değil."

"Benim kim olduğumu asla değiştiremem. Senin için değiştirmek istedim, ama ben her zaman seninle böyle konuşan adam olacağım. Seni ve değer verdiğimiz herkesi korumak için gerekli olduğunu düşündüğümde sorumluluk alacağım. Ben buyum."

"Bunun çok iyi farkındayım." Elleriyle oynadı. "Sen beni güvende hissettiriyorsun. Kendimi güvende hissettiğim tek zaman, sen yanımdayken. Bunu sana itiraf etmemeliyim, ama kontrolü ele almanın beni rahatsız ettiğini düşünmeni istemiyorum. Rahatsız etmiyor. Beni güvende hissettiriyor."

Uzun bir sessizlik oldu, sonra Rainier çenesini tutup başını kaldırdı. "Bunu daha önce de söylemiştin. Ben olmadan kendini güvende hissetmiyorsun."

Rengin derisinin altına sızdığını hissetti. Onun hakkında ne hissettiğini bilse ne fark ederdi ki? Muhtemelen zaten biliyordu. "Hiç olmadı. Sen gittiğinde nefret ediyorum. Kendimi yalnız hissediyorum ve uyuyamıyorum." Başını hafifçe sallayarak çenesini onun elinden çekti. "Her zaman travma sonrası stres bozukluğu belirtileri yaşamıyorum Rainier, ama senden uzak kalmayı sevmiyorum. Bunun travma sonrası stres bozukluğuyla hiçbir ilgisi yok.

PTSD ile ilgisi yok. Lütfen diğerleri gibi davranıp, beni kurtardığın ve sana bağımlı olduğum için böyle olduğunu, bunun geçeceğini söylemeye çalışma. Bu asla geçmeyecek."

Rainier, saçının bir tutamını kulağının arkasına itti, parmakları kulak memesini okşarken nazikti. "Keşke bunu bana aylar önce söyleyecek kadar kendine güvenebilseydin. Neden söylemedin?"

Kadın yine iç geçirdi. "Sevdiğin tek kadını kaybettiğini söylediğini duydum. Bunun benim yüzümden olduğunu düşündüm. Ayrıca kariyerinde yükselme şansını mahvettiğinden korktum. Beni kurtardın ve o adamların bana yaptıklarını görünce biraz çıldırdın. Kendimi suçladım."

"Bunca zaman, yapmadığın bir şey için suçluluk duyduğunu bilmiyordum. Öncelikle, bir kez olsun gerçeği açıklığa kavuşturayım. Seni tutsak eden kampı bulmak için çağırıldım. Videoları izledim ve kampın yerini kuşlar aracılığıyla bildirdiğini anladım, ama videolar gönderilir gönderilmez başka bir yere nakledildiğini de biliyordum. Ne yazık ki, şifreni çözmek zaman aldı. Şifreyi çözdüğümde, hemen harekete geçtim."

"Ama Scorpion ve adamlarının peşine düştüğünü söylemiştin."

Yavaşça başını salladı. "Bu doğru. Bunlar iki ayrı görevdi. Scorpion ve adamlarının suç işlediği birkaç ülkeyle sürekli bir sözleşmem var. O, uluslararası bir seri katil olarak kabul ediliyor. Kimse onun kimliğini bilmiyordu. Özel Faaliyetler'deki patronum, ben oraya katılmadan önce Ortadoğu'da bir suikastçi olarak kendimi kanıtladığımı bilmiyor."

"Raine kesinlikle şüpheleniyor olsa da, kimsenin senin Deadly Storms olduğunu bilmediğini tahmin ediyordum. Ya da sadece biliyordu." Kesin olarak bilmiyordu ve onun iş başında olduğunu görmüştü.

"Scorpion ve adamları tarafından kaçırılman tesadüf eseri oldu. Blom ve diğerleri, kum fırtınası başlamadan hemen önce seni kurtardığımı ve suikastçinin biz gittikten sonra saldırdığını düşünüyor. O adamları öldürmenin seninle hiçbir ilgisi yoktu ve senin sandığın gibi kariyerimi etkilemedi. Yükselmek istemiyordum. İyi olduğum şeyleri yapma özgürlüğüm vardı ve aynı zamanda sevdiğim kadına bakabiliyordum."

Kalbi hızla çarptı. Kekeledi. Gözleri onun gözleriyle buluştu. Ona ne diyordu? Hemen bir sonuca varmaya cesaret edemedi, ama bilmek zorundaydı. Açıklığa kavuşturması gerekiyordu.

"Rainier, ne diyorsun?" Sesi fısıltıdan öteye geçemedi.

"Benim dünyamda bunu bilmeyen tek kişi sensin. Kalmamı istiyorsan, tek yapman gereken bunu söylemek, ama bunu içten söylemelisin. Kalırsam, kalıcı olarak kalırım. Geri dönüş yok. Bu ilişkiye gözlerin açık giriyorsun. Kim olduğumu ve ne yaptığımı biliyorsun. Seni uzun zamandır bekledim, ama bu karar senden gelmeli."

Şaşkınlıkla ona baktı, söylediklerini anlamadı. Tekrarlamadı. Gözleri ondan ayrılmadı.

Kadın tüm cesaretini topladı. "Eğer benim istediğim olsaydı, Rainier, sen her zaman benimle kalırdın."

"Sadece zor bir dönemden geçtiğin için bunu söyleme. Baban, elinden gelen her şeyi yapıp önümüze her türlü engeli çıkaracaktır. Beni seçersen, aileden kopmak zorunda kalabilirsin."

Onu hemen ezip geçen büyük bir suçluluk duygusu vardı. Ailesi söz konusu olduğunda, onların hayatlarını mahvettiğini hissediyordu. "Babam seni neden bu kadar çok sevmiyor?"

"Bunu, bizim hakkımızda konuştuktan sonra konuşabiliriz. Kararını, bana karşı gerçek hislerine göre vermelisin, Shabina. Kalmamı istiyorsan, benim istediğim şeyi, kalıcı bir ilişkiyi, evliliği, birbirimizi desteklemeyi istemelisin. Benimle kolay olmayacak. Ben bir ödöl değilim, ama sana her zaman gerçek beni gösterdim."

"Çok fazla sorunum var Rainier. Seninle birlikte olmak istiyorum ama beni neden seveceğini hayal edemiyorum. Ve senin tarafından sevilmek istiyorum."

"Bebeğim, bana bak." Çenesini tutup başını yukarı kaldırdı. "Sana hiçbir çekince olmadan seni sevdiğimi garanti edebilirim. Başka kimse yok ve asla olmayacak." Dudaklarının köşesine kısa bir öpücük kondurdu ve onu bıraktı.

"Neden? Nasıl? Ne zaman?"

"Her zaman birlikte olmamız gerektiğini biliyordum. Seni kurtardığımı sanıyorsun, ama bu doğru değil. Seninle tanışana kadar, çocukluğumun beni acımasız, amansız bir psikopat haline getirdiğini düşünüyordum."

"Gerçek psikopatlar gördüm, Rainier. Sen öyle değilsin."

"Öyle değilsem, bunun sebebi sensin. Hayatıma insanlığı geri getirdin. Sana yapılan onca şeyden sonra, içinde büyük bir şefkat vardı. Büyük bir nezaket. İnsanları gerçekten seviyordun. Yanımda uyanık yatıp, sana su içirmek için kendi hayatlarını ve ailelerinin hayatlarını tehlikeye atan adamlardan bahsederdin. Ya da seni kuşların arasında yürüyüşe çıkarmak için bir yol bulmaya çalışanlardan.

. Seni bulurlarsa, Scorpion'un sadece onları değil, eşlerini ve çocuklarını da işkence edeceğini bilerek sana küçük iyilikler yaparlardı. Sana yardım etmek için sadece bir deli değil, birkaç deli ile ip üzerinde yürüyen adamların canlı bir resmini çizdin. Bu, insanlar hakkında düşündüğüm şeyi yeniden düşünmemi sağladı. Hayatım ve neye dönüştüğüm hakkında meditasyon yapıp düşünmek için oldukça fazla zaman harcamak zorunda kaldım."

Shabina, onun kendisiyle kalmak isteyebileceğine inanmaktan korkuyordu. Onun ne kadar berbat bir durumda olduğunu bilmesine rağmen onu gerçekten sevebileceğine inanamıyordu. Onun değişimini kendisine atfetmesini duymak bile inanılmaz geliyordu. Kendini olağanüstü biri olarak görmüyordu. Onun kendisi hakkında sahip olduğu vizyonu göremiyordu.

"Seninle birlikte olmak istiyorsam, daha iyi bir adam olmayı öğrenmem gerektiğini biliyordum. Senin sahip olduğun şefkat ve insanlık derinliğini öğrenmem gerekiyordu. Sen insanları bireyler olarak görüyorsun ve onlar sana artık bunu hak etmediklerini kanıtlayana kadar onlara saygı gösteriyorsun."

Kafasını salladı. "Ben o kadar nazik ve şefkatli değilim. Keşke öyle olsaydım." Dudaklarını ısırды. "Eğer benim istediğim gibi olsaydı Rainier, yanıma taşınır ve sonsuza kadar benimle kalırdın."

"Bunun için anne babanı kaybetmek pahasına mı?"

Derin bir nefes aldı. Bunun bir olasılık olduğunu biliyordu, ama nedenini bilmiyordu. Zihninin derinliklerinde, sürekli bastırдыğı küçük bir düşünce vardı. "Evet." Sesi titriyordu. Daha güçlü olmasını istiyordu. Kararlılığı güçlüydü, ama anne babasını incitmekten nefret ediyordu ve bu kararın onları inciteceğini biliyordu.

"Emin ol, Shabina. Taşınırsam, kalırım. Hemen ve sessizce evleniriz. Eğer şehir dışına çıkmam gerekirse, babanın seni hastaneye yatırmaya çalışacağını hiç sanmıyorum. Seni benden uzaklaştırmak için böyle bir şey yapması ona yakışır."

Bunu inkar etmek istedi, ama gerçek buydu. "Sürekli emin olmam gerektiğini söylüyorsun, Rainier. Neye sahip olacağını iyice düşünmelisin. Lütfen gerçek beni, birkaç ayda bir parçalanan beni gör. Gerçekten çocuklarının annesi olmamı istiyor musun?"

"Sana söyledim. Hayatımı zaten senin etrafında kurdum. Bir iş kurdum, böylece emekli olmaya karar verdiğimde, başkalarına devredecek bir şeyim olacak, benim gibi devlet işinden bıkan ve gidecek bir yer arayan erkeklere eğitim verecek ve iş sağlayacak."

"O zaman karar verildi. Benimle birlikte yaşayacaksın. Dolabın bir tarafı tamamen boş." İçinde titrerken ona bu kadar soğukkanlılıkla bunu söyleyerek kendini son derece cesur hissetti.

içten içe titriyordu.

Elini saçlarının arkasına koydu. Bir an için gözleri parladı ve çok kısa bir gülümseme, ağzının acımasız kenarlarını yumuşattı. "Gerekli eşyaları yanımda getirdim, geri kalanını da kolayca alabilirim. Hâlâ bitirmem gereken işlerim var. Aradığım birkaç adam hakkında bir ipucu buldum. En son Ürdün'de görülmüşler. Senin iyi olacağını anladığım anda peşlerine düşeceğim. Önce sağlam istihbarat almam lazım çünkü ülkeye fark edilmeden girip çıkmam gerekecek."

Onun tekrar onu yalnız bırakacağı düşüncesi onu dehşete düşürdü, ama kollarını göğsünde kavuşturup vücudunu sıkıca sararak tepkisini gizlemeye çalıştı.

"Senin yüzde yüz iyi olduğunu bilmeden gitmeyeceğim, Shabina." Büyük bedenini açtı ve spor çantasına doğru yavaşça yürüdü. "Her zaman nazik olmayan müşterilerin hakkında konuşmalıyız belki de."

Shabina, çok yorgun olduğu için konuşmaya devam edemeyeceğini iddia etmeyi düşündü, ama Rainier bununla kurtulmasına asla izin vermezdi. Dolaba girdi, ama Shabina sessiz kalınca başını dışarı çıkardı ve kaşlarını kaldırdı.

"O kadar mı kötü?"

"Bunu sana daha önce söylemediğim için kızacaksın. Raine, tacizi kanıtlamak için çeşitli işyerlerinden video topluyor. Yerel şerif Rafferty'ye gidemem, çünkü Bale Landry onun akrabası. Kanıtlar her zaman ortadan kayboluyor. Bir planımız var, ama yasaklama emri çıkarmadan önce tüm kanıtları toplamamız gerekiyor."

Ona hızlıca açıklama yapmaya çalıştı. Şimdi tekrar karşısına dikilmiş, sert hatları, çelik gibi keskin gözleriyle, ona haber vermemiş olmasının büyük bir hata olduğunu düşündü.

"Hiçbir ayrıntıyı atlama."

Shabina, Bale, Edward, Sean ve Jason'ın Knightly'ye taşındıkları ilk günden itibaren Zahra ve onu nasıl taciz ettiklerini anlatarak her şeyi anlattı. Başlangıçta alaycı yorumlar yaparlardı, ama son zamanlarda davranışları daha da şiddetlendi. Jason değil, çoğunlukla Bale ve Sean. Kafesinin duvarlarındaki grafitiyle ilgili ayrıntıları anlatırken sesine duygularını yansıtmamaya çalıştı. Birçok kez gelip yemeklerinden şikayet etmişler, ödemeyi reddetmişler ve hatta onu zehirlemeye çalıştığını söyleyerek polise şikayette bulunmuşlardı.

Rainier hareketsizdi, yüzünde hiçbir ifade yoktu, ama gri gözleri ürkütücü bir cıva rengine bürünmüştü. Bu, adamlar için hayra alamet değildi. Rainier soru sormak için sözünü kesmedi, bu yüzden kadın son cinayeti ve Bale'in hem kafede hem de evinde onu nasıl tehdit ettiğini anlatmaya devam etti.

Gözlerini onun gözlerinden ayırmadı. Hareketsizliği, arka plana karıştığı izlenimini veriyordu, ki onun kadar iri bir adam için bu zor bir şeydi. Ama gözlerinin rengi radikal bir şekilde değişti. Gri, cıva rengine dönüştü. Cıva rengine, daha koyu bir gümüş rengine dönüştü. Gümüş rengin etrafında siyah bir halka görebiliyordu. Bir fırtına, çöl fırtınası, şimşek ve gök gürültüsüyle birlikte, hepsi onun gözlerindeydi. Omurgasından hafif bir titreme geçti.

"Rainier, bu adamlar sıradan siviller." Ona bunu hatırlatma ihtiyacı hissetti. "Onlar ürkütücü ve Bale çok ileri gitti, ama uygun kanallardan yasal işlem başlatırsam, dururlar diye düşünüyorum."

Rainier eğilip avucunu kızın yanağına sürdü. "Buna gerçekten inanıyor musun?"

Onu yatıştırmak için söyleyeceği ilk üç şeyi yuttu. Dürüst olmak zorundaydı. "Hayır." İtirafını alçak sesle yaptı. "Diğerleri evet, ama Bale hayır. Raine, diğerlerinin kontrolünü kaybetmesinin onu çaresiz hale getirdiğini düşünüyor."

Ona cinayeti, tüyleri bulduğunu ve Chelsey'nin kafeden baharatları çaldığını anlattı. Her gün koştuğu kanal kenarındaki çalılıklarda baharatları ve hurmaları nasıl bulduğunu anlattı.

Rainier onu sabit bir şekilde süzdü. "Cinayet. Tehditler. FBI'ın seni sorgulaması. Yozlaşmış bir şerif. Interpol ajanı gibi davranan iki adam. Beni aramaya karar vermen ne kadar sürdü? Kendi güvenliğin için değil, benim için endişelendiğin için." Başını salladı. "Seninle ne yapacağım ben?"

O, çekingen bir gülümseme attı. "Bütün bunları bir araya getirdiğinde kulağa kötü geliyor. Scorpion'un beni cinayete karıştırmak için buraya birini göndermiş olabileceğini düşündüm."

Rainier başını salladı. "Onun tarzı değil. Birini öldürecek olsaydı, arkadaşlarını hedef alır ve suçlu gibi görünmen için elinden geleni yapardı. Amerika'da, nereden alacağını bilen herkes kuş veya çiçek bulabilir. Birisi seni suçlamak istiyorsa, bu çok zor bir iş. Cinayet işlendiğinde Knightly'de olduğunu kanıtlayabilirsin. En fazla, seni suç ortağı olarak göstermenin bir yolunu bulmaya çalışabilirler, ama bu zor ve saçma olur."

Rahatlama onu titretmişti. Rainier için duyduğu endişenin dışında, en büyük korkusu Scorpion'un yakınında olmasıydı. Rainier'in yargısına güveniyordu. Scorpion'un onu eziyet etmek için kapısının önüne tüyler bırakmadığını söylüyorsa, ona inanıyordu.

"Bu durumda soru şu: Rainier, kimin kafemin kapısına tüyler bıraktığı ve neden bıraktığı? Aynı tüyler cinayet mahallindeki sunakta nasıl kullanılmış olabilir?"

"Bu soruların cevaplarını bulacağız, *Qadri*. Bu arada, Raine ile bir araya gelip güvenlik kamerası görüntülerine bakacağım. Onun görmediği bir şeyi görebilirim, ama bildiğim kadarıyla, onun gözünden pek bir şey kaçmaz."

Shabina, Rainier'in Raine'i övmesinden memnun oldu. Birden fazla kez anlaşmazlık yaşamışlardı. Raine zeki biriydi ve iyi bir arkadaştı. Shabina, Rainier'in arkadaşlarını sevmesini istiyordu. Onlar onun için önemliydi.

"Bir yüzük aldım. Uzun zamandır saklıyordum." Eğilip elini tuttu. "Bir sonraki izin gününde Independence'daki mahkemeye gidip evlilik cüzdanımızı alabiliriz."

Kaşlarını kaldırdı. "Bunu planlıyordun." "Çok uzun zamandır."

Rainier yüzüğü parmağına taktı ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Yüzük çok büyük değildi, bu da ona çok yakışıyordu. Büyük bir yüzük istemiyordu. Elmasın rengi canlı yeşilimsi, neredeyse kraliyet mavisiydi ve çok yönlü kesilmişti. Olağanüstü güzellikteydi.

"Bu taşı gördüğüm anda, onu sana almak zorunda olduğumu anladım." Yüzüğü dudaklarıyla nazikçe okşadı. "Asla sevilmediğini düşünme, Shabina."

ON İKİNCİ BÖLÜM

"Shabina." Eve Garner ona el sallayarak gülümsedi. Kız kardeşi, Shabina'ya Tyrone'un onları oturttuğu küçük masaya katılmasını işaret etti.

Shabina, konuştuğu İsveçli dağcılardan izin isteyerek odanın diğer tarafına geçip iki kadına katıldı.

"Satın almak için bulduğumuz küçük eve inanamayacaksınız," dedi Felicity, sesinde heyecanla. "Bizim için çok mükemmel. Sebze yetiştirebileceğimiz bir bahçesi var, ama çok büyük değil, bu yüzden bakımı kolay olmalı."

"Ve sürgülü cam kapının hemen yanında yerleşik bir ateş çukuru olan bir veranda var," diye ekledi Eve. "Evrak işlerini çoktan başlattık. Emlakçı, kredi onaylanırsa, ki onaylanacak, ayın ilkinden sonra taşınabileceğimizi söyledi."

"Senin adına çok mutluyum." Shabina gerçekten mutluydu. İki kız kardeş ışıl ışıl parlıyordu. Onlarla ilk tanıştığı zamankinden çok farklıydılar.

"Burada Freda'ya çok daha yakın hissediyoruz," dedi Felicity. "Onun sevdiği şeyleri öğrenmek çok güzel. Yerel veteriner Dr. Sanderson'la karşılaştık ve bize tırmanmayı öğretmesi için Miguel Valdez'i önerdi. O bir kişisel antrenör. Onu tanıyor musun?"

Shabina başını salladı. "Çok iyi biri ama çok titiz. Onu işe alırsanız, o çalışır ve sizden de aynısını bekler." Güldü. "Zahra değilseniz tabii. Geri kalanımız çok çalışıyoruz ama nedense, nasıl olduğunu hiç anlayamadık, o antrenmandan kurtulmayı başarıyor."

"Zahra efsanedir," dedi Felicity. "Adını her yerde duyuyorum." "Hastanenin baş idarecisidir. O olmasaydı, biz bizimki gibi muhteşem bir travma merkezine sahip. Hiç kimse onun kadar hibe ve bağış toplama konusunda başarılı değildir."

Tyrone, üniversiteden gelen dört erkek öğrenciyi pencere kenarındaki masalardan birine oturttu, menüleri dağıttı ve kısa bir sohbet ettikten sonra onları garsona bıraktı. Shabina, Rainier gelmeden önce dört erkeğe karşı aynı tepkiyi gösterdi. Kalbi hızlandı. Nefes almakta zorlanıyordu. Anında tetikte hissetti kendini.

Shabina kendinden hayal kırıklığına uğradı. Maskesini takmaya devam etti, iki kadına gülümseyerek cevaplarını mırıldandıktan sonra ayrıldı ve bir sonraki masaya geçerek müşterilerini selamladı. Üniversiteden gelen erkeklere de

Merhaba demek zorunda kalacaktı. Onlar, kafeye birkaç kez gelmiş ve kuş gözlem turuna katılmışlardı. Orta Doğu mutfağından yemekleri ve özel kahveyi sevdikleri belliydi. Her geldiklerinde bunları sipariş ediyorlardı. Jules Beaumont, öğle yemeğinde Orta Doğu mutfağından, tavuk, krema, sebze ve yumurtayla yapılan kremalı bir güveç olan Belçika usulü waterzooi'ye geçmişti. Yemeği gerçekten çok beğenmiş görünüyordu. Belçika'dan geldiğini söylediğinde onu menüye eklemişti.

Raine ve Zahra kafeye girdi ve Vaughn, Raine'e arka tarafta en sevdikleri masaya oturmaları için acele etti. Shabina, onların güven verici varlığından dolayı minnettar olarak, her zamanki içeceklerini getirdi.

"Bir dakika oturabilir misin?" diye sordu Raine. "Sana son gelişmeleri anlatmak istiyorum."

"Sadece birkaç dakikam var. Mekan doluyor," dedi Shabina, yanındaki sandalyeye oturarak.

Raine ona yaklaştı. "Kurtarma ekibinden bir üye dün gece kontrol almadı. Her zaman gruplar halinde arama yaparlar ve birbirleriyle ve ekip liderleriyle kontrol alırlar."

Shabina'nın omurgasından soğuk bir ürperti geçti. "Henüz çok erken. Kaybolmuş olmalı. Katil bu kadar çabuk tekrar cinayet işlemez, değil mi? Hem bu kadar çok insan patikaları ararken nasıl fırsat bulabilir ki?"

"Öldürüldüğünden emin değiliz." Zahra gerçekçiydi. "Yolunu kaybetmiş olabilir."

"Buna inanmıyorsun," diye itiraz etti Shabina. "Kim, Raine? O yerel biri olmalı, yoksa Arama Kurtarma ekibinde olmazdı."

"Lucca Delgotto. Grill'de garson. Ailesi o sekiz yaşındayken Knightly'ye taşınmış. İki erkek kardeşi ve bir kız kardeşi var. Anne babası hayatta." Raine'in sesinde hiçbir duygu yoktu.

Shabina elini yüzüne sürdü. Lucca'yı tanımakla kalmamış, tüm ailesini de tanıyordu. "Viyana haber verdi mi?"

"Sadece Lucca'nın haberlerini vermek için," dedi Raine.

"Ve bana daha fazla izin istediğini söylemek için. Harlow hastaneye geri döndü," diye araya girdi Zahra.

"Bunu kimin yaptığını bulmalıyız," dedi Shabina. "FBI'ı veya Rafferty'yi bekleyemeyiz. Raine, ipuçlarını bir araya getirip onu durdurmalıyız. Bunu yapabileceğimizi biliyorum; biz zekiyiz. Hepimiz birlikte çalışırsak, bunu çözebiliriz."

Patsy siparişlerini almak için geldi. "Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Bir garsonumuz eksik ve ben de dışarıda çalışıyorum." Shabina'ya ciddi ve sorgulayan bir bakış attı. "Partnerin Chelsey'i dışarıya konuşmak için çıkardı. İyi gitmedi. Korkutucu görünüyordu. Chelsey çok ağladı. Anlaşılan kovulmuş?" Bu bir soruydu.

Shabina başını salladı. "Evet. İşten sonra bu öğleden sonra üç görüşmem var. Onlarla daha önce konuştum ve üçü de iyi adaylar gibi görünüyor. Seni uyarmaya vaktim olmadı, Patsy. Bir dakika içinde çıkacağım."

Patsy bu öneriyi reddetti. "Şu anda halledebiliriz. Sen bir dakika uğra. Eğer çok yoğunlaşırsak, Bay Yakışıklı'ya masaları servis etmesi gerektiğini söyleyebiliriz." Shabina'ya göz kırptı. "O içeri girdiğinde kadınların bayılacağını hayal edebiliyor musun?"

"Kimsenin ona masaları servis etmesini söyleyeceğini hayal edemiyorum," dedi Shabina. "Bu fikir beni biraz bayılttı."

Patsy tekrar güldü ve siparişlerini vermek için aceleyle uzaklaştı. Onun ayrılmasının ardından sessizlik hakim oldu. Shabina, cildinin altında bir kızarıklık hissetti ve bu kızarıklık boynuna ve yüzüne yayıldı. Zahra ve Raine'e bakmamaya çalıştı, ama bu imkansızdı.

Raine ona eğlence ve belki de tatmin karışımı bir ifadeyle baktı. Zahra'nın yüzünde ise meşhur ifade gücü yüksek kaş kaldırması ve şok ifadesi vardı.

"Partner mi?" diye meydan okudu. "Bir partnerin var ve en yakın arkadaşların bunu bilmiyor mu?"

"Cinayeti tartışıyorduk." Shabina, kayıtsız görünmek için elinden geleni yaptı. Zahra konuyu geçiştirdi. "Şu anda pek ilginç değil. Partnerini açıkla."

"Sen dünyadaki en gözlemci kadın değilsin, *küçük anne*," dedi Shabina, ona sık sık kullandığı samimi hitapla seslendi. Sol elini aralarındaki masanın üzerine koydu, böylece yüzüğü ışığı yakaladı. Raine'in oturduğu anda yüzüğü gördüğünden hiç şüphesi yoktu.

Zahra elini yakaladı ve onu sandalyesinden neredeyse çekip çıkardı. "O şey gerçek mi? Mavi bir elmas gibi görünüyor. Gerçek olmadığını söyle. Ve partnerin kim?" Aniden geriye yaslandı, ifadesi hızla değişti. "Rainier olmasın. Rainier Ashcroft ile nişanlı olduğunu söyleme bana. Çünkü eğer öyleyse, hemen müdahale etmemiz gerekir."

Shabina kahkahayı patlattı. "Müdahaleye hazırlan, ama bunun bir faydası olmayacak. Onu bırakmayacağım. Kaçmaya çalışırsa, sözleşme ihlali ya da sözünü tutması için yapabileceğim her şey için onu dava ederim."

Raine de kahkahaya katıldı. "Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum. Rainier tüm hayatını senin etrafında kurdu. Zahra onu sevmiyor diye kaçmayacak."

"Onu sevmediğimi söylemedim," diye itiraz etti Zahra. "Tüm detayları öğrenene kadar yargımı saklı tutuyorum."

Shabina ve Raine ikisi de güldü. Zahra'nın yüzü en ifade gücü yüksek olanıydı. Aynı anda hem masum hem de şüpheli görünmeyi başardı.

"Hemen müdahale etmemiz gerektiğini söylemen, Rainier'e karşı olumsuz hislerin olduğunu gösterebilir," diye işaret etti Raine.

Zahra eliyle bunu reddetti. "Eğer gerçekten hayal gücünü zorlamak istersen, benim ifadem olumsuz bir anlamı olabileceğini düşünüyorum. Adam Shabina'yı seçmek için iyi bir zevke sahip. Bu onun lehine bir şey."

Shabina ve Raine birbirlerine eğlenceli bir bakış attılar ama cevap vermeye cesaret edemediler. İkisi de kahkahalara boğulmaktan korkuyorlardı.

"Bütün bunlar ne zaman oldu?" diye sordu Raine.

"Dün gece üç Malinois köpeğiyle paraşütle atladı, çünkü biliyorsun, drama ona yakışıyor." Shabina, Zahra'nın bundan etkileneceğini biliyordu. "O köpekler şaka değil. Sert davranmaya çalışıyor, ama onları gördüğünde ne kadar sert olduğunu anlarsın."

"Paraşütle mi indi?" Zahra tekrarladı. "Üç köpekle mi?"

"Ve bir sürü ekipman. Bilirsin, her zamanki gibi. Silahlar, bıçaklar, el bombaları, C-4, belki bir iki havan topu." Shabina yüzünü ciddi tutmayı başardı.

"Paraşütle atladı mı? Geceleyin mi? Neden?"

"Zor bir dönemden geçiyordum ve onu aradım. Hemen geldi," diye açıkladı Shabina. "İkimizin de hislerini konuştuk. Bana bir yüzük almıştı bile. Anlaşılan, bir süredir almıştı. Onun bana karşı hislerini bilmeyen tek kişi ben miydim?" Raine'e doğrudan baktı.

Raine ona gülümsedi. "Bütün hayatını senin etrafında kurduğu belliydi. Onun hakkında emin olmadığım için bir şey söylemedim. Zale ve o, Vienna'nın babası hakkında bildiklerini açıkça söylemedikleri için, ondan pek hoşlanmıyordum."

"Ben de öyle," dedi Zahra. "Aslında, onu gerçekten çok sert bir şekilde tekmelemek istedim."

Sessiz kalmasının bir açıklaması var mıydı?"

"Bunu konuşmadık," diye itiraf etti Shabina. "Ona cinayeti, Bale'in ürkütücü davranışlarını ve garsonlarımdan birinin benden para çaldığını anlatmak zorunda kaldım. Onu aramak için bu kadar uzun süre beklediğim için mutlu değildi."

"Emir veren erkeklerin zamanla daha iyi hale gelmediklerini unutma, Shabina," diye uyardı Zahra. "Genellikle daha da kötüleşirler. Rainier bana son derece otoriter bir adam gibi geliyor. Bunu göz önünde bulundurdun mu?"

Shabina başını salladı. "Rainier'in kişiliğini çok iyi biliyorum."

"Aralarında yaş farkı da var," diye işaret etti Zahra. "Sırf bu yüzden, her zaman senden çok daha fazla şey bildiğini düşünerek davranabilir. Ayrıca o Orta Doğu'da mı büyümüş? Öyleyse, erkeklerin kadınları yönetebileceği gibi bir tutumu olması çok olası. Yargılayıcı davranmıyorum; sadece dikkate alınması gereken noktalar olduğunu söylüyorum. Geçmişleriniz çok farklı. Dikkate alınması gereken kültürel farklılıklar ve ekonomik farklılıklar var."

Shabina, Zahra'nın ortaya koyduğu her şeyi takdir etti. Her argüman, iyi düşünülmüş bir endişeydi. Zahra, Shabina'nın ya da Rainier'in yetiştirilme tarzı hakkında tüm gerçekleri bilmiyordu. Shabina'nın bir ilişkide neye ihtiyacı olduğunu bilmesi imkansızdı. Yine de Zahra, olası tuzakları işaret ederken bile arkadaşının seçimini anlamaya ve desteklemeye çalıştı.

"O Amerika Birleşik Devletleri'nde doğdu ama Orta Doğu'da büyüdü. Dürüst olmak gerekirse, tüm bunları göz önünde bulundurdum, Zahra," diye güvence verdi Shabina. "Rainier hakkında bilmediğin şey, benim için her şeyden önce geldiği." Uyluklarını ovuşturdu. "Yaşadığım tüm travmalardan sonra yatak odasında ona iyi bir eş olamayacağımı düşünüyorum. O ise hiç endişeli görünmüyor. Sadece doğru zaman geldiğinde olacağını söylüyor. Acele etmememiz veya etmemiz gerektiğini hissetmememiz gerektiğini söylüyor. Bana güvenli ve sevildiğimi hissettiriyor. O yanımda olmadıkça bu hisleri hissetmiyorum."

"O zaman sana uygun biri gibi görünüyor," dedi Zahra.

"İşe gitmem gerekiyor. Burası çok yoğunlaşıyor ve çalışanlarım oturup sohbet etmeme izin verdikleri için harika davranıyorlar."

"Senin herhangi bir şekilde üzülme Rainier'in öfkesinden korkuyorlardır," dedi Raine.

Shabina bu değerlendirmeye karşı çıkamadı. "Güvenlik kamerası görüntülerini izlemek için seninle iletişime geçti mi? Chelsey ile yüzleşmesinin sebebi bu mu?"

Raine başını salladı. "Bu sabah erken saatlerde ondan bir telefon aldım. Hiç uyumuyor mu?"

Shabina, Rainier'in kolları arasında uykuya dalmıştı. Onu kendine doğru çekmiş, kollarıyla onu sarmalamıştı. O kolları, ona en çok ihtiyaç duyduğu anda yatak odasına girip onu kucakladığı yıllardan beri hatırladığı o kale gibiydi. Rainier'in uyuduğunu bilmiyordu çünkü her zaman önce o uykuya daldardı ve Rainier erkenden yataktan kalkıp köpeklerle ilgilenir ve kapsamlı bir güvenlik kontrolü yapardı.

Birlikte koşuya çıkmışlardı, tüm köpekleri yanlarına almışlardı, sonra Mick, Sonar ve Bomber adlı üç köpeği eve geri götürmüşlerdi, onlar kafeye giderken evi korumaları için. Shabina sabahın erken saatlerinde pasta pişirebilmek için kafeye gitmişti. Rainier kısa bir süre ortadan kaybolmuştu. Geri döndüğünde, dizüstü bilgisayarını Raine'in en sevdiği masaya götürdü ve mutfaktan uzak durdu. Rainier'in bu kadar çabuk Raine ile iletişime geçip kafe ve evinin güvenlik kamerası görüntülerini görmek isteyeceği aklına gelmemişti. Ona Arap kahvesi ve fırından yeni çıkmış hurma kurabiyeleri getirdi, ama kendi işini yaparken onu işine bıraktı.

"Bu iyi bir soru," diye cevapladı Raine'e ayağa kalkarken.

"Avukat hakkındaki dedikoduları duydun mu?" diye sordu Zahra hemen. "Yerel bir muhabire röportaj vermiş ve gençken diğer çocuklarla birlikte futbol koçlarını soyup dövdüklerini anlatmış. Koçuna itiraf etmiş ve parayı geri ödemiş. Koçu kahraman gibi göstermiş. Onun, kışın yiyecek götürdüğü yerel ailelerden biri olduğunu biliyorum, Shabina."

"Vay canına, Avukat ne kadar iyi bir adam," dedi Shabina. Omzunun üzerinden iki kadına gülümsedi ve sonra garsonlara yardım etmek için aceleyle siparişleri aldı ve müşterilerine yiyecek ve içecekleri servis etti. Avukat'ın neden itiraf ettiğini çok iyi biliyordu. Bale'in kendisine karşı kullandığını düşündüğü damgalayıcı kanıtları kullanmasını engelliyordu.

Washington'dan gelen üç kadının hala kasabada olduğunu görünce biraz şaşırdı. Janine, Val ve Theresa ona el salladılar ve zamanı olduğunda sohbet etmek istediklerini belirttiler. Arkadaş canlısıydılar ve kuş gözlemciliği ve yürüyüş yapmaktan açıkça keyif alıyorlardı, ancak tırmanış onların tutkularından biri değildi. Çoğu ziyaretçi, kaya tırmanışı yapmak için Knightly'de kalışlarını uzatıyordu.

Lucca'nın kız kardeşi Avita ve erkek kardeşlerinden biri olan Pablo kahvaltı için geldiler. İkisi de bütün gece uyanık kalmışlardı. Siparişlerini aldı. "Lucca'ya olanlar için çok üzıldüm," diye fısıldadı. "Bunu gizli tuttuklarını biliyorum ve ben de bir şey söylemeyeceğim, ama gönüllülere malzeme gönderdiğimiz için en son haberleri alıyoruz."

Ne söyleyeceğini bilemedi, bu yüzden fazla konuştuğunu hissetti. Avita gözyaşlarına boğuldu ve Pablo ona sarıldı.

"Ana kampa gidiyoruz. Oraya götürmemizi istediğiniz bir şey varsa, götürebiliriz," dedi Pablo.

"Her ihtimale karşı daha yakın olmak istiyoruz," diye ekledi Avita.

"Siz gitmeden önce malzemeleri zamanında hazırlayabilir miyiz bir bakayım," dedi Shabina.

"Oh, Shabina," dedi Avita aniden, gözyaşları dökülerek. Ayağa kalktı ve kendini Shabina'nın kollarına attı.

Shabina onu birkaç dakika sıkıca sarıldı. Avita'nın dehşetine, Pablo da ayağa kalktı ve kız kardeşini ve Avita'yı kollarına aldı. Avita, tanıdığı erkekler olsa bile erkeklerin kendisine dokunmasından rahatsızdı. Pablo bir yabancı değildi ve Avita ona sempati duyuyordu, ama vücudundaki her hücre isyan ediyordu. Özellikle Pablo başını Avita'nın omzuna koyduğunda, Avita'nın yapabileceği tek şey kaskatı kesilmektir.

Kafede aniden bir sessizlik oldu. Rainier, her zamanki sessiz tavrıyla yanlarına geldi. Pablo geri çekildi, Avita da öyle. Rainier onlara rahat bir gülümsemeyle elini Pablo'ya uzattı. "Rainier Ashcroft, Shabina'nın nişanlısı ve bu kafedeki ortağı." Sesi alçaktı, Delgotto ailesinin iki üyesi dışında kimse duyamazdı. "Ana kampa götürmek için erzak topladığımızı bilmenizi istedim. Aileniz için yapabileceğimiz bir şey varsa, lütfen bize bildirin." Kolunu Shabina'nın omzuna doladı ve onu koruyucu bir şekilde omzunun altına çekti.

Pablo elini sıktı. "Teşekkürler dostum. Bizim için yaptığın her şeye minnettarız. Shabina her zaman ailemizin, özellikle de anne babamızın iyi bir dostu olmuştur."

Rainier ikisine koltuklarına dönmeleri için el salladı ve Patsy'ye içeceklerini getirmesi için işaret etti.

"Annem geçen kış çok hastaydı," diye açıkladı Avita. "Shabina, annemin yemek yemekte zorlandığını öğrendiğinde, ona çeşitli çorbalar, smoothieler ve milkshake'ler getirdi. Ayrıca tüm ailemize yemekler de getirdi. Babam çalışıyordu ve aynı zamanda annemize bakmaya çalışıyordu. Onu yalnız bırakmayı sevmiyordu, bu yüzden oldukça zorlanıyordu. Ben okuldaydım ve onlar benim izin almamı istemiyorlardı." Shabina'ya gülümsedi. "Shabina neredeyse her gün oraya gidiyordu."

Cildinin altında renklerin yayıldığını hissetti. Dikkatlerin üzerinde olması hoşuna gitmiyordu. "Sadece ben değildim. Zahra, Harlow, Vienna ve Raine de sırayla

. Ben sadece yiyecek getirdim. Aileniz harika insanlar. Onları arkadaşlarımız olarak görmekten büyük onur duyuyoruz."

"Tekrar söylüyorum, sizin için yapabileceğimiz bir şey varsa lütfen bize bildirin," diye tekrarladı Rainier. "Bu arada, kahvaltınız birazdan hazır olacak. Bugün personelimiz biraz az, o yüzden geciktik, ama yetişiyoruz." Dönerek Shabina'yı da yanına aldı ve mutfığa geri döndü.

"İyi misin?" Eli, özenle örülmüş saçlarının arkasını okşadı. "Raine bana ailen hakkında mesaj attı ve mutfaktan dışarı baktığımda seni kucakladıklarını gördüğümde, rahatsız olacağını anladım."

"Bu halimden gerçekten nefret ediyorum Rainier. Bu kadar önemli bir şey olmamalı. Pablo da Avita kadar acı çekiyor. İkisi de Lucca için endişeleniyor. Erkeklerin bana dokunmasından duyduğum tiksintiyi aşabilmeliyim."

"Dur, *Qadri*. Bu tepkiyi vermen gayet makul. Kendine çok sert davranıyorsun. Onun sana sarılmasına izin verdin ve o odadaki hiç kimse, o da dahil, senin rahatsız olduğunu anlayamazdı."

"Sen anlayabilirdin."

Alnına bir öpücük kondurdu. "Aramızda garip bir bağ var, bunun için minnettarım. İşine geri dönebilecek misin? Siparişleri ben götürmeye çalışırsam, felaket olur. Zaten Patsy, bulaşıkları yıkama şeklimle gizlice bana gülüyor."

"Gizlice güldükleri için şanslısın. Ben hata yaparsam açıkça gülüyorlar," diye itiraf etti Shabina. "Şimdi iyiyim. Sen bulaşıkları yıkamaya devam et, ben de siparişleri ve müşterileri halledeyim."

"Bana ihtiyacın varsa, bana kuş seslerini söyle."

Sırf bu yüzden onu seviyordu. Kuşları ve birbirlerine söyledikleri sesleri bilirdi. Mükemmel bir kulak vardı. Bazen geceleri Houston'daki odasında tek başına yıkılırken, içeri girip farklı kuş sesleri söylerdi ve o da onları tanımlaması gerekirdi. Bu bir oyun haline geldi, dikkatini dağıtan bir oyun. O kadar çok biliyordu ki. Daha sonra, videoda kuşları kampların koordinatlarını göndermek için kullandığını fark edenin o olduğunu öğrendiğinde, hiç şaşırmadı. Rainier en küçük ayrıntıları bile fark ederdi.

Sonraki bir saat boyunca, dışarıdaki terası gözetleyerek siparişleri hızlıca hazırladı. Nellie, Tyrone veya Patsy'nin ara sıra yardımlarıyla Chelsey'nin yokluğunu doldurarak harika bir iş çıkardı.

Tyrone veya Patsy'nin ara sıra yardımlarıyla Chelsey'in yokluğunu doldurdu. Çalışanlarıyla ve özellikle Nellie ile son derece gurur duyuyordu ve ekstra çalışma için onlara ikramiye vermesi gerektiğini kendine not etti.

Yerel temizlik hizmetinin sahibi Albert ve Sally Chavez, kafe dolduğunda içeri girdiler. Boş olan tek masa, dört üniversite öğrencisinin hemen arkasındaki küçük masaydı, bu yüzden Shabina'nın başka seçeneği yoktu. Onları masaya götürdü, içecek siparişlerini aldı ve bir dakika durup onlarla sohbet etti.

Temizlik hizmeti, ofisler, iş yerleri, kiralık daireler, Airbnb'ler ve bazen de talep edildiğinde evlerin temizliğini yapıyordu. Tam kapsamlı bir temizlik hizmeti sunuyorlardı ve işleri oldukça iyiydi. Siparişi mutfaka götürmek için dönmek üzereyken, Albert onu durdurdu.

"Shabina, senden büyük bir ricamız var. Çok büyük bir iş üstlendik, bunun bu kadar büyük bir iş olacağını veya bu kadar zaman ve insan gücü gerektireceğini fark etmemiştik. Edward Fenton, evini baştan sona temizlememiz için bizi tuttu. Adil olmak gerekirse, annesi vefat ettikten sonra atmakta zorlandığı çok sayıda eski giysi, kişisel eşya ve bibloyu kutulara koydu. Hatta tüm odalardaki eski perdeleri söktü ve eşyaları atmaya kolaylaştırmak için bir çöp konteyneri getirtti. Yine de evi çok büyük ve yıllardır gün ışığı görmediğinden eminim."

Sally anlatmaya devam etti. "Uzun lafın kısası, o Arama Kurtarma ekibinde ve birkaç gündür yok, bu yüzden bize yardım etmek için evde değil. Bize devam etmemizi, evin temizlenip havalandırılmasının kendisi için önemli olduğunu söyledi. Ne bulabileceklerini biliyoruz ve bunu onun için yapmak istiyoruz, ama çok zaman alıyor. Ekibimiz genellikle her akşam saat altıda kafeni temizler. Daha geç saatte gelmemizin sakıncası var mı? Albert ve ben kendimiz geleceğiz. Çok geç saatte olabilir."

Shabina, Raine'e bakmadan edemedi, ancak onun konuşmalarını duymuş olması imkansızdı. Edward'ın aniden resme ilgi duyması ne kadar olasıydı? Yıllardır aynı tuttuğu evini değiştirmesi? Ve Bale'in ona karşı artan davranışları? Edward'daki bu değişiklik kuş gözlem turunda mı başlamıştı? Daha önce mi? Geriye dönüp düşünmeye çalıştı. Edward'ın Jason gibi Bale'den uzaklaşmaya başladığına dair işaretler var mıydı? Jason'ın Bale'den uzaklaşması, Edward'ın da aynı şeyi yapması için zemin hazırlamış olabilirdi.

"Geç gelmen benim için sorun değil," diye güvence verdi.

"Anlayışın için teşekkürler," dedi Albert. "Bu bizim için büyük bir fırsat. Her hafta temizlik yapmamızı istiyor. Havaalanındaki ofisini temizliyoruz, ama bu büyüklükteki bir evin sözleşmesi, kış boyunca daha fazla işçimizi çalıştırmamızı sağlayacak."

Shabina anlayışla başını salladı ve kendini zorlayarak yan masadaki dört üniversite öğrencisini selamladı. Onları selamlamazsa kaba davranmış gibi görünecekti. Dördü de dili konuştuğu için, kusursuz Arapça kullanarak geleneksel Arap selamlamasıyla onları selamladı. Jules Beaumont'a Fransızca selamlamayı tekrarladı. Onlar da aynı dillerde ciddiyetle cevap verdiler. Bir şey ihtiyaçları olup olmadığını sordu. Türkiye'den Deniz Kaplan, kahveyi ve onun için özel olarak hazırladığı kahvaltı yemeğini övdü. Yemek, kıyılmış dana eti, biber ve domates salçası, zeytinyağı ve maydanozla yapılan kızarmış yumurtaydı. Türk ekmeği ile mükemmel uyum sağlıyordu.

Cezayir'den Emar Salhi ve Jamal Talbi, ona geleneksel Cezayir kahvaltısı hazırlamasını istediler. Kahvaltı yumurta, biber, domates ve soğandan oluşuyordu. Kahvaltıyı bol miktarda tost ve en sevdikleri kahveyle servis etti.

Jules Beaumont ise daha geleneksel bir kahvaltı olan patates ve sosis tercih etti. Ona *stoemp* (patates püresi) ve soslu domuz sosisi servis etti.

Dördü de kendi ülkelerinden gelen kahvaltıları çok beğenmiş görünüyordu. Onlara evlerinden bir şeyler sunabildiği için mutluydu. Keşke bu kadar paranoyak olmasaydı. Rainier'in yakınında olması ona çok yardımcı oluyordu.

"Bu yemekleri nerede öğrendin?" diye sordu Deniz. "Annem böyle bir yeteneği övüp seni ailemize katmak isterdi. Seni eve getirmemi söylerdi. *Mashallah*."

Ellerini birleştiren Shabina, ona çekingen bir gülümsemeyle karşılık verdi. "*Maşallah*." O da aynı şekilde karşılık verdi. Adam beklentiyle ona bakmaya devam edince, Shabina kendini zorlayarak soruyu yanıtladı. "Bir yıl boyunca Suudi Arabistan'da bir aileyle birlikte yaşama şansına sahip oldum. O süre zarfında, asla unutmayacağım birçok değerli ders aldım. Pişirme ve yemek yapma, bana öğretilenlerin sadece çok küçük bir kısmıydı."

O dönmeden, adam başka bir soru sordu. "Geri dönmeyi düşünür müsün?"

Sesindeki ton ve gözlerindeki spekülasyon, kalbini çarptırdı. "Hayatım burada. Ailem, nişanım, bu kafe."

"Çok yazık. Yaptığın yemeklerde bu ülkeye olan sevgini hissedebiliyorum. Belki geri dönersen fikrini değiştirirsin."

Buna cevap verecek bir şey yoktu. O, insanları gerçekten seviyordu. Ellerini birleştirip gülümseyerek bir kez daha hafifçe eğildi ve onlara iyi günler diledi, sonra bir sonraki masaya geçti. Deniz'in bakışlarının onu takip ettiğini hissedebiliyordu. Onu izleyen tek kişi o değildi. Jules de aynısını yapıyordu. Onunla ilgili onu bu kadar rahatsız eden neydi? Ondan ne istiyordu? Deniz sadece yemek pişirme becerileri nedeniyle mi onunla ilgileniyordu? Böyle erkekleri tanıyordu.

Washington'dan gelen üç ziyaretçiyi selamladı ve Jules ile Deniz'i aklından çıkarmak için elinden geleni yaptı. Kadınlar kahvaltılarını bitirmişlerdi ve onunla konuşmak umuduyla kahvelerini ve çöreklerini yiyorlardı. Masalarına uğradığında yüzleri aydınlandı.

"Sizi tekrar görmek çok güzel," diye selamladı Shabina. "Umarım bu sabahki yemekler beklentilerinizi karşılamıştır."

"*Şimdiye kadar* yediğimiz en sevdiğimiz yer," dedi Val. "Stella bize yemekleri seveceğimizi söylemişti ve çok haklıymış. Harika."

"Rezervasyon ve standart menü olmadığı için sırada beklemek konusunda emin değildim," diye ekledi Theresa. "Ama Val ve Janine'in bu kafeyi denememiz için ısrar etmelerine çok memnunum. Sanırım maceracı olmayı öğreniyorum."

"Bu gezinin amacı da bu değil miydi?" diye sordu Janine. "Eskisi gibi, istediğimiz şeyleri hala yapabileceğimizi kendimize kanıtlamak? Sadece çok daha olgun bir şekilde?"

Üç kadın birbirlerine baktılar ve sonra kahkahalara boğuldular.

"Ne kadar olgun davrandığımızı bilmiyorum," diye itiraf etti Val, "ama kesinlikle çok eğlendik."

"Bu harika. Ne zamandır arkadaşsınız?" diye sordu Shabina. "Çocukken aynı mahallede yaşıyorduk ve aynı okula gidiyorduk okula gittik," diye ekledi Theresa. "Ben biraz daha büyüğüm, bu yüzden onlara patronun ben olduğumu söylüyorum." Janine çok ciddi bir şekilde başını salladı. "O patronlukta *çok* iyidir."

"Bu konuda epey tecrübem var," dedi Theresa. "Bu ikisi kontrolden çıkıyor. Janine'in bir erkek yüzünden aklını kaçıracaklarını hiç düşünmemiştim, ama kaçırdı. Şimdi, biz hala Knightly'deyiz ve o onu kendine çekmek için elinden geleni yapıyor."

Janine masum görünmeye çalıştı, ama Theresa'nın doğruyu söylediği çok açıktı. "Tamam, ben biriyle ilişki kurmayı *asla* yapmayacağımı söyledikten sonra, biriyle ilişki kurmayı keşfederken benimle kalan *en* iyi arkadaşlar onlar."

asla yapmayacağımı söyledikten sonra biriyle ilişki kurma fikrini keşfederken benimle kalan en iyi arkadaşlar."

Shabina sormaya neredeyse korkuyordu. "Şanslı adam kim?"

"Onu tanıyorsun. Edward Fenton. Kasabadaki helikopter servisinin sahibi. Harika bir ressam. Bana çalışmalarını göstermesi için çok uğraştım. Resim yapmayı seviyorum ama onun çalışmalarıyla kıyaslanamam."

"Janine gerçekten çok iyi," dedi Val, küçük bir parça çörek kopararak. "Ama ona katılıyorum, Edward harika. Geçen hafta hep birlikte kanala resim yapmaya gittik."

"Mavi balıkçılar vardı," dedi Janine. "Kanal boyunca yürüyorlardı. Edward onları çok güzel resmetti. Benimkiler pek iyi değildi. O benimkilerin iyi olduğunu düşündü, ama onun resimleri çok canlı, zarif ve gerçekçiydi."

"Sean'a rastladık," diye ekledi Theresa. "Edward'ın bizimle resim yapmasından çok rahatsız görünüyordu. İkisi birlikte uzaklaştılar ve hararetli bir tartışma yaşıyor gibiydiler. Sonra onları göremeyeceğimiz bir yere gittiler ve bir süre ortadan kayboldular. Edward geri döndüğünde yalnızdı ve sanki fiziksel bir kavgaya karışmış gibi görünüyordu. Edward'a bunu sorduk ama endişelenmememizi, Sean'ın bazen böyle havalara girdiğini söyledi."

"Bence Edward'ın bizimle resim yapmasını alay etti," dedi

Janine. "Neden böyle düşündün?" diye sordu Shabina.

Val onaylayarak başını salladı. "Edward, Sean ile tartıştıktan sonra onun resimleri hakkında aşağılayıcı şeyler söyledi."

"Resimlerinden bahsederken kullandığı dil, Sean'ın onu olumsuz etkilediğini düşündürdü," dedi Theresa. "Edward, Janine'e okuldan beri resim yapmaya hiç ciddi bir girişimde bulunmadığını itiraf etmişti. Zaten çalışmaları konusunda çok utangaçtı."

"İnsanlar hakkında kötü şeyler söylememeye çalışırım," dedi Val, "ama bence Sean'ın bir terapistte ihtiyacı var."

"Bu kötü bir şey değil," dedi Janine. "Bence herkesin bir terapistte ihtiyacı var, ama ben zaten bir terapistim." Kendi şakasına güldü.

"Kötü bir gün geçiriyor olabilir," dedi Theresa. "Birinin hayatında neler olup bittiğini bilemeyiz. Onlara sadece nezaketle davranabilir ve iyi enerjiden faydalanmalarını umabiliriz."

Val gözlerini devirdi. "Theresa, yemin ederim, eğer cennetin kapıları varsa, oraya girebilmemizin tek sebebi sensin. Bizi kanatlarının üstüne çekeceksin."

"Sen tam bir kafirsin, Val," dedi Theresa, ama sesinde eğlence vardı.

Janine kahkahayı patlattı. "İkisi arasında devam eden bir tartışmaya denk geldin. Val bizim bilim insanımız, Theresa ise inançlı bir kadın."

"Biri diğerini dışlamaz," dedi Theresa.

"Hayır, öyle," diye onayladı Val, "ama sağduyum bana, Sean gibi erkekler çevrelerindeki herkese kötü davrandıklarında, nezaketin galip gelmediğini söylüyor. Eğer öyle olsaydı, onun yaşında, çoktan iyi bir insan olmuştu."

"Belki," dedi Theresa, "ama bence hepimiz kendimiz kötü davranmaya başlamadan önce nezaketi denemeliyiz."

"Birine terapiye ihtiyacı olduğunu söylemek kötü davranmak değildir, Theresa," dedi Val. "Bu yararlı bir tavsiye. Tamamen farklı bir şey söyleyebilirdim, ki aslında düşündüğüm de buydu."

Shabina, Edward ve Sean'ın fiziksel bir kavga yaşadığını ve her ikisinin de, baharatların ve hurmaların çalılara atıldığını keşfettiği kanalın yakınında bulunduğunu duymasına rağmen, ciddi bir ifade takınmaya çalıştı.

Üç kadının arkadaşlığı ona Stella, Raine, Harlow, Vienna ve Zahra ile olan arkadaşlığını çok hatırlattı. Arkadaşlarını o kadar uzun süredir tanımıyor olabilir, ama bu ilişkinin güçlü ve kalıcı olduğunu biliyordu. Bu kadınların birbirlerine güvenebileceklerini bildikleri ve her zaman birbirlerini destekledikleri açıktı.

Theresa gözlerini devirdi. "Onu boş ver, Shabina. Kulağa korkunç geliyor, ama aslında altın gibi bir kalbi var. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca kahvaltı veya öğle yemeği için kafene düzenli olarak geleceğiz. Stella, Knightly'de kalacak bir yer bulmamıza yardım ediyor. Çok fazla insan tanıyor."

"Küçük bir misafir evi bulmuş, sadece iki yatak odası var, üç değil, ama yine de bizim için ideal," dedi Janine. "Küçük bir mutfak ve oturma odası var ve en iyisi, arazide bir çömlek atölyesi var. Çift çömlek dersleri veriyor. Daha uzun kalırsam, çift kira süresini uzatmayı düşünecek."

"Tom ve Judy Rosewood'dan bahsediyorsun herhalde. Onlar inanılmaz, çok nazik ve düşünceli insanlar. Mülkleri çok güzel. Konuk evini gördün mü?"

"Henüz görmedim, sadece fotoğraflarını gördüm," dedi Val. "Ama resimdeki gibi mükemmel görünüyor. Bahçeleri çok etkileyici."

Shabina da aynı fikirdeydi. "İşime dönsem iyi olacak, yoksa kendi çalışanlarım beni kovacak. Umarım Tom ve Judy ile tanışma fırsatın olur. Çok özel insanlar."

O dostça el salladı ve hızla masaları toplayıp yeni müşteriler için hazırlamaya geri döndü. Kadınlardan istemeden aldığı bilgileri zihninde defalarca tekrar ederken otomatik pilotta kalmaya devam etti. Keşfettiği şeyi arkadaşlarıyla ve Rainier ile konuşmak istiyordu.

Avita ve Pablo'nun ana kampa götürdüğü SUV'ye malzemeleri yüklemeye yardım etti. Rainier bir kolunu ona dolayarak, ikisine veda ederken sarılmasını kolaylaştırdı. Shabina, kardeşlerinin öldüğüne dair içinden kötü bir his vardı. Yüzlerinde umutsuzluğu görebiliyordu. İki de aynı şeyi hissediyordu. Rainier'in umut dolu sözler söylemek yerine, el sıkışarak kafenin çalışanlarının yardımcı olmak için ellerinden geleni yapacaklarını söylemesi, Shabina'yı onun da aynı kötü hissi paylaştığına ikna etti. Vaughn bile somurtkan görünüyordu.

"Bu kötü bir durum," dedi Tyrone. "Bu adamı yakalamaları gerek."

"Yakalayacaklar," dedi Rainier. Bu konuda kendinden emin görünüyordu.

"Hadi

işe dönelim. Hepiniz harikaydınız. Shabina'nın sizin hakkınızda sadece iyi şeyler söylemesinin nedenini anlıyorum."

"Kapatıldıktan sonra, birkaç potansiyel garson ve garson adayıyla görüşmem gerekiyor," diye hatırlattı Shabina. "Ve temizlik ekibi bu gece geç saatte gelecek."

"Ne yaparsan yap, Shabina," dedi Patsy, "merhametli davranma."

"Ben öyle değilim."

"Evet, öylesin," dedi Vaughn, Tyrone ve Patsy aynı anda. Rainier çenesiyle Shabina'nın başının üstüne dokundu. "Öyle," diye onayladı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Lucca Delgotto'nun cesedi iki gün sonra bulundu. Vienna, sanki gördüğü veya duyduğu bir şeyi kontrol etmek için patikadan sapmış gibi görünen izler buldu ve o, vurularak yere yığılmıştı. Çimlerde ve yapraklarda kurumuş kan ve üzerinde koyu lekeler olan pürüzlü bir kaya vardı. O, Delgotto'nun o noktada öldürüldüğünü veya bayılttığını ve ardından olay yerinden sürüklendiğini tahmin etti.

Arazi dik ve vahşi, geçmesi çok zordu. Sean ve Vienna, ertesi gün çok zayıf izleri takip ederek izleri çözdüler. Cinayetleri işleyen kişi, izlerini örtmeye çalışmış, yetişkin bir adamın ağırlığını taşıyıp sürüklemesine rağmen sadece birkaç ezik ve bükülmüş yaprak bırakmıştı.

Lucca'nın cesedi kanlı giysileriyle yatırılmıştı, başının hemen sağındaki düz bir kayanın üzerine geçici bir sunak yapılmıştı. Sunakta tüyler, mumlar, çubuklar, çiçekler ve su kabakları düzenli bir şekilde dizilmişti. Cesedin etrafındaki bitki örtüsü birkaç santimlik bir alanda temizlenmiş, zemin çıplak kalmıştı. Ceset böceklerle kaplıydı, ancak hiçbir yırtıcı hayvan ona ulaşamamıştı.

Adli tıp ekibi olay yerini devraldı ve Arama Kurtarma ekibi, patika onarım ekibinin kayıp üyesi Charlie Gainer'ı aramaya devam etti. Vienna, arama ekiplerinin birbirlerine yakın kalmalarını, hiçbir üyenin kısa bir an bile olsa tek başına uzaklaşmamasını ısrarla istedi.

Haber geldiğinde kafeye hüzün çöktü. Lucca, Knightly'de çok sevilen biriydi. Ailesi yıllardır orada yaşıyordu. Cesedi dağdan indirip adli tabibe götürdüklerinde bile, ceset aileye teslim edilmedi. Charlie Gainer ise hâlâ kayıptı.

Shabina ve diğerleri aileye yiyecek getirdi. Yapabilecekleri başka bir şey yoktu. Delgotto ailesinin yaşadığı kadar ağır bir kaybı, özellikle de bu kadar şiddetli ve anlamsız bir şekilde yaşarken, teselli bulmak mümkün değildir. Lucca'nın birçok arkadaşı, birbirlerine destek olmak için akşam saatlerinde Grill'de toplandı.

Kafe ve Grill, arama ve kurtarma gönüllülerinin bulunduğu ana kampa yiyecek gönderdi. Lucca'nın cesedi bulunduktan üç gün sonra, Charlie'nin

Cesedi Sean ve Vienna tarafından bulundu. Beş kişilik arama ekibiyle birlikte, California akbabalarının yuvalandığı yanmış ağaçların bulunduğu bölgeye giden, artık görünmeyen, otlarla kaplı, kapalı patikayı da içeren bir arama alanı belirlidiler.

Park, yangından birkaç yıl sonra patikayı kapatmıştı. Shabina yuvayı keşfeder keşfetmez, park, patika gibi görünen her şeyi engelleyen tabelalar ve kapılarla bu bölümü tüm yürüyüşçülere ve turistlere tamamen kapatmıştı. Her yerde uzak durulması gerektiğine dair uyarı tabelaları vardı.

Viyana ve Sean, başka bir izi arayan ekibin diğer üç üyesiyle sürekli iletişim halinde kalarak bölgede arama yaptılar. Sean, Shabina'nın izlerini defalarca gösterdi. Shabina, geçtiğine dair çok az kanıt bırakmıştı, ancak ara sıra izlerini görebiliyorlardı. Bir keresinde, çamurda kurumuş köpeklerinden birinin pençe izini buldular.

Sean, izlerin birkaç metre solunda kurumuş kan izlerini keşfeden kişiydi. Vienna, Charlie'nin bir şekilde kondor yuvasını öğrendiğini ve onu bulmaya karar verdiğini tahmin etti. Katille karşı karşıya gelmiş ya da katil onu takip etmiş olmalıydı. Onu öldürmek için kullanılan taşı buldular. Taşla birkaç kez vurulmuş ve kafatası ezilmişti. Onu vuran kişi onu bekliyordu ve kayayı sallarken oldukça fazla güç kullanmıştı. Charlie vurulduğunda saldırganına sırtını dönmüştü.

Charlie, neredeyse hiç olmayan patikadan oldukça uzağa sürüklenmişti. Diğer öldürülen adamlar gibi muamele görmüştü. Giysileri üzerindeydi. Tüm hasar kafatasında meydana gelmişti. Cesedinin etrafındaki bitki örtüsünün kazındığı alan çok küçüktü ve katilin sunak kurmak için seçtiği yerde yetişen dikenli meyvelerin kalınlığı nedeniyle bu işlemin yapılması zor olmalıydı.

Onun seçimini belirlemiş olabilecek geniş, düz bir kaya vardı, ancak yer örtüsüne, kayalara ve kalın çalılara bakıldığında, ritüelin gerektirdiği her neyse onu hazırlamak kolay olmamış olmalıydı. Sunak tüyler, taşlar, mumlar, su kabakları, çubuklar ve çiçeklerle kaplıydı. Yer, sunağı rüzgardan korumak için seçilmiş gibi görünüyordu.

Charlie'nin cesedi sadece böceklerin saldırısına uğramamış, yırtıcı hayvanlar da ona ulaşmıştı. Vienna ve Sean bu durumda cesetler buldukları ilk kez değildi, ama bu hiç hoş bir durum değildi.

Ceset, Shabina'nın iki günlük izninden önceki gün bulunmuştu ve Shabina, kafenin kapalı olacağı için minnettardı. Kasaba halkının Lucca'nın yasını tutması ve şimdi de Charlie'yi bulması, ona çok ağır geliyordu. Onları tanıyan herkesin akşamları Grill'de, sabahları ise kafesinde toplanacağını biliyordu. O gün kapalı olacağı için minnettardı.

RAINIER, evlilik cüzdanını almak için onu Independence'daki adliyeye götürdü. "Benimle evlenmek istediğinden emin misin, Shabina? Hiç şüphe yok mu?"

Shabina uzun kirpiklerinin altından ona baktı, ikinci kez düşündüğü için mi sorduğunu tahmin etmeye çalışıyordu.

Hemen cevap vermediğinde, elini uzattı ve parmaklarını onun parmaklarının arasına geçirdi. "Bu evet ya da hayır sorusu, *Qadri*. Birkaç yıl sonra, birdenbire uyanıp seni zorladığımı fark etmeni istemiyorum."

"Öyle mi yapıyorsun?"

"Henüz yapmadım, ama düşünüyorum. Evlilik cüzdanımızı alıp başka bir pencereye gidip evlenebiliriz. Muhtemelen hayal ettiğin gibi arkadaşların ve ailenin çevresinde büyük bir düğün olmayacak, ama sana koruma sağlayacak." Bir süre durdu. "Ve bu beni çok daha güvende hissettirecek."

"Bekle. Bugün evlenmemiz gerektiğini mi söylüyorsun? Bunu yapabilir miyiz? Yasal mı?"

"Arayıp sordum. Kaliforniya'da aynı gün evlilik politikası var. Buna ekspres evlilik deniyor ve önceden talep ederseniz adliyede yapılabilir. Yazı İşleri Bürosu bir şahit sağlayabilir ve biz de hemen orada evlenebiliriz. Bugün."

Shabina dilinin ucuyla üst dudağına dokundu. Rainier ekspres evlilik hakkında bilgi almıştı. Bu onu şok etmişti, çünkü bu, onun gerçekten onunla evlenmek istediği anlamına geliyordu. Hızlı bir şekilde nasıl evlenebileceklerini düşünmüştü.

"Evlilik izni sadece doksan gün geçerlidir. Bu süre içinde evlenmemiz gerekir. İstersen, evinde arkadaşlarının da katıldığı bir tören düzenleyebilirim. Bizi evlendirebilecek bir arkadaşım var."

Başını salladı. "Akşamları eve gelmelerini isteyebiliriz ve onlara evlendiğimizi söyleriz. Hediye istemiyoruz, bu yüzden onları neden davet ettiğimizi önceden söyleyemeyiz."

"Bu iyi bir fikir."

"Tabii bu çok uygun bir zaman değilse. Vienna rahatlayacak. Aradığı kişileri ölü bulmak ona çok zor geliyor. Bu durumda, iki kişiyi buldu ve Delgotto ailesini çok iyi tanıyor."

"Arkadaşlarının yanında olmasına ihtiyacı olabilir, Shabina. Birkaç gün oldu. Konuşması gereken kişilerle konuşmuştur. Sevdiği ve en çok güvendiği kişilerle güvenli bir yere gitmek isteyebilir."

Viyana konusunda haklıydı. Kendine iyi bakıyordu. Gönüllülerinin iyi bakıldığından emin olmakla kalmadı, kendisi de protokolü uyguladığından emin oldu.

"Vaughn, Tyrone ve Patsy'ye haber verirsek, bize yemek hazırlarlar."

Kafasını salladı. "Hayır, onların çalışmasını istemem. Gelirlerse, misafirimiz olurlar. Küçük bir toplantı için yiyecekleri hazırlayabilirim ya da yarın akşam bir toplantı yapabiliriz, bu da bana hazırlıklar için daha fazla zaman kazandırır."

"Teşekkürler, bebeğim."

Shabina başını kaldırıp ona baktı. "Ne için?" "Benimle evlenmeyi kabul ettiğin için."

"Rainier, seninle evlenmek *istiyorum*. Seninle birlikte olmak istiyorum. Her zaman seninle birlikte olmak istedim."

"Aileni aradığında sana çok kızacaklar." "Ailemin sana karşı itirazını hiç anlamadım ve açıkçası, gerçekten umursamıyorum. Bu mantıksız. Seni tanımak için hiç zaman ayırmadılar."

"Baban beni tanıyor, kendini kandırma Shabina. O benim gerçek beni görüyor ve birden fazla kez acımasız tarafımla karşı karşıya kaldı. Seni korumak veya sana bakmak söz konusu olduğunda, seni her şeyin önüne koyarım. O bunu çok erken fark etti."

Aklına, babasını düşündüğünde çok sık ziyaret etmeye başlayan aynı uğursuz gölge süzüldü ve anılarının kapısı gıcırdayarak açıldı. O kapıyı kapalı ve barikatlı tutmuştu çünkü babasının o dönemlerde yaptığı seçimlerin gerçeğini bilmek istemiyordu.

Ancak beyni cevaplar talep ediyordu. Bir bulmaca ortaya çıktığında, bilinçaltı onu çözmek için ısrar ediyordu. Bilinçaltını kapatmaya çalışsa bile

, zihninin derinliklerinde cevabı bulmak için çalışmaya devam ediyordu. Kurtarılması gereken bir anda neden tam da bulunduğu yere bir suikastçı gönderilmişti? Onu öldürmesi mi gerekiyordu? Rainier'e sordu, ama onun cevabı keskin ve sorusuna cevap vermiyordu. *Ben masumları öldürmem.*

Bu, babasının onu öldürmek için ünlü suikastçıyı tutmaya çalışmadığı anlamına gelmiyordu. Anonim bir suikastçıya ulaşmak için gerekli imkanlara sahip olduğu kesindi. Ama öyleyse, Deadly Storms'un gerçek kimliğini bilemezdi. Kimse kesin olarak bilmiyordu. Babasının tahmin bile edemeyeceğinden şüpheleniyordu. Rainier bir doktordu. Bir subaydı. CIA'nın Özel Faaliyetler Bölümü'nde Blom için çalışıyordu. Bunların hepsi gerçektir ve kolayca doğrulanabilirdi. Kimsenin onun ünlü bir suikastçı olduğundan şüphelenmeyeceğini düşünüyordu. Rainier bu gerçeği doğrulamıştı. Babası bunu bilseydi, istediği her şeyi elde etmek için bu bilgiyi kullanırdı. Deadly Storms'un kimliğini bilmesinin imkanı yoktu.

Suikastçı kum fırtınası sırasında saldırmadan önce kurtarılma hikayesi inandırıcıydı. Rainier, kısmen iyileşirken onu yanında tutmuştu çünkü Shabina, onu bulduğu halde kimsenin görmemesi için ona yalvarmıştı. Yine, inandırıcı bir hikaye uydurmuştu ve ajansı da bunu yemişti. Scorpion'un onu kaçırdığı çölde aradığı sırada, Shabina'nın durumunun onu uzak bir mesafeye hızlıca nakletmeyi imkansız kıldığına inanarak, ikisinin tuzağa düştüğünü söylemişti.

Rainier, kum fırtınasının şiddeti ve süresi nedeniyle helikopter kullanmanın imkansız olduğuna Blom'u ikna etmişti. Shabina o kadar kötü durumdaydı ki, onu güvenli bir yere götürdükten sonra, hayatta kalması için ona müdahale etmek zorunda kalmıştı. Bu, onun birinci önceliği olmalıydı. İnsanlarıyla iletişime geçmenin güvenli olduğunu anladığında bunu yaptı, ancak Shabina'nın hayatta kalacağından emin olana kadar nakil izni vermedi ve konumlarını açığa çıkarma riskini göze alamadığı için kimse onlara gelemedi. Her şey çok makul görünüyordu.

Shabina bunun babasının öfkesini nasıl çekeceğini hayal edemiyordu. İçini çekip başını koltuğa yasladı. "Babam seni neden bu kadar sevmiyor, Rainier? Aranızdaki sorun küçük bir şey değil." Elini ağzına götürüp parmaklarını öptü, sonra birleşik ellerini yoluna bakmaya devam ederken kalbinin tam üzerine, göğsüne koydu. "Hayır, bebeğim, haklısın, bu küçük bir mesele değil. Birkaç mesele var." Elini göğsüne daha sıkı bastırdı. "Gerçekten düğün gününde anne baban hakkında incitici şeyler bilmek istiyor musun?"

Yıllardır gerçeklerden kaçınıyordu. Gözlerini kapatıp kulaklarını tıkayan bir çocuk gibi saklanıyor, beyni ona cevaplar vermemesi için çaresizce uğraşıyordu çünkü hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

"Babam seni hor görüyordu ve hala da öyle. Beni sana karşı kıskırtmak için elinden geleni yaptı. Aradan bunca yıl geçmesine rağmen, her fırsatta senin hakkında aşağılayıcı sözler söylüyor. Elinden gelse, kariyerini mahvetmek için elinden geleni yapardı."

"Denedim. Jack, onun o kadar etkisi olmadığını anladı. Ondan sonra onu susturdum. Kariyerimi mahvetmeye çalışmayı bırakması için onu uyardım. O da bıraktı. Aptalca bir şey yapsa bunu bilirdim."

"Beni sana karşı kıskırtmasından endişelenmedin mi?" Bu konuda hep merak etmişti.

"Sen tanıdığım en güçlü insanlardan birisin. Kendi inançlarına ve yargılarına sadık kalırsın. Başkalarının senin adına karar vermesine izin vermezsin. Adilsin. Seni Scorpion'un kampından ilk çıkardığımda, tanıştığın insanlardan, iyi insanlardan bahsettin. Cesur insanlardan. Scorpion'u kendi oyununda yenmeye kararlıydın. Senin içinde bir ateş var."

"Ölüyordum. Ölmek istiyordum."

"Bebeğim, şiddetli bir enfeksiyonun vardı. İşkence görmüştün. Tecavüze uğramıştın. Bütün bunlara rağmen, o ülkede doğan her erkek, kadın ve çocuğu keyfi olarak suçlamadın. Sana yardım edenlerden bahsettin. Söylediğim hiçbir şey fikrini değiştirmeyecekti. Fikrimi *sen* değiştirdin. Kendimi intikam kılıcı haline getirmiştin, ama seni dinleyerek daha iyi bir insan olmayı öğrendim, en azından öyle umuyorum."

Rainier, hayatında hiç kimse yapmadığı halde ona iltifat etti. Mama Ahmad, pasta yapmayı veya kına dövmesi yapmayı öğrenirken onu övmüştü, ama bu aynı şey değildi. Rainier, onu cesaretlendirmek veya pohpohlamak için konuşmuyor gibiydi. Sanki sadece gerçeği söylüyormuş gibi, samimi ve gerçekçi bir şekilde konuşuyordu.

"Bunu söyleme şeklin, sanki iyi bir insan olduğuna inanmıyormuşsun gibi geliyor, Rainier. Seni tanıyorum. Kimsenin görmediği içini." Kısa bir süre çenesini avuçladı. "Gerçek seni görmeme izin verdiğin için çok minnettarım."

"Babanın seni bana karşı kıskırtmak için elinden geleni yapacağını bildiğimde buna güvenmiştim. Kimsenin seni kendi düşüncelerine ikna etmesine veya sindirmesine izin vermezsin. Aksine, baban beni ne kadar kötülemiş veya güvenliğini başka birine emanet etmeni istemiş olursa olsun, beni savunacağını o kadar iyi biliyordum."

beni savunacağını anladım. Sadakatini hak eden insanlara sadık kalırsın."

"Malikanenin güvenliği çok sıkıydı, sadece kapı ve pencerelerde alarmlar değil, her yerde korumalar vardı. Yine de, kötü kabuslar gördüğümde her zaman bunu anlardın ve eve gizlice girerdin. Neden seni polise ihbar etmediğini bilmiyorum. Bu konuda çok endişeleniyordum. Seni benimle kalmaya zorladığımda suçluluk duyuyordum, sonra babam senin orada olduğunu öğreniyordu."

"Endişelendiğini bana söylemeliydin. Seni rahatlatırdım. Jack beni polise ihbar etmeyecekti. İhbar etmek isteyebilirdi, ama o zeki bir adamdı."

Shabina onun profilini inceledi. Keskin hatları ve düz yüzü vardı. Güçlü çenesinde, tıraş olsa bile hiç kaybolmayan koyu bir gölge vardı. O, Shabina'nın tanıdığı en etkileyici kişiydi. Hareketsiz kalabilir, arka plana karışabilir ya da etrafındaki herkesi hareketsiz bırakacak kadar ölümcül bir enerji yayabilirdi. Bir odaya girdiği anda tüm dikkatleri üzerine çekerti. Tehlikeli tavırları bile babasını durduramazdı.

"Babam hakkında zarar verici bir şey biliyordun." Bu cümleyi daha çok kendine söylemiş gibi, yüksek sesle mırıldandı. Şaşırtıcıydı. Bu mutlaka doğru değildi. "Hayır, o kendinden çok annemi korumaya meyilliydi. Ya da ikisini birden. Kaçırılmamla ilgili bir şeydi."

Rainier bakışlarını yola sabitleyerek, ifadesinden hiçbir şey belli etmedi. Sanki taştan oyulmuş gibiydi.

"Bir yıl geçti, ama Salman Ahmad'a fide hala ödenmemişti. Bu basit bir iş anlaşmasıydı. Diğer tüm fidyeler kolayca ödenmiş ve diğer tutsaklar serbest bırakılmıştı. Ahmad endişeliydi, o kadar ki, fide ödenmeden beni serbest bırakmaya karar vermişti. Adamlarına söylediğini duydum, sonra gelip bana endişelenmememi, yakında eve gideceğimi söyledi."

"Fide parasının neden ödenmediğini biliyor musun?"

"En az üç kez parayı almaya gittiklerini ama eli boş döndüklerini biliyorum. Hemen kampı toplayıp bölgeden ayrılırdık. Adamlar izlerimizi örtmek için geride kalırlardı."

"Ahmad paranın ne olduğunu düşündü? Yoksa Jack'in ödeme yapmayacağına mı inandı?"

Shabina, fidye ödenmediği için gizlice mutlu olmuştu. Mama Ahmad gibi biriyle birlikte olmak, ondan bir şeyler öğrenmek, ev işlerini paylaşmak, hikayeler anlatmak, bebekleri kucağına almak ve çocuklara bakmak istediğini fark etmemişti. Güneş doğduğundan batana kadar her zaman neşe ve kahkaha vardı. Salman Ahmad'ın endişelendiğini fark edene kadar babasının neden ödeme yapmadığını merak etmemişti. Sonra dikkatini verdi ve hızlıca bilgi toplamaya çalıştı.

"Babam Ahmad'a fidyeyi üç kez ödediğini, ancak Ahmad'ın parayı teslim etmediğini söyledi. Ahmad, parayı vermek için kimsenin gelmediğini söyledi. Çok tedirgindi ve o zaman adamlarına beni serbest bırakacağını söyledi."

"Jack'in fidyeyi ödediğine inanıyor musun?"

"Evet." Buna inanıyordu. "Dediğim gibi, bize, kaçırılsak bunun bir iş olarak değerlendirileceği söylenmişti. İşbirliği yapın. Fidye ödenecek. Tek bir açıklaması olabilir. Ahmad'ın kampında bir hain vardı. Scorpion her ödeme yapıldığında fidyeyi ele geçirmiş olmalı. Parayı aldı. Ne zaman ve nereye teslim edileceğini bilmek zorundaydı ve oraya önce ulaştı ya da paralı askerlerini oraya göndererek ele geçirdi. Bunu yapabilmesinin tek yolu, birinin ona bilgi vermesiydi."

"Bu mantıklı," diye onayladı Rainier.

"Ahmad beni serbest bırakacağını söylediğinde, Scorpion'a haber verilmiş olmalı ve o ve adamları gelip herkesi öldürmüş. Tam bir katliamdı. Kimse hazırlıklı değildi. Hiç şansları yoktu."

O günü düşünmek bile onu paramparça ediyordu. Zihninde canlanan görüntüleri görmek istemiyordu, bu yüzden her zaman yaptığı gibi, canlı görüntüler oluşur oluşmaz o kapıyı çarparak kapattı.

"*Qadri*." Rainier, ona sık sık söylediği ismi fısıldadı. Kader. "Ben seninleyim."

Hepsi bu kadardı. *Ben seninleyim*. Çok basitti, ama onun için her şey demekti. Yalnız değildi. Rainier olduğu sürece asla yalnız kalmayacaktı.

"Bunu yapabilirim, Rainier," dedi, daha çok kendisi için, onun için değil. Bu bulmacayı bir kez ve sonsuza kadar çözmeye kararlıydı. Gerçeği öğrenmeye.

"Scorpion ve kabinesi benden *nefret ediyordu*. Bu kişisel bir şeydi. Çok, çok kişisel. Onlarla hiç tanışmamıştım. Sessiz kalmaya ve bana söylenenleri aynen yapmaya çalıştım, ama bir faydası olmadı. Scorpion bana işkence etmeye kararlıydı. Mazeretlere ihtiyacı yoktu. Beni sadece fiziksel olarak değil, duygusal olarak da incitmenin yollarını bulmaktan büyük zevk alıyordu. Kendime milyonlarca kez nedenini sordum."

Rainier gözlerini yoldan ayırmadı. "Bebeğim." Sesinde ihtiyat vardı. "Cevapları istediğinden emin ol."

"Arkasını dönüp bakmadı." Boğazında aniden oluşan yumru onu neredeyse boğuyordu. "Kim arkasını dönüp bakmadı?"

"Annem. Güvenlik ekibi onu zırhlı SUV'ye itti ve uzaklaştılar. Ben ona doğrudan bakıyordum, ama o omzunun üzerinden bana bakmadı bile. Bunu, sisteme güvendiği, benim kolayca fidyeyle kurtarılacağımı düşündüğü anlamına geldiğini düşündüm. Bu sadece işti ve ben sakın olmalıydım. Ama nedeni bu değildi, değil mi?"

Rainier içinden küfretti. Parmak uçlarını ağzına götürdü ve nazikçe ısırıldı. "Sanki hep kötü haberler getiriyormuşum gibi hissediyorum. Bundan nefret ediyorum."

"Bunu *ben* yapıyorum, sen değil. Gerçekle yüzleşmem gerekiyor Rainier. Bundan kaçmaya devam edemem. TSSB belirtilerinin bu kadar şiddetli olmasının nedenlerinden biri de bu. Bunlar, başka kimseyle konuşamayacağım şeyler."

Rainier dışında kimseye yeterince güvenmiyordu. Ailesini seviyordu ve onları kötü gösterecek herhangi bir şeyi kimsenin bilmesini istemiyordu.

Rainier bir an sessiz kaldı, sonra içini çekti. "Anlıyorum, bebeğim. Bunu konuşman gerek, konuşalım."

Onu nasıl sevmezdi ki? Tereddütleri ve nedenleri açıktı, ama onun için bunu yapacaktı. Her zamankinden daha fazla, hayatını onunla geçirme kararının doğru olduğunu biliyordu.

"Scorpion annemden nefret ediyordu, değil mi? Kendi taleplerini yerine getirmek için fidyeyi ele geçirdi. Olan buydu, değil mi?"

"Evet."

Rainier'in sesi keskin ve sert çıkıyordu. Arabanın içindeki gerginlik artıyordu.

"Onu pazarlığın bir parçası mı yapıyordu? Beni geri almak için para ve annem mi? Scorpion bunu yaptıysa, babam asla kabul etmezdi. Annemi on milyon muhafızla çevrelerdi." Aslında sormuyordu, çünkü bunu nasıl bilebilirdi ki? Bilebilir miydi? Bir bulmacayı parçalara ayırırken sık sık yaptığı gibi, yüksek sesle düşüncelere dalmıştı.

Rainier tek kelime bile etmedi.

Shabina artık korkak olmayı reddediyordu. Talia Warren'a en büyük korkularını paylaşacak kadar güvenmemişti. Babası bu terapisti tutmuştu ve birkaç tane daha denemiş olsa da, onu sevmemişti.

Hikayeyi tekrar tekrar anlatıyordu, sonunda Talia'nın yanında kalmıştı. Söylediği her şeyin gizli tutulacağı sık sık söylene de, terapistin her kelimesini babasına bildirdiğini biliyordu. Babası muazzam bir sadakat satın alacak kadar paraya sahipti ve geri döndüğünde oldukça kötü durumdaydı. Kimi kandırıyordu ki? Hala öyleydiler. Muhtemelen hep öyle kalacaklardı.

Shabina, Rainier'in sessizliğinin, sorusunun cevabını bildiği anlamına gelip gelmediğini düşündü. Rainier zeki, çok akıllıydı ve onun asla ulaşamayacağı çeşitli bilgi kaynaklarına erişimi vardı. Onu zorlamamaya karar verdi. Zihni zaten cevaplar üretmeye başlamıştı ve onu söylemek istemediği şeyleri, özellikle de anne babasını kötü gösterecek şeyleri söylemeye zorlamadan gerçeği bulacağından emindi.

"Annemin ailesi Orta Doğu'dan. Çok küçük bir kız olduğumdan beri onları hiç görmedim ve onlardan haber almadım. Annem onlardan her zaman sevgiyle bahseder, ama onları ziyaret etmez ve onlar da buraya gelmez, oysa babamın onları buraya getirecek parası vardır."

Neden bunu daha önce fark etmemişti? Uylukları ağrıyordu. Baş ağrısı şiddetle geri dönmeye başlamıştı. Ağzında bakır tadı vardı. Bu, çok uzun zaman önce fark etmesi gereken bir gerçeğe çok, çok yaklaştığı anlamına geliyordu.

"Suudi Arabistan'da, özellikle küçük köylerde, çöpçatanlar veya aileler aracılığıyla görücü usulü evlilikler çok yaygındır. Annem, büyük olasılıkla onu birine söz vermiş bir aileden geliyor." Sesi, kendi kulaklarına bile boğuk geliyordu.

Elbette, annesi bir adamla evlendirilmişti. Babası onun için birçok teklif almış olmalıydı. Yasemin çok güzeldi, çarpıcı bir güzelliği vardı. Geleneksel bir ailede büyümüşü. Sessiz, itaatkâr ve mükemmel bir eşi.

Babası Yasemin'i çok gençken evlendirmişti. Prensın ana petrol sahalarından birinde petrol yangını çıkmış ve kimse yangını söndürememişti. Jack, annesiyle Suudi Arabistan'da tanıştığını ve onu gördüğü anda onun kendisi için tek kişi olduğunu anladığını itiraf etti.

"Yasemin, prensin bir arkadaşına söz verilmişti, bu adam çölde çiftçilik yapanlar için özel bir sulama sistemi fikriyle gelmişti," dedi Rainier aniden. "Prens onu özellikle severdi ve genç adam Yasemin'i gördüğünde onunla evlenmek istedi. O başka bir ülkede yaşıyordu

başka bir ülkede yaşıyordu ve bu durum Yasemin'i çok korkutmuş olmalı. Çok gençti ve hiç yurt dışına çıkmamıştı."

"Onun kim olduğunu biliyorsun." Nedense, kalbi hızla çarpmaya başladı. Scorpion'un kimliğini tespit etmek çok önemliydi, ama daha fazlasını öğrenmek istemiyordu. Bu mantıklı değildi ve zihninin sürekli oluşturduğu engeli aşmaya kararlıydı. Bunun kendisini korumak için olduğunu biliyordu, ama Scorpion'un kim olduğunu bilmek endişelerini ve paranoyasını biraz hafifletecekti.

"Şüpheleniyorum. Henüz yeterli kanıtım yok ve masum insanları öldürmem." Bunu kesin bir ifadeyle söyledi.

"Annem hiç dışa dönük biri değildir. Oldukça utangaçtır," dedi Shabina.

Utangaç

kelimesi annesini tanımlamak için uygun bir kelime olabilir.

"O zamanlar Darian Lefebre, kurak topraklara su ulaştırmanın bir yolunu bulmak için ihtiyaç sahibi ülkelere çok zaman harcayan parlak bir genç olarak görülüyordu."

Nefesi boğazında düğümlendi. Darian Lefebre adını biliyordu. Herkes biliyordu. O, Kanada'nın büyükelçisiydi. İyi adamlardan biriydi. Çekiciydi. Dünya çapında birçok hayır kurumunda faaliyet gösteriyordu. Ülkeler arasında gerginlik yaşandığında arabuluculuk yapmasıyla tanınıyordu. Lefebre adı, nezaket ve iyilikle eş anlamlıydı. Kendi ülkesinde ve gittiği hemen her yerde sevilen biriydi.

Kafasını salladığını fark etti. "Rainier, bu olamaz."

"Senin tepkin, dünyanın tepkisi olurdu," diye cevapladı. "O çekici. Karizmatik ve her nefesinde senin aileni hor görüyor. Aynı zamanda sadist. Bu iyi saklanan bir sır, ama onu takip ederek, istismar ettiği çok genç kadınları bulmak zor olmadı."

Eli uyluğuna kaydı. "Onun Akrep olduğundan emin misin?"

"Eğer emin olsaydım, onu çoktan ortadan kaldırmış olurdum. Onun Scorpion olduğundan tamamen emin olduğumda ve cesedinde kanıt bırakabileceğim zaman, onu ortadan kaldıracağım."

Barış üzerine konuşmalar yapan, doğal afetler olduğunda en çok para bağışlayan ve diğerlerini yönlendiren adam ile sadist, acımasız bir katili aynı kişi olarak görmek için dudaklarını ısırды. Scorpion işkence etmekten zevk alıyordu. Öldürmekten. Başkalarını öldürmeye yönlendirmekten. Bu nasıl aynı adam olabilirdi?

"Annem nasıl babamla birlikte oldu da Lefebre ile değil?"

"Baban büyük petrol yangınlarını söndürmek için gerekiyordu. Anneni gördü ve ikisi birkaç kez gizlice buluştu. Baban,

petrol yangınlarını söndürmek için onu anlaşmanın bir parçası yapması için prensle pazarlık yaptı. Lefebre o zamanlar çok parası olan bir hiçkimseydi, bugünkü diplomat değildi. Prens çok parası vardı ve Lefebre'ye pek ihtiyacı yoktu. Yangınların söndürülmesine ihtiyacı vardı. Bir kadını, ona milyonlarca dolar kazandırabilecek bir adama vermek neydi ki?"

Shabina anladı. Prens, Yasemin kabul etsin ya da etmesin, bu takası basit bir iş anlaşması olarak görecekti. Yasemin Lefebre'yi sevmiş ve onunla kalmak istemiş olsa bile, prens Lefebre'ye kaybı için para teklif ederdi, ama fikrini değiştirmezdi. Onun sözü mutlak kanundu. Yasemin Jack'e gidecekti, böylece Jack Foster petrol sahasındaki yangını söndürecek.

"Jack ve Yasemin hemen evlendiler. Prens düğünü düzenledi ve katıldı. Büyük bir olaydı. Lefebre küçük düşürüldü. Sarayda düzenlenen düğüne davet edilmesine rağmen katılmayı reddetti. Jack ve Yasemin acı bir düşman edindiler. Yasemin'in bunu bildiğini sanmıyorum, ama Jack kesinlikle biliyordu."

Jack'i tanıyordu. Babası rakibini alay edecek kadar kibirli biriydi. Dahası, Darian Lefebre siyasete girdiğinde, Jack Yasemin ile olan evliliğini bir kırmızı bayrak gibi dalgalandırır.

"Jack, yıllar boyunca Lefebre'ye neredeyse her şekilde karşı çıktı," diye ekledi Rainier. "Lefebre gibi bir adam, Jack'in kızına işkence etmekten özel bir zevk alırdı. Jack, onun uluslararası bir katil olduğunu bilmeden diplomatla alay etti."

"İki arkadaşının Scorpion'un kabinesinde olduğunu nasıl kanıtladınız?"

Rainier'in yüzü daha da sertleşti. "Kanıtlar reddedilemezdi." Sesi sertleşmişti. "Lefebre'yi de aynı şekilde yakalayacağım."

Ağzı kurudu. Rainier'in elinde ne kanıt varsa, paylaşmak istemediği açıktı. Bu onun için kötüye işaretti. Bulduğu her neyse, onunla ilgisi vardı.

"Şimdi her şey biraz daha mantıklı geliyor," diye itiraf etti. "Annemin kişiliği benimkinden çok farklı. Son derece sessiz ve babamı memnun etmek için yaşıyor. Ona çok bağlı, neredeyse kahraman gibi tapıyor. Babam onu sevgi dolu bir kozanın içinde tutuyor. Annemi her şeyden çok seviyor. Onu korumak için her şeyi yapar, hatta karısının acı çekmesini önlemek için kendi kızını öldürmesi için bir suikastçıya haber bile verir."

Bu bir tahmindir, ama onun doğru olduğuna emindi.

Rainier sessiz kaldı.

“Annem şu anda bana bakmakta bile zorlanıyor, ama ben evlerinden uzaktayken, güvenliğim için çılgına dönüyor. Babam, annemin içini rahatlatmak için benim onların malikanesinde yaşamamı istiyor. Birisi ona karşı gelirse, çok sinirlenir, ve bu hafif bir ifade. O, istediğini elde etmeye alışkındır. Annemle ilgili bir şey olduğunda, sorunu çözene kadar öfkelenir.”

Rainier elini tekrar ağzına götürdü, parmaklarına öpücükler kondurdu ve sonra iç geçirdi. "Seni anlıyorum Jack, Shabina. Onun işleri halletme şeklini onaylamıyorum ve Yasemin'i memnun etmek için seni evine dönmeye zorlamasına izin verme niyetim yok, ama seni korumak için neredeyse her şeyi yaparım."

Her şeyi dondu. Dik oturdu. *Seni manipüle etmek*. Bu sözler zihninde yankılandı. Zihninin çözmek isteyeceği ama onun ilgilenmek istemediği başka bir bilmece. Babasının, annesini daha fazla acı çekmemesi için, o Akrep'in kampındayken onu öldürmesi için bir suikastçı tuttuğundan oldukça emindi. Adil olmak gerekirse, babası onu geri getiremeyeceğine inanmak zorundaydı. Ama şimdi onu eve dönmesi için kasıtlı olarak bir travma sonrası stres bozukluğu nöbeti tetiklemek gibi alçakça bir şekilde manipüle eder miydi?

Rainier'in profilini inceledi. Bu, onun sonsuz güvenini kazanan bir adamdı. Bu güveni en kötü zamanlarda kazanmıştı. Ona güvenebileceğini biliyordu. Onun sadakatini ve sevgisini kazanmıştı. Onu koruyacağını biliyordu, ama babası gibi olmayacaktı. Karısı üzüldüğü için çocuklarından birini öldürmesi için bir suikastçı tutmayacaktı. Çocuğunu bulmak için elinden geleni yapacaktı, o da öyle. İşte burada "neredeyse" kelimesi devreye giriyordu.

Rainier, onun silah kullanmayı öğrenmesini bekleyen türden bir adamdı ve çocuklarına da aynısını öğretirdi. Onların dünyasını olabildiğince güvenli hale getirirken, aynı zamanda her türlü olasılığa karşı hazırlıklı olmalarını sağlardı. O, kendi istediği gibi dans eden biri değil, bir ortak istiyordu. Diğerleri onda bunu görmüyordu, ama o görüyordu. O her zaman onun güvenlik ağıydı, ama onun güçlü olmasını ve en çok sevdiği şeyleri özgürce yapmasını istiyordu.

Rainier, en kötü zamanlarda ona ihtiyaç duyarsa onu koruyacaktı. Bunun onun kişiliğinin önemli bir parçası olduğunu biliyordu. O bir liderdi. Kararlıydı. Sadık ve vefalıydı. Ailesini her şeyin üstünde tutardı.

Ondan da aynısını beklerdi, ancak o, aralarında anlaşmazlıklar çıkarsa - ki çıkacaktı - onun argümanlarını açık fikirli bir şekilde dinleyeceğini, ancak nihayetinde, yine de anlaşamazlarsa hangi yolu izleyeceklerine onun karar vereceğini biliyordu.

Evliliğe körü körüne girmiyordu. Rainier kim olduğunu ondan saklamadı. Kendisinin iyi ve kötü tüm yönlerini ona gösterdi. Kusurlarını kabul etti ve hata yaptığında bunu üstlendi. Hatalı olduğunu düşündüğünde ondan özür dilemekte hiçbir sakınca görmedi.

"Blom, Lefebre ile bir görüşme ayarlayabilir," diye önerdi, sesinin titrememesini dileyerek. Bunu engelleyemezdi, ama korkutucu olsa da bu teklifi yapmak zorundaydı. "Oysa o olduğunu anlardım."

"Kesinlikle olmaz. Ona yaklaşmamalısın. Diplomatik dokunulmazlığı var. Sırf babana inat etmek için silahını çekip seni vurabilir."

"Lefebre'nin gerçekten Scorpion olduğunu düşünüyorsan, onu adalete teslim etmek için elimizden gelen her şeyi yapmalıyız. İnsanları öldürmeye devam edemez."

"Güvende olmaktan başka bir şey yapmana gerek yok, Shabina." Sesinde sertlik vardı. "İki arkadaşı bulunduğu anda hükümeti bir soruşturma başlattı, ama o şok ve dehşete kapılmış gibi davrandı ve soruşturmayı yürütenlere karşı açık göründü. Hâlâ şüpheler var, ama o çok popüler. Onu yasal yollardan alt etmek neredeyse imkansız. Onun yanına yaklaşmanı istemiyorum."

"Onu nasıl yakalayacaksın, Rainier? Eğer o Scorpion ise, onu kesin olarak teşhis edebilirim."

"Shabina." Sadece ismini söylemesi kötüye işti.

O iç geçirdi. "Sadece, o iki adamın suçlu olduğuna seni ikna eden bulguları ve onun suçlu olduğunu kanıtlamak için ne bulmayı beklediğini söyle."

"Bebeğim, bunu sevmeyeceksin."

Bunu zaten biliyordu. "Sadece söyle."

"Sana yaptıklarını videoya çekmişler." Sesi tamamen düzleşmiş, ifadesizdi.

Bütün vücudu dondu. Beyninin çalışması imkansızdı. Midesi bulandı. İtiraz etmek için ağzını açtı, ama sadece bir ciyaklama çıktı. Bunu beklemiyordu. O adamlar ona defalarca tecavüz etmiş ve sonra bunu videoda izlemişlerdi. "Rainier." Adını fısıldadı. "Scorpion'un da videosu olduğunu mu düşünüyorsun?"

Elini onun elinin etrafında sıktı. "Evet. Her iki adam da bana, tüm saldırılarının videosunu sakladığını itiraf etti. Evinde kendini izlemek için bir izleme odası var."

Dudaklarını ısırıldı. Sertçe. "Sence babama da kopyalarını göndermiş midir?"

"Bilmiyorum, *Qadri*."

Sesindeki yumuşaklık, kalbini altüst etti.

"Bunun hiç bitmeyecekmiş gibi geldiğini biliyorum, ama sana yemin ederim Shabina, bunu sona erdireceğim. Düşündüğümde daha uzun sürüyor, ama bitene kadar asla vazgeçmeyeceğim."

Ona inandı. Onun kayası. Eğer o, onun yaralarına, koluna dövme yapılmış akrep tatuajına bakmaya dayanabilir, Akrep ve adamlarının yaptığı korkunç şeylere rağmen ona sevgi duyabilirse, o da her ne olursa olsun bununla başa çıkabilirdi.

Parmakları onun parmaklarını sıktı. "Hâlâ benimle evlenmek istiyor musun? Yaptığım şeyleri bilerek, bebeğim, hâlâ hayatını benimkine bağlamak istiyor musun?"

Onu kurtarmak dışında ne yapabilirdi ki? En kötü zamanlarda bile onu sevmek. "Bundan kurtulamazsın," dedi. Sesi çok kararlıydı.

Ağzında kısa süreli yavaş bir gülümseme belirdi. Rainier sık sık gülümsemezdi ve gülümsediğinde, bu her zaman bir armağan gibi hissedilirdi. "O zaman halledelim. Bu günü uzun zamandır bekliyordum, *Qadri*."

"Bu yüzden bana hep Kader diyordun."

O da başını salladı. "Senin benim için tam olarak bu olduğunu biliyordum. Kaderim.

Sen sadece yetişmen gerekiyordu."

Bu onu güldürdü. "Ben çoktan yetişmiştim. *İletişim kurma* konusunda daha iyi olmalısın. Bu kelimeyi duymuşsundur, değil mi? Çünkü konuşmayı öğrenmen gerekecek. Otoriter bir şekilde değil."

"Bu, birçok diyalogu eliyor." Ona baktı, yüzünde alaycı bir kaş çatma vardı. "Ne hakkında konuşmam gerekiyor?"

"Duygular. Sevgi göstermek."

"Sana her zaman sevgimi gösteriyorum," diye itiraz etti, sesinde bir parça eğlence vardı. "Son birkaç yıldır, sevildiğini bilmeni sağladım."

"Öyle mi? O zaman ben bu beyanları nasıl kaçırdım?"

"Hiçbir fikrim yok. Sen ve Vienna o katilin peşine düştüğünüzde, Zale ve ben sizi yakaladığımızda ben ne yaptım?"

"Beni ceketimden tutup salladığını hatırlıyorum. Benden hiç memnun değildin. Aşkını ilan etmedin."

"Evet, vardı. Benim olduğumu anlayan için kuşların aşk çağrısını söyledim. İki kişinin önünde beni ne kadar korkuttuğunu gösterdim, ki bunu yapmamak için kendimi eğitmişim. Düşmanlarımla senin benim için ne kadar önemli olduğunu bilmelerini asla istemedim, ama kendimi tutamadım. Bazen cesaretinle beni korkutuyorsun."

Onu alay ederek başladı, ama öyle bitmedi. Sesinde samimiyet duydu. Hayranlık ve saygı.

"Rainier." Adını fısıldadı. O, onun kişisel tılsımıydı. "Her nefesimde seni seviyorum." Elini kalbinin üzerine koydu. "Ne kadar sevildiğinin farkında değilsin."

"İletişim becerilerimin geliştirilmesi gerektiği açıkça ortada olduğu için bu iyi bir şey." Ona yine kısa bir gülümseme gönderdi, bu seferki biraz yaramazcaydı.

Kalbi, onun şakacı tavrına saçma bir heyecanla tepki verdi. Yaşadığı sürece, onun yanında bu şekilde tepki vereceğini biliyordu.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Kafe bu sabah çok kalabalık," dedi Vaughn. "Sanırım bugün herkes kahvaltısını burada yapmaya karar vermiş. Zavallı yeni çalışanlarımız ilk günlerinde burada çalışmanın gerçekte nasıl bir şey olduğunu öğreniyorlar."

Shabina, Tyrone'un Bale, Sean ve iki stajyer, Oliver Smythe ve Maurice Vanderpool'u oturtmasını izlerken alt dudağını ısırdı. "Bu sorun çıkaracak gibi görünüyor. Tyrone onları Patsy'nin bölümüne oturttu, bu çok yardımcı oldu."

"Onların ne kadar baş belası olduklarını biliyor. Onları yeni çalışanlara vermezdi," diye Vaughn güvence verdi. "Her halükarda, Raine ve Vienna burada ve ikisi de Bale'in saçmalıklarını çekmez. Ayrıca, senin adamın da gözden uzak bir yerde bulaşıkları yıkıyor. Bir sorun çıkarsa, tahminimce o hemen olaya müdahale eder."

"Belki de iyi bir şekilde olmaz. Onun hapse girmesini istemiyorum," dedi Shabina. "Bale'in amcası Rafferty, Rob Howard ve Len Jenkins ile birlikte burada, iki FBI ajanı. Ne yazık ki, amcasının burada olması Bale'e her şeyi yapabileceğini düşündürecek."

"İki kadın, ikizler... ya da biri ölse bile üçüzler olarak kalacaklar sanırım," dedi Vaughn. "Gerçekten çok nazik görünüyorlar ve buraya yerleşmeye kararlılar."

"Felicity ve Eve Garner," diye isimleri verdi Shabina. "Burada olduklarında kız kardeşlerine daha yakın hissettiklerini söylediler. Daha huzurlu. Kız kardeşleri Freda'nın çok sevdiği şeyleri deneyimlemeyi gerçekten seviyorlar gibi görünüyor. Anlaşılan, onun yaptığı gibi sırt çantasıyla seyahat etmemişler ve tırmanmamışlar."

"Bu kadar yakın olmalarına rağmen bu biraz garip," diye düşündü Vaughn. "Ama neden burada huzur bulduklarını anlayabiliyorum. Hepimiz öyle hissediyoruz."

"Bale etrafta olmadığı sürece," diye düzeltti Shabina ve Vaughn'a küçük bir gülümseme gönderdi. "Neyse ki, onun radarında olduklarını sanmıyorum."

Ama Edward'ı izliyor. Edward'ın arka köşedeki masada o kadınla oturmasından hoşnut değil. Bale onlara sürekli kaşlarını çatıyor, ama Edward kadınla sohbete o kadar dalmış ki, başını bile kaldırmadı.

bakmıyor bile."

Shabina onun bakışını takip ederek arka masaya baktı. "O Janine Hale. Washington'dan en yakın iki arkadaşıyla birlikte ziyarete gelmiş. Bale'in masasının önündeki pencerenin yanındaki küçük masada oturuyorlar. Theresa Nelson ve

Val Johnson. Kuş gözlem turuna katılmışlardı. Edward da gitmiş ve çok eğlenmiş gibi görünüyordu. Resim yapıyordu. Janine de hevesli bir kuş gözlemcisi ve resim yapmayı seviyor. İkisi çok iyi anlaştılar. Sanırım Janine, Edward'ı biraz daha yakından tanımak için tatilini uzattı."

"Edward'ın kadınlara pek iyi davranmadığını ona söyledin mi?"

Shabina başını salladı. "Hayır, başka bir şey yapmazsa ona bir şans vereceğim. Yıllar önce yapması gereken evini temizledi. Umarım Bale'den gerçekten uzaklaşıyordur."

"Janine ile sohbete tamamen dalmış durumda," dedi Vaughn. "İkizler Janine'in arkadaşlarıyla sohbet ediyor gibi görünüyor. Bu iyiye işaret."

İki kadın masalarından kalkmış, Theresa ve Val ile dedikodu yapıyorlardı. Dört kadın da gülüyordu. Bu Shabina'yı tedirgin etti. Kahkahaları Bale'in dikkatini çekti, ki bu onun gözünde hiç de iyi bir şey değildi. Bale birkaç kez kadınları işaret etti ve diğer erkeklere doğru eğilerek açıkça şakalar yaptı. Bale'in tarzı böyleydi. Kadınlarla ilgili hikayelerle başlar, sonra şakalar giderek daha aşağılayıcı hale gelirdi. Bir kadını taciz etmeye başladığında, diğerleri ona eşlik etmeye fazlasıyla hazırды.

"Üniversiteden gelen öğrenciler görünüşe göre sadece yemek yemek için buraya gelmeyi seviyorlar," dedi Vaughn. "Her sabah aynı kahvaltıyı sipariş ediyorlar ve kapanış saatinden hemen önce gelip brunch sipariş ediyorlar. Sanırım bunu akşam yemeği olarak görüyorlar." Jules Beaumont, Emil Salhi, Jamal Talbi ve Deniz Kaplan'ı işaret etti. "Diğer ülkelerden bir veya iki yemek yapman gerçekten işe yaradı. Evlerinden bu kadar uzak olan insanlar, ara sıra tanıdıkları yemekleri yemeyi seviyorlar."

"Ya da her gün." Shabina bunu şaka olarak geçiştirmeye çalıştı. Tonlarca aşçılık dersi almış ve uluslararası yemekleri öğrenmek için prestijli bir okula gitmişti.

Kafesinde bu kadar çok potansiyel düşmanın olması rahatsız ediciydi. Sinir krizi habercisi olan baş ağrısının başlangıcını hissetti. Uylukları yanıyor ve zonkluyordu, acıdan ağrıyordu. Cildi nemliydi. Interpol ajanı olduğunu iddia eden iki adam topallayarak içeri girdiğinde semptomlar daha da kötüleşti. Biri koltuk değneği kullanıyordu. Onların Scorpion'un kabinesinin bir parçası olduğunu bilmek tüylerini diken diken etti. Onlar kafesindeyken nasıl normal davranması bekleniyordu?

Rainier'in yakınlarda olduğunu görmek için mutfağa baktı. Tyrone, yaralarının bariz olduğu için onlara acıyarak onları girişin yanına oturttu. Başka koşullar altında, Shabina onların yaralarının hak ettikleri bir ceza olduğunu düşünebilirdi, ama Rainier'in yan odada olduğunu çok iyi biliyordu. Şu anda görünürde olmayabilir, ama bu öyle kalacağı anlamına gelmezdi. Onun varlığından emin olmak istiyordu, ama adamların onu görmesini veya tanımlamasını istemiyordu. Onun Deadly Storms olduğunu fark etmeyebilirlerdi, ama onun ölümcül olduğunu bilirlerdi.

Theresa ona el salladı ve az önce hazırlanan dört kişilik bir masayı gösterdi. Parmaklarıyla ikizleri de dahil ederek bir daire çizdi ve birlikte oturmak istediklerini açıkça belirtti. Shabina başını salladı ve kendini zorlayarak onlara doğru gitti. Daha fazla müşteri alabilmek için iki masanın temizlenmesi gerekiyordu. Dört kişilik bir grup daha uzun süre beklemiş olsaydı, masaları birleştirebilirlerdi. Garsonların hareket alanı daha az olurdu, ama bunu birçok kez başarmışlardı.

Dört kadın yeni masalarına otururken, "Günaydın" diye selamladı. "Siparişinizi verdiniz mi?"

"Tyrone içecek siparişlerimizi aldı," diye onayladı Eve.

"Patsy yemek siparişlerimizi aldı," dedi Felicity. "Theresa ve Val'e doğal kaplıcalardan ve birçok dağcının bouldering yaptıktan sonra bu kaplıcaları kullandığından bahsediyorduk. Miguel Valdez'i işe alarak çok şey öğrendik. Bu bölge hakkında çok bilgili. Bize birçok işletme ve yerli halkla tanıştırdı bile."

"Kaplıcalara gidiyor musun, Shabina?" diye sordu Theresa.

"Oraya gittim," dedi Shabina, "ama hiç girmedim. Çok az vaktim olduğu için normal rutinime sadık kalıyorum. İzin günlerimde Yosemite'ye gidip kuşları inceliyorum. Bu beni mutlu ediyor."

"Yalnız gitmiyorsun, değil mi?" diye sordu Val, sesinde endişe vardı. Odaya hızlıca bir bakış attı ve sesini fısıltıya indirdi. "Bu cinayetler çok endişe verici."

Diğer üç kadın da başlarını salladı, her biri onun için endişe duyuyordu. Bunu garip bir şekilde tatlı buldu. Bu kadınlar neredeyse yabancılar olmasına rağmen, onun güvenliği için endişeleniyorlardı. Onlara, güvenliğini tehdit eden en büyük tehlikelerin tam da bu kafede olduğunu söylemedi.

"Kurbanlar yabancı olduğunda da yeterince kötüydü, ama Lucca Delgotto burada doğup büyüdü. Sevimli bir aileden geliyor. Her zaman

ailesine çok iyi bakardı. Arama Kurtarma ekibinin bir üyesiydi ve hayat kurtarmaya yardım ederdi," dedi.

"O aile için çok üzülüyorum," dedi Felicity.

"Sierra'da kız kardeşimizi Freda'yı, yeğenimizi ve kayınbiraderimizi, üçünü de kaybettik," diye açıkladı Eve, Theresa ve Val'e. "Cinayetle aynı şey değil, ama öyle hissettirdi."

"Aslında biz üçüzüz," diye ekledi Felicity. "Nereye gidersek gidelim, hep Freda, Felicity ve Eve vardı. Birlikte olmayı çok severdik. Biri ne yaparsa, diğerleri de aynısını yapardı. Aynı okullara giderdik, aynı ilgi alanlarımız vardı."

"Sonra Freda aşık oldu," diye ekledi Eve. "Başlangıçta onu kocasıyla paylaşmak zordu. Onlar gidip kendi başlarına bir şeyler yaparlardı. Buna alışmak zaman aldı."

"Ama sonra yeğenimiz doğdu ve çok mutlu olduk," diye devam etti Felicity. "Sonunda Freda'yı paylaşabileceğimize karar verdik."

"Bu çok zor olmalı," dedi Shabina. "Özellikle üçünüz çok yakın olduğunuz için, böyle bir kaybın üstesinden gelebileceğinizi hayal edemiyorum."

"Sanki ruhumuzun bir parçası koparılmış gibi hissediyoruz," diye itiraf etti Eve, sesinde hüznün vardı.

Shabina, başkalarına dokunmaya karşı doğal isteksizliğini bastırarak, elini kadının omzuna kısa bir süre koydu. "Çok üzgünüm," dedi. "Keşke yardımcı olabileceğim uygun sözler ya da yapabileceğim bir şey olsaydı."

"Bize herkesten daha nazik davrandın," diye güvence verdi Felicity. "Üçüne ne olduğunu araştırdıkları o korkunç dönemde, bizim için savunuculuk yapan ve yemek yememizi sağlayan sendin. Acımızı sana dökmemize izin verdin ve kapanış saatinden sonra uzun süre kalsak bile, bir kez bile bizi göndermedin."

"Elimden gelen her şekilde yardımcı olmaktan mutluluk duydum." Shabina kadınlara küçük bir gülümseme attı. "Çalışanlarım isyan çıkarmadan önce işime dönsem iyi olacak."

"Bugün birkaç yeni garsonun olduğunu fark ettim," dedi Eve. "Chelsey nerede?"

Shabina iç geçirdi. "Birbirimize uygun olmadığımızı düşündük. Otelde bir işe giriyor."

"Çok yazık," dedi Felicity. "İyi birine benziyordu."

Shabina yorum yapmadı. Ne diyebilirdi ki? Ona güvenmişti, ta ki mutfaktan baharat ve hurma çalana kadar.

Neredeydi Chelsey'nin sadakati?

Masadan uzaklaştı ve amcası kafeye geldiği için artık daha yüksek sesle ve daha saldırgan bir şekilde konuşan Bale'den kaçınmak için elinden geleni yaptı. Vaughn'un personele siparişleri dağıttığı tezgaha doğru ilerledi.

Restoran turistler ve yerli halkla doluydu. Bale seyirciyi severdi. Yerel veteriner Dr. Amelia Sanderson'ı, yerel müteahhit Carl Montgomery ile kahvaltı yaparken tanıdı. Bu onu şaşırttı. Amelia, Carl gibi uzun saatler çalışıyordu. Onları Vaughn'a gösterdi. Vaughn, Knightly'deki herkesin dedikodularını bilirdi.

"Dr. Sanderson kliniğinde birkaç tadilat yaptırdı," dedi Vaughn. "Carl'ı bir köpek sahiplenmesi için ikna etti. Carl, köpeği eğitmesine yardım etmesi şartıyla kabul etti. Evcil hayvan sahibi olmakla ilgili hiçbir şey bilmediğini söyledi. Teknikerlerinin anlattığına göre, ikisi bir çift olmuşlar."

"Çok geride kaldım," diye şikayet etti Shabina.

"Kaçmakla meşgul olup arkadaşlarına hiçbir ipucu vermemekle. Rainier evlendiğini açıkladığında neredeyse kalp krizi geçirecektim. Belki bir nişan partisi olur diye düşünmüştüm, ama kesinlikle gerçek bir düğün töreni olmaz."

Vaughn'a dirsek attı. "Harika, tüm ekip burada. Jason Briggs, Bruce Akins ile birlikte geldi. Bale gürültü yapmaya başladı. Amcası bile ona ters ters bakıyor."

Vaughn'un yüzü soldu. "Bale az önce Jason ve Bruce'a homofobik bir hakaret mi etti?"

"Böyle devam ederse, kafemde kavga çıkması kaçınılmaz," dedi Shabina. "Teknik olarak, ona durmasını ya da gitmesini söylemeliyim. Diğer müşterileri rahatsız ediyor."

"Onu ömür boyu yasaklamalısın, Shabina."

Vaughn'un haklı olduğunu biliyordu. Bale'in çirkin davranışları giderek artıyordu. Tehditleri daha da kötüleşiyordu. Onun kafesini yakıp köpeklerini vuracak kadar tehlikeli olduğunu düşünüyordu. Başlangıçta böyle düşünmemişti. Onun sadece lafla kalacağını, onu taciz edecek bir korkak ve zorba olduğunu inanmak istiyordu. Kötü biri gibi görünmüyordu. Her tehdidi, büyürken karşılaştığı kötülüklerle değerlendiriyordu. Bale, onunla karşılaştırıldığında o kadar da kötü görünmüyordu. Shabina, karakterleri değerlendirmede kötü olduğunu düşündü.

Patsy, kalabalık kafede Bale'in masasına doğru ilerlemeye başladı. Shabina iç çekerek hızla ona doğru ilerledi. "Seninle ben ilgilenirim"

"

"Hesabı ödemediler." Cebinden faturayı çıkardı ve Shabina'ya uzattı. "İyi şanslar. Tamamen bilirsin ne olacak. Her zaman çok tatsızdır ve nedense bu sabah ekstra tatsız davranıyor."

Shabina omuzlarını düzeltti, çenesini kaldırdı ve masaya doğru yürüdü. Oliver Smythe ve Maurice Vanderpool hemen ıslık çaldılar. Oliver dilini şaklattı. Shabina ikisini de görmezden geldi ve faturayı masaya bıraktı. Bale ve Sean'la oturan iki adam, güvenlerini yeniden kazanmış gibi görünüyordu.

"Bence burada işin bitti, Bale. Hesabını ödedikten sonra lütfen git ve bir daha geri gelme."

"Seni kaltak. Bu kasabadaki hiçbir restorana gelemeyeceğimi söyleyebileceğini mi sanıyorsun? Burası *benim* kasabam. Kim bilir, belki de sen bir yabancı casussundur. Bu yüzden buraya bu kadar çok Arap geliyor. Onlara devlet sırlarını satıyorsun."

"Git artık, Bale."

Agresif bir şekilde ayağa kalktı ve ona temas etmekten kaçınmak için geri adım atmaya zorladı. "Bu saçmalık için para ödemiyoruz. Bizi zehirlemeye çalışıyorsun." Kolunu masanın üzerinde gezdirerek tabakları yere düşürdü.

Zaman yavaşladı. Tabaklar parçalandı, parçalar yavaş çekimde yere düşen elmas gözyaşları gibi görünüyordu. Gümüş çatal bıçaklar parlak gümüş ışıklarıyla yerde kaydı. Shabina kendini kırık tabakların ortasında, yüzünde gözyaşları akarken buldu.

Anında, öfkeli sesler Bale'i azarladı. Edward koridorda bir parça ilerledi. "Yemeklerin parasını ben ödeyeceğim, Shabina. Üzülme."

Birkaç kişi daha ödeyeceklerini söyledi. Diğerleri Bale'e gitmesini söyledi. Aniden, kafede sessizlik çöktü. O kadar sessizdi ki sadece nefes alma sesleri duyuluyordu. Kimse gümüş çatal bıçakları bile sallamadı. İçgüdüsel olarak, kimin içeri girdiğini biliyordu. Kocası Rainier değildi. Bu, Blom'un Rainier'iydi. Hükümetinin emrettiği yerde adaleti sağlamak için gönderilen "hayalet". Bu, en kötü kum fırtınalarından yükselen ve geride sadece cesetler bırakan suikastçı Deadly Storms'du. O adamın varlığıyla tüm odayı kontrol edebileceğini bilmek için bakmasına gerek yoktu.

Rainier eğilip onu ayağa kaldırdı. İki avucuyla yüzünü kavradı. "*Qadri, la tamnahi li hada arrajol motaata roayati domoik, idhabi li*

almatbakh baynama aatani bi hada." Başparmağı dudaklarında kaydı, gözleri onun gözlerine bakarak itaat etmesini sağladı.

Shabina Bale'e ya da başka birine bakmadı. Rainier, "Bu adama gözyaşlarını görme zevkini yaşatma. Mutfağa git. Ben hallederim." demişti.

Shabina Bale'e ya da başka birine bakmadı. Başını salladı ve tezgaha geri döndü, Vaughn, Patsy ve Tyrone onu korumak için etrafına toplandılar.

"Beyler, yapacağınız şey şu. Hesabı ödeyip sessizce restorandan çıkacaksınız. Landry, Raine Shabina'ya, kafeye ve köpeklerine yönelik taciz ve tehditlerinizi kanıtlayan deliller topladı. Her şey kaydedildi. Shabina'nın kameraları ordu tarafından kurulduğu için kanıtları silemezsiniz. Kanıtları ortadan kaldıracığınızı sanıyorsanız, yanıyorsunuz. Shabina uzaklaştırma emri için başvuruda bulunacak, ancak şikayeti mevcut kolluk görevlileri tarafından değerlendirilmeyecek. Elimizde size karşı çok sayıda kanıt var ve bunların kaybolma veya yok olma ihtimali sıfır, bu yüzden şikayeti kabul edileceğinden şüphe yok."

"Sen de kimsin?" diye sordu Bale, yüzü kıpkırmızı. Amcasına baktı.

"Ben Rainier Ashcroft, Shabina'nın kocası ve bu kafedeki ortağım."

Rafferty, Rainier'in soluna geldi. "Sorun nedir? Kimliğini görmem gerekiyor."

"Bir kolluk görevlisinin sorunu anlamamasına şaşırdım," dedi Rainier.

Sesi bir oktav düşmüştü ve Shabina'nın omurgasında bir ürperti hissettirdi.

"Sizi doğru duyduysam, Shabina kanıtları ofisimize teslim ederse ortadan kaybolacağına inandığınızı ima ediyorsunuz." Rafferty, yeğeni kadar saldırgan bir ses tonuyla konuştu.

Rainier cevap vermedi. Sadece cüzdanını açıp şerife bir şey gösterdi. Rafferty gözle görülür şekilde soldu, geri adım attı ve başını salladı. Sonra uzun pencereleri dikkatlice süzdü.

"Hesabı öde, Bale, ve buradan defol," diye bağırdı ve uzaklaştı. "Hemen yap. Buradan zarar görmeden çıkarsan çok, çok şanslı olursun."

Küfrederek, Bale masaya parayı fırlattı ve dışarı çıktı, giderken Shabina'ya kaba bir hareketle orta parmağını kaldırdı.

kapıdan çıkarken alkışladılar. Sean, Maurice ve Oliver masaya paralarını koyup, başlarını eğerek kimseye bakmadan Bale'in peşinden çıktılar.

Patsy ve Tyrone, yeri temizlemek için bir süpürge ve faraşla masaya koştular. Rainier doğrudan Shabina'nın yanına gitti, kolunu onun omzuna doladı ve onu kafedeki müşterilerin görüş alanından uzaklaştırarak mutfağa götürdü.

"Titriyorsun, bebeğim. Her şey bitti. O gitti ve sen uzaklaştırma emri çıkaracaksın. Raine bir süredir ona karşı kanıt topluyordu. Bu kanıtlar reddedilemez. Seni temsil edecek bir avukatın da olacak. Bale, geçmişte gittiği tüm yerlere artık gidemeyeceğini anlayacak. Eğer Grill'deyse, içeri girmesine izin verilmeyecek."

"Bu onu daha da öfkeliendirecek, Rainier." Shabina, Rainier gibi zeki bir adamın, Bale'in kontrolden çıktığını nasıl göremediğini anlamıyordu. Hayatının büyük bir bölümünde müdavimi olduğu işyerlerine girmesini engelleyen bir uzaklaştırma emri, onun davranışlarını daha da kötüleştirecekti.

"Landry'nin doğru teşvikle makul bir adam olduğunu kanıtlayacağına inanıyorum." Başparmağıyla dudaklarını çok nazikçe okşadı. "Bu adamla ilgilenmeme güven, *Qadri*."

Shabina mutfağa bakarak yalnız olduklarından emin oldu. "Onu öldüremezsin Rainier. FBI'dan iki üye ve Rafferty de dahil olmak üzere herkes seni onunla gördü. Ölürse, kaza sonucu olsa bile, seni suçlayacaklar."

Başını eğip dudaklarına hafifçe öpücükler kondurdu. Başını kaldırdığında, gülümsemesi onu her zamankinden daha çok bir kurda benzetiyordu. "Bale'e açık bir seçenek sunulacak. Onu pek de kolay olmayan bir şekilde ortadan kaldırabilirim ya da o, sana, köpeklerine ve kafeye asla bir çizik bile atmayacağından emin olabilir. Koşullarımı çok net bir şekilde belirtiyorum. O da anlayacaktır."

Onu Bale'i ziyaret etmekten vazgeçiremeyeceğini biliyordu. Neyse ki Rainier, istediği zaman bir "hayalet" olabiliyordu. Kimse onu görmez ya da duymazdı.

"Boucher ve Cormier kafedeler. Seni gördüler Rainier. Ve kimliğini Rafferty'ye verdin. Cüzdanında gördüğü şeyin onu korkutup geri çekilmesine neden olduğu herkes için açıktı."

Rainier yine kurt gibi gülümsedi. "Onların farkındayım. Ve bariz olanı belirtmek gerekirse, Deadly Storms'un kimlik kartı olmaz."

Elbette kafedeki iki adamı fark etmişti. Her şeyi görürdü. Bu onun işiydi, onu hayatta tutan şeydi ve itiraf etmek gerekirse, yaptığı işte son derece iyiydi

"Önümüzdeki yarım saat boyunca çalışmamamı tercih ederim. Raine'in sana ilginizi çekecek bazı bilgileri var. Patsy'ye sana ballı çay getirmesini söyleyeceğim. Şok geçirdin ve biraz dinlenmen gerekiyor."

"Şu anda iyiyim. İşi halledebilirim."

"Buna hiç şüphem yok Shabina. Küçük parmağında bile çoğu insanda gördüğümünden daha fazla cesaret var. Kendi iç huzurum için, en az yarım saat dinlenmeni rica ediyorum. Gerekirse masaları kırarım, ama o zaman güzel tabaklarının çoğu kırılabilir ve tüm o müşterilerin arasında olmak çok acı verici olur. Birkaç kişi mutlaka beni tebrik edecektir."

Her şeye rağmen, Rainier onu güldürdü. Herhangi bir ortamda tek başına gönderilebilirdi, tehlikeli bir suçluyu avlama görevinden asla çekinmezdi, ama birkaç müşteri ona iyi dileklerini iletğinde titriyormuş gibi yaptı. O buna bir saniye bile inanmadı. O da hiçbir şeyi kırmadı. İstedğinde çekiciliğini kullanabilirdi. Sadece bunu çok sık yapmaya zahmet etmiyordu.

"Bunun gerekli olacağını sanmıyorum. Başka bir bulaşıkçı nereden bulacağım? Hızlı ve verimlisin ve bulaşıkları çok temiz yıkıyorsun. Detaylara dikkat ediyorsun. Bu özelliğini takdir ediyorum. Vaughn'a kısa bir süre masaları temizlemeye yardım etmesi gerektiğini söyleyeceğim. Artık müdürden garson yardımcısına düşmüş olduğum için bana zor anlar yaşatacak, masaları bozacak."

Rainier kaşlarını kaldırdı. Hiç de eğleniyor gibi görünmüyordu.

"Mizah anlayışını geliştirmelisin," diye azarladı. "Çalışanlarımla çok yakınız. Uzun süredir birlikte çalışıyoruz ve birbirimizle dalga geçiyoruz. Vaughn ciddi davranmazdı. Aksine, benim de bir mola vermemi önerirdi."

Rainier başını salladı. "Mesajı anladım. Mizah anlayışımı geliştireceğim."

Shabina, mizah anlayışını geliştireceğini söylediğinde ciddi olduğunu biliyordu. "Seni seviyorum." Onun için bu kadar çok şey yapmaya hazırlanırken onu nasıl sevmezdi ki?

Gözleri parlak, delici gümüş renginden yumuşak, hassas griye dönüştü. Elini kalbinin üzerine koydu. "*Qadri*."

Tek kelime. Kader. Ona hep böyle derdi. Onun nasıl hissettiğini bilmesi gerekirdi. Mutfaktan çıktı ve Vaughn onu hemen tezgahın önünde durdurdu.

"Biraz zaman ayırmalısın, Shabina. Masalara uğrayıp müşterileri selamlamaya başladığın anda, sana her türlü soruyu soracaklar," diye uyardı.

"Rainier de aynı şeyi söyledi."

"Büyük zihinler ve tüm bunlar," diye Vaughn gülümseyerek işaret etti.

"Bu, masaları temizleyeceğin ve içecekleri getireceğin anlamına geliyor." Ciddi bir ifadeyle devam etti.

Vaughn şok ve öfke numarası yaptı. "Beni rütbemden alıyorsun."

Arkalarında, Rainier mutfak kapısının eşiğine adım attı, geniş omuzları alanı doldurdu. Shabina'ya kalp durduran bir gülümseme attı. Uzun sürmedi, ama çok güzeldi. Gerçekti. Şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem ifadeydi. Rainier'de çocukça bir yan yoktu, ama o birkaç saniye içinde, o gülümseme ona yaramaz bir görünüm kazandırdı.

"Ne?" diye sordu Vaughn.

Rainier başını salladı ve mutfığa geri çekildi.

Vaughn kendini yelpazeledi. "Tanrım, kızım. Senin adamın kalp durdurucu. Korkutucu, ama bu sadece çekiciliğini artırıyor."

"Onu neden korkutucu bulduğunu anlayamıyorum," dedi, ciddi bir ifadeyle.

"Bence diğer müşteriler Bale'in davranışından çok şok oldular ve senin adına üzüldüler, bu yüzden hepsi onun sana karşı davranışını telafi etmek için bir şeyler yapmak istiyorlar. Ve kırılan tabaklar. Çok fazla bahşiş bırakıyorlar. Bazıları kahvaltılarının iki katını ödedi."

Kalbi kıpır kıpırdı. Knightly. Yaşamak için seçtiği kasaba buydu. Doğal çekingenliğine rağmen arkadaşlar edinmişti. Stella, Vienna, Harlow, Zahra ve Raine'in sadık arkadaşları olduğunu biliyordu, ama başka birçok arkadaşı da vardı. Vaughn, Tyrone ve Patsy ile yakınlaşmıştı. Şimdi kasabada onu arkadaşı olarak gören başka insanlar da olduğunu fark etti.

"Git Raine ve Vienna'nın yanına otur. Sana çay ve çörek getireceğim."

"Teşekkürler, Vaughn. Seni tahmin edemeyeceğin kadar çok takdir ediyorum."

"Bunu bana sürekli söylüyorsun ve bana çok fazla ikramiye veriyorsun. Sanırım kârını azaltıyorsun." Arkadaşlarının oturduğu arka tarafa doğru eliyle işaret etti.

Shabina kafede hızla ilerledi. Elini kaldırdı ve ona selam veren müşterilere küçük bir gülümseme gönderdi. Çoğu selam verdi.

Viyana ve Raine, Shabina sandalyeyi çekip masalarına otururken onu dikkatle süzdüler.

"Senin adamın Bale'in küçük öfke krizini mükemmel bir şekilde idare etti," dedi Vienna, sesinde hayranlık duyduğu belli oluyordu. "Kafe insanlarla ve iki FBI ajanı ile doluyken, bence o muhteşemdi. Sessiz. Sert. Gerçekleri söyledi. Bale'in seni tehdit ettiğine dair kanıtlar olduğunu ve senin uzaklaştırma emri talep etmek istediğini herkesin bilmesini sağladı."

"Rafferty müdahale etmeye karar verdiğinde endişelendim," diye itiraf etti Shabina. "O inanılmaz derecede aptaldı," dedi Raine. "İki FBI ajanı önünde Bale'i savunmaya çalışmak savunmaya çalışmak mı? Bu onu yozlaşmış ve kanıtları ortadan kaldırmaktan suçlu göstermiş oldu."

"Rainier'in cüzdanında veya kimliğinde Rafferty'yi geri adım attıran şeyin ne olduğunu görmek için her şeyi verirdim." Vienna sesini alçalttı. "CIA için çalıştığını biliyorum, ama çalıştığı departman pek bilinmiyor. Kural olarak kimliklerini açıklamıyorlar. Aslında, Zale bana, bir göreve gönderildiklerinde ve yakalandıklarında, büyük olasılıkla kendi başlarına kaldıklarını söyledi. Hükümet, onların ajansın bir parçası olduğunu kabul etmiyor."

"Rafferty bu ilçenin şerifi ve orduda görev yapmış," diye işaret etti Raine. "Sam ve Zale ikisi de burada yaşıyor. İkisini de kontrol etmiş olmalı. Ailesi söz konusu olduğunda aptalca davranabilir, ama zeki bir adamdır. Rainier'den hemen uzaklaşıp pencerelere bakışını fark ettin mi?"

Shabina, Rafferty'nin Rainier'in kimliğine verdiği garip tepkiyi fark etmişti. Başını salladı.

"Rainier'in seni savunurken yalnız olmadığını anlayacak kadar akıllıydı. Rainier, dünya çapında faaliyet gösteren bir güvenlik şirketinin sahibi. Eski askerler ve emekli ajanlar çalıştırıyor. Çalışanlarının her biri, onun bizzat denetlediği ek eğitim alıyor. Şirketi, daha birkaç yıl önce kurulmuş olmasına rağmen, şimdiden elit bir şirket olarak kabul ediliyor. Ekipmanları satın alınabilecek en iyisi ve istihbaratı her zaman doğru. Rafferty'nin orduda bağlantıları var. Rainier'in şirketini ve çalışanlarını duymuş olmalı. Onlar şaka değil. Herhangi biri, hatta yarım düzine kadar kişi, dışarıda keskin nişancı tüfekleriyle bekliyor olabilir."

Raine ön tarafta bulunan bir masayı işaret etti. Masa, Interpol ajanı olduklarını iddia eden Parisli iki adamın tam karşısında bulunuyordu. "O masada oturan dört adam Rainier'in şirketinde çalışıyor."

Hepsi de başarılı kariyerlere sahip ve ölümcül olduklarını söylediğinde, bunu gerçekten kastediyorum. Rainier'in burada tam bir güvenlik ekibi var."

Shabina dişlerinin arasından nefesini çıkardı. "O adama bu konuyu anlatacağım. Bütün köpekleri bizimle birlikte götürmeyi kabul ettiğinde anlamalıydım. Onun nazik davrandığını sanmıştım. Mülkü korumak için üçünü evde bırakmak istemişti. O yılan, başından beri güvenlik ekibiyle benim evimi ve..." Sesi kesildi.

"Ve?" diye sordu Vienna.

Shabina iç geçirdi. "Bale kafeyi yakmakla tehdit etti. Bunun konusunda ciddi olduğumu düşünüyorum ve Rainier'e bunu gerçekten yapabileceğinden korktuğumu söyledim. Rainier aynı anda iki yerde birden olamaz ve köpekleri bir takım olarak çalışmak üzere eğitiyor, bu yüzden onları evin içinde ve mülkün dışında tutuyoruz. Kafeye göz kulak olmak ve Bale'in oraya ulaşamamasını sağlamak için birini getireceğini anlamalıydım. Bu yüzden, eve misafir geldiğinde ve kafede dolaştıklarında, pek endişeli görünmüyordu."

"Kafeyi korumak için yaptığı şeyden onu suçlayamazsın," diye işaret etti Raine, her zamanki gibi mantıklı davranarak.

"Onun iletişim becerilerinin eksikliğini suçlayabilirim," dedi Shabina. "Biz bir ortaklık içindeyiz. O, keyfi kararlar alamaz."

Raine, beklenmedik ve çok melodik bir sesle güldü. "Cidden mi, Shabina? Rainier, senin güvenliğin söz konusu olduğunda her zaman kararları veren kişi olacak. Sen on altı yaşındayken beri bunu yapıyor. Kimse onu durduramadı ve inan bana, baban denedi. Rainier'in CIA'deki kariyerini mahvetmek için elinden geleni yaptı."

"Babam Rainier ile evlendiğimi öğrendiğinde çılgına dönecek. Henüz ona söylemedim."

Vienna kaşlarını kaldırdı. "Ailene evlendiğini söylemedin mi?"

Shabina başını salladı. "Babamın olan bitenlerin bir kısmında parmağı olduğunu hissediyorum."

"Mesela?" diye sordu Vienna, Raine'e endişeli bir bakış atarak.

Shabina, Raine'in şaşırmış görünmediğini fark etti. Aslında, ifadesiz bir maske takmış gibiydi ve Shabina'ya, anlattıklarından daha fazlasını bildiğini ima ediyordu.

"Bunu söylemekten ve böyle düşündüğüm için kendimi suçlu hissetmekten nefret ediyorum, ama annem benim onlarla yaşamadığım için üzgünse, babamın beni eve geri getirmek için her şeyi yapabileceğine inanıyorum. Bu,

PTSD atağı tetiklemek için elinden geleni yapması da dahil. Eğer bunu yaparsa, beni hastaneye yatırıp doktorların sürekli bakıma ihtiyacım olduğunu söylemelerini sağlayabilir. Amacına ulaşmak için doktorlara para ödemekten çekinmez."

Vienna dehşete kapılmış görünüyordu. "Kendi baban mı? Gerçekten bunu yapacağını mı düşünüyorsun?"

Cevabı Raine verdi. "Evet. İki üniversite öğrencisine bunu yapmaları için çok para ödüyor."

Shabina bu doğrulama üzerine gözlerini kapattı. Zihninin bu darbeyi sindirmesine izin verdi. Bir an için mutfağa geri dönüp Rainier'e sarılmayı, onun kollarında tutunmayı düşündü. Onun yanında kendini güvende hissediyordu. Onun tarafından sevildiğini hissediyordu.

Derin bir nefes aldı. "Böyle olacağından çok korkuyordum, ama aynı zamanda en azından cinayetle suçlanmadığımı biliyorum."

"Ama seni delirtme riskini göze alıyor." Vienna artık kızgındı. "Peki ona yardım eden bu öğrenciler kim? Ne yapıyorlar?"

"Emar Salhi ve Jamal Talbi ikisi de Cezayir'den geliyor ve üniversiteye giden öğrenciler," dedi Raine. "Shabina'nın babası Jack Foster, haftalardır onların hesaplarına para yatırıyor. İki gülen güvercin, zehirli çöl gülü, bir Qaisumah elması, ud parfümü ve miswak çubuklarının satışını Shabina'nın babasına kadar takip ettim. Bu eşyaları, buradaki kiralık bir Airbnb'de Salhi ve Talbi'ye doğrudan gönderdi. Diğer iki öğrenciyle paylaştıkları küçük bir çiftlik evi."

"Diğer öğrenciler ne yaptıklarını biliyor mu?" diye sordu Shabina.

"Sanmıyorum," dedi Raine. "Hesaplarına para yatırılmıyor."

Vienna öfkeli görünüyordu. "Harlow ile konuşup babasının vizelerini iptal ettirip ettiremeyeceğini öğrenmeliyiz. Onların sınır dışı edilmesini istiyorum. Ne pislikler. Böyle alçakça bir komploya karıştıklarına inanamıyorum."

"Rainier onları ülkelerine geri göndermek için gerekli işlemleri başlattı bile," dedi Raine. "Senin adamın sana yapılan saldırıları hoş görmez. Sonuçta Jack'i koruyan tek şey senin baban olması."

"Bale'e ne yapabileceğinden endişeleniyorum," diye itiraf etti Shabina. "Rainier her zaman sakın ve karardır, ama onu yeterince tanıyorum ve Bale'in onun hedefi olabileceğini biliyorum. Kimse onun hedefine girmemelidir, ama Bale bunu yaptı. Ne yazık ki, Rafferty ve FBI ajanları da oradaydı. Bale'e bir kaza olursa ve biri şüphelenirse, doğrudan Rainier'e bakacaklar."

Raine başını salladı. "Öyle olsa bile, Rainier'in sağlam bir mazereti olacak. Bale'in Rainier'in ziyaretini almasını umduğumu söylemekten çekinmiyorum."

BALE, bıçağın boğazına ilk dokunuşuyla uyandı. Nefesini tuttu ve onu hareketsiz tutan çelik bir kol gibi hissettiği şeyi hareket ettirmek için iki elini kaldırdı.

"Ne... kim..." diye kekeledi.

"Sadece ikimiz baş başa sessizce konuşmalıyız diye düşündüm," dedi Rainier. "Kiminle ve neyle uğraştığını çok net bir şekilde anlamanı istiyorum."

"Evimden çık. Seni tutuklatacağım. Hapse atılacaksın," diye bağırdı Bale. Parmakları onu hareketsiz tutan kola gömüldü, ama kol onu sıkıca tutmaya devam etti ve her türlü hareketi engelledi.

Rainier bu tavrı görmezden geldi. "Hükümet için belirli bir iş yapıyorum. Sessizce ortadan kaybolmasını istedikleri biri olduğunda beni gönderiyorlar. Arkadaşım Sam veya hatta Zale hakkında söylentiler duymuş olabilirsin. Adil olmak gerekirse, kiminle uğraştığını tam olarak bilmen için, ben ikisinden de çok daha kötüyüm. Kimse benim peşine düşmemi istemez."

"Beni tutuklayamazsın."

"Ben insanları tutuklamam," diye düzeltti Rainier. "Onları ortadan kaldırıyorum. Bazen zamanımı alır. Karımı tehdit eden ya da onu ağlatan biri olduğunda, sorgulama becerilerimi ortaya çıkardığını fark ettim. Bu becerileri geliştirmek her zaman iyidir. Adamları öldürmek için günlerimi harcadım, kurbanlarının ölmeden önce hissettiklerini tam olarak hissetmelerini sağladım. Sonunda bana merhamet dilediler. Bu beni hiç etkilemedi. Eminim kurbanları yalvardı ama merhamet görmediler."

Bale başını sallamaya çalıştı, ama bıçağın bıçağı hala boynuna bastırılmıştı ve her hareketinde daha derine batıyordu. Kan, omuzlarına doğru sürekli bir akışla sızıyordu.

"Karımı tehdit etmeni sevmedim. Onunla konuşma şeklini sevmedim. Ona, köpeklere veya kafeye bir şey olursa, ona bir çizik bile olsa, beni tekrar göreceğini ve benim gördüğün son yüz olacağımı bilmeni istiyorum. Shabina'nın sana merhametli olması senin için büyük şans. Benim için değil. Sen bir korkak ve zorbasın. Senin gibi yüzlerce adamla tanıştım ve hepsi sonunda ağlayarak hayatları için yalvardılar."

Bale, Rainier'in sesindeki acımasız kararlılığı fark ederek hareketsiz kaldı.

"Anladığını bilmek istiyorum. Bir daha uyarı olmayacak. Ona yaklaşırsan ya da kirli işlerini yapmak için başka birini tutarsan, peşine düşerim. Ona hiçbir şey olmaması için bunu hayatının misyonu haline getirsen iyi olur."

"Anladım," diye boğuk bir sesle söyledi Bale.

"Umarım anlarsın, Landry."

Yatak odasına girdiği kadar sessizce çıktı. Bir hayalet gibi. Bir ruh gibi. Bale yatağında yatıyordu, kalbi deli gibi çarpıyordu, bir eliyle boynundaki kesikleri kapatmaya çalışırken parmaklarının arasından kan sızıyordu.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Kafe doluydu ve dışarıda uzun bir kuyruk vardı. Shabina, bir yerine iki yeni garson işe aldığı için minnettardı. Köpekleri uzun günlerine başlamadan önce gezdirmek için erken kalkmıştı. Rainier çoktan gitmişti ve ev onsuz boş görünüyordu. Köpekler bile onu özlemiş gibi görünüyordu, sanki güven arıyormuş gibi, o kalkar kalkmaz etrafına toplanmışlardı. Evi baştan aşağı aradıktan sonra, ona geri dönüp sabırla yemeklerini hazırlamasını beklediler. Sharif, Morza ve Malik'i arazide devriyeye gönderdiğinde, Sonar, Bomber ve Mick'i içeri aldı, böylece onlara bol bol ilgi gösterebilir ve yemeklerini verebilirdi.

Köpekleri koşuya çıkardığında, üç adam onunla birlikte koştu, biri ise köpek ekibiyle birlikte evde kaldı. Diğerisi ise kafeyi korudu. Normalde olduğu gibi adamlardan rahatsızlık duymak yerine, Rainier için çalıştıkları ve emirleri ondan aldıkları için kendini güvende hissetti.

Kafede epeyce yerli vardı, iş sahipleri Bale'in Shabina'ya nasıl davrandığını duyduktan sonra ona desteklerini gösteriyorlardı. Bu kadar nezakete nasıl karşılık vereceğini bilemediğinden, çalışanlarına yardım etmek için çok çalıştı ve müşterileri, yerlileri ve turistleri selamlayarak turlarını yaptı. Sabah öğleden sonraya dönuştü ve en sevdiği müşterilerinden bazıları öğle yemeği için geldi.

Edward ve Janine geri dönmüşlerdi, her zamankinden daha yakın oturuyorlar, yumuşak bir şekilde gülüyorlar ve birbirlerine samimi bir şekilde fısıldıyorlardı. Shabina onlar hakkında ne hissettiğinden emin değildi, ama Edward, onun şimdi "olay" olarak adlandırdığı şey sırasında hemen onun yanında durmuştu. Hatta Bale'in başlangıçta kafeyi tazmin etmeyi reddettiği kahvaltının parasını ödemeyi bile teklif etmişti. Bu teklifin samimi olup olmadığını ya da Janine'in çok kırıldığı için Shabina'yı savunması için ona teklifte bulunup onu utandırdığını bilmiyordu. Edward, Bale'e karşı çıktığı için ve Bale'in öfkesini üzerine çekeceğini bildiği için bu pek önemli değildi.

Garner kardeşler, Janine'in iki arkadaşıyla birlikte oturdular ve dört kadın, Theresa, Janine ve Val'in Felicity ve Eve ile birlikte ilk kez bir kayaya tırmanmaya çalıştıklarını konuşurken birlikte güldüler. Felicity'nin dizüstü bilgisayarında izledikleri bir video vardı. Miguel de onlarla birlikteydi

ve Val düştüğünde ona rehberlik etmek için kollarını kaldırarak çarpma yastığının üzerinde durup tavsiyelerde bulunuyor gibi görünüyordu — ve Val birden fazla kez düştü.

Shabina uğrayıp onları selamlayıp öğle yemeği için istedikleri her şeyin olup olmadığını kontrol ederken videoları ona da gösterdiler. Felicity'nin dizüstü bilgisayarı en üst düzey bir modeldi. Shabina, Raine'in yanında çok zaman geçirdikten sonra profesyonel bir dizüstü bilgisayar tanıyabiliyordu. Kadınların işleri hakkında hiç soru sormadığını fark etti, kız kardeşlerini, yeğenlerini ve kayınbiraderlerini kaybettikten sonra Knightly'ye ilk geldiklerinde bile.

Felicity ve Eve, kız kardeşlerinin iş yerinde Emilio ile tanışıp aşık olduklarını anlatmışlardı. Freda ve Emilio'nun işlerinden ve Freda'nın gençlerle yaptığı çalışmalardan ne kadar gurur duyduklarını anlatmışlardı. Emilio'nun, çocukları bu sporları yapmasa da hem futbol hem de beyzbol koçuğu yaptığını bile biliyordu. Shabina, Felicity ve Eve'e ne iş yaptıklarını sormadığı için kendine kızıyordu. Bazen yeni insanlarla iletişim kurma konusunda çok az deneyimi varmış gibi hissediyordu.

Videolar, ne yaptığını bilen biri tarafından çekilmişti. Her video netti ve kayayı ve tırmanıcının yakın çekimlerini gösteren açılardan çekilmişti. Ayrıca izleyicinin kayanın tamamını ve tırmanmanın zorluğunu görebilmesini sağlayan uzak çekimler de vardı. Shabina sormadan edemedi.

"Videoları kim çekti? Profesyonelce görünüyorlar."

Eve elini kaldırdı. "Teşekkürler. Birkaç yıldır profesyonel olarak insanlar için video çekiyorum. Düğünler. Çocukların spor maçları ve jimnastik. Aklınıza ne gelirse, muhtemelen fotoğrafını çekmiş veya videosunu çekmişimdir. Felicity'nin gibi bir dizüstü bilgisayara sahip olmak da yardımcı oluyor. Fotoğraflarımı Photoshop'ta düzenlemek ve temizlemek için kullandığım bir bilgisayarım var, ama onun programları çok daha iyi. Onun dizüstü bilgisayarında bir video oynattığınızda kalite gerçekten ortaya çıkıyor."

Felicity ona gülümsedi. "Dizüstü bilgisayarına biraz aşık olduğumu itiraf ediyorum. Ve gurur duyuyorum. En azından Raine'inkini görene kadar. Hiç bu kadar güçlü bir dizüstü bilgisayar olan birini görmemişim." Raine'in masasına bakıp el salladı. "Onu hacklemeye çalıştım."

Shabina şok oldu. Diğer kadınlar yüksek sesle nefeslerini tuttular.

Eve güldü. "Gerçekten yaptı. Yaptığı işte en iyi olduğunu düşünüyor."

"Dizüstü bilgisayarın hala durduğu için şanslısın. Çoğu zaman, Raine'i hacklemeye çalışanlar, sabit disklerini onarılamayacak şekilde bozan virüsler kaparlar," dedi Shabina.

" dedi Shabina.

Felicity başını salladı, gülümsemesi kayboldu. "Askeri güvenlik önlemlerine takıldığımı ve alarmları tetiklediğimi biliyordum. İçeri girmenin imkânsız olduğunu anladım. Hemen onunla iletişime geçtim ve ne yapmaya çalıştığımı anlattım. Bu konuda çok nazikti."

"Askeriyeden kimse seni ziyaret etmedi mi?" diye sordu Theresa.

"Raine'in beni tutuklayacak kişiye durumu açıkladığından eminim. Ona, yapabiliyorsa bilgisayarımı hacklemekten çekinmemesini söyledim. Askeri sırların peşinde olmadığımı görebilmesi için ona bilgisayarımı incelemesi için izin verdim. Bunu yaptığını sanmıyorum, çünkü bana inanmış gibiydi ve dizüstü bilgisayarımı ele geçirdiğine dair herhangi bir kanıt görmedim. Ondan daha iyisini hiç görmedim, ama o bana her zaman daha iyisi olduğunu söyledi. O kadar zeki ki, ortalamanın çok üzerinde olmalı."

Theresa ve Val odanın diğer ucundaki Raine'e baktılar. "O çok sessiz," dedi Val. "Onu her zaman fark etmiyorum. Diğer arkadaşların hep gülüyor ve herkesle konuşuyor gibi görünüyor, ama o kendine saklanıyor, daha çok arka planda kalıyor."

Shabina Raine'e gülümsedi. "Onun tarzı bu. Kimseye ne kadar zeki olduğunu övünmez. Tartışmalarda bile sessiz kalır, tabii birine saygısızlık edilmedikçe, o zaman durumu düzeltmekten çekinmez. Raine'in adalet duygusunu çiğnemek büyük bir hatadır."

Üzerinde gözler hissederek, kadınların karşısında oturan üniversiteden dört öğrenciye baktı. Cezayir'den gelen iki adam, Raine'i sanki ilk kez görüyormuş gibi ona bakmaya devam ediyordu. Shabina hemen onu korumak istedi. Raine'in kendini koruyabilecek kadar yetenekli olduğunu biliyordu, ama korkunç şekilde yaralanmıştı, vurulduğunda bacağındaki kemikler parçalanmıştı. Viyana'ya yönelik kurşun onun yerine ona isabet etmişti. Viyana ve Shabina, helikopterin inip Raine'i bekleyen cerrahi ekibe ulaştırması için yaraya baskı uygulamaya devam etmişti. Yine de, bacağını kurtarabilecekleri belirsizdi.

Öğrenciler kadınlar arasındaki konuşmanın çoğunu duymuştu. Emar Salhi ve Jamal Talbi, mevcut sorunları için birini suçlamak isteselerdi, öğrenci vizelerinin iptal edilmesinin Raine'in suçu olduğuna inanırlardı. Raine'in dikkatleri üzerine çekmesini istemiyordu.

"Diğer bir şey de şu: Raine, her zaman hükümetin birkaç farklı birimi tarafından tamamen korunuyor. O değerli birisi olarak görülüyor. Biri ona ateş etti; bu yüzden şu anda topallıyor ve baston veya koltuk değneği ile yürüyor. Ateş eden kişi acımasızca avlandı. Artık hayatta değil ve

komploya karışan herkes de öldü. Ona saldırmaya çalışmak iyi bir şey değil. Felicity, yaptığın şeyi hemen itiraf etmen iyi oldu."

Shabina bu açıklamayı kadınlardan çok öğrenciler için yaptı. Raine'in kadınlar tarafından herhangi bir şekilde tehdit edildiğini düşünmüyordu. Aksine, kadınlar ona hayranlık duyuyorlardı. Bu konuşmanın erkek öğrenciler üzerinde de aynı etkiyi yaratacağından pek emin değildi.

"Afiyet olsun," dedi kadınlara ve öğrencilere dönerek Arapça selam verdi. Masaya yaklaştığı anda, güvenlik ekibinden Larado ve Zero ayağa kalktı ve oldukça rahat bir şekilde kafeden geçtiler. Zero durdu ve pencereden manzarayı seyrediyormuş gibi göründü, Larado ise ona yakın bir pozisyon aldı ve duvara sırtını dayayarak soğukkanlı bir şekilde durdu. "Başka bir şey getireyim mi?"

Jules Beaumont ve Deniz Kaplan başlarını salladılar ve harika yemek için teşekkür ettiler.

Emar elini kaldırdı. "Jamal ve ben sizinle konuşmak istiyoruz. Ve belki de arkadaşınızla." Raine'i işaret etti.

Shabina üzgün görünmeye çalışarak başını salladı. "Üzgünüm, söyleyecek bir şey yok."

"Bu son derece önemli," dedi Jamal. "Aksi takdirde sizi rahatsız etmezdik."

"Altıdan sonra müsait olacağım ve yalnız olmayacağım. Arkadaşlarım da benimle birlikte olacak. Bana söyleyeceğiniz her şeyi onların önünde söylemek zorunda kalacaksınız."

Emar ve Jamal uzun uzun birbirlerine baktılar, sonra Emar başını salladı. "Nerede?"

"Sanırım evimin adresini biliyorsunuz. İzin almadan bahçeye girmeye çalışmayın. Köpekler saldırır ya da güvenlik ekibinden biri sizi vurur. Kapıda durup bahçede bir refakatçi beklemeniz gerekecek." Bu koşullar altında onu görmek için bu kadar çaresiz olduklarına göre, cevaplarını öğrenmek istediği soruları sormak da fena olmazdı.

İki adam da başlarını sallayıp teşekkürlerini mırıldandılar.

"Size sorular sormak niyetindeyim. Dürüstçe cevap vermeye hazır değilseniz gelmeyin."

Zero'nun durduğu yere en yakın masada kısa süreli bir hareketlilik yaşandı. Zero uzun boylu, koyu tenli ve sıkı bukleli biriydi.

saçları alnı ve kulaklarını örtecek kadar uzundu, bu da ona asi bir görünüm veriyordu. Geniş omuzları ve esnek vücudu tamamen kaslıydı. Vücudunu masadaki adamlar ile Shabina arasına sokmuştu. Shabina, Sean'ın onlarla birlikte olmadığını fark edince dehşete kapıldı, ancak Theresa, Val, Felicity ve Eve ile konuşurken masada oturan iki adam, Sean'ın stajyerleri idi.

Onları kafeden kovmamıştı, bu yüzden teknik olarak geri gelebilirlerdi ve açıkça gelmişlerdi. Parmak uçlarını dudaklarına bastırdı ve nefes almaya zorladı. Cezayir'den gelen, babasına rapor veren öğrencilerin onu yine dağılmış halde görmesini istemiyordu. Rainier yakınlarda değildi ve o sahadayken ona ulaşamıyordu. Onun orada olmadığı gerçeğine dikkat çekmek istemiyordu. Boucher ve Cormier'i görmemişti, ama hala bilgi arıyorlarsa, Scorpion'un kabine üyelerinin suikasta uğradığı sırada Rainier'in ülke dışında olduğunu kimsenin bilmesini istemiyordu. Bu onu kesinlikle şüpheli duruma düşürürdü.

"Sadece onunla konuşmak istiyoruz." Oliver Smythe'ın sesi kavgacıydı ve garip bir şekilde Sean'a benziyordu.

"İzninizle," dedi üniversite öğrencilerine. Masaya doğru ilerlemeye başladığında, Vaughn onu durdurmak için harekete geçti, ama Larado önce davrandı.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordu Larado, kendini onunla iki adamın arasına sokarak.

Zero sandalyeleri işaret etti. "Oturun beyler. İkinci kez söylemeyeceğim. Bu kafede yine olay çıkarmaya devam ederseniz, fiziksel olarak dışarı çıkarılacaksınız."

"Bay Smythe ve Bay Vanderpool'a Zero'nun az önce söylediği şeyi aynen aktaracağım," dedi Shabina Larado'ya. "Bu kafenin sahibi benim ve müşterilerim drama izlemeye gelmediler."

"Bilemiyorum, Shabina," diye seslendi Carl Montgomery. Yine yerel veterinerle birlikte oturuyordu. "Bence hepimiz sadece ne olacağını bekliyoruz. Drama oldukça ilginç."

"Carl," Dr. Amelia Sanderson küçük bir kahkaha atarak azarladı.

"Bu durum devam ederse ve bu kadar eğlenceli olursa, yemekle birlikte gösteri için iki kat ücret alacağım," diye tehdit etti Shabina. Duyan müşteriler, tam da onun beklediği gibi güldüler.

Larado kenara çekildi. "Bence durumu kontrol altına aldınız, hanımefendi."

"Shabina," diye düzeltti ve masaya yaklaştı, iki adama da elinden geldiğince sert bir bakış attı. Bu onun güçlü olduğu bir konu değildi. Köpekler, onları vermekle veya yemeklerini kesmekle tehdit ettiğinde ona inanmadılar. "Söylemeniz gerekeni söyleyin, ama Sean, Bale veya ikinizin de benim kafemde bir daha böyle sahneler yaşanmayacak. Yedikten sonra ödemeyi reddeden veya beni, kafeyi ya da çalışanlarımı tehdit eden herkesi şikayet edeceğim. Anlaşıldı mı?"

Oliver kızardı ve Maurice sinirli görünüyordu, ama ikisi de anladıklarını belirtmek için başlarını salladılar.

"Geçen gün olanlar için özür dilemek için geldik," dedi Oliver. "Sean dahil hiçbirimiz Bale'in tabaklarınızı kıracağını ve ödemeyi reddedeceğini bilmiyorduk. Yemekler harikaydı, bu yüzden herkes buraya geliyor. Bir dakika önce hepimiz gülüyorduk, bir dakika sonra o öfkelenmişti. Ne yapacağımı bilemedim, Sean ve Maurice de öyle."

"Sonra kocan masaya geldi," diye devam etti Maurice. "Onun gibi birini daha önce hiç görmedim."

Sözlerinde bir soru varsa da, ona cevap vermeyecekti. "O çok koruyucudur." Cevabını böyle verdi. "Özrünüzü kabul ediyorum. Olay çıkarmadığınız, çalışanlarıma saygılı davrandığınız ve hesabınızı ödediğiniz sürece kafeye gelmenizde bir sorun yok. İyi günler beyler."

Shabina aniden onlardan uzaklaştı ve daha fazla zamanını almalarına izin vermedi. Raine, Zahra ve Vienna onu her zamanki masalarında bekliyorlardı.

"Bu gece kızlar gecesi," dedi Shabina, Vienna'nın yanındaki sandalyeye otururken. Konuştuğu erkeklerden bahsetmek istemiyordu. Karşılaştığı sorunları düşünmekten biraz uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. "Raine, bu sefer bizim evimizde toplanma sırası sende, biliyorum, ama benim evimde toplanmamızın daha iyi olacağını düşünüyorum. Bacağın hala ağrıyor ve bugün fizik tedaviye gittiğini biliyorum."

Raine başını salladı. "Hala toparlanabilirim. Grill'den yemek alacağım, kimse aç kalmayacak. Bütün gün çalıştın Shabina. Dinlenmeyi hak ediyorsun."

"Yemek yapmayı sevdiğimi biliyorsun. Her halükarda, burada zaten tonlarca yemek hazırladım. Ayrıca, Rainier'in bana bakması için bir güvenlik ekibi tutmamda ısrar ettiğini ve onların *çok* yemek yemeyi sevdiklerini bilmeni isterim."

Zahra gözlerini devirdi. "O adamları gördüm." Kapının yanındaki masayı işaret etti. "Kahvaltı yaptılar, şimdi de öğle yemeği yiyorlar."

"Kahvaltı ile öğle yemeği arasında bir ara verildiğini sanmıyorum," diye ekledi Vienna. "Yemeyi gerçekten seviyorlar."

"Ne sinir bozucu biliyor musun?" dedi Zahra. "Öyle yiyip de hiç kilo almıyorlar."

Sessizlik onun sözlerini karşıladı. Kadınlar ona şaşkınlıkla baktılar. Shabina boğazını temizledi. "Zahra, sen istediğin her şeyi yiyorsun ama hiç kilo almıyorsun. Biz biliyoruz, çünkü seni izliyoruz."

Viyana başını salladı. "Yemediğini söyleme. Hepimiz seni boğmak istiyoruz." "O Raine," diye itiraz etti Zahra. "Büyük bir pizzayı tek başına yiyip

ve bir gram bile almıyor. Ben diyetime çok dikkat ediyorum." Her zamanki gibi, sesi biraz kibirli geliyordu. Koyu renkli kaşlarından birini kaldırarak, onlara ona karşı çıkmaya cesaret etmelerini bekliyor gibiydi.

"Sen de öylesin." Vienna korkmadı. "İnkâr etmeyi bırak. Tatlıları bile sorunsuz yiyebiliyorsun. Ben krem şanti gördüğümde, kalçalarımındaki kiloları vermek için kilometrelerce koşmak zorundayım."

Shabina gözlerini devirmekten kaçındı. Vienna, uzun boyu, muhteşem saçları ve figürüyle bir manken gibi görünüyordu. "Her halükarda, gecemizi benim evimde geçirmek bana daha rahat gelir, Raine. Güvenlik ekibi çekirge gibi yiyor."

"Yemeği sen pişirip ev sahipliği yapacaksan, yemek masraflarını ben karşılayabileceksem kabul ederim," diye kabul etti Raine.

"O zaman anlaştık. İşten sonra köpekleri gezdirip sonra işime koyulacağım." Tereddüt etti. "Cezayir'den gelen iki öğrenci benimle konuşmak için eve gelmek istediler. Bizimle," diye düzeltti. "Senin öğrenci vizelerinin iptal edilmesi için bir şeyler yaptığını sanıyor olabilirler. Sanırım merhamet dilemek istiyorlar."

Viyana ve Zahra ikisi de şaşkın görünüyordu. Shabina iç geçirdi. "Biraz uzun bir hikaye. Akşam size anlatırım."

"Erken gelip yardım ederim," dedi Vienna. "Arama bittikten sonra çok boş vaktim oldu. Meşgul olmalıyım, ama hafta sonuna kadar işe dönmeme izin vermiyorlar."

"Danışmanla konuştun mu?" diye sordu Zahra. "Belki o senin için savunma yapabilir. Zihnimin saatte yüz mil hızla çalıştığını bilirim."

"Canlı kurbanlar yerine cesetler bulduktan sonra, izin almak zorunlu," diye açıkladı Vienna. "İki ceset vardı, biri bir arkadaşımı ve ikisi de öldürülmüştü, danışman işten izin almam konusunda ısrarcı."

"Ben de erken geleceğim," dedi Zahra. "Yemek yapamam ama köpeklere ve büfeye yardım edebilirim, her şeyi bizim için hazırlayabilirim."

"Sen yemek yapmayı biliyorsun," diye itiraz etti Shabina.

Zahra omuz silkti. "Yemek yapmayı *sevmiyorum*. Senin gibi her zaman değil. Her halükarda, senin yemeklerin her zaman lezzetlidir. Benimkiler ise bazen iyi bazen kötü olur."

"Beni de götürür müsün Zahra?" dedi Raine. "Ben de erken gitsem iyi olur. Mutfakta pek yardımcı olamayacağım ama o ikisini sorgulamak için bir plan yapmalıyız."

"Harlow akşam yemeğinden hemen önce gelecek. Bugün çalışıyor. Stella ise Sunrise Lake'ten arabayla geliyor, ne zaman geleceği belli olmaz," dedi Vienna.

"Onlara, o öğrencilerle ilgili olan biteni bize anlatacağını mesaj attığımda, mümkün olduğunca erken gelecekler," diye söz verdi Zahra.

Shabina gülmekten kendini alamadı. "Dedikodu yapmak için erken geleceklerini mi söylüyorsun?"

"*Aynen öyle.*" Zahra kararlıydı. "Hepimiz haberdar olmak isteriz. Ayrıca, bu cinayet olayını çabucak çözmemiz lazım. Polislerin hiçbir ipucu yok gibi görünüyor. Biz zekiyiz. İpuçlarını bir araya getirip bu kişiyi yakalayabiliriz. Birden fazla kez hata yapmış olmalı."

"Keşke yapabilsek," dedi Shabina. "Üç kişiyi kaybetmek zaten çok fazla. Ve bu kişi davranışlarını daha da şiddetlendiriyor gibi görünüyor." Bu cümleyi söylemek bile ona Bale'i ve artan tehditlerini hatırlattı. Kafede çok fazla kulak olduğu için endişesini dile getirmedi.

"Kurbanlar yabancı olduğunda bile yeterince zor," dedi Vienna, "ama Lucca Delgotto gibi onları tanıdığımızda, durum çok daha kötü görünüyor."

Shabina da aynı fikirdeydi. O arama kurtarma ekiplerinde değildi. Yemek pişiriyor ve ekiplerin ihtiyaçları olan her şeye sahip olduklarından emin oluyordu. Kapalı parkurlar hakkında tavsiye istemedikleri sürece ve yuvaları belgelemekten dolayı onları tanımıyorsa, kurbanları arayan ekiplerden uzak duruyordu. Çok fazla ölüm görmüştü, erkekler, kadınlar ve çocuklar, ve bu ölümler onu rahatsız ediyordu.

Vienna, Avita Delgotto ile oturan Miguel Valdez'e doğru başını salladı. Kişisel antrenör iki kez masanın üzerinden uzanarak

Avita'nın elini kısa bir süre tuttu. "Miguel ve Lucca Delgotto çocukluktan beri en iyi arkadaşları. Miguel bazen ikisinin gençken birlikte başlarına gelen komik hikayeleri anlatır. Bugünün standartlarına göre, yaptıkları şeyler gerçek suçlardan çok şakaya benziyordu."

Zahra onun bakışını takip etti ve antrenörü ve yas tutan arkadaşını inceledi. "İkisi, her tarafında 'giriş yasaktır' yazan eski bir eve girdiklerine dair hikayeler anlattığını hatırlıyorum. Pencereleeri kırmışlar ya da onun gibi aptalca bir şey yapmışlar ve sonra Lucca uyurgezerlik yaparken annesine itiraf etmiş."

"Dalga geçiyorsun," dedi Raine. "Gerçekten mi yaptı bunu? Uykusunda yürüdü ve konuştu mu?"

Vienna başını salladı, yüzü anılarla aydınlandı. "Shabina, Miguel'in bize Lucca'nın her zaman uykusunda konuştuğunu ve yaptıkları her şeyi annesine itiraf ettiğini söylediğini hatırlıyor musun? Uykusunda yürüdüğünü veya konuştuğunu hatırlamıyordu, bu yüzden annesinin psişik olduğunu ve her şeyi bildiğini düşünüyordu."

"Miguel, plank yapmamız gereken sırada bizi çok güldürdü," dedi Shabina. "O pozisyonda kalmak imkansızdı ve o da hepimize korkak dedi."

Zahra kaşlarını kaldırdı. "Bana korkak demedi."

"Cesaret edemezdi," dedi Raine. "Kimse cesaret edemezdi."

"Lucca ile yaşadığı maceralar hakkındaki hikayeleri her zaman en iyisiydi," dedi Vienna. "Her ne kadar küçük haylazlar olsalar da. Eğer benim ailem onlardan birine sahip olsaydı, onları askeri okula gönderirlerdi."

Zahra, Shabina'nın yapmasıyla ünlü özel sosa bir kabak çubuğu batırdı. "İkisi de bir şeyden dolayı tutuklanmamış mıydı? Miguel, Lucca'nın itiraflarından birinin onların tutuklanmasına yol açtığını söylemişti."

"Evet," dedi Vienna. "Miguel, arkadaşlarının önünde annesine, atıştırma almak için yerel markete hırsızlık yaptıklarını itiraf etti ve ikisinin marketten hırsızlık yaptığı haberi yayıldı. Tutuklandılar ve mahkum edildiler. Sanırım on beş ya da on altı yaşındaydılar, ama yargıç, çoğu önemsiz olsa da, suç faaliyetlerinin bir listesine sahipti. Sanırım biri yargıcı bilgilendirdi, böylece tazminat ödemek zorunda kalacaklar ve hafif bir ceza ile kurtulamayacaklardı."

"Miguel, o olaydan sonra çoğunlukla düzeldiklerini söyledi," dedi Shabina. "Borçlarını ödemek zorundaydılar, bu yüzden ikisi de çalışıyordu ve başlarını belaya sokacak fazla zamanları yoktu."

“Çoğunlukla ifadesini kullanmasını sevdim,” dedi Zahra. “Ama Lucca'nın uyurgezerlik ve annesine her şeyi itiraf etme alışkanlığından kurtulduğu için eskisi kadar eğlenceli olmadığını söyledi.”

"Miguel'in Avita'ya davranışına bak." Shabina, başını zar zor fark edilebilecek bir hareketle ikisini işaret etti. "Ona aşık."

Vienna da aynı fikirdeydi. "Bir keresinde ona neden onunla çıkmadığını sordum, o da saygı meselesi olduğunu söyledi. Lucca, Avita'yı çok koruyor." Boğazını temizledi. "Koruyucuydu. Lucca'nın kardeşi gibi olduğunu ve Delgottoların, çocukların birlikte kötü şeyler yaptıkları ortaya çıktıktan sonra bile, onu her zaman ailelerinin bir parçasıymış gibi davrandıklarını söyledi. Lucca'nın ailesi Miguel'i hala kollarını açarak karşılıyor."

"Delgottolar harika insanlar," diye ekledi Shabina. "Miguel'in kızlarıyla çıkmasına itiraz edeceklerini sanmıyorum."

"Bana öyle geliyor ki, kız da onun duygularına karşılık veriyor," dedi Zahra. "Miguel iyi bir adam ve ailesi için çok çalışır. Avita da bunu onda görüyor olmalı."

"Onu hayatı boyunca tanıyor," diye onayladı Shabina. "Aileleri Lucca'yı kaybetmenin acısı içinde biraz mutluluk bulabilirlerse ne güzel olur."

"Öyle olur," diye onayladı Vienna.

—

SHABINA, güvenlik ekibi ayak altında dolaşırken yemek pişirmenin ve fırınlamanın Rainier'in yardım ettiği zamanlar kadar kolay olmadığını fark etti. Erkekler sırayla görev yapıyordu: bazen Dimitri mutfakta onunla birlikte oluyordu, sonra Zero ve Larado, genellikle kafeyi gözetleyen Altair ve Torin ile yer değiştiriyordu. Shabina, Altair'in Rainier ile yıllardır arkadaş olduğunu biliyordu. Adı Arapça'ydı ve şahin anlamına geliyordu. Sağ omzunun üstünde bir şahin dövmesi vardı. Torin İrlandalı Amerikalıydı ve bunu kanıtlayan kıvılcı saçları ve çilleri vardı. Hepsini seviyordu ama en çok Larado ve Altair'le en rahat hissediyordu.

Adamlardan biri mutfaka ilk kez girdiğinde, yemekleri veya unlu mamulleri tatmak istiyorlardı. Sonunda normalde pişireceğinin iki katı kadar pişiriyordu. Alarm çaldı ve sonra kapıdan ziyaretçileri olduğu konusunda bir çağrı geldi.

"Hanımefendi, o adamları buraya alamam. Bu güvenli bir durum değil," dedi Larado.

Sesi Rainier kadar kararlı ve sakindi. Aynı derecede otoriterdi. Kibar olabilir, ama geri adım atmayacaktı.

"Onların söyleyeceklerini duymam gerekiyor. Cevaplanması gereken sorularım var, Larado. Karşı gelmeye çalışmıyorum. Babam bu işe bir şekilde karışmış ve onun onlardan ne istediğini bilmeye hakkım var. Cinayet kurbanlarının bulunduğu sunaklardaki bazı eşyalar Suudi Arabistan'dan gelmişti. Bu eşyalar onların elindeydi, en azından ben öyle düşünüyorum."

Düşünceli görünüyordu ama tamamen ikna olmuş değildi.

"Bütün arkadaşlarım burada. Silahlıyım. Raine de öyle. Üç köpeği de yanımda tutacağım. Onları bekliyorduk."

"Beni bilgilendirmeliydin."

Shabina başını sallayarak onun haklı olduğunu kabul etti. Bundan hoşlanmak zorunda değildi, ama onun güvenliğinden sorumlu olan oydu.

"Rainier sadece işverenim değil, hanımefendi. O benim arkadaşım. Siz onun dünyasındaki en önemli kişisiniz ve o sizin güvenliğinizi bana emanet etti. Rainier beni birden fazla kez zor durumlardan kurtarmış olsa da, sizin hayatınızı tehlikeye atamam."

"Bizimle aynı odada olsanız daha rahat hisseder miydiniz?" Bu, onun için zor bir tavizdi, ama Larado'nun tereddütünü anlıyordu. İki öğrenciden biri silahını çekip ateş etmeye başlarsa, Raine veya o onları etkisiz hale getirmeden önce biri vurulabilirdi. Öte yandan, kişisel korumaları tehditkar bir şekilde etrafta durmasa, adamlar onun sorularını cevaplama olasılıkları daha yüksek olurdu.

"Bu eve girmemeleri daha rahat hissettirirdi, ama onları sorgulamak istediğinizi anlıyorum. Altair'i de içeri getireceğim. Arapça'yı akıcı bir şekilde konuşuyor ve onlar kendi dillerinde konuşurlarsa ve ben söylediklerini kaçırırsam, o anlayacaktır."

"Ben Arapça biliyorum," diye belirtmek zorunda hissetti Shabina.

Larado onu görmezden geldi. "Bu durumdan hoşlanmıyorum, ama cevaplara ihtiyacın olduğu için kabul ediyorum. Dimitri ön kapının hemen dışında bekleyecek. Eğer işler ters giderse, onları ortadan kaldıracak."

Sözlerinde ve ses tonunda kesin bir kararlılık vardı. Kabul edebilir ya da reddedebilirdi. Shabina başını salladı. "İçeri girmelerine izin verin, ben de onları buradan çabucak çıkarmak için elimden geleni yapacağım."

Zahra hemen mutfığa gitti ve ada mutfığın arkasına geçti. Raine sandalyesinde kaldı, ancak elindeki silahı görünmeyecek şekilde tuttu

Stella ve Harlow sandalyelerini birbirinden uzak ve kısmen gölgede, odanın arkasında saklanabilecekleri bir yere yerleştirdiler. Vienna, Raine'den uzak, odanın diğer tarafına oturdu. O da silahlıydı.

Kadınlar yerlerini aldıktan sonra, Shabina köpekleri yerlerine gönderdi. Köpekler ayrılıp odanın köşelerine gittiler, böylece iki adam bir veya daha fazlası onları indirmeden önce üç köpeği de kolayca öldürmeleri imkansız hale geldi.

"Bu senin ilk rodeon değil, anlıyorum," dedi Larado. "Fena bir düzenleme değil. Onları içeri al, ama onlara her zaman net bir atış açısı olduğundan emin ol."

Shabina çapraz ateşte kalmak istemiyordu. Kendini nasıl konumlandırması gerektiğini biliyordu. Altair iki adamı içeriye eşlik etti.

"Silahlarını kontrol ettim," diye Larado'ya rapor verdi. "İkisi de silah taşımıyordu, ama ikisi de bıçaklıydı."

Rainier, Shabina'ya bazı durumlarda, özellikle yakın mesafede, bıçağın mermiden çok daha hızlı ve ölümcül olabileceğini öğretmişti. İki adamın evine bıçakla girmesi, güvenlik ekibinin hemen şüphelenmesine neden oldu. Onları hazırlanan sandalyelere yönlendirdi. Oturmak onları çok daha savunmasız hale getirecekti. Altair'in herhangi bir silahı gözden kaçırmış olması ihtimali çok düşüktü, ama öyle olsa bile, o pozisyonndan atmak daha zor olacaktı.

"Buraya, yetkililerin öğrenci vizelerimizi iptal etmemesi için size yalvarmaya geldik," dedi Emar. "Eğer utanç içinde eve dönersek ailelerimiz küçük düşecek."

"Kabilemize yardım etmek için bu eğitime ihtiyacımız var," diye ekledi Jamal. "Sadece yeni tarım ve ekim yöntemlerini öğrenmekle kalmayıp, kuraklık dönemlerinde halkımız için işe yarayacak çeşitli sulama sistemleri hakkında da bilgi edinmek istiyoruz."

"Belki de o parayı almadan önce bunu düşünmeliydiniz," dedi Vienna, en ufak bir sempati belirtisi göstermeden.

"Cevaplanması gereken birkaç sorumuz var," dedi Raine. "Suudi Arabistan'dan gelen tüyler ve çiçekler ile diğer eşyalar nasıl oldu da cinayet kurbanının cenaze töreninde ortaya çıktı?"

Shabina, Emar'ın yüzünden gözlerini ayırmadı. Emar, özellikle Raine'in sorduğu soruları yanıtlamaktan rahatsızdı, ancak iki adam sınır dışı edilmeden önce vizelerinin geri verilmesini umuyordu. Yardım istediklerinde

yardım almak istiyorlarsa, kendilerine sorulan tüm soruları cevaplamak zorundaydılar ve ikisi de vizelerinin iptal edilmesinde Raine'in etkili olduğuna inanıyordu.

Jamal iç geçirdi, somurtkan yüzlü güvenlik görevlilerine hızlıca bir bakış attı ve sonra cevap verdi. "Eşyaları bir kutuda taşıyorduk. Shabina'nın, diğer herkese kapalı olan bu alana girmesine izin verilen tek kişi olduğu bilgisi bize verildi. Eşyaları, onun bulacağını bildiğimiz patikaya dağıtmaya karar verdik."

"Bunu yapma amacın, onda travma sonrası stres bozukluğu (PTSD) nöbeti geçirmesine neden olmak mıydı?" diye sordu Raine.

Yine bir tereddüt oldu ve sonra Emar başını salladı. "Evet."

"Jack Foster size travma sonrası stres bozukluğu yaşatmanız için para mı verdi?" Raine'in sesi yumuşak, hatta nazikti.

"Evet, hesaplarımıza büyük miktarda para yatırdı ve eşyaları kaldığımız Airbnb'ye teslim ettirdi. Takip etmemiz gereken kesin talimatlar verdi. Kafesinin merdivenlerine tüyler koymamızı, kanal boyunca koştuğu yere eşyaları dağıtmamızı, Yosemite'de çalıştığı yerleri bulmamızı ve eşyaların onun görebileceği yerlere konulmasını istedi," dedi Emar.

Harlow'un somurtkan yüz ifadesi, tamamen onaylamadığını gösteriyordu. "Yaptığınızın yanlış olduğunu düşünmediniz mi? Bir kadını, babasının onu hastaneye yatırmak zorunda kalacağı kadar çıldırtmaya çalışmak? Bunun kabul edilebilir bir davranış olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Jamal'ın yüz hatları sertleşti. "Benim inancım, bir kadının babasına itaat etmesi gerektirir."

Ona defalarca eve dönmesini söyledi, ama o reddetti."

"Bir kadının kendi hayatını yaşama hakkı olduğuna inanmıyor musun?" diye sordu Vienna. "Özellikle de kendi geçimini sağlıyorsa?"

Jamal başını salladı. "Babasına saygı göstermiyor. O evin reisi ve kızı emredileni yapmalı."

"Rainier evin reisi," diye düzeltti Shabina yumuşak bir sesle. "Ben babamın değil, onun sözünü dinlerim."

"Babanız bize kocanızdan bahsetmedi," diye işaret etti Emar, sanki bu yaptıklarını kabul edilebilir kılacakmış gibi.

"O eşyaların cinayet kurbanının mezarına nasıl gittiğine geri dönelim," diye araya girdi Raine, diğerleri kadın hakları konusunda tartışmaya başlamadan önce.

Shabina, ne kadar mantıklı bir argüman öne sürülürse sürülsün, erkeklerin asla aynı fikirde olmayacağını biliyordu. Kadınların babalarının, babaları yoksa kocalarının emirlerine uyması, onların içine işlemiş bir inançtı.

"Kutuyu açmıştık ve kuşlarını kontrol etmek için kullandığı patikaya ne koyacağımızı tartışıyorduk. Sesler duyduk, insanlar bize doğru geliyordu. Orada olmamamız gerekiyordu ve Shabina'nın başka biri, belki de bir yetkiliyle birlikte patikadan geldiğini düşündük," dedi Jamal. "Çok yakın görünüyorlardı."

"Çok yakın," diye onayladı Emar. "Kutuyu çalıların altına ittik çünkü bulunursak içinde ne olduğunu açıklamak zorunda kalmak istemedik. Birkaç saat sonra geri gelip alabileceğimizi düşündük. Oradan çıkmak için başka bir patika arayarak ormana doğru yola çıktık."

"Yolda insanları gördün mü?" diye sordu Raine.

Emar başını salladı. "Görülmemek için patikadan çıkıp saklanabileceğimiz bir yere mümkün olduğunca çabuk gittik. Saklanmadık ya da durup arkamıza bakmadık. Shabina'nın yuvayı belgelemek için bir yetkiliyle birlikte olduğunu düşündüm." "Birkaç saat sonra geri döndüğümüzde kutu yoktu. İlk başta, tam yerini hatırlamadığımızı düşündük," dedi Jamal. "Ama sonra eşyalar bir cinayet kurbanının yanında bulundu. Sessiz kalmamız gerektiğini biliyorduk, yoksa

şüpheli duruma düşeceğimizi anladık."

"*Sesler* terimini kullandın," diye ısrar etti Raine. "Bu, patikadan birden fazla kişinin geldiğine inandığını gösteriyor."

İki adam uzun uzun birbirlerine baktılar. "Kesinlikle birden fazla kişi," diye onayladı Emar.

"Ve kuş gözlem turuna çıktığınızda, onun aracının kaputuna bıraktığınız bir kutu eşya vardı," dedi Vienna. "Kutu gitmişse, o eşyaları nereden aldınız?"

"Bazı eşyaları ayırıp kaldığımız Airbnb'ye bırakmıştık. Fazla bir şey kalmamıştı ama en azından eşyaları onun arabasına bırakarak paramızı kazanabileceğimizi düşündük," dedi Jamal. "Onun parasını almıştık ve ona borçluyduk."

O kadar haklı konuşuyordu ki, Shabina gülmemek için kendini zor tuttu. Onun babasına yardım etmelerinin haklı bir nedeni olduğunu düşünüyorlardı çünkü onlara göre Shabina asi bir kızdı ve disipline edilmesi gerekiyordu. Altair'e baktı. Rainier gibi o da Orta Doğu'da büyümüştü. Rainier ile benzer deneyimler yaşamıştı. Kafasını sallayarak aynı görüşleri paylaşmadığını belirtti ve Shabina gibi, Amerikalı olan babasının tamamen haksız olduğunu düşündü.

Jack Foster, yetiştirilme tarzının veya geleneklerinin onu böyle bir karara yönlendirdiğini bile iddia edemezdi. Shabina bunun hak iddia etme ve kibir olduğunu biliyordu.

Jack bir karar verdiğinde kimse ona karşı gelmezdi, en azından onun önemsiz kızı... Onun yıllar önce suikastçı Deadly Storms'a tümünü öldürmesi için emir verdiğinden emin olduğu kızı.

"Sınır dışı edilmeyi durdurmak ve umarım vizelerimizi geri almak için babanızdan yardım istemek üzere onunla konuştuk. Bize bunun sorun olmayacağını söyledi, ama sonra arayıp her türlü engelle karşılaştığını, bunu gerçekleştirecek kadar güçlü bir düşmanımız olduğunu söyledi." Emar konuşurken sürekli Raine'e baktı.

Jamal ona sert bakmamak için elinden geleni yaptı.

"Raine'in vizelerinizin iptal edilmesiyle bir ilgisi olduğunu düşünerek yanılıyorsunuz. Bu benim kocamın işi," dedi Shabina. "Karısını ondan almaya çalışmak ya da onu hastaneye yatırmak gibi bir şey yaptığınızda, o gerçekten güçlü bir düşman olur."

İki adam da bu haberi duyunca rahatsız oldular.

"Onunla konuşmak mümkün mü?" diye sordu Emar.

"Onunla konuşmadan önce sizin adınıza konuşmamın en iyisi olacağını düşünüyorum," dedi Shabina. "Bana karşı bir şey söyleyerek onu kızdırırsanız, şansınız kalmaz."

Altair erkeklere yaklaştı ve kapıyı işaret etti. "Rainier sizinle iletişime geçecek," diye güvence verdi. "Onu vazgeçirebileceğinizi pek sanmıyorum ama."

Shabina, adamların sesindeki memnuniyeti duymamış olamayacaklarını biliyordu.

ON ALTINCI BÖLÜM

Shabina çalışırken mesajlarına nadiren bakardı, ama Rainier gittiği için kendini tutamadı.

Eve yeni geldim, Qadri. Dinlendikten sonra kafeye geleceğim.

Kafeyi hemen kapatıp ona koşmak istedi, ama dinlenmeye ihtiyacı olduğunu söylediğine göre, gerçekten dinlenmeye ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Eve geldiğine çok sevindim. Seni görmek için sabırsızlanıyorum. Uyu biraz. ♥

Raine içeri girip ona el sallayarak hemen konuşması gerektiğini işaret etti. Arkadaki köşe masayı işaret etti. Shabina, Raine'in dizüstü bilgisayarını almak için acele etti, böylece kafede yürürken dikkatini dağıtmayacak ve dizüstü bilgisayarını taşıdığı sırt çantasını düşürme endişesi yaşamayacaktı. Çanta şaşırtıcı derecede ağırdı.

"Buraya kendin gelmedin, değil mi?" diye sordu Shabina.

"Zahra ve Harlow çalışıyor. Vienna'nın bu sabah bir toplantısı vardı. Buraya gelmem gerekiyordu." Raine sandalyeye oturdu ve çantasını aldı.

"Beni aramalıydın Raine. Seni almaya kendim gelirdim.

Araba kullanmaman konusunda katı talimatlar aldığını sanıyordum."

Raine omuz silkti. "Bu önemliydi ve beklemek istemedim. Bu bilgi sadece senin gözlerin için, arkadaşlarımızdan bile kimse bunu göremez."

Shabina'nın kalbi hızla çarptı. Rainier eve dönmüştü. Suikastçı Deadly Storms görevini tamamlamış olmalıydı. Raine'in arkadaşlarına gösteremeyeceği başka ne tür bilgiler olduğunu hayal edemiyordu.

"Ayrıca, herkese araba için güvenmeye devam edemem. Bağımsızlığım olmadan aklımı kaçırıyorum," diye itiraf etti Raine.

Tyrone masaya koştu. "Hanımlar? Bu sabah ne istersiniz?"

"Her zamanki siparişimi alayım, çay dahil," dedi Raine.

"Ben de bir fincan çay alacağım," diye ekledi Shabina. "Teşekkürler, Tyrone." Raine'in koltuğunun yanındaki sandalyeye oturdu, böylece dizüstü bilgisayarın ekranını kolayca görebilecekti

. Raine'in onunla paylaştığı şeyi başkalarının görmesi imkansızdı.

"Bu bilgi dün gece geç saatlerde geldi," diye fısıldadı Raine. "Lefebre veya onunla çalışan adamlarla ilgili her şey için uyarılar alıyorum. Ürdün hükümeti, dört Kanadalı erkeğin, yakalanması zor suikastçı Deadly Storms tarafından öldürüldüğünü açıkladı."

"Gerçekten öldüler mi?"

Raine başını salladı. "Bu adamların Scorpion ile birlikte cinayetler işlediklerine dair kanıtlar bırakılmış. Lefebre ile yakın çalışan adamlar ikinci kez suçlanıp mahkum edildi. Ürdün, Suudi Arabistan ve Suriye hükümetleri ile Scorpion'un cinayet işlediği diğer birkaç ülke, Scorpion'un başına ödül koydu ve kimliğini kanıtlamak için kanıt arıyor. Bu da Lefebre'yi doğrudan suçlu gösterecek. Lefebre'nin mazereti olacak, ama artık onu yakından takip edecekler."

"Öldüklerini nereden biliyorsun? Bir açıklama yapıldı diye bu doğru olduğu anlamına gelmez." Shabina, aniden ağrımaya başlayan uyluk kasını avucuyla ovuşturdu.

"Cesetler kesin kanıttı. Her biri, senin vücudunu kaplayan yaralarla aynı yaralarla zorlu bir şekilde ölmüştü. Suikastçı Deadly Storms'un işareti her birinin sol kolundaydı. Onun işi ayırt edici, çok benzersiz. Scorpion ve adamlarını yakalamak için onunla sözleşme yapan her hükümetin, onların suçlarının kanıtını sunmasını istediğine inanıyorum. ABD hükümeti bunu kabul etmez, ama onu birden fazla kez kullandılar ve Scorpion ve adamları için de bir sözleşme yaptırdıklarına inanıyorum."

Shabina ellerinin titrediğini fark etti ve onları kucağında birleştirdi. "Parası olmasına şaşmamalı. Böyle bir iş yaparsa, birkaç farklı kaynaktan ödeme alır." Sadece eve gidip, üzerinde bir çizik bile olmadığından emin olmak istiyordu.

"Şüphesiz parası var," diye onayladı Raine. "Lefebre ve Scorpion'un kabinesi olarak adlandırdığı adamlardan sadece birinin hayatta olduğunu biliyorsun."

"O adamların şu anda nerede oldukları hakkında bir fikrin var mı?"

"Lefebre'nin güvenli davranarak Ürdün'deki büyükelçilikte kaldığını düşünüyoruz. Eğer öyleyse, Owen Pelletier de büyük olasılıkla onunla birlikte dir."

"Bu adamlar nerede öldürüldü?" Shabina parmak uçlarını uyluğunun kaslarına bastırdı. Acıyordu. Acı verici bir şekilde zonkluyordu.

Raine cevap vermeden önce tereddüt etti. "İkisi prensin oğullarından birinin misafiriydiler ve saraydaydılar."

Shabina yüzünün renginin attığını hissetti. "Saraya girip, muhafızların gözü önünde iki adamı öldürdü, değil mi? Prens biraz kızmaz mı?"

"Deadly Storms hakkında en ilginç bulduğum şey bu. Benim elde edebileceğimden daha iyi istihbarata sahip. Kaynakları nereden? Kimler? Ve prensin ikamet ettiği, sıkı güvenlik önlemleri alınan saraya girmek için müttefikleri olması gerektiğini biliyorsun. Prens onun müttefiki mi? Çok üst düzey birisi öyle. Belki de birden fazla kişi. Deadly Storms, tonlarca kaynağı olmadan bu şekilde faaliyet gösteremez."

"O ülkede büyüdü," diye mırıldandı Shabina.

Rainier, dünyanın en iyileri arasında sayılan, tam teçhizatlı muhafızların koruduğu bir saraya girmişti. Tehlikeli bir iş yaptığını biliyordu. Her zaman biliyordu. Şiddetli bir kum fırtınasının ortasında, en kötü anında ona gelmişti. Scorpion küçük bir ordu bırakmıştı ve Rainier hepsini tek tek ortadan kaldırmıştı.

"Suikastçının yaralandığına dair bir kanıt var mıydı? Bir olay rapor edildi mi?" Ona mesaj atmamak için tüm disiplinini kullanması gerekti. Eve koşturmak için. Rainier ile hayatı böyle olacaktı. O gidecekti ve eve sağ salim döneceğini ya da hiç dönmeyeceğini bilemeyecekti.

"İz bırakmadan geldi ve gitti," diye güvence verdi Raine. "Bu yüzden o kadar olağanüstü kabul ediliyor ve hizmetleri birçok hükümet tarafından aranıyor. O, *'hayalet'* teriminin tam anlamıyla vücut bulmuş hali." Raine yavaşça dizüstü bilgisayarını kapattı. "Derin bir nefes almalısın. Her şey yolunda."

"Babamın mali durumuna bakabildin mi?" Soruyu alçak bir fısıltıyla sordu, suçluluk duygusu tanıdık bir pelerin gibi üzerine çöktü.

"Evet. Emar Salhi ve Jamal Talbi'nin hesaplarına büyük miktarda para aktardı."

"Onlar onun için çalıştıklarını itiraf ettiler. Ben on altı yaşındayken olanlardan bahsediyorum. Beni öldürmek için Deadly Storms ile anlaşma yapıp yapmadığını öğrenebildin mi?" Bunu yüksek sesle söyledi. Rainier bunu doğrulamaktan kaçınmıştı, ama haklı olduğunu biliyordu.

"Çok üzgünüm," diye mırıldandı Raine. "Sana kötü haberleri veren kişi olmak hiç hoşuma gitmiyor."

Garip bir şekilde, babasının hayatını sonlandırma kararından dolayı terk edilmiş ve incinmiş hissetmek yerine, daha özgür hissetti. Üzerinde taşıdığı sürekli suçluluk duygusunun ağır yükü

kaldırılmıştı. "Gerçeği bilmek isterim, Raine. Hayatımda, istediğimde bana gerçeği söyleyecek iki kişi olduğu için minnettarım."

"Ailenin seni terk etmesinin nasıl bir şey olduğunu bilirim."

"Bu, annemin vereceği bir karar değildi. Annemin hiçbir fikri olmadığını sana kesin olarak garanti edebilirim. Bunu onun için yaptı. Tıpkı beni eve dönmeye zorlamaya çalıştığı gibi. Annem, benim güvende olduğuma inanmadığı için üzgün. Onu üzmekten alıkoymak için beni hastaneye yatırmak dahil her şeyi yapar. Mantıklı gelmiyor, ama onun dünyasında başkasına yer yok. Bana bile. Annem beni seviyor, o yüzden beni eve, yanına getirmek için ne gerekiyorsa yapacak. Onun zihninde bu tamamen mantıklı."

"Kızını öldürmesi için bir suikastçı ile anlaşmak nasıl mantıklı olabilir?" diye sordu Raine.

Shabina omuz silkti. Babasını ve onun yaptıklarını ne kadar çok tanır ve hakkında konuşursa, suçluluk duygusu o kadar azalıyordu.

"Altı ay boyunca tutsak kaldım ve aileme gönderilen videolar izlemesi çok zor olmalıydı. Eve döndüğümdeki halimin fotoğraflarını gördün."

"Fidye taleplerinin videolarını gördüm." Raine'in sesi gergindi. İlk kez duygusal görünüyordu. "Eğer birinin öldürölmesi gerekiyorsa, o da Scorpion'dur. Baban kendi kızını değil, onu öldürmek için bir suikastçı tutmalıydı."

"Belli ki benim geri döneceğime inanmamıştı. Annem üzüölüyorsa, onun mantığı, benim ölmem halinde annemin sonunda bunu kabul edebileceği yönündeydi. Tahminimce, annem muhtemelen Scorpion'un takas talebini kabul etmek istedi, onu benimle takas etmek istedi. Jack buna asla izin vermezdi. Videoları izleyerek, muhtemelen bana merhametli davrandığına kendini ikna etti."

"Bence bu saçmalık, ama bu benim görüşüm," dedi Raine.

"Beni öldürmek için bir katil tutmadığın için minnettarım. FBI ve Rafferty ensemdede, ayrıca Deniz Kaplan'ın beni annesine götürmek istediğine dair içimde kötü bir his var. Bir de Bale var. Kim bilir ne yapacaktır?"

Tyrone yiyecek ve içecekleri masaya getirirken Raine sessiz kaldı. Adama gülümsedi. "Teşekkürler, Tyrone. Yeni bir yüzük takmışsın."

Shabina bunu fark etmemiş olmasına şaşırdı. "Vaughn'la mahkemeye mi gittin? Öyle mi? Öyleyse ikinizi de boğazlayacağım ve size bir resepsiyon bile düzenlemeyeceğim."

Tyrone'un gülümsemesi genişledi, çocuksu gülümsemesiyle dişleri beyaz parladı. "Vaughn, eğer bilseydin, bizim için bir parti düzenlemede ısrar edeceğini söyledi."

"Artık biliyorum. O aptal kocana, başının büyük belada olduğunu söyle. Ve ben bir parti vereceğim. Her fırsatı kutlamalıyız."

Raine başını salladı. "Buna tamamen katılıyorum. Ben de yardım edeceğim."

Tyrone'un yüzündeki gülümseme kayboldu. Bir an için boğazı düğümlenmiş gibi göründü. Başını salladı. "Benim bir kardeşim var, ama Vaughn'un ailesi evliliğimize tamamen karşı. Vaughn'la konuşmayı reddediyorlar. Kimse gelmeyecek."

"Vaughn ve senin bir aileniz var, Tyrone," diye düzeltti Shabina. "Ve Vaughn'un bir kız kardeşi olduğunu biliyorum, o da ikiniz için çok mutlu olacak. Ailesi henüz hazır değil, ama zamanla ikna olacaklar."

Raine ona gülümsedi. "Bizim biraz tuhaf bir ailemiz var, Tyrone. Hepimiz farklı geçmişlere sahibiz ve hayatımızda zorluklar yaşadık, ama arkadaşlarımızı ailemiz olarak seçiyoruz. Sen ve Vaughn da bunun bir parçasısınız."

Tyrone başını salladı ama konuşmadı. Dönüp tezgaha doğru yürüdü, Vaughn ona doğru eğildi ve omzunu tuttu. Kısa bir süre konuştular, sonra Vaughn başını kaldırdı ve gözleri Shabina'nın kollarıyla buluştu. Ona bir öpücük gönderdi ve bir elini kalbinin üzerine koydu.

"Burada yaşamayı seviyorum," dedi Shabina.

Adli tıp uzmanı Dr. Martha Fendy, şerif yardımcısı Mary Shelton ile birlikte içeri girdi. Martha yorgun görünüyordu. Patsy ile kısa bir görüşmeden sonra, Raine ve Shabina'nın oturduğu masanın yanındaki arka masaya yönlendirildiler.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Shabina. "Senin için özel bir şey hazırlayabilirim Martha."

"O kadar kötü mü görünüyorum?" diye sordu adli tıp uzmanı.

"Sadece yorgun. İkiniz de yorgun görünüyorsunuz," diye itiraf etti Shabina. "Size özel kahvaltı hazırlamaktan memnuniyet duyarım." Martha, Suudi Arabistan yemeklerini çok severdi.

"Teşekkürler, ama bu sabah senin özel yemeğini sipariş edeceğim. Bütün gece uyanıktım. Bir cinayet daha oldu, ama bu sefer ceset

Yosemite'de değil, kaplıcaların yakınında bulundu. Bu olay evimize çok yakın. Tıpkı Lucca gibi."

Shabina'nın kalbi sıkıştı. "Yine bir yerli mi? Kaplıcalarda mı?"

"O yerli değildi," dedi yardımcısı. "Kaçak biriydi. Çalıntı bir minibüsle gelmiş ve kaplıcaların yanında yaşıyordu. Küçük suçlardan tutuklanma geçmişi var."

Martha başını salladı. "Çok üzücü. On yedi yaşındaydı. Önünde koca bir hayatı olan bir çocuktü."

Mary Shelton iç geçirdi. "Adı Craig Barker'dı ve bana on iki yaşında gibi görünüyordu."

"Sürdüğü minibüs gibi bir araçla kaçmak için araba çalma konusunda deneyimli olmalı," dedi Martha.

Mary başını salladı. "Onu araştırdım ve kesinlikle azılı bir suçlu değildi. Ailesi uyuşturucu bağımlısı ve okuduğum raporlara göre, evde fiziksel istismar vardı. Babası iki kez hırsızlıktan hapse girmiş. Her iki ebeveyni de o küçükken birkaç kez çocuk istismarı suçlamasıyla yargılanmış, ancak mahkemeler onu onlara geri vermeye devam etmiş. Bence bu, bu tür çocuklar için sistemimizin bir başka başarısızlığı."

Shabina şakaklarını ovuşturdu. Salman Ahmad'ın kabilesiyle birlikteyken Suudi Arabistan'da sevgi dolu ailelerde yaşayan pek çok çocuk görmüştü. O zamanlar, babası hakkındaki gerçeği bilmeden önce bile, o ortamda kendi evinde, anne babasının yanında olduğundan daha çok sevildiğini hissetmişti.

"Bu bir taklit mi?" diye sordu Raine.

"Bence değil," dedi Martha. "FBI'nın ne sonuca varacağını bilmiyorum."

Theresa, Janine ve Val, Felicity ve Eve ile birlikte içeri girdi. Tyrone onları pencerelerin yanındaki büyük masalardan birine götürdü. Felicity, Shabina'yı gördü ve Tyrone'un onun için çektiği sandalyeyi görmezden gelerek ona doğru koştu.

"Duydun mu?" Felicity çok üzgün görünüyordu. "Theresa, Val ve Janine'e kaplıcaları önerdik. Dün Edward'la oraya gittiler. Edward onlara her yeri gezdirdi, hatta o çocuğun minibüsünü bile gördüler."

"Nasıl bu kadar çabuk duydun?" diye sordu Raine.

"Theresa ve Val bu sabah erkenden Tom ve Judy'den duymuşlar. Sabahları birlikte yürüyüşe çıkıyorlar. Tom ve Judy Knightly'deki herkesi tanıyor, en azından öyle hissediyorum."

Martha ve Mary, alçak sesle, gülmeden güldüler. "Küçük kasabalarda işler böyledir. Haberler orman yangını gibi yayılır," dedi Martha. "Tom ve Judy geç saatlere kadar çalıştığımızı gördüler ve bize bir şey ihtiyacımız olup olmadığını sormak için durdular. Tom bize Grill'den yemek getirebileceğini söyledi."

"FBI ajanları da oradaydı," diye ekledi Mary. "Onlar hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Raine.

"Çok profesyoneller. İşlerinde iyiler ve çok titizler. Hiçbir şeyi gözden kaçırmıyorlar," dedi Martha.

"Yine de Rafferty'nin Shabina'yı şüpheli durumuna düşürmesine izin verdiler," dedi Raine.

Mary ve Martha başlarını salladılar. Martha cevap verdi. "Senin burada Knightly'deki kafede çalıştığını herkes biliyor olsa da, seni şüphelenmek için bir neden varsa, soruşturmayı sürdürmek zorunda kalmış olabilirler. Aynı anda iki yerde birden olamazsın. Herhangi bir şüpheliyi elemek için işlerini yapıyorlar."

"Kimsenin senin cinayete karıştığını düşüneneğine inanamıyorum, Shabina," dedi Felicity, sesinde öfkeyle. "Neden seni şüpheli olarak görsünler ki?"

Shabina, yeterli bir cevap veremediği için omuz silkti. Kolluk kuvvetlerinin sunaktaki eşyalarla ilgili bilgileri kamuoyuna açıklamadığını biliyordu.

Raine onun yerine cevap verdi ve açıklaması gayet sıradan bir tonda oldu. "Tüm kurbanlar bir zamanlar bu kafede bulunmuşlar. Bildiğim kadarıyla, aralarındaki tek bağlantı bu. Hiçbir şekilde birbirlerine benzemiyorlar. Henüz ortak bir payda göremiyorum. Ajanlar onları birbirine bağlayacak herhangi bir şey arıyorlardıysa, bu da bu kafe olurdu."

"Anlıyorum," dedi Felicity, biraz yatışmış bir sesle.

Theresa, Val ve Eve Felicity'ye çılgınca el salladılar. Patsy masalarının yanında duruyordu.

"Felicity, yemeğini sipariş etmelisin. Burası çok kalabalık oluyor ve bir kez yoğunlaştığımızda, kahvaltını getirmek daha fazla zaman alıyor," diye işaret etti Shabina.

"Kaplıcaları önerdiğin için kendini kötü hissetmemelisin," diye ekledi Mary. "Sadece arkadaşlarınla, senin hoşuna giden çeşitli yerleri paylaşmaya çalışıyorsun."

Felicity iç çekerek masasına dönmek için arkasını döndü. "Theresa, Val ve Janine'in cinayet işlenirken dışarıda olmalarını hala sevmiyorum." Omzunun üzerinden geriye baktı. "Miguel ve Avita'ya rastladılar. Kaplıcaları kullanmıyorlardı, ama tırmanmaya gitmişlerdi ve

küçük bir grup arkadaşları ateş çukurunun etrafında toplanmıştı. Sanırım orada buluştular çünkü Avita'nın kardeşi çocukken Miguel ile oraya sık sık giderdi."

Raine bir dakika boyunca onun arkasından baktı. "Knightly'ye yeni taşınan ve birkaç hafta içinde benim yıllardır burada yaşayarak tanıdığım kadar çok insanı tanıyan, bu kadar arkadaş canlısı insanlar beni her zaman şaşırtıyor."

Martha başını salladı. "Sen herkesi tanıyorsun Raine. Sadece bunu pek göstermiyorsun. O iki kadının buraya yerleşip, başlarına gelenlerden sonra bir parça huzur bulmalarına sevindim. Geçen yıl tüm ailelerini kaybetmeleri çok korkunç bir şeydi. Bu cinayetler onlar için zor olmalı. Aşırı kederin ne demek olduğunu bilirler."

"Avita'ya destek oldular," dedi Mary. "Kardeşlerinden biri olan Pablo, birçok kişinin ailelerine ulaştığını söyledi. Miguel bu kadınları Avita'yla tanıştırdı. Şu anda arkadaşlara ihtiyacı var."

"Miguel'i nereden tanıyorlar?" diye sordu Mary.

"O sadece onların kişisel antrenörü değil, aynı zamanda boulder yapmayı öğrenmelerine de yardım ediyor," dedi Shabina.

"Evlendiğinize dair bir söylenti duydum, Shabina," dedi Martha, açıkça konuyu değiştirmek istiyordu. "Bu doğru mu?"

Shabina isteksizce başını salladı ve parmağındaki yüzüğü gösterdi. Elinin titremesini istemiyordu ve Rainier'i ve ona gelebilecek olası zararları düşündüğünde hâlâ dengesizdi.

"Bu sana çok yakışmış. Gözlerine çok uyuyor," dedi Mary coşkuyla. "Ayrıca kocanın çok yakışıklı olduğunu duydum. Bale sinir krizi geçirdiğinde, sakın bir şekilde mutfaktan çıkıp Bale'den ödeme yapmasını beklediğini ve ona karşı uzaklaştırma emri çıkaracağını söylediğini duydum."

"Öyle. Zaten işlemler başladı. Rainier mutfakta bulaşıkları yıkıyordu. Kimse onun orada olduğunu fark etmedi. Dikkatlerin üzerine çekilmesinden hoşlanmaz." "Bulaşıkçı mı?" Martha eğlendi.

Shabina güldü. "Doğru. Mutfakta saklanıyor, bulaşıkları yıkamayı ve kimseyle konuşmamayı tercih ediyor."

Mary, iki FBI ajanının kahvaltı yaptığı masaya bir göz attı ve iki adam uzakta olmasına rağmen sesini daha da alçaltarak konuştu. "Rafferty, Bale aleyhindeki kanıtları teslim ederseniz ortadan kaybolacağına dair bir ima olduğu için çok öfkeliydi. Bunun federal ajanların önünde söylenmesinden hoşlanmadı."

Martha boğazından küçümseyen bir ses çıkardı. "Gerçek buysa neden sinirlendiğini anlamıyorum. İyi bir siyasi şerif ve departmanını yönetme konusunda zeki, ama ailesi işin içine girince aklı başından gidiyor."

"Er ya da geç birinin onu bu konuda sorgulayacağını fark etmesi gerekiyordu," diye fısıldayarak Mary ekledi. "Bale'in seni taciz ettiğini kanıtlayan delillerin gerçekten var mı, Shabina?"

Raine cevap verdi. "O sadece onu taciz etmekle kalmadı, onu içindeyken kafeyi yakmakla, köpeklerini ve onu vurmakla tehdit etti. Tacizle başladı, ama son birkaç ayda davranışları daha da şiddetlendi. Avukatı, ben ulaşmadan kanıtları yok etmesi için şantaj yapabileceğini düşünüyordu. Askeri kameralar kurduğumuzu ve bunların sürekli izlendiğini ve yedeklendiğini bilmiyordu. Kanıtlar ortadan kaldırılrsa bile, onları yeniden üretmemiz mümkün değil."

"İyi," dedi Martha kararlı bir şekilde. "Bale'e, Knightly'yi onun ya da ailesinin yönetmediğini birinin söylemesinin zamanı gelmişti."

"Avukat, Bale'in kendisine şantaj yapmaya çalıştığını söyledi," dedi Mary. "Şikayette bulunursa Rafferty'nin bunu görmezden geleceğini biliyordu. Bu tür şeyler tüm departmanı kötü gösterir. Bizim için çalışan iyi erkekler ve kadınlar var. Rafferty'nin seçilmiş olması ve herkesi değil, sadece ailesini temsil etmesi çok kötü."

"Kafedeki olaydan sonra Bale'i gördün mü?" diye sordu Martha.

Shabina başını salladı. "Görmedim, ama güvenlik ekibim her gittiğim yere benimle birlikte geliyor. Birisi her zaman kafeyi izliyor. Bale muhtemelen bunun farkında."

"Tom ve Judy, Sean ve Sean'ın altında staj yapan iki yeni elemanla kaplıcalara gittiğini söylediler."

"Bale ve Sean kaplıcada ne yapıyorlar ki?" diye sordu Shabina.

"Ateşin etrafında oturup Lucca hakkında hikayeler anlatan grubun bir parçasıydılar," dedi Mary.

"Bale, Delgotto ailesini sevmezdi," dedi Shabina. "Neden orada olsun ki? Hiç mantıklı değil."

"Bence bir kurtarma görevine çıktığında ve bir ceset bulduğunda, özellikle de kendi memleketinden birinin cesedini ve onlar Arama Kurtarma'da birlikte çalışmışlarsa, bu senin bakış açını değiştirebilir," dedi Martha.

Shabina bunun muhtemelen doğru olduğunu kabul etmek zorundaydı. Toplantıdan haberi olsaydı, yine de gitmezdi. Larado'nun köpeklerinin yanı sıra bir koruma ekibi de götürmesi konusunda ısrar edeceğini biliyordu. Bu, Rainier ile görüşmesi gereken bir konuydu. Çok büyük bir koruma ekibi ile olay çıkarmaktan endişe ederek nereye gidebileceğine dair kararlar vermek istemiyordu.

Peki ya kadınların hep birlikte yürüyüşe çıktıkları zamanlar? Koruma ekibini yanına alamazdı. Evcil hayvanlara izin vermeyen bir Airbnb kiraladıklarında köpeklerini geride bıraktığı için birden fazla kez başı belaya girmişti. Bu sorunu aşabileceğini ya da kadınlardan başka bir ev bulmalarını isteyebileceğini biliyordu, ama her zaman olabildiğince normal davranmaya çalışıyordu.

Umarım, Scorpion'un ona yönelik tehlikesi geçtikten sonra, Rainier onun güvenliği konusunda bu kadar endişelenmez. Bu da konuşmaları gereken başka bir konuydu.

"Raymond Decker aradı. Bale aleyhindeki delilleri yargıca sundu ve uzaklaştırma emri çıkarıldı. Bu geçici bir karar, Bale'e itiraz etme fırsatı veriyor. Onun bu kadar saçma bir şey yapacağını sanmıyorum, ama onunla ilgili hiçbir şeyden emin olamazsın."

"Bay Decker CIA'de avukat değil mi? Neden benim için çalışmaya devam ediyor? Henüz bir fatura bile görmedim."

"Fatura görmeyeceksin," diye tahmin etti Raine. "Ondan FBI ajanlarıyla olan toplantıya benim için özel bir iyilik olarak gelmesini istedim ve o da geldi. Ödeme almayı reddetti. Rainier'i tanıdığını düşünüyorum. Sam ve Zale'i tanıdığını kesin olarak biliyorum. Görünüşe göre, içlerinden biri veya birkaçı geçmişte ona iyilik yapmış. CIA'nın Özel Faaliyetler Bölümü'ndeki adamlar genellikle birbirlerine iyilik yaparak çalışırlar."

"Ve benim adıma kanıtları yargıca sundu mu? Orada olmam gerekmedi mi?"

"Bu davada gerek yoktu, ama Bale davayı sürdürseydi, Decker ile birlikte mahkemeye gidip kanıtlarını sunman gerekirdi. Decker senin temsilcin olarak bunu yapardı."

Mahkemeye gitmek zorunda kalmamasını umuyordu. Rainier kesinlikle gitmekte ısrar edecekti. Rainier'in bir odayı domine edebileceği gerçeği yadsınamazdı.

Telefonu titredi ve ekrana baktı. Mesaj, evlilik söylentisinin doğru olup olmadığını öğrenmek isteyen babasından gelmişti.

Onunla konuşmak istemiyordu. Hiç istemiyordu. Eskiden ondan gelen talepkar bir mesaj onu sarsarken, şimdi hiçbir şey hissetmiyordu. Annesi arasaydı, cevap verip onunla konuşurdu, ama babasıyla iletişim kurmak istemiyordu.

Onunla bir daha asla uğraşmak zorunda kalmayacağı düşüncesi ona huzur veriyordu, ama annesiyle bir daha asla iletişim kurmayacağını düşünmek onu üzüyordu. Jack, Yasemin'in onsuz hiçbir yere gitmesine izin vermiyordu, en azından Shabina annesinin ondan uzaklaşarak bir yere gittiğini hiç görmemişti. Jack, Yasemin'in Shabina'yı görmesini yasaklasa, Yasemin ne kadar isterse istesin, Jack'e asla karşı gelmezdi.

"Neden bu kadar üzgün görünüyorsun, Shabina?" diye sordu Raine.

"Sadece annemi düşünüyordum. Onu özlüyorum ve keşke daha yakın olsaydık diyorum." Omuz silkti. "Acele edip salona çıksam iyi olacak. İki FBI ajanının hızlıca yemek yiyip gideceğini ummuştum, ama görünüşe göre onlarla etkileşim kurmam gerekecek."

"Sana sormamalıyım, ama isimlerini hatırlıyorsun, değil mi?" dedi Raine.

"Evet."

"Hiçbir soruya cevap verme. Sanırım şüpheli listesinden çıkarıldın, ama bu onların seni sorgulamaya devam etmeyeceği anlamına gelmez. Artık Rainier'in de olaya karıştığını bildiklerine göre, onun da olayla ilgisi olduğunu düşünebilirler."

"Kanıtlar ve bunların o sunaklara nasıl geldiği hakkında bilgimiz var," diye işaret etti Shabina. "Teknik olarak, bu bilgiyi onlara aktarmalıyız."

"Bence bu iyi bir fikir, özellikle de Rainier'in o iki öğrenciyi ülkelerine geri gönderme kararını geri alacağını sanmıyorum. O senin gibi değil, Shabina. Onlar için şimdiden endişelendiğini görebiliyorum."

"Sadece ailelerine utanç getirdikleri konusunda doğruyu söylüyor olmaları mümkün. Onların bakış açısından, Jack'e yardım etmeleri gerektiğini düşünmelerinin nedenini anlayabiliyorum."

Artık Jack Foster'ı babası olarak göremezdi. Babalar kızlarını korumak zorunda değil miydi? Dini inançlarını gerekçe gösteremezdi. Hiçbir dine inanmıyordu. Yasemin inanıyordu, ama Jack inanmıyordu. Ailesi ve dedesi tarafından Shabina'nın anlamadığı farklı bir değer sistemiyle yetiştirilmişti.

Shabina, Salman Ahmad'ın ailesine olan sevgisini benimsemişti. Karısına ve çocuklarına davranış biçimini. Kabilesinin her üyesine

en yaşıldan en küçüğe, erkek ya da kadın. O da böyle bir insan olmak istiyordu. Böyle bir erkekle evlenmek istiyordu. Bir gün sahip olmayı hayal ettiği türden bir aile kurmak istiyordu.

"Senin içinde büyük bir şefkat ve nezaket var, Shabina," dedi Raine. "Rainier'in sana neden bu kadar derinden aşık olduğunu anlamak kolay. Sen, onu kurtardığında ilk kez gördüğü, güneşin doğuşu gibi parlak bir ışık gibi olmalısın. O çok karanlık bir yerdeydi."

Shabina başını salladı. "Yanlış anladın. Karanlık yerde olan bendim, Raine. O sadece hayatımı değil, akıl sağlığımı da kurtardı. O benim parlak ışığım. O olmadan kendimi güvende ya da gerçekten mutlu hissetmiyorum. O yanıma dönene kadar kendimi yalnız hissediyorum. Herkesin onu benim gördüğüm gibi görmediğini biliyorum, ama ben onu tanıyorum, onun kalbini. İçindekileri. O bunları benimle paylaşıyor. Ona sarıldığımda kızmıyor. Bana karşı asla sabırsız davranmıyor."

Raine alnını ovuşturdu ve kaşlarını çatı. "Rainier aziz değil, Shabina. Onu pembe gözlüklerle görmeni istemiyorum. Sonunda hayal kırıklığına uğrayacaksın. Aranızdaki şeyler çabucak bozulacak."

Shabina, Rainier'i düşünerek kendini daha hafif hissederek kısa bir kahkaha attı. "O adamı aziz olarak görmek gibi bir hataya düşeceğimi sanmıyorum. Diktatör olmadığını göstermeye bile çalışmıyor."

"Ona karşı çıkabilir misin?" Raine güvence arıyordu.

Shabina cevap vermeden önce soruyu düşündü. Rainier'e karşı çıkıyor muydu? Yavaşça başını salladı. "Söyledikleri çok mantıklı değilse ya da benim için önemli olduğu kadar onun için de önemli değilse. Bir şey istediğimde ya da ihtiyacım olduğunu hissettiğimde, ona bunu söylemekte hiçbir sorunum yok."

Raine rahat bir nefes aldı. "Rainier iyi bir adam, Shabina, ama aynı zamanda çok sert biri, bu benzetmeyi bağışla. Ona karşı çıkamayanları ezip geçer. İstedığın şey için savaşırken güçlü kalmalısın."

"Diğerlerinin çoğunun başaramadığını ben başardım," dedi Shabina, bunun doğru olduğunu fark ederek. Scorpion'la geçirdiği zaman korkunçtu. Diğerlerinin çoğu, erkek ya da kadın, pes ederdi. O on altı yaşındaydı. Esir tutulduğu süre uzadıkça, işkence ve tecavüzler daha da kötüleştikçe, pes etmemeye daha da kararlı hale geldi.

İlk kez, gerçekte ne kadar güçlü olduğunu fark etti. Diğerlerinin haklı olarak korktuğu bir adama karşı koymayı başarmıştı. Rainier bunu ona sürekli tekrarlıyor, ona başka hiç kimsenin onun yaptığını yapmadığını söylüyordu, ama o tüm bu süre boyunca kendini zayıf görüyordu. Bunun en büyük nedeni, gördüklerinin, duyduklarının ve yaşadıklarının travmasından kaynaklanan

. Kendini zayıf ve savunmasız hissettiğinde, bu durum kendini nasıl gördüğünü de etkilemişti.

Scorpion, onu zayıf ve işe yaramaz hissettirmek için her fırsatı değerlendirmişti. Adamları da onun örneğini takip ediyordu. Sonunda, onun söylediklerinin doğru olmadığını kendine ne kadar sık söylerse söylesin, bir parçası onlara inanıyordu. Bu da onun zayıf olduğuna olan inancını etkilemişti. Rainier sık sık ona kime inanmak istediğini sorardı: Yalan söyleyen ve cinayet işleyen Scorpion'a mı, yoksa onu seven Rainier'e mi? Tabii ki, başlangıçta Rainier hiç "*aşk*" kelimesini kullanmamıştı. Sadece "sana karşı her zaman dürüst olan adam" demişti.

"Evet, öyle yaptın Shabina," dedi Raine. "Onun senin ışığın olduğunu düşünüyorsun, ama ben senin onun ışığı olduğunu *biliyorum*. Üstlendiği işler en kötülerinden bazılarıydı. En tehlikeli olanlardan. Kimsenin gitmeye cesaret edemediği yerlere gidiyor. Ve çoğu zaman gönüllü olarak. Bu sana ne ifade ediyor?"

"Ben de eskiden aynı şeyi düşünüyordum Raine, onun yaşamak ya da ölmek umrunda olmadığını, ama artık bunun doğru olduğunu sanmıyorum. Rainier bu işleri, hayatta kalma şansının herkesten daha yüksek olduğuna inandığı için kabul ediyor bence. Aşırı koruyucu ve sadece beni korumuyor."

"Sen her zaman onun bir numarası olacaksın," dedi Raine. "O korkunç kumarhane sahibi Vienna'yı öldürmeye çalıştığı fiyaskonun ardından Rainier'e çok ilgi duymaya başladım. Birincisi, seni ağlattı. Ona aşık olduğun belliydi."

"Bunu bilemezsin."

"Anlayabilirdim. Ona bakışın belliydi. Benim için daha da önemlisi, onun sana bakışıydı. Onu araştırmaya başladığımda, tüm hayatını senin etrafında kurduğunu çok çabuk anladım. Seni korumaya kararlı olduğu belliydi. Sadece bu da değil, senin mutlu olmanı istiyordu."

Shabina, Raine'in söylediklerini anlamaya çalışarak kaşlarını çatı. "Onu çok sık görmüyordum. Onun bir hayatı olmasını istiyordum. Onu sürekli bana bağlayarak, hayatını paylaşacak birini bulamayacağından endişeleniyordum. Onun mutlu olmasını istiyordum."

"Senin ona karşı hislerin olduğunu fark etmemişti. Kendini olduğu gibi göstererek seni kaybettiğini düşündü. Bu, sana yakın bir yerden, küçük bir uçakla çok hızlı bir şekilde sana ulaşabileceği bir yerden bir üs kurmasını engellemedi. Güvenlik şirketinde çalışanlarına, senin her zaman birinci öncelik olduğunu açıkça belirtti. Uçaklar, helikopterler, tekneler ve hayal edebileceğinden daha fazla silah satın aldı. Çalışanları, her zaman kendi alanlarında en iyisi olan erkekler ve

her zaman kendi alanlarında en iyilerdi. Köpekleri bile sana göz kulak olacakları düşüncesiyle eğitilmişti. Rainier seni korumaya takıntılıydı."

Rainier, onun dünyası olduğunu söylemişti ve o da ona inanmıştı. Raine "*takıntılı*" kelimesini kullanmıştı. Bu, onun için bir tehlike işaretiydi. Babası annesine takıntılıydı. Babasının annesiyle olduğu gibi bir ilişki yaşamak istemiyordu. Endişelerini neredeyse dile getirecekti, ama sonra paniğe kapılmamak için kendini mantıklı düşünmeye zorladı.

Rainier babasına hiç benzemiyordu. Dışarıdan öyle görünebilirdi, ama onu tanıyordu. Onun kalbini görebiliyordu. Çocuklarını koruyacak ve ondan da aynısını bekleyecekti. Rainier, Jack'in ona yaptıklarını kızına ya da oğluna asla yapmazdı.

"Rainier'i seviyorum," dedi Shabina, parmaklarıyla ağrıyan uyluğunu okşayarak. Rainier, oradaki açık yaraları iyileştirmişti. Hem bedeninde hem de ruhunda pek çok yarayı iyileştirmişti.

Raine ona gülümsedi. "Neyse ki Rainier sana çok aşık. FBI ajanlarıyla konuşmadan önce bir şey daha var ve Decker'la konuşma fırsatımız olana kadar onlara bilgi vermemeni tekrar hatırlatmak istiyorum. Paris'ten gelen ve Interpol ajanı olduklarını iddia eden iki adam var ya? Onlar Ürdün'e giden bir uçağa bindiler. Ürdün'e indiğinde, saraydan gönderilen bir araba onları karşıladı. Saraya hiç varamadılar. İki adam arka koltukta ölü bulundu ve Scorpion'a katıldıklarına dair kanıtlar açıkça ortadaydı."

Shabina kısa bir süre gözlerini kapattı ve ciğerlerine hava çekmek için nefes aldı. Rainier'in risk almasına alışması gerekecekti. Çift taraflı ajanların ölümleriyle hiçbir ilgisi olmadığını sonsuza kadar inkar edebilirdi, ama Shabina onun ilgisi olduğunu biliyordu. Muhtemelen prens için çalışıyor ve bilgileri doğrudan saraydan alıyordu. En azından güçlü müttefikleri olduğunu kendine söyledi.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Raymond Decker, Yosemite'deki cinayetler üzerinde çalışan iki FBI ajanı Rob Howard ve Len Jenkins'e, "Müvekkilim davanızla ilgili bilgilere sahip" dedi.

İki adam uzun uzun birbirlerine baktılar ve sonra Rainier'in işaret ettiği masadaki sandalyelere oturdular. Raine zaten orada oturuyordu. Decker, evde buluşmak yerine kafede buluşmayı önermişti. Shabina'nın onun izni olmadan hiçbir soruya cevap vermemesi gerektiğini çok net bir şekilde belirtmişti.

Rainier yanına oturdu ve elini sıkıca kavradı. Onun yanında olması Shabina'ya daha fazla güven verdi. Shabina, babası hakkındaki gerçeklerin kendisine daha fazla güven ve güç verdiğini, aksine daha az vermediğini görünce şaşırды. Ailesine bu kadar acı çektiği için duyduğu ağır suçluluk duygusu artık onu ezmiyordu. Ailesinin istediği gibi davranmadığı için duyduğu suçluluk duygusu. Onların değil, kendi hayatını istediği için duyduğu suçluluk duygusu. Hem de çok fazla. Babasının ondan kurtulmak ya da onu itaat ettirmek için bu kadar ileri gittiğini fark etmek, omuzlarından suçluluk duygusunu kaldırmakla kalmamış, ona çok daha fazla güven vermişti.

Rainier ona babası hakkında ne yapmak istediğini sormuştu. Arkadaşlarının oturmayı sevdiği rahat koltuklardan birinde karşısına oturmuştu. Şöminede ateş yanıyordu ve köpekleri etrafında toplanmıştı. Rainier ona sadece sevgiyle değil, şefkatle de bakmıştı. Ve babası hakkındaki gerçekleri öğrendikten sonra ne yapmak istediğini sormuştu.

Ona karar verme seçeneği sunduğunu, onun nasıl hissettiğini önemseydiğini hatırlamak bile onu daha çok sevmesine neden olmuştu. Onun tercihinin ne olduğunu biliyordu. Tereddüt etmeden, kendisine kalsaydı babasını öldürüp Yasemin ve Shabina'yı onun zulmünden kurtaracağını söylemişti. Kararın nihai olarak ona ait olduğunu da eklemişti.

Konu ciddi olmasına rağmen, Shabina Rainier'in sorunu çözme basitliğine gülmek istemişti. "Birisi zorba ya da kötü davrandığında her seferinde öldürmeyi çözüm olarak kullanamazsın."

Rainier kaşlarını kaldırdı. "Aslında, *Qadri*, yapabilirim. Ben etrafta olduğumda düşmanlar ortadan kaybolur. Bu kadar basit."

"Yeni bir sayfa açman gerekecek. Çocuklarımız olduğunda, onlara ne öğreteceksin?"

"Hayatta kalmayı."

O zaman güldü. "Neyse ki, babamla ilgili son ortaya çıkan bilgilerden iyi bir sonuç çıktı. Artık suçluluk duymuyorum. Onunla bir daha asla konuşmayacağım için mutluyum. Onu hayatımda istemiyorum. Onu hayatımdan çıkardığım için annemi göremeyeceğim için üzülüyorum, ama bu kadar radikal bir şey yaptığında bunun bir bedeli olduğunu biliyorum."

"Yapılması gerekeni yapmama izin verirsen anneni görebilirsin." Shabina, Malik'in kürkünü okşarken başını salladı.

"Hayır, annem babamı seviyor. O benim gibi değil. Çok kırılgan. Ona ihtiyacı var. Onu hayatımdan çıkarma kararımdan memnunum. Suudi Arabistan'dan gelen eşyalarla ilgili bilgileri FBI'ya vermenin gerekli olduğunu düşünüyorum. Jack'i sorgulamak mı yoksa bırakmak mı istediklerini onlar karar verebilir. Eminim onu sorgulamaya çalışırlarsa, o da onların kariyerlerini tehdit edecektir."

"Bu senin sorunun değil."

"Hayır, değil. Raine, Decker'ın - o CIA'nın avukatı - görüşmeyi ayarlamasını istiyor. Moral desteği için orada olmanı istiyorum, ama gitmek istemiyorsan da anlarım."

"Benim tercihim her zaman seninle olmak."

Şimdi masada yan yana oturmuş, ajanlara bakıyorlardı. Köpekleri, o çalışırken kaldıkları mutfakın yanındaki odadaki yataklarında yatıyordu. Kafenin dışında, Larado ve Dimitri'nin yakınlarda olduklarından emindi.

Decker ona başını sallayarak, ajanlara ihtiyaç duydukları bilgileri vermesi gerektiğini işaret etti.

"Suudi Arabistan'dan gelen eşyaların cinayet kurbanlarının sunaklarında nasıl bulunduğunu son zamanlarda öğrendim. En azından, katilin bunları kullanmasına neden olan şeyi."

Howard ve Jenkins, onun izniyle masaya kayıt cihazları yerleştirmişlerdi. Şimdi birbirlerine dikkatli bir bakış attılar. Jenkins, ona devam etmesini işaret etti.

"Bildiğiniz gibi, on beş yaşında kaçırıldım ve bir buçuk yıl boyunca fidye için esir tutuldu. Son altı ayımı Scorpion olarak bilinen bir adam ve adamları tarafından esir tutuldu. O aylar korkunçtu. TSSB'den muzdaripim ve birkaç kez neredeyse hastaneye kaldırılacaktım."

Rainier parmaklarını onun parmaklarının etrafında sıkı ve avucunu göğsüne, kalbinin üzerine getirdi. "Onunla birlikteyken, bu olaylarla birlikte mücadele edebiliyoruz, ama iş için uzaktaysam, o çok daha zor zamanlar geçiriyor."

"Babamla daha önce iş yaptınız mı bilmiyorum, ama yapmadıysanız, o her konuda kendi istediğini yapan ve bunu elde etmek için her şeyi yapmaya hazır bir adamdır."

Decker elini kaldırdı ve ona yaklaştı. "Burada söylediklerine dikkat et. Ne demek istediğini tam olarak açıklığa kavuştur."

Shabina başını salladı. Babası hakkında doğruyu söylüyordu, ama avukatın endişesini anlayabiliyordu: Jack'e kayıt dinletilirse, onu karakterine hakaretten dava edebilir. Bu tam ona göre bir şeydi. Shabina'nın mahkemede gerçeği söyleyeceği ve ona karşı kanıt sunacağı hiç aklına gelmezdi, sadece iki üniversite öğrencisini işe aldığı için değil, onu öldürmek için tanınmış bir suikastçıyla iletişime geçmeye çalıştığı için de.

"Babamı, bir şey istediğinde acımasız olarak tanımlayabilirim. Kararlıdır. Eve dönmemi istiyordu. Kendi iyiliğim için eve dönmemi istediğini iddia ediyordu, ama gerçekte annem benim güvenliğim için endişeleniyor ve üzülüyordu. Jack, kafeyi ve Knightly'de yaşamayı bırakıp Houston'a dönmem için ısrar etti. Ben bunu yapmayınca, beni zorla uymaya zorlamak için harekete geçmeye karar verdi."

Raine, FBI ajanlarının önündeki masaya iki fotoğraf koydu. "Jack, bu iki üniversite öğrencisini, bana travma sonrası stres bozukluğu (PTSD) yaşatmak için ne gerekiyorsa yapmaları için tuttu. PTSD atağı geçirmesini sağlamak için bu iki üniversite öğrencisini tuttu. Beni eve getirip hastaneye yatırabileceğini ve vekaletname alabileceğini, böylece hayatım üzerinde söz hakkım kalmayacağını düşünüyordu. Böylece beni evde tutabilecekti."

Shabina, babasının yaptıklarını FBI'ya anlatırken büyük bir suçluluk duyacağını düşünmüştü, ama hiçbir şey hissetmedi. Ona karşı duygularını gerçekten kesmişti.

"Öğrencilerin kimlikleri resmi olarak Emil Salhi ve Jamal Talbi olarak tespit edildi, ikisi de Cezayirli," dedi Raine. "Jack Foster'ın onları işe aldığını gösteren yazışmaları ve kanıtları teslim edeceğim. Her iki adam da benim huzurunda Shabina'ya itiraf ettiler. Stella Harrison-Rossi, Harlow Frye, Zahra Metcalf ve Vienna Mortenson da oradaydı."

"Kayıt için lütfen adınızı belirtin," dedi Len Jenkins. "Ben Raine O'Mallory."

"Jack, Suudi Arabistan'dan Salhi ve Talbi'ye birkaç şey gönderdi. Özellikle çiçekler, iki canlı kuş ve bir dizi başka şey," diye devam etti Shabina.

Decker araya girdi. "Eşyaların listesini hazırladık."

"Adamlar, işyerime ve evime bırakmak için tüyleri almak için kuşları kurban ettiler. Kaliforniya akbabalarının çiftleşmiş bir çiftinin yuvasını filme almak için gittiğim تنها bir patikada bazı eşyaların bulunduğu bir kutu almışlardı.

. Bu patika, park ziyaretçilerine kapalıdır, ancak Jack onlara bu eşyaları bırakmak için iyi bir yer olduğunu söyledi. İki adama göre, kendilerine doğru gelen sesler duymuşlar ve benim birini getirdiğimi düşünerek, eşyaların bulunduğu kutuyu aceleyle çalılıklara itip kaçmışlar. Geri döndüklerinde kutuyu bulamamışlar. Eşyalar cinayet mahallindeki bir sunakta ortaya çıkana kadar, kutuyu nereye koyduklarını hatırlamadıklarını düşünmüşler."

Shabina sessiz kaldı. Ajanlar onun söylediklerine inanmak zorunda değillerdi, ama Shabina onların bunu nasıl çarpıtıp onu tekrar şüpheli haline getirebileceklerini anlamıyordu. Her halükarda, Decker, Raine ve Rainier'in yanında olduğunu hissediyordu.

"Tahmin edebileceğiniz gibi, bu adamların karımı travma sonrası stres bozukluğuna sürüklemek için bir komploya katılmış olmaları beni çok üzdü," dedi Rainier. "Onlar öğrenci vizesi ile buradalar. Patronumdan bazı bağlantılarını kullanarak vizelerinin iptal edilmesini istedim. Bunu yapmak için pek çok neden var."

"Bu adamların yakında ülkeyi terk edebileceklerini mi söylüyorsunuz?" diye sordu Rob Howard.

"Kocama bu adamların farklı bir kültürden geldiğini açıklamaya çalıştım. Kadınların babalarına, kardeşlerine ve kocalarına itaat etmesi onların kanında var. Babamın istediğini yapmadığım için onların gözünde saygısız bir kıyım. Babam, o adamların yetiştirilme tarzına göre, yoldan sapmış kızının taleplerine uymasını sağlamak için ne gerekiyorsa yapmaya hakkı vardı. Ancak Jack o kültürde yetiştirilmedi ve durumu daha iyi anlıyor."

Len Jenkins onu keskin gözlerle süzdü. Hayatının başka bir döneminde, bu doğrudan bakışıyla onu korkutmuş olabilirdi, ama o Rainier Ashcroft ile evliydi. Rainier'den daha keskin, daha rahatsız edici bir bakış atan kimse yoktu. Onun bakışları lazer kadar keskindi ve insanın en derin sırlarını ortaya çıkarır gibiydi.

"Bu adamların sınır dışı edilmesini istemiyorsun," diye tahmin etti Jenkins.

Shabina omuz silkti. "Sınır dışı edilmek ailelerine büyük bir utanç getirebilir. Kabilelerine yardım etmek için eğitime ihtiyaçları var. Size intikam almak için bu bilgiyi vermedim. Cinayetleri çözmek için bu bilgiye ihtiyacınız olduğuna inanıyorum. Bu suçları işleyen kişi kim olursa olsun durdurulmalı."

Jenkins listeyi dikkatlice inceledi ve sonra ortağına uzattı. "Kaplıcalardaki çocuk diğerleriyle uyuşmuyor. Adli tıp uzmanı bunun taklitçi olduğunu düşünmüyor. Ben de öyle düşünüyorum, ama o uyuşmuyor."

"Evet, bu tüm cinayet serisini odak noktasından uzaklaştırdı," diye ekledi Howard.

"Yaşları hiçbir kurbanla aynı değil," dedi Raine. "Birbirlerine benzemiyorlar. Aynı meslekte değiller. Birkaçının kız arkadaşı vardı. Farklı geçmişlere sahipler." Sesinde spekülasyon vardı.

Sessizlik onun spekülasyonuna karşılık verdiğinde, iki ajana baktı. "Üzgünüm. Süslü bir unvanım var, ama esasen ben bir analistim. Kendime engel olamıyorum. Bir bulmaca olduğunda, beynim çözülene kadar dinlenmiyor."

"CIA ve orduda ünü var," dedi Decker. "Onun fikirlerini göz ardı etmezdim."

Jenkins kaşlarını kaldırdı. "Fikriniz var mı?"

"Henüz değil," diye itiraf etti Raine. "Ama bir iki hipotez oluşmaya başladı." "İşimiz bitti mi beyler?" diye sordu Decker.

"Sadece bir iki soru daha," dedi Howard.

Bir iki soru, kırk dakika daha uzadı. Bu süre içinde Shabina, iki adamın Rafferty'ye tamamen güvenmediğini fark etti. Onunla kahvaltı veya öğle yemeği yediler diye, üç adamın arkadaş olduğu anlamına gelmezdi. Kendisi de bir iki soru sordu ve onların cevapları, Rafferty'nin onları kasten yanlış yöne yönlendirdiğini, yani onu suçlamaya çalıştığını düşündüklerini ona inandırdı. Rafferty'nin yeğeni Bale'in ve şerifin bu karşılaşmaya tepkisini gördükten sonra, onunla çalışmaktan pek memnun kalmadılar. Doğal olarak, fikirlerini yüksek sesle dile getirmediler, ancak söyledikleri bazı şeyler, bulgularını Rafferty ile paylaşmadıklarını düşünmesine neden oldu. Jenkins, Bale'in kaba davrandığı sırada müdahale etmediği için iki kez ondan özür diledi.

"Kocam durumu halletti," diye Shabina onları teselli etti. "Neden kendimi kaybettim bilmiyorum. Bale'in olay çıkarmaya alışkınım. Kafede rahatsız olduğunuz için üzgünüm. Müşterilerimize güne en iyi şekilde başlamaları için elimizden geleni yapıyoruz. Bale'in benim ve sunduğum yemekler hakkında zehirli görüşlerini dinlemek, güne iyi bir başlangıç yapmamızı engelliyor."

İki adam da Rainier'e baktı. "Rafferty, her cinayetin işlendiği sırada nerede olduğunuzu bilmek istiyor."

Shabina, ajanların cinayetlerle ilgisi olmayan sıradan, gayri resmi bir sohbet başlatarak, artık onları şüpheli olarak görmediklerini düşündürmeye çalıştıklarını fark etti ve sakin kalmaya çalıştı.

"Farkındayım," diye cevapladı Rainier rahat bir şekilde. "Beni sorguladığınız anda, her yerde kırmızı bayraklar dalgalandı ve ben bilgilendirildim. Şüphesiz, bölümümün başıyla

konuştuğunuzdan eminim."

Shabina uyluğunu ovmak için elini hareket ettirdiğinde, Rainier parmaklarını onun elinin etrafında sıktı. Shabina ona göz kırptı. Rainier'in ifadesi değişmemişti, ama ona baktığında, keskin gözleri bir an için yumuşadı.

"Yaptığınız her şey gizli gibi görünüyor. Blom, cinayetlerin işlendiği sırada Yosemite'ye yakın bir yerde olmadığınızı bize garanti etti."

"İşte bu kadar beyler," dedi Decker, çantasını kapatarak. "Burada işimiz bitti. Müşterilerimle tekrar konuşmak isterseniz, bana ulaşın, randevu ayarlayayım." Rainier'e bir daha tek kelime etmemesi gerektiğini belirten bir bakış attı.

Shabina gülmek için parmaklarını dudaklarına bastırdı. Decker kendi başına bir güç merkeziydi. Rainier tehlikeli, korkutucu bir adam olabilirdi, ama Decker müvekkillerini yasal olarak koruma konusunda kendi yeteneklerine son derece güveniyordu. Buna Rainier de dahildi.

"Eğlendiğimi fark etmediğimi sanma," dedi Rainier, Decker iki ajanla birlikte dışarı çıkarken.

"Sana ne yapman gerektiğini söyleyebileceğini düşünmesi bana oldukça komik geliyor."

Rainier omuz silkti. "İşinde çok iyi. Onu dinlememek aptallık olur ve o da bunu biliyor. Sadece müşterilerini korumak için gerekli olduğunda otoritesini kullanıyor."

Shabina Rainier'e yaslandı ve sevgiyle başını onun koluna sürttü. Erkeği, başkalarının uzmanlığını kabul edecek kadar zeki ve kendinden emindi. Onu sevmesinin bir başka nedeni de buydu. Babası böyle yapmazdı. Scorpion da yapmamıştı. Salman Ahmad, Rainier gibiydi. Kabilesinin üyelerini dinler ve yeteneklerini takdir ederdi. Ahmad'ın kendisi üzerinde ne kadar derin bir etkisi olduğunu fark etmemişti. Her zaman, daha iyi bir insan olması için kendisine ilham veren ve rehberlik eden kişinin karısı olduğunu düşünmüştü, ama Ahmad'ın kendisine bir partnerde aradığı özellikleri gösterdiğini fark etti.

Rainier telefonuna baktı. "Larado, Chelsey Sarten'in arabasını park ettiğini ve bu tarafa geldiğini yazıyor."

Kafe kapalıydı. Mesai saatinden sonra ajanlarla buluşmuşlardı, ama araçları dışarıdaydı ve ışıklar açıktı, bu da Shabina'nın kafede olduğunu açıkça gösteriyordu. İçini çekti. En son istediği şey Chelsey ile tartışmaktı. Rainier hırsızlık konusunda onunla yüzleşen kişi olduğu için onunla konuşmaktan kaçınmayı başarmıştı.

Shabina'yı cinayetlere karıştırmaya çalıştığı için suçlamamıştı, ama mutfağından baharat ve hurmaların bu amaçla alındığından emindiler.

"Onu gönderebilirim," dedi Rainier. Her zaman onun karşısına çıktığı gibi, bu teklifi de rahat bir şekilde yaptı. Ona bir seçenek sundu ve yargılamadı. Chelsey ile onun adına konuşmaktan hiç çekinmeyeceğini biliyordu.

Shabina başını salladı. "Hayır, bana doğrudan gelmeye cesareti varsa, onu dinleyebilirim. Benim için çalışıyordu ve her zaman iyi bir çalışandı. Sadece vardiyasını yapmakla kalmaz, mesai saatleri uzadığında veya eleman sıkıntısı çektiğimizde her zaman yardım etmeye hazırdı. Kış aylarında Arama Kurtarma ekibi veya yaşlılar için yemek hazırladığımızda, izin günlerinde birden fazla kez işe geldi."

"Fazla mesai ücretinin yanı sıra her zaman cömert ikramiyeler de veriyorsun," diye işaret etti Raine. Ellerini kaldırdı. "Sadece söylüyorum."

Raine biraz öfkeli biriydi ve arkadaşlarına kötü davrananlara kin besleyebilirdi. Rainier gibi o da koruyucu bir yapısı vardı. Shabina ona minnettar bir gülümseme attı. Knightly'de geçirdiği sürede edindiği arkadaşlıklara sahip olduğu için kendini şanslı hissediyordu.

Rainier, Chelsey için kapıyı açtı ve içeri girmesini işaret etti. Chelsey tereddüt etti, ona bakarak, onu açıkça korkutucu bulduğunu belli etti. Rainier ifadesini yumuşatmadı. Görünüşe göre, Rainier de kin tutabilirdi. Shabina, isimlerinin onlara ortak özellikler kazandıran bir yanı olduğu fikrini boş boş düşündü.

Chelsey omuzlarını dikleştirdi ve içeri girerek kararlı bir şekilde Shabina'nın yanına yürüdü. "Beni kabul ettiğin için teşekkürler, Shabina."

"Önemli değil. Oturmak ister misin?" Özel bir konuşma olmayacağını açıkça belirtti. Güven kırılmıştı ve Chelsey'nin söylediklerini kaydetme ihtimalini göze alamazdı. Shabina, bunu ne için kullanacağını bilmiyordu, ama onunla yalnız konuşmayacaktı.

Chelsey bir saniye tereddüt etti, sonra çenesini kaldırdı ve Shabina'nın karşısındaki sandalyeye oturdu. "Hemen sana gelip olanları anlatmalıydım. Yaptığım şeyden sonra bana güvenmemenizi tamamen anlıyorum, ama herhangi bir intikam planı olduğunu bilmiyordum."

Shabina kaşlarını kaldırdı. "Baharat ve hurma isteseydin, az miktarda bile olsa, benden isteyebilirdin."

"Biliyorum," dedi Chelsey. "Biliyorum," diye tekrarladı. "Bale, Sean için baharat ve hurma almamı istedi. Sean'ı gerçekten severdim. Bale, bunun onun için büyük bir sürpriz olduğunu söyledi. Neden doğrudan sana gitmediğini sordum. Bale, senin Sean'ı ve onu sevmediğini söyledi."

"Bu sana şüpheli gelmedi mi?" diye sordu Shabina. "Bale ve Sean beni onları zehirlemeye çalışmakla suçladıklarında sen de kafedeydin. Bir keresinde şerifi bile çağırdılar. Neyse ki gönderdikleri dedektif Bale'in ailesinden biri değildi."

Chelsey, kulaklarının arkasına kaçan saçlarını itti. Shabina, elinin titrediğini fark etti. "Evet, Bale ile bir sorunun olduğunu biliyordum, ama Sean aynı şekilde davranmadı. Sessiz kaldı ve bu beni rahatsız etti, ama Bale kadar kötü değildi."

Shabina iç geçirdi. "Neden bana gelmedin Chesley, anlamıyorum. Aramızda her zaman iyi bir ilişki vardı. En azından ben öyle düşünüyordum."

"Yaptık. Yapıyoruz. Sean'a o kadar düşkündüm ki Bale'i dinledim. Sean'ın doğum günü için ona özel bir şey almak fikriyle bana geldi. İkisini de hor gördüğünü ve Sean için olduğunu bilse ikimize de baharat ve hurma vermeyeceğini söyledi. Malzemelerin sadece senin bildiğin bir yerden sipariş edildiğini söyledi."

"Ve ona inandın mı?"

Chelsey başını salladı. "Ona inanmamak için bir nedenim yoktu. O her zaman Sean'ın yanındadır ve ikisi yakın arkadaş gibi görünürler. Bale ile bir sorunun olduğunu anladım. Kadınlara karşı pek de iyi bir adam değildir."

"Bu da senin için büyük bir tehlike işareti değildi mi?" diye sordu Raine. "Sean'ın Bale'in en iyi arkadaşı olması ve Bale kadınları aşağılarken sessizce oturması? Ya da daha kötüsü, aynı şekilde davranmaya diğer genç erkekleri teşvik etmesi? Buna bakıp, seni olduğundan daha az değerli görmesinden endişelenmedin mi?"

Chelsey başını eğdi. "Benim 'sadece bir garson' olduğumla ilgili yaptıkları bazı yorumları sevmedim. Sanki benim beynim yokmuş gibi. Sık sık yapılan yorumlar değildi ama gelişigüzel söyleniyorlardı ve kendimi kötü hissettiriyorlardı. Sean için bahaneler uydurdum, ama bunu yapmamalıydım." Shabina'ya doğrudan baktı. "Yalnızlık çekiyorum ve burada yıl boyunca yaşayan, düzgün bir işi olan çok fazla erkek yok. Sean yakışıklı ve zeki. Komik. Ve kalıcı bir işi var. Bir aile istiyorum ve yaşıyorum. Sanırım bu beni çaresiz gösteriyor ve sanırım çaresiz hissediyordum."

Shabina yalnızlığı anlıyordu. Yaşadığı deneyimlerin onu diğerlerinden ayırdığını bildiği için arkadaşlarından uzaklaşmış hissediyordu. Ama bunun olmasına izin vermişti. Arkadaşları ona defalarca ulaşmış ve onun yanında olacaklarını kanıtlamışlardı. Aile kurma arzusunu da anlıyordu.

"Üzgünüm Chelsey, bu kadar yalnız hissettiğini bilmiyordum."

"Sana bundan bahsetmedim. Vaughn bile birkaç kez bir sorun olup olmadığını sordu, ama o ailesinden uzaklaşmışken ona bir aile istediğimi söylemek aptalca geldi. Her neyse, Bale'in istediğini yapmaya karar verdim ve baharatları ve hurmaları aldım. Anahtarların bulunduğu ikinci çekmecenin altındaki not defterinin altına sana para ve bir açıklama bıraktım. Senin ya da Vaughn'un o not defterini sipariş listesi yapmak için kullandığını ve hemen bulacağını düşündüm."

Rainier hemen mutfağa gidip notun ve paranın orada olup olmadığını kontrol etti. "Neden bana bunu söylemedin, Chelsey?" diye sordu geri dönüp her ikisini de masanın üzerine koyarken.

"Sean'a eşyaları verdiğimde Sean ve Bale arasında korkunç bir kavga çıkmıştı. Bale onun yanındaydı ve Sean'ın çok mutlu olacağını düşünmüştüm, ama öyle olmadı. Çok öfkeliydi. Bana kızgındı ve bana pek de hoş olmayan isimler taktı. Ama Bale'e karşı daha da kötüydü. Çok daha kötü. Onu cinayetlere seni karıştırmaya çalışmakla suçladı ve polisin seni bulmasına yol açacak kanıtlar yerleştirmeyeceğini söyledi."

"Bale beni birçok kez tehdit etti ve beni cinayetlere karıştırmaya çalıştığını biliyordum," dedi Shabina. "Senin önünde konuştuklarına şaşırdım."

"İkisini de hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. Beni korkuttular. Özellikle Bale. Sean ayrıca Bale'in bana şantaj yapacağını ve tarihlerin ve baharatların cinayet mahallinde bulunduğu ortaya çıktığı anda polise gidip bu eşyaları aldığımı ve Sean'a verdiğimi söyleyeceğini söyledi. Böylece Sean da olaya karışmış olacaktı."

"En azından Bale'in istediğini yaparsa, kanıtların yerleştirildiği ortaya çıktığında eninde sonunda suçun üstüne kalacağını bilecek kadar akıllıydı," dedi Raine.

Sean bana bağırıp duruyordu, baharatları ve hurmaları cinayet mahallinde sana karşı delil yerleştirmek için kullandığını fark edersem polise gidecek miyim diye soruyordu. Bağırıyordu. Bale de bağırıyordu. Çok korkmuştum, ama Sean'ın senin ya da benim için endişelenmediğini fark ettim. Kendisi için endişeleniyordu. Ona polise gideceğimi ve sana karşı kullandığım şeyleri kullanmamaları gerektiğini bağırdım.

Bale bana tokat attı." Chelsey, Bale'in ona vurduğu anı hatırlar gibi sol yanağını avuçladı. "Sana ya da başkasına söylemeye cesaret edersem beni tehdit etti ve amcasının onu beladan kurtaracağını söyleyip durdu."

"Bale sana vurdu mu?" diye sordu Rainier. "Sean'ın önünde sana tokat attı ve Sean tepki göstermedi mi? İkiniz çıkmıyor muydunuz?"

Chelsey başını salladı ve gözlerinde ilk kez yaşlar parladı. "Oradan çıkmam gerektiğini biliyordum, yoksa işler daha da kötüye gidecekti. Ama sonra Sean, ona verdiğim küçük kavanozları alıp Bale'e fırlattı. Korkunç bir kavga ettiler. Onlar yerdeyken ben kaçtım."

"Seninle yüzleştiğimde bana tüm bunları anlatmalıydın," dedi Rainier.

Shabina, sesini yumuşattığı için ona minnettardı. "Ben de seni dinlerdim, Chelsey. Beni cinayetlere karıştırmak için bir komplo kurduğuna inandığımda çok incinmiştim."

Chelsey gözle görülür şekilde soldu ve başını salladı, saçları yüzünün etrafında sallandı. "Kesinlikle hayır. Asla böyle bir şey yapmazdım. Sean'a doğum günü için bir sürpriz yapmak istedim sadece. Bale'in doğruyu söylemediğini anlamalıydım."

"Bale'in Shabina'yı cinayetlere karıştırmaya çalışacağını aklının ucundan bile geçmediğini tahmin edebiliyorum," dedi Raine. "Ama Chelsey, umarım Sean'ın bu olayda iyi bir adam olmadığını anlıyorsundur. O kendi adına kızgındı, senin ya da Shabina'nın adına değil."

Chelsey iç geçirdi. "O anda bu gerçeğe yüzleştim. Sarsılmamış olsaydım, tüm bu karmaşayı size anlatabilirdim Bay Ashcroft, ama Shabina'nın evli olduğunu bilmiyordum ve açıkçası, siz çok korkutucusunuz."

"Bana Rainier de."

Shabina, onun daha az korkutucu görünmeye çalışmadığını fark etti. Bunun mümkün olduğunu da sanmıyordu.

"Buraya işimi geri almaya gelmedim, her ne kadar gerçekten ailemle çalışıyormuşum gibi hissetsem de. Beni işe aldığı için otele minnettarım. Sadece, benim hakkımda bu kadar kötü düşünmenize katlanamazdım ve Bale'in niyetini size bildirmemin önemli olduğunu düşündüm."

"Gerçekleri açıklığa kavuşturduğün için teşekkür ederim," dedi Shabina.

"Bu akşam buraya gelmek için büyük cesaret gerektirdiğini biliyorum."

Chelsey ayağa kalktı. "Bana tekrar ihtiyacın olursa, bana ulaş. Otelden ayrılacağım ve sana katılacağım. Beni dinlediğin için teşekkürler."

Rainier kapıyı kilitledikten sonra Raine'e arabasına binmesine yardım etti. Larado sürücü koltuğundaydı. Rainier başını sallayarak Raine'in itirazlarını önledi. "Doktorunla konuştum. Şu anda araba kullanmanın iyileşmeni olumsuz etkileyeceğini söyledi."

"Rush'la konuştun, değil mi?" Raine ona öfkeyle baktı.

Shabina, Rainier'e bakışlarının işe yaramadığını söyleyebilirdi. Rainier sadece omuz silkti. "Rush senin doktorun ve çok kararlıydı. Eğer uymazsan, ona haber vermemizi ve seninle kalmak için zaman ayırmasını söyledi. Ve bilgin olsun, Sam, Shabina'nın karşılaştığı sorunların boyutunu ona bildirmediğiniz için hiçbirinizden memnun değildi. Zale de aynı şekilde hissediyor olmalı, ama buraya gelemiyor. Ancak Sam, kırgın ve sizlerin ondan sır saklamanızla ilgili söyleyecek birkaç şeyi var."

Bu, Sam'in Stella'ya kızacağı anlamına geliyordu. Shabina, arkadaşlarını Sam'in gözünde kötü duruma düşürmek istememişti. Sam, Knightly'ye geldiği andan itibaren neredeyse onların arkadaş çevresinin bir parçası olmuştu. Şimdi Stella ile evli ve bir zamanlar Zale ve Rainier ile aynı görevde Blom için çalışmış olması nedeniyle, Shabina'yı korumaya her zamankinden daha fazla ihtiyaç duyacaktı.

"Kendi sorunlarımı kendim halletmeye çalışmamın önemli olduğunu düşündüm." Bu zayıf bir bahaneydi ve Rainier'in bakışları, bu açıklamayı kabul etmediğini gösteriyordu, ama kolunu Shabina'nın beline doladı, Larado'ya başını salladı ve Shabina'yı dört çeker RAV4'üne kadar geçirdi. Arka kapıyı açıp eliyle işaret edince köpekler arabaya bindi.

"Aslında demek istediğin, Sam'in durumun ne kadar kötü olduğunu bilmesini istemediğin, çünkü onun benimle iletişime geçeceğini biliyordun."

Gülümsememeye çalıştı. "Beni çok iyi tanıyorsun." "Bir daha böyle bir şey olmasın, Shabina."

Gözlerini devirmekten kendini alıkoydu, ama onun pek de mantıksız olmayan emrine uyacağını göstermek için başını salladı.

Eve doğru yola çıktıklarında Rainier konuştu. "Bu akşam tekrar ayrılmak istiyorum, *Qadri*. Scorpion ve arkadaşı Owen Pelletier'in yerini öğrendim. Eğer bilgi doğruysa ve onlar tekrar hareket etmeden önce onlara ulaşabilirsem, bu tehditten kurtulmuş olacaksın."

Shabina'nın kalbi hızla atmaya başladı. Ağzı kurudu. Sessizce oturdu, parmaklarını birbirine doladı, ta ki Rainier bir elini direksiyondan çekip onun huzursuz ellerini tutana kadar.

"Lefebre'nin peşine düşmeden önce kanıt ihtiyacın olduğunu söylemiştin. O çok büyük bir adam, Rainier. Eğer yakalanırsan..." Sesi kesildi. "Etrafı korumalarla çevrili olacak. Muhtemelen paralı askerlerle."

"İhtiyacım olan tüm kanıtlar elimde." "Bu ne anlama geliyor?"

"Arkadaşlarımdan biri, Hawkin Wilder, Lefebre'nin ev sinema sisteminde videoları buldu."

Midesinde yine bir sarsıntı hissetti. İşkence videoları. Tecavüz videoları. Rainer'ın bu arkadaşı onları görmüştü, yoksa Lefebre'yi ortadan kaldırmaya yeşil ışık yakmazdı.

"Bebeğim, yapma. Lefebre sadece seninle değil, son birkaç yılda kaçırıldığı diğer genç kadınlarla da çok sayıda video çekmiş. Sanırım seninle çekilmiş tüm videoları ele geçirebildik. Nazik ve şefkatli kalbin, diğer kızların videoları ortaya çıkarsa onlar için endişelenmeden önce, unutma ki o onları öldürmeyi başardı. Lefebre'nin çifte hayatını kanıtlamak için videoları kullanmamız gerekirse, onlar umursamayacaklar."

"Aileleri umursayabilir."

"*Qadri*, videolar kamuya açık değil."

Öyle olmamasını umuyordu. Protesto etmemek için dudaklarını sıkıca kapattı. Onun gitmesini istemiyordu. Onun tehlikede olması fikrini sevmiyordu.

"Çok erken olursa gitmeyeceğim. Şu anda hala çok hassassın ve çok fazla şey oluyor. Burada beş kişilik bir güvenlik ekibim var ve altı köpeğin de yanında olacak. Sam de şu anda tetikte. Senin güvenliğin kadar huzurun da beni endişelendiriyor, Shabina. Bana karşı dürüst olmalısın. Bana ihtiyacın varsa, yanında kalacağım."

"Baskıyla başa çıkabilirim Rainier. Sorun o değil. Kendimi kırılgan hissediyorum ama güç ve güven kazanıyorum. Arkadaşıma güvenileceğimi biliyorum ve Larado'nun otoriter davranacağı gerçeğini kabullendim." Derin bir nefes aldı ve gerçeği itiraf etti. "Sen gittiğinde, sana bir şey olacağından ve geri dönemeyeceğinden çok korkuyorum."

"Anlıyorum, Shabina. Senden uzak olduğumda, itiraf etmeliyim ki, güvenliğin ve iyiliğin konusunda endişeleniyorum. Sessiz kalmak zorunda olmasaydım, Larado'nun telefonunu arayıp güvence ister ve ona emirler verirdim."

Rainier'in onu azarlamaması, aksine kendisinin de endişeli olduğunu itiraf etmesi hoşuna gitti. "Babam senin gittiğini öğrenirse beni görmeye çalışır ya da onunla konuşmam için zorlar diye endişeleniyorum."

"Larado ve diğlerleri, ona sana yaklaşmasına izin vermemeleri konusunda sıkı talimatlar aldılar. Onun seni aramasını engelledin, değil mi? Her iki telefonu da?"

"Evet. Annemin de arayamayacağını bildiğim için zordu. Bu çok acı verici," diye itiraf etti.

"Annenin numarasının engelini kaldırmanın uygun olduğunu düşündüğümde sana mesaj atacağım, böylece annen seninle iletişim halinde kalabilecek."

"Ne yapacaksın?" diye şüpheyile sordu. "Halledeceğim."

JACK FOSTER birdenbire uyandı. Yanında Yasemin huzur içinde uyuyordu. Uykusunu bozan o değildi. Başını kaldırmadan odayı gözden geçirdi ve bir eliyle yatağın yanındaki komodinin çekmecesini buldu. Dikkatlice çekmeceyi açarak, orada sakladığı dolu silahı çıkarmak istedi. Elini çekmecenin içinde dolaştırdı, ama çekmece boştu. Silah orada değildi.

Yatağın karşısında bir gölge hareket etti. Odada kimlerin olduğunu anlamak imkansızdı, ama yalnız olmadıklarını biliyordu. Yasemin'i korumak için vücudunu hafifçe eğerek yavaşça oturdu.

"Uyanman bir dakika sürdü, Jack."

Ses karanlıktan geldi. Alçak. Eğlenceli. Kibirli. Jack içinden irkildi. O sesi tanıyordu. Bir ziyaret beklemesi gerekirdi.

"Ne istiyorsun, Rainier?"

"Kızınla ilgili kuralları net bir şekilde anlamak için konuşmamızın zamanı geldiğini düşündüm."

"Sen yapamazsın..." Jack başladı.

"Söylediklerimi dinlesen iyi olur. Bu bir rica değil Jack. Sana nasıl olacağını söylüyorum. Shabina artık seninle hiçbir şey yapmak istemiyor. Kızının çok zeki olduğunu unuttun ya da fark etmedin. Ondan gerçeği saklayamazsın. Onu son anda kurtardığım, kaçtıktan hemen sonra kum fırtınası çıktığı ve bir suikastçı kampı vurduğu ortaya çıktığında hep şüphelenmişti. O suikastçıyla temasa geçip onu öldürttüğünü merak ediyordu. Senin için ne yazık ki, çeşitli kaynaklardan bilgi toplayabilen bir arkadaşı var ve ortaya çıktı ki, bir bağlantı vardı. Senin, o suikastçının kullandığı bilinen bir hesaba para transferi yapmışsın. Ayrıca, şifreli e-postalar için kullandığın e-postana da erişebilmiş.

şifreli e-postalar için kullandığın e-postana da erişebildi. Arkadaşı e-postaları şifresini çözebiliyor. Sen ve aracı arasındaki yazışmalar, emirlerle birlikte oradaydı."

Jack, yaptıklarını farklı bir şekilde yorumlamanın olasılıklarını düşünerek kafasını yordu. En son istediği şey, Yasemin'in kızlarını öldürmeye çalıştığını öğrenmesiydi. Ona baktı. Rainier alçak sesle konuşsa da, Yasemin uyanmış olmalıydı.

"Karımı uyuşturdun." Suçu ona atarak, konuyu saptırmaya çalıştı. "Bu, harekete geçmeden önce beni dinlemek için tek şansın. Sana Bu kararı onaylamıyorum ama Shabina annesini seviyor ve yaşadıklarından daha fazla acı çekmesini istemiyor. Gerçeğin ortaya çıkması ya da senin ölmen Yasemin'i kesinlikle üzecektir."

Jack rahat bir nefes aldı. Kızı zeki biriydi, ama katil içgüdüğü yoktu. Annesi gibi çok fazla şefkat duyuyordu.

"Shabina, onu akıl hastanesine kapatmak için bir komplo kurduğunuzun da farkında. Scorpion'un onu tekrar takip ettiğine inandırmak için para verdiğiniz iki adamla konuştu. Bu, ona itaat ettirmek ve istediğinizi elde etmek için kurduğunuz en alçakça planlardan biri olmalı."

"Ona açıklayabilirim..."

Rainier sözünü kesti. "Dinlemiyorsun Jack. Evliliğini ve nihayetinde hayatını korumak istiyorsan, dikkatle dinlemelisin."

Jack'in omurgasından bir ürperti geçti ve ilk kez gerçek bir korku hissetti. Ağzında acı bir tat hissetti. Rainier tehdidini yerine getirebilecek güçteydi ve bu, Jack'in hayatına yönelik doğrudan bir tehditti. Rainier, sıkı güvenlik önlemleriyle korunan evine istediği zaman girip çıkıyordu ve Jack'in hayatını kolayca sonlandırabileceğini gösteriyordu.

"Dinliyorum." Sözleri boğuk bir sesle çıktı. Kendi kulaklarına bile sesi boğuk geliyordu. Rainier'in sakın tavırları onu rahatsız ediyordu. Aslında, bu adamdan her zaman biraz korkmuştu ve bu, onu hor görmesinin birçok nedeninden biriydi.

Erkekler Jack'ten korkardı, tersi değil. O emir verirdi ve herkes dinlerdi, ama Rainier dinlemezdi. Rainier emir verirdi ve Jack ne kadar uğraşırsa uğraşsın, aralarındaki tartışmalarda asla üstün gelemezdi. Rainier'in işinden kovulması için hatırı sayılır nüfuzunu kullanmaya çalışmıştı, böylece hükümetin koruması ve bilgi kaynaklarını kaybedeceğini düşünmüştü. Jack çok geçmeden

Rainier'in kendisinden çok daha fazla gücü ve etkisi olduğunu fark etti. Hayatlarından "hayaleti" çıkarmak için bir yol bulamamıştı.

Rainier sadece Jack'in evliliğini tehdit etmemişti. Jack'e hayatının tehlikeye girebileceğini söyledi. Rainier hakkında bildiği bir şey varsa, o da onun söylediklerini ciddiye almaktı.

"Shabina seni görmek ya da seninle konuşmak istemiyor ve sen onun isteğine saygı göstereceksin. O, annesiyle konuşmak ve onu görmek istiyor. Sen bunun gerçekleşmesine izin vereceksin. Yasemin'i kızını araması ve ziyaret etmesini öneri için teşvik edeceksin, çünkü sen şehir dışına çıkmak zorundasın ve Yasemin seninle gelemesin. Ona, kızının yanında ve benim korumam altında olması durumunda kendini daha iyi hissedeceğini söyle."

Jack başını sallarken, kalbi deli gibi atıyordu. "Hayır, bunu yapamam. Yasemin benimle kalacak, ona bakabileceğim bir yerde. Hiçbir nedenle ayrılmayacağız."

"Bu çok kötü, Jack. Böyle düşündüğün için üzgünüm." Rainier ayağa kalktı. Amansız karanlıkta soluk bir gri gölgeden ibaretti. "İşlerini yoluna koy. Bunu yapmak için iki hafta var. Karınla geçirdiğin zamanı en iyi şekilde değerlendir. O iki hafta içinde işini yürütmek için bilmesi gereken her şeyi ona öğret. Onu hazırla."

Rainier o kadar rahat konuşuyordu ki, söylediklerinin anlamını kavraması bir dakika sürdü.

"Beni öldüreceksin." Jack bunu bir ifade olarak kullandı. O kadar korkmuştu ki, kusarak ya da daha kötüsü, idrarını tutamayarak kendini küçük düşüreceğinden korkuyordu.

"Karımı akıl hastanesine kapatmaya çalıştığında ne yapacağımı sandın? Onu öldürmek için adam kiraladığında? Sana şartlarımı söyledim, sen reddettin. Seninle tartışmayacağım. Benim için seni öldürmek ve yolumdan çekmek çok daha kolay. Yasemin bir süre yas tutacak. Shabina da muhtemelen öyle, ama ikisi de senin ölümünü atlatacak. Hayat devam edecek." Pragmatik bir ses tonuyla konuştu. "İnan bana Jack, Shabina'ya yaptıklarından sonra, seni öldürmekten büyük tatmin duyacağım."

Jack içinden küfretti. Rainier, hükümetin karanlık işleri yürütmek için gönderdiği adamdı. Bir "hayalet". En iyisi olmasa da, en iyilerinden biriydi. Jack'in evine, korumaları geçerek onlarca kez girmişti. Bu gece de, evin içinde ve bahçesinde çok sayıda güvenlik personeli olmasına rağmen Jack'in evine girmişti. Alarm çalmamıştı.

Jack, Rainier'in bir hayalet olduğuna neredeyse inanıyordu. Onun tehdidini yerine getireceğine ve asla geri dönmeyeceğine inanıyordu. Onu durdurmanın bir yolu yoktu.

"Şartlarını kabul ediyorum," diye teslim oldu.

Rainier iç geçirdi. "Eğer anlaşmamızı bozabileceğini düşünüyorsan Jack, ben bir şekilde ıskalasam bile, beni öldürmenin bir yolunu bulursan, adamlarım seni o kadar hızlı yakalayacaklar ki ne olduğunu bile anlamayacaksın. Yaptığın şey duyulduğu anda, bizim hedef listemizin en üstüne çıktın. Hepimiz birbirimize bağlıyız ve birbirimizin ailelerine göz kulak oluyoruz. Sen zaten ölü bir adamsın. Bunu gerçeğe dönüştürmek için aptalca davranma."

"Anlıyorum," dedi Jack. "Şartlarını kabul ettim ve onlara uyacağım. Bu, sonunda kızımın hayatına geri dönmeye çalışmayacağım anlamına gelmez. Umarım beni affedebilir."

"Zamanla affedeceğinden eminim," dedi Rainier. "Ama ben affetmeyeceğim."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Bağırdım," diye itiraf etti Theresa. "Oraya eğlenmek için gitmiştik. Felicity ve Eve'in bize nasıl yardım ettiklerini çok konuşmuştuk. Miguel de bazen. Bir kayayı işaret edip, muhteşem görüldüğünü ve tırmanmak istediğimi söylemiştim, ama Eve hayır demişti, orası 'yüksek bir kaya'ydı ve ben öyle bir tırmanışa hazır değildim. Janine ismi çok sevdi ve görmek istedi, bu yüzden Edward sabah erkenden bizi oraya götürmeyi teklif etti."

Shabina masalarındaki boş sandalyeye oturdu. Raine, Zahra ve Harlow duymak için eğildiler.

Rainier'in kayboluşundan üç gün sonra, beşinci kurban bulundu. Hayatta olduğu, ancak komada olduğu gerçeği herkesi şok etti. Toplumda sevilen ve saygın bir adam olan avukat Collins, Buttermilks'te tırmanış yapıyordu. Genellikle bu mevsimde bu bölgede çok sayıda insan olurdu ve muhtemelen bu onun hayatını kurtarmıştı.

"Edward, Janine'in başlamak için uygun bir kaya bloğu bildiğini söyledi. Biz zaten düşme yastıklarını yerleştirmiş ve kimin önce tırmanacağını tartışıyorduk, ama o kaya bloğunun Janine için uygun olmadığını düşündü. Başka bir kaya bloğunu kontrol edip, bizden önce tırmanan başka dağcılar olup olmadığını bakacaktı."

Val hikayeyi devam ettirdi. "Miguel, Avita ve kardeşi Pablo ile geldiğinde, ekipmanlarımızın bulunduğu kayaya tırmanacaktım. Onlar da Edward ile aynı fikirdeydiler: çok fazla tırmanıcı gelmeden çok erken gitmek. Edward öğleden sonra bir uçuş işi vardı, bu yüzden gitmeden önce hepimizin eğlenmesini ve tırmanışımızı yapmamızı istedi."

"İnleme sesleri duyduk. Ama sanki biri gerçekten yaralanmış ve acı çekiyormuş gibi korkunç bir sesiydi. Araştırmaya karar verdik," dedi Theresa. "Bir sonraki kayanın olduğu yerde bir leke vardı ve yerin her tarafı kanla kaplıydı. Yalan söylemeyeceğim, korkmuştum."

"Korkmuştun," diye düzeltti Janine. "Edward'a avazım çıktığı kadar bağırmaya başladım. Kan izlerini ve çimlerdeki sürüklenme izlerini takip ettik. Cesedi kayadan çalılıklara sürüklenmişti."

"Miguel bizden önde gitti ve yerde cesedi bulan oydu," dedi Val.

"Çılgılık attım," diye tekrarladı Theresa. "Knightly'deki herkesin beni duymamasına şaşırdım. Adamın kafatası ezilmiş gibi görünüyordu."

"Korku filmi sahnesi gibiydi," dedi Val. "Edward ve Miguel onu tanıdıklarını söylediler. Sürekli onun adını, Lawyer, çağırıp dayanmasını, yardımın yolda olduğunu söylediler. Acil numarayı aradık ve ambulansla şerifi gönderdiler."

Shabina nefesini tuttu. Avukat. Onu tanıyordu ve severdi. Katil neden Avukat'ı seçmişti?

"Edward, kafatası bir değil iki kez taşla parçalanmış gibi görüldüğünü söyledi," dedi Theresa. Sanki o görüntüyü silebilecekmiş gibi titrek bir eliyle gözlerini kapattı.

"Cesedinin bulunduğu yere çok yakın bir yerde düz bir taş duruyordu, ama geçici bir sunak gibi görünen şeyin üzerinde sadece birkaç eşya vardı," diye ekledi Janine. "Bazıları yere dağılmıştı."

"O sırada, bizim, ya da benim çığlıklarım, daha fazla dağcı geldi," dedi Theresa. Felicity ve Eve geldi. Miguel ve Avita ile buluşacaklardı. Çok üzölmüş görünüyorlardı, en azından bana öyle geldi. Özellikle Eve. Onun ve Avita için üzüldüm. Miguel, Felicity ve Eve'den, ambulans gelene kadar Avita'yı olay yerinden uzaklaştırmalarını istedi. Çığlıklarım hiçbir yardımı dokunmadığım için, bunu yapmaya gönüllü oldum."

Val hikayeyi devam ettirdi. "Şerif, avukatı öldürmeden ve istediği şekilde sunak kurmadan önce katili korkutup kaçırdığımız sonucuna vardı."

Shabina başını ellerinin arasına gömdü. "Bunu kimin yaptığını bulmalıyız." Gözleri Raine'in gözleriyle buluştu. Raine başını salladı ve hemen arkadaşlarına işten sonra mümkünse Shabina'nın evine gelmeleri için mesaj attı. Nedenini de anlattı.

Viyana ve Harlow, cerrahi hemşire oldukları ve arkadaşlarını kurtarmak için hastaneye çağıldıkları için Avukat'a yapılan saldırıyı zaten biliyorlardı.

"Arkadan saldırıya uğradı," dedi Raine, Vienna'nın mesajını okuyarak. "Muhtemelen saldırganı görmemiştir bile. Şerif, ilk taş kafasına çarptığında Lawyer'ın aslında kayanın üzerinde, saldırganın sırtını dönmüş durumda olduğunu düşünüyor. Bilinci kapalıyken yoğun çalılıklara sürüklendi. Lawyer'ın bilinci kapalıyken bile ses çıkarması ve diğer dağcıların onu duyması, katilin şanssızlığıydı."

"İnsanları öldüren kişiyle aynı yerde olduğumuzu fark ettiğimde çok korktum," dedi Janine. "Zavallı Edward çok üzgündü. Miguel de öyle. Edward daha sonra bana Avukat Collins'in

iyi bir arkadaş ve gerçekten iyi bir adam olduğunu söyledi. Onu teselli edemediğim için kendimi çok kötü hissettim."

"Bu katil durdurulmalı," diye tekrarladı Shabina.

KADINLAR bir kez daha Shabina'nın evinde toplandılar. Her zamanki gibi köpeklerini de yanlarında getirdiler ve Shabina, yiyebileceklerinden daha fazla yemek hazırlamıştı. Orada tek bir amaç için bulunuyorlardı: Katilin kim olduğunu bulmanın zamanı gelmişti. Hepsi zeki insanlardı ve FBI'ın sahip olduğu aynı gerçeklere ve ipuçlarına sahiptiler. Ayrıca, kurban olan iki yerel kişiyi tanıma avantajına da sahiptiler.

"Bu kişi bir seri katil," dedi Stella. "Onlara dokunmadım, yoksa kabuslar görürdüm. Her zaman böyle olmuştur. Cinayetler gerçekleşmeden önce ayrıntıları hayal etme yeteneğimi birdenbire kaybedeceğimi hayal edemiyorum."

Stella'nın babası bir seri katildi ve o, polisin katilleri yakalamasına birden fazla kez yardım etmişti.

"Bu, katili görmediğin veya onunla konuşmadığın anlamına gelmez," diye hatırlattı Raine. "Sadece onunla fiziksel temas kurmadığın anlamına gelir. İşler böyle yürür, değil mi?"

Stella başını salladı. "Geçmişte hep böyleydi."

"Kabuslar görmene gerek olmadığına sevindim, Stella," dedi Zahra. "Sam şimdi yanında olsa bile, bu senin için çok zor."

"Sam, sana bir sorun olduğunu söylemediğim için bana *çok* kızgın, Shabina," dedi Stella. "Ve sanırım biraz da incinmiş. Kendini grubumuzun bir parçası olarak görüyor ve bize her şeyi anlattığında onu neden dahil etmediğini anlamıyor."

"O doğrudan Rainier'e giderdi. Bunu biliyorsun. Zale için de durum aynı. Benim travma sonrası stres bozukluğumun ciddiyetini ve nöbetleri tetikleyen şeyleri bilseydi, hemen Rainier'e haber verirdi," diye açıkladı Shabina. "Zale'in sahada olması ve ulaşılabilmesi benim için şans oldu."

"Sam'in ona ulaştığından eminim," dedi Stella. "Rainier, Sam'e senin gözetim altında tutulman gerektiğini açıkça belirtti."

Shabina, Rainier'in arkadaşlarını koruma ekibine dahil etmesine şaşırmadı. "Sam'le konuşacağım, Stella. Rainier'le konuşmanın

gerekli hissedeceğini biliyordum ve onu bu duruma sokmak istemedim. Gizlilik istediğim bir durumda bunu yapamazdım."

"Açıklamaya çalıştım," dedi Stella. "Rainier seni silahla bulmuş, Shabina." Sesi çok sessizdi ve diğer kadınlar anında susup birbirlerine baktılar.

Shabina iç geçirdi. "Rainier'e hayatını geri vermek için en iyi yolu bulmaya çalışırken çok kötü bir durumdaydım ve evet, intihar düşüncelerim vardı. Hepinizin evime ve hatta kamp alanına gelmeye devam etmenize minnettardım. Size ihtiyacım vardı ve siz de yardım ettiniz. Daha iyi arkadaşlar isteyemezdim."

"Çok tehlikeli bir durumdu, Shabina," dedi Stella. "Rainier burada değilken ve sen tetiklendiğinde, birinin seninle kalması gerekiyor."

Viyana da aynı fikirdeydi. "Anlık bir karar hatası yüzünden seni kaybedemeyiz. TSSB'nin sana yapabileceği şey budur, dünyayı sensiz daha iyi bir yermiş gibi hissettirir."

"Rainier yokken birimizin seninle kalmasına izin vermeni istiyoruz," dedi Raine. "Özellikle zor bir dönemden geçiyorsan."

Shabina gururunu bir kenara bırakıp başını salladı. Umutsuzluk anında hayatını kaybetmek istemiyordu. İsteddiği her şeye sahipti, ama yine de bir gün başka bir olayın yaşanacağını bilecek kadar akıllıydı. Bir planla hazırlıklı olmalıydı.

"Bunu yapabilirim. İlginiz için teşekkür ederim."

"Sam ve Zale, Larado ve ekibiyle birlikte sana patronluk taslamaya başladıklarında bize teşekkür etmeyeceksin," dedi Vienna. "Muhtemelen yatak odanın zemininde yatacaklar."

Shabina inledi. "Yüksek sesle söyleme. Buraya dinleme cihazları yerleştirmemiş olmalarını beklemezdim."

"Kontrol ettim." Raine kendini beğenmiş bir ses tonuyla konuştu. "Yok. Devam edelim. Bu cinayetleri düşünüyordum ve hepsini bir araya getirmeye çalışıyordum. Ortak bir paydaları olmalı."

"Sunrise Café," dedi Harlow. "Tüm kurbanlar bir ara onun kafesinde yemek yemişler."

Shabina başını salladı. "Minibüsünde yaşayan genç çocuk Craig Barker, benim kafeye hiç gelmemişti. Gelmeyen tek kişi oydu."

"O minibüs onun değildi," diye işaret etti Vienna. "Çalıntıydı."

"Yanılmış olabilir misin?" diye sordu Raine Shabina'ya. "Belki paket servis için gelmiştir. Sadece birkaç dakika kalmıştır. Onunla konuşmamış olabilirsin."

"Garip bir yeteneğim var," diye itiraf etti Shabina. "Yüzleri ve isimleri unutmam.

Bu benim bir özelliğim. O çocuk benim kafeye hiç gelmemiştir."

"Sıcak kaplıcaların yakınında kalan evsizlere sık sık yemek verirsin," diye hatırlattı Zahra. "Sana yardım ettim. Belki ona yemek götürmüşsündür."

"Haftalardır, hatta aylardır kaynaklara gitmedim. Çok meşguldüm ve iki üniversite öğrencisi Suudi Arabistan'dan getirdikleri çeşitli eşyaları bırakmaya başladığında, kafam çok karıştı. Her zamanki müşterilerimden başka kimseye yemek götürmeyi düşünmedim bile."

Harlow gözlerini devirdi. "Onlara getirdiğin yiyeceklerin parasını ödemedikleri halde onlara müşteri demen hoşuma gitti."

"Onları müşteri olarak görüyorum," diye kendini savundu Shabina. "Ama Craig Barker adlı çocuk oraya hiç gitmemişse, kurbanlarla benim kafem arasında bir bağlantı olamaz." "Birbirlerine benzemiyorlar. Yaşları aynı değil. Meslekleri de aynı değil," diye düşündü Zahra. "Belki rastgele seçilmişlerdir. Fırsat kendini gösterdi ve katil bundan yararlandı." "Bu mümkün," dedi Raine. "Ama olası değil."

"Lucca ve Lawyer'ı tanıyoruz," dedi Vienna. "Ortak noktaları ne?"

"Arkadaştlar," diye Harlow gönüllü olarak bilgi verdi. "İkisi de yaşlılarla çok iyi geçiniyordu. Lucca, ailesine ve kasabadaki birkaç aileye gerçekten çok iyi bakıyordu. Avukat balık tutuyor, avlanıyor ve yiyecek yetiştiriyor. Bunların çoğunu, özellikle kışın, başkalarına veriyor."

"Bale ikisini de hor görüyordu," diye ekledi Stella.

Raine de aynı fikirdeydi. "İkisini de kontrol edemiyordu. Onları, istediği şeyi yapmaları için şantajla zorlamaya çalıştı."

"Avukat'a karşı elinde ne vardı?" diye sordu Stella.

"Avukat bize, Bale ve arkadaşlarının futbol koçunu soyup dövdükleri sırada orada olduğunu söyledi," diye cevapladı Raine. "O zamanlar genç bir ergendi. Avukat, çocukken ona itiraf etti ve sonunda parayı geri ödedi. Arkadaş oldular ve şimdi yaşlandıkları ve özellikle kışın pek hareket edemedikleri için avukat ailenin bakımını üstleniyor. Sadece bir hafta kadar önce röportaj verdi ve röportajcıya bunu anlattı. Bunu yaparken eski koçunu övdü. Aynı zamanda, Bale'in ona şantaj yapma girişimini boşa çıkardı."

"Bale neden ona şantaj yapacaktı?" diye sordu Stella.

"Avukat başlangıçta benim için kafeye güvenlik sistemi kurmuştu," dedi Shabina. "Rainier kameraları kendi seçtiği kameralarla değiştirdi. Evimdekilerle aynı kameralar."

"Bale, Lawyer'ı, Bale'in kafeye grafiti yaptığını ve Shabina'yı defalarca tehdit ettiğini gösteren tüm kanıtları silmeye zorlayabileceğini düşündü," dedi Raine. "Lawyer, Knightly'deki çoğu işletmeye güvenlik kameraları kurdu. Bale, olayların bir taciz örüntüsü gösterdiğini düşündüğü için Grill'deki her şeyin yok edilmesini istedi."

"O pislik," diye tısladı Stella. "Avukat'ın reddettiğini varsayıyorum."

"Lawyer bana geldi," dedi Raine. "Bana lise koçunun hikayesini anlattı ve Bale'in başka bir yol bulup silmesi ihtimaline karşı, güvenlik kamerası kayıtlarındaki bilgileri hemen almamı istedi."

"Bale'in ikisini de sevmediğini kesin olarak biliyoruz," dedi Harlow.

"Peki ya diğer kurbanlar?" Zahra sordu. "İlki Deacon Mulberry'di. Sean'la birlikte Balık ve Vahşi Yaşam Departmanı'nda staj yapıyordu. Bale'in ona karşı bir kin beslemesi mümkün mü?"

"Gerçek şu ki, Bale herkese kin besleyebilir," dedi Stella. "Ben buraya taşındığımdan beri böyleydi. Katilin Bale olduğunu mu düşünüyorsun?"

"O bunu yapabilir," dedi Raine. "Özellikle de Edward ve Jason'ı kaybettiği için. Sean ona sadık kalıyor gibi görünüyor, ama diğer ikisi ondan uzaklaştı. Amcasının artık onu korumadığını anladığında, bir şeyi kontrol etme ihtiyacı duyduğu için cinayetleri hızlandırmış olabilir."

Shabina başını salladı. "Bale ile diğer kurbanlar arasında bir bağlantı olabilir, ama bir ortağı olmadığı sürece katil olamaz. İlk cinayet işlendiğinde Yosemite'de değildi. Ayrıca benim kişisel koruma ekibim tarafından izleniyor. Her an nerede olduğunu biliyorlar. Sabahın erken saatlerinde ben kahvaltı ve öğle yemeği hazırlıkları yaparken kafemin etrafında dolaşıyordu. Maalesef, adamlarım onun tanıkları."

"Onun olmasını istedim," dedi Zahra. "O, Knightly'deki en iğrenç adam. Onu hapiste hayal ettim ve itiraf etmeliyim ki, bu görüntü beni çok tatmin etti."

Kadınlar güldü. "Ne yazık ki," dedi Harlow, "bu hayali bırakmak zorunda kalacaksın."

"Bence hepimizin bu hayali var," dedi Vienna iç çekerek. "Bale'den vazgeçmek. Başka kim şüpheli olabilir?"

"Edward ne olacak?" dedi Zahra. "Hepiniz onun yeni bir sayfa açtığına ve harika bir adam olduğuna gerçekten inanıyor musunuz? Çünkü ben buna inanmakta çok zorlanıyorum. Ve fark ettiyseniz, o kafede, kaplıcada, arama kurtarma ekibiyle ve kayalıklarda bulunuyordu. Bir süre ortalarda görünmedi. Avukat'ın kafasına kolayca vurabilir ve sonra kahraman gibi davranarak etrafta koşuşturmuş olabilir."

"Edward'ı şüpheli olarak göremiyorum," diye itiraz etti Vienna. "Belki de onun olmasını istemiyorum. Sonunda ayağa kalkıp hayatının kontrolünü ele alan bir adam görüyorum."

"Bir ortağı olmalı. Bale? Sean?" diye düşündü Harlow.

"Sean olası bir şüpheli," dedi Stella. "İlk kurbanla birlikteydi. Bunun üzerine şüphe düşeceğini düşünse bile, bu zekice bir hamle olurdu. Seri katilin aramızda saklandığını gördük ve ondan şüphelenmedik. Sean da oradaydı. Seri katil işinin birkaç püf noktasını öğrenmiş olabilir."

"Lucca kaybolduğunda Arama Kurtarma ekibindeydi," dedi Raine. "Ama Charlie Gainer öldürüldüğünde neredeydi? Charlie rehabilitasyon ekibinde çalışıyordu. Sean'ın onunla etkileşim kurma fırsatı kesinlikle vardı."

"Onun bir nedeni olduğunu düşünmüyorum," dedi Vienna. "O adamı sevmiyorum, ama onun birini öldüreceğini düşünmüyorum. Kendine o kadar güvenmediğini düşünüyorum."

Shabina da aynı fikirdeydi. "O bir takipçi, lider değil." Chelsey'nin ona tarihler ve baharatlarla ilgili olay hakkında anlattıklarını diğerlerine anlattı. "Suçlanacağından endişeleniyordu. Bale'in Chelsey'e vurmasından ya da benim cinayetlere karışmamdan rahatsız değildi. Her şey kendisiyle ilgiliydi. Bale ile fiziksel bir kavgaya girdi, ama Chelsey'nin dediğine göre, Bale ona ilk saldıran oldu. Viyana'ya katılıyorum. Onun seri katil olacak cesareti olduğunu sanmıyorum. Bale gibi narsist biri değil."

"Sürekli Bale'e geri dönüyoruz," dedi Zahra. "Beyin hücrelerimizi beslemek için bir şeyler yiyelim. Açken net düşünemiyorum."

Shabina, ısıtıcıların bulunduğu büfeye doğru eliyle işaret etti. Onlara yetişmeden, Raine bilgisayar ekranına bakmasını işaret etti.

"Bu uyarıyı az önce aldım." Düşük bir sesle konuştu ve ekranında kayan kelimeleri işaret etti.

Shabina'nın nefesi boğazında düğümlendi. Suikastçı Deadly Storms yine saldırmıştı. Bu sefer bir adamı öldürmüştü. Owen Pelletier.

Sol bileğinin hemen üzerinde suikastçının işaretini taşıyordu ve işkence görmüş gibi görünüyordu. Yine, bu yaralar Shabina'nın vücudundaki yara izlerine benziyordu. Owen Pelletier'in Scorpion'un işlediği toplu cinayet ve işkencelerin bir parçası olduğuna dair kanıtlar sunulmuştu.

Raporda Lefebre'den hiç bahsedilmiyordu.

Shabina ağrıyan uyluğunu parmaklarıyla okşadı. "Sence bu işten paçayı kurtarabilecek mi?"

Raine başını salladı. "Rainier, Scorpion ölene kadar bu işi bırakmayacağını biliyorsun."

Shabina derin bir nefes aldı. "Suikastçının yakalandığına veya yaralandığına dair hiçbir şey yazmıyor."

Raine ona gülümsedi. "Deadly Storms'un bir hayalet, bir duman olduğunu düşünüyorum. Karanlıktan ya da kum fırtınasından ortaya çıkıyor ve sonra yok oluyor. Şiddetli bir kum fırtınasında derisinin soyulmasını nasıl engelliyor, bilmiyorum. Çoğu insan hareket edemez. Göremez ve nefes alamaz. Fırtına geçene kadar vücutlarının her yerini örter ve çömelirler."

"Umarım bana, eve dönüyordur," dedi Shabina. "Sana yemeğini getireyim."

"Kendim için daha fazla şey yapmaya çalışıyorum," diye itiraz etti Raine. "Ama arabamın anahtarları kayboldu, ayrıca Rainier, başka bir anahtar bulup araba kullanmaya çalışırsam arabayı götüreceğini ve Rush'a fizik tedavi planıma uymadığımı bildireceğini söyledi."

Shabina kahkahayı bastı. "Başkalarına emir verebileceği biri olduğu için çok mutluyum. Belki bu benim üzerimdeki baskıyı azaltır."

"Buna güvenme. Senin maceralarını anlatmaya başlayacağım. Kişisel koruma ekibin olmadan tek başına kaçmaya çalıştığını."

Shabina nefesini tuttu. "Buna cesaret edemezsin. Bu doğru bile değil... henüz. Tamamen isyan etmeyi düşündüğümü itiraf ediyorum, ama Rainier'e koruma ekibinin yanında kalacağıma söz verdim."

"Çok daha güçlü görünüyorsun, Shabina."

"Sonunda, benim üstlendiğim pek çok şeyin sorumluluğunun babamda olduğunu fark etmek, tüm suçluluk duygusundan kurtulmama yardımcı oldu. Onunla olan ilişkimin ne durumda olduğunu nihayet anlamak iyi oldu. Öyle olmayacağını, kendimi daha kötü hissetmeme neden olacağını düşünebilirsin, çünkü onun için hiçbir şey ifade etmediğim çok açık. Ama bunun yerine, bu bilgi bana güç verdi. Kendimi çok daha

güçlü hissediyorum. Ayrıca onu hayatımdan çıkarmaya karar verdim. Huzur için Sierra'ya geldim. Artık hayatımda zehirli insanlar istemiyorum."

Viyana, kucak koltuklarından birine çöküp yemek tabağını sehpaye koyarken kahkahalarla güldü. "Birinin tanıdığımız insanları öldürdüğünü ve bunun ilk kez olmadığını hatırlatabilir miyim? Bence huzurlu memleketimiz ve çevresindeki dağlar katiller tarafından istila edildi. Bu zehirli değilse, ne zehirli bilmiyorum."

Shabina odanın diğer ucuna gidip kendine bir tabak hazırladı. Raine onu çok daha yavaş bir şekilde takip etti.

"Bazen beni boğmak isteyen tek kişi Rainier'dir.

Düşmanlarım okyanusun ötesinde ve bunun için minnettarım."

Raine'in tabağına çeşitli yiyecekleri koymasına yardım etti. Tek ayak üzerinde dengede durmaya çalışmak ve kısa boylu olduğu için büfenin üzerine eğilmek, en sevdiği yiyecekleri alırken başarılı olmasını engelliyordu. Shabina'nın ona yardım etmesi ve tabağını Raine'in en sevdiği yere geri götürmesi oldukça kolaydı.

Yemeklerini yerleştirdikten sonra, Shabina bir süredir aklında olan soruyu sordu. "Bu kurbanları birbirine bağlayan şey ne olabilir? Bence bunu çözebilirsek, katilin kim olduğunu daha net görebiliriz."

"Rastlantı? Fırsat?" Zahra tahminde bulundu.

Raine başını salladı. "Olay yerlerini inceledim. Bu önceden planlanmış bir cinayetti ve katil her kurbanı tek tek seçti, onlarla yalnız kalma fırsatını bekledi. Muhtemelen kurbanları kendine çekti. Hatta bir buluşma ayarladı."

"Hiçbirinin karşı koymamış olması beni şüpheye düşürüyor," dedi Shabina. "Nasıl bu kadar dikkati dağılmış olabilirler ki kafalarına iki kez taşla vurulmuşlar? Raine, bunun adli tıp raporunda yazdığını söylememiş miydin? İkinci seferi anlayabilirim, çünkü kafaları karışmış olabilir, ama hiçbir kurban arkasındaki sesi duymamış mı? Özellikle ilk cinayet işlendikten sonra, iki kat daha dikkatli olacaklarını düşünürdüm, özellikle Yosemite'de öldürülenler."

"Shabina haklı," dedi Raine. "Beş kurbanımız var ve hiçbiri tetikte değil mi? Neden? Çocuk bile çevresinde olup bitenlerin farkında olmalıydı. O bir suçluydu. Araç çalmıştı. Gözlerini açık tutmuş olmalı."

Shabina parmaklarını şıklattı. "Az önce Craig Barker'ı suçlu ilan ettin. O on yedi yaşındaydı. Lawyer, lise koçunu soyduğunda on altı ya da on yedi yaşındaydı. Lucca, market hırsızlığını itiraf ettiğinde kaç yaşındaydı? Reşit olmamalıydı. Katilin diğerlerinin sabıka kayıtlarını nasıl bileceğini bilmiyorum, ama Miguel, Lucca ve kendisinin sürekli başını belaya soktuğuna dair hikayeler anlatıyordu. Lucca'nın uyurgezer olduğunu ve her şeyi annesine itiraf ettiğini gülererek anlatırdık."

Raine'in parmakları klavyenin üzerinde durdu. "Lawyer, Bale ile işbirliği yapmayacağı için bir muhabire röportaj vermek zorunda hissetti. Kimse dikkat etmedi. Ama belki katil etmiştir." Bir bağlantı aramaya başladı.

"Charlie Gainer'ın çocukluk kayıtları vardı," dedi Raine. "Yeterli yaşa geldiğinde kayıtları mühürletmemiştir. O ve iki arkadaşı bir araba çalıp gezintiye çıkmışlardı. Bir korkuluğa çarpmışlar ve Charlie kolunu kırmıştı. Kimse ölmemiştir, ama araba hurdaya dönmüştü."

"Beş kurbanımızdan dördünün çocukluk kayıtları var," dedi Stella. "Geriye kim kaldı?"

"İlk kurban, Deacon Mulberry," dedi Shabina.

"Bir şey bulamıyorum, ama onun memleketini ve on altı ya da on yedi yaşlarında olduğu döneme ait haberleri araştırıyorum. Nerede yaşadığını belirlediğimde, çocukluk kayıtlarına girebilirim. Bir kaydı olabilir ve mahkemeye kaydı gizli tutması için dilekçe vermiş olabilir," dedi Raine.

"Eğer sabıka kaydı varsa ve mühürlenmişse, ya katil onu tanıyordu ya da bilgisayar konusunda çok iyidir," dedi Vienna.

"Bu ilginç," dedi Raine. "Bu kasabanın adını tanıyorum. Deacon Mulberry aslen Maine, Galaxy'den."

Shabina hızla başını kaldırdı. "Emilio, Freda ve küçük kızları Crystal'ın yaşadığı yer orası."

"Emin misin?" diye sordu Harlow. "Bu bir tesadüf olamayacak kadar büyük bir olay."

"Katılıyorum," dedi Raine, sesinde Shabina'ya beyninin zaten verileri ve olasılıkları analiz ettiğini gösteren bir ton vardı.

"Diyelim ki bu Deacon'ın sabıka kaydı var," dedi Vienna. "Bu onu Felicity ve Eve'in ailesiyle nasıl ilişkilendirir?"

"Başlangıçta Emilio'yu sevmediklerini söylemişlerdi, hatırladın mı? Crystal geldikten sonra onu kabul ettiler," diye hatırlattı Shabina. "Emilio ve Freda işleri sayesinde tanışmışlar. Ne iş yapıyorlar? Kız kardeşlerin ikisi de bana söylemedi sanırım."

"Aile öldüğünde memleketlerinin gazetesinde bir yazı çıkmıştı," dedi Raine, ekranına kaşlarını çatarak. "Emilio gençlik ıslah memuru olarak çalışıyordu. Gençler için endişelerini açıkça dile getiriyordu. On beş yaşındayken ve on altı yaşındayken bu sistemdeydi. Onunla ilgili yazıya göre, genç suçluların hayatlarını düzeltmelerine yardım etmeye zamanını ayırıyordu. Görünüşe göre, ıslah memuruna hayatının değişmesini borçlu olduğunu söylüyor."

"Freda ne yapıyordu?" diye sordu Harlow.

"O da gençlik gözetim memuruydu," diye cevapladı Raine. "İkisi çıkmaya başlamadan önce bir yıl boyunca yakın bir şekilde çalışmışlar gibi görünüyor."

Zahra parmaklarını sehpaye vuruyordu. Köpeği burnunu Zahra'nın diğer eline dayadı. Zahra otomatik olarak yere çöktü, böylece Misty kucağına tırmanabildi. "Emilio on beş ve on altı yaşındayken gençlik sabıka kaydı vardı."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Vienna. "Eve ve Felicity'nin bu cinayetleri işlediğinden mi şüpheleniyoruz? Bu delilik olur. Ne gibi bir nedenleri olabilir ki? Ve bunu nasıl başarabilirler? Onlar sadece yürüyüş ve kaya tırmanışını öğreniyorlar."

Shabina ayağa kalkıp odada dolaşmaya başladı. Hareket ederken daha iyi düşünebiliyordu. "Belki de öyle değildir. Bana söylediklerini düşününce, yürüyüş ve kaya tırmanışı konusunda amatör olmadıkları ihtimali tamamen mümkün."

Harlow, Zahra'nın yanına yere oturdu. Shabina'nın odada dolaşmasını izlerken başını koltuk minderine yasladı. "Nasıl yani? İkisini de birinin kafasına taşla vururken hayal edemiyorum."

"Felicity bana üçüzlerin her şeyi birlikte yaptıklarını söyledi," diye açıkladı Shabina. "Onların ayrılmaz olduklarını ima etmekle kalmadı, bunu açıkça belirtti. Aynı okullara gittiler ve aynı hobileri vardı. Emilio gelene kadar hep birlikteydiler."

"Bu, yürüyüş yapmayı veya tırmanmayı bildikleri anlamına gelmez," dedi Stella. "Bunlar özel hobiler. Emilio'nun Freda'yı yürüyüş ve tırmanmaya alıştırdığını ve Felicity ile Eve'in kendilerini dışlanmış hissetmelerinin bir nedeninin de bu olduğunu düşündüm."

"Tırmanmayı öğrenmek için Miguel'i tuttular," diye işaret etti Vienna.

"Doğru," diye kabul etti Shabina, "ama bu, ne yaptıklarını bilmedikleri anlamına gelmez"

Ne yaptıklarını bilmedikleri anlamına gelmez. Sadece zeki oldukları anlamına gelir. Theresa ve diğerleriyle belirli bir kaya parçası hakkında konuşurken "*highball*" terimini kullandılar. Çoğu insan, biri "*highball*" kelimesini kullandığında, tırmanış değil, içkiyi düşünür.

. Theresa, Felicity ve Eve'in highball'un ne olduğunu yeterince ayrıntılı bir şekilde açıkladığını ve kadınların o kayaya tırmanamayacaklarını anladıklarını ima etti."

"İki kadın Miguel'e bunu açıklamış olabilir," dedi Vienna. "Bunu yaptıklarını düşünemiyorum. Hiç mantıklı değil. *İkisi de* biraz deli olmalı."

"Sırf tartışma olsun diye," dedi Raine, "onları bir numaralı şüphelilerimiz olarak ele alalım. Ne gibi bir motifleri olabilir? Kız kardeşlerinin ölümünden bir yıl sonra neden cinayet serisine girişsinler ki?"

"Hazırlık. Her açıdan bir plan düşünmek," dedi Harlow. "Eğer bu yoldan gideceksek, ikisi de zeki ve cana yakın. İnsanları kendileriyle konuşmaya ikna ediyorlar."

"Felicity'nin bir hacker olduğunu biliyoruz. Raine'in bilgisayarını hacklemeye çalıştı," dedi Shabina.

Raine başını salladı. "Denedikten sonra özür diledi ve olayı bir şaka olarak gösterdi. Bir hacker diğerine kimin üstün geleceğini görmek için."

Zahra gözlerini devirdi. "Dalga mı geçiyorsun? Öylece gelip seni hacklemeye çalıştığını itiraf mı etti?"

"Bilgisayarına virüs bulaştırıldığını ve izlendiğini fark etti. İtiraf etmek onun yararına oldu," dedi Raine. "Gizli belgelere izinsiz girmeye kalkışırsan, bunun sonuçlarına katlanmak zorundasın. Felicity, alarmı tetiklediği anda, başını beladan kurtarmak için bir şeyler yapması gerektiğini anladı."

"Yani onların bu kadar metodik olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Stella. "Bu cinayetlerin önceden planlanmış olduğunu ve kurbanlarını önceden seçtiklerini mi?"

"Bence bu bir olasılık," dedi Shabina. "Kimse onlardan şüphelenmez. Deacon'la patikada karşılaşmış olabilirler, biri onun önünde durup dikkatini çekmiş, kaybolmuş gibi davranırken, diğeri kafasına bir taşla vurmuş olabilir. Lucca cesetleri ararken onu patikadan uzaklaştırmak zor olmamıştır. Dedğim gibi, onlar cana yakın insanlar. Herkesi tanıyor gibi görünüyorlar ve bunu işleri haline getirmişler. İçlerinden biri patikadan çıkıp Lucca'ya kaybolduklarını söylese, Lucca onlara inanırdı. Kendilerini topluma yürüyüş ve tırmanış dünyasına yeni gelenler olarak tanıttılar. Lucca, başkalarına göz kulak olduğu ile tanınıyordu. Arama ve kurtarma görevi yürütüyordu. Başkalarının dertlerini dinlerken

"Peki ya ritüel?" diye sordu Zahra. "Üzerinde tüyler, taşlar ve sopalar olan garip sunak? Buradan ve Suudi Arabistan'dan çiçekler. Bu

"Peki ya ritüel?" diye sordu Zahra. "Üzerinde tüyler, taşlar ve sopalar bulunan garip sunak? Buradan ve Suudi Arabistan'dan gelen çiçekler. Bunlar onlar için neyi temsil ediyor olabilir?"

"Asıl soru bu, değil mi?" diye sordu Raine. "Sunakla ilgili birkaç fotoğraf elde ettim. FBI, verileri analiz etmeme yardım etmemi istedi, yani hayır, davaya izinsiz girmedim. Kanıt zincirinin olabildiğince saf olmasını istiyoruz."

"Sunaktaki eşyalar hakkında ne düşünüyorsun, Shabina? Birçok ritüel görmüşsündür. Bu sana tanıdık geliyor mu?"

Shabina fotoğrafları incelerken başını salladı. "İki sunak birbirinin aynısı değildir. Katil yakınlarda bulduğu eşyaları seçti, ya da Suudi Arabistan'dan gelen eşyalar söz konusu olduğunda, bunların başka bir ülkeden geldiğini bile bilmediklerini sanıyorum. Bir kutu buldular ve içindeki eşyaları kullandılar."

"Cezayir'den gelen iki adam, Shabina'nın patikadan geldiğini sandıklarını söylediler," diye hatırlattı Raine. "Bu, bir kadın sesi duydukları anlamına gelir."

"Felicity ve Eve ise, bu ritüel ve sunak ne anlama geliyor?" diye sordu Harlow. "Gerçek mi? Ritüelleri araştırıp herhangi bir şeyle eşleşip eşleşmediğine baktın mı, Raine?"

"Baktım. Altar üzerindeki çeşitli eşyaları, mümkün olduğunca fazla ayrıntıyla bir arama motoruna girdim. Birkaç benzerlik var ama tam olarak eşleşen yok. Dinleri, kültleri, ülkeleri araştırdım. Bilgisayar hala arıyor ama bence katil ya da katiller kendi ritüellerini uydurmuşlar."

Shabina, Raine'in bilgisayarında bulunan suç mahalli fotoğraflarını inceliyordu. "Sahte bir ritüelin ne anlamı olabilir ki?"

Herkes bu soruyu cevaplayabilecek fikirler üretmeye çalışırken kısa bir sessizlik oldu.

"Herkesi yanıltmak için mi? Araştırmacıları bir tarikat veya dini neden olduğuna inandırmak için. Bu vudu değil. Büyü de değil. Ya da şeytani bir şey." Shabina, parmaklarını uyluğuna vurarak kaşlarını çattı. "Buldukları rastgele eşyaları kullandılar. Onları cinayet mahalline getirmedi. Yapraklar, kolayca bulunabilen çayırlardaki çiçeklerden alınmıştı. Cinayet mahallinin yakınında buldukları sopa ve taşları kullandılar. Terk edilmiş bir kutuda buldukları eşyaları kullandılar."

Raine onaylayarak başını salladı. "Cinayetler dikkatlice planlanmıştı, ama bu ritüel öyle değildi."

"Yani," diye devam etti Harlow, "ritüelin gerçek olduğuna inanmadığını söylüyorsun."

"Evet," dedi Raine. "Bu konuda Shabina'ya katılıyorum. Bence çeşitli seri katilleri incelediler ve kendilerine özgü bir imza bırakmak istediler. Sadece, kullandıkları şeyin kendilerini işaret etmesini istemediler."

"Voodoo ritüelini taklit etselerdi daha iyi olurdu," dedi Vienna. "Herhangi bir gerçek ritüeli."

"Belki," dedi Raine, "ama her halükarda suçluluklarının kanıtı yok. Tek bir kanıt bile yok. Bu cinayetleri Felicity ve Eve işlediyse, bunları dikkatlice planlamışlar. Kanıtları iki ajana teslim etmeden önce, onları her cinayet mahallinin yakınında bulundurmak için elimden geleni yapacağım."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Shabina, Rainier'in eve dönmesinden çok memnundu. Köpekler bile daha mutlu görünüyordu. Koruma ekibi ise pek mutlu değildi. Eskisi kadar iyi yemek yiyemediklerini iddia ediyorlardı. Rainier onlara koşturmayla gitmelerini ve onun yokluğunda aldıkları kiloları vermeleri gerektiğini söyledi. Adamların hiçbiri bir gram bile yağlı görünmediğinden, Shabina sadece güldü ve onlara her sabah ve öğle yemeğinde kafeye gelmelerini, istedikleri her şeyi yapacağını söyledi.

Üzerinde ağır bir suçluluk duygusu olmadan her şey farklı görünüyordu. Rainier ile günde iki kez koşuyordu. Her gün silahla antrenman yapıyordu. Onunla göğüs göğüse dövüşüyordu. O kadar hızlıydı ki, ayakta kalabilmek için hızını artırmak zorunda kalıyordu.

Felicity ve Eve Garner'in cinayetlerin bir numaralı şüphelileri olduğu yönündeki spekülasyonları ona anlattı, ancak henüz onlarla yüzleşmemişti.

Rainier, pencere kenarındaki küçük masada oturan iki kadına doğru başını salladı. "Her gün kafeye geliyorlar."

"Neredeyse her gün," diye itiraf etti Shabina. "Kahvaltı için gelmezlerse, öğleden sonra öğle yemeği için gelirler. Sırayla onları bir yerlere davet ediyor ya da yaptıkları her şeye onlarla birlikte gidiyoruz, böylece teorimiz doğruysa, ikisi başka bir kurban bulma fırsatı bulamayacak. Sırayla yaptığımız için, onları izliyormuşuz gibi görünmüyor, sadece dostluk elini uzatıyoruz." Diye iç geçirdi. "Onlar hakkında yanılıyorsak, kendimi çok kötü hissedeceğim."

Rainier tezgahın arkasında durmuş, diğer müşterilere el sallayan ve canlı bir sohbete dalmış iki kadını izliyordu. "Eğer onlar katilse, Shabina, işlerinde çok iyiler."

"Bence çok zekiler," diye itiraf etti. "Özellikle Miguel için endişeleniyoruz. Sabıkası var ve sık sık onlarla tırmanmaya gidiyor. Hepimiz, kadınlar kayalıklara ya da başka bir yere gitmek istediklerinde onu araması için söz verdirdik. Soru sormadı, ama uzun zamandır arkadaşımız olduğu için bunu yapacaktır."

"Raine tüm kanıtları FBI'ya teslim etti sanırım."

"Ne yazık ki kanıt yok, sadece bir iz var ve o da çok zayıf. Nasıl bu sonuca vardığımızı sana anlatmıştım."

"Çok büyük bir tesadüf," diye onayladı Rainier. Saatine baktı. "Bebeğim, malzemeleri düzenlemem lazım. Kulübeye gidiyorum. Vaughn buzdolabında bir sorun olduğunu söyledi. Malzemeleri saydıktan sonra bir bakacağım. Eğer çok yoğunlaşırsan ve bulaşık makinesine ihtiyacın olursa, birini bana gönder."

Shabina başını salladı ve Rainier mutfağa dönerken ona bir öpücük gönderdi. Müşterilerle karşılaşmamak için arka kapıyı kullanmayı tercih ediyordu. Rainier asla en dost canlısı adam olmayacaktı, ama Shabina umursamıyordu. O müşterilerle ilgilenebilir, Rainier de işini yürütebilirdi. Shabina sadece Rainier'in çoğu zaman evde olmasını umuyordu.

Sunrise Café popüler bir yerdi ve bu gün de istisna değildi. Felicity ve Eve dahil olmak üzere pek çok yerli halk oradaydı. Edward ve Janine samimi bir öğle yemeği yiyorlardı. Tom ve Judy Rosewood öğle yemeği için gelmişlerdi ve onlarla birlikte şerif yardımcısı Mary Shelton ve adli tıp uzmanı Martha Fendy de vardı. Dr. Amelia Sanderson yine yerel müteahhit Carl Montgomery ile öğle yemeği yiyordu. Onlarla birlikte veteriner teknisyenlerinden John McAllister ve Patsy'nin kocası Greg Daily de vardı. İki FBI ajanı Felicity ve Eve'in karşısındaki masayı istemişti. İki kadın sık sık onlarla sohbet ediyordu. Gülüyor ve flört ediyor, Sierra'daki manzaralardan ve yeni keşfettikleri kaya tırmanışına olan sevgilerini anlatıyorlardı ve iki erkeğin de ünlü kayalıkların bu kadar yakınında oldukları için bunu denemeleri gerektiğini söylüyorlardı. Erkeklerin iki kadınla ne kadar kolay flört edip şakalaştıklarını görmek ilginçti. Erkekler hiçbir şekilde kadınları şüpheliymiş gibi davranmıyorlardı.

Neyse ki Bale, yasaklama emrine uydu ve itiraz etmemeyi tercih etti. Sean geri gelmedi, iki stajyeri Oliver Smythe ve Maurice Vanderpool da öyle. Shabina, gelmedikleri için minnettardı. Kafesinin dramlarla tanınmasını hiç istemiyordu ve bu ünün hızla yayıldığından korkuyordu.

Öğle yemeği saatinin yarısı geçmişti ki Harlow solgun yüzle içeri koştu. Doğruca mutfağa gitti ve Shabina'ya da gelmesi için işaret etti. Shabina, dramının bittiğini çok erken düşündüğünü fark etti. Kapı arkasından kapandığında, Harlow Shabina'yı kollarından tuttu.

"Babam bir grup diplomatı Knightly'ye getirdi. Sierra'yı görmek ve senin harika kafende yemek yemek istediklerini söylüyorlar. Babam yemeklerin ne kadar harika olduğunu övüp durdu."

Shabina, Harlow'u hiç bu kadar üzgün görmemişti. "Bildiğim kadarıyla, babanız buraya hiç gelmedi."

"Gelmedi. Her zaman önemli biri gibi davranmak zorunda. Onlarla birlikte seyahat eden gazeteciler var. Shabina, diplomatlardan biri Kanada büyükelçisi." Harlow'un sesi titriyordu. "İçimde çok kötü bir his var. Babama mesaj attım ve buraya kimi getireceğini sordum. Darian Lefebre olduğunu ve onun neredeyse bir ünlü olduğunu söyledi. Lefebre'nin halk arasında o kadar popüler olduğunu ve Liberal Parti'nin onu başbakan adayı olarak düşündüğünü ima etti."

Shabina'nın kollarını sıkıca tutarak, bombayı patlattı. "Aslında o korkunç adamı buraya getiriyor. Lefebre diplomatik dokunulmazlığa sahip. Sen veya Rainier onu öldürürseniz, meşru müdafaa olsa bile, diplomatları ve ailelerini koruyan federal bir yasa var. Onu öldürürseniz, idam cezasına bile çarptırılabilirsiniz. Rainier ona yaklaşamaz. Gitmelisiniz. Hemen gidin ve Rainier'i de yanınızda götürün."

Shabina telefonunu çıkardı ve Rainier'e Harlow'un verdiği bilgileri içeren bir mesaj attı.

Korkma, Kadri. Beni görmeyecek. Kimse görmeyecek. Niyetin nedir, söyle.

Onu kafeme almayı reddediyorum.

Onunla yüzleştğinde ondan uzak dur. Ekibi gönderiyorum. Onları kapının yakınına yerleştir, Lefebre'yi köşeye sıkıştırarak şekilde bölüştür. Harekete geçerse, öldü demektir. Üzerinde bir keskin nişancı tüfeği olacak.

Lefebre ile yüzleşmeyeceğine söz ver.

Scorpion onun için birden fazla sözleşme yaptı. O bana değil, Deadly Storms'a ait.

Shabina Rainier'e bir kalp gönderdi ve telefonunu cebine koydu. "Arka masalardan birine otur, Harlow. Babana olanlardan dolayı seni suçlamasını istemiyorum. Onların burada yemek yemesine izin vermemem onu çok utandıracak."

"Bunu gazetecilerin önünde riske atacak mısın?"

Shabina çenesini kaldırdı. "Kesinlikle. Lefebre benim kafeye giremez. Burayı seviyorum ve o buraya adımını atamayacak. Boucher ve Cormier'in içeri girmeyi başarması yeterince kötüydü. Görünmez olman ya da arka kapıdan çıkman en iyisi."

"Seninle kalacağım," dedi Harlow. "Babamı nefret ettiğimi hala bilmiyor musun? O sürekli genç kadınları kullanıyor. İnanamayacağın kadar hak iddia ediyor. Annem bunu bildiği halde onu terk etmiyor. Birden fazla kez hasar kontrolü yapmak zorunda kaldı. Ama senatörün karısı olmanın getirdiği tüm avantajlardan vazgeçmek zorunda kalırdı."

Shabina, arkadaşının kararlı ifadesini inceledi ve sonra başını salladı. "Babamın yaptıklarını öğrendikten sonra onunla konuşmak istemedim. Artık zamanımı harcamaya değmeyeceği için onunla yüzleşmeye tenezzül etmedim. Seni çok iyi anlıyorum, Harlow. Unutma, Lefebre tehlikeli bir adam. Diplomatik dokunulmazlığı olduğunu bilerek beni öldürmeye çalışabilir. Onun tarzı budur."

Kapıya doğru yürüdü. Larado ve Zero kapının hemen içindeki küçük masada oturuyorlardı. Tyrone bir çifti pencere kenarındaki masaya geçirmişti. Altair kapının hemen içinde, duvara yaslanmış duruyordu, Dimitri ve Torin ise kapının karşı tarafındaki masada oturuyorlardı. Shabina onlara başını salladı ve kapının yanında durdu. Müşterilerinin çoğu, onun gelen müşterileri karşılamak için orada olduğunu düşünecekti. Onu iyi tanıyan birkaç kişi, özellikle Harlow yanına geldiğinde, bir şeyler döndüğünü fark etti.

"Ateş hattından uzak dur, Shabina," diye Altair alçak sesle uyardı.

"Hiçbiriniz onu öldüremezsiniz," diye cevap verdi, arkasını dönmeden. "Dikkatli olacağım, ama ona dokunamazsınız. Beni alay etmek için buraya gelmekte ısrar etti. Bana yemek servisi yapmaya zorlayacağını düşünüyor. Ve muhtemelen boğazımı kesip paçayı sıyrabileceğini düşünüyor. Yanılıyor."

"Shabina."

Larado sadece adını söyledi. Başka bir şey söylemedi, ama ona bir emir verdiğini biliyordu. Onların söylediklerinin hiçbir önemi yoktu. Bu yüzleşme onun için önemliydi. Darian Lefebre onu çok uzun süredir terörize ediyordu. Artık korkunun kendisini yönetmesine izin vermeyecekti. Yaklaşan, korumalar, senatör ve kameralı birkaç muhabirle çevrili küçük gruba çenesini kaldırdı.

"Shabina. Seni görmek ne güzel," diye selamladı Senatör Frye neşeyle. "Bu beyefendileri senin harika kafeye getirdim." Kusursuz takım elbiseler giymiş adamları işaret etti.

"Üzgünüm, Senatör, ama bu adamların kafeme girmelerine izin verilmiyor."

Frye'in yüzündeki gülümseme kayboldu. "Anlamıyorsun Shabina. Bunlar ülkemizin önemli misafirleri."

Lefebre onu baştan aşağı süzdü, kara gözleri kötülükle doluydu. Shabina hiç irkilmedi. Ona tam bir hor görme bakışı attı. Onlarla birlikte gelen kameraman video çekmeye başladı, gazeteciler ise mikrofonlarını uzattılar.

"Kafeme sokmaya çalıştığınız adam burada hoş karşılanmaz. O önemli bir diplomat değil, en azından ülkesi onun gerçek kimliğini bilseydi öyle olmazdı."

Lefebre, korumalarının çevresinden çıkarak ona yaklaştı. "Beni neyle suçladığını çok iyi düşün."

"Adı Scorpion. Beni kaçırdı ve aylarca tutsak etti. Bana tecavüz etti ve işkence yaptı. Bunu kanıtlayan yara izlerim var. Aslında, kurtarılmadan önce on altı yaşında nasıl görüldüğümü gösteren birçok fotoğraf var elinde. İşte, iş yapmak için bu kadar hevesli olduğun adam bu, Senatör."

Kameraman dikkatini Lefebre'ye vermişti. Lefebre başını salladı. "O yanılıyor. Benimle seyahat eden adamların Scorpion ve suç ortakları olduğu kanıtlandı. Bu adamların benim için çalıştıkları için ülkelere girişlerine izin verilmiş olması beni çok üzüyor. Eğer söyledikleri doğruysa, o kadar travma yaşamış ki, kafasının karışık olması hiç de şaşırtıcı değil." Sesi affedici, kederli ve şefkatliydi.

"Aynı adam tarafından defalarca tecavüze uğrayıp onu başka biriyle karıştırmak imkansızdır," dedi Shabina. "Erkekleri, kadınları ve çocukları, hatta bebekleri öldürdüğünü şahsen gördüm. Herkese hizmet vermeyi reddetme hakkım var ve sana hizmet vermeyi reddediyorum."

Lefebre daha da yaklaştı ve güneş, kolundan çıkardığı ve bileğine saklamaya çalıştığı kavisli bıçağa vurduğunda, parıldayan bıçağın ışığını gördü.

Shabina hafifçe döndü ve ayak parmaklarının ucunda durdu. Lefebre aniden hızla ona doğru atıldığında, yumruğunu onun koluna vurdu ve karnına doğru yukarı doğru saplanan bıçağı engelledi. Onun bacaklarını altından süpürdü, bileğini yakaladı ve kolunu vücudunun arkasına çevirerek bıçağı düşürmesini sağladı.

"Bana saldırdı," dedi Lefebre. "Onu tutuklayın."

Koruma görevlileri ileri atıldılar, ancak Larado ve ekibi onun önünde sağlam bir duvar oluşturarak koruma görevlilerinin ona ulaşmasını engellediler. Bıçağı tekmeledi ve eğilerek Lefebre'nin kulağına fısıldadı.

"Deadly Storms burada olduğunu biliyor. Büyük bir hata yaptın ve şimdi gözünü sana dikti. Bu sefer ölümden kaçamayacaksın." Hızla geri adım atarak Senatör Frye ve gazetecilerden kaçındı, kafesinin kapısına kadar geri çekildi.

Öfkeli Lefebre, adamlarına yardım etmeleri için bağırdı. Koruma ekibi kenara çekilerek girişi ve Shabina'ya erişimi engelledi. Frye ve adamları Lefebre'yi aceleyle araca bindirdiler, ancak Frye onu soruşturmaya alacağını söyledi. Başka bir ülkeden gelen önemli bir adamı bu şekilde davranarak utanç kaynağı olduğunu söyledi.

Shabina döndü ve kafeye girdi. İlk başta tam bir sessizlik oldu, sonra alkışlar başladı.

Müşterilerine alaycı bir gülümseme gönderdi. "Bu gösteri için gerçekten ekstra ücret almaya başlayacağım. Görünüşe göre drama izlemek istiyorsanız gelmeniz gereken yer burası." Durumu hafife almak için elinden geleni yaptı.

Müşterileri tekrar alkışladı. En iyi müşterileri vardı, hem yerliler hem de turistler. Tabii Bale veya Sean gelmedikçe.

Telefonu titredi ve ekranına bakmak için çıkardı.

Seninle gurur duyuyorum, Qadri. O nakavt klasikti.

Cümleyi üç kalp emojisiyle bitirdi.

İşi bitirince görüşürüz.

Envanterden bahsetmediğini biliyordu. Ona birkaç kalp gönderdi.

LEFEBRE TERLEYEREK UYANDI. Etrafı korumalarla çevriliydi. İkisi yatak odasında tetikteydi. Biri pencerenin yanında, diğeri kapının karşısında yatıyordu, böylece bir saldırganın içeri girmesi imkansızdı. Diğer üçü odasının dışındaydı. Üçüncü katta bulunuyordu ve bulunduğu odaya erişimin zor olduğundan emin olmuştu.

Yine de ter içinde uyandı. Korkuyordu. Karşılaştığı her erkeğe ve kadına korku salması gereken kişi oydu, ama dünyanın gözü önünde aşağılanmıştı. Onunla seyahat edenler artık ona farklı bakıyordu. Daha önce iş yapmak için ona yalakalık yapan gülünç senatör bile ondan uzaklaşmak istiyordu.

Lefebre özel bir uçakla Washington, DC'ye gitmiş ve Kanada büyükelçiliğine girmişti. Kimse ona ulaşamazdı, Deadly Storms bile. Suikastçının saklanabileceği bir kum fırtınası yoktu.

Kendisine, başının belada olduğunu itiraf etti. Kabine üyelerinin Scorpion'a yardım ettikleri ortaya çıktığı için, birçok kişi Shabina'ya inanacaktı. Video görüntüleri son iki gündür haberlerde yayınlanıyordu. Eve gitmesi emredilmişti. Başbakan Shabina'ya inanırsa, başı büyük belada olacaktı, ancak kendisinin meşhur Scorpion olduğuna dair hiçbir kanıt olmadığına emindi. Bu durumdan kurtulabilirdi.

Lefebre, birkaç hükümetin Scorpion'u öldürmek için sözleşme yaptığını biliyordu. Gizlice bu hükümetlere gülmüştü. Herkesin sevdiği, çekici, iyiliksever bir büyükelçi olarak ortalıkta dolaşıyordu. Gittiği her ülkede, bütün toplulukları öldürmeyi başarmıştı. Öldürdüklerini takip ediyordu, sayısının idolü Kazıklı Voyvoda'dan daha fazla olmasını istiyordu. Özellikle, Yasemin'i hatırlatan on beş ya da on altı yaşlarında bir kızı seçip haftalarca elinde tutmayı çok zevkli buluyordu. Adamlarına ona olabildiğince acımasız davranmalarını teşvik ediyordu. Ona yapılan her şeyi hak etmişti.

Çalıştığı adamları suçlayarak, Owen Pelletier'i Akrep olarak adlandırarak çok zeki olduğunu düşünüyordu. Küçük yaşta oyunculuğu öğrenmiş ve çevresindekileri, küçük çiftçi topluluklarının çıkarlarını en iyi şekilde koruduğuna ikna etmeyi başarmıştı.

Hafif bir esinti onu sardı ve vücudundaki teri soğuttu. Boynunun arkasındaki tüyler diken diken oldu ve korku omurgasından aşağı indi. Örtüleri geri attı ve pencereyi açan korumasına öfkeyle baktı. Adam duvara sırtını dayamış, yerde oturmuş, açıkça uyuyordu. Lefebre küfretti ve odanın diğer ucuna doğru yürüdü.

"Sen bana faydasızsın," diye bağırdı. "Burada boğazını kesmeliyim." En sevdiği bıçağını kaldırdı, o kötü kavisli bıçağı, erkeklere, kadınlara ve hatta çocuklara gösterdiği bıçağı, onları parçalara ayırmadan önce.

Koruma hızlı hareket etti, eli Lefebre'nin dirseğine o kadar sert vurdu ki, kemik kırılma sesini duydu. Acıdan çığlık atamadan, bıçak uyuşmuş elinden çekildi ve kıvrımlı bıçak sol uyluk kaslarına defalarca saplandı. Shabina'ya da aynı hareketle işkence etmişti. Protesto etmek için ağzını açıp çığlık atmak istedi, ama bir yumruk boğazına o kadar sert vurdu ki, yoluna çıkan her şeyi kırdı ve sesini aldı.

Adam yıldırım hızında ve inanılmaz derecede güçlüydü. Bu bir muhafız değildi. Muhafız ölmüş olmalıydı. Her iki muhafız da ölmüş olmalıydı. O bıçakla ya da o güçlü ellerle mücadele etmek imkansızdı. Sadece acı vardı. Daha fazla acı. Gözlerini zorla açarak Deadly Storms'un sert, acımasız yüz hatlarını gördü. "Benim damgamın senin damganı kapladığı halde mezara gireceksin," dedi Deadly Storms, acımasız bıçak yaraları açmaktan hiç çekinmeden. Her derin kesik, kesin bir düzen izliyordu ve suikastçı, Shabina'ya bu yaraları nerede açtığını ona hatırlattı. "Dünya, senin bir katil olduğunu bilecek."

Scorpion'un ölüm ^{haberi} tüm haber kanallarında yer aldı. Kanada büyükelçiliğinin binasında öldürülmüştü. Amerika Birleşik Devletleri'nden kimse suçlanamazdı ve başbakan da açıklama talep etmedi. Scorpion'un suçluluğunun kanıtı, başbakana bir mesajla birlikte herkesin görebileceği şekilde cesedinin üzerinde bırakılmıştı. Notta sadece "SÖYLENEMEZ SUÇLARDAN SUÇLU" yazıyordu. Deadly Storms, kartvizitini bırakmıştı; Scorpion'un cesedinde bıraktığı sanat eseri, notta imza olarak yeniden üretilmişti.

Birinin suikastçının Kanada büyükelçiliğine girmesine yardım ettiği ya da belki de Lefebre'nin Amerika Birleşik Devletleri'ne yaptığı yolculukta ona eşlik eden yüksek rütbeli bir diplomat olduğu yönünde spekülasyonlar yapıldı. Bu arada Rainier özel jetiyle evine döndü ve adamları uçuşuyla ilgili tüm kanıtları ortadan kaldırdı.

SHABINA, Felicity ve Eve'in girmesi için kafenin kapısını açtı. Güneş batmış, temizlikçiler evlerine gitmiş ve bina boş kalmıştı.

Kasıtlı olarak, içeri girip kapıyı kilitlemeden önce dikkatlice etrafına baktı ve kararan havayı izlemeye devam etti.

"Geldiğin için teşekkürler." Sesi alçaktı, bir komplocunun fısıltısı gibiydi. "Cinayetlerle ilgili öğrendiğim önemli bir bilgi hakkında seninle konuşmam gerekiyor, ama kimsenin bizi duyması riskini almak istemedim."

Felicity kafeye göz gezdirdi ve sonra bakışları Raine'e takıldı. Gülümsedi. "Oh, sen de buradasın."

Raine ciddi bir ifadeyle başını salladı.

"Mesele şu ki, burası kimsenin gizlice dinlemeyeceği en iyi yer." Shabina alt dudağını ısırды. "Burada güvenlik kameraları var, hem de epey. Bale, Sean ve arkadaşları tarafından taciz edilmeye başladığımda avukatım kameraları taktırdı."

Eve kaşlarını çatdı. "O adamlar sana çok kötü davranıyor. Nişanlın Bale'i kovduğunda çok sevinmiştim."

"Ben de öyle." Shabina bir kez daha kameralardan birine baktı. "Bilmiyorum, belki burada da konuşmamalıyız. Ses kaydı var. Kameralar insan tarafından izlenmiyor, yani bir olay olmadıkça kimse görüntüleri izlemiyor." Yine dudak ısırma ve kararsızlık.

"Ne oluyor, Shabina?" diye sordu Eve. "Çok gerginsin."

"Biliyorum. İkiniz de çok gözlemcisiniz. Orta Doğu'dan kafeye gelen çeşitli erkekleri görmüş olmalısınız. Öğrenciler." Yine tereddüt etti, sonra sesini bir oktav daha düşürdü. "Bu cinayetlerle ilgili."

"Kameralar önemli değil," dedi Felicity. "Elindeki bilgileri duymak isterim."

"Ben de," dedi Eve.

Raine sözünü kesti. "Açlıktan ölüyorum Shabina. Burası çok güzel kokuyor."

"Yiyecek bir şeyler hazırladım," dedi Shabina. "Akşam yemeğinizi böldüğümü ve hepinizin aç olacağını biliyordum. Bir saniye bekleyin, tabakları getireyim."

Kız kardeşlerin onayını beklemeden kafeden geçip mutfağa koştu. Felicity ve Eve, Raine ile birlikte masaya oturdular.

"Son birkaç hafta Shabina için cehennem gibiydi," dedi Raine, sesini alçaltarak. "On beş yaşındayken kaçırıldığını ve bir buçuk yıl boyunca Orta Doğu'da tutulduğunu biliyorsunuz."

"O adama ve senatöre kafesine giremeyeceklerini söylemesi çok cesurcaydı," dedi Eve. "Yaşadıkları korkunç geliyor. Ona karşı koyduğu için çok sevindim."

"Ben de. İyileşmesi uzun bir süreç oldu," dedi Raine. "Ve son birkaç hafta içinde her şey yeniden çöküşe geçti." Onlara doğru eğildi, gözleri mutfağa takılıydı. "Sanki biri onu cinayetlerle suçlamak için komplo kuruyormuş gibi görünüyordu."

Felicity nefesini tuttu ve geri çekildi, bir eliyle ağzını kapatırken Eve ile dehşete kapılmış bir bakış değiştirdi. "Bunu daha önce de söylemiştin, ama bunun doğru olabileceğini hiç düşünmemiştim. Kim böyle bir şey yapar ki? Ve Shabina'nın cinayete karışmış olabileceğine kim inanır?" diye sordu Eve.

"Bu çok saçma," diye onayladı Felicity. "Kesinlikle saçma. Shabina tanıdığım en nazık insandır. Cidden, Bale Landry'nin bu sözleri bana söyleseydi, ödemeyi reddedip tabaklarımı kırsaydı, muhtemelen kalbine bir çatal saplardım."

"Shabina ağlamaya başladığında, elimde tabağımla ayağa kalktım," dedi Eve. "Onun kafasına vurmaya hazırdım."

"Birinin ona akıl vermesi lazım," diye Raine de aynı fikirdeydi. "Bacağım olmasaydı..." Shabina mutfaktan çıkıp dört tabağı da, her iki kolunda ikişer tane olmak üzere, taşıdığı anda sözünü kesti. "Vay canına, kızım." Raine sesini yükseltti. "Sen tam bir profesyonelsin. Ben o kadar yemeği düşürürdüm."

Shabina'nın yüzündeki gerginlik, isteksiz bir gülümsemeyle biraz azaldı. "Patsy birden fazla tabağı taşımakta çok başarılı. Ben onun kadar uzman değilim."

"Senin yaptığını ben yapamazdım," diye Eve onu kararlılıkla savundu. Yardım etmek için ayağa kalkarken biraz militan bir ifade takındı. "Tezgahın üzerine koyduğun içecekleri getireyim."

"Teşekkürler, Eve." Shabina ona daha da büyük, daha samimi bir gülümseme gösterdi. "Umarım ikiniz de bu vejetaryen lazanyayı beğenirsiniz. Lazanyayı sevdiğinizi biliyorum ve Raine'in de yiyebilmesi için vejetaryen bir yemek servis etmenin uygun olacağını düşündüm."

"Kokusu harika," dedi Felicity.

Eve, herkesin önüne içeceklerini koyduktan sonra masanın ortasına bir sepet ekmek koydu. Shabina, akşamları buzlu çay tercih ettiklerini hatırlamıştı.

"Bol miktarda sarımsaklı ekmek var, bu yüzden sarımsak kokusu yapmasın diye hepimiz biraz yemeliyiz," dedi Eve gülerek.

Felicity, orada bulunma nedenlerini açıklamadan önce herkes yemeğe başladı. "Shabina, cinayetlerle ilgili sahip olduğun bilgiler yüzünden sıkıntılı olduğunu biliyorum. Paylaşmak istersen, dinliyoruz."

"Paylaşmak istediğimden çok, paylaşmam gerektiği için." Shabina çatalını bıraktı ve sanki bilgisinin ağırlığı ona çok fazla yük gibi, sandalyesine geri yaslandı. "Size neler olup bittiğine dair biraz bilgi vermem gerekecek."

"Onlara biraz anlattım," dedi Raine. "Ama sen onlara her şeyi anlatmalısın."

"İki üniversite öğrencisi, benim travma sonrası stres bozukluğumu tetiklemek için para alıyordu. On beş yaşındayken kaçırıldığımı ve bir buçuk yıl boyunca tutsak tutulduğumu biliyorsunuz. Bazen çok kötü ataklar geçiriyorum. Uzun lafın kisası, bu adamlar, onlara para veren adam tarafından tutulduğum bölgeden bazı eşyalar gönderilmişti. Bu eşyaların bir kısmını, sadece benim kullandığım söylenen bir iz bırakmak için almışlardı."

Shabina durakladı ve başını salladı, titrek parmaklarıyla boğazını okşayarak gerginliğini belli etti. Suudi Arabistan'da iyi bir aktris olmayı öğrenmişti ve şimdi bu becerilerini kullanıyordu.

"Devam et," diye teşvik etti Eve.

"Senin geldiğini duyduklarında, bir kutu eşya ile patikada bulunuyorlardı." Sesi fısıltıya dönüştü. "Kutuyu çalılıklara sakladılar. Sen kutuyu aldın ve içindeki eşyalar, Deacon Mulberry'nin cesedinin yanındaki sunakta bulundu."

İkizler birbirlerine baktılar ve sonra tüm dikkatlerini Shabina'ya verdiler.

"Sana söylemek zorundaydım," diye itiraf etti Shabina. "Ne yaptığını bilmiyorum, ama ikinizin onu öldürmeye karar vermenize neden olacak bir şey olmalı." Başını eğdi ve yine gergin bir şekilde boğazını okşadı. "Scorpion'u ve adamlarının her birini öldürme yeteneğim olsaydı, bunu yapardım."

Raine, ikisi de inkar etmeden önce sözü devraldı. "Deacon Mulberry'yi araştırdım çünkü cinayet için pek olası bir aday gibi görünmüyordu. O, Maine'in Galaxy kasabasından."

Shabina başını salladı ve alnını avucuna bastırdı. "Galaxy, bir kasaba için alışılmadık bir isim ve senin Galaxy'den olduğunu söylediğini hatırladım. Onu tanıdığın belliydi. Kız kardeşin hakkında söylediklerin ve ikinizin her zaman aynı şeyleri birlikte yaptığınızı düşünmeye başladım. Bouldering'den bahsederken highball'un ne olduğunu biliyordun."

"Bana bilgisayarını incelemem için izin verdin," diye ekledi Raine. "Evet, verdim. Appalachian Trail'de yaptığın yürüyüşün en güzel fotoğrafları ve videoları sende var. Pacific Rim. Üçünüz John Muir Trail'de yürüyüş yaptınız. Bu, Yosemite'ye ilk ya da ikinci ziyaretin değildi. Whitney'in zirvesine birden fazla kez çıktın ve Half Dome'a tırmandın. Üçünüz birlikte Alpler'de yürüyüş yaptınız. Üçünüzün tırmanış fotoğrafları ve videoları çok fazla. Kız kardeşin yanında olmaması çok zor olmalı. Açıkça çok yakındınız."

Raine durakladı ve sonra iç geçirdi. "Babam öldürüldü. Ailem onun ölümünden beni sorumlu tuttu. Hiçbir aile üyesi benim hayatta olduğumu bile kabul etmiyor. Sevdiğim insanları kaybetmenin acısı her gün benimle birlikte. Üçüz olsaydım ve kız kardeşlerimi kaybetseydim nasıl olurdu, hayal bile edemiyorum."

Felicity'nin gözleri doldu. "Çok üzüldüm, Raine. Freda'yı kaybetmek, ruhumuzun bir parçası gitmiş gibi hissettiriyor. Belki de en güzel parçası."

"Deacon onun ölümüyle bir ilgisi var mıydı?" diye sordu Shabina.

"O, Emilio'nun küçük evcil hayvanı gibiydi," dedi Eve. "Emilio onu, sosyal programların ve yardımların dezavantajlı gençleri nasıl değiştirebileceğinin bir örneği olarak gösterdi. Deacon fakir, muhtaç bir aileden gelmiyordu. Her türlü ayrıcalığa sahip bir çocuktur. Her yere gezip, serseri gibi yaşayabilecek imkânları vardı, topluma hiçbir katkısı yoktu."

"Emilio da öyleydi. Onun da sabıka kaydı vardı. Kameraların önüne geçip bu programların ona nasıl yardımcı olduğunu anlatmayı severdi," diye ekledi Felicity. "Büyük işleriyle spot ışığında yaşıyordu. Her şey hep onunla ilgiliydi. Freda'nın hiç dikkat çekmesini istemiyordu. Her şey onun istediği gibi olmalıydı."

Eve, buzlu çayının son yudumunu dikkatlice içti, bardağı masaya koydu ve çatalı o kadar sıkı tuttu ki parmak eklemleri beyazladı. "Emilio ve Deacon, memleketimizde yayınlanan, ne kadar harika oldukları ve başardıklarıyla ilgili makaleleri pratikte kontrol ediyorlardı. O sorunlu çocuklarla en çok uğraşan aslında Freda'ydı, ama Emilio ve Deacon tüm övgüyü ve ilgiyi kendilerine çekmek zorundaydılar."

"Freda, yürüyüş konusunda Emilio'dan çok daha fazla şey biliyordu. O dünyanın her yerini gezmişti, ama Emilio onu hiç dinlemiyordu," diye ekledi Felicity. "Deacon ona Yosemite hakkında her şeyi anlattı. Freda ona onarılması gereken patikalar hakkında bilgi vermeye çalıştı, ama Emilio onun söylediklerini dinlemek istemedi. Ben de oradaydım. Emilio'nun ona sertçe cevap verdiğini, Deacon'dan haritalar aldığını ve

Deacon'ın sonunda park bekçisi olacağını ve ne dediğini bildiğini söylediğini duydum."

"Sunak mı?" diye araya girdi Raine. "Bilgisayarında, cinayet içeren birkaç farklı ritüel araştırdığını gördüm."

Eve omuz silkti. "Felicity'nin bulduğu üç farklı ritüeli temel alarak kendi ritüelimizi oluşturmaya karar verdik. Gerçek bir mantığı ya da sebebi yoktu, bulduğumuz her şeyi kullandık. Bu işe bulaştığın için gerçekten üzgünüm, Shabina. O kutudaki eşyaların sana şüphe uyandıracağını bilmiyorduk."

"Seni incitmek istemezdik," diye onayladı Felicity. "Deacon'a adaleti sağlarken, senin suçlanacağını hiç tahmin etmemiştik."

"Peki ya diğerleri?" diye mırıldandı Shabina. "Onlar nasıl bağlantılıydı?"

"Hepsi Emilio ve Deacon gibi suçluydu," dedi Felicity kararlı bir şekilde. "Her biri. İnsanlara zarar verdiler ve cezasız kaldılar."

"Lucca Delgotto hayatını değiştirdi. Lawyer da öyle," diye işaret etti Raine.

Eve ve Felicity aynı anda öfkeyle başlarını sallayarak tepki gösterdiler. Eve, öfkeyle titrek bir sesle konuştu. "Bir kez suçlu olan, her zaman suçludur. Cezasız kaldılar ve yine kalacaklarını düşünecekler. Tıpkı Emilio gibi."

Shabina masayı temizlemek için ayağa kalktı ve gümüş çatal bıçakları topladı. "Deacon'ı anlayabilirim, ama Lucca ve Lawyer hakkındaki değerlendirmenize katılmıyorum." Tabakları tezgaha taşıdı ve bardakları almak için geri döndü. "Kız kardeşinizi ve yeğeninizi kaybettiğiniz için çok üzgünüm. Ölümleri büyük bir trajedi."

"Emilio Freda'yı dinleseydi önlenebilirdi," dedi Felicity, ses tonunda ve yüzündeki ifadede öfke kaynıyordu.

Shabina, Freda'nın gidecekleri yerin tehlikeli olduğunu biliyorsa kocasını takip etmemesi gerektiğini belirtmedi. Seçenekleri vardı. Freda'nın kız kardeşleri onu suçlamak isteseler de istemeseler de, kızını kötü bir duruma sokmuştu. Emilio kadar onların ölümünden sorumluydu, hatta belki de daha fazla, çünkü yürüyüş hakkında çok daha fazla şey biliyordu.

Masanın temiz olduğundan emin olduktan sonra, Shabina kapıya yürüdü ve kilidi açtı. "İkiniz için de çok üzgünüm," dedi iki kadın onu kapıya kadar takip ederken. "Diğer adamlar iyi adamlardı, en azından

Lawyer'ın öyle olduğuna eminim ve Lucca da öyleydi. Onların öldürölmesini affedemem. Yapamam."

Felicity ve Eve kapıdan dışarı çıktılar ve gölgelik altında çok sayıda masa ve sandalyenin bulunduğu geniş verandaya çıktılar.

Güneş çoktan batmış, terasın her yerine ve çevredeki çiçek ve çalıların üzerine grimsi gölgeler düşmüştü. Kadınlar sokağa çıkan üç basamaklı merdivenin ikisini indiler. O anda, yalnız olmadıklarını fark ettiler.

Rob Howard ve Len Jenkins her iki taraftan yaklaştılar. İki FBI ajanının yanında Şerif Ofisi SWAT Ekibinden birkaç üye de vardı.

"Felicity Garner, Eve Garner, tutuklusunuz," dedi Rob.

Felicity onun yanına yaklaşmasını beklemedi. Merdivenlerden atladı ve sokağa doğru koşmaya başladı, Eve hemen arkasından, adımlarını ona uydurarak. Şerif Rafferty ve yardımcıları Griffen Cauldrey ile Mary Shelton silahlarını çekerek sokağı kapattılar.

Felicity tereddüt etmeden elindeki silahla Rob Howard'a döndü. Silah, ajana ateş etmeye başlamıştı bile. Eve de silahını çekmişti, ama önlerindeki kolluk görevlilerinin duvarına ateş etti. Len Jenkins, Felicity Rob'a ateş etmeye devam ederken onu vurdu. Ajan, Felicity yere yığılırken yere düştü. Eve onu takip etti ve şerif departmanındakiler ateşle karşılık verirken onun üzerine atladı.

Shabina, silahlar ortaya çıktığı anda Rainier ve Larado tarafından kafeye geri çekilmişti. İki adam anında kendilerini onun önüne attılar. İlk başta onların arkasını göremiyordu bile. Her ikisi de silahlarını çekmiş olsalar da ateş etmediler.

Jenkins, Rob'un hayatta ve iyi olduğunu, giydiği yeleğın merminin kalbine isabet etmesini engellediğini söyledi. İkizlerin cesetlerinden başını kaldırıp başını salladı.

Shabina gözlerini kapattı ve alnını Rainier'in sırtına dayadı. "Onların ölmesini istemedim, Rainier," diye fısıldadı. "Sanırım yakalanırlarsa bir planları olacağını beklemeliydim."

"Kız kardeşleriyle birlikte olmak istediler," diye hatırlattı Rainier, dönüp onu kollarına aldı. "Sen ve Raine onları suçüstü yakaladınız. Güvenlik kamerası çalışırken itiraf ettiler. Hatta kameranın varlığını onlara sen söyledin. Raine'e Felicity'nin bilgisayarını araması için izin verdiler, oysa Raine bilgisayarda aleyhlerine kanıtlar olduğunu biliyordu."

"Bilgisayarı, onları yakın zamanda koyduğunu gösteriyordu," diye ekledi Raine. "Muhtemelen onları silip videoları ve fotoğrafları harici bir diske aktarmıştı, sonra da teklifini kabul etmeyeceğime emin olunca geri koymuştu."

"Bize güvenmişlerdi," diye mırıldandı Shabina.

"Sizi yeterince iyi tanıyor olmalılar ki, ikinizin de adalet duygusu olduğunu fark etmişlerdir," diye işaret etti Rainier. "Git otur, *Qadri*. Çok uzun bir gece olacak."

YİRMİNCİ BÖLÜM

Shabina sol kolunu uzatarak bileğinin iki inç yukarısına dövme yaptırdığı akrebi gösterdi. Dövme sanatçısı en iyilerinden biri olarak kabul ediliyordu. Rainier onu tanıyordu. Bir zamanlar Rainier ile aynı mesleği yapmıştı.

"Bu dövmeyi kapatmak istiyorum ve yerine koymak istediğim çizimi getirdim. Bence bu dövmeyi güzelce kapatacaktır."

Karşısında duran Rainier elini ona uzattı. Shabina hemen elini onun eline koydu. Birlikte gidip ikişer dövme yaptırmanın özel bir samimiyeti vardı. Biri kolda, diğeri uylukta.

"Neden bunu yıllar önce yaptırmadın, *Qadri*? Ondan tamamen kurtulmalıydın."

Shabina cevabını düşündü. Nedenini biliyordu, ama bunu başkasına açıklamak zordu. Her zaman uzun kollu giysiler giyer ve dövmeyi örtürdü. Arkadaşlarıyla yüzerken bile mayosunun üzerine bir tişört giyerdi.

"Tamamen kendime ait olduğumu bilmek benim için önemliydi. Güçlü olduğumu ve onun bu gücü ve kendime olan inancımı bir daha benden asla alamayacağını bilmek istedim."

"O senin gücünü asla elinden almadı, Shabina," dedi Rainier nazik bir sesle. Bakışları yumuşayarak şefkatle doldu. "Denedi, ama sen ne yaparsa yapsın ona boyun eğmeyi reddettin."

Onunla gurur duyduğu belli oluyordu ve bu onu etkiledi. Övgüye alışkın değildi ve onun gibi ona sevgiyle bakan birine de alışkın değildi.

"Rainier, beni sevdiğini biliyorum ve beni güçlü bir insan olarak gördüğün için minnettarım, ama biliyorsun ki travma sonrası stres bozukluğu yaşıyorum ve bazen çok korkunç ataklar geçiriyorum."

Dövme sanatçısının başı birden yukarı kalktı, karanlık bakışları kadının yüzünde dolaştı ve sonra Rainier'in yüzüne sabitlendi.

Rainier, adamın her şeyi duymuş olmasından hiç rahatsız görünmüyordu. "*Qadri*, ben TSSB'den muzdaripim. Adamlarımın çoğu da öyle. Hepimiz unutamadığımız şeyler gördük ve yapmak zorunda kaldık. TSSB zayıflığın işareti değildir. Beynimiz ve vücudumuz bazen aşırı yüklenir ve biraz yardıma ihtiyacımız olur. Herkesin olur. Bu bir zayıflık değildir."

Kaşlarını çatmış olduğunu fark etti. Rainier tanıdığı en güçlü adamdı. "Bir danışmana gidiyor musun?"

Dövme sanatçısı bir kez daha koluna eğildi. Orada, Arapça "*fırtınanın gözü*" yazan dövmesini yapacaktı. Rainier, bir arkadaşıyla birlikte bu dövmenin tasarımına yardım etmişti.

"Herkesle konuşabileceğimiz bir durum değil. Yaptığımız ve yaptığımız şeylerin çoğu gizlidir. Bizim gibi erkekler için bir danışman bulmak her zaman kolay değildir, ama gereklidir. Kriz anında birbirimize ulaşmak da gereklidir."

Rainier'in travma sonrası stres bozukluğu yaşadığını düşünmemiştii, ama bu mantıklıydı. Sadece çocukluğu bile ona psikolojik sorunlar yaşatmaya yetmişti, Blom'un ona verdiği birçok görev ve Orta Doğu'daki suikastçı rolü ise cabası. Larado'nun ya da koruma ekibindeki diğer adamların da kendisi gibi anlar yaşadığı hiç aklına gelmemiştii. Tetiklendiğinde bu anları aşamadığı için kendini zayıf buluyordu. Rainier'i veya adamlarını asla zayıf bulmazdı. Asla. Neden kendini onlar gibi görmemiştii?

Rainier'in yanında olmak ona güven veriyordu, ama onu bu kadar çok sevmesinin nedeni, Rainier'in ona güç verdiği ve ona inandığı için. Onu daha fazla sevebileceğini düşünmediği halde, her geçen gün onu daha çok seviyordu.

"İkinci dövmeyi nereye yaptıracaksın? Tasarımı görmek isterim," diye dövme sanatçısı konuşmalarına karıştı.

Neden orada olduğunu neredeyse unutmuştu. "İkinci dövmem sol uyluğuma yapılacak. Yara izlerini göreceksin. Oraya yapılmasını istiyorum." Ona Deadly Storms dövmesinin ikinci versiyonunu gösterdi. Rainier'in kimliğini o yara izlerinin üzerine istiyordu. Eteğini kaldırıp bacağını gösterdi. "Yapabilir misin?" Sesindeki endişeyi gizleyemedi.

"Sorun değil. Dövmenin tasarımı, yara izlerine çok yakışacak."

"Benim dövmem sol kolumda, bileğimin iki inç yukarısına yapılacak," dedi Rainier. "Onun dövmesinin farklı bir versiyonu sol bacağıma yapılacak. Onunki gibi Arapça'da *fırtınanın gözü* anlamına geliyor, ama biraz farklı." Adama dövmenin çizimini gösterdi. "Yaralarımı gördün."

"Sorun olmaz Rainier," diye güvence verdi adam. "İşe başlayalım. Dört dövme yapmak biraz zaman alacak, özellikle de bu kadar

karmaşıksa. Anladığım kadarıyla mümkün olduğunca altın rengine yakın bir renk istiyorsun?" Çizimdeki rengi işaret etti.

"Evet, mümkün olduğunca yakın."

"Henüz metalik altın rengi yok, ama sarı ve turuncuyu karıştırarak istediğin görünümü elde edebilirim. Sadece biraz zaman alır. Çok altın rengi görünen birkaç dövme yaptım. Dövmeyi yapmadan önce sana rengini göstereceğim."

Sanatçı Shabina'nın bileğine çalışmaya başlarken yan yana oturdular. Sonunda Lefebre'yi kalıcı olarak silecek ve Scorpion'u ve onun üzerinde sahip olduğu hakkı kendi gücünün sembolüyle değiştirecekti. O fırtınanın gözüydü. Kaosun ortasındaki sükunet. Kendi gücü, fırtınaya dayanma yeteneği vardı.

İkinci dövme, Rainier ile birlikte uyluk kasındaki hasarı kapatacaktı. Kimsenin sağlayamadığı adaleti sağlamak için kum fırtınasından yükselen onun sembolünü taşıyacaktı. O da onu uyluk kısmında taşıyacak ve her şey kontrolden çıktığında onun sakinliği olduğunu sembolize edecekti. Mükemmeldi.

—

Vaughn ve Tyrone için düzenlenen parti büyük bir başarıya ulaşmış görünüyordu, bu da Shabina'yı çok mutlu etti. İkisi, sahip olabilecekleri tüm harika şeyleri hak ediyorlardı. Vaughn'un ailesi onu tamamen terk etmiş gibi görünüyordu, ancak kız kardeşi kutlamaların ortasında geldi. Tyrone, ona sarıldığında ağladı ve bu evliliği ne kadar onayladığını ve kardeşini bu kadar mutlu ettiği için ona ne kadar minnettar olduğunu söyledi. Vaughn'a sarıldı ve ailenin geri kalanının onları kabul etmemesinden dolayı üzgün olduğunu fısıldadı.

Vaughn, Vaughn'du, ona sıkıca sarıldı ve gelerek günlerini güzelleştirdiğini söyledi. Stella ve Sam da elbette gelmişti. Raine, Harlow ve Zahra da oradaydı. Patsy ve kocası Greg de gelmişti, garsonlardan Nellie Frost da öyle. Nellie'ye Sonny Leven eşlik ediyordu. Veteriner ve Carl Montgomery de vardı. Edward ve Janine birlikte gelmişti. Chelsey Sarten de gelmişti ve Shabina onu gördüğüne sevindi. Judy ve Tom Rosewood da vardı ve o kadar çok yerli vardı ki Shabina'nın büyük evi küçük görünüyordu.

Parti tam hızıyla devam ederken Shabina'nın cep telefonu titredi. Herkes çifte kadeh kaldırdığı için neredeyse görmezden gelecekti, ama bir şey

onu arayanın kim olduğunu görmeye zorladı. Titreyen parmaklarla telefonu aldı ve gürültüden uzaklaşmak için bahçeye koştu.

"Anne? Her şey yolunda mı?" Annesi asla kendi isteğiyle aramazdı. "Evet, küçük anne. Her şey mükemmel. Seni görmeye gelmek istiyorum. Hafta sonu. Baban iş için şehir dışına çıkacak. Ben onunla gidemem, ama o benim seninle ve koruma ekibinle kalmamı daha iyi hissedeceğini söyledi. Çok heyecanlıyım. Beni kabul edecek misin?"

Annesinin söyleyeceği son şey buydu ve gözyaşlarına boğulmamak için elinden gelen tek şey buydu. "Tabii ki, seni alacağım. Seni görmek için sabırsızlanıyorum. Ve benimle Rainier'i göreceksin ve onun beni gerçekten sevdiğini anlayacaksın. Büyük bir düğün olmadığı için üzüldüğünü biliyorum, ama onunla sessizce evlenmek benim için daha iyiydi. O her zaman benim istediğim şeyi yapar."

Tereddüt etti. Çok fazla konuşuyordu, ama elinde değildi. "Tabii, güvenlik söz konusu olduğunda hariç. O zaman biraz zorba oluyor, ama benim için sorun değil."

"Rainier'i hep sevmişimdir," diye itiraf etti Yasemin. "Babanın neden ondan bu kadar nefret ettiğini hiç anlamıyorum. Belki kıskançlıktan olabilir diye düşündüm. İkimize de güvenmediğin halde Rainier'e güvendin. Jack'e, yaşadıklarından sonra bunun doğal olduğunu söyledim, ama beni dinlemedi."

"Sadece varlığımla bile sana zarar verdiğimi hissediyordum," diye itiraf etti Shabina. "Kendi ayaklarımın üzerinde durmam ve güçlenmem gerekiyordu. Her türlü fırtınaya dayanabileceğimi bilmem gerekiyordu."

"Bunu başardın mı?"

"Sanırım başardım," dedi Shabina kararlılıkla. "Seni seviyorum anne. Seni görmek için sabırsızlanıyorum. Ne zaman geleceğini ve ne kadar kalacağını bana ayrıntılı olarak bildirir misin?"

"Evet. Şu anda üzerinde çalışıyorum. Seni seviyorum Shabina. Yakında orada olacağım."

Shabina, bir kişiyi aramak için aceleyle eve geri döndü. Dans müziği çalıyor, şampanya ve köpüklü üzüm suyu servis ediliyor, daha fazla insan çifte kadeh kaldırıyor olabilirdi, ama onun için önemli olan tek bir kişi, tek bir insandı. Gözleri odanın diğer ucunda buluştu ve o beklemedi. Bekleyemezdi. O kadar çok mutluluk, neredeyse dayanılmazdı.

"Bunu sen yaptın." Herkesin önünde Rainier'in boynuna sarıldı. "Bunu senin yaptığını biliyorum." Gözleri yaşlarla doldu, ama bunlar saf mutluluk gözyaşlarıydı. "Bunu sen gerçekleştirdin. Annemdi o. Jack'in şehir dışına çıkacağını ve onunla gidemeyeceğini söyledi. O da ona gelmesini önerdi."

Beni ziyaret et. Onun güvenliğinden endişe duyuyordu ve sana ve benim koruma ekibimin onun endişelerini gidereceğini söyledi. Jack onun tek başına ziyaret etmesine *asla* izin vermezdi. Asla. Onu tanıyorum. Bunu sen yaptın."

Ellerini yüzüne koydu ve başını kendine doğru çekerek onu öptü. Mutluluğunu başka türlü ifade edemezdi. Sevinçini. Ne kadar minnettar olduğunu. Herkesin önünde onu öpmesi önemli değildi.

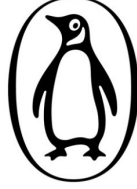
Normalde başkalarının önünde sevgisini göstermezdi, ama kendini tutamamasının suçunu ona atıyordu. O, başkalarının önünde sürekli ona sarılırdı ve onu sevgisini göstermeye alıştırmıştı. Ve onun için en olağanüstü, en harika şeyleri yapmıştı. Mucizeler. Jack'i, annesinin onu ziyaret etmesine izin vermesi için nasıl ikna ettiğini bilmiyordu, hatta bunu önermeye kadar gitmişti, ama Rainier'in bunu sağladığını biliyordu.

"Sen en olağanüstü, en sıra dışı adamsın. Hayatımın aşkı. Bunu gerçekleştirdiğin için sana asla borcumu ödeyemem." Yapmak zorunda olduğu için onu tekrar öptü.

Rainier onu kendine yaklaştırdı, vücudunu vücuduna yasladı. Kaç kez kollarında olsa da, her zaman mükemmel hissediyordu. Doğru. Onun, kaderinde birlikte olması gereken adam olduğunu kesinlikle biliyordu. Hiç pişmanlığı yoktu. Tek bir tane bile.

YAZAR HAKKINDA

Christine Feehan, Carpathian serisi, GhostWalker serisi, Leopard serisi, Torpedo Ink serisi, Shadow Riders serisi ve bağımsız romantik gerilim romanları dahil olmak üzere birçok romanın yazarı ve *New York Times*'ın en çok satan yazarıdır.

Penguin
Random House
PENGUIN PUBLISHING GROUP

*Okuma listenizde
sırada ne var?*

**Bir sonraki harika
kitabınızı keşfedin!**

**Kişiselleştirilmiş kitap önerileri ve bu yazar hakkında güncel haberler
alın.**

Simdi kaydolun.

152895848

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

